

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 65

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

59. évfolyam

2016. február 19.

Tartalom

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2013–2014

2013. június 10–13-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 253. E, 2013.9.3.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

I Állásfoglalások, ajánlások és vélemények

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Európai Parlament

2013. június 11., kedd

2016/C 065/01	Az Európai Parlament 2013. június 11-i állásfoglalása az európai fogyasztóügyi politika új ütemtervéről (2012/2133(INI))	2
2016/C 065/02	Az Európai Parlament 2013. június 11-i állásfoglalása az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés megkönnyítéséről: költségmentesség a határon átnyúló vonatkozású polgári és kereskedelmi jogviták esetén (2012/2101(INI))	12
2016/C 065/03	Az Európai Parlament 2013. június 11-i állásfoglalása a szervezett bűnözés, a korrupció és a pénzmosás problémájáról: megvalósítandó intézkedésekre és kezdeményezésekre vonatkozó ajánlások (időközi jelentés) (2012/2117(INI))	16
2016/C 065/04	Az Európai Parlament 2013. június 11-i állásfoglalása az európai unióbeli szociális lakhatásról (2012/2293(INI))	40
2016/C 065/05	Az Európai Parlament 2013. június 11-i állásfoglalása a nők oktatási és foglalkozási mobilitásáról az Európai Unióban (2013/2009(INI))	55
2016/C 065/06	Az Európai Parlament 2013. június 11-i állásfoglalása az európai elektronikus útdíjszedési szolgáltatással és a könnyű személygépjárművekre vonatkozó matricás rendszerrel kapcsolatos stratégiáról (2012/2296(INI))	63

HU

2013. június 12., szerda

2016/C 065/07	Az Európai Parlament 2013. június 12-i állásfoglalása a Bizottság „Szociális beruházás a növekedés és a kohézió érdekében, többek között a 2014–2020-as időszakra szóló Európai Szociális Alapon keresztül” című közleményéről (2013/2607(RSP))	68
2016/C 065/08	Az Európai Parlament 2013. június 12-i állásfoglalása a regionális politikáról egy szélesebb körű állami támogatási rendszer részeként (2013/2104(INI))	79
2016/C 065/09	Az Európai Parlament 2013. június 12-i állásfoglalása az EU versenypolitikájáról szóló éves jelentésről (2012/2306(INI))	86
2016/C 065/10	Az Európai Parlament 2013. június 12-i állásfoglalása az európai demokráciának a jövőbeli GMU keretében történő megerősítéséről (2013/2672(RSP))	96
2016/C 065/11	Az Európai Parlament 2013. június 12-i állásfoglalása az Európai Tanácsnak a fiatalok munkanélkülisége elleni európai fellépés témájával foglalkozó, 2013. június 27–28-i ülésének előkészítéséről (2013/2673 (RSP))	98
2016/C 065/12	Az Európai Parlament 2013. június 12-i állásfoglalása az 1049/2001/EK rendelet holtpontra jutott felülvizsgálatáról (2013/2637(RSP))	102

2013. június 13., csütörtök

2016/C 065/13	Az Európai Parlament 2013. június 13-i állásfoglalása a sajtó és média szabadságáról a világban (2011/2081(INI))	105
2016/C 065/14	Az Európai Parlament 2013. június 13-i állásfoglalása a pénzügyi szolgáltatásokról: az előrelépés hiánya a Tanácsban és késlekedés a Bizottságban egyes javaslatok elfogadását illetően (2013/2658(RSP)) . . .	112
2016/C 065/15	Az Európai Parlament 2013. június 13-i állásfoglalása a törökországi helyzetről (2013/2664(RSP)) . .	117
2016/C 065/16	Az Európai Parlament 2013. június 13-i állásfoglalása az EU szerepéről a szélesebb transzatlanti partnerség előmozdításában (2012/2287(INI))	120
2016/C 065/17	Az Európai Parlament 2013. június 13-i állásfoglalása Mali újjáépítése és demokratizálása (2013/2587 (RSP))	127
2016/C 065/18	Az Európai Parlament 2013. június 13-i állásfoglalása az Európai Unió és Afganisztán között megkötendő partnerségi és fejlesztési együttműködési megállapodásra irányuló tárgyalásokról (2013/2665(RSP))	133
2016/C 065/19	Az Európai Parlament 2013. június 13-i állásfoglalása a millenniumi fejlesztési célokról – a 2015 utáni keret kialakítása (2012/2289(INI))	136
2016/C 065/20	Az Európai Parlament 2013. június 13-i állásfoglalása a jogállamiságról Oroszországban (2013/2667 (RSP))	150
2016/C 065/21	Az Európai Parlament 2013. június 13-i állásfoglalása Azerbajdzsánról: Ilgar Mammadov ügye (2013/2668(RSP))	154
2016/C 065/22	Az Európai Parlament 2013. június 13-i állásfoglalása a muzulmán rohingják helyzetéről (2013/2669 (RSP))	157

AJÁNLÁSOK

Európai Parlament

2013. június 11., kedd

2016/C 065/23	Az Európai Parlament 2013. június 11-i ajánlása a Tanácshoz az ENSZ Közgyűlésének 68. ülészakáról (2013/2034(INI))	162
---------------	--	-----

2013. június 13., csütörtök

2016/C 065/24	Az Európai Parlament 2013. június 13-i ajánlása az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjéhez és az Európai Bizottság alelnökéhez, a Tanácshoz és a Bizottsághoz az EKSZ szervezetének és működésének 2013. évi felülvizsgálatáról (2012/2253(INI))	168
2016/C 065/25	Az Európai Parlament 2013. június 13-i ajánlása a Tanácshoz az Európai Parlament Tanácshoz intézett, a vallás vagy meggyőződés szabadságának előmozdításáról és védelméről szóló uniós iránymutatások tervezetéről szóló ajánlására irányuló javaslattal (2013/2082(INI))	174

II Közlemények

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Parlament

2013. június 11., kedd

2016/C 065/26	Az Európai Parlament 2013. június 11-i határozata a Jacek Olgierd Kurski mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2013/2019(IMM))	180
2016/C 065/27	Az Európai Parlament 2013. június 11-i határozata a Małgorzata Handzlik mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2012/2238(IMM))	181
2016/C 065/28	Az Európai Parlament 2013. június 11-i határozata az Alexander Alvaro mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2013/2106(IMM))	182

2013. június 12., szerda

2016/C 065/29	Az Európai Parlament 2013. június 12-i határozata az állandó bizottságok számszerű összetételéről (2013/2671(RSO))	184
---------------	--	-----

III Előkészítő jogi aktusok

EURÓPAI PARLAMENT

2013. június 11., kedd

2016/C 065/30	P7_TA(2013)0235 A tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú terv – 1 ***I Az Európai Parlament 2013. június 11-i jogalkotási állásfoglalása a tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú terv létrehozásáról szóló, 2008. december 18-i 1342/2008/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslattal (COM(2012)0021 – C7-0042/2012 – 2012/0013(COD)) P7_TC1-COD(2012)0013 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. június 11-én került elfogadásra a tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú terv létrehozásáról szóló 1342/2008/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	185
---------------	---	-----

2016/C 065/31	Az Európai Parlament 2013. június 11-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács első olvasatban kialakított álláspontjáról a szellemi tulajdon-jogok vámhatósági érvényesítéséről és az 1383/2003/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából (06353/1/2013 – C7-0142/2013 – 2011/0137(COD))	190
2016/C 065/32	Az Európai Parlament 2013. június 11-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács első olvasatbeli álláspontjáról a csecsemők és kisgyermek számára készült, a speciális gyógyászati célra szánt, valamint a testtömegszabályozás céljára szolgáló, teljes napi étrendet helyettesítő élelmiszerek, továbbá a 92/52/EGK tanácsi irányelv, a 96/8/EK, a 1999/21/EK, a 2006/125/EK és a 2006/141/EK bizottsági irányelv, a 2009/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 41/2009/EK és a 953/2009/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása tekintetében (05394/1/2013 – C7-0133/2013 – 2011/0156(COD))	191
2016/C 065/33	P7_TA(2013)0243 A munkavállalók fizikai tényezők (elektromágneses terek) hatásából keletkező kockázatoknak való expozíciójára vonatkozó egészségügyi és biztonsági minimumkövetelmények ***I Az Európai Parlament 2013. június 11-i jogalkotási állásfoglalása a munkavállalók fizikai tényezők (elektromágneses terek) hatásából keletkező kockázatoknak való expozíciójára vonatkozó egészségügyi és biztonsági minimumkövetelményekről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (20. egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében) (COM(2011)0348 – C7-0191/2011 – 2011/0152(COD)) P7_TC1-COD(2011)0152 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. június 11-én került elfogadásra a munkavállalók fizikai tényezők (elektromágneses terek) által okozott kockázatoknak való expozíciójára vonatkozó egészségügyi és biztonsági minimumkövetelményekről (20. egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében) és a 2004/40/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2013/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel	192
2016/C 065/34	P7_TA(2013)0244 A tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú terv – 2 ***I Az Európai Parlament 2013. június 11-i jogalkotási állásfoglalása a tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú terv létrehozásáról szóló, 2008. december 18-i 1342/2008/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2012)0498 – C7-0290/2012 – 2012/0236(COD)) P7_TC1-COD(2012)0236 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. június 11-én került elfogadásra a tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú terv létrehozásáról szóló 1342/2008/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	193
2013. június 12., szerda		
2016/C 065/35	Az Európai Parlament 2013. június 12-i határozata Neven Mimica európai bizottsági tagságának jóváhagyásáról (2013/0806(NLE))	199
2016/C 065/36	Az Európai Parlament 2013. június 12-i határozata Neven Mates a Számvevőszék tagjává történő kinevezésére irányuló javaslatról (C7-0106/2013 – 2013/0804(NLE))	199
2016/C 065/37	Az Európai Parlament 2013. június 12-i határozata George Pufannak a Számvevőszék tagjává történő kinevezéséről (C7-0115/2013 – 2013/0805(NLE))	200

A jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat ***I

Az Európai Parlament 2013. június 12-i jogalkotási állásfoglalása a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló 1005/2008/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2012)0332 – C7-0158/2012 – 2012/0162(COD))

P7_TC1-COD(2012)0162

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. június 12-én került elfogadásra a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló 1005/2008/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 200

Az Európai Parlament 2013. június 12-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács első olvasatbeli álláspontjáról a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel (átdolgozás) (14654/2/2012 – C7-0165/2013 – 2008/0244(COD)) 208

Az Európai Parlament 2013. június 12-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács első olvasatban kialakított álláspontjáról egy harmadik ország állampolgára, illetve hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából (átdolgozás) (15605/3/2012 – C7-0164/2013 – 2008/0243(COD)) 209

Az Európai Parlament 2013. június 12-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács első olvasatbeli álláspontjáról a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel (átdolgozás) (08260/2/2013 – C7-0163/2013 – 2009/0165(COD)) 210

Az Európai Parlament 2013. június 12-én elfogadott módosításai a leginkább rászoruló személyeket támogató európai segítségnyújtási alapról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatához (COM(2012)0617 – C7-0358/2012 – 2012/0295(COD)) 212

P7_TA(2013)0258

Az ujjlenyomatok összehasonlítására irányuló „Eurodac” rendszer létrehozása ***I

Az Európai Parlament 2013. június 12-i jogalkotási állásfoglalása az egy harmadik ország állampolgára vagy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló .../.../EU rendelet hatékony alkalmazása érdekében az ujjlenyomatok összehasonlítására irányuló „EURODAC” létrehozásáról, és a tagállamok bűnüldözői hatóságai és az Europol által az EURODAC-adatokkal való, bűnüldözési célú összehasonlítások kérelmezéséről, valamint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség nagyméretű IT-rendszereinek üzemeltetési igazgatását végző európai ügynökség létrehozásáról szóló 1077/2011/EU rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, módosított javaslatról (átdolgozás) (COM(2012)0254 – C7-0148/2012 – 2008/0242(COD))

P7_TC1-COD(2008)0242

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. június 12-én került elfogadásra a harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló 604/2013/EU rendelet hatékony alkalmazása érdekében az ujjlenyomatok összehasonlítását szolgáló Eurodac létrehozásáról, továbbá a tagállamok bűnüldözői hatóságai és az Europol által az Eurodac-adatokkal való, bűnüldözési célú összehasonlítások kérelmezéséről, valamint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség nagyméretű IT-rendszereinek üzemeltetési igazgatását végző ügynökség létrehozásáról szóló 1077/2011/EU rendelet módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 246

2016/C 065/44

P7_TA(2013)0259

A belső határokon történő határellenőrzés ideiglenes visszaállítása ***I

Az Európai Parlament 2013. június 12-i jogalkotási állásfoglalása az 562/2006/EK rendeletnek a belső határokon történő határellenőrzés kivételes körülmények közötti ideiglenes visszaállítására vonatkozó közös szabályok megállapítása érdekében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0560 – C7-0248/2011 – 2011/0242(COD))

P7_TC1-COD(2011)0242

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. június 12-én került elfogadásra az 562/2006/EK rendeletnek a belső határokon történő határellenőrzés kivételes körülmények közötti ideiglenes visszaállítására vonatkozó közös szabályok megállapítása érdekében történő módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 247

2016/C 065/45

Az Európai Parlament 2013. június 12-i jogalkotási állásfoglalása a schengeni vívmányok alkalmazását ellenőrző értékelési mechanizmus létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló tervezetről (10273/2013 – C7-0160/2013 – 2010/0312(NLE)) 249

2016/C 065/46

P7_TA(2013)0261

Meghatározott jogi formájú vállalkozások pénzügyi kimutatásai és a kapcsolódó beszámolók ***I

Az Európai Parlament 2013. június 12-i jogalkotási állásfoglalása meghatározott jogi formájú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, konszolidált pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2011)0684 – C7-0393/2011 – 2011/0308(COD))

P7_TC1-COD(2011)0308

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. június 12-én került elfogadásra a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2013/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel 250

2016/C 065/47

P7_TA(2013)0262

A szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények ***I

Az Európai Parlament 2013. június 12-i jogalkotási állásfoglalása a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló 2004/109/EK irányelv és a 2007/14/EK bizottsági irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2011)0683 – C7-0380/2011 – 2011/0307(COD))

P7_TC1-COD(2011)0307

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. június 12-én került elfogadásra a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzeendő tájékoztatóról szóló 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a 2004/109/EK irányelv egyes rendelkezéseinek végrehajtására irányadó részletes szabályok megállapításáról szóló 2007/14/EK bizottsági irányelv módosításáról szóló 2013/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel 251

2016/C 065/48

P7_TA(2013)0263

A közvetlen kifizetésekre a 2013-as naptári év vonatkozásában alkalmazandó kiigazítási mérték 73/2009/EK rendelet szerinti rögzítése ***I

Az Európai Parlament 2013. június 12-i jogalkotási állásfoglalása a 73/2009/EK rendelet szerinti közvetlen kifizetésekre a 2013-as naptári év vonatkozásában alkalmazandó kiigazítási mérték rögzítéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2013)0159 – C7-0079/2013 – 2013/0087(COD))

P7_TC1-COD(2013)0087

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. június 12-én került elfogadásra a közvetlen kifizetésekre a 2013-as naptári év vonatkozásában alkalmazandó kiigazítási mérték 73/2009/EK rendelet szerinti rögzítéséről. szülő .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 252

2016/C 065/49

P7_TA(2013)0264

A schengeni határ-ellenőrzési kódex és a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény módosítása ***I

Az Európai Parlament 2013. június 12-i jogalkotási állásfoglalása a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0118 – C7-0070/2011 – 2011/0051(COD))

P7_TC1-COD(2011)0051

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. június 12-én került elfogadásra kódex) létrehozásáról szóló 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény, a 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, az 1683/95/EK tanácsi rendelet, a 539/2001/EK tanácsi rendelet, valamint a 767/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 255

2016/C 065/50

Az Európai Parlament 2013. június 12-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Parlament összetételének megállapításáról szóló európai tanácsi határozatra irányuló tervezetről (00110/2013 – C7-0166/2013 – 2013/0900(NLE)) 256

2013. június 13., csütörtök

2016/C 065/51

Az Európai Parlament 2013. június 13-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Közép-Afrika fél között egy gazdasági partnerségi megállapodásra tekintettel történő átmeneti megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (14757/2012 – C7-0369/2012 – 2008/0139(NLE)) 257

2016/C 065/52

Az Európai Parlament 2013. június 13-i jogalkotási állásfoglalása a Cotonouban 2000. június 23-án, egyrészről az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportjának tagjai, másrészről az Európai Közösség és tagállamai között aláírt és Luxembourgban 2005. június 25-én első alkalommal módosított partnerségi megállapodást második alkalommal módosító megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (16894/2011 – C7-0469/2011 – 2011/0207(NLE)) 257

2016/C 065/53

P7_TA(2013)0275

A közzféra információinak további felhasználása ***I

Az Európai Parlament 2013. június 13-i jogalkotási állásfoglalása a közzféra információinak további felhasználásáról szóló 2003/98/EK irányelv módosítására irányuló európai parlamenti és tanácsi irányelvről szóló javaslatról (COM(2011)0877 – C7-0502/2011 – 2011/0430(COD))

P7_TC1-COD(2011)0430

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. június 13-án került elfogadásra a közzféra információinak további felhasználásáról szóló 2003/98/EK irányelv módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 258

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- *** Egyetértési eljárás
- ***I Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat
- ***II Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat
- ***III Rendes jogalkotási eljárás: harmadik olvasat

(Az eljárás típusát a tervezet által javasolt jogalap határozza meg.)

A Parlament módosításai:

Az új szövegrészeket ***félkövér és dőlt*** betűtípus mutatja. A törléseket a ■ jel vagy áthúzás jelöli. A módosított szövegrészeknél az új szöveget ***félkövér és dőlt*** betűtípus, a törléseket pedig törlés vagy áthúzás jelöli.

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2013–2014

2013. június 10–13-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 253. E, 2013.9.3.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2013. június 11., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK
EURÓPAI PARLAMENT

P7_TA(2013)0239

Az európai fogyasztókra vonatkozó új politikai stratégia

Az Európai Parlament 2013. június 11-i állásfoglalása az európai fogyasztóügyi politika új ütemtervéről (2012/2133(INI))

(2016/C 065/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, amely az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 6. cikkében is szerepel, és különösen annak 38. cikkére, amely kimondja, hogy az Unió politikáiban magas szintű fogyasztóvédelmet kell biztosítani,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 26. cikkére, amely kimondja, hogy „a belső piac egy olyan, belső határok nélküli térség, amelyben a Szerződések rendelkezéseivel összhangban biztosított az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása”,
- tekintettel az EUSZ 3. cikkének (3) bekezdésére, amely előírja a kötelezettséget, miszerint „az Unió Európa fenntartható fejlődéséért munkálkodik, amely olyan kiegyensúlyozott gazdasági növekedésen, árstabilitáson és magas versenyképességű, teljes foglalkoztatottságot és társadalmi haladást célul kitűző szociális piacgazdaságon alapul, amely a környezet minőségének magas fokú védelmével és javításával párosul”,
- tekintettel az EUMSZ 9. cikkére, amely kimondja, hogy „politikái és tevékenységei meghatározása és végrehajtása során az Unió figyelembe veszi a foglalkoztatás magas szintjének előmozdítására, a megfelelő szociális biztonság biztosítására, a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre, valamint az oktatás, a képzés és az emberi egészség védelmének magas szintjére vonatkozó követelményeket”,
- tekintettel az EUMSZ 11. cikkére, amelynek értelmében „a környezetvédelmi követelményeket – különösen a fenntartható fejlődés előmozdítására tekintettel – be kell illeszteni az uniós politikák és tevékenységek meghatározásába és végrehajtásába”,
- tekintettel az EUMSZ 12. cikkére, amelynek értelmében „a fogyasztóvédelmi követelményeket figyelembe kell venni az egyéb uniós politikák és tevékenységek meghatározásakor és végrehajtásakor”,
- tekintettel az EUMSZ 14. cikkére, 114. cikkének (3) bekezdésére és 169. cikkére, valamint az ahhoz csatolt, az általános (gazdasági) érdekű szolgáltatásokról szóló 26. jegyzőkönyvre,
- tekintettel az EUMSZ 169. cikkének (1) bekezdésére, amely kimondja, hogy „a fogyasztói érdekek érvényesülésének előmozdítása és a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosítása érdekében az Unió hozzájárul a fogyasztók egészségének, biztonságának és gazdasági érdekeinek védelméhez, valamint a tájékoztatáshoz, oktatáshoz és az érdekeik védelmét célzó önszerveződéshez való jogaik megerősítéséhez”,

2013. június 11., kedd

- tekintettel a kiskorúak és az emberi méltóság összehasonlítható és hatékony védelmének megvalósítását célzó nemzeti keretek elősegítése által az európai audiovizuális és információs szolgáltatási ágazat versenyképességének fejlesztéséről szóló 1998. szeptember 24-i 98/560/EK tanácsi ajánlásra ⁽¹⁾,
- tekintettel a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló 2004. október 27-i 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet) alkalmazásáról szóló jelentésére (COM(2009)0336),
- tekintettel a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv) ⁽²⁾,
- tekintettel a fogyasztóvédelmi politika területén közösségi cselekvési program (2007–2013) létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1926/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽³⁾,
- tekintettel az európai audiovizuális és online információs szolgáltatási ipar versenyképességével összefüggésben a kiskorúak és az emberi méltóság védelméről és a válaszadás jogáról szóló 2006. december 20-i 2006/952/EK európai parlamenti és tanácsi ajánlásra ⁽⁴⁾,
- tekintettel a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 89/552/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló 2007. december 11-i 2007/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak szóló, „Közösségi fogyasztóügyi politikai stratégia 2007–2013 – A fogyasztók pozíciójának erősítése, jólétük növelése és hatékony védelmük” című bizottsági közleményre, valamint a közösségi fogyasztóügyi politikai stratégiáról (2007–2013) szóló 2008. május 20-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról szóló, 2008. július 9-i 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁷⁾, amelynek célja a szabályok és elvek általános keretének megállapítása az akkreditálás és a piacfelügyelet tekintetében,
- tekintettel a játékok biztonságáról szóló, 2009. június 18-i 2009/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁸⁾,
- tekintettel a Bizottságnak az egységes piac működésének javítását célzó intézkedésekről szóló 2009. június 29-i ajánlására, valamint a Bizottságnak a belső piacot érintő irányelvek nemzeti jogba történő átültetéséről szóló 2004. július 12-i ajánlására ⁽⁹⁾,
- tekintettel a fogyasztóvédelmi közösségi vívmányok végrehajtásáról szóló 2009. július 2-i bizottsági közleményre (COM(2009)0330), valamint a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló, 2004. október 27-i 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet) alkalmazásáról szóló 2009. július 2-i bizottsági jelentésre (COM(2009)0336),
- tekintettel a fogyasztói panaszok és kérdések osztályozására és bejelentésére szolgáló harmonizált módszerről szóló, az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett 2009. július 7-i bizottsági közleményre (COM(2009)0346) és az azt kísérő bizottsági ajánlástervezetre (SEC(2009)0949),

⁽¹⁾ HL L 270., 1998.10.7., 48. o.

⁽²⁾ HL L 149., 2005.6.11., 22. o.

⁽³⁾ HL L 404., 2006.12.30., 39. o.

⁽⁴⁾ HL L 378., 2006.12.27., 72. o.

⁽⁵⁾ HL L 332., 2007.12.18., 27. o.

⁽⁶⁾ HL C 279. E, 2009. 11.19., 17. o.

⁽⁷⁾ HL L 218., 2008.8.13., 30. o.

⁽⁸⁾ HL L 170., 2009.6.30., 1. o.

⁽⁹⁾ HL L 98., 2005.4.16., 47. o.

2013. június 11., kedd

- tekintettel az „Európa 2020, az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, az Európai Tanácshoz intézett bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel a fogyasztóvédelemről szóló 2010. március 9-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 2010. március 10-i 2010/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾ (audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv),
- tekintettel Mario Monti professzor 2010. május 9-i, a Bizottság számára készített, az egységes piac fellendítéséről szóló, „Új stratégia az egységes piacért” című jelentésére,
- tekintettel „Az egységes piac létrehozásáról a fogyasztók és az állampolgárok számára” című, 2010. május 20-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az e-kereskedelmi belső piac kialakításáról szóló 2010. szeptember 21-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a „Pénzügyi, gazdasági és szociális válság: ajánlások a végrehajtandó intézkedésekre és kezdeményezésekre vonatkozóan (féldős jelentés)” című, 2010. október 20-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel „A piac megfelelő működésének biztosítása a fogyasztók számára – a fogyasztói piacok eredménytáblájának negyedik kiadása” című, 2010. október 22-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SEC(2010)1257),
- tekintettel a „2010. évi jelentés az uniós polgárságról: Az uniós polgárok jogainak érvényesítése előtt álló akadályok lebontása” című, 2010. október 27-i jelentésre (COM(2010)0603),
- tekintettel az „Otthon a belső piacon” című, a fogyasztói piacok eredménytáblájának ötödik kiadását tartalmazó 2011. március 4-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SEC(2011)0299),
- tekintettel az európai fogyasztói központok hálózatának az Európai Unió Kiadóhivatala által 2011-ben közzétett 2010-es éves jelentésére,
- tekintettel a fogyasztók jogairól szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról szóló 2011. június 23-i álláspontjára ⁽⁶⁾,
- tekintettel a hatékonyabb és tisztességesebb kiskereskedelmi piacról szóló 2011. július 5-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel „A piac megfelelő működésének biztosítása a fogyasztók számára – a fogyasztói piacok eredménytáblájának hatodik kiadása” című, 2011. októberi bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SEC(2011)1271),
- tekintettel a 2011. október 3-án és 4-én Krakkóban (Lengyelország) megrendezett egységes piaci fórumon született krakkói nyilatkozatra,
- tekintettel az európai összekapcsolódási eszköz létrehozásáról szóló 2011. október 19-i európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2011)0665),
- tekintettel a különböző közlekedési módokban érvényesülő utasjogokról szóló, 2011. október 25-i ⁽⁸⁾, továbbá a fogyatékos személyek mobilitásáról és beilleszkedéséről, valamint a 2010–2020 közötti időszakra vonatkozó európai fogyatékosügyi stratégiáról szóló, 2012. október 23-i ⁽⁹⁾ állásfoglalásaira,
- tekintettel a légi utasok szerzett jogairól és azok érvényesüléséről szóló 2012. március 29-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ HL C 349. E, 2010.12.22., 1. o.

⁽²⁾ HL L 95., 2010.4.15., 1. o.

⁽³⁾ HL C 161. E, 2011.5.31., 84. o.

⁽⁴⁾ HL C 50. E, 2012.2.21., 1. o.

⁽⁵⁾ HL C 70. E, 2012.3.8., 19. o.

⁽⁶⁾ HL C 390. E, 2012.12.18., 145. o.

⁽⁷⁾ HL C 33. E, 2013.2.5., 9. o.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0371.

⁽⁹⁾ HL C 131. E, 2013.5.8., 9. o.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0099.

2013. június 11., kedd

- tekintettel a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló, 2011. október 25-i 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó fogyasztóvédelmi programról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2011)0707) és az ahhoz kapcsolódó dokumentumokra (SEC(2011)1320 és SEC(2011)1321),
- tekintettel az új fogyasztóvédelmi stratégiáról szóló 2011. november 15-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel „Az utasérdekek európai perspektívája: Közlemény a különböző közlekedési módokban érvényesülő utasjogokról” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett 2011. december 19-i bizottsági közleményre (COM(2011)0898),
- tekintettel az „Egységes keret az elektronikus kereskedelem és az online szolgáltatások digitális egységes piacába vetett bizalom megerősítésére” című, 2012. január 11-i bizottsági közleményre (COM(2011)0942),
- tekintettel a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre (általános adatvédelmi rendelet) irányuló, 2012. január 25-i javaslatra (COM(2012)0011),
- tekintettel „A kollektív jogorvoslattal kapcsolatos egységes európai megközelítés felé” című, 2012. február 2-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel „Az e-közbeszerzésre vonatkozó stratégia” című, 2012. április 20-i bizottsági közleményre (COM(2012)0179),
- tekintettel „A gyermekbarát internet európai stratégiája” című, 2012. május 2-i bizottsági közleményre (COM(2012)0196),
- tekintettel a kiszolgáltatott fogyasztók jogainak megerősítésére irányuló stratégiáról szóló 2012. május 22-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a belső piaci eredménytábláról szóló 2012. május 22-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel „Az európai fogyasztóügyi stratégia: a fogyasztói bizalom növelése és a növekedés fellendítése” című, az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, a Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, 2012. május 22-i bizottsági közleményre (COM(2012)0225),
- tekintettel az „Otthon a belső piacon – A fogyasztói piacok eredménytáblájának hetedik kiadása” című, 2012. május 29-i bizottsági közleményre (SWD(2012)0165),
- tekintettel „A piacok megfelelő működésének biztosítása a fogyasztók számára – a fogyasztói piacok eredménytáblájának nyolcadik kiadása” című, 2012. december 7-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2012)0432),
- tekintettel a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és megbízható szolgáltatásokról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2012. június 4-i javaslatra (COM(2012)0238),
- tekintettel a tudatos fogyasztói magatartás kialakításának figyelemfelkeltéssel kapcsolatos vonatkozásairól (2012–2014) szóló 2012. július 19-i bizottsági munkadokumentumra (SWD(2012)0235),
- tekintettel „A második egységes piaci intézkedéscsomag: Együtt egy újfajta növekedésért” című, az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, a Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, 2012. október 3-i bizottsági közleményre (COM(2012)0573),
- tekintettel a digitális egységes piac kiteljesítéséről szóló 2012. december 11-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ HL L 304, 2011.11.22., 18. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0491.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0021.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0209.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0211.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0468.

2013. június 11., kedd

- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak „Az európai fogyasztóügyi stratégia: a fogyasztói bizalom növelése és a növekedés fellendítése” című, az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, a Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett bizottsági közleményről (COM(2012)0225) szóló véleményére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére (A7-0163/2013),
- A. mivel a fogyasztók jogainak előmozdítása és a fogyasztók védelme az Unió alapvető értékei közé tartoznak;
- B. mivel a fogyasztók a gazdaságban kulcsfontosságú szerepet játszanak, hiszen az Unióban a fogyasztás a növekedés fontos mozgatóerői közé tartozik;
- C. mivel az uniós polgárok fogyasztóként fontos szerepet játszanak az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek elérésében az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés terén, és mivel ennek megfelelően a fogyasztók szerepét az uniós gazdaságpolitika részeként kell elismerni;
- D. mivel az Unió célkitűzése a fogyasztók tudatosságának növelése, pozíciójuk megerősítése és a fogyasztóvédelem magas szintjének elérése, valamint az uniós vállalkozások és gazdaságok versenyképessége tekintetében a megfelelő egyensúly megteremtése, különösen a fogyasztók egészségének és biztonságának megóvása és gazdasági érdekeik védelme, valamint a tájékoztatáshoz, az oktatáshoz és az önszerveződéshez való joguk előmozdítása révén;
- E. mivel a fogyasztók nem alkotnak egyetlen homogén csoportot, és az európai fogyasztóügyi stratégiában az ebből eredő változókat figyelembe kell venni, minthogy nagy eltérések vannak a fogyasztók között a fogyasztói készségek, a jogszabályok ismerete, a magabiztosság és a jogérvényesítési hajlandóság szempontjából; mivel a megkülönböztetésmentességet és a hozzáférhetőséget figyelembe kell venni az európai fogyasztóügyi stratégia végrehajtásánál;
- F. mivel növelni kell a fogyasztók piacba vetett bizalmát és hitét, valamint elő kell segíteni, hogy megismerjék jogait, különös tekintettel az olyan, kiszolgáltatott fogyasztói csoportokra, mint a gyermekek, az idősek, valamint a kiszolgáltatott helyzetben lévő egyéb fogyasztók; mivel e tekintetben alapvető fontosságú, hogy a fogyasztók az Unióban nagyobb fokú védelmet élvezzenek az egészségüket vagy a biztonságukat esetlegesen veszélyeztető termékekkel és szolgáltatásokkal szemben;
- G. mivel a „helyénvaló és megfelelő tájékoztatás” könnyen hozzáférhető, átlátható, nem félrevezető és összehasonlítható információkat jelent;
- H. mivel a megfelelően működő belső piac elérésének célja összhangban áll a lisszaboni stratégia azon célkitűzésével, hogy a növekedést és a foglalkoztatottságot oly mértékben kell fokozni, hogy az hasznosan szolgálja az 500 millió európai fogyasztót;
- I. mivel az e-kereskedelem valamennyi fogyasztó számára rendkívül hasznos, ugyanis a határokon átnyúló jellegéből adódó lehetőségek miatt lehetővé teszi, hogy a fogyasztók a legteljesebb mértékben ki tudják használni az egységes piac előnyeit; mivel az e-kereskedelem mint integrációs eszköz nagyon hasznos a fogyatékkal élő és a csökkent mozgásképességű, illetve a vidéki területeken vagy földrajzi szempontból hátrányos helyeken élő fogyasztók számára is;
- J. mivel a határokon átnyúló vásárlások esetében tapasztalható, fogyasztói jogokkal kapcsolatos bizonytalanság csökkenti a piaci integráció előnyeit;
- K. mivel az e-kereskedelem fejlődése lelassult az uniós polgárok, de különösen az idősebb népesség körében még mindig jelen lévő digitális megosztottság miatt; mivel a legtöbb nyilvános és magáncélú weboldal még mindig nem elérhető a fogyatékkal élő személyek, illetve az alacsonyabb digitális műveltséggel rendelkező személyek számára;
- L. mivel a digitális egységes piac töredezettsége veszélyezteti a fogyasztók jogait; mivel számos weboldal nem megfelelő a határokon átnyúló vásárlók és fogyasztók számára; mivel hamarosan hatályba lép az alternatív vitarendezésről szóló irányelv és az online vitarendezésről szóló rendelet, amelyek hasznos eszközt kínálnak a fogyasztók számára, különösen a határokon átnyúló ügyletek esetében; mivel a kollektív keresetek hatékony végrehajtására szolgáló megfelelő mechanizmusok kialakítása további megfontolásra érdemes;

2013. június 11., kedd

- M. mivel a közelmúlt pénzügyi válsága során hangsúlyossá vált, hogy a pénzügyi és banki szolgáltatások területén – mivel ezek a termékek közvetlen hatással lehetnek a fogyasztók általános jólétére – nagy szükség van a fogyasztók védelmére és tájékoztatására, valamint a nekik nyújtott pártatlanabb tanácsadásra;
- N. mivel az európai fogyasztóügyi stratégia az Európa 2020 stratégiában szereplő célkitűzések megvalósítását célzó, az uniós fogyasztóvédelmi politika általános érvényesítésére irányuló intézkedéseket tartalmaz;
- O. mivel a jelenlegi gazdasági válság az egységes piacon a fogyasztók vásárlóerejére is jelentős hatással van, különös tekintettel a szociális vagy pénzügyi körülményeik miatt kiszolgáltatott helyzetben lévő fogyasztókra; mivel ennek következtében a fogyasztói jogokat a szükséges mértékig el kell ismerni;
- P. mivel az egységes piac jó minőségű, versenyképes árú termékek és szolgáltatások széles kínálatához biztosít hozzáférést az uniós fogyasztók számára; mivel a környezetbarát termékek előállítása és a környezetbarát szolgáltatások nyújtása ösztönzi a felelős fogyasztást, serkenti a fenntartható fejlődést, a foglalkoztatottságot és a gazdasági növekedést; mivel a Bizottságnak új fogyasztási formákat kellene megvizsgálnia és tanulmányoznia, többek között például az együttműködő fogyasztást;
- Q. mivel a műszaki és tudományos ismeretek fejlődésének függvényében végre kell hajtani a szükséges kiigazításokat mind az élelmiszer-biztonság, mind az egyéb alapvető fogyasztási cikkek biztonsága tekintetében;
- R. mivel valamennyi területen meg kell erősíteni a fogyasztói szervezetek szerepét, elfogadva a szükséges jogi és gazdasági intézkedéseket, valamint kapacitásépítéssel támogatva őket; mivel a fogyasztói szervezetek sajátos szerepet töltenek be az egységes európai piac iránti bizalom és e piac fejlődésének biztosításában;
- S. mivel az utasok nem rendelkeznek elegendő információval jogaikról és a szolgáltatás elvárható minőségéről, és jogi követeléseik benyújtása és érvényesítése gyakran nehézségekbe ütközik; mivel az egyes közlekedési módokban az utasjogokkal kapcsolatos különböző szabályozások alkalmazásának megkönnyítéséhez és javításához iránymutatásokra van szükség; mivel a szervezett utazásokról szóló irányelv küszöbön álló felülvizsgálata során a Bizottságnak teljes körűen meg kell vizsgálnia az e-kereskedelem és a digitális piacok fogyasztói magatartásra gyakorolt hatását az európai idegenforgalmi ágazatban;
- T. mivel a meglévő uniós jogszabályok az utasok számára alapvető védelmet kínálnak a különböző közlekedési módokban, azonban néhány utasjog esetében nem minden közlekedési módnál és az Unió nem minden részén biztosítják kellően a jogszabályok alkalmazását, nyomon követését és végrehajtását, ami az egységes piacon belül gátolja a szabad mozgást, hiszen ez az utazás során befolyásolja a polgárok bizalmát, valamint a fuvarozó társaságok körében aláássa a tisztességes versenyt;
- U. mivel a Közösségben a légi járatok működtetésére vonatkozó közös szabályokról szóló 1008/2008/EK rendelet (átdolgozott változat) ⁽¹⁾ hatálya alá tartozó számítógépes helyfoglalási rendszerek esetében az utasoknak egyértelműen különbséget kell tudniuk tenni a jegyárakba beépített, nem választható működési költségek és a foglalható opcionális tételek között, ugyanis ez az interneten jegyet foglaló fogyasztók számára növelni fogja az árral kapcsolatos átláthatóságot;
- V. mivel az európai fogyasztóvédelmi politika új menetrendjéről szóló bizottsági közlemény a következő 4 fő célkitűzést tartalmazza: 1) a fogyasztók biztonságának javítása; 2) a fogyasztók ismereteinek bővítése; 3) a jogszabályok érvényesítésének fokozása és a jogorvoslat biztosítása; valamint 4) a jogok és fő politikák hozzáigazítása a gazdasági és társadalmi változásokhoz; mivel az Európai Parlamentnek és a nemzeti parlamenteknek lehetővé kell tenniük a fogyasztóvédelmi jogszabályok eredményes és gyors átültetését;

⁽¹⁾ HL L 293, 2008.10.31., 3. o.

2013. június 11., kedd

W. mivel az Unió a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésére vonatkozó célkitűzéseket határozott meg annak érdekében, hogy elérje a 2020-as célkitűzéseket és azt, hogy 2050-ben az energiaellátás nagyobb részét a megújuló energiaforrások biztosítsák;

X. mivel a kidolgozandó javaslatoknak összhangban kell lenniük a meghatározott négy fő célkitűzéssel;

A tudatosság növelése, valamint az ismeretek, a biztonság és a fogyasztói jogok erősítése

1. üdvözli az európai fogyasztóügyi stratégia holisztikus megközelítését, különösen azt, hogy a stratégia csaknem az összes, fogyasztók számára fontos szakpolitikai területet lefedi, és ezáltal határozott üzenetet közvetít a fogyasztók biztonságának és jogainak fokozott szerepéről és jelentőségéről, valamint a fogyasztói szervezetek megerősítéséről; hangsúlyozza azonban, hogy ennek az Európai Bizottság jogalkotási és egyéb javaslataiban is tükröződnie kell;

2. üdvözli, hogy a Bizottság kész együttműködni a kereskedőkkel és a közvetítő kereskedőkkel annak érdekében, hogy előmozdítsák a vállalati társadalmi felelősségvállalásra irányuló, a fogyasztók biztonságát javító kezdeményezéseket; úgy véli, hogy a Bizottságnak állandó párbeszédet kell folytatnia a magánszektorral, hogy ezeket a kezdeményezéseket elfogadják, és valóban végrehajtsák;

3. kéri, hogy a fogyasztók könnyen és hatékonyan gyakorolhassák jogaikat az alapvető területeken, ezen belül is az élelmiszerek, az egészségügy, az energia, a pénzügyi és digitális szolgáltatások, a szélessávú szolgáltatásokhoz való hozzáférés, az adatvédelem, a közlekedés és a távközlés terén;

4. felszólítja a Bizottságot, hogy szorosan működjön együtt a nemzeti kormányokkal a fogyasztói jogokra és érdekekre vonatkozó, uniós szintű tudatosító kampány bevezetésekor; hangsúlyozza, hogy e kampány sikere szempontjából fontos, hogy ebbe a folyamatba ne csak az állami szektort és a fogyasztóvédelmi szervezeteket vonják be, hanem a magánszektor is;

5. úgy véli, hogy elő kell mozdítani az olyan e-platformokat, mint például a vállalkozásokat támogató európai hálózat és az „Európa Önökért” weboldal, amelyek hozzájárulnak az egységes európai piac fejlődéséhez, és fontos információkkal szolgálnak a fogyasztók és a kis- és középvállalkozások számára;

6. felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson be javaslatot arra vonatkozóan, hogy miként javíthatók a polgárok pénzügyi szektorral kapcsolatos ismereti, hogy az emberek a hitelfelvételre irányuló döntés meghozatala előtt rendelkezzenek a szükséges információkkal; úgy véli, hogy különös figyelmet kell fordítani a fiatalabb nemzedékre, valamint a társadalom rövid lejáratú kölcsönökkel kapcsolatos tájékoztatására;

7. hangsúlyozza, hogy a fogyasztók számára biztosított képzés csökkenti a veszélyes vagy hamisított termékekkel, a spekulatív pénzügyi termékekkel, valamint a megtévesztő reklámokkal kapcsolatos kockázatokat; azon a véleményen van, hogy a fogyasztók (többek között pénzügyi) képzését és a fogyasztói tudatosság növelését egész életen át tartó jelleggel, az iskoláskortól kezdve kellene gyakorolni; hangsúlyozza, hogy el kell kerülni a túl sok információt, és ehelyett megbízható, világos, összehasonlítható és célzott tájékoztatás nyújtásával mérsékelni kell a hiányos ismereteket és javítani kell a fogyasztók tudatosságát;

8. hangsúlyozza, hogy annak érdekében, hogy a fogyasztók teljes mértékben élvezhessék a jogaikat, nem szabad megfélemlíteni a vállalkozások szerepéről és oktatásáról; úgy véli, hogy a vállalkozásokon belül a fogyasztói jogok megfelelő ismerete alapvető fontosságú a már létező fogyasztóvédelmi jogszabályok teljes mértékű végrehajtásához; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyék meg az ehhez szükséges intézkedéseket, a hangsúlyt a kis- és középvállalkozásokra helyezve,

9. hangsúlyozza, hogy a különböző tanulmányok megállapításainak alapján a fogyasztók hosszú távon aggódnak az egységes piacon forgalmazott, ugyanolyan márkájú és csomagolású termékek minősége terén tapasztalható esetleges különbségek miatt; úgy véli, hogy a fogyasztók az egységes piacon forgalmazott, ugyanolyan márkájú és csomagolású termékek vásárlásakor a különböző tagállamokban nem ugyanazt a minőséget kapják; hangsúlyozza, hogy a fogyasztók megkülönböztetésének semmilyen formája sem megengedett;

10. felszólítja a Bizottságot, hogy mélyrehatóan vizsgálja meg ezt a kérdést, ami lehetővé tenné annak megállapítását, hogy szükség van-e a meglévő uniós jogszabályok kiigazítására; felszólítja a Bizottságot, hogy tájékoztassa az Európai Parlamentet és a fogyasztókat a vizsgálat eredményeiről;

2013. június 11., kedd

11. kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki korszerűsített és egységesített szabályokat, amelyek garantálják a termékbiztonságot és a termék eredetiségét; reméli mindenesetre, hogy az általános termékbiztonságról szóló 2001/95/EK irányelv módosítására irányuló javaslat biztosítani fogja a fogyasztási cikkek magas fokú biztonságát;
12. üdvözli a termékbiztonságra vonatkozó jogi keret létrehozására irányuló bizottsági javaslatot; e tekintetben hangsúlyozza a hatékony piacfelügyelet fontosságát, mivel az európai belső piacon még mindig találkozhatunk nem biztonságos termékekkel, köztük CE-jelölésű termékekkel is;
13. kéri, hogy a fogyasztók biztonságos módon részesüljenek a tudományos és technológiai fejlődés előnyeiből, és férjenek hozzá a méltányos és eredményes jogorvoslatához szükséges tájékoztatáshoz, pártatlan tanácsadáshoz, valamint eszközökhöz;
14. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy mozdítsák elő azokat a kezdeményezéseket, amelyek célja, hogy a tudományos haladás, a technológiai fejlődés és az egyéb újítások eredményeit a fogyasztók javára formálják át, kellően figyelembe véve a fogyasztói termékbiztonságra vonatkozó jogszabályokat;
15. megfelelő fogyasztóvédelmet és termékbiztonságot szorgalmaz a géntechnológiával módosított szervezetek felhasználásával vagy nanotechnológiával előállított fogyasztói termékek piacain;
16. hangsúlyozza a tudományos szakértelem és a szabályozással kapcsolatos vélemény függetlensége és átláthatósága garantálásának szükségességét, különösen az egészségügyi, a környezetvédelmi és az élelmiszerpolitikák terén, amelynek célja a fogyasztók egészségvédelmének és bizalmának legmagasabb szintű biztosítása;
17. kiemeli, hogy fokozottabban védelmezni kell az olyan kiszolgáltatott fogyasztói csoportok, mint a gyermekek és az idősebbek jogait, különösen a közlekedés, a pénzügyi szolgáltatások, az energia, valamint az információs és kommunikációs technológiák terén; hangsúlyozza, hogy mind uniós, mind pedig nemzeti szinten intézkedéseket kell tenni, hogy megfelelő garanciákat nyújtsanak ezen fogyasztók védelmére;
18. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak elő kell mozdítaniuk a felelősségteljes és fenntartható fogyasztást, követve az Európa 2020 stratégiában meghatározott célkitűzéseket, továbbá lehetővé kell tenni a fogyasztók teljes körű hozzáférését a piacokhoz, a rendkívül versenyképes szociális piacgazdaság és a szolidaritáson alapuló Unió jegyében; úgy véli, hogy fel kell venni a küzdelmet az élelmiszer-pazarlás ellen, növelni kell a fogyasztási cikkek élettartamát, elő kell mozdítani az újrahasznosítást és a használt áruk fogyasztását, valamint tovább kell javítani az egységes piacon elérhető termékek energiahatékonyságát;

A végrehajtás javítása, az érvényesítés megerősítése és a jogorvoslat biztosítása

19. kitarthat emellett, hogy a Bizottságnak továbbra is gondosan nyomon kell követnie az egységes piac fejlődését támogató jogszabályok alkalmazását; felszólítja a Bizottságot, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződéssel összhangban tegye meg a szükséges jogi lépéseket azokkal a tagállamokkal szemben, amelyek megsértik, illetve nem hajtják végre vagy érvényesítik az egységes piacra vonatkozó jogszabályokat;
20. üdvözli a teljesen integrált egységes piac létrehozását célzó újabb jogalkotási kezdeményezéseket, amelynek célja, hogy növekedhessen a verseny és a hatékonyság, valamint az uniós fogyasztóknak szélesebb körű választási lehetőségük legyen;
21. felszólítja különösen a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák az uniós fogyasztói vívmányok – nevezetesen a fogyasztók jogairól szóló irányelv⁽¹⁾, a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv⁽²⁾ és a megtévesztő és összehasonlító reklámról szóló irányelv⁽³⁾ – időben történő és következetes végrehajtását; felszólítja továbbá a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ellenőrizzék a fogyasztói vívmányok hatékonyságát; hangsúlyozza, hogy a jelek szerint a polgárok még mindig nincsenek tisztában az egységes piacon őket megillető jogokkal, és ennek megfelelően felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a végrehajtási folyamat keretében mozdítsák jobban elő a fogyasztók számára nyújtott világos és átfogó tájékoztatás, valamint a fogyasztók rendelkezésére álló jogorvoslati eszközökkel kapcsolatos információk elérhetőségét is;

⁽¹⁾ HL L 304., 2011.11.22., 64. o.

⁽²⁾ HL L 149., 2005.6.11., 22. o.

⁽³⁾ HL L 376., 2006.12.27., 21. o.

2013. június 11., kedd

22. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen aktívabb lépéseket annak felmérésére, hogy a tagállamok polgárai milyen mértékben rendelkeznek bankszámlával; kéri a Bizottságot, hogy készítsen jelentést arról, miként kezelik ezt a problémát, és 2014 első negyedévének végéig nyújtson be jelentést a Parlamentnek e témában;

23. azt ajánlja, hogy jobban hasznosítsák a fogyasztói magatartásról rendelkezésre álló információkat, és úgy véli, hogy különösen a fogyasztói eredménytábla eredményeit lehetne hatékonyabban felhasználni; ennek megfelelően azt javasolja, hogy a Közös Kutatóközpont támogatott kutatási projekt keretében végezzen elemzéseket és megfigyeléseket annak meghatározása céljából, hogy az egységes piacon belül a polgárokat megillető fogyasztói jogok erősítése szempontjából mely területek élveznek elsőbbséget a polgárok számára, és ennek megfelelően igazítsák ki a fogyasztóknak nyújtott tájékoztatás tartalmát és formáját, valamint az ilyen tájékoztatást nyújtó szervezetek munkáját;

24. hangsúlyozza, hogy az Unió szakpolitikáinak elő kell mozdítaniuk a fogyasztói szervezetek és a közintézmények közötti együttműködést valamennyi területen, biztosítva ezzel a szükséges gazdasági erőforrásokhoz való egyszerű hozzáférést, valamint elő kell segíteniük a bevált gyakorlatok és az ismeretek megosztását e szervezetek között; úgy véli, hogy létre kellene hozni a szervezetek európai nyilvántartását, amely segítené az ilyen szervezetek alapítását;

A jogok és a kulcsfontosságú szakpolitikák összehangolása a gazdasági és társadalmi változással

25. úgy véli, hogy a Bizottságnak a digitális környezetben nem csupán a digitális tartalom vásárlására kellene összpontosítania, hanem arra is, hogy a digitális környezetben miként mozdíthatja elő az áruk és szolgáltatások értékesítését és erősítheti a fogyasztók bizalmát oly módon, hogy a fogyasztók tisztában legyenek azzal, hogy gyenge minőségű termék vagy szolgáltatás vásárlása esetén hogyan védhetik meg jogaikat és hogyan rendezhetik vitáikat;

26. felszólítja a Bizottságot, hogy a rövid lejáratú kölcsönök terén fordítson különleges figyelmet a fogyasztók védelmére, mivel válság idején azok a legsérülékenyebbek, akik anélkül használják ezeket a pénzügyi termékeket, hogy teljes mértékben tisztában lennének a hitelfelvevőként őket terhelő kötelezettségekkel, illetve őket fenyegető kockázatokkal;

27. emlékeztet arra, hogy a fogyasztóknak nyújtott megfelelő tájékoztatáshoz a tudatos fogyasztói magatartás kialakítását támogató intézkedéseknek kell társulniuk annak érdekében, hogy a fogyasztók képesek legyenek teljes körűen kihasználni a belső piac nyújtotta lehetőségeket;

28. felszólítja a Bizottságot, hogy működjön együtt az Európai Parlamenttel és a nemzeti hatóságokkal a háztartások energiafogyasztásának jobb szabályozási lehetőségeiről a fogyasztók rendelkezésére álló információk javítása céljából;

29. úgy véli, hogy olyan, határokon átnyúló energetikai projektek megvalósítására van szükség, amelyek az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközzel kapcsolatos program részét képezik, mivel az a villamosenergia- és gázszolgáltatók közötti versenyt hivatott előmozdítani, valamint a tagállamok energiaágazaton belüli függetlenségét hivatott növelni;

30. kéri, hogy erősítsék meg az uniós versenypolitikát, illetve a fogyasztói jogok előmozdítását állítsák e folyamat középpontjába; ezt a kiigazítást rendkívül fontosnak tartja a szilárd digitális egységes piac kialakítása szempontjából; e tekintetben hangsúlyozza az ár-összehasonlító weboldalak fontos szerepét, valamint kiemeli, hogy biztosítani kell azok függetlenségét;

31. kéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy – a 2014–2020-as többéves pénzügyi keretre is tekintettel – hagyják jóvá a stratégia hatékony végrehajtásához szükséges forrásokat, valamint rendszeresen értékeljék a stratégia hatását;

E-kereskedelem

32. hangsúlyozza, hogy az e-kereskedelem egyre gyorsabb fejlődése kiemelkedő fontosságú a fogyasztók számára, mivel több választási lehetőséget kínál, különösen a nehezen megközelíthető, távoli vagy legkülső területeken élő polgárok számára, de azoknak is, akik csökkent mozgásképességűek, és akik másképp nem férhetnének hozzá az áruk széles választékához;

33. felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon intézkedéseket annak megakadályozására, hogy a vállalkozások a határokon átnyúló online csomagküldő kereskedelemben általánosan alkalmazott szállítási korlátozások révén eltérő bánásmódban részesítsék a fogyasztókat a belső piacon;

2013. június 11., kedd

34. hangsúlyozza, hogy nem minden fogyasztónak van lehetősége az internet használatára, illetve nem rendelkezik az ahhoz szükséges képességekkel, ezért a fogyasztók számára több csatornán kell kínálni a szolgáltatásokat;
35. kiemeli, hogy a fogyasztói bizalom elengedhetetlen az elektronikus kereskedelemhez, akár országon belüli, akár határokon átnyúló vásárlásokról van is szó; hangsúlyozza, hogy gondoskodni kell a termékek minőségéről, biztonságosságáról, nyomon követhetőségéről és eredetiségéről, el kell kerülni a bűncselekménynek minősülő és nem tisztességes gyakorlatokat, és tiszteletben kell tartani a személyes adatok védelmét, biztosítva adott esetben, hogy a fogyasztó jól tájékozottan és egyértelmű módon járuljon hozzá személyes adatainak felhasználásához;
36. kiemeli, hogy a személyes adatok védelme a fogyasztóvédelemnek, valamint a digitális belső piac működésének és növekedésének elengedhetetlen feltétele;
37. hangsúlyozza, hogy a fogyasztók az e-kereskedelem tekintetében gyors, megbízható és versenyképes szállítási szolgáltatásra számíthatnak, valamint hogy a fogyasztói bizalom biztosítása érdekében szükség van a jól működő szállítási szolgáltatásokra;

A pénzügyi szolgáltatások, a befektetési termékek és a gazdasági válság

38. üdvözli a Bizottság által a pénzügyi szolgáltatások tekintetében tervezett intézkedéseket, és hangsúlyozza, hogy – különösen a pénzügyi szolgáltatások terén – a fogyasztók számára független tanácsadást biztosító, átfogó jogi keretre van szükség; hangsúlyozza, hogy a piacokkal kapcsolatos tájékoztatásnak megbízhatónak, egyértelműnek és összehasonlíthatónak, valamint elektronikus és egyéb formában elérhetőnek kell lennie; hangsúlyozza, hogy jogi eszközökkel fel kell lépni a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok vagy szerződéses feltételek ellen; kiemeli, hogy a valamely pénzügyi termék miatt „csapdába esett” fogyasztókat meg kell védeni;
39. tudomásul veszi a visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról szóló 261/2004/EK rendeletnek, valamint a légi fuvarozók felelősségéről szóló 2027/97/EK rendeletnek az utasok és poggyászaik légi szállítása tekintetében történő módosításáról szóló rendeletre irányuló új, 2013. március 13-i javaslatot (COM(2013)0130); kéri, hogy készüljön el a minden közlekedési módra érvényes közös utasjogok jegyzéke, amelyet tömör formában széles körben terjesztenek az Unió minden hivatalos nyelvén;
40. hangsúlyozza, hogy – többek között a befektetési termékekkel kapcsolatos kiemelt információkat tartalmazó dokumentumokról szóló rendeletre irányuló javaslatban (COM(2012)0352) tervezetteknek megfelelően – valamennyi fogyasztó számára meg kell könnyíteni az alapszintű fizetési számlákhoz történő hozzáférést, illetve egyértelmű és releváns információkat kell nekik nyújtani a befektetési termékekről; hangsúlyozza, hogy a pénzpiacok szabályozásához szigorú szabályokra van szükség; hangsúlyozza, hogy a jelenlegi gazdasági és pénzügyi válság számos fogyasztó pozícióját gyengíti, egyre kiszolgáltatottabbá téve őket, valamint hogy a növekvő munkaügyi bizonytalanság és munkanélküliségi ráta, valamint a vásárlóerő csökkenése elmélyíti az egyenlőtlenségeket; felszólítja a Bizottságot, hogy a szakpolitikák alakításakor vegye figyelembe ezeket az új fejleményeket;

Az európai és nemzeti hatóságok, valamint fogyasztói szervezetek közötti együttműködés

41. kiemeli, hogy szoros együttműködésre van szükség az európai, nemzeti és helyi hatóságok, valamint a fogyasztói szervezetek között annak érdekében, hogy konzultációs mechanizmusok jöjjenek létre, valamint végre lehessen hajtani a stratégiában előírt intézkedéseket;
42. kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy a RAPEX riasztórendszer (nem élelmiszer jellegű termékek riasztási rendszere) váljon átláthatóbbá és hatékonyabbá; úgy véli, hogy fejleszteni kell az Európai Fogyasztói Központok (ECC), valamint a fogyasztóvédelmi együttműködés (CPC) hálózatait; úgy véli, hogy a Bizottságnak tanulmányoznia kell egy RAPEX-típusú, szolgáltatásokra irányuló rendszer létrehozását;

Vitarendezés és jogorvoslat

43. hangsúlyozza, hogy a jogorvoslati mechanizmusoknak, például az alternatív vitarendezésnek vagy az online vitarendezésnek gyorsnak, hozzáférhetőnek és hatékonyaknak kell lenniük; hangsúlyozza, hogy a határokon átnyúló jogviták esetében az igazságszolgáltatáshoz való hatékony hozzáférést nem akadályozhatják a jogvita határokon átnyúló jellegéből, az erőforráshiányból, illetve a jogi segítséghez való hozzáférésre vonatkozó ismeretek hiányából fakadó nehézségek; szorgalmazza ezért a 2003. január 27-i 2003/8/EK tanácsi irányelv megfelelőbb végrehajtását, valamint – szükség esetén – a hiányosságok orvoslása érdekében történő felülvizsgálatát;

2013. június 11., kedd

44. hangsúlyozza, hogy az alternatív vitarendezési és az online vitarendezési mechanizmusok nem helyettesíthetik a kollektív jogorvoslati mechanizmust; ezért felszólítja a Bizottságot olyan intézkedések megvizsgálására, amelyek a határokon átnyúló esetekben alkalmazandó, uniós szintű, koherens kollektív jogorvoslati mechanizmus létrehozásához vezetnének a fogyasztóvédelem terén; hangsúlyozza, hogy az Unión belüli, nem összehangolt kezdeményezések töredezettséghez vezethetnek; hangsúlyozza, hogy a kollektív jogorvoslat hatékonyságának biztosítása és a lehetséges visszaélések elkerülése érdekében a kollektív jogorvoslattal kapcsolatos uniós megközelítésnek csak a nemzeti szinten megfelelően elismert jogalanyok (állami hatóságok, mint például az ombudsmanok vagy fogyasztói szervezetek) képviseleti fellépésére kellene kiterjednie; kitart amellett, hogy a kollektív jogorvoslatra vonatkozó uniós megközelítést az önkéntes részvétel elve alapján kell kialakítani;

45. hangsúlyozza, hogy az Unión belül biztosítani kell az áruk és szolgáltatások hozzáférhetőségét az olyan területeken is, mint az épített környezet, a közlekedés és az információs és kommunikációs technológiák; sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy céljaiban messzire mutató uniós akadálymentesítési intézkedéscsomagra;

46. felhívja a figyelmet arra, hogy a következő, 2014–2020-as időszakra szóló többéves pénzügyi keretben gondoskodni kell az európai fogyasztóügyi stratégia kellően ambíciózus finanszírozásáról;

o

o o

47. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P7_TA(2013)0240

Költségmentesség a határon átnyúló vonatkozású, polgári és kereskedelmi jogviták esetén

Az Európai Parlament 2013. június 11-i állásfoglalása az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés megkönnyítéséről: költségmentesség a határon átnyúló vonatkozású polgári és kereskedelmi jogviták esetén (2012/2101(INI))

(2016/C 065/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a határon átnyúló vonatkozású jogviták esetén az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés megkönnyítése érdekében az ilyen ügyekben alkalmazandó költségmentességre vonatkozó közös minimumszabályok megállapításáról szóló, 2003. január 27-i 2003/8/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a határon átnyúló vonatkozású jogviták esetén az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés megkönnyítése érdekében az ilyen ügyekben alkalmazandó költségmentességre vonatkozó közös minimumszabályok megállapításáról szóló 2003/8/EK irányelv alkalmazásáról szóló, a Bizottság által a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz intézett, 2012. február 23-i jelentésre (COM(2012)0071),
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkére,
- tekintettel az igazságszolgáltatáshoz való nemzetközi hozzáférésről szóló, 1980. október 25-i hágai egyezményre,
- tekintettel eljárás szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A7-0161/2013),

A. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy „azoknak, akik nem rendelkeznek elegendő pénzeszközökkel, költségmentességet kell biztosítani, amennyiben az igazságszolgáltatás hatékony igénybeviteléhez erre szükség van”;

⁽¹⁾ HL L 26., 2003.1.31., 41. o.

2013. június 11., kedd

- B. mivel a 2003/8/EK tanácsi irányelv rendelkezései biztosítják, hogy a határon átnyúló jogvitákban érintett polgárok hozzáférjenek az igazságszolgáltatáshoz;
- C. mivel az irányelv fő rendelkezése biztosítja, hogy a költségmentesség nem tagadható meg kizárólag azon az alapon, hogy a jogvita jellegét tekintve határon átnyúló, és így minden tagállam megtartja saját költségmentességi rendszerét, ugyanakkor meg kell azt nyitnia más tagállamokból származó személyek számára;
- D. mivel az irányelv a továbbiakban lefekteti a határon átnyúló költségmentesség biztosításának feltételeit, különösen az anyagi helyzet, a jogvita tárgya és határon átnyúló jellege vonatkozásában;
- E. mivel költségmentesség csak olyan személyeknek biztosítható, akik anyagi helyzete nem teszi lehetővé számukra, hogy e költségmentesség nélkül hozzáférjenek az igazságszolgáltatáshoz;
- F. mivel ezeket a forrásokat a bíróság székhelye szerinti tagállamban hatályos iránymutatások alapján értékelik, és több tagállamban rögzített küszöbértékek vannak hatályban;
- G. mivel ezek a küszöbértékek tagállamonként jelentősen eltérnek egymástól, és előfordulhat, hogy egy olyan polgárt, akit az egyik tagállamban költségmentességre jogosultnak tekintenek, egy másik tagállamban nem tekintenek annak, és mivel az irányelv 5. cikkének (4) bekezdése bizonyos mértékig elismeri ezt a problémát;
- H. mivel ezen ellentmondások kezelése érdekében meg kell vizsgálni, hogy egy polgár folyamodhasson-e költségmentességért a lakóhelye szerinti tagállamban is, és hogy a kérelméről annak a tagállamnak a hatóságai határozzanak-e;
- I. mivel annak érdekében, hogy a dolgokat mind a polgárok, mind az irányelvet alkalmazó hatóságok számára megkönnyítsék, a határon átnyúló jogvita esetén felmerülő költségmentességi kérelmek kapcsán választási lehetőséget kellene biztosítani a polgárok számára, hogy kérelmükről a lakóhelyük szerinti tagállam határozzon-e, vagy az a tagállam, ahol a bíróságnak a székhelye van, vagy az, ahol a határozatot végre fogják hajtani;
- J. mivel ilyen választási lehetőség esetén a tagállami hatóságok saját kritériumaikat alkalmazhatnák anélkül, hogy a kérelmet más tagállamhoz kellene továbbítaniuk vagy más tagállam feltételeit és iránymutatásait kellene tanulmányozniuk;
- K. mivel azok a polgárok, akik lakóhely szerinti tagállama elismerte a költségmentességhez való jogukat, erről tanúsítványt kaphatnának, melyet a bíróság székhelye vagy a határozat végrehajtása szerinti tagállam hatóságai tiszteletben tartanának;
- L. mivel az irányelv szerint a határon átnyúló költségmentesség kiterjed a határon átnyúló ügyeknél szokásos további költségekre, például a tolmácsolási, fordítási és utazási költségekre is;
- M. mivel az igazságügy területén a polgárok rendelkezésére álló segítségről szóló információkat az Unió egyik nyelvén kell megadni, hogy biztosítva legyen, hogy a polgárok egy olyan nyelven kapjanak megfelelő tájékoztatást, amelyet megértettek;
- N. mivel az igazságszolgáltatáshoz való nemzetközi hozzáférésről szóló 1980. október 25-i hágai egyezmény hasonló rendelkezéseket tartalmaz nemzetközi szinten, azonban azt a 27 tagállam közül csak 17 alkalmazza;
- O. mivel a többi tagállamot ennél fogva az egyezmény aláírására vagy ratifikálására kell ösztönözni;

A 2003/8/EK irányelv alkalmazása

1. gratulál a Bizottságnak ahhoz, hogy benyújtotta a 2003/8/EK jelentés alkalmazásáról szóló jelentését;
2. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a Bizottság külön nem tér ki azokra az európai eljárásokra, amelyekre a költségmentességről szóló irányelv szintén alkalmazható, például a kis értékű követelések európai eljárására, noha ennek az eljárásnak az esetében való alkalmazást a 2009. január 1. és 2010. december 31. közötti időszakban mindenképpen vizsgálni lehetett volna;

2013. június 11., kedd

3. elégedetten veszi tudomásul, hogy az irányelvet valamennyi tagállam átültette; megjegyzi ugyanakkor, hogy bizonyos pontok tekintetében a tagállamok eltérően értelmezik az irányelv hatályát;
4. rámutat, hogy az eszköz kihasználására vonatkozó, részletes és pontos áttekintés érdekében egy további jelentésben országonként össze kellene gyűjteni az esetek számát és tartalmi irányultságát;

A határon átnyúló ügyekben igényelhető költségmentesség ismertségének növelése

5. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy viszonylag kevés polgár és gyakorló jogász tud az irányelv biztosította jogokról;
6. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket a határon átnyúló polgári és kereskedelmi jogviták esetén igénybe vehető költségmentességhez való jog ismertségének növelésére, és ezáltal erősítsék a polgárok szabad mozgását;
7. elismeri az uniós e-igazságügyi portál, az Európai Igazságügyi Hálózat és az e-CODEX (e-igazságügyi kommunikáció online adatcseréjén) által végzett kiváló munkát, különösen a 2003/8/EK tanácsi irányelvben hivatkozott jogsegély-adatlapoknak az uniós e-igazságügyi portálon való elérhetősége révén; nagyobb pontosságra és e jogsegély-adatlapok és a nemzeti jogsegély-adatlapok könnyebb hozzáférhetőségére hív azonban fel valamennyi ilyen platformon, beleértve az arra vonatkozó egyértelmű és gyakorlati információkat is, hogy miként lehet a legjobban jogi segítségért folyamodni a különböző tagállamokban a határon átnyúló polgári és kereskedelmi jogviták esetén;
8. felszólítja továbbá a Bizottságot és a tagállamokat, hogy indítsanak hatékony tájékoztató kampányt a nagyszámú lehetséges igénybe vevő és gyakorló jogász elérése céljából;
9. úgy véli, hogy más európai eljárások – amilyen például a kis értékű követelések európai eljárása vagy az európai fizetési meghagyásos eljárás – sem ismertek, és a jelenlegi tájékoztatási politika mellett nem is fognak széles körben ismertté válni;
10. rámutat, hogy új technológiák és kommunikációs eszközök használhatók a költségmentességről szóló információkhoz való hozzáférés lehetővé tételére; javasolja ezért, hogy a Bizottság és a tagállamok a kommunikációs csatornák széles spektrumát használják, beleértve az internetalapú kampányokat és az olyan interaktív platformokat is, mint az e-igazságügyi portál, hiszen ezek költséghatékony módjai a polgárok elérésének;
11. felhívja a figyelmet arra, hogy a megindított eljárások folyamatossága érdekében a költségmentességi kérelemhez szükséges űrlapok átmeneti és végleges tárolhatóságát javítani kell, ez vonatkozik egyébként más eljárások űrlapjaira is, különösen a kis értékű követelések európai eljárására és az európai fizetési meghagyására; biztosítani kell többek között, hogy ezek minden nyelven egyformán elérhetőek legyenek, többek között a Polgári Ügyek Európai Igazságügyi Atlaszának honlapján és az európai igazságügyi portálon is; felszólítja a Bizottságot, hogy azonnal orvosolja ezt a helyzetet;

Szakértő jogi segítségnyújtás biztosítása

12. úgy véli, hogy adatbázisokat kellene felállítani, melyek tartalmazzák a határon átnyúló költségmentességi ügyekben való eljáráshoz szükséges kellő nyelvi és összehasonlító jogi ismerettel rendelkező jogászok elérhetőségét, ezáltal biztosítva azt, hogy olyan jogászokat hatalmazzanak meg, akik képesek ilyen esetekben eljárni; miközben a határon átnyúló jelenlegi jogi adatbázisokat, például a Find-a-Lawyer platformot jó gyakorlatként ismeri el e területen, további ilyen eszközök kidolgozására szólít fel, hogy azokat integrálni lehessen az e-igazságügyi portál jogi szakértőket tartalmazó adatbázisába;
13. véleménye szerint kívánatos lenne, hogy külön képzési programokat biztosítsanak a határon átnyúló ügyekben jártos jogászoknak, külön hangsúlyt fektetve a nyelvtanfolyamokra és az összehasonlító jogra; felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal közösen támogasson különleges továbbképzési intézkedéseket azon ügyvédek számára, akik a jogi segítségnyújtás keretében nyújtanak szolgáltatásokat;
14. elismeri, hogy a jogsegély és képzés költségeivel jár a tagállamok számára, és hogy a jelenlegi gazdasági környezetben sok tagállamban korlátokba ütközhet ennek finanszírozása; felhívja ezért a Bizottságot, hogy lehetőség szerint biztosítson finanszírozást a tagállamok számára annak biztosítása érdekében, hogy konzisztens és magas szintű jogi képzést tudjanak nyújtani a határon átnyúló polgári és kereskedelmi jogsegélyügyekkel kapcsolatban;

2013. június 11., kedd

Az irányelv alkalmazásának megkönnyítése a polgárok számára

15. kiemeli annak fontosságát, hogy a kérelmezési eljárások egyszerűek legyenek, hogy a polgárok mindig képesek legyenek költségmentességért folyamodni, jogász segítsége nélkül is; javasolja, hogy az ilyen eljárásokban érintett polgárokat automatikusan tájékoztassák az e-igazságügyi portál létéről, hogy könnyebben hozzáférhessenek az információkhoz;
16. úgy véli, hogy – a meglévő nemzeti költségmentességi rendszerekkel összhangban – tanácsos tagállamonként egy, kizárólag a határokon átnyúló költségmentességi ügyekért felelős hatóságot, továbbá egyetlen központi hivatalt kijelölni, amely fogadja és továbbítja a költségmentességi kérelmeket;
17. úgy véli, hogy a költségmentesség igénybevételével kapcsolatos anyagi szempontok megállapításához erőteljesebben figyelembe kell venni a tagállamonként különböző megélhetési költségeket, és pontosabban rögzíteni kell, hogy e különbségeket milyen módon kell tekintetbe venni;
18. javasolja annak biztosítását, hogy a kérelmezők választhassanak aközött, hogy a lakóhelyük szerinti tagállamban folyamodnak-e költségmentességért, vagy a bíróság székhelye szerinti tagállamban, illetve ott, ahol a határozatot végre fogják hajtani; megjegyzi, hogy ilyen körülmények között az egyes tagállamok hatóságai saját kritériumaikat alkalmazhatnák, amikor a kérelemről döntenek;
19. javasolja, hogy amennyiben a lakóhely szerinti tagállam hatóságai a költségmentesség megadásáról határoznak és erről általánosan elfogadott tanúsítványt állítanak ki, azt fogadják el a bíróság székhelye, illetve a határozat végrehajtása szerinti tagállamban is;
20. javasolja, hogy a költségmentességgel érintett költségek foglalják magukban a kérelmet elbíráló bíró vagy hatóság előtti kötelező megjelenés költségeit és a kapcsolódó költségeket is;
21. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fordítsanak különös figyelmet a legkiszolgáltatottabb csoportokra, és biztosítsa, hogy szükségleteiket megfelelően vegyék figyelembe;
22. felkéri a Bizottságot, hogy a fenti irányvonalak mentén nyújtson be az irányelv módosítására irányuló javaslatot a határon átnyúló jogsegély magasabb szintű közös normáinak megállapítása érdekében;

A jogi segítségnyújtás alternatív formáinak ösztönzése

23. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy alakítsanak ki hatékonyabb együttműködési rendszereket az állami szervek és a nem kormányzati szervezetek között, hogy a költségmentességet és a jogi tanácsadást hozzáférhetőbbé tegyék a polgárok számára;
24. arra szólít fel, hogy hozzanak létre korai riasztási rendszert a nemzeti bíróságok között, hogy az egyik tagállamban benyújtott segítségkérések megismerhetők legyenek más tagállamokban is;
25. fokozottabb együttműködést javasolt továbbá a Bizottság, a tagállamok és az olyan jogi szakmai testületek és szervezetek között, mint az európai és nemzeti ügyvédi és jogász kamarák;
26. üdvözli azokat a kezdeményezéseket, amelyek a bevált gyakorlatok jó példáinak bizonyultak az ingyenes jogi tanácsadás területén, ideértve a *pro bono* szervezeteket és jogklinikákat;
27. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy biztosítsák a pert megelőző jogi segítségnyújtás rendelkezésre állását és az ehhez való hozzáférés megkönnyítését, beleértve a vitarendezés alternatív módjaival kapcsolatos tanácsadást, mivel az alternatív vitarendezés gyakran költséghatékonyabbnak és kevésbé időigényesnek bizonyul, mint a peres eljárás;

A költségmentesség nemzetközi szempontjai

28. felszólítja azokat a tagállamokat, melyek még nem írták alá és/vagy nem ratifikálták az igazságszolgáltatáshoz való nemzetközi hozzáférésről szóló 1980. október 25-i hágai egyezményt, hogy tegyék ezt meg, mivel ez javítja a polgárok igazságszolgáltatáshoz való hozzáférését az Európai Unión kívül;

o

o o

29. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamoknak.

2013. június 11., kedd

P7_TA(2013)0245

Szervezett bűnözés, korrupció és pénzmosás

Az Európai Parlament 2013. június 11-i állásfoglalása a szervezett bűnözés, a korrupció és a pénzmosás problémájáról: megvalósítandó intézkedésekre és kezdeményezésekre vonatkozó ajánlások (időközi jelentés) (2012/2117(INI))

(2016/C 065/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Szervezett Bűnözés, a Korrupció és a Pénzmosás Problémájával Foglalkozó Különbizottság felállításáról, hatásköreiről, számszerű összetételéről és megbízatásának idejéről szóló, eljárási szabályzatának 184. cikke értelmében elfogadott, 2012. március 14-i határozatára,
- tekintettel a Szervezett Bűnözés, a Korrupció és a Pénzmosás Problémájával Foglalkozó Különbizottság megbízatásának 2013. szeptember 30-ig történő meghosszabbításáról szóló 2012. december 11-i határozatára,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkére, az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik része V. címének 67. cikkére, 4. fejezetére (82–86. cikk) és 5. fejezetére (87–89. cikk), valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájára, különösen annak 5., 6., 8., 32., 38., 41. cikkére, VI. címére (47–50. cikk) és 52. cikkére,
- tekintettel a szervezett és súlyos nemzetközi bűnözésre vonatkozó európai uniós szakpolitikai ciklus meghatározásáról és végrehajtásáról szóló tanácsi következtetésekre, amelyek többéves folyamatot határoznak meg, amely folyamat célja a legfontosabb bűnügyi fenyegetéseknek a tagállamok, az Unió és harmadik országok közötti optimális együttműködéssel történő következetes kezelése,
- tekintettel a szervezett bűnözés elleni küzdelemmel kapcsolatos, a 2011 és 2013 közötti időszakra szóló uniós prioritások meghatározásáról szóló tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülése európai térségének megerősítését célzó stockholmi programra⁽¹⁾, „A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség megvalósítása a polgárok szolgálatában – A Stockholmi Program végrehajtásáról szóló cselekvési terv” című bizottsági közleményre (COM(2010)0171), valamint „Az EU belső biztonsági stratégiájának megvalósítása: öt lépés a biztonságosabb Európa felé” című bizottsági közleményre (COM(2010)0673),
- tekintettel az Unió 2005–2012 közötti időszakra vonatkozó kábítószer-ellenes stratégiájára és az Unió 2009–2012 közötti időszakra szóló, a kábítószer elleni küzdelemre vonatkozó cselekvési tervére,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlése által 2000. november 15-én elfogadott (55/25. sz. határozat) és 2000. december 12-én Palermóban aláírásra megnyitott, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni ENSZ-egyezményre, valamint annak jegyzőkönyveire,
- tekintettel a Meridában 2003. december 9-én aláírásra megnyitott, a korrupció elleni ENSZ-egyezményre (UNCAC),
- tekintettel az ENSZ Közgyűlése által 1988. december 20-án elfogadott (1988/8. sz. határozat) és 1988. december 20-tól 1989. február 28-ig Bécsben, majd ezt követően 1989. december 20-ig New Yorkban aláírásra megnyitott, a kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme elleni ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az Európa Tanács korrupcióról szóló, 1999. január 27-én és november 4-én Strasbourgban aláírásra megnyitott büntetőjogi és polgári jogi egyezményére, valamint az Európa Tanácson belül működő Korrupció Elleni Államok Csoportjának (GRECO) létrehozásáról szóló, az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága által 1998. május 5-én és 1999. május 1-jén elfogadott (98)7. és (99)5. sz. határozatra,

⁽¹⁾ HL C 115., 2010.5.4., 1. o.

2013. június 11., kedd

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke (2) bekezdésének c) pontja alapján kidolgozott, az Európai Közösségek tisztviselőit és az Európai Unió tagállamainak tisztviselőit érintő korrupció elleni küzdelemről szóló egyezményt létrehozó 1997. május 26-i tanácsi jogi aktusra ⁽¹⁾,
- tekintettel a nemzetközi kereskedelmi ügyletekben a külföldi hivatalos személyek megvesztegetése elleni küzdelemről szóló, 1997. december 17-én Párizsban aláírásra megnyitott OECD-egyezményre és az ahhoz kapcsolódó későbbi kiegészítésekre,
- tekintettel az Európa Tanács pénzmosásról, a bűncselekményekből származó jövedelmek felkutatásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról, valamint a terrorizmus finanszírozásáról szóló, 2005. május 16-án, Varsóban aláírásra megnyitott egyezményre, valamint az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának a pénzmosás elleni intézkedések értékelésével foglalkozó szakértői bizottság (MONEYVAL) alapszabályáról szóló, 2010. október 13-i CM/Res(2010)12. sz. határozatára,
- tekintettel a pénzmosással, a terrorizmus finanszírozásával és a tömegpusztító fegyverek elterjedésével szemben a nemzetközi pénzügyi rendszert megvédeni hivatott Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) 40 ajánlására és 9 különleges ajánlására,
- tekintettel a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BCBS) munkájára,
- tekintettel a szervezett bűnözés elleni küzdelemről szóló, 2008. október 24-i 2008/841/IB tanácsi kerethatározatra ⁽²⁾,
- tekintettel a pénzmosásról, valamint a bűncselekményekhez felhasznált eszközök és az abból származó vagyonok azonosításáról, felkutatásáról, zárolásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról szóló 2001. június 26-i 2001/500/IB tanácsi kerethatározatra ⁽³⁾, a vagyonnal vagy bizonyítékkal kapcsolatos biztosítási intézkedést elrendelő határozatoknak az Európai Unióban történő végrehajtásáról szóló 2003. július 22-i 2003/577/IB tanácsi kerethatározatra ⁽⁴⁾, a bűncselekményből származó jövedelmek, vagyon és az elkövetéshez használt eszközök elkobzásáról szóló 2005. február 24-i 2005/212/IB tanácsi kerethatározatra ⁽⁵⁾, valamint a kölcsönös elismerés elvének a vagyonelkobzást elrendelő határozatkora történő alkalmazásáról szóló 2006. október 6-i 2006/783/IB tanácsi kerethatározatra ⁽⁶⁾,
- tekintettel a tagállamok vagyon-visszaszerzési hivatalai közötti, a bűncselekményből származó jövedelmek és a bűncselekményekhez kapcsolódó egyéb tulajdon felkutatása és azonosítása terén való együttműködésről szóló, 2007. december 6-i 2007/845/IB tanácsi határozatra ⁽⁷⁾, és az annak 8. cikkén alapuló COM(2011)0176 bizottsági jelentésre,
- tekintettel az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározatra ⁽⁸⁾ és az azt módosító későbbi jogi aktusokra,
- tekintettel a közös nyomozócsoportokról szóló 2002. június 13-i 2002/465/IB tanácsi kerethatározatra ⁽⁹⁾ és e kerethatározat jogi átvételéről szóló bizottsági jelentésre (COM(2004)0858),
- tekintettel az európai bűnmegelőzési hálózat (EUCPN) létrehozásáról szóló 2009. november 30-i 2009/902/IB tanácsi határozatra ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. április 5-i 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹¹⁾, valamint „az emberkereskedelem felszámolására irányuló európai uniós stratégia (2012–2016)” című bizottsági közleményre (COM(2012)0286),

⁽¹⁾ HL C 195., 1997.6.25., 1. o.

⁽²⁾ HL L 300., 2008.11.11., 42. o.

⁽³⁾ HL L 182., 2001.7.5., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 196., 2003.8.2., 45. o.

⁽⁵⁾ HL L 68., 2005.3.15., 49. o.

⁽⁶⁾ HL L 328., 2006.11.24., 59. o.

⁽⁷⁾ HL L 332., 2007.12.18., 103. o.

⁽⁸⁾ HL L 190., 2002.7.18., 1. o.

⁽⁹⁾ HL L 162., 2002.6.20., 1. o.

⁽¹⁰⁾ HL L 321., 2009.12.8., 44. o.

⁽¹¹⁾ HL L 101., 2011.4.15., 1. o.

2013. június 11., kedd

- tekintettel az Alapjogi Chartára és arra, hogy minden esetben elsősorban az emberkereskedelmi és migrációs ügyekben érintett gyermekek érdekeit kell figyelembe venni,
- tekintettel a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdeletről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló 2011. december 13-i 2011/93/EU európai parlamenti és a tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾, valamint az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, ezen irányelv alkalmazásáról szóló bizottsági jelentésre (COM(2012)0168),
- tekintettel a Közösség területére belépő, illetve a Közösség területét elhagyó készpénz ellenőrzéséről szóló 2005. október 26-i 1889/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel a kábítószer-prekursorokról szóló 2004. február 11-i 273/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a pénzáttalásokat kísérő megbízási adatokról szóló 2006. november 15-i 1781/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a magánszektorban tapasztalható korrupció elleni küzdeletről szóló 2003. július 22-i 2003/568/IB tanácsi kerethatározatra ⁽⁶⁾, valamint a Bizottságnak az említett kerethatározat 9. cikke alapján a Tanácshoz intézett jelentésére (COM(2007)0328),
- tekintettel a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai ágazatban működő ajánlatkérők beszerzési eljárásainak összehangolásáról szóló 2004. március 31-i 2004/17/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁷⁾, valamint az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁸⁾, és azok későbbi módosításaira,
- tekintettel a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre,
- tekintettel a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁹⁾,
- tekintettel a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló irányelvre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2013)0045),
- tekintettel a bűncselekményekből származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról szóló irányelvre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2012)0085),
- tekintettel az információs rendszerek elleni támadásokról és a 2005/222/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről szóló irányelvre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2010)0517),
- tekintettel az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem megerősítésére irányuló cselekvési tervről szóló bizottsági közleményre (COM(2012)0722),
- tekintettel az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „Az Európai Unió belső biztonsági stratégiájának végrehajtásáról szóló első éves jelentés” című bizottsági közleményre (COM(2011)0790),

⁽¹⁾ HL L 335., 2011.12.17., 1. o.

⁽²⁾ HL L 309., 2005.11.25., 15. o.

⁽³⁾ HL L 309., 2005.11.25., 9. o.

⁽⁴⁾ HL L 47., 2004.2.18., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 345., 2006.12.8., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 192., 2003.7.31., 54. o.

⁽⁷⁾ HL L 134., 2004.4.30., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 134., 2004.4.30., 114. o.

⁽⁹⁾ HL L 315., 2012.11.14., 57. o.

2013. június 11., kedd

- tekintettel a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „Küzdelem digitális korunk bűnözésével: Számítástechnikai Bűnözés Elleni Európai Központ létrehozása” című bizottsági közleményre (COM(2012)0140),
- tekintettel az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, a Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett „Úton az online szerencsejátékokra vonatkozó átfogó európai keretrendszer felé” című bizottsági közleményre (COM(2012)0596),
- tekintettel az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „A bűnözés mérése az EU-ban: statisztikai cselekvési terv 2011–2015” című bizottsági közleményre (COM(2011)0713),
- tekintettel az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem megerősítését célzó, többek között harmadik országok viszonylatában hozandó konkrét intézkedésekről szóló bizottsági közleményre (COM(2012)0351),
- tekintettel az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „Az uniós büntetőpolitika létrehozása: az uniós szakpolitikák hatékony végrehajtásának biztosítása a büntetőjog útján” című bizottsági közleményre (COM(2011)0573),
- tekintettel a Tanácshoz intézett, az Európai Uniónak az Európa Tanács Korrupció Elleni Államok Csoportjában (GRECO) való részvételének módozatairól szóló 2011. június 6-i bizottsági jelentésre (COM(2011)0307),
- tekintettel az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „A szervezett bűnözésből származó jövedelmek: annak biztosítása, hogy a bűnelkövetés ne legyen kifizetődő tevékenység” című bizottsági jelentésre (COM(2008)0766),
- tekintettel a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, a pénzügyi ágazatot érintő szervezett bűnözés megelőzéséről és az ellene való küzdelemről szóló bizottsági közleményre (COM(2004)0262),
- tekintettel a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló 338/97/EK tanácsi rendelet végrehajtását segítő intézkedésekről szóló, 2007. június 13-i 2007/425/EK bizottsági ajánlásra,
- tekintettel az „Adók és a fejlesztés – Együttműködés a fejlődő országokkal a jó adóügyi kormányzás előmozdítása terén” című, 2011. március 8-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az EU korrupció elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseiről szóló 2011. szeptember 15-i ⁽²⁾, az Európai Unióban a szervezett bűnözésről szóló 2011. október 25-i ⁽³⁾ és a büntetőjog uniós megközelítéséről szóló 2012. május 22-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel „Az illegális halászattal szembeni globális szintű küzdelemről – az EU szerepe” című 2011. november 17-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a sportmérkőzések eredményének tiltott befolyásolásáról és a sporttal kapcsolatos korrupcióról szóló 2013. március 14-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel az Európai Unió közigazgatási eljárási jogáról szóló, a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó 2013. január 15-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemről szóló, a Tanácshoz intézett ajánlást tartalmazó 2005. június 7-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel az Europol súlyos és szervezett bűnözésre vonatkozó, 2013. évi fenyegetésértékelési (SOCTA) jelentésére,
- tekintettel az adócsalás, az adókikerülés és az adóparadicsomok elleni küzdelemről szóló 2013. május 21-i állásfoglalására ⁽⁹⁾;

⁽¹⁾ HL C 199. E, 2012.7.7., 37. o.

⁽²⁾ HL C 51. E, 2013.2.22., 121. o.

⁽³⁾ HL C 131. E, 2013.5.8., 66. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0208.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0516.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0098.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0004.

⁽⁸⁾ HL C 124. E, 2006.5.25., 254. o.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0205.

2013. június 11., kedd

- tekintettel a nyilvános konzultációk, a munkadokumentumokról folytatott párbeszéd, a magas rangú személyekkel folytatott véleménycserék, valamint a Szervezett Bűnözés, a Korrupció és a Pénzmosás Problémájával Foglalkozó Különbizottság küldöttségei által lebonyolított látogatások következtetéseire,
- tekintettel a tagállamok nemzeti parlamentjeinek kiküldött, a szervezett bűnözés, a korrupció és a pénzmosás elleni küzdelemben betöltött szerepükre és az ezzel kapcsolatos tapasztalataikra vonatkozó kérdőívekre adott válaszokra,
- tekintettel Inés Ayala Sender, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Emma McClarkin és Gay Mitchell európai parlamenti képviselők szervezett bűnözéssel kapcsolatos tematikus hozzájárulásaira,
- tekintettel Dennis de Jong, Mariya Gabriel, Theodoros Skylakakis és Barbara Weiler európai parlamenti képviselők korrupcióval kapcsolatos tematikus hozzájárulásaira,
- tekintettel Mario Borghesio és Rui Tavares európai parlamenti képviselők pénzmosással kapcsolatos tematikus hozzájárulásaira,
- tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
- tekintettel a Szervezett Bűnözés, a Korrupció és a Pénzmosás Problémájával Foglalkozó Különbizottság időközi jelentésére (A7-0175/2013),

Szervezett bűnözés, korrupció és pénzmosás

- A. mivel A Szervezett Bűnözés, a Korrupció és a Pénzmosás Problémájával Foglalkozó Különbizottság (CRIM) megbízása arra vonatkozott, hogy a rendelkezésre álló lehető legjobb fenyegetésvértékelések segítségével vizsgálja meg a szervezett bűnözés, a korrupció és a pénzmosás mértékét, és javasoljon az Európai Uniónak megfelelő intézkedéseket e fenyegetések megelőzésére és kezelésére, valamint az e fenyegetésekkel szembeni európai és nemzeti szintű fellépésre;
- B. mivel a hagyományos bünszervezetek – kiaknázva a gazdasági globalizáció és az új technológiák kínálta lehetőségeket – fokozatosan nemzetközi szintűre terjesztették ki tevékenységi körüket, és a piacok és befolyási övezetek felosztása érdekében szövetséget kötöttek más országok bűnözői csoportjaival (amire például szolgálnak a dél-amerikai drokartellek vagy az orosz maffia); mivel a bűnözői csoportok egyre jobban diverzifikálják műveleteiket, egyre szorosabbá fűzve a kapcsolatot a kábítószer-kereskedelem, az emberkereskedelem, az illegális bevándorlás elősegítése és a fegyverkereskedelem között; mivel a terrorizmus és a szervezett bűnözés közötti kapcsolat egyre szorosabbá válik;
- C. mivel a világszintű gazdasági válság nemcsak táptalajt jelent egyes személyek illegális tevékenységének fokozása számára, hanem újfajta szervezett bűnözői tevékenységeket is eredményez, így például a professzionális sporton belüli csalást és korrupciót, a mindennapi fogyasztási cikkek, például élelmiszerek és gyógyszerek hamisítását, az olcsó munkaerő illegális kereskedelmét és az emberkereskedelmet; mivel a szervezett bűnözés, a csalás és a pénzmosás a legális gazdaságba beszivárogva romboló hatást fejt ki a tagállamokra;
- D. mivel igen ritka, hogy a szervezett bűnözői csoportok tevékenysége ne nemzetközi dimenziójú legyen, ami pedig a legnagyobb láthatatlan fenyegetést jelenti az európai polgárok biztonságára és jólétére nézve, akik nem kaptak kellő tájékoztatást a nemzetközi bűnözés robbanásszerű növekedéséről, illetve arról, hogy az ellen a nemzeti bűnüldöző hatóságok képtelenek az adott ország határain kívül fellépni;
- E. mivel a különböző bünszervezetek – többek között új nemzetközi struktúráik és a tevékenységük diverzifikációja révén – egyre nagyobb hajlandóságot mutatnak az egymással való kölcsönös együttműködésre, hogy ekképp hidalják át a nyelvi, etnikai vagy az eltérő kereskedelmi érdekekből fakadó különbségeket, valamint hogy közösen szervezzék a kereskedelmet, ezáltal csökkentve költségeiket és maximalizálva bevételeiket a világgazdasági válság idején;
- F. mivel az Europol által készített 2013. évi SOCTA-jelentés becslése szerint legalább 3 600 bűnözői csoport tevékenykedik az Európai Unióban, elismerve továbbá, hogy e szervezetek legmeghatározóbb jellemzői között megtalálható a közöttük fennálló hálózatos és együttműködésen alapuló kapcsolat, a legális gazdaság szerkezetében való határozott nemzetközi szintű jelenlétük, különösen a nagyobb szervezetek esetében a különböző bűncselekmények elkövetésében való párhuzamos részvétel, valamint az, hogy e szervezetek 70 %-ának különböző állampolgárságú tagjai vannak, ami a jelenség nemzetközi jellegét igazolja;
- G. mivel a szegénység a szervezett bűnözés egyik előmozdítója, hiszen a bünszervezetek kihasználják a szegénységet;

2013. június 11., kedd

- H. mivel elengedhetetlenül fontos a szegénység megszüntetése és az emberek foglalkoztatáshoz és szociális védelemhez való hozzáféréseinek javítása;
- I. mivel az emberkereskedelmet, a szervkereskedelmet, a kényszerprostitúciót, a rabszolgotartást, és a munkatáborok létesítését gyakran nemzetközi bűnszervezetek irányítják; mivel sürgősen biztosítani kell a nemzetközi szervkereskedelem, valamint a bűnszervezetekkel való kapcsolatainak folyamatos nyomon követését; mivel az emberkereskedelem bűncselekmény és olyan, gyorsan változó jelenség, amely a térségben évente mintegy 25 milliárd eurós profitot eredményez, és amely valamennyi tagállamot érinti;
- J. mivel a kényszerszolgálat végzők teljes számát az uniós tagállamokban 880 ezerre becsülik, és 30 %-uk szexuális kizsákmányolás, 70 %-uk pedig kényszerszolgálat révén történő kizsákmányolás áldozata, és az EU-ban az áldozatok többsége nő; mivel a kényszerszolgálat a szervezett bűnözés számára igen jövedelmező tevékenység, szociális dömpinget eredményez, és a kiesett adóbevételek miatt károsítja a társadalmat;
- K. mivel az emberkereskedelem áldozatai az EU-n belülről és azon kívülről is származhatnak
- L. mivel az emberkereskedelem áldozatait erőszakkal, kényszerrel vagy csalárd módon toborozzák, szállítják vagy tartják fogva szexuális kizsákmányolás, kényszerszolgálat vagy kényszerszolgálat – többek között koldulás, rabszolgaság, kényszerszolgálat, bűncselekmények elkövetése, háztartási szolgáltatások teljesítése, örökbefogadás vagy kényszerházasság, továbbá a szervek kivétele – céljából; mivel ezeket az áldozatokat kizsákmányolják, és teljes mértékben ki vannak szolgáltatva elrablóiknak vagy kizsákmányolóiknak, óriási tartozások visszafizetésére kötelezik őket, gyakran megfosztják őket személyazonosító okmányaiktól, fogva tartják, elkülönítik és megfélemlítik őket, félelemben és megfélemlítésben élnek, pénz nélkül, és félelmet ültetnek el bennük a helyi hatóságokkal szemben, minden reményüket elvesztik az iránt, hogy megszökhetnek és visszatérhetnek a normális életbe;
- M. mivel az EU külső határainak lezárása nem lehetséges;
- N. mivel minden évben 2 000 ember veszti életét a Földközi-tengeren, miközben megpróbál belépni az Európai Unióba;
- O. mivel annak ellenére, hogy az emberkereskedelem a változó társadalmi-gazdasági körülményekkel együtt alakul, az áldozatok elsősorban azon országokból és régiókból származnak, amelyek gazdasági és társadalmi nehézségekkel küzdenek, és ahol a kiszolgáltatottságot erősítő tényezők évek óta változatlanok; mivel az emberkereskedelem egyéb okai közé tartozik a virágzó szexipar, az olcsó munkaerő és termékek iránti kereslet, míg az emberkereskedelem áldozatai esetében a közös tényező általában a jobb életminőség és a saját és/vagy családjuk fenntartásának ígérete;
- P. mivel az emberi szervek, fegyverek, kábítószer, köztük vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris anyagok és prekursorok, valamint vényköteles gyógyszerek, a vadon élő fajok és testrészeik, a cigaretta és dohányáru, a műkincsek és egyéb termékek tiltott kereskedelme és csempészete számos forrásból táplálkozik és új bűnözői piacokat lát el Európa-szerte, hatalmas üzleti lehetőséget rejt a bűnszervezetek számára, és kihívást jelent az Unió és a tagállamok határainak biztonságára, az egységes piacra és az Unió pénzügyi érdekeire nézve;
- Q. mivel a bűnözői csoportok diverzifikálták a kábítószer-csempészet útvonalait, és e tevékenységet egyéb áruk tiltott kereskedelmével bővítették; mivel az internet eszköz és egyben új útvonal is a kábítószer-előállításához szükséges prekuzorellátásban és a pszichotróp anyagok terjesztésében; mivel a kábítószer-prekuzorok – például az efedrin, a pszeudoefedrin és az ecetsavanhidrid – Unión belüli kereskedelmét nem ellenőrzik kellően, ami súlyos veszélyt jelent;
- R. mivel a szintetikus kábítószer gyártásához használt prekuzor vegyi anyagok és berendezések kulcsszerepet játszanak a kábítószer-kínálat csökkentésében;
- S. mivel a legális célokra használt vegyi anyagokat bűnszervezetek eltérítik a legális kereskedelemtől, és kábítószer-prekuzorként használhatják fel; mivel 2008-ban a heroin fő prekuzorából, az ecetsavanhidridből világviszonylatban lefoglalt mennyiség 75 %-át az EU-ban foglalták le, és mivel az ENSZ Nemzetközi Kábítószer-ellenőrző Szervezete továbbra sem tartja eléggé szigorúnak az e prekuzor vegyi anyag jogellenes célokra való eltérítésének megakadályozása céljából az EU által bevezetett intézkedéseket;
- T. mivel sok uniós polgár él szegénységben és munkanélküliségben, miközben a határokon átnyúló bűnözés évről évre növekszik;

2013. június 11., kedd

- U. mivel a bűnszövetkezetek illegális tevékenysége miatt az Unióban megszűnő legális munkahelyek számát nem lehet pontosan kiszámítani – mivel a bűnözők nem tesznek közzé jelentéseket –, de több tízmillióra tehető;
- V. mivel a nemzeti kormányok és az Unió által elszendedett adóbevétel-kiesés nagysága hasonlóképpen csak becsülhető, azonban valószínű, hogy évente több százmilliárd euróban mérhető, és ez a szám növekszik;
- W. mivel a cigarettacsempészet évente mintegy 10 milliárd euró adókiesést okoz; mivel világviszonylatban a könnyűfegyverek kereskedelmének üzleti forgalma évente 170 és 320 millió dollár közé tehető, míg Európában több mint 10 millió illegális fegyver van forgalomban, amelyek a polgárok biztonságára és a bűnüldözésre nézve komoly fenyegetést jelentenek; mivel az említett árukkal való illegális kereskedelem adókiesést jelent, továbbá károsítja a gyártással foglalkozó vállalkozásokat, és elősegíti a szervezett bűnözés más formáinak terjedését, ami viszont súlyos társadalmi fenyegetést okoz, mivel e jelenség könnyen a terroristák finanszírozási forrásává válhat;
- X. mivel a vadon élő fajok és a testrészek csempészetéből származó bevétel becsült összege évi 18–26 milliárd euró, és világviszonylatban az EU ezek legfőbb célpiaca;
- Y. mivel az illegális kereskedelem adókiesést jelent az állam számára, károsítja a gyártással foglalkozó vállalkozásokat, és káros hatással van a munkahelyekre, a nyilvános és a társadalmi környezetre;
- Z. mivel a bűnszervezetek egyre hatékonyabb technikákat alkalmaznak a különböző gazdasági ágazatokba való beépülésre, ugyanis e szervezetek mára részt vesznek többek között építési beruházásokban, a közlekedésben, a nagy áruházláncokban, a hulladékkezelésben, a vadon élő állatokkal és természeti erőforrásokkal való kereskedelemben, a magántulajdonú biztonsági cégekben, a felnőtt-szórakoztatásban és számos más olyan területen, amelyek többsége politikai ellenőrzés és döntéshozatal alá tartozik; mivel ezért a szervezett bűnözés egyre inkább saját vállalkozói kultúrával rendelkező, különféle illegális, de növekvő mértékben legális termékek értékesítésére és szolgáltatások párhuzamos nyújtására is szakosodott globális gazdasági szereplőre hasonlít, amely a vállalkozások számára évente 870 milliárd dolláros költséget okozva Európa és a világ gazdaságára is hatással van;
- AA. mivel a környezetet érintő, szervezeten elkövetett maffiajellegű bűncselekmények – a hulladékok illegális kereskedelmének és feldolgozásának különböző formái, valamint a környezeti, tájképi, művészeti és kulturális örökség elpusztítása – immár nemzetközi dimenzióra tettek szert, és ennélfogva az ún. „ökomaffia” tevékenységének megelőzésére és leküzdésére irányuló közös fellépés hatékonyságának növelése érdekében szükség van valamennyi európai ország közös erőfeszítésére;
- AB. mivel a szervezett bűnözés és a maffiahálózatok által létrehozott hatalmas pénztömeg begyűrűzik az Unión belüli bankokba és pénzügyi piacokra, amelyek ezáltal bűnrészessé válnak a pénzmosásban;
- AC. mivel a nemzetközi bankok jelentős szerepet töltenek be a pénzmosás lehetővé tételében, és közvetlenül részt vesznek a szervezett bűnözésből származó bevétel tisztára mosásában;
- AD. mivel az Europol által 2013-ban közzétett SOCTA-jelentés kiemeli, hogy a termékhamisítás és a termékekkel való kereskedelem új bűnözői piacot jelent, amelyet a gazdasági válság még jobban felerősít; mivel a kábítószer-kereskedelem továbbra is a legnagyobb bűnözői piac; és mivel a hulladékokkal való jogellenes kereskedelem és az energiacsálás olyan új veszélyek, amelyek kiemelt figyelmet érdemelnek;
- AE. mivel a szervezett bűnözés valamennyi formájával szembeni hatékony fellépéshez elengedhetetlen, hogy a bűnszervezetek pénzügyi forrásainak – szükség esetén a banktitok feloldásával történő – elkobzását célzó intézkedések kerüljenek kidolgozásra és végrehajtásra;
- AF. mivel a bűnszervezetek gyakran a többi szereplővel való összejátszás szürke zónáját használják ki, egyes ügyletek céljából fehérgalléros bűnözőkkel (vállalkozókkal, a döntéshozatal különféle szintjein dolgozó köztisztviselőkkel, politikusokkal, bankokkal és szakemberekkel stb.) szövetkezve, akik nem tartoznak ugyan bűnszervezetekhez, a kölcsönösen jövedelmező üzlet érdekében azonban kapcsolatot tartanak fenn velük;

2013. június 11., kedd

- AG. mivel egyes, az Európai Unión kívüli európai országokban a társadalom jelentős része a szürke zónában marad, megélhetését gyakran bűnözői tevékenységből biztosítva; mivel ez a helyzet mindenképp a fiatalokat érinti;
- AH. mivel a szervezett bűnözés hagyományos eszköztárában – az erőszak, a megfélemlítés és a terrorizmus mellett – már a korrupció is jelen van; mivel a pénzmosás a szervezett bűnözés hagyományos tevékenységei mellett a korrupcióhoz és az adóbűncselekményekhez is kötődhet; mivel az összeférhetetlenség lehet a korrupció és a csalás egyik oka; így mivel a szervezett bűnözés, a korrupció és a pénzmosás elkülönül ugyan egymástól, gyakran objektív kapcsolat van közöttük; mivel a szervezett bűnözés a korrupció és a pénzmosás céljaira fedőszervezetként állami és magánszektorbeli szervezeteket, köztük nonprofit szervezeteket is felhasználhat;
- AI. mivel az oknyomozó újságíróknak kulcsfontosságú szerepe van a korrupció, a csalás és a szervezett bűnözés feltárásában, és ennél fogva különleges pénzügyi és biztonsági veszélyeknek vannak kitéve; mivel például a 27 tagállamban öt év alatt összesen 233 oknyomozó riportot tettek közzé uniós forrásokkal kapcsolatos csalásokról ⁽¹⁾; mivel a – különösen a Bizottság és más nemzetközi intézmények nyújtott – kiegészítő finanszírozás nélkülözhetetlen az oknyomozó újságírás támogatásához és további erősítéséhez;
- AJ. mivel az európai szereplők által elkövetett pénzmosás, korrupció és szervezett bűnözés súlyosan érinti a fejlődő országokat, és azok természeti erőforrásainak kirablása, adóbevételeinek korlátozása és államadósságuk növelése révén fejlődésük egyik akadályát jelenti;
- AK. mivel az internet lehetővé teszi a bűnözői csoportok számára a gyorsabb és nagyobb léptékű fellépést, és ezáltal megváltoztatta a bűncselekmények elkövetésének mintáit; mivel a számítástechnikai bűnözés – különösen a csalások és a gyermekek kizsákmányolása formájában – növekvő fenyegetést jelent, miközben a bűnszervezetek az online sportfogadást használják fel arra, hogy nyereségre tegyenek szert és világszerte pénzmosást folytassanak;
- AL. mivel a sportesemények eredményeinek előzetes befolyásolása a bűnözés új, nagy bevétellel és csekély büntetéssel járó formája, amely az alacsony felderítési arány miatt jövedelmező tevékenység a bűnözők számára;

A polgárok és a legális gazdaság védelmében

- AM. mivel a polgárok és a legális és versenyképes gazdaság védelme minden szinten a politikai akarattól és a szervezett bűnözés, az emberkereskedelem, a korrupció és a pénzmosás elleni határozott fellépéstől függ, amely jelenségek a társadalom szempontjából rendkívül károsak, és különösen a jogkövető vállalkozók megélhetését, a polgárok és fogyasztók biztonságát és az állam demokratikus alapelveit fenyegetik;
- AN. mivel a bűnözői csoportok kiaknázzák a modern technológiát, környezeteket és lehetőségeket, a legális üzleti lehetőségeket és célokat leképezve; mivel a bűnözői csoportok magas szintű szaktudással, szervezettel, tapasztalattal rendelkeznek, továbbá kifinomultak, fokozottan mobilisak, összeköttetések vannak, és könnyedén utaznak; mivel ennek következtében a szervezett bűnözés kevésbé helyhez kötött, és nagyobb a valószínűsége annak, hogy kihasználja a különböző jogrendszereket és az eltérő nemzeti joghatóságokat;
- AO. mivel az ENSZ Kábítószer-ellenőrzési és Bűnmegelőzési Hivatalának (UNODC) becslése szerint a bűncselekményből származó jövedelmek a világ GDP-jének közel 3,6 %-át teszik ki, ugyanakkor napjainkban a pénzmosásban részt vevő pénzek áramlása a világ GDP-jének közel 2,7 %-át jelenti; mivel a Bizottság a korrupció költségeit éves szinten – csak az Európai Unióban – 120 milliárd euróra, azaz az EU GDP-jének 1 %-ára teszi; mivel ezek a tevékenységek jelentős összegekkel rövidítik meg a gazdasági és szociális fejlesztéseket, az államháztartásokat és a polgárok jólétét;
- AP. mivel a bűncselekményekből származó jövedelmek és a pénzmosással foglalkozó pénzügyi hálózatok a reálgazdaságot hátrányosan érintő spekuláció és árbuborékok felerősítése révén kedvezőtlenül hatnak az EU gazdaságára;

⁽¹⁾ Tanulmány az uniós forrásokkal kapcsolatos csalásoktól az oknyomozó újságírás segítségével való elrettentésről a 27 tagú Unióban (PE 490.663), 2012. október 17.

2013. június 11., kedd

- AQ. mivel a korrupció súlyosan veszélyezteti a demokráciát, és akadályozza a hatékony és igazságos kormányzást; mivel visszafogja a beruházásokat, torzítja a belső piac működését, rontja a vállalkozások közötti tisztességes versenyt, továbbá a források nem megfelelő elosztása révén végső soron veszélyezteti a gazdasági növekedést, elsősorban a közszolgáltatások, különösen pedig a szociális szolgáltatások kárára; mivel a bürokrácia bonyolultsága, ami számtalan szükségtelen vagy felesleges előzetes engedéllyel társul, visszafogja a vállalkozói kedvet, akadályozza a legális gazdasági tevékenységet és ösztönzi a tisztviselők megvesztegetését vagy elősegítheti a korrupció más formáit;
- AR. mivel a köztisztviselők megvesztegetésével kapcsolatos jogszabályok és végrehajtásuk különbözősége negatív hatást gyakorol a belső piacra, nemcsak azért, mert nincsenek egyenlő versenyfeltételek a társaságok számára, hanem azért is, mert a vesztegetés akkor is az Európai Unión belül valósul meg, amikor az egyik tagállamban letelepedett vállalat valamely másik tagállam külföldi köztisztviselőjét vesztegeti meg, ami pedig torzítja a piacok működését;
- AS. mivel az európai polgárok 74%-a az egyik legnagyobb nemzeti és szupranacionális problémának tartja a korrupciót ⁽¹⁾, és a korrupció nyilvánvalóan a társadalom minden ágában jelen van; mivel a korrupció veszélyezteti a polgárok demokratikus intézményekbe vetett bizalmát és – mivel előjogokat és ezáltal társadalmi igazságtalanságot teremt – a választott kormányok azon képességét is, hogy hatékonyan fenntartsák a jogállamiságot; mivel a politikusok iránti bizalmatlanság súlyos gazdasági válság idején fokozódik;
- AT. mivel azok a területek, amelyekről – a szerződésenkénti vesztegetési esetek százalékos arányát tekintve – nagyobb mértékű „kisstílusú korrupcióról” számoltak be, átlagosan a következők: egészségügyi szolgáltatások: 6,2 %, földhivatali szolgáltatások: 5 %, vámügy: 4,8 %, igazságszolgáltatás: 4,2 %, rendőrség: 3,8 %, nyilvántartási és engedélyezési szolgáltatások: 3,8 %, oktatási rendszer: 2,5 %, közművek: 2,5 %, adóbevételek: 1,9 %;
- AU. mivel azon térségekben, ahol a bűnözés nagymértékű, a bűnszervezetek jogellenesen kisajátítják a helyi gazdasági erőforrásokat, ami visszafogja a normál vállalkozási törekvéseket, ideértve a más államok általi beruházásokat is; mivel ezekben a térségekben a „tisztá” vállalkozások hitelhez való hozzáférése nehezebbé válik a magasabb költségek és a bankok által követelt nagyobb biztosítékok miatt; mivel a gazdasági nehézségekkel küszködő vállalkozások néha arra kényszerülnek, hogy a beruházásaikhoz szükséges hitel megszerzéséért bűnszervezetekhez forduljanak;
- AV. mivel a helyhez kötött bűnszervezetek tagjai kihasználják a legális gazdaságban meglévő réseket, és a mindennapi fogyasztási cikkek piacán vezető szereplővé válhatnak; mivel ez a helyi közösségekre veszélyt jelentő zsarolás és megfélemlítés mellett a vállalkozások és a polgárok biztonságát tekintve a legális gazdaság és a közösség egészét aláássa; mivel a számítástechnikai bűnözés, a kreatív tartalmak, kiskorúakat ábrázoló pornográf tartalmak, a gyógyszerek, az engedélyezett pszichotróp anyagok és kábítószer-prekursorok, alkatrészek, pótalkatrészek és más mindennapi fogyasztási cikkek hamisítása és az azokkal való illegális online kereskedés, valamint a vonatkozó jogokkal és licencekkel való visszaélés veszélyezteti a polgárok egészségét és biztonságát, a munkahelyeket és a társadalmi stabilitást, továbbá súlyos károkat okozhat az érintett ágazatokban működő vállalatoknak, akár azok fennmaradását is veszélyeztetve;
- AW. mivel az agrár-élelmiszeripar területén egyre gyakoribb bűncselekmények nemcsak súlyosan veszélyeztetik az európai polgárok egészségét, hanem jelentős károkat is okoznak azon országok számára, amelyek az élelmiszerek kiválóságát erősségükké fejlesztették;
- AX. mivel a gyermekek interneten keresztüli szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia különös veszélyt jelent; mivel – különösen a nyereségorientált – számítástechnikai bűnözés és az informatikai rendszerekhez való nem engedélyezett hozzáférés különböző formái gyakran kapcsolódnak a pénzügyi csaláshoz; mivel a számítástechnikai bűnözés mint szolgáltatás (CaaS) terjedelme egyre nő, a rosszindulatú szoftverek („malware”) száma pedig rendkívül gyorsan emelkedik; mivel az ezen ügyekkel foglalkozó európai szervezetek további finanszírozásra van szükségük;

⁽¹⁾ Eurobarométer 374., külön felmérés a korrupcióról, 2012. február.

2013. június 11., kedd

- AY. mivel a pénzmosás módozatai egyre összetettebbé és egyre nehezebben nyomon követhetővé válnak; mivel a pénzmosás érdekében a bünszervezetek egyre növekvő mértékben veszik igénybe a sportfogadás illegális – és néha legális – formáit, valamint vesznek részt a sportesemények eredményeinek előzetes befolyásolásában, különösen online környezetben, és egyre növekvő mértékben veszik igénybe olyan országok bankjait, amelyekben a pénzmozgások pénzmosás és adóelkerülés megakadályozása céljából való ellenőrzése nem működik megfelelően; mivel a sportesemények eredményeinek előzetes befolyásolását a szervezett bűnözés jövedelmező formájának kellene tekinteni; mivel a legális sportfogadást mint vállalkozói tevékenységet a szubszidiaritás és az arányosság elve alapján támogatni kellene;
- AZ. mivel a vállalkozások könyvelési tételeinek meghamisítása gyakran szolgál eszközzül a nem hivatalos likviditás létrehozásához, amely csökkenti az adóalapot, valamint korrupciós és pénzmosási célokra használható, ugyanakkor a tisztességes versenybe ütközik, és csökkenti az állam szociális feladatának ellátásához szükséges kapacitását;
- BA. mivel a megszorítások közepette az adócsalás a becslések szerint évente 1 billió euróba kerül a tagállamoknak; mivel az adócsalás és az adóelkerülés nem korlátozódik csupán a fekete piacra, hanem a reálgazdaságban működő jól ismert vállalatok körében is megtalálható;

A közös, uniós szintű megközelítés szükségessége

- BB. mivel történtek már lépések egy, a szervezett bűnözést, a korrupciót és a pénzmosást érintő európai uniós szintű, kiegyensúlyozott jogalkotási és jogi keret létrehozására;
- BC. mivel különösen a nemzetközi bűnözés esetében a tagállamok által a bűnözéssel szemben alkalmazott megközelítések és az anyagi és a büntetőjogi eljárásjog különbözősége a büntetőjogi, polgári jogi és adójogi rendszerekben EU-szerte kiskapukat és gyengeségeket hozhat létre; mivel az adóparadicsomok, a laza bankpolitikát folytató országok és az erős központi hatósággal nem rendelkező szakadár országok alapvető fontosságúakká váltak a szervezett bűnözés által folytatott pénzmosás számára;
- BD. mivel a bűnözői csoportok gyakran nemzetközi hálózati struktúrával rendelkeznek, amely következetesen határokon átnyúló reagálást igényel, beleértve a hatékony és átfogó kommunikációt és az információk megosztását a megfelelő nemzeti és nemzetközi hivatalok között;
- BE. mivel az Unió pénzügyi érdekeinek és az eurónak a védelmét kiemelten kell kezelni, nyomon követve azt az egyre gyakoribb jelenséget, hogy bünszervezetek európai forrásokat szereznek meg úgynevezett „közösségi csalás” révén, illetve hamisítják az eurót;
- BF. mivel a Hercule-höz, a Fiscalishoz, a Customshoz és a Pericleshez hasonló programokat európai szinten azzal a céllal dolgozták ki, hogy védjék az Unió pénzügyi érdekeit és küzdjenek a transznacionális és a határokon átnyúló bűnözés és illegális tevékenységek ellen;
- BG. mivel az euróövezet legfőbb ellensége a tagállamok eltérő termelékenységnövekedése; mivel ez közép- és hosszú távon versenyképességbeli különbséget hoz létre, ami a pénz leértékelésével nem kezelhető, sőt kíméletlen és politikailag fenntarthatatlan, a belső leértékelést célzó megszorító programokhoz vezet; mivel ennél fogva a hatékonyság, a közvetlen külföldi befektetés és az innováció legfőbb akadályát képező, az állami szektorban fennálló rendszerszintű korrupció gátolja a monetáris unió megfelelő működését;
- BH. mivel az EU-ban az állami szektorban a kisebb korrupció legalább 20 millió esetben fordult elő, és a jelenségnek nyilvánvalóan továbbgyűrűző hatása van a tagállami közigazgatások azon részeire (és a megfelelő politikusokra), amelyek az uniós források és más pénzügyi érdekek kezeléséért felelősek;
- BI. mivel Európában igen jelentős az adórés, és a becslések szerint az EU-ban az adócsalás és adókikerülés miatt 1 billió euró összegű állami bevétel esik ki minden évben, ami minden egyes uniós polgárra vetítve éves szinten mintegy 2 000 eurónyi költséget jelent;
- BJ. mivel a szervezett bűnözés elleni fellépés érdekében a tagállami jogalkotók számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy gyorsan és hathatósan tudjanak reagálni a bűnözés változó szerkezetére és új formáira, annál is inkább, mert a Lisszaboni Szerződés értelmében a tagállamok kötelessége annak elősegítése, hogy az Unió a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén is alapuló térséggé váljon;

2013. június 11., kedd

- BK. mivel a szervezett bűnözés, a korrupció és a pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos uniós megközelítést a rendelkezésre álló legjobb veszélyértékelésekre és az EU-n kívüli országokra is kiterjedő, szorosabb igazságügyi és rendőrségi együttműködésre, a bűncselekmények – többek között a bünszervezetben való részvétel és az elkövetők által végzett pénzmosás – közös meghatározására, a korrupció valamennyi formájának bűncselekménnyé nyilvánítására, az egyes eljárási mechanizmusok – például az elévülés – tagállami szabályozásának közelítésére, a bűncselekményekből és korrupcióból származó jövedelmek elkobzására és visszaszerzésére irányuló hatékony eljárások bevezetésére, a kormányzat, a politikusok, az ügyvédek, közjegyzők, ingatlanügynökök, biztosítótársaságok és egyéb vállalkozások fokozott elszámoltathatóságára, a bírák és rendőri szervek képzésére, valamint a megelőzéshez szükséges megfelelő eszközökkel kapcsolatos bevált gyakorlatok megosztására kell alapozni;
- BL. mivel a kölcsönös elismerés az uniós tagállamok között polgári és büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködést megalapozó alapelv;
- BM. mivel az emberkereskedelem elleni küzdelem kiemelten fontos az EU számára, hiszen az 1990-es évektől kezdődően számos kezdeményezést, intézkedést, finanszírozási programot és jogi keretet dolgoztak ki ezzel kapcsolatban, és mivel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 5. cikke kifejezetten tiltja az emberkereskedelmet;
- BN. mivel a bűnözés elleni küzdelem és az igazságszolgáltatási rendszerek működtetése terén megvalósuló tagállami együttműködéshez kölcsönös bizalom szükséges az EU-ban működő igazságügyi hatóságok között; mivel a kölcsönös bizalom elve megköveteli, hogy a lehető legmagasabb szinten minimális védelmi előírásokat állapítsanak meg;
- BO. mivel a tagállami büntetőjogi és büntető eljárásjogi rendszerek évszázadok alatt alakultak ki; mivel minden egyes tagállamnak megvannak a maga sajátosságai és speciális jellemzői, és mivel – ebből következően – a kulcsfontosságú büntetőjogi területeket a tagállamok hatáskörében kell hagyni;
- BP. mivel a tanúk és az igazságügyi szervekkel együttműködő személyek között alapvető különbség van; mivel az Európai Unió tagállamainak kötelessége, hogy megvédje azokat, akik úgy döntöttek, hogy saját életüket és hozzátartozóik életét veszélyeztetve szót emelnek a szervezett és a maffiajellegű bűnözés ellen;
- BQ. mivel a közbeszerzési pályázatokat erősen ellenőrzik ugyan, az ezt követő kiadások messze nem átláthatóak, és az érdekeltségekről szóló nyilatkozat tagállamonként igen eltérő;

Egységes és koherens jogalkotási keret

1. úgy véli, hogy a bünszervezetek felgöngyölítésére, továbbá a tevékenységükhöz kötődő – közvetett vagy közvetlen – pénzszerzési formák feltárására és az ebből származó pénzeszközök visszaszerzésére irányuló jogalkotási és nem jogalkotási intézkedéseket tartalmazó, részletes és időszerű cselekvési terv kidolgozásán keresztül megfelelő európai szintű politikai választ kell adni a bünszervezetek és maffiák jelenlétére;
2. meggyőződése, hogy a szervezett és maffiajellegű bűnözés elleni fellépés, valamint az uniós polgárok és a következő nemzedékek szabadságát, jogait és biztonságát együttesen korlátozó jelenségek – így például a korrupció és a pénzmosás – leküzdése érdekében a válaszlépések mellett jelentős megelőző lépéseket is kell tenni;
3. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot közös jogi normákra, valamint a tagállamok közötti integrációs és együttműködési modellekre; különösen felhívja, hogy a szervezett bűnözésről szóló kerethatározat végrehajtásáról szóló értékelő jelentés alapján, a tagállamok legkorszerűbb jogszabályaira építve nyújtson be olyan jogalkotási javaslatot, amely tartalmazza a szervezett bűnözés fogalom meghatározását, amely kiterjed többek között a maffiajellegű bünszervezetben való részvételre mint bűncselekményre, hangsúlyozva, hogy a bűnözői csoportok e típusa vállalkozói kultúrával és megfélemlítési gyakorlattal rendelkezik, továbbá figyelembe véve a nemzetközi szervezett bűnözés elleni ENSZ-egyezmény 2. cikkének a) pontját; hangsúlyozza, hogy az anyagi büntetőjogi rendelkezésekre vonatkozó javaslatoknak tiszteletben kell tartaniuk az alapvető jogokat, a szubszidiaritás és az arányosság elvét, valamint a Parlamentnek a büntetőjog uniós megközelítéséről szóló 2012. május 22-i állásfoglalásában kifejtett álláspontokat;

2013. június 11., kedd

4. felhívja a Bizottságot, hogy a korrupció elleni egységes, globális politika megalkotása érdekében dolgozza ki a korrupció fogalmának közös meghatározását; javasolja, hogy a Bizottság a tagállamok által elfogadott, korrupció elleni intézkedésekről szóló, 2013-ban megjelentetendő jelentésében térjen ki a korrupció – mind az állami, mind pedig a magánszektor és a nonprofit szervezeteket érintő – valamennyi formájára, rávilágítva az azok elleni fellépés során szerzett legjobb tagállami tapasztalatokra, valamint határozzon meg pontos módszert a jelenség mérésére, továbbá országokénti bontásban nyújtson átfogó áttekintést a korrupcióra érzékeny területekről; felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen számoljon be a Parlamentnek és az UNCAC részes államai konferenciájának a tagállami és az uniós szinten meghozott korrupcióellenes intézkedésekről, és ennek megfelelően aktualizálja a vonatkozó uniós jogszabályokat;
5. kitar emellett, hogy a pénzmosással kapcsolatos hatékony jogi keretnek kellőképpen figyelembe kell vennie a pénzmosás elleni rendelkezések, valamint a személyes adatok védelméhez fűződő alapvető jog közötti kölcsönhatást annak érdekében, hogy a pénzmosást a bevett adatvédelmi normák szintjének csökkentése nélkül lehessen kezelni; e tekintetben üdvözlö az Europol által alkalmazott adatvédelmi rendszert;
6. felhívja a Bizottságot, hogy a pénzmosással kapcsolatos büntetőjog harmonizálására irányuló – 2013-ban benyújtandó – javaslatába a tagállamok bevált gyakorlatai alapján foglalja bele az elkövetők által végzett pénzmosás mint bűncselekmény közös meghatározását, valamint tekintse alapbűncselekménynek mindazon súlyosnak minősülő bűncselekményeket, amelyek az elkövető számára valószínűleg haszonnal járhatnak;
7. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot az emberkereskedelemtől szóló irányelv 18. cikkének továbbfejlesztésére, amely cikk azt szorgalmazza, hogy a tagállamok minősítsék bűncselekménynek az emberkereskedelem áldozatainak mindennemű kizsákmányolását, a szexuális és munkaügyi kizsákmányolást illetően egyaránt;
8. úgy véli, hogy az emberkereskedelem áldozatai által elszenvedett körülmények és pusztító következmények elfogadhatatlanok és az emberi jogok bűncselekménynek minősülő megsértését képezik; felhívja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erőteljes és állandó, egyértelmű és ütemezett csökkentési célokat kitűző figyelemfelkeltő kampányok révén tegyék az emberkereskedelmet társadalmilag elfogadhatatlanná; ezeket a kampányokat az emberkereskedelem elleni küzdelem európai napján, október 18-án évente, valamint mostantól számítva öt év elteltével az emberkereskedelem elleni küzdelem európai évéig értékelni kell;
9. javasolja, hogy a tagállamok a Bizottsággal és az Európai Parlamenttel együttműködve és az Europol, az Eurojust és az Alapjogi Ügynökség támogatásával dolgozzanak ki uniós szinten minél egységesebb, közös mutatókat, amelyekkel legalább az Unióban előforduló szervezett bűnözés, korrupció és pénzmosás mértéke, költségei és társadalmi kára számszerűsíthető;
10. kéri az Európai Bizottságot és a Tanácsot, hogy a terroristának minősített szervezetek európai jegyzékét alapul véve vizsgálják meg a bűnszervezetek európai jegyzéke felállításának lehetőségét;
11. a szervezett bűnözéssel, korrupcióval és pénzmosással kapcsolatos egyetemi kutatások előmozdítása érdekében javasolja az ezekkel a kérdésekkel foglalkozó egyetemi intézetek európai hálózatának kialakítását;
12. hangsúlyozza, hogy a meglévő kölcsönös elismerési eszközök maradéktalan végrehajtására és olyan uniós jogszabályokra van szükség, amelyek biztosítják a büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletek és az elkobzásra vonatkozó határozatok végrehajthatóságát a kibocsátásuk szerinti tagállamtól eltérő tagállam területén; úgy véli, hogy a kölcsönös jogsegélyt és a bizonyítékok tagállamok közötti kölcsönös elfogadhatóságát javítani szükséges;
13. meggyőződése, hogy az emberkereskedelem és a kényszermunka elleni küzdelmet szolgáló fellépéseknek a kiváltó okokra, így a globális egyenlőtlenségekre kell összpontosítaniuk; felhívja ezért a tagállamokat, hogy váltsák valóra a fejlesztési segélyezési és millenniumi fejlesztési célokkal kapcsolatos kötelezettségvállalásaikat;
14. felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy erősítse meg az intézkedések és programok – köztük a kétoldalú egyezmények – külső dimenzióját, hogy a kísérő nélküli kiskorúakra és gyermekekre külön figyelmet fordítva a származási és tranzitországokban megelőző intézkedésekkel küzdjön az emberkereskedelem ellen;
15. felhívja a Bizottságot, hogy alakítson ki megbízható nyomkövetési rendszert az egész Unióra kiterjedően annak érdekében, hogy eredményesebben lehessen nyomon követni az emberkereskedők és az emberkereskedelem áldozatainak mozgását;

2013. június 11., kedd

16. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal és az emberkereskedelem elleni küzdelemben részt vevő nemzetközi szervezetekkel együttműködve, közös és egyeztetett, szilárd mutatók alapján sürgősen alakítson ki egy összehasonlítható és megbízható, uniós adatgyűjtési rendszert; ezen adatrendszer láthatóságának és sürgősségének fokozása érdekében hasznos lehet az emberkereskedelem elleni, már működő uniós weboldal keretében egy uniós emberkereskedelmi megfigyelő létrehozása, adatfelvételi kötelezettséggel az összes uniós intézmény és a hét érintett ügynökség számára, és a nem kormányzati szervezetek és más intézmények adatfelvitelre való felkérésével;
17. felhívja a Bizottságot, hogy hajtsa végre az emberkereskedelem felszámolására irányuló európai uniós stratégiában (2012–2016) felvázolt ajánlásokat;
18. felhívja a Bizottságot, hogy teljesítse az emberkereskedelem áldozatainak segélyvonala megvalósításához szükséges feltételeket, hogy segítse az áldozatok jogaival kapcsolatos ismeretek terjesztését;
19. felhívja a Bizottságot, hogy fordítson több erőforrást a közösségi hálózatok és a számítástechnikai bűnözés emberkereskedelemben való felhasználása elleni küzdelemre;
20. felhívja a Bizottságot, hogy fokozza a határokon átnyúló rendőrségi és igazságügyi együttműködést az uniós tagállamok és az uniós ügynökségek között, tekintve, hogy az emberkereskedelem mint bűncselekmény nem korlátozódik egyetlen tagállamra;
21. felszólít a szervezett bűnözésből származó jövedelmekkel kapcsolatos orgazdaságban vagy pénzmosásban bűnrészes bankokat és pénzintézeteket érintő szankciók szigorítására;

A szervezett bűnözés és a korrupció leküzdése és megelőzése az elkövetők bevételeire és vagyonára mért csapás révén

22. az elközbást illetően felhívja a tagállamokat, hogy a legkorszerűbb nemzeti jogszabályok alapján vegyék fontolóra a vagyonelkobzás polgári jogi modelljeinek alkalmazását azon esetekben, amelyekben a valószínűségek mérlegelése alapján és a bíróság engedélyével megállapítható, hogy a vagyon bűncselekményből származik vagy bűncselekmény céljára használják fel; úgy véli, hogy bírósági ítélet nyomán, a tagállami alkotmányos garanciákkal összhangban és a tulajdonhoz és a védekezéshez való jog sérelme nélkül megelőző vagyonelkobzási modelleket lehetne előírni; ezenfelül arra ösztönzi a tagállamokat, hogy segítsék elő a bűncselekményből származó vagyon szociális célokra való felhasználását; javasolja, hogy **tegyenek lépéseket és** szabadítsanak fel forrásokat az elkobzott javak épsége megővésének finanszírozásához;
23. javasolja, hogy a gazdasági szereplőt az egész Unióban legalább öt évre tiltsák el mindennemű közbeszerzési szerződéstől, amennyiben ellene bünszervezetben, pénzmosásban és terrorizmus finanszírozásában, emberkereskedelem és gyermekmunka kihasználásában való részvételben, korrupcióban vagy más súlyos, adóbevétel-kiesést vagy társadalmi kárt okozó, a közérdeket sértő bűncselekményben, vagy az EUMSZ 83. cikke (1) bekezdése szerinti egyéb, nemzetközi dimenziójú, különösen súlyos bűncselekményben (ún. „euro-bűncselekményben”) való részvétel miatt jogerős elmarasztaló ítélet született, és hogy e fenti rendelkezés akkor is alkalmazandó legyen, ha a kizáró ok az odaítélési eljárás során keletkezik; úgy véli, hogy a közbeszerzési eljárásoknak a jogszerűség elvén kell alapulniuk, valamint hogy ennek keretében az átláthatóság biztosítása érdekében rögzíteni kell a gazdasági szempontból legkedvezőbb ajánlat kritériumát (amit nem utolsósorban az e-közbeszerzés útján kell elérni), valamint elejét kell venni a csalásoknak, a korrupciónak és az egyéb súlyos szabálytalanságoknak; felhívja a Bizottság szolgálatait, hogy a közbeszerzéssel kapcsolatos korrupciós bűncselekmények elleni fellépés holisztikus megközelítésének biztosítása érdekében dolgozzanak ki külön struktúrát vagy együttműködési rendszereket;
24. megállapítja, hogy a jogszerű és jogellenes üzleti tevékenységek között kapcsolat van, hiszen egyes esetekben jogszerű érdekeltségek nyújtanak forrást jogellenes tevékenységekhez; hangsúlyozza, hogy a jogszerű érdekeltségek áramlásának figyelemmel kísérése segítséget nyújthat a bűncselekményből származó vagyon azonosításában;
25. úgy véli, hogy a kábítószer-kereskedelem, valamint a szervezett bűnözést megjelenítő egyéb bűncselekmények leküzdéséhez lehetővé kell tenni az igazságügyi és büntetőhatóságok számára, hogy ne csak az Eurojusttal és az Europollal való együttműködést használják ki, hanem – titoktartási kötelezettségeik sérelme nélkül – együttműködési megállapodásokat kössenek a közlekedési és logisztikai ágazat, a vegyipar vállalkozásaival, az internetszolgáltatókkal, valamint bankokkal és pénzügyi szolgáltatókkal a tagállamokban és az Uniót kívüli országokban egyaránt; hangsúlyozza, hogy a kábítószer-ellátást a kábítószer-prekursorok szigorú ellenőrzése révén kell kezelni, és üdvözli a Bizottság 273/2004/EK rendelet módosítására irányuló javaslatát, amely módokat irányoz elő az ecetsavanhidrid uniós belső kereskedelemről való eltérítésének – például az ezen anyagra vonatkozó nyilvántartási kötelezettség kibővítésével történő – javítására;

2013. június 11., kedd

26. aggodalmát fejezi ki a különböző nemzeti jogrendekben biztosított nyomozati eszközök nem megfelelő hatékonysága miatt, amely jogrendek nem veszik kellően figyelembe, hogy a szervezett és maffiajellegű bűnözéssel szemben megfelelő, különleges eszközök szükségesek; megismétli az Európai Bizottsághoz intézett, már a 2011. október 25-én elfogadott állásfoglalásban is szereplő kérését, hogy készítsen összehasonlító tanulmányt a különböző tagállamokban jelenleg alkalmazott különleges nyomozati technikákról, ami – a létező legjobb gyakorlatokat figyelembe véve – az illetékes hatóságok számára biztosítandó nyomozati eszközökre irányuló uniós szintű fellépés alapjául szolgálhat;

27. felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és a vállalkozásokat, hogy tegyenek gyakorlati lépéseket a termékek nyomomonkövethetőségének javítása céljából (pl. az agrár-élelmiszeripari termékek címkéin a származási ország feltüntetésével, a lőfegyvereken alkalmazott C.I.P.-próbabélyegekkal, illetve a cigaretták, szeszes italok és vényköteles gyógyszerek adóügyi azonosítására szolgáló digitális kódokkal) a fogyasztók egészségének védelme, a polgárok biztonságának fokozása, a csempészés visszaszorítása, valamint a tiltott kereskedelem elleni hathatósabb fellépés érdekében; fájralja, hogy a tagállamok az uniós vámkódex korszerűsítése során nem kívánták bevezetni a nyomomonkövethetőséget;

28. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák tengeri együttműködésüket az emberkereskedelem, a kábítószer, valamint más tiltott és hamisított termékek Unió belső és külső tengeri határain keresztül történő behozatalának teljes leállítására érdekében; elismeri, hogy a határigazgatás a migráns személyek alapvető jogaival kapcsolatos migrációs dimenziót is magában foglal, ideértve adott esetben a menedékhez való jogot és az emberkereskedelem és a kényszermunka áldozatainak és különösen a kiskorúaknak nyújtandó védelmet és segítséget;

29. úgy véli, hogy haladéktalanul ki kell dolgozni egy, a büntető igazságszolgáltatásra és a számítástechnikai bűnözés leküzdését célzó operatív eszközök bevezetésére vonatkozó, európai szintű jogalkotási keretet a nagyobb mértékű nemzetközi együttműködés biztosítása, illetve a Számítástechnikai Bűnözés Elleni Európai Központ (EC3) támogatásával a polgárok – különösen a kiszolgáltatott személyek –, a vállalkozások és a közhatóságok magas szintű biztonságának szavatolása érdekében, nem sértve ugyanakkor a tájékoztatás szabadságát és az adatvédelmet;

30. aggodalommal veszi tudomásul, hogy amint arra az igazságügyi és bűnüldözési hatóságok is felhívták a figyelmet, a szervezett bűnözés és a terrorizmus között a tiltott nemzetközi kereskedelemről származó bevételekből történő finanszírozás révén kapcsolat áll fenn; felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák az e tevékenységek leküzdését célzó intézkedéseket;

31. mivel a szervezett bűnözés minden eddiginél nagyobb mértékben használja a virtuális teret és annak jogellenes eszközeit, felhívja a tagállamokat, hogy haladéktalanul fogadják el nemzeti informatikai biztonsági stratégiájukat;

32. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozza ki az emberkereskedelem áldozatainak védelmét és támogatását szolgáló uniós chartát annak érdekében, hogy az áldozatok védelmének erősítése céljából az összes érintett érdekelt számára következetesebb, eredményesebb és hasznosabb módon lehessen összefogni az összes meglévő mutatót, intézkedést, programot és erőforrást; felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre telefonos segélyvonalat az emberkereskedelem áldozatai számára;

33. emlékezteti a Bizottságot, hogy az emberkereskedelem áldozatává vált gyermekek számára különleges bánásmódot kell biztosítani, továbbá javítani kell a kísérő nélküli kiskorúak, illetve a saját családjuk által eladott gyermekek védelmét (amely körülményeket a származási országba való visszaküldésre való javaslatételkor, illetve a gyám kijelölésekor stb. kell figyelembe venni); kitarthat, hogy nemcsak a nemi alapú megközelítést, hanem az egészségügyi problémák és a fogyatékosok szerepét is figyelembe kell venni;

34. felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg a szakosodott nem kormányzati szervezetek, a média és a kutatók erőforrásait az áldozatok védelmének és támogatásának fokozása érdekében, valamint azzal a céllal, hogy kevésbé legyen szükség a bírósági vallomásukra; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy erősítse meg a láthatósághoz, a figyelemfelkeltéshez és az áldozatok szükségleteihez kapcsolódó aspektusokat azzal a céllal, hogy vissza lehessen szorítani az emberkereskedelem iránti keresletet a jelenség áldozataival szembeni visszaéléseket, illetve elő lehessen mozdítani a szexuális és munkaügyi kizsákmányolással szembeni zéró toleranciát;

35. felhívja a Bizottságot, hogy az emberkereskedelem áldozataira az emberkereskedők elleni tárgyalásokon koronatanú minőségük miatt nehezedő nyomás mérséklése céljából kulcskérdésként alakítson ki hatásosabb proaktív pénzügyi vizsgálati rendszert; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy nyújtson megfelelőbb szakképzést és elegendő erőforrást az emberkereskedelem ellen küzdő uniós ügynökségek számára, beleértve a határokon átnyúló együttműködést és a határokon túli együttműködést; emlékezteti a Bizottságot, hogy ezek a fellépések olyan holisztikus megközelítést igényelnek, amely előmozdítja a helyi, nemzeti és transznacionális szintű, multidiszciplináris együttműködést, ösztönözve a tagállamokat többek között egy külön nemzeti rendőrségi hírszerző egység létrehozására, valamint a közigazgatási és bűnüldöző hatóságok közötti együttműködés ösztönzésére;

2013. június 11., kedd

Az uniós és nemzetközi szintű igazságügyi és rendőrségi együttműködés megerősítése

36. hangsúlyozza, hogy a tagállamok, az Europol, az Eurojust, az OLAF és az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség (ENISA) közötti, valamint az Unió kívüli országoknak, különösen az Unió szomszédainak megfelelő igazságügyi és büntülőző hatóságaival való hatékony kommunikáció és információmegosztás fejlesztése révén – a szubszidiaritás és az arányosság elvének, valamint az unióbeli alapvető jogok bármilyen sérelme nélkül – fokozni kell az együttműködést és növelni kell az átláthatóságot a bizonyítékgyűjtési rendszer eredményesebbé tételére, valamint a többek között az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények felderítéséhez szükséges adatok és információk hatékony kezelése és megosztása érdekében; ezzel összefüggésben felhívja a tagállami illetékes hatóságokat, hogy alkalmazzák a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés elfogadott eszközeit, amelyek fontosak a határokon átnyúló szervezett bűnözés elleni eredményes küzdelem biztosításához; felhívja a Bizottságot, hogy készítsen ütemtervet a még szorosabb rendőrségi és igazságügyi együttműködéshez, létrehozva egy bűnügyi nyomozó szervezetet, amely nyomozati jogaival rendelkezik az Unióban elkövetett jogsértések és bűncselekmények tekintetében;

37. felhívja a Bizottságot annak fontolóra vételére, hogy a harmadik országokkal kötött társulási és kereskedelmi megállapodásokba a szervezett bűnözéssel összefüggő tiltott kereskedelem és pénzmosás elleni fellépés terén való együttműködésre vonatkozó különleges záradékokat foglaljon bele; megállapítja, hogy különösen az Unió kívüli tranzit- vagy származási országokkal nincs kellő nemzetközi együttműködés; elismeri, hogy határozott diplomáciai fellépésre van szükség ezen országok arra való felhívása érdekében, hogy együttműködési megállapodásokat kössenek, illetve eleget tegyenek az általuk aláírt megállapodásoknak; felhívja a figyelmet a jogsegélykérelmek mechanizmusának jelentőségére;

38. hangsúlyozza, hogy a korrupcióellenes nemzeti kapcsolattartók meglévő hálózata erősítésre szorul, és azt az EUROPOL-nak, az EUROJUST-nak és a CEPOL-nak támogatnia kell; kiemeli, hogy a hálózat nemcsak információcserére szolgál, hanem azt a külföldi tisztviselők megvesztegetésével kapcsolatos konkrét esetekben a kétoldalú együttműködés javítására is fel kell használni; ajánlja, hogy a kapcsolattartók foglalkozzanak a rangsorolás, az erőforrások és a szakértelem terén fennálló eltérésekkel, és jelezzék az ilyen eltérésekből eredő problémákat; hangsúlyozza, hogy amennyiben a tényleges megvesztegetés az egyik tagállamban történt valamely másik tagállamban bejegyzett anyavállalat vagy holdingtársaság leányvállalata szintjén, a hálózatnak ösztönöznie kell az összehangolt fellépéseket;

39. felhívja a tagállamokat, hogy a bűnözés elleni közös, uniós szintű küzdelem lehetővé tétele érdekében haladéktalanul és teljes körűen hajtsák végre a hatályos európai uniós jogszabályokat;

40. felszólítja a tagállamokat, hogy teljes körűen vegyék igénybe az Europol és az Eurojust ügynökségeket, amelyek működése és eredményei – a folyamatban lévő reformoktól és a szükséges fejlesztésektől eltekintve – szorosan függenek a nemzeti nyomozó és igazságügyi hatóságok részvételi, bizalmi és együttműködési szintjétől;

41. hangsúlyozza, hogy a szervezett bűnözés elleni küzdelem érdekében alapvető fontosságú a korrupció és a szervezett bűnözés elleni európai szintű küzdelem alulról felfelé építkező felfogása, ideértve a tisztviselők és a rendőrpáncsnokok képzését, különösen a kialakuló és kevésbé látható bűnözői tevékenységek vonatkozásában; megállapítja, hogy a helyi bűnözés gyakorta nemzetközi bűnözésbe torkollik;

42. felhívja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki iránymutatásokat a korrupció és pénzmosás visszaszorítása érdekében; ajánlja, hogy ezeket az iránymutatásokat a bevált gyakorlatok (pl. szakszemélyzet szükségessége, a nyomozó hatóságok és a bíróságok közötti együttműködés, a gyakorta nehézkes bizonyítékgyűjtés megoldására szolgáló módszerek) és az eredményes bűnölözéshez szükséges emberi és egyéb erőforrások kritikus szintjének és a nemzetközi együttműködést támogató intézkedéseknek a meghatározása alkossa;

43. alapvető jelentőségűnek tartja az Európai Igazságügyi Hálózat és az Eurojust közötti meglévő szinergiák teljes körű kihasználását az Európán belüli, lehető legmagasabb szintű igazságügyi együttműködés megvalósítása szempontjából;

44. hangsúlyozza a jogalkotási és szabályozási keret kialakítása során a regionális és nemzeti büntülőző szervekkel és a civil társadalommal folytatott konzultáció jelentőségét;

45. kiemeli annak fontosságát, hogy a tagállamok az Európai Unióval és a nemzetközi szereplőkkel együtt erős, hosszú távú stratégiai tervvel rendelkezzenek a szervezett bűnözéshez kapcsolódó helyi és globális kérdésekben annak érdekében, hogy azonosítani lehessen a kialakuló fenyegetéseket, gyenge piaci pontokat és kockázati tényezőket, és ki lehessen alakítani egy tervezésen és nem csak reagáláson alapuló uniós stratégiát;

2013. június 11., kedd

46. felkéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a szervezett bűnözés, a korrupció és a pénzmosás valamennyi formája – köztük a számítástechnikai bűnözés – elleni fellépés érdekében erősítsék meg a bírák, az ügyészek és az összekötő tisztviselők szerepét, és biztosítsanak igazságügyi képzést, különösen az Európai Rendőrakadémia (CEPOL), az Európai Igazságügyi Képzési Hálózat, valamint a pénzügyi eszközök – mint a rendőrségi együttműködésre irányuló Belső Biztonsági Alap vagy a Hercule III. program – igénybevétele révén; a határokon átnyúló együttműködés megkönnyítése érdekében javasolja az idegen nyelvek oktatásának előmozdítását a rendőrségi és igazságügyi tisztviselők képzésében; támogatást kér egy, a bírák, ügyészek és rendőrségi tisztviselők számára indítandó, a bevált gyakorlatok megosztását és a képzést célzó program számára;

47. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy folytassák közös erőfeszítéseiket a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról szóló irányelvtervezetre vonatkozóan folytatott tárgyalásokat illetően, amely irányelv egyszerűsítene a határokon átnyúló ügyekben a bizonyítékok begyűjtését, és ezért fontos lépés a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló egységes térség felé vezető úton;

48. a hamis dokumentumok és csalások tekintetében nagyobb fokú együttműködésre szólít fel, valamint közös eszmecserére hív fel a személyazonosító alapidokumentumok megbízhatóságának fokozása és hitelesítésének hatékonyabbá tétele érdekében;

49. kívánatosnak tartja a nyomozással, valamint a bűnszervezetek és maffiák elleni fellépéssel foglalkozó nemzeti szintű intézmények létrehozását, valamint az Europol támogatásával egy gyors és informális „maffiaellenes operatív hálózat” felállításának lehetőségének megteremtését, így biztosítva a maffiák strukturális vonatkozásaival, bűnügyi és pénzügyi vetületeivel, a vagyon elhelyezésével és a közbeszerzésekben való részvételre irányuló kísérletekkel kapcsolatos információcserét;

50. meggyőződése, hogy a szervezett bűnözés globalizációja a tagállamok körében, valamint uniós és nemzetközi szinten fokozottabb együttműködést igényel; a vonatkozó politikák integrálása és a közös operatív meghatározások kidolgozása érdekében ösztönzi az Európai Unió, az ENSZ, az OECD és az Európa Tanács közötti szorosabb együttműködés kialakítását a szervezett bűnözés, a korrupció és a pénzmosás elleni fellépés terén; támogatja a Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) által a pénzmosás elleni fellépésre irányuló politikák előmozdítása érdekében tett erőfeszítéseket; felszólítja a tagállamokat az e területeken meglévő valamennyi nemzetközi eszköz ratifikálására és maradéktalan végrehajtására; felhívja a Bizottságot, hogy hatékonyan támogassa a tagállamoknak a szervezett bűnözés elleni küzdelemre irányuló törekvéseit; javasolja, hogy az Unió teljes jogú tagként csatlakozzon a GRECO-hoz;

51. az európai – például az Europol és az Eurojust – és a nemzetközi – például az Interpol és az ENSZ Interregionális Bűnügyi és Igazságügyi Kutatóintézete (UNICRI) – szervezetek fejlesztése, valamint a szervezett bűnözés elleni küzdelemben leginkább érintett tagállamok munkamódszereinek és információinak megosztása révén összehangolt fellépést javasol a szervezett és maffiajellegű bűnözéssel összefüggő vagy abból eredő környezeti bűncselekmények megelőzésére és az ellenük való fellépés céljából, lehetővé téve ezáltal közös cselekvési terv kidolgozását;

52. felhívja a Tanácsot és a tagállamokat, hogy maradéktalanul hajtsák végre Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezetnek (OECD) a nemzetközi kereskedelmi ügyletekben a külföldi hivatalos személyek megvesztegetése elleni küzdelemről szóló egyezményét; rámutat a külföldi hivatalos személyek megvesztegetésének az Unió alapvető jogokkal, környezetvédelemmel és fejlesztéssel kapcsolatos politikáira gyakorolt negatív hatásaira;

53. felszólít a nemzetközi szervezett bűnözés elleni fellépés eszközeinek – például az európai nyomozási határozatnak (ENYH) és a közös nyomozócsoportoknak – a megerősítésére; az EU-ba behatoló szervezett bűnözés elleni küzdelem érdekében szorosabb együttműködést szorgalmaz az EU-val szomszédos országokkal;

54. felhívja a tagállamokat, hogy hírszerző szolgálataikon belül dolgozzanak ki megfelelő globális információmegosztási stratégiákat és a szervezett bűnözés új tendenciáinak feltárására irányuló elemzéseket;

55. hangsúlyozza, hogy az uniós szolgálatok között valamennyi állami szinten – köztük az uniós alapok kezelésében kulcsszerepet betöltő regionális és települési szinten – meg kell erősíteni az uniós forrásokra irányuló csalással kapcsolatban folytatott együttműködést;

2013. június 11., kedd

A hatékonyabb és a korrupciónak ellenálló közigazgatás

56. úgy véli, hogy korrupciómentes Unió nélkül eredményes gazdasági és monetáris unió nem jöhet létre;

57. hangsúlyozza, hogy az átláthatóság a – bűncselekményeket indító – korrupció természetes ellenszere, és meggyőződése, hogy a magas hivatali betöltők vagy nagy vagyonnal rendelkezők előjogainak és mentességeinek tevékenységük során teljes mértékben átláthatónak kell lenniük;

58. úgy véli, hogy a szervezetlen és átláthatatlan bürokrácia, valamint a bonyolult eljárások nem csupán csökkenthetik a közigazgatási intézkedések hatékonyságát, hanem emellett potenciálisan veszélyeztethetik is a döntéshozatali folyamatok átláthatóságát, csalódottá tehetik az érintetteket, és következésképpen táptalajt kínálhatnak a korrupció számára; úgy véli, hogy az áthághatatlan bank- és üzleti titok hasonlóképpen elleplezheti a korrupcióból, a pénzmosásból és a szervezett bűnözésből származó tiltott jövedelmeket;

59. utal a 2003. évi meridai korrupcióellenes egyezményre, és hangsúlyozza, hogy a vezető tisztségeket betöltő és a jelentős vagyonnal rendelkező személyeket kiváltságaikkal és mentességekkel együtt ellenőrizni kell, többek között az adóhatóságok által, és ezeket az ellenőrzéseket a közösség számára nyújtandó tisztességes és hatékony szolgáltatások biztosítása és az adócsalások elleni fellépés érdekében meg kell erősíteni; javasolja különösen, hogy a közhivatali betöltő személyeknek vagyonukról, jövedelmeikről, kötelezettségeikről és érdekeltségeikről nyilatkozatot kelljen benyújtaniuk; kéri, hogy a közpénzek elköltését szabályozó közigazgatási jog egységes rendszere, a dokumentumokhoz való hozzáférés és a szükséges nyilvántartások létrehozása révén szülessenek az átláthatóság és a megelőzés megerősítését szolgáló intézkedések;

60. javasolja az átláthatósági mechanizmusok megerősítését és a bürokrácia csökkentését a közigazgatásban és egyéb köztisztviselőkben, biztosítva a polgárok jogát a dokumentumokhoz való hozzáféréshez (a közbeszerzési eljárások rendkívül kényes területével kezdve); nyomatékosan kéri a jogszerűség és a feddhetetlenség kultúrájának előmozdítását mind az állami, mind pedig a magánszférában, többek között a visszaéléseket bejelentő személyek hatékony védelme révén;

61. támogatja a Bizottság azon intézkedéseit, amelyek a tényfeltáró újságírásnak a szervezett bűnözéssel, korrupcióval és pénzmosással összefüggő jelenségek felfedezésében és leleplezésében betöltött szerepének elismerésére irányulnak;

62. felszólítja a tagállamokat, hogy erősítsék meg a tisztviselőknek a megelőzésben, tájékoztatásban, valamint a csalás és a korrupció kockázata elleni fellépésben betöltött szerepét;

63. a végrehajtási és nyomonkövetési mechanizmusok mellett egyértelmű és arányos, egy magatartási kódexben rögzítendő szabályokat kér a „forgóajtó-jelenség” (ún. „pantouflage”) megelőzése érdekében, amelyek értelmében a bizonyos vezetői vagy pénzügyi hatáskörrel rendelkező közhivatalnokok számára megtiltanák, hogy a megbízatásuk megszűnése után meghatározott ideig a magánszektorban helyezkedjenek el, amennyiben a korábbi közhivatallal kapcsolatban fennáll az összeférhetetlenség kockázata; úgy véli továbbá, hogy amennyiben fennáll az összeférhetetlenség kockázata, hasonló korlátozásokat kell alkalmazni a magánszektorból a közszférába átlépő személyekre is;

64. felszólítja a Bizottságot, hogy az Európai Parlament 2013. január 15-i ajánlásaival összhangban mihamarabb terjesszen elő javaslatot az Európai Unió közigazgatási eljárási jogára vonatkozóan;

65. meggyőződése, hogy a lobbisták nyilvántartása fontos átláthatósági eszköz; felhívja a tagállamokat ezen eszköz bevezetésére, amennyiben még nem létezne; ösztönzi továbbá a kormányokat és közigazgatásokat, hogy az üzleti, érdekképviseleti vagy lobbiszervezetekkel való találkozókat kössék a lobbisták nyilvántartásában való bejegyzéshez;

66. rámutat, hogy a sportban és sportfogadásban az önszabályozás nem bizonyult eredményesnek a korrupció kezelésére; hangsúlyozza, hogy a nemzeti, regionális és helyi szintű kormányzatok a sport legnagyobb támogatói közé tartoznak; felhívja a tagállamokat, hogy alakítsanak ki átlátható munkakapcsolatokat a sportközösséggel, és terjesszenek be a nemzeti irányító szervek megbízására készült, teljesen független vizsgálatot a sportban tapasztalható korrupcióról;

2013. június 11., kedd

67. úgy véli, hogy a közigazgatási intézkedések teljes és a közszféra valamennyi szintjén megvalósuló átláthatósága a bűncselekmények elleni fellépés és a polgároknak a közügyek helytelen irányításával szembeni védelmének a sarokkővet jelenti; elutasít minden olyan ellenállást, amelyet az állami hatóságok a közpénzek közösség érdekében történő felhasználásának a polgárok és a sajtó általi, teljes körű ellenőrzésével szemben tanúsítanak; úgy véli, hogy a teljes átláthatóság biztosítása és a nyitott kormányzás formáinak hatékony és a bevált gyakorlatokon alapuló kialakítása érdekében uniós és tagállami szinten is határozott elkötelezettségre van szükség;

68. hangsúlyozza, hogy nem fordulhat elő, hogy a megvesztegetést „ügymenetkönnyítő juttatásként” állítják be, amely fogalmat az OECD-egyezmény – bizonyos sajátos körülmények között (kis összegű kifizetések, például kikötőkben az árukirakodási engedély megszerzése érdekében) – elfogadhatónak tart; felhívja a tagállamokat, hogy egyezzenek bele e fogalom alkalmazásának elutasításába, vagy abba, hogy azt csak rendkívüli helyzetekben alkalmazhassák, továbbá iránymutatások kidolgozására szólít fel, amelyek EU-szerte egységes értelmezését adják e fogalomnak; hangsúlyozza, hogy sem a kenőpénzek, sem pedig az ügymenetkönnyítő juttatások nem vonatkoznak le az adóalapból;

69. támogatja a feddhetetlenséghez kapcsolódó szabályok és magatartási kódexek betartásának rendszeres ellenőrzését és azt, hogy a köztisztviselők feddhetetlenséghez kapcsolódó képéséhez elegendő erőforrást bocsássonak rendelkezésre;

Felelősségteljesebb politika

70. emlékezteti a politikai pártokat a jelöltállításban vagy a különböző szintű választási listák összeállításában vállalt felelősségükre, valamint az arra érdemes személyek jelölésében játszott szerepükre, többek között azáltal, hogy megkövetelik a jelöltektől a szigorú etikai kódexek betartását, ideértve a politikai pártoknak juttatott adományokra vonatkozó egyértelmű és átlátható szabályokat tartalmazó magatartási kódexet is;

71. támogatja az európai parlamenti képviselői hely betöltése, illetve az egyéb uniós intézményeknél vagy ügynökségeknél végzett munkavégzés tilalmát azon személyek esetében, akiket szervezett bűnözésben, pénzmosásban, korrupcióban való részvételért vagy egyéb, a közérdeket sértő, súlyos gazdasági és pénzügyi bűncselekményért jogerősen elítéltek; kéri, hogy az arányosság elvének megfelelő figyelembevétel mellett a nemzeti parlamentek és más választott tisztségek esetében ugyanezt az elvet alkalmazzák;

72. javasolja, hogy a tagállamok a szankcionálási rendszer elemeként határozzák meg a korrupcióért elítéltek jelöltségtől való eltiltásának eseteit; úgy véli, hogy e büntetés időtartamának legalább öt évnél kell lennie annak érdekében, hogy minden típusú választásra kiterjedjen; ugyanerre az időszakra vonatkozóan – a kormányzati pozíció szintjétől függetlenül, uniós szinten is – javasolja a kormányzati pozíciók betöltése tilalmának bevezetését is;

73. javasolja előírni a szervezett bűnözéssel, korrupcióval vagy pénzmosással kapcsolatos bűncselekményekért jogerősen elítélt személyek politikai (kormányzati vagy hasonlók), vezetői és közigazgatási tisztségekből való felmentését;

74. elismeri, hogy a korrupció elleni küzdelem fő akadályát egyes állami tisztviselők és választott képviselők mentességei képezik; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy lényegesen szűkítsék az ilyen mentességben részesülők körét;

75. támogatja a politikai pártoknak szóló etikai kódex létrehozását és a pártok költségvetései átláthatóságának fokozását; a politikai pártok és adományozók elszámoltathatóságának biztosítása érdekében javasolja a pártok állami finanszírozásának jobb ellenőrzését, a visszaélések és pazarlások elkerülését, továbbá a magánfinanszírozás alaposabb nyomon követését és ellenőrzését;

76. felhívja a tagállamokat, hogy tiltsák meg és szankcionálják a szavazatvásárlást, különösen annak figyelembevételével, hogy az ígért szavazatért kínált előny a pénzüsszegen kívül más formában – többek között nem anyagi jellegű haszon vagy a törvénytelen megállapodásban közvetlenül nem érintett harmadik személy számára biztosított előny formájában – is testet ölthet;

77. úgy véli, hogy az európai parlamenti képviselők jövedelmének és pénzügyi érdekeltségeinek közzététele olyan bevált gyakorlat, amelyet indokolt kiterjeszteni a parlamenti és más nemzeti választott képviselőkre;

2013. június 11., kedd

A hitelesebb büntető igazságszolgáltatás

78. ajánlja, hogy a tagállamok hozzanak létre hatékony, eredményes, elszámoltatható és kiegyensúlyozott büntető igazságszolgáltatási rendszereket, amelyek az Európai Alapjogi Chartával összhangban képesek biztosítani a védekezés jogának megőrzését; javasolja továbbá, hogy európai szinten hozzanak létre nyomkövetési rendszert a büntető igazságszolgáltatási rendszerek korrupció elleni küzdelemmel szembeni hatékonysága tekintetében, amelynek keretében rendszeres értékeléseket végeznek és ajánlásokat adnak ki;

79. arra ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyenek fontolóra olyan nem jogalkotási intézkedéseket is, amelyek megszilárdítják a különböző tagállami jogrendszerek közötti bizalmat, fokozzák a következetességet, és ösztönzik a bűnözés elleni küzdelmet célzó közös uniós jogi kultúra kialakítását;

80. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatot, amelyben meghatározza a jogi személyekre pénzügyi bűncselekmények esetén háruló jogi felelősséget, különösen pedig a holdingtársaságok és anyavállalatok leányvállalataik felé fennálló felelősségét; hangsúlyozza, hogy e javaslatnak egyértelműen meg kell határoznia a természetes személyeknek a vállalat vagy annak leányvállalatai által elkövetett azon bűncselekmények tekintetében fennálló felelősségét, amelyekért teljességgel vagy részben felelősségre vonhatók;

81. úgy véli, hogy a védelem szükségleteinek, illetve a hatékony és eredményes büntetőeljárás és ítélethozatal szükségességének figyelembevételére érdekében a korrupcióra vonatkozó közelítő intézkedéseknek ki kell terjedniük a tagállamok között az elévülési idők terén fennálló különbségek kezelésére, és hogy az elévülési időket az eljárás szakasza vagy az érintett bírói fórum szerint kellene meghatározni, hogy egy adott bűncselekmény csak akkor évülhessen el, ha a szóban forgó szakaszt vagy fokot adott határidőn belül nem zárták le; úgy véli továbbá, hogy az arányosság és a jogállamiság elvének megfelelően a korrupciós ügyeket nem volna szabad elévültnek tekinteni mindaddig, amíg a büntetőeljárás ténylegesen folyamatban van;

82. úgy véli, hogy a szervezett bűnözés elleni fellépésre irányuló intézkedéseket arra a kombinációra kell alapozni, amely a bűncselekményekből származó vagyon elkobzását célzó, hatékony és visszatartó erejű módszerekből, a nyomozás alól önmagukat önkényesen kivonó, szökésben lévőkkel szembeni igazságszolgáltatás biztosítására irányuló erőfeszítésekből és annak – a fogva tartottak jogaira vonatkozó alapelvek sérelme nélküli – megakadályozásából áll, hogy a börtönbüntetésüket töltő bünszervezet-vezetők a bünszervezetek irányítása céljából a tagoknak továbbra is utasításokat adjanak;

83. arra buzdítja a tagállamokat, hogy visszatartó erejű és hatékony büntetéseket és szankciókat – büntetőítéleteket és akár jelentős összegű pénzbüntetéseket – állapítsanak meg valamennyi súlyos, a polgárok egészségét és biztonságát veszélyeztető bűncselekmény esetében, és javasolja a büntetések harmonizálását;

84. a 80. bekezdés sérelme nélkül hangsúlyozza, hogy a bűncselekményeket és a szervezett bűnözést meg kell előzni, és arra ösztönzi a tagállamokat, hogy azokban az esetekben, amelyekben valamennyi körülményt – többek között a bűncselekmény csekély súlyosságát – figyelembe véve el lehet tekinteni a börtönbüntetéstől, annak helyettesítésére dolgozzanak ki és vezessenek be hatékony jogi eszközöket és büntetéseket, például pénzbüntetéseket és közhasznú munkát;

Egészségesebb vállalkozói kultúra

85. nyomatékosan felszólítja a vállalkozásokat, hogy a korrupciós esetek, valamint az állami és a magánszféra közötti összejárás és összeférhetlenségek elkerülése, valamint a tisztességtelen verseny megelőzése érdekében magartási kódexek révén biztosítsák az önszabályozást és az átláthatóságot, továbbá vezessenek be ellenőrzési eljárásokat, többek között a belső és külső ellenőrzés és a különböző intézmények mellett tevékenykedő lobbisták nyilvántartása révén; javasolja továbbá a területekre, a célokra és a pénzügyi információkra vonatkozó átláthatóságot mind tagállami, mind uniós szinten;

86. kéri a közhatóságoknál akkreditációval rendelkező vállalkozások, illetve a kötelezően kizárandó vállalkozások jegyzékének létrehozását; úgy véli, hogy az utóbbit azon esetekben lehetne alkalmazni, ha a vállalkozások szerződéses kötelezettségeik tekintetében súlyos mulasztásokat követtek el, illetve ha tagállami vagy uniós szintű összeférhetlenség áll fenn;

87. felszólítja a tagállamokat, hogy erősítsék meg a kereskedelmi kamarák szerepét a vállalati szférában leggyakrabban előforduló pénzügyi kockázatok megelőzése, az azokról szóló tájékoztatás és az ellenük való fellépés révén, továbbá maradéktalanul hajtsák végre a Bizottság adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem megerősítésére irányuló cselekvési tervét;

2013. június 11., kedd

88. emlékeztet arra, hogy az oknyomozó újságírás, valamint a közigazgatás és a gazdasági társaságok tevékenységihez kapcsolódó kérdésekkel foglalkozó nem kormányzati szervezetek és a tudományos élet e kérdésekkel foglalkozó képviselői rendkívül hasznos munkát végeznek a csalás, a korrupció és egyéb bűncselekmények eseteinek feltárásában;

89. kéri a vállalkozásokat, hogy a közbeszerzésekre vonatkozóan biztosítsák a belső iránymutatások végrehajtását annak érdekében, hogy a közbeszerzések ajánlattételi eljárása során biztosítsák a jogkövetést és a maximális átláthatóságot, mellőzzék a tárgyalást olyan vállalkozókkal és beszállítókkal, amelyekről köztudott vagy alaposan gyanítható, hogy kenőpénzt fizetnek, a potenciális vállalkozók és beszállítók értékelése során járjanak el kellő gondossággal, megbizonyosodva arról, hogy hatékony korrupcióellenes programokat alkalmaznak, korrupcióellenes politikáikat ismertessék a vállalkozókkal és a beszállítókkal, továbbá a vállalkozókkal és beszállítókkal fenntartott kapcsolat rendszeres felülvizsgálatának részeként ellenőrizzék a főbb vállalkozókat és beszállítókat, és rendelkezzenek a szerződés felmondásának jogáról arra az esetre, ha azok kenőpénzt fizetnek, vagy ha a vállalkozás programjával nem összeegyeztethető módon járnak el;

Átláthatóbb bankrendszer és szakmai ágazatok

90. kéri, hogy különösen a pénzforgalom nyomonkövethetőségét és a bűnesetek felderítését elősegítő számítástechnikai eszközöknek, valamint az esetleges bűncselekmények bejelentési eljárásainak és jogszabályi, valamint közigazgatási intézkedéseknek a meghatározása érdekében valamennyi tagállamban fokozzák a bankrendszerrel és a – többek között pénzügyi és könyvvizsgálói – szakemberekkel, valamint az Unión kívüli országokkal való együttműködést, és növeljék azok átláthatóságát;

91. felhívja a Bizottságot és az egyéb felügyeleti hatóságokat, hogy biztosítsák az ügyfél-átvilágítási intézkedések és kapcsolódó kockázati profilok bankok, biztosítótársaságok és hitelintézetek általi elkészítését annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamokban a vállalkozások és jogi személyek megfelelő, pontos és naprakész tájékoztatást kapjanak, illetve ilyen információkkal rendelkezzenek a tényleges tulajdonosaikról, az offshore adóparadicsomokat is beleértve, és hogy a cégnyilvántartásokat rendszeresen frissítsék, és minőségüket ellenőrizzék; úgy véli, hogy az adatok – többek között a tényleges tulajdonosok országonkénti nyilvántartásban való közzététele és határokon átnyúló együttműködés által biztosítható – átláthatósága hozzájárulhat az olyan jelenségek elleni fellépéshez, mint amilyen a pénzmosás, a terrorizmus finanszírozása, az adócsalás vagy az adókikerülés;

92. felhívja a tagállamokat, hogy üzleti nyilvántartásaikba vezessék be a „tényleges tulajdonos” fogalmát, és munkálkodjanak e koncepció globális bevezetésén és az információcsere-mechanizmusokon;

93. felszólítja a Bizottságot, hogy állapítson meg közös alapelveket és igazgatási iránymutatásokat a transzferár megfelelő alkalmazásáról;

94. minden tekintetben támogatja a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy a Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) 2012. évi ajánlásaival összhangban az adóügyi bűncselekményeket kifejezetten szerepeltessék a pénzmosással összefüggő fő bűncselekmények között; sürgeti az Európai Uniót, hogy fokozza a tényleges kedvezményezettekkel kapcsolatos információk átláthatóságát és a pénzmosás elleni küzdelem célját szolgáló ügyfél-átvilágítási eljárásokat; támogatja a pénzmosás mint bűncselekmény meghatározásának uniós szintű harmonizálását, és felszólítja a Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) által elfogadott standardok hatékony nyomon követés és arányos szankciók révén, valamint hiteles biztosítékok alapján történő, maradéktalan végrehajtására;

95. javasolja az új banki és pénzügyi termékekhez kapcsolódó kockázatok pontos felmérését, amennyiben e termékek lehetővé teszik a névtelenséget és a távolból indított megbízásokat; emellett kéri az adóparadicsomok fogalmának közös meghatározását, mivel a bűnszervezetek ezeket gyakran használják olyan magáncégek vagy bankok kötvényeinek kibocsátására, amelyek tényleges tulajdonosairól nehéz megbizonyosodni;

96. kéri olyan operatív megoldások alkalmazását, amelyek – a személyes adatok védelméről szóló rendelkezések tiszteletben tartása mellett – lehetővé teszik a pénzügyi szereplők és hitelezők számára, hogy meggyőződjenek egy adott művelet végrehajtását kérő fél személyazonosságáról, ugyanis a személyazonossággal való visszaélés egyes esetekben a pénzmosás előzménye; ennélfogva üdvözli a bankunió létrehozását;

97. ajánlja a banktitok megszüntetését;

2013. június 11., kedd

A bűnelkövetés ne legyen kifizetődő tevékenység

98. felhívja az érdekelt feleket a közszférában és a magánszférában egyaránt, hogy határozottan lépjenek fel a pénzmosás ellen; kéri annak biztosítását, hogy a szakemberek teljes mértékben eleget tegyenek a pénzmosás elleni fellépéshez kapcsolódó kötelezettségeiknek, előmozdítva a gyanús ügyletek bejelentésére szolgáló mechanizmusokat, valamint a szakmai testületekre és egyesületekre vonatkozó magatartási kódexeket;

99. rámutat a pénzügyi hírszerző egységeknek a pénzmosás elleni küzdelemre vonatkozó, magas szintű nemzetközi normák garantálásában betöltött lényeges szerepére; elismeri a pénzforgalom nyomonkövethetőségét szolgáló európai eszközök jelentőségét az olyan veszélyek elleni fellépés szempontjából, mint amilyen a számítástechnikai bűnözés, a pénzmosás vagy a terrorizmus finanszírozása;

100. javasolja a szerencsejátékokat folytató személyek szisztematikus azonosítását és ellenőrzését, az online szerencsejátékok fogadásainak név nélkül történő rendezését lehetővé tevő fizetési módok igénybevételeinek megakadályozását, valamint az ilyen szerencsejátékoknak otthont adó szerverek azonosítását az online és offline szerencsejátékok keretében történő pénzmozgások teljes nyomon követését lehetővé tevő informatikai rendszerek kialakítása révén;

101. üdvözlöi, hogy a pénzmosásról szóló negyedik irányelv javasolt hatályát a szerencsejátékok tekintetében kiterjesztették; felkéri a Bizottságot, hogy a – különösen a sportversenyeket érintő – fogadásokhoz kapcsolódó pénzmosás megakadályozása céljából tegyen javaslatot jogalkotási keretre és megfelelő intézkedésekre, és határozza meg a mérkőzések eredményének előzetes befolyásolásához hasonló, új bűncselekményeket, alakítsa ki a megfelelő büntetési tételeket, és a sportszövetségekre, egyesületekre, az online és offline szereplőkre, valamint szükség esetén a nemzeti hatóságokra is kiterjedő nyomonkövetési mechanizmusokat; sürgeti a sportszervezeteket, hogy hozzanak létre magatartási kódexeket valamennyi alkalmazottjuk számára, amelyben egyértelműen tiltják a mérkőzések fogadási vagy egyéb célokból történő manipulálását, tilalmat vezetnek be a saját mérkőzésekre történő fogadásokra, továbbá jelentési kötelezettséget vezetnek be arra az esetre, ha valaki tudomást szerez valamely mérkőzés eredményének előzetes befolyásolásáról, amihez a visszaélést jelentő személyek védelmét biztosító, megfelelő mechanizmus járul;

102. megállapítja, hogy a sportfogadás útján történő pénzmosás gyakran a szervezett bűnözésre vezethető vissza; következképpen felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatot a sport területén elkövetett korrupciós bűncselekmények és csalások közös meghatározását illetően; felszólítja a tagállamokat, hogy ne engedélyezzék a tét nélküli mérkőzésekre irányuló fogadás szervezését, valamint tiltsák be a sportfogadások legkockázatosabb formáit; javasolja továbbá, hogy a pénzmosás területén alkalmazott rendszer mintájára hozzanak létre egy – az online és offline szerencsejáték-szervezők és a sport területén érdekelt valamennyi szereplő által kötelezően alkalmazandó – nemzeti szintű rendszert a sport terén elkövetett korrupciós bűncselekmények gyanújának bejelentésére;

103. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a tagállamok, szabályozó hatóságaik, az Europol és az Eurojust közötti együttműködést és információcserét a határokon átnyúló internetes fogadások terén elkövetett bűncselekmények felszámolása érdekében;

104. elismeri, hogy az internetes fogadás a pénzmosás egyre gyakoribb módja; a nyeremények gyakran adómentesek, a tranzakciók nagy mennyisége rendkívül megnehezíti a „fekete pénzek” felderítését, továbbá a számos pénzforgalmi adatfeldolgozó is tovább bonyolítja a rendszert; szabályozási keret létrehozására szólít fel a különböző internetes szerencsejátékokon keresztül megvalósuló pénzmosás elleni küzdelem érdekében;

105. felhívja a tagállamokat, hogy büntetőjogukba foglalják bele a mérkőzések eredménye előzetes meghatározásának harmonizált fogalom meghatározását, és hozzák létre a mérkőzések eredményének előzetes befolyásolása elleni küzdelem jogi eszközét, határozzanak meg ehhez kapcsolódó szankciókat, ideértve a pénzbüntetést és az elkobzást, továbbá a bűnüldöző hatóságokon belül hozzanak létre egy különleges egységet a mérkőzések eredményének előzetes befolyásolása elleni küzdelemhez, amely egység központi szerepet tölt be a fő érdekelt felek közötti kommunikációban és együttműködésben, a további nyomozások, illetve az ügyek igazságszolgáltatási hatóságok elé utalása során;

106. a Bizottság által koordinált, fokozottabb európai szintű együttműködésre szólít fel a mérkőzések eredményének előzetes befolyásolását és más jogellenes cselekményeket folytató internetes szerencsejáték-szervezők felderítése és betiltása érdekében;

107. felszólítja a sportirányító testületeket, a tagállamokat és a Bizottságot, hogy fektessenek be a sportolókat megszólító, a mérkőzések eredményének előzetes befolyásolásával kapcsolatos tudatosságnövelő kampányokba, amelyek ismertetik e bűncselekmény jogi következményeit és a sportversenyek tisztességes voltára gyakorolt káros hatásait;

108. kéri a tagállamok pénzügyi hírszerző egységei szerepének megfelelőbb harmonizálását, hatásköreik növelését, valamint az ilyen egységek közötti együttműködést elősegítő mechanizmusok megerősítését;

2013. június 11., kedd

109. javasolja, hogy a tagállamok összessége legyen következetes a meghozott ítéletek és a kirótt büntetések tekintetében, valamint a büntetés-végrehajtási rendszerek és a büntetés-végrehajtási személyzet képzése terén;

110. javasolja az Európai Bankfelügyeleti Hatóság, az Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóság és az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság, valamint az egységes felügyeleti mechanizmus által ellátott uniós szintű felügyeleti szerep megerősítését a pénzmosással kapcsolatban, nem utolsósorban egy olyan, valódi európai bankunió létrehozása céljából, amely az összeférhetetlenségekre és a nyomkövetési rendszerekre vonatkozó harmonizált szabályok alapján hatékonyan képes fellépni a korrupció és a pénzmosás ellen; kitart amellett, hogy ezzel párhuzamosan, a nemzeti hatóságok közötti fokozott együttműködés fokozása érdekében nemzeti szinten meg kell erősíteni a felügyeleti kapacitásokat, a szakértelmet és az eltökéltséget;

111. kéri a jó adóügyi kormányzás minimumszabályainak elfogadását, különösen a tagállamok közös kezdeményezései révén az adóparadicsomoknak minősülő területekkel fenntartott kapcsolatok vonatkozásában, nem utolsósorban annak érdekében, hogy meg lehessen könnyíteni az ilyen országokban bejegyzett esetleges fedőcégek tulajdonosaival kapcsolatos információkhoz való hozzáférést; kitart amellett, hogy a fent említett, 2012. december 6-i bizottsági közlemény igen fontos a csalás elleni uniós politika és a fejlesztési, az adó- és a kereskedelmi politika közötti kapcsolat megerősítése szempontjából;

112. felszólítja az Európai Uniót, hogy a nemzetközi szinten – például a G8 és G20 találkozókra – hozzon hatékony intézkedéseket az adóparadicsomokkal kapcsolatos bűncselekmények felszámolása érdekében;

113. hangsúlyozza, hogy az adózási elveket összhangba kell hozni „Az adóalap erodálásának és a nyereségnövelésnek a kezelése” (Addressing base erosion and profit shifting) című OECD-jelentésben megfogalmazott ajánlásokkal annak érdekében, hogy az váljon az adózás általános elvévé, hogy adót a „vagyon eredete” elvnek megfelelően akkor kell fizetni, amikor jövedelemtermelő gazdasági tevékenység valósul meg;

114. úgy véli, hogy a „vagyon eredete” elv egyszerűbbé teszi az adóhatóságok számára az eredményes adóztatást és az adóelkerülés kiküszöbölését; úgy véli továbbá, hogy az igazságos adórendszer nélkülözhetetlen, különösen válság idején, amikor az adóteher igazságtalan módon a kisvállalkozásokra és a háztarthatásokra tevődik át, és úgy véli, hogy az adókijátszást részben az EU-n belül működő adóparadicsomok teszik lehetővé;

115. hangsúlyozza, hogy az adócsalás és az adókijátszás elleni küzdelem fokozása az EU-ban a fenntartható növekedés előmozdításának kulcseleme; hangsúlyozza, hogy az adócsalás és adókijátszás alacsonyabb szintje erősítené a gazdaság növekedési képességét azáltal, hogy az államháztartást egészségesebbé tenné, és a vállalkozásokat becsületes és egyenlő versenyfeltételek mellett folytatott versengésre készítetné;

116. felszólítja a könyvvizsgáló cégeket és a jogi tanácsadókat, hogy hívják fel a nemzeti adóhatóságok figyelmét azon esetekre, amikor az általuk ellenőrzött vállalkozás vagy az a vállalkozás, amelynek tanácsadást nyújtanak, agresszív adótervezés jeleit mutatja;

117. üdvözli, hogy a Bizottság elkötelezte magát az automatikus információcseré elmozdítása mellett; ugyanakkor újból kéri, hogy az automatikus adóügyi információcseré vonatkozóan olyan, nemzetközi szinten jogi kötéssel bíró, többoldalú megállapodás jöjjön létre, amely a befektetési alapokra és az alapítványokra egyaránt vonatkozik, és amely szankciókat irányoz elő a nem együttműködő országokra és az adóparadicsomokkal együttműködő pénzügyi intézményekre nézve; sürgeti az EU-t, hogy fogadjon el az adóparadicsomokkal való visszaélés megfékezéséért célzó egyesült államokbeli törvényhez hasonló intézkedéseket, és fontolja meg az adóparadicsomokkal együttműködő pénzügyi intézetek banki engedélye visszavonásának lehetőségét; felszólítja a Bizottságot, hogy szigorú kritériumok alapján tegyen javaslatot az adóparadicsomok európai feketelistájára, valamint a megfelelés vagy a fokozott együttműködés hiánya esetén alkalmazható európai szankciórendszerekre, amennyiben az uniós szintű megközelítés nem megvalósítható;

118. felszólítja a tagállamokat és az Európai Parlamentet, hogy jussanak gyorsan megállapodásra az átláthatóságra és elszámoltathatóságra vonatkozó uniós irányelvekkel kapcsolatban; kéri, hogy a jövőben az irányelveket valamennyi nagyvállalatra terjesszék ki azok tevékenységi területétől függetlenül;

119. felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki szigorú kritériumokat a vállalkozások lényegi jellemzői tekintetében abból a célból, hogy az adókikerülés és az adócsalás jogszerű és jogellenes gyakorlatainak segítésére ne lehessen többé fedőcégeket vagy postafiókcegeket létrehozni;

120. felszólítja a Bizottságot, hogy végezzen értékelést a tagállamok és azon harmadik országok között hatályban lévő adóegyezményekről, amelyek adóparadicsomnak tekinthetők; ezenkívül arra kéri a Bizottságot, hogy e kérdés kezelése érdekében terjesszen elő javaslatokat, többek között az ilyen megállapodások felülvizsgálatára vonatkozóan; felszólítja a Bizottságot, hogy megállapításairól és javaslatairól legkésőbb 2013 végéig nyújtson be jelentést az Európai Parlamentnek;

2013. június 11., kedd

Új technológiák a szervezett bűnözés elleni küzdelem szolgálatában

121. úgy véli, hogy az európai helyzetmeghatározó és megfigyelési rendszerek hozzájárulhatnak a tiltott áruk titkos szállítását, kirakodását vagy átrakodását végző hajók útvonalának meghatározásához; ezért felszólítja az igazságügyi hatóságokat, hogy fokozzák e területen az új technológiák – köztük a műholdas megfigyelés – használatát, mivel azok segíthetik a szervezett bűnözői tevékenységek elleni fellépést;

122. megállapítja, hogy az internethasználat világszintű bővülése új lehetőségeket teremt az internetalapú bűncselekmények – például a szellemi tulajdon lopása, hamisított termékek értékesítése és vásárlása és a személyazonosság-lopás – tekintetében, ami veszélyt jelent az európai gazdaságra, valamint az európai polgárok biztonságára és egészségére nézve;

123. megjegyzi, hogy a nyilvános kampányok, valamint a tájékoztató és tudatosságnövelő fellépések alapvető fontosságúak a számítástechnikai bűnözés növekvő problémájának leküzdéséhez; hangsúlyozza, hogy a tudatosság és a készségek általános hiánya segíti a szervezett bűnözői csoportokat az internet és az internet által nyújtott lehetőségek kiaknázásában;

124. üdvözlözi az Europol Számítástechnikai Bűnözés Elleni Európai Központjának (EC3) létrehozását, és ösztönzi ezen ügynökség továbbfejlesztését, különösen a szervezett bűnözés elleni – többek között nemzetközi dimenziójú és harmadik országokkal együttműködésben folytatott – küzdelem érdekében;

125. hangsúlyozza, hogy sürgősen ki kell dolgozni a „számítástechnikai bűnözés” közösen elfogadott és pontos fogalmát, amelyet az Európai Unió valamennyi tagállamában alkalmazhatnának;

126. ösztönzi az új technológiáknak a tagállamok által használt különböző ellenőrzési rendszerekben történő használatával kapcsolatos kutatások előmozdítását, valamint e technológiák alkalmazásának elősegítését; ide tartozhat például a központi korrupcióellenes egységek által végzett helyszíni adó-, vám és egyéb ellenőrzések internetes megfigyelése és rögzítése;

127. ösztönzi egy egységes jelentési rendszer létrehozását valamennyi olyan csalási és korrupciós ügy tekintetében, amelyek esetében büntetőeljárás indult (a személyes adatok megfelelő védelmének és az ártatlanság védelmének fenntartásával);

Záró ajánlások

128. az EUMSZ 86. cikkében rögzítettek értelmében kéri az Európai Ügyészség létrehozását, különösen az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények és a nemzetközi dimenziójú súlyos bűncselekmények leküzdése, kivizsgálása, valamint a bűnvádi eljárás lefolytatása és a bíróság elé állítás érdekében; javasolja, hogy a jövőbeni Európai Ügyészség működőképes és ésszerű struktúrával rendelkezzen, és hogy hatásköre terjedjen ki a nemzeti hatóságok összehangolására és arra való ösztönzésére, hogy a nyomozásokat egységes eljárási szabályok révén koherensebbé tegyék; alapvetően fontosnak tartja, hogy a Bizottság 2013 szeptembere előtt javaslatot terjesszen elő, amelyben egyértelműen meghatározza az Európai Ügyészség struktúráját, az Európai Parlamenttel szembeni elszámoltathatóságát és különösen az Europollal, az Eurojusttal, az OLAF-fal és az Alapjogi Ügynökséggel való együttműködését, továbbá azt, hogy az Európai Ügyészséget egyértelmű eljárásjogi keret segítse, és egyértelműen meghatározzák azokat a bűncselekményeket, amelyekben hatáskörrel rendelkezik;

129. úgy véli, hogy az Eurojustnak továbbra is az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdésében megjelölt bűncselekményekkel kellene foglalkoznia, azonban tevékenysége – adott esetben – az említett cikk (2) bekezdésével összhangban kiterjedhetne az Unió politikáinak végrehajtása szempontjából kiegészítő jellegű bűncselekményekre is, biztosítva mindeközben az elszámoltathatóságot a demokratikus és alapvető jogok terén a soron következő felülvizsgálat során;

130. sürgeti a tagállamokat, hogy rövid távú, hangezatos célokért ne csökkentsék az uniós költségvetést, hanem inkább biztosítsanak kiegészítő finanszírozást az Europol, az Eurojust, a Frontex és a jövőbeni Európai Ügyészség számára, mivel azok sikerei multiplikatorként hatnak a tagállami adóbevételek terén a veszteségek csökkentésére;

131. szeretné, ha megállapodás jönne létre Liechtensteinnel a határokon átnyúló bűncselekmények elleni fellépés érdekében;

132. határozottan kéri a tagállamokat, hogy a lehető leghamarabb ültessék át a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló 2012/29/EU irányelvet; kéri a Bizottságot a nemzeti jogba történő, megfelelő átültetés nyomán követésére; sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy véglegesítsék a büntetőeljárásokban a gyanúsítottak vagy vádlottak jogaival kapcsolatos ütemtervet, ideértve az előzetes letartóztatásról szóló irányelvet is;

2013. június 11., kedd

133. felhív a bűnszervezetben elkövetett, kábítószer-kereskedelemmel, emberkereskedelemmel vagy szervkereskedelemmel összefüggő bűncselekmények szigorúbb megbüntetésére;

134. az ENSZ Korrupció elleni Egyezményének ajánlásaival összhangban sürgeti a tagállamokat olyan jogalkotási és egyéb intézkedések alkalmazására, amelyek célja, hogy bűncselekményként határozzák meg a jogalap nélküli – és szándékosan megvalósuló – vagyonosodást, ami nem más, mint valamely köztisztviselő vagyonának olyan jelentős mértékű növekedése, amelyre jogszerűen szerzett jövedelme alapján ésszerűen nem tud magyarázatot adni;

135. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy bár számos ún. „újyszerű” bűncselekmény – mint például a jogellenes hulladékkereskedelem, a műkincsekkel és védett fajokkal való jogellenes kereskedelem, valamint az áruhamisítás – rendkívül jövedelmező tevékenységet jelent a bűnszervezetek számára, különösen kedvezőtlen társadalmi, gazdasági és környezeti hatással jár, továbbá kifejezetten nemzetközi vetülete van, nem szerepel az ún. „euro-bűncselekmények” között; úgy véli, hogy e bűncselekményeket megfelelőképpen figyelembe kell venni az európai szintű rendszerben, továbbá javasolja, hogy a Tanács az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdésében szereplő hatáskörökkel összhangban határozatban egyéb – többek között a fent felsorolt – bűncselekményi területeket is állapítson meg;

136. felszólítja a Bizottságot, hogy mielőbb nyújtson be jogalkotási javaslatot a nemzetközi dimenziójú korrupció és az Unió pénzügyi érdekeit sértő korrupció tekintetében a visszaélések bejelentő személyekre irányuló, hatékony európai védelmi programra, továbbá a tanúk, valamint az igazságszolgáltatással együttműködő személyek védelmére vonatkozóan, különösen e személyek nehéz – a megtorlás veszélyétől a családi kötelek felbomlásáig, a lakóhelytől való elszakadástól a társadalmi és szakmai kirekesztődésig terjedő – életkörülményeinek rendezése érdekében;

137. úgy véli, hogy a tanúk kezelése és a védelmi program működtetése nem függhet a pénzügyi megszorításoktól, ugyanis a polgárok – és különösen az állam érdekében életüket veszélyeztető személyek – biztonsága és védelme olyan kötelezettség, amelyet a nemzeti és uniós hatóságok nem hagyhatnak figyelmen kívül; felszólítja az összes tagállamot, hogy az intézmények megfelelő támogatásával tegyék meg a szükséges – jogalkotási és nem jogalkotási – intézkedéseket a tanúk és családtagjaik testi épségének, valamint méltóságáteljes társadalmi, szakmai és gazdasági életének és kapcsolatainak biztosítása érdekében (többek között a tanúk közigazgatáson belüli kihallgatásnak biztosítása által);

138. felszólítja a Bizottságot, hogy a lehető legrövidebb időn belül hajtsa végre a Bizottságnak az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „Az emberkereskedelem felszámolására irányuló európai uniós stratégia (2012–2016)” című közleményében (COM(2012)0286) ismertetett intézkedéseket és eszközöket;

139. felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson be jogalkotási javaslatot az Europolra vonatkozóan az EUMSZ 88. cikkének (2) bekezdésében foglaltakkal összhangban, azzal a céllal, hogy a súlyos és szervezett bűnözés elleni küzdelem terén javítsák az Europol műveleti hatékonyságát és eredményességét; hangsúlyozza, hogy az ügynökség jövőbeni reformja nem gátolhatja a Rendőrakadémiának (CEPOL) a bűnüldözés terén folytatott uniós képzések terén betöltött kivételes szerepét;

140. felszólítja az összes tagállamot, hogy – különösen a Bizottságnak a hatályos kerethatározatok megfelelő átültetésére vonatkozó számos figyelmeztetésével összhangban – haladéktalanul ültessenek át jogrendjükbe valamennyi létező uniós és nemzetközi jogalkotási eszközt;

141. hangsúlyozza, hogy elő kell mozdítani a szabálykövetés kultúráját, és növelni kell a polgárok szervezett bűnözéssel kapcsolatos tájékozottságát; elismeri, hogy a kulturális, szabadidős és sportegyesületek alapvető fontosságú szerepet játszanak a civil társadalomnak a szervezett bűnözés elleni küzdelemről történő tájékoztatásában, valamint a szabálykövetés és az igazságosság előmozdításában;

142. felszólítja a Bizottságot a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme elleni fellépést célzó európai cselekvési terv kidolgozására a vadon élő fajok és állati testrészek jogellenes kereskedelmének visszaszorítása érdekében, az EU-n belül és kívül egyaránt egyértelmű célokat meghatározva; felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy kereskedelmi és fejlesztési eszközeik alkalmazásával hozzanak létre az e területre irányuló programokat – jelentős összegű finanszírozás biztosítása mellett – azzal a céllal, hogy megerősítsék a CITES végrehajtását, és erőforrásokat biztosítsanak az orrvadászat és a jogellenes kereskedelem elleni fellépést célzó kapacitásépítéshez, különösen az ASEAN-WEN-hez és a HA-WEN-hez hasonló végrehajtási kezdeményezések támogatása, megerősítése és bővítése révén, amelyek célja regionális szakértői központok létrehozása és együttműködési modellek biztosítása a vadon élő növényekkel és állatokkal kapcsolatos bűncselekmények felszámolása érdekében;

2013. június 11., kedd

143. harmonizált és súlyos szankciók kiszabását kéri a vadállatok, a vadállatok testrészei vagy a ritka növények és fák Unióba irányuló csempészetéért;

o
o o

144. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a nemzeti parlamenteknek, a CEPOL-nak, az Europolnak, az Eurojustnak, az OLAF-nak, az Európa Tanácsnak, az OECD-nek, az Interpolnak, az UNODC-nek, a Világbanknak és a Pénzügyi Akció Munkacsoportnak (FATF).

P7_TA(2013)0246

Az európai unióbéli szociális lakhatás

Az Európai Parlament 2013. június 11-i állásfoglalása az európai unióbéli szociális lakhatásról (2012/2293(INI))

(2016/C 065/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ) és különösen annak 3. cikkének (3) bekezdésére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ) és különösen annak 9., 14., 148., 151., 153. és 160. cikkére, valamint az általános érdekű szolgáltatásokról szóló 26. jegyzőkönyvére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, és különösen annak 34. és 36. cikkére,
- tekintettel az EUMSZ-hez csatolt, az általános érdekű szolgáltatásokról szóló 26. jegyzőkönyvre,
- tekintettel a felülvizsgált Európai Szociális Chartára és különösen annak 30. cikkére (a szegénység és a társadalmi kirekesztettség elleni védelemhez való jog), 31. cikkére (lakhatáshoz való jog) és 16. cikkére (a család szociális, jogi és gazdasági védelemhez való joga),
- tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)2020),,
- tekintettel a költségvetési felügyelet euróövezetbeli eredményes érvényesítéséről szóló, 2011. november 16-i 1173/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló 1466/97/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2011. november 16-i 1175/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló 1467/97/EK rendelet módosításáról szóló, 2011. november 8-i 1177/2011/EU tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel a túlzott makrogazdasági egyensúlytalanságoknak az euróövezeten belüli kiigazítására vonatkozó végrehajtási intézkedésekről szóló, 2011. november 16-i 1174/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a makrogazdasági egyensúlytalanságok megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ HL L 306., 2011.11.23., 1. o.

⁽²⁾ HL L 306., 2011.11.23., 12. o.

⁽³⁾ HL L 306., 2011.11.23., 33. o.

⁽⁴⁾ HL L 306., 2011.11.23., 8. o.

⁽⁵⁾ HL L 306., 2011.11.23., 25. o.

2013. június 11., kedd

- tekintettel a tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó követelményekről szóló, 2011. november 8-i 2011/85/EU tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel az „Út a munkahelyteremtő fellendülés felé” című 2012. április 18-i bizottsági közleményre (COM(2012)0173),
- tekintettel „A szegénység és társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai platformja: A szociális és területi kohézió európai keretrendszere” című bizottsági közleményre (COM(2010)0758), az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint a Régiók Bizottságának a közleményről szóló véleményére, továbbá ehhez kapcsolódó 2011. november 15-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Szociális Alapról és az 1784/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. július 5-i 1081/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1260/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról és az 1783/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. július 5-i 1080/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Közös Stratégiai Kerethez tartozó Európai Regionális Fejlesztési Alapra, Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Vidékfejlesztési Mezőgazdasági Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2011)0615),
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról és „a növekedést és munkahelyteremtést szolgáló beruházás” célkitűzésről szóló egyedi rendelkezésekről, valamint az 1080/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2011)0614),
- tekintettel a 2008. november 26-i „Az európai gazdasági fellendülés terve” című európai bizottsági közleményre (COM(2008)0800),
- tekintettel az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2012. október 25-i 2012/27/EU irányelvre ⁽⁶⁾, valamint ezzel kapcsolatos 2010. december 15-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvre ⁽⁸⁾,
- tekintettel „Az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokra vonatkozó uniós állami támogatási szabályok reformja” című, 2011. március 23-i bizottsági közleményre (COM(2011)0146) és ezzel kapcsolatos 2011. november 15-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának hatékony végrehajtására irányuló stratégiáról szóló bizottsági közleményre (COM(2010)0573),
- tekintettel „A nemzeti romaintegrációs stratégiák uniós keretrendszere 2020-ig” című bizottsági közleményre (COM(2011)0173),

⁽¹⁾ HL L 306., 2011.11.23., 41. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0495.

⁽³⁾ HL L 210., 2006.7.31., 12. o.

⁽⁴⁾ HL L 210., 2006.7.31., 25. o.

⁽⁵⁾ HL L 210., 2006.7.31., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 315., 2012.11.14., 1. o.

⁽⁷⁾ HL C 169. E, 2012.6.15., 66. o..

⁽⁸⁾ HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0494.

2013. június 11., kedd

- tekintettel a területbeépítés korlátozásának, hatásai csökkentésének és ellensúlyozásának bevált gyakorlatáról szóló, 2012. május 15-i bizottsági iránymutatásokra (SWD(2012)0101),
- tekintettel a Bizottság által az európai foglalkoztatási és szociális fejleményekről 2013. január 8-án kiadott 2012. évi jelentésre ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottság 2013. február 20-i szociális beruházási csomagjára,
- tekintettel a jövedelmekre és életkörülményekre vonatkozó európai statisztikákra (EU-SILC) és az Eurostat 2012. február 8-i sajtóközleményére ⁽²⁾,
- tekintettel az életminőségről szóló harmadik uniós jelentésben és különösen annak 6. fejezetében foglalt uniós statisztikákra ⁽³⁾,
- tekintettel az Eurofound által az Európai Unióban a háztartások eladósodottságával foglalkozó tanácsadó szolgálatokról készített jelentésre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Eurofound „A romák életkörülményei: Átlagszínvonal alatti lakhatás és egészség” című jelentésére ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 106. cikke (2) bekezdésének az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásával megbízott egyes vállalkozások javára közszolgáltatás ellentételezése formájában nyújtott állami támogatásra való alkalmazásáról szóló, 2011. december 20-i bizottsági határozatra ⁽⁶⁾,
- tekintettel az Európai Unió Bíróságának a C-415/11. számú ügyben (Mohamed Aziz) 2013. március 14-én hozott ítéletére, amely visszaélésszerű szerződési feltételek esetén a bankokkal szemben megvédi a jelzáloghiteleket ⁽⁷⁾,
- tekintettel a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai évről (2010) szóló, 2008. október 22-i 1098/2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽⁸⁾,
- tekintettel a Tanácsnak „A szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem Európai Éve: Közös munka a szegénység elleni küzdelem jegyében 2010-ben és azt követően” című 2010. december 6-i nyilatkozatára ⁽⁹⁾,
- tekintettel a szociális védelemmel foglalkozó bizottság 2011. február 18-i, „Az Európa 2020 stratégia szociális dimenziójának értékelése” című jelentésére ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a bizottsági szolgálatok „Együttes jelentés a szociális védelemről és a társadalmi befogadásról” című, 2010. február 5-i munkadokumentumára (SEC(2010)0098),
- tekintettel a szociális védelemmel foglalkozó bizottság 2010. február 15-i, „Együttes jelentés a szociális védelemről és a társadalmi befogadásról” című jelentésére ⁽¹¹⁾,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „A szociális lakhatás általános gazdasági érdekű szolgáltatásként való meghatározásának tétjei” című véleményére ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?cat=d=738&largId=en&pubId=7315>.

⁽²⁾ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_PUBLIC/3-08022012-BP/DE/3-08022012-BP-DE.PDF.

⁽³⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef1264.htm>.

⁽⁴⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2011/891/en/1/EF11891EN.pdf>.

⁽⁵⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2012/891/en/1/EF11891EN.pdf>.

⁽⁶⁾ HL L 7., 2012.1.11., 3. o.

⁽⁷⁾ <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=135024&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=-first&part=1&cid=1202581>.

⁽⁸⁾ HL L 298., 2008.11.7., 20. o.

⁽⁹⁾ Az Európai Unió Tanácsa (Foglalkoztatás, Szociálpolitika, Egészségügy és Fogyasztóvédelem), 3053. ülés, 2010. december 6.

⁽¹⁰⁾ A szociális védelemmel foglalkozó bizottság jelentése, az Európai Unió Tanácsa, 6624/11 ADD 1, SOC 135, ECOFIN 76, SAN 30, 2011. február 18.

⁽¹¹⁾ A szociális védelemmel foglalkozó bizottság jelentése a Tanács számára, az Európai Unió Tanácsa, 6500/10 SOC 115 ECONFIN 101 FSTR 8 EDUC 31 SAN 33, 15. február 2010

⁽¹²⁾ CESE 597/2012-SOC/484, 2012. december 13.

2013. június 11., kedd

- tekintettel a Régiók Bizottságának „Egy európai szociális lakhatási menetrend felé” című véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a szociális beruházásokról szóló megállapodásról mint a válságra adott válaszról szóló, 2012. november 20-i állásfoglalására ⁽²⁾;
 - tekintettel az Európa 2020 stratégiáról szóló, 2010. június 16-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel a kohéziós politikának a lisszaboni és az EU 2020-célkitűzések eléréséhez való hozzájárulásáról szóló, 2010. május 20-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel „a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatások – az Európa 2020 integrált iránymutatás II. része” című tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló 2010. szeptember 8-i jogalkotási állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a pénzügyi, gazdasági és szociális válságról, illetve a szükséges intézkedésekre és kezdeményezésekre irányuló ajánlásokról szóló 2010. október 20-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
 - tekintettel az általános érdekű szociális szolgáltatások jövőjéről szóló, 2011. július 5-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
 - tekintettel a lakhatásról és a regionális politikáról szóló, 2007. május 10-i állásfoglalásra ⁽⁸⁾,
 - tekintettel az EU hajléktalansággal kapcsolatos stratégiájáról szóló, 2011. szeptember 14-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
 - tekintettel az utcai hajléktalanság felszámolásáról szóló, 2008. április 22-i ⁽¹⁰⁾, valamint az EU hajléktalansággal kapcsolatos stratégiájáról szóló, 2010. december 16-i ⁽¹¹⁾ írásbeli nyilatkozataira,
 - tekintettel az Eurofound „Életminőség Európában – A válság hatásai” című harmadik európai életminőségi felmérésére ⁽¹²⁾,
 - tekintettel az Európai Konszenzus hajléktalanságról szóló 2010. december 9-én és 10-én megrendezett konferenciájának végső ajánlásaira,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Regionális Fejlesztési Bizottság valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A7-0155/2013),
- A. mivel a lakhatáshoz való hozzáférés olyan alapvető jog, amely más alapvető jogokhoz és a méltóságteljes élethez való hozzáférés feltételének is tekinthető; mivel a tisztességes és megfelelő lakhatáshoz való hozzáférés biztosítása a tagállamok olyan nemzetközi kötelezettsége, amelyet az Uniónak figyelembe kell vennie, figyelemmel arra, hogy a lakhatáshoz és a lakhatási segítséghez való jogot elismeri mind az Európai Unió Alapjogi Chartájának 34. cikke, mind az Európa Tanács felülvizsgált Szociális Chartájának 30. és 31. cikke, mind pedig az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 25. cikke, továbbá hogy az számos tagállam alkotmányában szerepel;
- B. mivel a tagállamok nemzeti, regionális és helyi hatóságainak joga és egyúttal feladata, hogy kidolgozzák saját lakhatási politikájukat, és az ott élők szükségleteinek megfelelően meghozzák az ezen alapvető jog lakáspiacukon történő érvényesülését biztosító intézkedéseket azzal a céllal, hogy gondoskodjanak a megfelelő és megfizethető lakáshoz való általános hozzáférésről;

⁽¹⁾ CoR 71/2011 végleges, ECOS-V/014 <https://toad.cor.europa.eu/CORWorkInProgress.aspx>.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0419.

⁽³⁾ HL C 236. E, 2011.8.12., 57. o.

⁽⁴⁾ HL C 161. E, 2011.5.31., 120. o.

⁽⁵⁾ HL C 308. E, 2011.10.20., 116. o.

⁽⁶⁾ HL C 70. E, 2012.3.8., 19. o.

⁽⁷⁾ HL C 33. E, 2013.2.5., 65. o.

⁽⁸⁾ HL C 76. E, 2008.3.27., 124. o.

⁽⁹⁾ HL C 51. E, 2013.2.22., 101. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 259. E, 2009.10.29., 19. o.

⁽¹¹⁾ HL C 169. E, 2012.6.15., 139. o.

⁽¹²⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef1264.htm>.

2013. június 11., kedd

- C. mivel a megfizethető lakhatás alkalmas eszköz a társadalmi igazságosság és kohézió eléréséhez, és a megfizethető lakhatásba történő beruházás a munkaerő fokozottabb mobilitásának és a jobb foglalkoztatási lehetőségeknek az előfeltétele, míg a szociális lakások építése és felújítása döntő szerepet játszik a lakhatás iránti kereslet kielégítésére, a lakosság széles rétegei számára a megfizethető lakhatás biztosítására, a gazdaság fellendítésére, az ingatlanbuborékok kézben tartására, az energiaszegénység elleni küzdelemre és a tagállamok adóbevételeinek biztosítására irányuló célok elérésében;
- D. mivel a szubszidiaritás elvével összhangban a tagállamoknak alapvető szerepe és széles mérlegelési jogköre van a szociális lakások a piacon spontán jelen lévő lakáskínálatot kiegészítő párhuzamos kínálatának biztosításában, kialakításában és megszervezésében; mivel a szociális lakások rendszerének eleget kell tennie a magas szintű minőségnek, biztonságnak, a megfizethetőségnek, és elő kell mozdítania az egyenlő bánásmódot és a felhasználói jogokat;
- E. mivel kevés a szociális lakás, és a legtöbb uniós tagállamban egyre nagyobb az igény a megfizethető lakások iránt; mivel megváltozott a szociális lakásért folyamodók szociális és családi profilja; mivel ezt az új társadalmi valóságot fel kell térképezni annak érdekében, hogy a tagállamok és helyi és regionális hatóságaik az egyes helyzeteknek leginkább megfelelő különböző lakhatási stratégiákat alakíthassanak ki;
- F. mivel a szociális lakhatási politika az általános gazdasági érdekű szolgáltatások elválaszthatatlan részét képezi azáltal, hogy segíti a lakhatási igények kielégítését, elősegíti a lakáshoz jutást, előmozdítja a lakóhelyek minőségét, javítja a már meglévő lakóhelyeket, valamint a lakhatási költségeket a család helyzetéhez és a lakók erőforrásaihoz igazítja, lehetővé téve az ő hozzájárulásukat is;
- G. mivel a szociális lakásoknak megfelelő ár-érték aránnyal kell rendelkezniük a vételár vagy a bérleti díj tekintetében, lehetővé kell tenniük az energiatakarékosságot, zöldterületekkel rendelkező környezetben kell elhelyezkedniük, és – figyelembe véve a gyermekek és az idősek sajátos igényeit – a különböző generációk számára is alkalmasnak kell lenniük;
- H. mivel a jelzáloghitelekre vonatkozó jogszabályoknak a fogyasztók védelmét kell szolgálniuk és szorgalmazniuk kell az igazságos, megosztott kockázatvállalást annak érdekében, hogy megakadályozzák a hajléktalanok számának növekedését és a jövőbeli ingatlanválságokat;
- I. mivel a szociális lakhatás kulcsszerepet játszik az Európa 2020 stratégia céljainak elérésében – különösen a szegénységgel kapcsolatos célkitűzés tekintetében, amelynek részét képezi a hátrányos helyzet generációk közötti továbbörökítésének megelőzése is –, mivel hozzájárul a magas szintű foglalkoztatás, a befogadás és társadalmi kohézió biztosításához, a foglalkoztatási célú mobilitás elősegítéséhez, valamint az épületállomány felújításával az éghajlatváltozás és az energiaszegénység elleni küzdelemhez;
- J. mivel a pénzügyi és gazdasági válság együttes hatása, továbbá a megszorítások, az emelkedő lakásárak és a háztartások csökkenő bevételei miatt az EU-ban megnőtt a munkanélküliség és a társadalmi kirekesztettség, különösen a legkiszolgáltatottabbak körében, és ezáltal fokozódott a jóléti szolgáltatásokra nehezedő teher; megállapítja, hogy jelentős stabilizáló hatása ellenére a szociális lakhatás állami finanszírozása néhány tagállamban áldozatul esett a legutóbbi pénzügyi megszorításoknak;
- K. mivel a gazdasági és szociális válság közvetlen és kedvezőtlen hatást fejt ki a lakások – és különösen a szociális lakások – építésével és felújításával foglalkozó ágazat tevékenységére és pénzügyi támogatására az ingatlanbuborékok kipukkadása, a hitelezés csökkenése, a fizetési késedelmek, valamint az új állami megrendelések csökkenése miatt; mivel az építőipar lehetne a válságból való inkluzív kilábalás motorja, valamint az éghajlati és energetikai kihívások kezelésének hajtóereje;
- L. mivel a költségvetési megszorító és helyreállító intézkedéseket olyan átfogó beruházási stratégiának kell kísérnie, amely támogatja a fenntartható és inkluzív növekedést, valamint az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek – köztük a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem – megvalósítását;

2013. június 11., kedd

- M. mivel a lakás az elsődlegesen szükséges javak közé tartozik, amelyre vonatkozóan a tagállamok a saját politikai döntéseik szerint határozzák meg a minimális lakhatósági és komfortszinteket, saját urbanizációs és építési szabályait, a maximális erőfeszítés arányát, egyes esetekben szabályozzák a lakásárak alakulását, sőt szociális támogatási vagy pénzügyi támogatási mechanizmusokat hoznak létre, hogy ily módon könnyítsék ezt a háztartásokra nehezedő súlyos terhet;
- N. mivel tekintettel arra a súlyos hosszú távú gazdasági, társadalmi hatásra, amelyet a válság az EU-ban nem pusztán a gazdasági növekedésre, a foglalkoztatásra, a szegénység és a kirekesztés mértékére gyakorol, hanem a lakhatáshoz való hozzáférésre és a szociális lakásokba történő beruházásokra is, a tagállamok és az Unió részéről mielőbbi fellépésre van szükség a megfelelő és megfizethető lakáshoz való hozzáférés garantálása érdekében; mivel tekintettel arra, hogy a lakhatás az európai háztartások fő kiadását képezi, a lakhatáshoz kapcsolódó árak (földek, lakásvásárlás, bérlet, energiafogyasztás) emelkedése instabilitás és aggodalom forrása, és súlyos problémának kell tekinteni; mivel tekintettel arra, hogy az EU-n belül a munkanélküliség robbanásszerűen megnőtt – az EU-27-ben az átlagos küszöb 2013. januárban túllépte a 10,9 %-ot –, továbbá arra, hogy az európai lakosság öregszik, fennáll a súlyos kockázata annak, hogy egyre nőnek a szociális különbségek és a társadalmi kirekesztés, valamint a hajléktalanok száma, hiszen már jelenleg is 80 millió európaiat fenyeget a szegénység;
- O. mivel a romák egyre inkább kifejezetten szegregált területeken laknak, ahol problémát okoz a szociális és egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés;
- P. mivel egyértelmű kapcsolat van az átlagszínvonal alatti lakhatás és a rossz egészségi állapot között; a jelzőlagadóság hozzájárulhat a mentális egészség romlásához; a túlsúlyosság összefüggésbe hozható pszichológiai problémákkal, a tuberkulózissal, a légúti fertőzésekkel, a gyakoribb tüzesetekkel és háztartási balesetekkel; a nem megfelelő lakhatási körülmények kedvezőtlenül befolyásolják az egészséget és a biztonságérzetet, és növelik a háztartási balesetek esélyét; a zajos környezet összefügghet a magas vérnyomás rosszabbodásával; mivel a lakáshiány a stressz és a szorongás forrása is, kedvezőtlenül befolyásolja az életminőséget, egészséget és jólétet;
- Q. mivel a megfizethető és a szükségletekhez igazított szociális lakhatás lehetőségének hiánya különösen sújtja a nőket – akiknek 24,5 %-át fenyegette a szegénység vagy a társadalmi kirekesztés 2010-ben, különösen az alacsony jövedelmű nőket, a gyermeküket egyedül nevelő nőket, a rosszul fizetett munkákat végző nőket, a migráns nőket, a gyermeket nevelő özvegyasszonyokat és a családon belüli erőszak áldozatául esett nőket – továbbá az olyan gyermeket nevelő családokat, ahol a családfelelős egyedülálló nő, a fiatal szülő családokat, a nagy családokat, a pályafutásuk kezdetén álló egyetemista fiatalokat, a fiatal munkanélküli párokat, a fogyatékkal élő személyeket, a fizikai vagy lelki betegségben szenvedőket, a társadalom peremére szorult közösségeket, köztük a romákat és az időseket; mivel ezek a csoportok különösen ki vannak téve a hajléktalanságnak, és gyakran költöznek átlagszínvonal alatti, magántulajdonban lévő lakásokba, ami jelentősen fokozza az egészségügyi problémák kockázatát; mivel ezek a csoportok gyakran keresnek alternatív megoldásokat oly módon, hogy összeköltöznek a családjukkal, barátaikkal, ismerőseikkel, ami gátolja a hajléktalanok helyzetének megfelelő elemzését és átlátható dokumentálását;
- R. mivel a gazdasági válság és a magas lakáspiaci árak csökkentik a nők házasságok felbontására vagy az együttélés felszámolására irányuló képességét, korlátozzák szabadságukat és még jobban kiteszik őket a családon belüli nemi alapú erőszak veszélyének;
- S. mivel a megfizethető bérlakások elengedhetetlenek a fiatalok számára, hogy megkezdhessék szakképzésüket, egyetemi tanulmányaikat, gyakornoki képzésüket vagy munkájukat;
- T. mivel a tagállamok biztosítják a szociális lakásoknak a piacon spontán módon megjelenő kínálattal párhuzamos kínálatának kialakítását és megszervezését is; mivel az ilyen szociális lakásokhoz egyedi feltételek alapján külön e célra alakult, nem profitorientált hivatalokon keresztül lehet hozzáférni; mivel 25 millió európai polgár lakik ily módon szociális lakásban, amelyeknek a helyi és regionális tervezési követelményeit, hozzájutási szabályait és árait közvetlenül a tagállamok hatóságai állapítják meg; továbbá mivel e párhuzamos lakáskínálat – stabilitása és szabályozott ára miatt – hozzájárul mindenekelőtt az ingatlanpiaci ciklusok és az ingatlanbuborékok kézben tartásához;

2013. június 11., kedd

A szociális lakhatás szociális és gazdasági szerepének előmozdítása

1. megállapítja, hogy a jelenlegi gazdasági és társadalmi válság következtében a piac, elsősorban a sűrűn lakott városi területeken, önmagában egyre kevésbé képes a megfizethető lakások iránti igények kielégítésére, és a lakás- és energiaköltségek emelkedése erősíti a betegségek, a szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázatát; megállapítja, hogy több tagállamban nőtt a kilakoltatások és azon ingatlanok száma, amelyek a bankok tulajdonába kerültek; sürgeti a fenti problémákat orvosló intézkedések meghozatalát; aggodalmának ad hangot a jelenlegi társadalmi és gazdasági válsággal összefüggésben hozott néhány megszorítás – például a lakhatási támogatások és a szociális szolgáltatások csökkentése, a szociális lakhatást biztosító vállalkozások adóztatása, az új lakásprojektek leállítása, valamint a nemzeti szociális lakásállomány egyes részeinek értékesítése – közvetlen és közvetett hatása miatt, amely a hosszú távú társadalmi kirekesztés és szegregáció ördögi körét tovább súlyosbíthatja;
2. emlékeztet arra, hogy a gyermekszegénység elleni küzdelemben a szociális lakhatási politikák a családi szegénység felszámolásán és a társadalmi-gazdasági hátrányos helyzet nemzedékek közötti öröklődésének megakadályozásán keresztül fontos szerepet töltenek be; megállapítja, hogy a családstruktúrákban végbement társadalmi és demográfiai változások, valamint az alkalmi munkák és a bizonytalan munkahelyek számának növekedése következtében – a társadalmi szempontból integráltabb lakossági csoportok részéről is – egyre nagyobb igény mutatkozik a megfizethető árú lakások iránt;
3. szorgalmazza az EUMSZ-hez csatolt 26. jegyzőkönyv 14. cikkének tiszteletben tartását, amelynek értelmében a hatóságok szabadon meghatározhatják a szociális lakhatási ágazat megszervezését és finanszírozását, továbbá az erre jogosult háztartások típusait azzal a céllal, hogy kielégítsék a helyi lakosok igényeit és biztosítsák a magas színvonalat, a biztonságot, a megfizethetőséget, az egyenlő bánásmódot és a használók jogainak elősegítését; véleménye szerint e beavatkozás olyan eszköz a hatóságok számára, amellyel kezelni tudják a piac működési zavarait annak érdekében, hogy mindenki számára biztosítsák a megfelelő és megfizethető lakáshoz való hozzáférést, és ily módon alkalmazzák az Európai Szociális Charta 16., 30. és 31. cikkét;

Az európai szociális lakhatási politika felé

4. emlékezteti a Bizottságot, a tagállamokat, valamint a tagállamok helyi és regionális hatóságait, hogy a megfizethető szociális lakhatásra szánt kiadások lehetővé teszik az alapvető jogok biztosítását, a társadalmi szükséghelyzetek kezelését, valamint stratégiai szociális beruházásokként hozzájárulnak a helyi, át nem helyezhető munkahelyek létrehozásához, az ingatlanbuborékok kialakulásának és a háztartások eladósodásának csökkentésével a gazdaság stabilizálásához, továbbá az éghajlatváltozás és az energiaszegénység elleni küzdelemhez, továbbá mérséklik a túlszűfoltsgból és a szegényes életkörülményekből adódó egészségügyi problémákat; ezért kitarat amellett, hogy a szociális lakhatást nem szabad csökkentendő költségnek venni, hanem olyan beruházásnak kell tekinteni, amely hosszú távon a jobb egészségi állapoton és társadalmi jóléten, a munkaerőpiachoz való hozzáféréseken és az emberek – különösen az idősek – helyzetének az önálló életvitelt lehetővé tevő javításán keresztül kifizetődik;
5. kéri ezért a Bizottságot, hogy határozzon meg egy, a szociális lakásokra vonatkozó európai cselekvési keretet a lakhatási politikák számára, e kérdés közösségi megközelítésének különböző szempontjai közötti koordináció és konvergencia megeremtetése érdekében (állami támogatások, strukturális alapok, energia, a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem, egészségügy);
6. felhívja a Bizottságot, hogy a bevált gyakorlatok és a tapasztalatok tagállamok közötti megosztása alapján tegye egyértelművé a szociális lakás fogalmának meghatározását, figyelembe véve, hogy a szociális lakások kérdését a tagállamok, régiók és helyi közösségek – gyakran a prioritások meghatározására vonatkozó rugalmasság miatt – eltérő módon értelmezik és kezelik;
7. megállapítja, hogy a szociális lakásokra irányuló beruházások egy átfogóbb politikai keretbe illeszkednek, amelynek célja az állami szociális és egészségügyi szolgáltatások, valamint az oktatási szolgáltatások megszervezése és finanszírozása az alapvető szociális jogok hatékonyságának és az új társadalmi igények, valamint a gazdasági ciklusok állandó változásai kezelésének biztosítása érdekében;
8. hangsúlyozza, hogy nyomon kell követni az Euró Plusz Paktum szerint kidolgozott és az Unió gazdasági és költségvetési irányítását erősítő, a szociális beruházásokról szóló megállapodás részét képező szociális beruházásokat, köztük a szociális lakásokkal kapcsolatos beruházásokat; hangsúlyozza továbbá, hogy a tagállamok által elérendő szociális beruházási célértékeket kell meghatározni annak érdekében, hogy teljesüljenek az Európa 2020 stratégiában foglalt szociális, foglalkoztatási és oktatási célok; üdvözlö, hogy az Európai Bizottság 2012. decemberi következtetései megerősítik

2013. június 11., kedd

e javaslatot, amikor hangsúlyozzák, hogy a stabilitási és növekedési paktum prevenciók ágában tovább kellene „vizsgálni a jelenlegi fiskális keretrendszer által abban a tekintetben nyújtott lehetőségeket, hogy a produktív közberuházási szükségleteket összehangolják a pénzügyi fegyelem célkitűzéseivel”; kéri a Bizottságot, hogy jobban kövesse nyomon a szociális beruházásokat a beruházásokra vonatkozó tagállami és unós szintű mutatókat tartalmazó kimutatás segítségével, amely figyelembe veszi a szociális lakásokra fordított beruházások esetében a lakásköltségek emelkedését, és a kiutalásra váró kérelmezők számának tagállamonkénti alakulását; felhívja továbbá az összes tagállamot, hogy ratifikálja a felülvizsgált Európai Szociális Chartát, különösen annak 31. cikkét;

9. úgy véli, hogy a lakószövetségeknek és bérlői szervezeteknek is részt kell venniük a tagállamok által végrehajtandó lakhatási stratégiák kidolgozásában;

10. hangsúlyozza, hogy a lakhatáshoz való hozzáférés javítására és a hajléktalanság csökkentésére irányuló új politikák elemzése érdekében a szociális innovációt mind a szegénység és társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai platformjának, mind pedig a kutatási keretprogramnak támogatnia kell;

11. üdvözli az európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló, 2011. március 31-i javaslatot (COM(2011)0142), amely korlátozásokat kíván bevezetni a lakóingatlanokhoz kapcsolódó hitelmegállapodásokra és ezzel a háztartások túlzott eladósodására vonatkozóan; kéri, hogy a jelzáloghitelekre vonatkozó uniós jogszabályokba épüljenek be a fogyasztók szempontjából legkedvezőbb bevált gyakorlatok; kéri továbbá, hogy épüljenek be a tartozás újratárgyalására vagy a visszafizetés átütemezésére irányuló eljárások is a fizetésektelen adósok és családok érdekében; felhívja a tagállamokat, hogy akadályozzák meg a kilakoltatással érintett háztartások jelzáloghiteleinek további törlesztését; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy keressenek megoldást azok szociális nehézségeire, akiket leginkább sújt a gazdasági válság és a munkanélküliség, és akiket kilakoltatnak és elveszítik otthonaikat; emlékeztet továbbá arra, hogy mindegyik olyan helyzetben kerül sor, amikor jelentős állami támogatásokat nyújtanak az európai pénzügyi rendszer konszolidációjára; felszólítja a tagállamokat, hogy tegyenek meg mindent a kilakoltatástól eltérő megoldások felajánlása érdekében;

12. kéri az Európai Bizottságot, hogy országspecifikus ajánlásaiban értesítse a tagállamokat, amennyiben a reformok a szociális vagy megfizethető lakásokra irányuló beruházásokat fenyegetik, és tartózkodjon az egyes tagállamok szociális lakáságazatának méretére vonatkozó ajánlások kiadásától; sajnálja, hogy a költségvetés megszilárdítására irányuló programok keretében és a Bizottság lakáspolitikai intézkedésekre vonatkozó egyedi ajánlásai nyomán egyes tagállamok a szociális lakás-szolgáltatók megadóztatásával csökkentik az ágazat kapacitását; továbbá aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a Bizottság a versenypolitika területén szűkítően határozta meg a szociális lakhatás fogalmát, amely csak a hátrányos helyzetű csoportokat célozza meg;

13. kéri a Tanácsot, hogy évente legalább egyszer hívja össze a tagállamok lakásügyi minisztereit, hogy megvitassák a különböző európai politikák lakáspolitikákra gyakorolt hatását, és az érintett felek – például a szociális lakásokkal foglalkozó szervezetek, a lakókat képviselő egyesületek, és a lakáshoz való hozzájutást segítő egyesületek – bevonásával biztosítsák a lakáságazat gazdasági, szociális és környezeti vetületeinek fokozottabb figyelembevételét az európai politikákban;

14. megállapítja, hogy a tagállamok eltérő hagyományainak figyelembevétele érdekében a szociális lakhatás fogalmát és a kedvezményezetteket demokratikus tárgyalási folyamat eredményeként kell meghatározni;

15. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a szociális védelmi és társadalmi integrációs stratégia keretében tulajdonítsanak nagyobb jelentőséget a lakhatás kérdésének és az ezzel kapcsolatos szolgáltatásoknak, többek között a hajléktalanság és a lakhatáshoz kapcsolódó kirekesztés csökkentésére irányuló, közös nemzeti mutatókon alapuló intézkedéseken keresztül, és ösztönözzék a lakáshoz való jog tényleges végrehajtására vonatkozó helyes gyakorlatok cseréjét;

16. ösztönzi a tagállamokat, hogy kettőzzék meg erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy a szociális lakásokra vonatkozó beruházások bekerüljenek a közép- és hosszú távú költségvetési célkitűzéseikbe, valamint nemzeti reformprogramjaikba és a 2014–2020 közötti partnerségi szerződések stratégiai irányvonalába; felszólítja az Európai Tanácsot és a Bizottságot, hogy hatékonyabban ellenőrizzék az Európa 2020 stratégia szociális céljainak végrehajtását és teljesítését;

17. megállapítja, hogy a lakhatási politikákat és programokat az alacsony jövedelemmel rendelkező és különféle szociális háttérű nőkkel folytatott konzultáció alapján kell kidolgozni annak érdekében, hogy egyértelmű legyen, mely szakpolitikák felelnek meg a leginkább a nők igényeinek.

2013. június 11., kedd

A helyi foglalkoztatást és a zöld gazdaságot szolgáló beruházások ösztönzése

18. hangsúlyozza a lakhatási ágazat, különösen a szociális lakhatás kontraciklikus gazdasági szerepét, amely az energiafüggőség csökkentésének, az építőipari és felújítási ágazat, a helyi, fenntartható és át nem helyezhető munkahelyek támogatásának eredménye, és elsősorban az ágazat fokozott munkaerőigényének, a zöld ágazatok helyi gazdaságban történő kialakulásának és a gazdaság többi részére gyakorolt továbbgyűrűző hatásoknak köszönhető; ezért úgy véli, hogy a szociális lakhatásba történő beruházást nemcsak kiadásnak, hanem egyúttal produktív befektetésnek is kell tekinteni; ösztönzi továbbá a tagállamokat, hogy kezdjenek párbeszédet az építőiparral a a szociális lakhatással kapcsolatos jobb üzleti környezet és szabályozás kialakítása érdekében, különös tekintettel a lakóépületekre vonatkozó célértékek meghatározására, az infrastrukturális költségek szabályozására és a fejlesztési célú földterületek kínálatára;

19. hangsúlyozza a strukturális alapok közvetlen hatása következtében 2007 és 2013 között a szociális lakhatási ágazatban a helyi foglalkoztatás terén létrejött többletértéket és a beruházásokra gyakorolt jelentős fellendítő hatást;

20. úgy véli, hogy a 2014–2020-ra szóló többéves pénzügyi keretben a Kohéziós Alap számára elkülönített összegek nem maradhatnak el a jelenlegi többéves pénzügyi keretben szereplő összegektől annak érdekében, hogy biztosítsák az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) megfelelő finanszírozását, különösen „a társadalmi befogadás előmozdítása és a szegénység elleni küzdelem, és a rászoruló városi és falusi közösségek fizikai rehabilitációjának és gazdasági fellendülésének támogatása” elnevezésű beruházási prioritásához szükséges finanszírozást;

21. elismeri, hogy sok tagállam már hatékony lakhatási politikákat léptetett életbe, és úgy véli, hogy ebben az összefüggésben az EU szerepe az, hogy elősegítse a bevált gyakorlatok cseréjét a tagállamok között;

22. tudomásul veszi a 2014 és 2020 közötti kohéziós politikáról szóló rendeletekből álló jogalkotási csomagra irányuló bizottsági javaslatot; támogatja, hogy prioritást kapjon az energiahatékonyságba és a megújuló energiaforrások megfizethető szociális lakásokban történő felhasználásába való beruházás, támogatja továbbá a fenntartható város- és területi fejlesztést szolgáló integrált projekteket, a társadalom peremére szorult csoportok lakhatáshoz való egyenlő hozzáférést, illetve a szociális és szolidáris gazdaság strukturális és kohéziós alapok támogatására jogosult szereplőinek – például a nonprofit lakásszövetkezeteknek, vállalatoknak – a segítségét;

23. bátorítja a tagállamokat és minden érdekelt felet, hogy a nemzeti reformprogramokban és a 2014 és 2020 közötti időszak partnerségi szerződésai stratégiai prioritásainak kialakítása során fontos helyet biztosítsanak a megfizethető szociális lakhatással kapcsolatos beruházásoknak, valamint a nonprofit lakhatási ágazat megerősítésének, továbbá hogy tervezett lakhatási intézkedéseikbe építsék be a nemzeti romaintegrációs stratégiákat;

24. ösztönzi a tagállamokat, hogy a szociális lakások biztosításának megkönnyítése érdekében alkalmazzanak több magánjogi eszközt, például olyan hosszú távú bérleti szerződéseket, amelyek esetében nem szükséges az építési telek megvásárlása, vagy haszonélvezeti jogot biztosítsanak a szociális bérbeadó számára, amelynek következtében a szociális lakás megszakítás nélkül a magánszemély birtokában marad;

25. hangsúlyozza, hogy a lakás- és üzleti célú ingatlanok felelősek Európa teljes végső energiafelhasználásának és széndioxid-kibocsátásának 40 %-áért, valamint hogy a környezeti szempontból fenntartható építéset lehetővé teszi az építkezés költségeinek és idejének a mérséklését, továbbá a környezeti hatások, az energiafogyasztás, következőképpen pedig a lakhatáshoz kapcsolódó működési költségek jelentős csökkentését;

26. támogatja, hogy megfelelő legyen a 2014–2020-ra vonatkozó többéves pénzügyi keret költségvetése, mivel a kohéziós politika a válságból való kilábalás motorja; támogatja az európai Növekedési és Munkahely-teremtési Paktum következtetéseit tekintettel arra, hogy a paktum felszólítja a tagállamokat, hogy segítsék elő és gyorsítsák fel a strukturális alapok fel nem használt forrásainak átcsoportosítását a 2007–2013 közötti programozási időszak energiahatékonysággal és megújuló energiákkal kapcsolatos projektjei javára; úgy véli, hogy az átcsoportosítások a szociális lakhatási ágazat javát szolgálják;

27. kéri a tagállamokat, irányító hatóságait és a Bizottságot, hogy a lakhatással foglalkozó gazdasági szereplőket, a lakókat képviselő egyesületeket és a lakáshoz való hozzájutást segítő egyesületeket vonják be azon szereplők közé, akikkel szoros együttműködésben kidolgozzák, nyomon követik és értékelik a partnerségi megállapodásokat és operatív programokat; hangsúlyozza, hogy az új integrált fejlesztési eszközök (közösségi szinten irányított helyi fejlesztés és integrált

2013. június 11., kedd

területi beruházások) fontos szerepét a lakhatást támogató integrált stratégiákban, amelyekben meghatározó szerepet töltenének be a szociális lakásokkal foglalkozó szervezetek és a lakosok; úgy véli, hogy a strukturális és kohéziós alapoknak hatékonyan kell alkalmazniuk a partnerség és a többszintű kormányzás elvét, és hogy a tagállamokat ösztönözni kell a helyi és regionális hatóságokkal a prioritások és a források felhasználási módjának meghatározása terén folytatandó együttműködésre; úgy ítéli meg, hogy a strukturális és kohéziós alapok közötti jelentősebb szinergiák ösztönözhetik a hátrányos helyzetű vagy vidéki területek fenntartható fejlődését, megelőzve azok elszigetelődését és elnéptelenedését, elkerülve a szegregáció káros hatásait, és elősegítve a heterogenitást, a társadalmi kohéziót és a nemek közötti egyenlőséget;

28. felszólítja a tagállamokat, hogy a megfizethető szociális lakások magas színvonalú építésének és felújításának ösztönzése érdekében erősítsék meg a különleges finanszírozási módokat, illetve dolgozzanak ki ilyeneket, továbbá összehangolt formában bátorítsák a „Horizont 2020” program támogatásainak igénybevételét, valamint a strukturális alapok, az Európai Beruházási Bank (EBB), az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD), az Európa Tanács Fejlesztési Bankja és az Európai Energiahatékonysági Alap (EEEF) által javasolt finanszírozási eszközök és projektfejlesztési támogatási programok felhasználását; továbbá felszólítja a tagállamokat, keressék a módosított EREFA-rendelet alkalmazásának lehetőségeit a társadalom peremére szorult csoportok lakhatásának biztosítása érdekében;

29. felszólítja az EBB-t, hogy beruházási prioritásainak meghatározásakor a helyi és regionális hatóságokkal együttműködve tulajdonítson nagyobb jelentőséget a szociális és megfizethető lakhatás ágazatának, különösen azokban a tagállamokban, amelyek nem rendelkeznek állami ingatlanbankkal, ezzel együtt pedig enyhítse hitelnyújtási feltételeit; felszólítja továbbá az EBB-t, határozza meg, hogy a projektkötvények milyen mértékben szolgálhatnak pénzügyi eszközként a szociális infrastruktúrák, például a lakhatás finanszírozása szempontjából, figyelembe véve a bevezetés előtt a kísérleti szakasz értékelését;

30. szorgalmazza, hogy a tagállamok támogassák az első lakóingatlan megfizethető áron történő megvásárlásának elősegítésében jelentős szerepet játszó lakásszövetkezetek tevékenységét; rámutat, hogy a lakásszövetkezetek emellett a városrehabilitációra irányuló kezdeményezések támogatásának olyan hatékony eszközei, amelyek szinergiákat alakítanak ki a helyi közösségek között, és csökkentik a városokból történő elvándorlást;

31. felkéri a Bizottságot, hogy bocsásson a tagállamok rendelkezésére további lehetséges finanszírozási forrásokat annak érdekében, hogy mint szociális beruházást előmozdítsa a szociális lakásállomány fejlesztését és felújítását, bátorítsa a tagállamokat és a regionális és helyi hatóságokat a rendelkezésre álló európai finanszírozás hatékony felhasználására, továbbá hogy tartsa fenn az ilyen beruházásokra az ágazat fokozott munkaerőigénye és az EU-n belüli határokon átnyúló kereskedelemre gyakorolt elenyésző hatása miatt alkalmazandó kedvezményes héakulcsokat; javasolja továbbá, hogy tanulmányozzák az alapvető termékekre vonatkozó héakulcsokkal azonos kulcsok alkalmazásának lehetőségét a szociális lakhatás esetében; ösztönzi a tagállamokat, hogy mozgósítsák a magánszektor megtakarításait a telkekhez való hozzáférés elősegítése, valamint a szociális lakások építésének és felújításának ösztönzése érdekében;

32. felszólít olyan integrált együttműködési modellek létrehozására, amelyek a kivitelezőt, a szociális lakás-szolgáltatókat és az építőipari vállalkozókat tömörítik a szociális lakások fűtési rendszereink felújítása és alacsony energiafogyasztású szociális lakások építése érdekében;

33. üdvözli a Bizottság 2012. július 31-i közleményét (COM 2012/0433) az építőiparra vonatkozó uniós stratégia támogatásáról; véleménye szerint az ágazat versenyképességének és innovációjának javítását célzó pénzügyi ösztönző és pénzügyi támogató intézkedések mellett elengedhetetlenül fontosak a munkaerő képzettségi szintjének javítására irányuló intézkedések is, a források felhasználásában hatékony Európa és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság megteremtése, valamint az energiahatékonyságról szóló 2012/27EU irányelvben⁽¹⁾ és az épületek energetikai teljesítményéről szóló 2010/31/EU irányelvben⁽²⁾ meghatározott célkitűzések elérése érdekében;

34. kéri a Bizottságot, hogy működjön együtt szorosabban a tagállamokkal és a megfelelő helyi hatóságokkal a munkaerőpiac által megkövetelt készségekre vonatkozó közép- és hosszú távú előrejelzések elkészítése terén; sürgeti a felelős érdekelteket, hogy kövessék nyomon a foglalkoztatottságot azzal a céllal, hogy a szakmai alapképzést és az

⁽¹⁾ HL L 315., 2012.11.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 153., 2010.6.18., 13. o.

2013. június 11., kedd

élethosszig tartó képzést relevánsabbá tegyék; kéri a tagállamokat és az illetékes helyi hatóságokat, hogy gyors ütemben igazítsák ki oktatási és szakképzési rendszerüket, köztük a szakoktatást és szakképzést is, oly módon, hogy beillesztik a fenntartható gazdaság fogalmát, továbbá biztosítsák a képzettséget fejlesztő programokhoz való hozzáférést, hogy a fiatalok könnyebben hozzájussanak az új „zöld” munkahelyekhez és „zöld” ágazatokhoz; rámutat, hogy a zöld munkahelyek előmozdítása minőségi és fenntartható munkahelyeket teremthet, kezelheti a szegénységet és a társadalmi kirekesztést, valamint biztosíthatja a támogató foglalkoztatási szolgáltatásokat;

35. megállapítja, hogy ez a zöld ágazat sokféle különböző foglalkoztatási lehetőséget kínálhat a kezdő és alacsony képzettséget igénylő állásoktól kezdve egészen a tudásszektor magas szintű képzettséget igénylő foglalkoztatásáig; e vonatkozásban:

- megállapítja, hogy a kkv-k fontos szerepet játszanak abban, hogy munkahelyeket teremtsenek a zöld gazdaságban, és kiemeli azt a lehetőséget, amelyet az ilyen kkv-k kínálnak a munkahelyi képzésben, a szakmai képzésben és a megkeresésen alapuló helyi programokban, amelyek foglalkoztatási lehetőséget kínálhatnak a szociálisan hátrányos helyzetű személyek számára;
- felkéri a tagállamokat, hogy vizsgálják meg a szakképzési igények kezelésére szolgáló átállítási alapok megvalósíthatóságát;
- kéri a Bizottságot, hogy foglaljon bele az élethosszig tartó tanulás keretébe egy, a környezetre, az éghajlatváltozásra és a fenntartható fejlődésre vonatkozó kilencedik kulcskompetenciát;
- kéri a tagállamokat, valamint a helyi és regionális hatóságokat, hogy vegyék igénybe az Európai Szociális Alapot (ESZA) a képességekre, a foglalkoztatásra, a képzésre és a szakmai átképzésre és különösen a „zöld” szakmákra, például az épületek fűtésrendszerének felújítására irányuló beruházásokhoz;
- kéri a tagállamokat, hogy támogassák az energiagazdálkodás terén szociális és műszaki képességekkel egyszerre rendelkező egyének és szervezetek – például a szociális és a műszaki területek között összekötő szerepet betöltő szakmákban tevékenykedők – kibontakozását, továbbá az arra irányuló erőfeszítéseket, hogy a műszaki szakemberek képzése az energiahatékonyság kérdésének fokozottan szociális szempontú megközelítésén alapuljon, és fordítva;

36. üdvözli a szociális beruházási csomagot, amelynek segítségével a Bizottság iránymutatást nyújt a tagállamok számára a növekedés és a kohézió megerősítését szolgáló hatékonyabb és eredményesebb szociálpolitika megvalósításához;

37. megállapítja, hogy a szociális lakásokra irányuló beruházások egy átfogóbb politikai keretbe illeszkednek, amelynek célja az állami szociális és egészségügyi szolgáltatások, valamint az oktatási szolgáltatások kínálatának megszervezése és finanszírozása a változó társadalmi igények kielégítése érdekében és azért, hogy az emberek élhessenek alapvető szociális jogaikkal;

A szegénység elleni küzdelem, valamint a befogadás és a társadalmi kohézió előmozdítása

38. emlékeztet arra, hogy a lakhatáshoz való jog elismerése és érvényesülése a többi alapvető jog, köztük a politikai és szociális jogok gyakorlásának alapja;

39. kéri az Alapjogi Ügynökséget, hogy a megfelelő érdekelt felek bevonásával vizsgálja meg a lakhatáshoz való jog és a lakhatási támogatás érvényesülését és végrehajtásának feltételeit a tagállamokban; felszólítja az ügynökséget, hogy segítse elő – különösen a kiszolgáltatott csoportok, például a hajléktalanok tekintetében – a lakhatáshoz fűződő jog hatékony érvényesítését szolgáló bevált gyakorlatok cseréjét; felszólítja a Bizottságot, hogy a szociális beruházásokról szóló csomag keretében ilyen tevékenységeket végezzen;

40. javasolja, hogy a tagállamok és az Európai Bizottság támogassák és ösztönözzék a bevált gyakorlatok innovatív cseréjét a különösen veszélyeztetett és kirekesztett csoportok lakhatáshoz való jogának érvényesítése terén, külön figyelmet szentelve a családon belüli erőszak elleni küzdelemnek; sajnálattal állapítja meg, hogy a családon belüli erőszak áldozatai nagyobb valószínűséggel maradnak az őket bántalmazók környezetében, ha anyagilag képtelenek megfelelő lakhatást találni; felkéri a tagállamokat, hogy biztosítsanak integrált szolgáltatásokat az olyan családok részére, ahol családon belüli erőszakra kerül sor;

41. elvárja a Bizottságtól, hogy vizsgálja meg, hogy a lakhatási támogatáson keresztüli közvetlen támogatás vagy a szociális lakás biztosításán keresztüli közvetett támogatás a hatékonyabb eszköz-e az olyan társadalmi csoportok megfizethető lakhatásának biztosításához, amelyek nem tudják fedezni saját lakhatási szükségleteiket a lakáspiacon;

2013. június 11., kedd

42. kéri az Európai Bizottságot és a Eurofund ügynökséget, hogy az ügynökség 2014. évi munkaprogramja keretében 2014-ben készítsenek tanulmányt a nem megfelelő lakhatással szemben tapasztalt tétlenség költségeiről;

43. aggodalommal állapítja meg, hogy számos tagállam a költségvetési egyensúly hiánya elleni fellépés során felfüggesztette azokat a műveleteket, programokat és tevékenységeket (lakbértámogatás, jelzálog esetén kamattámogatás stb.), amelyek célja a lakáshoz jutás megkönnyítése, és ezzel együtt aránytalanul megnövelte az ingatlanadót, aminek következtében a fokozott gazdasági nehézségek között a lakosság számos csoportja ki van téve a szegénységnek és nélkülözésnek;

44. felszólítja a tagállamokat, hogy minden szociális lakhatással kapcsolatos szakpolitika és program részeként végezzenek szociális hatásvizsgálatokat a nemi alapú és háztartási alapú elemzésre helyezve a hangsúlyt, különös figyelemmel a nemek között a jövedelem és a pénzügyi források terén tapasztalható egyenlőtlenségre; hangsúlyozza, hogy az összes statisztikai adatot nemek és háztartási típusok szerint kell lebontani, valamint további kutatásra van szükség annak érdekében, hogy pontosan megbizonyosodjanak arról, hogy miként segíthetnék a lakhatási politikák a kiszolgáltatott helyzetben lévő egyéneket és csoportokat, mint például a nőket (szem előtt tartva a nők egyedülálló szülőként, a családtagok és a fogyatékossgal élő személyek gondozójaként betöltött sokrétű szerepét), családokat, fiatalokat, fogyatékossgal élő személyeket és időseket;

45. azt javasolja, hogy a tagállamok, valamint helyi és regionális hatóságai dolgozzanak ki a társadalmi befogadást elősegítő, valamint a megfelelő, egészséges és megfizethető lakhatáshoz való általános hozzáférést garantáló integrált politikákat; javaslata szerint e politikáknak az alábbi intézkedéseket kell magukban foglalniuk:

- a szociális és kiemelten szociális célú minőségi és egészséges lakások kínálatának külön támogatása, ahol szükséges, például a legnagyobb keresletet mutató, sűrűn lakott területeken meghatározva a szociális lakások minimális számát, ami előmozdítaná a sokféleséget;
- a lakás minőségére vonatkozó egyértelmű minimumszabályok megállapítása elsősorban a szociális lakhatás esetében,
- a szociális lakásállomány növelését célzó programok összekapcsolása a többi alapvető közszolgáltatáshoz és általános érdekű szolgáltatáshoz való hozzáférést elősegítő politikával, például (helyi integrált stratégia részeként) állami szociális és egészségügyi, kulturális és sportlétesítmények építésével, valamint a városok terjeszkedésének megfékezésére irányuló politikával, összhangban a 2050-ig megvalósítandó nettó „nulla” földkiszajátítást célként kitűző bizottsági iránymutatásokkal;
- a legkiszolgáltatottabb rétegek, például a migránsok és a fiatalok által a megfelelő lakáshoz való hozzájutás terén tapasztalt gyakori nehézségek orvoslása,
- a lakásbérlet biztonságát erősítő rendszerek;
- a hajléktalanok számára olyan egyedi programok kidolgozása a helyben kialakult szituáció alapján, és figyelembe véve a lakhatáshoz kapcsolódó kirekesztési folyamat mérése érdekében a hajléktalanság és a lakhatási kirekesztettség (ETHOS) európai tipológiájának modelljét, amelyekhez szociális jellegű intézkedések kapcsolódnak, valamint a nők egyedi helyzetéhez és szükségleteihez igazodnak, külön hangsúlyt fektetve a kiszolgáltatott személyek és marginalizálódott közösségek átmeneti elhelyezésének biztosítása helyett a lakhatásukra és hosszú távú támogatásukra;
- a saját részre történő lakásépítést szolgáló programok előmozdítása és finanszírozása;

46. annak biztosítására kéri a tagállamokat, hogy minden polgár képes legyen a lakhatás megfizetésére, amihez arra van szükség, hogy a lakbéremelések az ingatlanárak mérsékelt emelkedését biztosító objektív rendszeren alapuljanak, és hogy a spekulációk visszaszorítása érdekében kiigazítsák az adópolitikát;

47. felhívja a Bizottságot, hogy haladéktalanul hajtsa végre a hajléktalan személyekre vonatkozó uniós stratégiáról szóló európai parlamenti állásfoglalást;

2013. június 11., kedd

48. hangsúlyozza, hogy a nők körében tapasztalható hajléktalanság különböző aspektusaival holisztikusan kell foglalkozni, és azoknak az uniós szakpolitikai keretek elválaszthatatlan részét kell képezniük; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy rendszeresen végezzenek nemi alapú hatásvizsgálatot, és kövessék nyomon a hajléktalan nők sajátos helyzetét és szükségleteit, hogy mozdítsák elő a saját lakókörnyezetben való életvitellel kapcsolatos projekteket és hogy mozdítsák elő megfizethető, igényekhez igazodó és energiahatékony lakások építését, és hogy vonják be a gyakran kirekesztett középosztálybeli családokat és más háztartásokat is a szociális lakhatási programokba, mivel a gazdasági válság miatt őket is sújtja az anyagi nélkülözés;

49. felszólít az erőfeszítések részeként a szállást kereső vagy szállással már rendelkező kiszolgáltatott helyzetű személyek segítése érdekében tevékenykedő szociális és egészségügyi szolgáltatásokat, hátrányos helyzetűeket segítő szolgáltatásokat, a szociálishakás-szolgáltatókat és a megfelelő egyesületeket tömörítő, integrált együttműködési modellek végrehajtására;

50. kéri a Bizottságot, a tagállamokat és a felelős hatóságokat, hogy fordítsanak strukturális pénzeszközöket a peremre szorult közösségek lakhatására és elsősorban szociális lakásokban történő elszállásolására azzal, hogy e prioritást beillesztik operatív programjaikba; ezzel kapcsolatban kéri a Bizottságot és az Alapjogi Ügynökséget, hogy közös és átlátható kritériumok alapján fokozzák a helyes gyakorlatok cseréjét a helyi hatóságok körében;

51. ajánlja a tagállamok és a felelős hatóságok számára, hogy – a leromlott állagú lakások és az ezzel együttjáró egészségügyi kockázatok problémájának, a családmódell sokféleségének, a népesség előregedésének, a saját otthonukban maradni kívánó, segítségre szoruló idősek problémájának, a fogyatékosokkal élők és a fiatalok különösen a lakhatási és munkahelyi mobilitás terén meglévő sajátos igényeinek kezelése érdekében – ruházzanak be megfizethető lakások építésébe és átalakításába; javasolja a strukturális alapok igénybevitelét e célokra a következő programozási időszakban (2014-2020); úgy véli, hogy a lakáshoz való hozzáférés terén nyújtott szociális támogatás hozzájárul a „fehér” munkahelyek létrehozásához, amely munkahelyek nélkülözhetetlenek a jelenlegi és a jövőbeli társadalmi kihívások, például a népesség előregedése kezelésében; hangsúlyozza, hogy az európai szociális vállalkozási alapok pozitív szerepet tölthetnek be a szociális támogatásra és a lakhatás biztosításával elősegített beilleszkedésre irányuló projektek támogatásában;

52. kéri a tagállamokat, valamint a regionális és helyi hatóságokat, hogy hajtsanak végre hatékony és ösztönző intézkedéseket a lakásigények előrejelzésének elemzése alapján a lakások hosszú távú megüresedése elleni küzdelem érdekében, különösen a problémás területeken az ingatlanspekulációk elleni küzdelem és e lakások szociális lakásként való hasznosítása céljából;

53. hangsúlyozza a lakhatással kapcsolatos olyan egészségügyi és biztonsági minősítési rendszer fontosságát, amely a lakhatással kapcsolatos veszélyeket egészségügyi szempontok alapján értékeli;

54. felszólítja a tagállamokat és az illetékes hatóságokat, hogy tegyék egyszerűbbé a szociális lakások kérelmezésének folyamatát, és a lakások kiutalása terén az egyes tagállamok szociális, gazdasági és kulturális körülményeinek megfelelően fokozzák a méltányosságot, az átláthatóságot és a pártatlanságot, hogy visszaszorítsák a legkiszolgáltatottabb rétegekkel szembeni hátrányos megkülönböztetést, és megelőzzék az „elkerülő hatást”, amely a lakóhely szerinti térbeli szegregáció fokozódásához és gettók kialakulásához vezet; hangsúlyozza ezért, hogy egyes tagállamokban vannak a célnak megfelelő eszközök, például a jogszabályban rögzített, pontos és átlátható kiutalási kritériumok listája, amely elősegíti a vegyes szociális összetételt, a szociális lakás iránti kérelmek névtelensége, a megüresedett lakások meghirdetése, a kérelmek minősítésére irányuló rendszerek bevezetése, a kritériumokat meghatározó és a lakásokat kiutaló szervek szétválasztása, valamint a széles alapon nyugvó vegyes társadalmi összetételt támogató lakáskiutalás megfelelő irányítása;

55. hangsúlyozza a népesség előregedésének kezelésével kapcsolatos kihívást és annak szükségességét, hogy megfelelő, tisztességes és elérhető lakhatást biztosítsanak az EU-ban élő, egyre növekvő számú idős ember számára; megjegyzi, hogy az idősek minden tagállamban szegényednek, ezért azt kéri, hogy az aktív és egészséges időskorról szóló új európai innovációs partnerségbe, amely összehangolja a témával kapcsolatos kutatási erőfeszítéseket, kerüljenek bele olyan végrehajtható intézkedések, amelyek célja, hogy lehetővé tegyék az időskorúak számára, hogy a lehető legtovább otthonukban maradhassanak; ezzel kapcsolatban megállapítja, hogy a lakhatáshoz való jelenlegi hozzáférés javítását szolgáló fellépés a társadalmi kirekesztés az idősek függetlenségét erősítő intézkedések révén történő csökkentésének

2013. június 11., kedd

érvényes módja; felszólítja a tagállamokat, hogy nemzeti reformjaikba építsenek be külön fejezetet, amelyben megfizethető megoldásokat dolgoznak ki annak érdekében, hogy az idősek a lehető legtovább saját otthonukban maradhassanak, figyelembe véve, hogy kívánatos a meglévő lakásállományhoz való hozzájutás javítása, segít az embereknek, hogy lakóhelyükön maradjanak, és megkönnyíti számukra, hogy személyes függetlenségük erősítésén keresztül visszatérjenek a társadalmi életbe;

56. rámutat, hogy a szociális lakhatást úgy kell strukturálni, hogy elkerülhető legyen a dzsentrifkálódás és a gettósodás; ahol szükséges, olyan pénzügyi ösztönzőket kér, amelyek célja a szegregáció elkerülése érdekében közös és vegyes magán- és szociális lakóterületek kialakítása;

57. az Európában és különösen a közelmúltban csatlakozó országokban fennálló társadalmi aránytalanságokra való tekintettel rendkívül fontosnak tartja, hogy az Európai Unió tegyen erőfeszítéseket a hátrányos szociális helyzetű csoportok támogatása érdekében, különösen a lakhatás biztosítását illetően;

58. azt javasolja, hogy a tagállamok és az illetékes hatóságok tegyenek lépéseket a megfizethető lakásokhoz való hozzájutás javítása érdekében azzal, hogy növelik a szociális és megfizethető lakások számát és minőségét, és kialakítják ezek közösségi gondozással és a szociális szolgáltatásokkal való integrációját, felhasználva erre a célra az ESZA-t és a strukturális alapokat;

59. kiemeli, hogy a szociális lakhatásnak – hatékony közösségi gondozással és más szociális szolgáltatásokkal összehangolva – elő kell segítenie az egyének független életviteli képességének kialakítását, támogatva a társadalmilag kiszolgáltatott és hátrányos helyzetű embereket, hogy elinduljanak a függetlenebb életmód felé, kevésbé támaszkodva a szociális juttatásokra, és törekedve a nagyobb személyes autonómiára;

60. felszólítja az illetékes állami hatóságokat és magánszerveket, hogy a mérnöki, építészeti, várostervezési és építőipari képzésekbe módszeresen integrálják az épített környezet megközelíthetőségével és a mindenkit figyelembe vevő tervezéssel kapcsolatos modulokat;

61. sajnálatának ad hangot a szociális lakhatás biztosításának korlátozására irányuló globális tendencia miatt, és felkéri a tagállamokat, hogy vonják be a lehetőségből gyakran kizárt középosztálybeli családokat is a szociális lakhatási programokba, mivel a gazdasági válság miatt őket is sújthatja az anyagi nélkülözés éppúgy, mint más háztartásokat;

62. hatékony eszköznek tartja az Unió elkötelezettségét az integrált, fenntartható városfejlesztés – különösen a szociális lakhatás – mellett, a nehéz helyzetű negyedek városi környezetbe való integrálása és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem érdekében; felszólítja ezért a tagállamokat és a felelős hatóságokat, hogy fokozzák a strukturális alapok (ERFA, ESZA), az EBB és más pénzügyi megoldások integrált felhasználását, és könnyítsék meg közöttük az együttműködést és a szinergiákat; úgy véli, hogy elősegíti a beilleszkedést és a társadalmi kohéziót az, ha a szociális lakások építése és felújítása előtt, illetve alatt a lakosok megfelelő szerepet és nagyobb beleszólást kapnak;

63. kéri a Bizottságot, hogy a szociális hatású beruházások fellendítése érdekében – többek között a helyi zöld munkahelyek vagy fiataloknak szóló munkahelyek létrehozása révén, valamint a peremre szorult csoportok számára történő szociális lakhatás biztosításával megvalósított társadalmi befogadás révén – tanulmányozza a szociális hatású beruházási modellek hatékonyságát a szociális lakhatási ágazatban, figyelembe véve a pénzügyi eszközként használt strukturális alapokban rejlő lehetőségeket, amelyeket esetleg más finanszírozási forrásokkal kombinálnak;

64. sajnálattal állapítja meg, hogy a családon belüli erőszak áldozatai nagyobb valószínűséggel maradnak az őket bántalmazók környezetében, ha anyagilag függnek a bántalmazóktól, és így képtelenek megfelelő lakáslehetőséget keresni saját maguknak; felszólítja ezért az Európai Uniót, hogy mozdítson elő olyan, a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő szakpolitikákat, programokat és finanszírozási formákat, amelyek által a családon belüli erőszak áldozatai számára hozzáférhetőbbé válik a biztonságos és megfizethető lakhatás, és felszólítja a tagállamokat, hogy találjanak megfizethető megoldásokat a sürgősségi és ideiglenes lakhatás alternatív formáira, valamint hogy növeljék az áldozatok számára biztosított menedékhelyek és rehabilitációs központok számát, valamint egyéb olyan kapcsolódó szociális szolgáltatásokat, mint például a családoknak biztosított integrált szolgáltatások (pl. családjogi igazságszolgáltatási központok);

2013. június 11., kedd

65. emlékeztet arra, hogy 2009-ben az egyedülálló anyák száma hétszer nagyobb volt, mint az egyedülálló apáké; úgy véli ezért, hogy az egyedülálló anyáknak – a kiszolgáltatott helyzetben lévő olyan csoportokkal vagy egyénekekkel együtt, mint az egyedülálló szülők, fiatal családok, nagycsaládok, a pályafutásuk elején járó fiatalok, a migráns nők, a fogyatékkal élő személyek és az idősek – elsőbbséget kell élvezniük a szociális lakások kiutalásánál; megjegyzi, hogy noha a gazdasági válság kezdetben jobban érintette a férfiakat, mint a nőket, a válság kibontakozásával azonban több nő vált munkanélkülivé, mint férfi;

Küzdelem az energiaszegénység ellen

66. aggódik az energiaszegénység fokozódása miatt, amely 50–125 millió európaiat érint, és amely főként a háztartások alacsony jövedelme, a rossz minőségű fűtés és szigetelés, valamint a túl magas energiaköltség együttes hatásának következménye;

67. kéri a Bizottságot, hogy fogadjon el közleményt az energiaszegénység elleni küzdelemről, amelyben sürgeti a tagállamokat, hogy közös paraméterek alapján, de a sajátos nemzeti körülmények figyelembevétele érdekében az egyes tagállamokhoz igazítva határozzák meg az energiaszegénység fogalmát; ismételten kijelenti, hogy a lakhatás megfizethetősége nemcsak a lakbér mértékétől, hanem a lakás fűtésének költségeitől is függ; úgy véli azonban, hogy az energiaszegénység nem vizsgálható kizárólag a kiadások mértékének és az energia árának szemszögéből, mert a lakók magatartásával és fogyasztási szokásaival kapcsolatos minőségi dimenziója is van;

68. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, gondoskodjanak arról, hogy a belső energiapiac elmélyítését a kiszolgáltatott helyzetű fogyasztókat védő intézkedések kísérjék;

69. úgy véli, hogy az energiához való hozzájutás elengedhetetlen feltétele a méltó életnek; felszólítja a tagállamokat, hogy pontosítsák a „tisztes lakhatás” meghatározását, belefoglalva a definícióba az energiahatékonysági normákat; szorgalmazza, hogy a tagállamok küzdjenek az energiaszegénység ellen különösen az állami energiaszolgáltatók szabályozáson keresztül, és helyi energetikai átvilágítások alapján a magánszektorban és a közszférában egyaránt fogadjanak el integrált intézkedéseket, amelyek magukban foglalják az alábbi lépéseket:

- a legkiszolgáltatottabb helyzetű háztartások energiaköltségeivel kapcsolatos egyedi pénzügyi rendszerek kidolgozása (tisztes lakhatás energia-árszabás, egyszeri vagy más szociális támogatásokba illesztett támogatások, a kifizetetlen számlák megelőzése, az energiaellátás kikapcsolása elleni védelem),
- speciális nemzeti vagy regionális alapok létrehozása az energiaszegénység csökkentése érdekében, amelyeket az energiaszolgáltatóknak az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv szerint fennálló, a fogyasztáscsökkentésre irányuló kötelezettsége alapján fizetett pénzügyi hozzájárulásokból lehetne fedezni,
- a lakók energiatakarékosságát segítő ösztönző és tanácsadó intézkedések támogatása;
- a lakóépületek energiahatékonyságának javítását előmozdító hatékony, hosszú távú pénzügyi ösztönzők alkalmazása mind a városi, mind pedig a vidéki területeken, anélkül, hogy az energiamegtakarítást leszámítva jelentősen megnövekedne a bérlők egyéb lakhatási költsége; kéri a Bizottságot, hogy hangolja össze a fenti erőfeszítéseket és tanulmányozza ösztönző eszközök létrehozását;

70. emlékeztet arra, hogy a lakáságazat jelenti az egyik legnagyobb lehetőséget az energiatakarékosságra; hangsúlyozza, hogy közép- és hosszú távon, ha az energetikai felújítás költségei nem haladják meg a megvalósult energia-megtakarítást, az energiahatékonysági intézkedések közvetlen növelhetik a háztartások vásárlóerejét és javíthatják élet minőségüket; hangsúlyozza, hogy a fenti intézkedésekkel csökkenthető a szén-dioxid-kibocsátás, állások jöhetnek létre, támogatható a helyi gazdaság és csökkenthető az egészségügyi kiadások;

71. kiemeli különösen azoknak a rendszereknek a potenciális hasznát, amelyek támogatják az energiahatékonyság és megújuló mikroenergia-termelési berendezések telepítését a szociális lakásegységekben, mivel ezzel megtakarításra van mód az alacsony fűtésszámlákon keresztül, és a megtermelt energiából származó nyereséget pedig igazságosan el lehet osztani a bérlő és a lakásszövetkezet vagy a tulajdonos között, aminek következtében a csökkennek a bérlők lakhatási költségei, a tulajdonosok pedig további forrásokhoz jutnak a teljes épületállomány felújításához és javításához;

72. úgy véli, hogy az energiaszegénység elleni küzdelmet támogató energetikai felújítási intézkedések hozzájárulnak az egészségügyi problémák (légzőszervi, valamint szív- és keringési rendszeri megbetegedések, allergiák, asztma, ételmérgezők vagy szén-monoxid-mérgezők, a lakók mentális egészségére gyakorolt hatás) megelőzéséhez;

2013. június 11., kedd

73. megismétli az energetikai teljesítmény javítására irányuló programok fontosságát abban, hogy megfizethetőbbé tegyék a szociális lakásokat és a magántuladonú lakásokat; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak pontosítani kell az ilyen felújításokra és beruházásokra nyújtott nemzeti és uniós forrásokkal kapcsolatban az állami támogatásokra vonatkozó iránymutatásokat, és lehetőség szerint rugalmasságot kell megengednie annak biztosítása érdekében, hogy a lakásszövetkezetek és magántulajdonosok a legmegfelelőbb finanszírozási forrásokat használhassák fel annak érdekében, hogy az uniós versenyszabályok megsértése nélkül elérjék ezt a szociális és környezetvédelmi kettős célkitűzést;

74. üdvözli, hogy a lakhatás terén az energiahatékonyságot és a megújuló energia felhasználását elősegítő intézkedések a 2014 és 2020 közötti időszakban jogosultak lesznek az ERFA és a Kohéziós Alapok keretében nyújtott támogatásokra; ösztönzi a tagállamokat, a helyi és regionális hatóságaikat, valamint az összes érintett partnert az ERFA és a Kohéziós Alapok igénybevételére az energetikai teljesítményt javító intézkedések finanszírozása céljából, különösen az energiaszegénység által leginkább sújtott háztartások esetében;

75. hangsúlyozza az energiaszolgáltatók által betöltendő szerepet a vitás ügyek megelőzése és rendezése terén, elsősorban intelligens mérőórák felszerelésével, ügyfélszolgálat létrehozásával, valamint az árak átláthatóságának javításával;

76. kéri a tagállamokat, hogy tájékoztató kampányok segítségével tájékoztassák jobban a háztartásokat annak érdekében, hogy felelősségteljesebb legyen a források fogyasztása, valamint nyújtsanak tájékoztatást a megfelelő szociális támogatási intézkedések értelmében számukra elérhető támogatásokról, és folytassanak képzési kampányokat, hogy elsősorban a szociális ágazat szakmai szereplőiben tudatosuljon az energiaszegénység problémája;

77. felkéri a tagállamokat, hogy hozzanak létre az energiaszegénységgel kapcsolatos nemzeti adatbázisokat;

o
o o

78. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak.

P7_TA(2013)0247

A nők oktatási és foglalkozási mobilitása

Az Európai Parlament 2013. június 11-i állásfoglalása a nők oktatási és foglalkozási mobilitásáról az Európai Unióban (2013/2009(INI))

(2016/C 065/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre, és különösen annak 2. és 3. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, és különösen annak 8., 45., 165., és 166. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, és különösen annak 21., 23. és 25. cikkére,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979-ben elfogadott ENSZ-egyezményre (CEDAW),
- tekintettel a szakmai képzések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottság 2010. szeptember 21-i, „A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó stratégia – 2010–2015” című közleményére (COM(2010)0491),

⁽¹⁾ HL L 255., 2005.30.9., 22. o.

2013. június 11., kedd

- tekintettel a Bizottság 2010. november 23-i, „Új készségek és munkahelyek menetrendje: Európa hozzájárulása a teljes foglalkoztatottséghez” című közleményére (COM(2010)0682),
 - tekintettel a Bizottság 2010. június 9-i, „Új lendület az európai szakképzési együttműködésnek az Európa 2020 stratégia támogatására” című közleményére (COM(2010)0296),
 - tekintettel a munkavállalók Európai Unión belüli mobilitásának előmozdításáról szóló, 2011. október 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A7-0164/2013),
- A. mivel az Unió valamely más országában való letelepedés és munkavállalás az Unió alapvető szabadságainak egyike, és mivel a mobilitás sokrétű jelenség, amely egyaránt bír gazdasági, társadalmi és családi dimenzióval;
- B. mivel a munkavállalók mobilitása és oktatási mobilitása segít az európai polgársághoz való kötődésük elmélyítésében; ugyanakkor az uniós kohézió és szolidaritás elérését célzó európai alapelvek egyike;
- C. mivel az Erasmus program – amely 1987 óta az Európai Unió több mint 2,2 millió polgára számára tette lehetővé a külföldi tanulmányokat – a képzési időszak lezárását követően is különösen kedvezően járulhat hozzá a munkavállalók határokon átnyúló mobilitásához, és mivel a nők oktatásának és képzésének kiterjesztése növeli a mobilitásukat;
- D. mivel a gazdasági és pénzügyi válság negatív hatással volt az Unió munkaerőpiacára, különösen a foglalkoztatási rátákat, illetve a szabad mozgást és az oktatási és szakmai képesítésnek megfelelő munkahelyválasztást illetően, a nők pedig a leghátrányosabban érintett csoportok közé tartoznak;
- E. mivel a rendelkezésre álló legfrissebb adatok szerint az Európai Unióban a női munkanélküliség aránya 10,7 % (22,7 % a 25 évnél fiatalabb nők esetében);
- F. mivel a foglalkozási mobilitás az Európai Unió stratégiai célkitűzése, amely növeli az egységes piac hatékonyságát, valamint hozzájárul a gazdasági és társadalmi fejlődés alapvető tényezőit jelentő szakmai kompetencia és a foglalkoztatás növekedéséhez;
- G. mivel jelentős különbségek állnak fenn a nemek között a munkavállalók Unión belüli mobilitását illetően – a férfiak sokkal gyakrabban költöznek el egy új munkahely vagy munkahelyen belüli áthelyezés miatt, mint a nők (44 % illetve 27 %), míg a nők gyakrabban kénytelenek karrierjüket félbehagyva nagyobb távolságba költözni, hogy a partnerük mellett maradjanak;
- H. mivel a nemek közti elkülönülés a munkaerőpiacon, a megfelelő munkafeltételek hiánya, a nemek közti bérszakadék, a családi élet és a munka közti egyensúly megteremtésére irányuló elégtelen intézkedések, a makacsul fennmaradó sztereotípiák és a nemi alapú megkülönböztetés kockázata jelentős akadályt gördítenek a nők foglalkozási mobilitása elé; mivel számos tényező, úgymint a családdal összefüggő tényezők, az egyes tagállamok között a családtámogatások, a közösségi kapcsolatok, a gyermekek és más eltartottak ellátását biztosító lehetőségek – azaz az állami óvoda és napközi hálózat és a gyermekeknek kínált állami szabadidős elfoglaltságok hiánya vagy hiányosságai –, a lakhatási és a helyi feltételek terén fennálló jelentős különbségek, és más akadályok (nyelv, a jogok ismeretének hiánya) szintén akadályozzák a nőket a szabad mozgáshoz, tartózkodáshoz és munkavállaláshoz való joguk gyakorlásában;
- I. mivel a nők a férfiaknál gyakrabban vannak kitéve társadalmi kockázatoknak egész életük során, ami a szegények körében a nők növekvő arányához vezet; mivel a legújabb becslések szerint az Unióban a nők fizetése átlagosan 16,4 %-kal alacsonyabb a férfiakénál, valamint jelentős különbségek mutatkoznak a tagállamok között a nemek közti bérszakadék nagysága tekintetében, amely 1,9 % és 27,6 % között mozog ⁽²⁾;

⁽¹⁾ HL C 131. E, 2013.5.8., 35. o.

⁽²⁾ Eurostat 2010, kivéve EE, EL (2008), AT, BE, ES, IE, FR, IT, CY: ideiglenes forrás.

2013. június 11., kedd

- J. mivel a nők jobb munkaerő-piaci integrációja érdekében többdimenziós politikai megoldásokra van szükség, amelyekben benne foglaltatnak az egész életen át tartó tanulás, a hivatás, a család és a magánélet közötti egyensúly megteremtése – különösen az egyedülálló anyák esetében –, a bizonytalan foglalkozatással szembeni fellépés, a jogok teljes körét biztosító munkahelyek előmozdítása, az állami egészségügyi ellátórendszer, állami szociális biztonsági rendszer, a nők igényeit figyelembe vevő differenciált munkaidő-szervezési módok;
- K. mivel a magas minőségű oktatás jobb foglalkoztatási kilátásokat, fejlettebb készségeket, és kulcskompetenciákat nyújt a nők számára egy adott területen; mivel továbbá megkönnyíti társadalmi részvételüket és kulturális tevékenységeiket, és jobb fizetést biztosít a munkaerőpiacon;
- L. mivel az oktatási mobilitás elősegíti a foglalkozási mobilitást, és növeli a munkaerő-piaci esélyeket, továbbá mindenki számára elérhetőnek kell lennie, az alacsony képzettségű nőket is beleértve;
1. hangsúlyozza, hogy szükséges a különböző korosztályokba tartozó nők helyzetével kapcsolatos tudatosság fokozása az EU politikái terén, különösen az oktatásra, a társadalmi integrációra, a családi élet és a munka összehangolására, a migrációs, a foglalkoztatási, valamint a szegénységre, az egészségügyi ellátásra és a szociális védelemre irányuló politikák terén, szükséges továbbá a nők jogainak védelme, a nők és férfiak egyenlőségének és egyenlő foglalkoztatási esélyeinek biztosítása, valamint biztonságos munkafeltételek, egyenlő esélyek és karrierlehetőségek biztosítása számukra, beleértve az azonos kiválasztási feltételek alkalmazását a foglalkoztatás területén, a nők helyzetének fokozottabb figyelembevételét a döntéshozatal során, és a hátrányos megkülönböztetés minden formája – például a munkaköri szegregáció és a bérezés terén történő megkülönböztetés – elleni küzdelmet, különösen az egész életen át tartó tanulás előmozdítása, a bizonytalan foglalkozatással szembeni fellépés és a jogokat biztosító munkahelyek előmozdítása, a munka és a családi élet összehangolását lehetővé tévő munkaidő, állami egészségügyi ellátórendszer, állami társadalombiztosítási rendszer, valamint a nő kérésére differenciált munkaidő-szervezési módok révén;
 2. hangsúlyozza az oktatási és a munkavállalói mobilitás által az Európai Unió számára nyújtott hozzáadott érték elismerését; hangsúlyozza, hogy a gazdasági válság hatásai nyomán egyre növekszik annak szükségessége, hogy az egyének a munkaerő-piaci kínálathoz mérten válasszanak hivatást, és egyre sürgetőbben jelentkezik annak igénye, hogy munkahelyváltás esetén javítsák a nők alkalmazkodóképességét az új karrierlehetőségek által támasztott követelményekhez;
 3. úgy véli, hogy a nők tanulmányi és a foglalkoztatási mobilitásának előmozdítása hozzájárulhat az Európa 2020 stratégia azon kiemelt célkitűzésének megvalósításához, amely szerint a 20-64 éves nők és férfiak foglalkoztatási rátáját 75 %-ra kell emelni, például a fiatalok, az idősebb munkavállalók és az alacsony képzettségű munkavállalók nagyobb mértékű foglalkoztatása, valamint a legális migránsok fokozottabb integrációja révén;
 4. felhívja a tagállamokat, hogy nemzeti stratégiáik és reformprogramjaik kidolgozása során hozzanak olyan intézkedéseket, amelyek biztosítják a nők és családtagjaik jogaival kapcsolatos átláthatóságot és tájékoztatást a mobilitás terén;
 5. úgy véli, hogy a foglalkoztatási mobilitás nem csorbíthatja a nők szociális jogainak szavatolását, ezért – elismerve ugyan az uniós nyugdíjrendszerek sokféleségét – biztosítani kell az állami szociális biztonsági rendszerekből fakadó nyugdíjjogosultság megtartását és átvitelét az egyes országok között;
 6. felhívja a tagállamokat, hogy gyűjtsenek adatokat a női mobilitás nehézségeiről, nagyságrendjéről és struktúrájáról, népszerűsítsék és terjesszék a belső piacon megvalósuló foglalkoztatási mobilitás előnyeit, csakúgy, mint a külföldi tanulmányi és munkavállalói mobilitás előnyeit; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kísérik figyelemmel a más tagállamból érkező munkavállalók számára munkát kínáló ügynökségek és szervezetek helyzetét, és tárják fel az esetlegesen illegális vagy feketemunkát, illetve fiktív munkát kínáló ügynökségeket/szervezeteket;
 7. felszólítja a tagállamokat, hogy tegyenek jelentést a foglalkoztatási mobilitással kapcsolatos, nemekre vonatkozó adatokról, és nemzeti politikáik és nemzeti reformprogramjaik kialakításakor foglaljanak bele azokba a nemek közötti egyenlőség előmozdítására irányuló rendelkezéseket, különös figyelmet fordítva a 2014–2020-as programozási időszakban

2013. június 11., kedd

és azon túl az Európai Szociális Alapból (ESZA) finanszírozott nemzeti és regionális szintű operatív programok programozására és végrehajtására; emlékeztet 2012. október 23-i állásfoglalására, amely támogatja a Bizottság azon javaslatát, hogy a kohéziós politika céljaira szánt teljes összeg 25 %-át különítsék el az Európai Szociális Alap részére ⁽¹⁾;

8. hangsúlyozza, hogy amennyiben ez a kérdés e programokon belül konkrét célkitűzést jelent, vagy külön horizontális prioritást élvez, a megfelelő gyakorlati megoldások el fognak kezdeni megmutatkozni és az intézkedések regionális és/vagy helyi szintű eredményeket fognak hozni;

9. rámutat arra, hogy a foglalkoztatás támogatása érdekében fokozott figyelmet kell fordítani a határokon átnyúló együttműködésre, valamint a bevált gyakorlatoknak a tagállamokban működő oktatási és szakmai intézmények közötti cseréjére, ezáltal erősítve az oktatási rendszerek egyenlőségét és integrációját;

10. felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket és együttműködésüket – különösen az információhoz való hozzájutás és a tanácsadás terén – a nemzetközi hálózatok által úzított emberkereskedelem elleni küzdelem terén, amelyek valójában nem létező munkákról szóló hamis ígéretekkel ámítják a munkavállalókat – különösen nőket –, ami végül szexuális kizsákmányoláshoz és kényszermunkához vagy kényszerszolgálathoz – kolduláshoz, rabszolgasághoz, vagy a rabszolgasághoz vagy a szolgálathoz hasonló gyakorlatokhoz, a nők jogellenes tevékenységekre való felhasználáshoz vagy szervezkereskedelemhez – vezet;

11. rámutat arra, hogy a mobilitásnak a nemek közötti egyenlőségen, valamint a nemi hovatartozás, faj, származás, vallás, életkor és egészségi állapot alapján történő megkülönböztetés elleni küzdelmen kell alapulnia;

12. rámutat, hogy a háztartási alkalmazottnak, gyermekek, fogyatékkal élők vagy idősek gondozásával kapcsolatos munka miatt külföldre költöző nőket gyakran szerződés nélkül vagy illegálisan alkalmazták, ezért nincs joguk vagy jogosultságuk a társadalombiztosítás, az orvosi ellátás, megfelelő nyugdíj és a nyugdíjjárulékhoz kapcsolódó más ellátások igénybevételére;

13. felhívja a szociális partnereket, a tagállamokat és a Bizottságot, hogy támogassák a kollektív szerződések nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos rendelkezéseinek tökéletesítését, többek között a rugalmas munkaidőhöz való jog előmozdításával, gyermekgondozási létesítményekkel, a női munkavállalók mentorálásával, a nők kollektív tárgyalásokban való részvételének fokozását célzó intézkedésekkel, valamint a kollektív szerződések nőkre gyakorolt hatásának értékelésével;

14. felhívja a tagállamokat, hogy vizsgálják felül a gyermekek vagy más gondozásra szoruló személyek ellátásában foglalkoztatott dolgozók helyzetét, és minden szükséges információt biztosítva kellőképpen tájékoztassák az ilyen munka céljából külföldre távozó nőket, egyebek mellett az e területen elérhető legális munkák és képzések, szociális jogok, egészségügyi ellátás stb. rendelkezésre állásáról; nyújtsanak tanácsadást a külföldön munkát vállalni szándékozó nők számára a jogszerű foglalkoztatásról, figyelmeztetve őket a feketemunka lehetséges veszélyeire;

15. hangsúlyozza, hogy az európai politikáknak a szezonális mezőgazdasági munkásként foglalkoztatott nők élet- és munkakörülményeit is figyelembe kell venniük, különös tekintettel a megfelelő lakhatásra, szociális védelemre, betegbiztosításra és egészségügyi ellátásra, a családi élet és a hivatás összeegyeztetésére és a tisztességes bérezésre; hangsúlyozza, hogy fel kell venni a küzdelmet az e nők közül sokakat érintő kizsákmányolással szemben;

16. rámutat, hogy a munkalehetőségért külföldre költöző nőknek a képességek, fizetség és presztízs tekintetében gyakran a legalacsonyabb szintű munkaerő-piaci állásokat ajánlják fel, és hogy a nők munkavállalási célú migrációja néhány, jellemzően női, a hagyományos nemi szerepeknek megfelelő szakmára összpontosul; ezért felhívja a tagállamokat, hogy különösen ügyeljenek a megfelelő szerződési megoldások alkalmazásának biztosítására, és lépjenek fel az atipikus szerződési formák túlzott igénybevétele ellen;

17. felhívja a tagállamokat, hogy működjenek együtt annak érdekében, hogy megoldást találjanak az egyes tagállamokban egyes területeken jelentkező, foglalkozási mobilitásból eredő olyan hatások (például a szakképzett orvosok – többnyire nők – mobilitása) kiküszöbölésére vagy ellensúlyozására, amelyek a származás szerinti tagállamokban sérthetik az emberi jogokat;

⁽¹⁾ Az Európai Parlamentnek a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret jóváhagyási eljárásának kedvező kimenetelét elősegítő 2012. október 23-i állásfoglalása (Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0360).

2013. június 11., kedd

18. úgy véli, hogy a külföldre költöző nők szociális jogainak hordozhatósága elengedhetetlen a szerzett jogok tényleges gyakorlásának biztosításához.
19. rámutat az egyes tagállamok között a családi támogatások és szociális jogok terén fennálló jelentős különbségekre, és megjegyzi, hogy e különbségek ténylegesen akadályozhatják a családban élő férfiak és nők foglalkoztatási mobilitását;
20. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák a diplomák és szakmai képzések kölcsönös elismerését, és egyszerűsítsék le az elismertetésre irányuló eljárásokat;
21. rámutat arra, hogy azokban az esetekben, amikor nem maga az elismerés jelenti a fő problémát, hanem az elismeréshez szükséges eljárás elhúzódó jellege, ez rossz kezdetet jelenthet az EU-n belüli befogadó környezetben.
22. aggályainak ad hangot a nők körében tapasztalható, magas szintű „szellemi erőforrások pazarlása”, azaz a külföldre költöző nők képzettségének nem megfelelő kiaknázása miatt, ami különösen szembeötlő az ápolás és a házimunka erősen elnőiesedett ágazataiban;
23. hangsúlyozza egyértelmű szabályozás hatályba léptetésének szükségességét, amely megkönnyíti a nők hozzáférését a magasabb szintű vezetési pozíciókhoz, és megjegyzi, hogy a nők számának növelése az igazgatótanácsokban növeli a versenyképességet és a termelékenységet; üdvözli ezért az Európai Bizottság javaslatát, amely 2020-ra 40 %-ban határozza meg a tőzsdén jegyzett, legalább 250 munkavállalót foglalkoztató és 50 millió eurót meghaladó összesített éves árbevétellel rendelkező uniós vállalkozások igazgatótanácsában nem ügyvezetői feladatokat ellátó nők minimális arányát;
24. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy javítsák a nők jogai megsértésének felderítését és orvoslását a munkaerőpiacon, és ténylegesen büntesse meg ezeket a jogsértéseket, lássák el a munka céljából külföldön élő nőket az összes szükséges információval, beleértve a munkához és képzési lehetőségekhez jutást ezen a területen, valamint a szociális és egészségügyi ellátáshoz jutást, és nyújtsanak ingyenes tanácsadást a foglalkoztatási lehetőségekről és a szociális lakásprogramokról;
25. felszólítja a Bizottságot, hogy rendszeresen figyelje és jelentse, hogy a férfiak és nők miként veszik igénybe az oktatásra és képzésre, a foglalkozási és tanulmányi mobilitásra és a munkaerő-piaci részvételre összpontosító európai uniós alapokat; felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy azonnal reagáljanak, amennyiben az igénybevétel terén nincs egyensúly;
26. felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek intézkedéseket a nők szakmai és társadalmi előmenetelét akadályozó tényezők felszámolására azokban az országokban, ahová életük súlypontját áthelyezték, és amelyek nem azonosak a származási országukkal;
27. emlékeztet arra, hogy a nők – köztük a migráns munkavállalók – a férfiaknál sokkal gyakrabban kényszerülnek részmunkaidős foglalkoztatás vállalására (2011-ben az Európai Unióban a nők 32,1 %-a, míg a férfiak 9 %-a dolgozott részmunkaidőben); kéri a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket a részmunkaidős foglalkoztatástól való visszatartás érdekében (indokolási kötelezettség, egyes adókedvezmények megvonása stb.), valamint erősítsék meg azon nők jogait, akik részmunkaidőben kénytelenek dolgozni (elsőbbség a munkaerő-felvétel során, szociális támogatás elbocsátás esetén stb.);
28. sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy erősítsék meg a bevándorló uniós munkavállalókat és különösen a nőket egy másik tagállamban közvetlenül vagy közvetetten sújtó diszkrimináció, illetve jogaiknak a nyelv és az alkalmazásukra vonatkozó jogszabályok hiányos ismerete miatti csorbulása ellen küzdő uniós politikát;
29. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy – a helyi szereplők, szociális partnerek és képzési intézmények támogatásával – hatékonyabban hívják fel a nők figyelmét a foglalkoztatási mobilitás által kínált lehetőségekre, különös tekintettel a személyes fejlődésre, a karriertervezésre és szakmai okok miatt az egyik tagállamból a másikba történő költözés esetén őket megillető jogokra;
30. felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak létre kapcsolattartó pontokat a mobil, magánjogi jogviszonyban foglalkoztatott, háztartási és gondozói feladatokat ellátó munkavállalók számára, eszközt biztosítva egy olyan hálózat kialakításához, amely lehetővé teszi a jogaikról való tájékozódást, valamint ösztönözzék az érintett területen működő nem kormányzati szervezeteket;

2013. június 11., kedd

31. arra bízhatja a tagállamokat, hogy könnyítsék meg az eljárásokat a helyi és regionális hatóságok számára, hogy azok:

- a nőket és férfiakat a helyi közösségekbe integráló, illetve a kulturális kapcsolatokat serkentő programokat alakítsanak ki és hajtsanak végre;
- a házas- vagy élettársukat egy másik tagállamba követő nők számára kínáljanak fel olyan, megfelelő szolgáltatásokat, mint az új társadalmi és kulturális környezetbe való beilleszkedésüket elősegítő tanfolyamok, például nyelvtanfolyamok és szakképzés, és ezek során legyenek külön tekintettel az érzékeny helyzetben lévő nőkre;
- szenteljenek nagyobb figyelmet a nők munkaerő-piaci beilleszkedésének, különösen ami a szakképesítéseik megszerzését és felfrissítését, a tudás elsajátítását, illetve az egész életen át tartó tanulási és képzési program végrehajtását illeti;
- foglalkozzanak a kiszolgáltatott helyzetben lévő, rendkívüli mobilitású nőkkel, mint például a háztartásbeli alkalmazottakkal, a gondozókkal, takarítókkal és a szálloda- és vendéglátóiparban (HORECA-ágazat) dolgozó nőkkel;
- támogassák a nonprofit szervezetek társadalmi tudatosságot fokozó kampányait, amelyek a nemzetközi közösségben élő nőkre, például a kivándorolt házastársakra és élettársakra összpontosítanak;
- integrációt segítő programokat, pszichológiai tanácsadást és integrációs projekteket fejlesszenek ki; hangsúlyozza, hogy a problémák megértéséhez és megoldásához gyakorlati segítséget jelentenek a konkrét intézkedések;

32. rámutat a nemek közötti bérszakadék gazdaságra és egyénekre gyakorolt káros hatására; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti bérszakadék részben abból ered, hogy azokban a szakmákban, ahol a nők felülreprezentáltak, gyakran alacsonyabbak a fizetések;

33. sürgeti a tagállamokat, hogy tegyék átláthatóbbá a bérek alakulását, különösen a kollektív tárgyalások ösztönzése révén, elkerülendő a bérszakadékok fennmaradását vagy szélesedését, valamint a származási tagállam és a fogadó tagállam által folyósított nyugdíjak halmozásának utóhatásait, és tegyék meg a bérszakadék csökkentéséhez szükséges intézkedéseket; kéri a Bizottságot, hogy javasoljon a nemek közötti bérszakadék szankcionálására és mérséklésére irányuló új intézkedéseket, és biztosítsa a férfiak és a nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló 2006/54/EK irányelv⁽¹⁾ megfelelő végrehajtását és hatékonyságát, valamint a Parlament 2012. március 13-i állásfoglalásában kérteknek megfelelően vizsgálja felül a nemek közötti bérszakadékokra vonatkozó jelenlegi jogszabályt (2006/54/EK irányelv); nyomatékosan sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a szociális partnerekkel együttműködve dolgozzanak ki olyan politikákat, amelyek megszüntetik a nemek közötti bérszakadékot, a nők munkaerő-piaci integrációjára összpontosítanak, valamint előmozdítják a mobilitással kapcsolatos esélyegyenlőséget;

34. hangsúlyozza, hogy a gyereknevelés a felelősség megosztását igényli a férfi, a nő és a társadalom egésze között, és felhívja a tagállamokat a házastárssal vagy élettárssal és/vagy gyerekekkel érkező munkavállalók számára – fizetési szintjüktől vagy képzettségüktől függetlenül – különböző szolgáltatások – mint a fogadó államban rendelkezésre álló családi támogatásokkal, állami gyermekfelügyeleti intézményekkel, óvodákkal, iskolákkal és orvosi ellátással kapcsolatos tájékoztatók, – nyújtására, továbbá – a hatályos nemzeti jogszabályokkal összhangban – ingyenes hozzáférés biztosítását számukra az állami foglalkoztatási szolgálatokhoz, annak érdekében, hogy a másik tagállamba költöző polgár házastársa vagy élettársa munkát találhasson; ismételten hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a családgyejesítéshez való jogot;

35. felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak olyan, infrastruktúrát illető intézkedéseket, amelyek támogatják a családos, mobilis munkavállalókat, megoldva ezek oktatáshoz és gyermekgondozáshoz, társadalombiztosításhoz és közösségi szolgáltatásokhoz való hozzáférését; a származási és a befogadó tagállamokat egyaránt felszólítja, hogy fejlesszenek ki mechanizmusokat a rendkívüli mobilitású családos munkavállalók beilleszkedése és újrabeilleszkedése céljára; hangsúlyozza, hogy a munkavállalóknak jobban el kellene ismerniük a külföldre költöző nők által elsajátított interkulturális készségek értékét;

⁽¹⁾ HL L 204., 2006.7.26., 23. o.

2013. június 11., kedd

36. buzdítja a tagállamokat, hogy lépjenek fel a valamennyi korosztályba tartozó nők szegénységével és társadalmi kirekesztettségével szemben; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek intézkedéseket a szegénység elnőiesedésének megakadályozása érdekében, előmozdítva a nők körében a foglalkoztatást és a vállalkozó szellemet, fellépve a bérkülönbségekkel szemben, és – gyermekgondozási létesítmények kialakításával – megkönnyítve a szakmai és a családi kötelezettségek összehangolását;
37. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy fordítsanak külön figyelmet az idősebb nők körében tapasztalható szegénység problémájára, amely azzal magyarázható, hogy kisebb nyugdíjban részesülnek, aminek részben azok a munka nélkül töltött időszakok az okai, amelyeket életük során vállalniuk kellett annak érdekében, hogy gondozhassák gyermekeiket és többi rászoruló családtagjaikat;
38. felhívja a tagállamokat, hogy ösztönözzék a munkáltatókat a nők munkájának rugalmasabbá tételére, és a gyermekeikkel való tényleges, fizikai kapcsolat fenntartásának lehetővé tételére, különösen azon nők esetében, akiknek a gyermekei a származási országban maradtak;
39. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék a vállalkozásokat és a közigazgatást az egyenlő javadalmazási és társadalmi feltételeken alapuló távmunka alkalmazására, hogy ennek révén el lehessen kerülni, hogy a nők szakmai előmenetele megakadjon a partnerük mobilitása miatt;
40. felhívja a tagállamokat, hogy aktívan működjenek közre a munkavállalók mobilitása előtt álló akadályok elhárításában azáltal, hogy a családtagok és partnerek számára szolgáltatásokat nyújtanak, egyebek közt az új szociokulturális környezetükbe való tartós beilleszkedésüket elősegítő képzéseket, mint például nyelvtanfolyamokat és szakképzéseket, függetlenségük és méltóságuk biztosítása érdekében;
41. hangsúlyozza, hogy vonzóvá kell tenni a nők számára a matematikával, az informatikával és az új technológiákkal kapcsolatos szakmákat a munkaköri szegregáció és a bérezés terén történő megkülönböztetés visszaszorítása érdekében; sürgeti a tagállamokat, hogy fiatal kortól kezdve mozgítsák elő a nők körében a tudományos, műszaki, mérnöki, illetve matematikai készségeket igénylő hivatásokat és szakmákat, elősegítve a foglalkoztathatóságot, valamint segítve az oktatás, a szakképzés és a foglalkoztatás közötti átmenetet; kéri ezért a tagállamokat, hogy biztosítsanak, illetve fejlesszenek tovább olyan minőségi karriertervezési és pályaeorientációs szolgáltatásokat, amelyek segítséget nyújtanak a nőknek e tekintetben;
42. hangsúlyozza annak pozitív hatását, hogy a nők számára már korán vonzóvá teszik a magas foglalkoztatottsági potenciállal rendelkező, kulcsfontosságú iparágakat, különösen a zöld gazdaságot, az egészségügyi és szociális gondozói ágazatot, illetve a digitális gazdaságot;
43. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy lépjenek fel az ágazati nemi szegregációval szemben, egyrészt azáltal, hogy fiatal kortól kezdve motiválnak a vonatkozó ágazatokban való munkavállalásra, másrészt azon körülmények orvoslása révén, amelyek miatt az adott ágazat kevésbé vonzó a nők vagy a férfiak számára, ideértve egyrészt a gondozói feladatok ellátásával össze nem egyeztethető munkafeltételeket, másrészt a bérezést;
44. megismétli a tagállamokhoz intézett kérését, hogy növeljék az oktatási és foglalkozási mobilitást a következők révén: a) a tudatosság növelése, és az információ mindenki számára könnyen elérhetővé tétele; b) a mobilitás hozzáadott értékének hangsúlyozása az oktatás korai szakaszaiban; c) a tagállamok közti mobilitási tapasztalatból származó tanulási eredmények jóváhagyásának biztosítása; és d) az adminisztratív terhek csökkentése és a tagállamok illetékes hatóságai közti együttműködés ösztönzése; (e) a külföldi tartózkodás elismerése a származási tagállam szerinti nyugdíjjogosultság megállapítása során;
45. felszólítja a Bizottságot, hogy fektessen hangsúlyt az oktatás és a szakképzés, valamint a felsőoktatás és a felnőttképzés valamennyi aspektusára azzal a céllal, hogy növelje az oktatás minőségét, ezáltal pedig javítsa a jövőbeli foglalkoztatási kilátásokat;
46. megjegyzi, hogy 1987-es létrehozása óta csak az Erasmus program több mint 2,2 millió tanuló számára tette lehetővé az unión belüli mobilitást, és jelentősen hozzájárult az európai felsőoktatási mobilitáshoz; kéri ezért, hogy a jövőbeli pénzügyi keretben biztosítsanak elegendő pénzügyi forrást valamennyi mobilitási és oktatási program számára; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is aktívan támogassák az európai és nemzetközi oktatási és

2013. június 11., kedd

tanulmányi programokat, mint a Grundtvig, Comenius, Leonardo da Vinci, Jean Monet és Erasmus programok, amelyek elősegítik a nők oktatási és foglalkoztatási mobilitását az Európai Unióban, valamint az oktatók számára is lehetővé teszik, hogy pályafutásuk egy szakaszát másik uniós tagállamban töltsék, így járulva hozzá az európai polgárság és összetartozás érzésének kialakulásához; hangsúlyozza az új, többéves oktatási, szakképzési, ifjúsági és sport program fontosságát, amely a mobilitás és az oktatás terén jelenleg működő európai és nemzetközi programok pozitív tapasztalataira épít;

47. hangsúlyozza a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő oktatási rendszerek fontosságát, mivel azok széles körű választási lehetőséget biztosítanak a gyermekek számára tehetségük felfedezése tekintetében; rámutat, hogy a kutatások szerint az erős nemi sztereotípiák oktatáson belüli alkalmazása hozzájárul a munkaerőpiacon belüli nemi szegregációhoz, az ágazatok és a szakmák vonatkozásában egyaránt; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy lépjenek fel ezekkel a sztereotípiákkal szemben;

48. hangsúlyozza ifjúsági garanciák bevezetésének szükségességét azon uniós tagállamokban, amelyek célja a fiatalok – ekként pedig többek között a tanulmányaikat befejező nők – munkaerő-piaci hozzáféréseinek javítása, valamint az oktatási környezetből a munkaerő-piacra történő átmenet megkönnyítése; hangsúlyozza, hogy a karrier kezdetének mobilitási szokásai kulcsszerepet játszanak a későbbi munkahelyváltásokra való felkészülésben; emlékeztet a „Több lehetőséget a fiataloknak” kezdeményezésről szóló 2012. május 24-i és az ifjúsági garanciaprogramról szóló 2013. január 16-i állásfoglalására; kéri ezért a Bizottságot és a tagállamokat a fiatalok foglalkoztatására vonatkozó csomag mielőbbi végrehajtására, különös tekintettel „Az első EURES-állásod” kezdeményezésre és az „Ifjúsági garanciára”, előmozdítandó a fiatal nők körében a korai tanulmányi és foglalkoztatási mobilitást;

49. kéri továbbá a Bizottságot, hogy a mobilitás két – oktatási és foglalkozási – szakasza hatékonyságának biztosítása érdekében dolgozzon ki megoldásokat az ifjúsági mobilitás eredményeképp megszerzett képzettségi szint és az ennek a szintnek megfelelő állásajánlatok közötti összhang megerősítésére;

50. hangsúlyozza, hogy a foglalkoztatás megerősítése érdekében a tartós munkanélküliség elleni küzdelem mellett nemcsak a diákok és a munkavállalók mobilitásának megerősítését kell fontolóra venni, hanem a szakoktatók mobilitását is; úgy véli, hogy ez a megközelítés biztosítaná a minőségi oktatást;

51. hangsúlyozza a szociális dimenzió megerősítésének szükségességét, valamint a tanulmányi mobilitási programokhoz való hozzáférés javítását a hátrányos helyzetű, kisebb jövedelmű, anyasági szabadságukat töltő vagy gyermeküket egyedül nevelő nők számára;

52. felhívja a tagállamokat, hogy tisztázzák a nők tanulmányi és foglalkoztatási mobilitására irányuló pénzügyi támogatások lehetőségeit, és könnyítsék meg ezen információkhoz való hozzáférést;

53. hangsúlyozza, hogy a fogyatékkal élő és egyedülálló, valamint a képesítés nélküli vagy alacsonyban képzett nőknek elegendő információt és további támogatást kell biztosítani, hogy hozzáférjenek a meglévő képzési, tanulmányi és oktatási mobilitási programokhoz;

54. felhívja a figyelmet különösen a fogyatékkal élő nőkre és hangsúlyozza a kétszeres megkülönböztetéssel szembeni, illetve a teljes jog- és esélyegyenlőséget előmozdító intézkedések és fellépések szükségességét;

55. úgy véli, hogy fokozott figyelmet kell fordítani a kisebbségi közösségekből származó nők kulturális hátterére, illetve hagyományaira;

56. kéri a tagállamokat, hogy a nők munkavállalási arányának javítása érdekében bátorítsák a nemzeti, regionális és helyi projekteket; felhívja a tagállamokat, hogy ösztönözzék a férfiakat és nőket nagyobb önkéntes részvételre a közösség érdekében zajló jótékonyági tevékenységekben;

57. hangsúlyozza, hogy kiemelt figyelmet kell fordítani a – bizonytalan feltételek mellett nagyobb valószínűséggel munkát vállaló – 45 évesnél idősebb nők mobilitásának támogatására;

58. hangsúlyozza, hogy növelni kell a külföldre költözött nők részvételének szintjét az egész életen át tartó tanulási programokban, beleértve a képességek fejlesztését célzó programokat, rámutat továbbá a társadalmi integrációt erősítő programok bevezetésének szükségességére;

2013. június 11., kedd

59. rámutat arra, hogy a munkanélküliség és a munkaerő-piacra történő belépés nehézségei a nők egyes korcsoportjainak széles spektrumát érintik, akiknek gyorsan kell reagálniuk a munkaerő-piaci igényekre, és üdvözlő a Bizottság által javasolt intézkedéseket, amelyek célja a fiatalok munkanélküliség és társadalmi kirekesztés elfogadhatatlan szintjének kezelése, valamint munkahelyek, oktatás és képzés biztosítása a fiatalok számára; támogatja a Bizottság által elfogadott intézkedéseket, például a „Nők mobilitásának előmozdítása” mechanizmust, és kéri a Bizottságot, hogy bővítse ki és növelje azon projektek hatókörét, amelyek a nők szakmai mobilitásának növelését célozzák;

60. hangsúlyozza az idősödés és a nemzedékek közötti szolidaritás európai évének következtetéseit; arra, hogy szükség van az önkéntes tevékenységek, valamint az ismeretek és tapasztalatok kölcsönös cseréjének támogatására a nők különféle korcsoportjai körében;

61. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa a pénzügyi források azon programok javára történő megfelelő újraelosztását, amelyek a nők foglalkoztatását és a hátrányos helyzetű csoportok oktatásának minőségét hivatottak előmozdítani;

62. azt ajánlja, hogy hozzák létre az Európai Tanácsadó Szolgálat Hálózatát, hogy a nők integrációjával kapcsolatos tájékoztatással, know-how-val és iránymutatással segítsék a helyi közösségeket a problémával való megküzdés terén; javasolja az olyan eszközök és hálózatok népszerűsítését és az olyan, már létező európai hálózatok, illetve mobilitást segítő eszközök finanszírozásának folytatását, mint az EURES, az Európa Önökért és a Europe Direct, amelyek megkönnyítik a nők számára a különböző tagállamokban őket megillető jogokról és lehetőségekről történő tájékozódást;

63. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak.

P7_TA(2013)0248

Az európai elektronikus útdíjszedési szolgáltatással és a könnyű személygépjárművekre vonatkozó matricás rendszerrel kapcsolatos stratégia

Az Európai Parlament 2013. június 11-i állásfoglalása az európai elektronikus útdíjszedési szolgáltatással és a könnyű személygépjárművekre vonatkozó matricás rendszerrel kapcsolatos stratégiáról (2012/2296(INI))

(2016/C 065/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „A könnyű személygépjárművekre kivetett nemzeti közúti infrastruktúrahaszlati díj alkalmazása” című bizottsági közleményre (COM(2012)0199),
- tekintettel az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „Az európai elektronikus útdíjszedési szolgáltatás végrehajtása” című bizottsági közleményre (COM(2012)0474),
- tekintettel a Bizottság „Útiterv az egységes európai közlekedési térség megvalósításához – Úton egy versenyképes és erőforrás-hatékony közlekedési rendszer felé” című közlekedésről szóló fehér könyvére (COM(2011)0144),
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság jelentésére (A7-0142/2013),

A. mivel az európai elektronikus útdíjszedési rendszer (EETS) Bizottság által bevezetett jelenlegi rendszere nem működik és át kell alakítani; mivel bizonyos piaci érdekeltek jelenleg nem érzik a kölcsönösen átjárható európai elektronikus útdíjszedési rendszerhez való alkalmazkodás monetáris előnyét;

B. mivel a jövőben valószínűleg csökkenni fog a tagállamokhoz az adókból és jövedéki adókból befolyó jövedelem a köljalalapú üzemanyagoktól való elmozdulás következtében;

2013. június 11., kedd

- C. mivel a „fogyasztó fizet/szennyező fizet” elvnek továbbra is az európai közlekedés kulcsfontosságú prioritásának kell lennie;
- D. mivel a közeljövőben egyre több tagállamban fog megvalósulni az úthasználati díjszabás;
- E. mivel a határ menti területeken az új elektronikus útdíjszedési rendszerek végrehajtásakor többször is bizonyos problémák adódtak a külföldi úthasználókkal összefüggésben, ami anyagi károkkal és hátrányos megkülönböztetéssel kapcsolatos kifogásokhoz és panaszokhoz vezetett;
- F. mivel az Európai Unió felelős azért, hogy ez az új fejlesztés ne érintse kedvezőtlenül a határon átnyúló utazást, a határ menti régiókban élők mindennapi életét vagy a kereskedelmet;
- G. mivel az Európai Uniónak ösztönöznie kell az olyan úthasználati díjszabást, amely nem részesíti hátrányos megkülönböztetésben azon úthasználókat, akik nem az úthasználati díjat beszedő ország lakosai;
- H. mivel a jövőben az új utak építése mellett több pénzre lesz szükség elsősorban a meglévő közlekedési infrastruktúra fenntartásához és karbantartásához;
- I. mivel a tagállamok számára lehetővé kell tenni akár a távolságalapú, akár az időalapú díjrendszerek bevezetését, azonban lépéseket kell tenni annak érdekében, hogy lehetőség szerint előnyt élvezzenek a távolságalapú rendszerek, mivel azok az időalapú rendszereknél méltányosabbak és kevésbé diszkriminatívak;
- J. mivel már léteznek technológiák az útdíjhasználati rendszerek átjárhatóvá tételére;
- K. mivel az európai elektronikus útdíjszedési rendszer egyetlen komoly problémája nem piaci vagy technikai kérdésekkel kapcsolatos, hanem azzal, hogy hiányzik az ilyen rendszer végrehajtásához szükséges politikai akarat;

Általános keret

1. tudomásul veszi a Bizottság nyilatkozatát, amely szerint a két legfőbb érintett az útdíjszedők és az EETS-szolgáltatók, azonban rámutat arra, hogy az úthasználók, különösen a közlekedési vállalatok a harmadik legfontosabb érdekelt fél; rámutat, hogy a személygépkocsik tulajdonosai lehetséges végfelhasználók, akik segítséget nyújthatnak az európai elektronikus útdíjszedési rendszer fejlesztésének felgyorsításához;
2. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogyan lehetne az érdekelt feleket hatékonyabban bevonni a következő lépésekbe;
3. hangsúlyozza, hogy míg a személyes adatok védelme és általában véve az adatvédelem kiemelkedő fontosságúnak számít, valamint minden új intézkedést az európai uniós adatvédelmi jog és különösen a 95/46/EK irányelv szerint kell meghozni, ez nem jelenthet akadályt a rendszerek kölcsönös átjárhatósága tekintetében;
4. elismeri az úttulajdonosok azon jogát, amely szerint infrastruktúrájuk használatáért és az ehhez kapcsolódó szolgáltatásokért megfelelő összeg fizetése jár nekik;

Az európai elektronikus útdíjszedési rendszer: az eddigi kudarc és az új irány szükségessége

5. egyetért a Bizottsággal abban, hogy az európai elektronikus útdíjszedési rendszerről szóló hatályos 2004/52/EK irányelv nem vezetett a tagállamok között kölcsönösen átjárható európai elektronikus útdíjszedési szolgáltatások várt kialakulásához; úgy véli, hogy az EETS kudarcot vallott, valamint hangsúlyozza, hogy drasztikus intézkedéseket kell hozni a fenti cél elérése érdekében;
6. úgy véli, a Bizottságnak a kölcsönös átjárhatóságra vonatkozó, megfelelő jogalkotási javaslatokat kellene kidolgoznia minél előbb, hogy minden érdekelt felet kötelezzon az európai elektronikus útdíjszedési rendszer projektjének előmozdítására;
7. sajnálatosnak tartja, hogy a tagállamok egészében véve kevés érdeklődést mutattak az EETS kifejlesztése iránt, továbbá hogy a Bizottság nem tesz lépéseket az uniós jog érvényesítése érdekében; ezért ezzel összefüggésben sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozzon ki, illetve javasoljon egy olyan ösztönző rendszert, amely az üzemeltetőket és tagállamokat arra sarkallja, hogy minél rövidebb idő alatt bevezessék a rendszert;
8. egyetért a Bizottsággal abban, hogy az elektronikus útdíjszedés területén igény van kölcsönösen átjárható megoldásra, azonban véleménye szerint megfelelő intézkedések szükségesek ahhoz, hogy az érdekeltek végrehajtsanak egy ilyen rendszert, mivel kizárólag a kölcsönösen átjárható rendszerből származó bevétel nem elég vonzó az útdíjbeszedő berendezések egyes gyártói vagy egyes útüzemeltetők számára;

2013. június 11., kedd

9. úgy véli, hogy a Bizottság által alkalmazott piaci alapú megközelítés eredménytelennek bizonyult, ezért politikai intézkedésekre van szükség az európai elektronikus útdíjszedési rendszer bevezetésének felgyorsítása és közeljövőben történő megvalósítása érdekében;
10. úgy véli, hogy a Bizottság regionalizáció továbbvitelével kapcsolatos tervei nem kielégítőek, mivel további késedelmekhez vezethetnek, ami a szolgáltatás egész Unióra kiterjedő kifejlesztésének rovására mehet;
11. úgy véli, hogy a szolgáltatás egész Unióra kiterjedő kifejlesztésének kell továbbra is mindenképpen az EU végső céljának maradnia; hangsúlyozza, hogy a regionalizáció, ha végrehajtják, csak átmeneti szakasz lehet;
12. úgy véli, hogy több széles körű intézkedésre van szükség, és szorgalmazza, hogy a Bizottság egyrészt szigorúan lépjen fel azon tagállamokkal szemben, amelyek nem megfelelő módon hajtják végre az uniós jogszabályt, másrészt haladéktalanul kezdje el a témával kapcsolatos összes rendelkezésre álló tanulmány áttekintését, hogy egyértelműen megalapozza a közép- és hosszú távú intézkedésekkel kapcsolatos különböző lehetőségeket, köztük – a fizikai akadályok okozta közlekedési dugók megelőzése és csökkentése érdekében – az olyan technológián keresztül történő úthasználati díjszabást, mint például a GPS/GNSS, és sürgeti, hogy a Bizottság 2013 végére nyújtsa be áttekintését;
13. úgy véli, hogy a Bizottságnak tanulmányoznia kellene, hogy mely pénzügyi szempontok és feltételek mellett válhat az európai elektronikus útdíjszedési rendszer működőképes valósággá;
14. úgy véli, hogy az átjárhatóságról szóló 2004/52/EK irányelv biztosítja a párhuzamosan működő egyedi úthasználati díjrendszerek tekintetében megfelelő szabályozási keretet, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy az úthálózatok sajátosságainak figyelembevételével válasszanak a különböző technológiák közül;
15. úgy véli, hogy a választott rendszertől függetlenül a Bizottságnak nagy gondot kell fordítania annak biztosítására, hogy a fogyasztók mindig tisztában legyenek az útdíj összegével, amelyeket az elektronikus berendezés vagy egyéb fizetőeszköz segítségével szednek be;
16. kéri, hogy a több országon átutazó és különösen a külső határoknál elhelyezkedő tagállamok felől vagy azok irányába haladó hivatásos és más járművezetők sajátos igényeit mindig vegyék figyelembe a szolgáltatás fejlesztésekor;
17. felkéri az Európai Bizottságot, hogy a transzeurópai közlekedési hálózatokkal kapcsolatos munkaprogramjaiban biztosítson lehetőséget az európai elektronikus útdíjszedési rendszer megvalósításának felgyorsítását szolgáló projektek finanszírozására;
18. úgy véli, eredménytelennek bizonyult az a megközelítés, hogy a szolgáltatásnyújtást a piac határozza meg, és meg kell vizsgálni azokat a hibákat, amelyek e helyzet kialakulásához vezettek;
19. véleménye szerint az ágazat érintett szereplői – azaz az útdíjszedési szolgáltatók, útkoncessziók, valamint az elektronikus kártyák és ehhez kapcsolódó berendezések gyártói – részéről nincs meg az akarat az EETS bevezetésére, és lehetséges, hogy az érdekelt felek együttműködését kikényszerítő rendeletre van szükség; úgy véli, hogy a Bizottságnak támogató intézkedéseket kell bevezetnie a végső felhasználót szolgáló hatékony úthasználati díjszabás kidolgozása érdekében, különös tekintettel az úthasználati díjszabás szélesebb körben történő jövőbeni alkalmazására;
20. felszólítja a Bizottságot, hogy a különböző tagállamok között folyamatban lévő, a műszaki és szerződés-kötési átjárhatóságra irányuló projektek alapján készítsen részletes értékelést, és adott esetben javasoljon a bevált gyakorlatokon alapuló új intézkedéseket;
21. egyetért a Bizottsággal abban, hogy már létezik technológia a kölcsönösen átjárható rendszerek számára;
22. rámutat, hogy számos tagállam az elkövetkező néhány éven belül készen áll az útdíjfizetési rendszerek bevezetésére vagy a meglévő koncessziók meghosszabbítására; annak biztosítására kéri a Bizottságot, hogy e rendszerek tegyenek eleget az átjárhatósági követelményeknek, továbbá az útdíjfizetési rendszerek végrehajtása semmiképpen ne jelentsen hátrányos megkülönböztetést a nem az adott országban élők számára, azaz ne akadályozza a szabad mozgás elvét;
23. felszólítja a tagállamokat és a díjköteles útszakaszok üzemeltetőit, hogy szorosan működjenek együtt a szomszédos országokkal, valamint minden rendelkezésükre álló eszközzel – így többek között a fizetési rendszerek, az úthasználókat az árakról és az úthasználat feltételeiről tájékoztató eszközök segítségével – támogassák a rendszer bevezetését;
24. mulasztás esetén kötelezettségszegési eljárások indítását szorgalmazza;

2013. június 11., kedd

Közúthasználati díjak: matricák, díjfizetés, kölcsönös átjárhatóság és adatvédelem

25. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak kell eldönteniük, hogy bevezessenek-e úthasználati díjakat vagy sem, és hogy nekik kell meghatározniuk az úthasználati díj összegét, valamint az ő kezükben kell hogy legyen a végső döntés arról, hogy mire költik az úthasználati díjszedésből származó bevételeket;

26. felszólítja a tagállamokat közlekedési hálózatuk továbbfejlesztésére az úthasználati díjszedésből származó bevételek ezen célra történő elkülönítése révén, hogy úthálózatuk a lehető legfenntarthatóbb, leghatékonyabb, legkörnyezetkímélőbb és legbiztonságosabb legyen;

27. elismeri, hogy a tagállamok jelenleg azt tervezik, hogy új típusú gépjárművekre – köztük a könnyű személygépkocsikra – vetnek ki úthasználati díjat, ami miatt még sürgetőbb, hogy a Bizottság bevezessen egy koordinált, kölcsönösen átjárható díjszabási rendszert;

28. a kedvező irányba tett lépésnek tartja, ha az útdíjakat a „felhasználó fizet” elv alapján egyenlőbben alkalmazzák valamennyi járműkategória esetében;

29. felszólítja a tagállamokat, hogy a nemzeti útdíjrendszerek létrehozásakor vegyék figyelembe a határ menti régiók lakosainak sajátos helyzetét; hangsúlyozza, hogy a nemzeti útdíjrendszerek semmilyen megkülönböztető hatással nem járhatnak;

30. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az útdíjrendszerekre vonatkozó tervek kidolgozásakor vegyék figyelembe a határ menti régiók sajátos helyzetét, minimálisra csökkentve ezzel a határ menti régiókban élőkre gyakorolt hatást;

31. úgy véli, hogy míg a bevételek előteremtése a tagállamok hatáskörébe tartozik, az Európai Uniónak a távolságalapú díjazási rendszert kell támogatnia a matricás rendszer helyett, mivel az előbbi sokkal méltányosabb, nem diszkriminatív rendszer, az utóbbi a múltban viszont már gondot okozott a hatékonyság és a diszkrimináció tekintetében, és minden lehetséges esetben el kell kerülni;

32. úgy véli, hogy a Bizottságnak az időalapú rendszerek esetében kötelezővé kell tennie, hogy különféle napi, heti, havi és éves arányos díjstruktúrákon alapuló testre szabott matricákat ajánljanak az úthasználóknak, lehetővé téve, hogy a matricát akár 30 nappal az úthasználatot megelőzően beszerezzék, és hogy egyértelműen megadják az adminisztratív díjként felszámított összeget, valamint úgy véli, hogy a Bizottságnak a távolságalapú rendszerek szélesebb körű bevezetését kell támogatnia, szemben az időalapúakkal;

33. úgy véli, hogy bármilyen, az üzemeltetési rendszert és a fogyasztók, valamint mozgásuk adatait megosztó új díjszabási rendszernek szigorúan meg kell felelnie az uniós adatvédelmi szabályozásnak, valamint az adatokat személyteleníteni kell a magánélet védelme érdekében; pragmatikusan közelíti meg az adatvédelmet, és véleménye szerint a szükséges óvintézkedések megléte esetén az adatvédelmi aggályok már nem jelenthetnek akadályt a kölcsönös átjárhatóság területén;

34. sürgeti a Bizottságot, hogy kötelezze a matricákat használó tagállamokat a matricaértékesítés és az információkhoz való hozzáférés jelentős egyszerűsítésére és online fizetési szolgáltatás működtetésére, amely lehetővé teszi a fogyasztók számára a díjaik előzetesen történő online kifizetését egy mindenki számára hozzáférhető felületen az egyetemes tervezés követelményeinek megfelelően;

35. sürgeti a Bizottságot, hogy tegye lehetővé az útdíjszedési és matricás rendszerek esetében a mobiltelefonon keresztüli fizetést;

36. hangsúlyozza egy olyan megfelelő és jól látható jelzés szükségességét, amely tájékoztatja az autósokat a fizetendő összegről; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a pénzbírságokkal és egyéb büntetésekkel kapcsolatos információkat egyértelműen fel kell tüntetni és könnyen hozzáférhetővé kell tenni;

37. elismeri az áru fuvarozó cégek és a kkv-k igényeit, valamint azt az előnyt, amit az európai elektronikus útdíjszedési rendszer jelentene ezen csoportok számára az áruknak a lehető legversenyképesebb áron való piacra juttatása szempontjából;

2013. június 11., kedd

38. megállapítja, hogy ezek a vállalkozások és kkv-k Európában a gazdasági növekedés és a munkahelyteremtés fontos tényezői, és ezért alapvetőnek tartja, hogy ezeket a vállalkozásokat ne sújtsák szükségtelen többletdíjakkal, hanem valamennyi járműkategória tekintetében horizontálisan a „felhasználó fizet” elvet alkalmazzák;

39. javasolja, hogy a Bizottság hozzon határozott intézkedést azokkal szemben, akik nem hajlandók együttműködni a kölcsönös átjárhatóságra vonatkozó hatályos irányelvel, mindeközben mérje fel az európai elektronikus útdíjszedési rendszerről, valamint az útdíjszedési rendszerek kölcsönös átjárhatóságáról szóló új jogszabályra irányuló bizottsági javaslat benyújtásának szükségességét;

o

o o

40. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2013. június 12., szerda

P7_TA(2013)0266

Szociális beruházás a növekedés és a kohézió érdekében

Az Európai Parlament 2013. június 12-i állásfoglalása a Bizottság „Szociális beruházás a növekedés és a kohézió érdekében, többek között a 2014–2020-as időszakra szóló Európai Szociális Alapon keresztül” című közleményéről (2013/2607(RSP))

(2016/C 065/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ), és különösen annak 5., 6., 9., 14., 147., 148., 149., 151. és 153. cikkére, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájára, különösen annak 24., 25., 26., 29., 33., 34., 35. és 36. cikkére,
- tekintettel a Bizottság „Szociális beruházás a növekedés és a kohézió érdekében, többek között a 2014–2020-as időszakra szóló Európai Szociális Alapon keresztül” című, 2013. február 20-i közleményére (COM(2013)0083),
- tekintettel a Bizottság „Beruházások a gyermekek érdekében: a hátrányos helyzetből való kitörés” című, 2013. február 20-i ajánlására (2013/112/EU) ⁽¹⁾,
- tekintettel „A demográfiai és társadalmi trendek alakulása: a szociálpolitikák szerepe a befogadásban, a foglalkoztatásban és a gazdaságban” című, 2013. február 20-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2013)0038),
- tekintettel „A munkaerőpiacról kiszorultak aktív befogadásának elősegítéséről szóló 2008. évi európai bizottsági ajánlás tagállamok általi végrehajtásának nyomon követése – a szociális beruházási megközelítés felé” című, 2013. február 20-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2013)0039),
- tekintettel a „Harmadik kétéves jelentés az általános érdekű szociális szolgáltatásokról” című, 2013. február 20-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2013)0040),
- tekintettel a „Tartós ápolás-gondozás az idősödő társadalomban: kihívások és szakpolitikai lehetőségek” című, 2013. február 20-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2013)0041),
- tekintettel „A hajléktalanság problémájának kezelése az Európai Unióban” című, 2013. február 20-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2013)0042),
- tekintettel a „Beruházás az egészségbe” című, 2013. február 20-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2013)0043),
- tekintettel a „Szociális beruházás az Európai Szociális Alapon keresztül” című, 2013. február 20-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2013)0044),
- tekintettel a 2013. évi éves növekedési jelentésről szóló 2012. november 28-i bizottsági közleményre (COM(2012) 0750) és a közös foglalkoztatási jelentés ahhoz mellékelte tervezetére,

⁽¹⁾ HL L 59., 2013.3.2., 5. o.

2013. június 12., szerda

- tekintettel „A gazdaságpolitikai koordináció európai szemesztere: a 2013. évi éves növekedési jelentés foglalkoztatási és szociális vonatkozásai” című, 2013. február 7-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az „Európa 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel az „Út a munkahelyteremtő fellendülés felé” című, 2012. április 18-i bizottsági közleményre (COM(2012)0173),
- tekintettel a Bizottsághoz intézett, szóbeli választ igénylő kérdésére, valamint az ahhoz kapcsolódó, „Út a munkahelyteremtő fellendülés felé” című 2012. június 14-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az „Új készségek és munkahelyek menetrendje: Európa hozzájárulása a teljes foglalkoztatottsághoz” című, 2010. november 23-i bizottsági közleményre (COM(2010)0682),
- tekintettel az „Új készségek és munkahelyek menetrendje” című 2011. október 26-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel „A szegénység és társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai platformja: A szociális és területi kohézió európai keretrendszer” című, 2010. december 16-i bizottsági közleményre (COM(2010)0758), az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság arról szóló véleményére ⁽⁴⁾, valamint a vonatkozó 2011. november 15-i saját állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a „Több lehetőséget a fiataloknak” kezdeményezéséről szóló, 2011. december 20-i bizottsági közleményre (COM(2011)0933),
- tekintettel a Bizottsághoz intézett, szóbeli választ igénylő kérdésére, valamint az ahhoz kapcsolódó, „Több lehetőséget a fiataloknak” kezdeményezéséről szóló 2012. május 24-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽⁶⁾,
- tekintettel „A fiatalok bevonása a foglalkoztatásba” című, 2012. december 5-i bizottsági közleményre (COM(2012)0727),
- tekintettel az új fenntartható gazdaságban rejlő foglalkoztatási potenciál feltárásáról szóló, 2010. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel az Európai Tanács által 2011. március 7-én elfogadott, a férfiak és a nők közötti egyenlőségről szóló európai paktumra (2011–2020),
- tekintettel a munkaerőpiacról kiszorultak aktív befogadásának elősegítéséről szóló bizottsági ajánlásról szóló, 2008. október 3-i bizottsági közleményre (COM(2008)0639), és az arról szóló 2009. május 6-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel a migránsok integrációjáról, ennek munkaerőpiacra gyakorolt hatásairól és a szociális biztonsági rendszerek koordinálásának külső dimenziójáról szóló 2013. március 14-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel az általános érdekű szociális szolgáltatások jövőjéről szóló 2011. július 5-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0053.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0260.

⁽³⁾ HL C 131. E, 2013.5.8., 87. o.

⁽⁴⁾ HL C 248., 2011.8.25., 130. o.

⁽⁵⁾ HL C 153. E, 2013.5.31., 57. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0224.

⁽⁷⁾ HL C 308. E, 2011.10.20., 6. o.

⁽⁸⁾ HL C 212. E, 2010.8.5., 23. o.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0092.

⁽¹⁰⁾ HL C 33. E, 2013.2.5., 65. o.

2013. június 12., szerda

- tekintettel a „Megújított szociális menetrend: lehetőségek, hozzáférés és szolidaritás a XXI. századi Európában” című, 2008. július 2-i bizottsági közleményre (COM(2008)0412) és az arról szóló 2009. május 6-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel „Az államháztartás hosszú távú fenntarthatósága és gazdaságélénkítés” című bizottsági közleményre (COM(2009)0545) és az arról szóló 2010. május 20-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Szociális Alapról és az 1081/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2012. március 14-i bizottsági javaslatra (COM(2011)0607/2 – 2011/0268 (COD)) és az arra vonatkozó 2012. augusztus 20-i jogalkotási állásfoglalás-tervezetére ⁽³⁾,
 - tekintettel a „Kezdeményezés a szociális vállalkozásért – A szociális vállalkozásokat mint a szociális gazdaság és innováció kulcsszereplőit előmozdító szabályozási légkör kialakítása” című 2012. november 20-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a „Vállalati társadalmi felelősségvállalás: a társadalmi érdekek előmozdítása, valamint a fenntartható és inkluzív fellendüléshez vezető út” című 2013. február 6-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a szociális beruházásokról szóló megállapodásról mint a válságra adott válaszról szóló 2012. november 20-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
 - tekintettel a megfelelő, biztonságos és fenntartható európai nyugdíjak menetrendjéről szóló, 2012. február 16-i bizottsági közleményre (COM(2012)0055),
 - tekintettel a szociálpolitikáról szóló 117. számú ILO-egyezményre (alapvető célok és normák),
 - tekintettel a szociális védelmi minimumról szóló 202. számú ILO-ajánlásra,
 - tekintettel a „Szociális beruházás a növekedés és a kohézió érdekében, többek között a 2014–2020-as időszakra szóló Európai Szociális Alapon keresztül” című közleménnyel kapcsolatban a Bizottsághoz intézett, szóbeli választ igénylő kérdésre (O-000057/2013 – B7-0207/2013),
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a költségvetési konszolidáció érdekében hozott intézkedések sok tagállamban oda vezettek, hogy a kiadásokra vonatkozó rövid távú célkitűzéseket részesítették előnyben ahelyett, hogy a fenntartható fejlődésbe, foglalkoztatásba, társadalmi kohézióba és versenyképességbe ruháztak volna be az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek elérése érdekében;
- B. mivel az Európát, és különösen az euróövezeti országokat sújtó államadósság-válság súlyos gazdasági visszaesést okozott, ami a legtöbb tagállamban – a munkanélküliség, a szegénység és a társadalmi kirekesztés növekedése révén – negatív társadalmi következményekkel járt;
- C. mivel a válság rávilágított a tagállamok kölcsönös gazdasági függőségére, és a munkaerő-piaci és társadalmi kihívások tekintetében meglévő reagálási képességeik közötti jelentős különbségekre;
- D. mivel a válság – a demográfiai változásokkal társulva – olyan helyzetet teremt, amelyben a tagállamoknak feltétlenül javítaniuk kell szociális kiadásaik hatékonyságát, és e célt szem előtt tartva kell kialakítaniuk szociális védelmi rendszereik potenciális reformjait;
- E. mivel nemzeti szinten a szociális partnerek fontos szerepet játszhatnak a szociális biztonsági rendszerek finanszírozásában és működtetésében;
- F. mivel a jól irányított és hatékony szociális beruházások elősegítik a gazdaság stabilizálódását, előmozdítják a foglalkoztatást és fejlesztik a munkaerő készségeit, fellendítve ezáltal az EU versenyképességét;

⁽¹⁾ HL C 212. E, 2010.8.5., 11. o.

⁽²⁾ HL C 161. E, 2011.5.31., 112. o.

⁽³⁾ A Parlament Foglalkoztatási és Szociális Bizottságának jelentése (A7-0250/2012).

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0429.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0050.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0419.

2013. június 12., szerda

- G. mivel a rendelkezésre álló munkahelyek növekvő készségigénye és a jövőbeli munkahelyteremtő ágazatok által megkövetelt, a fenntartható gazdaság és társadalom céljaihoz illeszkedő készségek az oktatási és képzési programokba történő megfelelő mértékű beruházást kívánnak meg;
- H. mivel az uniós háztartások átlagos jövedelme csökken, a hosszú távú munkanélküliség pedig, csakúgy mint a szegénység és a társadalmi kirekesztés – az aktív keresők körében tapasztalható szegénységet és a társadalmi polarizációt is ideértve – sok tagállamban növekszik;
- I. mivel jelenleg a munkaképes korú népesség 10,5 %-a munkanélküli;
- J. mivel az Európai Tanács 2012. január 30-i nyilatkozatában kifejtette, hogy „a növekedés és a foglalkoztatás csak akkor fog helyreállni, ha következetes és széles alapokon nyugvó megközelítést alkalmazunk, amely ötvözi a növekedési célú beruházást a költségvetési konszolidációval és a stabil makrogazdasági politikát a társadalmi kohéziót megőrző aktív foglalkoztatási stratégiával”;
- K. mivel a gazdasági stagnálás és a továbbra is fennálló államadósság-válság hatásai a demográfiai változásokkal együtt kihívást jelentenek a szociális jóléti rendszerek és a tisztességes szociális biztonsági rendszerek – köztük a törvényileg kötelező és önkéntes társadalombiztosítási rendszerek – számára;
- L. mivel az Unión belül jelenleg a fiatalok 22,8 %-a munkanélküli, és az ifjúsági munkanélküliség egyes tagállamokban meghaladja az 50 %-ot;
- M. mivel 8,3 millió nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő 25 év alatti európai polgár van; mivel ezek a számok egyre nőnek, és fennáll a veszélye, hogy kialakul egy elveszett nemzedék;
- N. mivel a migráns háttérrel rendelkező fiatalok esetében nagyobb a kockázata annak, hogy középfokú végzettség nélkül hagyják el az oktatási rendszert;
- O. mivel a gyermekek 27 %-át fenyegeti az elszegényedés vagy a társadalmi kirekesztés veszélye, míg a teljes uniós népesség esetében ez az arány átlagosan 24 %⁽¹⁾;
- P. mivel az uniós polgárok 8 %-a él súlyos anyagi nélkülözésben, és nem engedhet meg magának egy sor, Európában a tisztességes élethez nélkülözhetetlennek tartott dolgot;
- Q. mivel a gyermekek 15 %-a hagyja el úgy az iskolát, hogy nem szerez középiskolai végzettséget, és mivel az uniós polgárok 10 %-a él aktív kereső nélküli háztartásban;
- R. mivel a szociális védelemmel foglalkozó bizottság arra figyelmeztet, hogy ezek a számok sok tagállamban – részben a költségvetési konszolidációs intézkedések hatására – továbbra is nőnek;
- S. mivel a pénzügyi, gazdasági és szociális válság a legnagyobb mértékben a legsérülékenyebb lakossági csoportokat, így az időseket és a fogyatékossgal élőket sújtotta;
- T. mivel a szociálpolitikák elsődlegesen tagállami hatáskörbe tartoznak, és az EU szerepe az, hogy támogassa, segítse és kiegészítse a tagállamok tevékenységeit;
- U. mivel egy tisztességes munkahely valódi védelmet nyújt a szegénység ellen;
- V. mivel az aktív munkaerő-piaci politikák és aktiválási stratégiák kulcsfontosságú eszközök ahhoz, hogy a munkanélküliek tisztességes állást találjanak;
- W. mivel a megfelelő egyéni tanácsadás javíthatja annak esélyeit, hogy valaki tisztességes munkahelyet találjon;
- X. mivel a megszorító intézkedések – köztük a közszolgáltatások és a jóléti költségvetés területén végrehajtott csökkentések – nem súlyosbíthatják a leghátrányosabb helyzetben lévők életkörülményeit, illetve nem tehetik ki az embereket szükségtelenül a munkanélküliség veszélyének;

⁽¹⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_STAT-13-28_en.htm?locale=en.

2013. június 12., szerda

- Y. mivel a megszorító intézkedések nem veszélyeztethetik az egészségügyi ellátás és a tartós ápolási szolgáltatások rendelkezésre állását, hozzáférhetőségét és megfizethetőségét, és nem súlyosbíthatják az egészség terén meglévő egyenlőtlenségeket;
- Z. mivel a gazdasági válság a nőket valószínűsíthetően nagyobb mértékben érinti, mint a férfiakat; mivel fennáll a veszély, hogy a jelenlegi recesszió késleltetni fogja az előrelépéseket, vagy akár vissza is fordíthatja az előrehaladást, hosszú távú következményekkel járva a szociális védelmi rendszerekre, a társadalmi befogadásra és a demográfiára nézve;
- AA. mivel minden megszorító költségvetési politikának intelligensnek kell lennie, lehetővé kell tennie a nagy politikai prioritásokba való kontraproduktív beruházást, és összhangban kell lennie a gazdasági teljesítménnyel és a termelékenységgel;
- AB. mivel a társadalom peremére szorult közösségek nyomasztó szociális és gazdasági körülmények között élnek, és gyakran súlyos megkülönböztetés és szegregáció sújtja őket az élet minden területén;
- AC. mivel az első arra mutató jelek, hogy egy fiatal el fogja hagyni az iskolát, a szegénység ciklikus újratermelődésének figyelmeztető jelei;
- AD. mivel a hajléktalanság továbbra is valamennyi uniós tagállamban élő probléma, továbbá a szegénység és a nélkülözés egyik legszélsőségesebb formája, amely rombolja az emberi méltóságot és a lakhatáshoz való alapvető emberi jogba ütközik;
- AE. mivel a megfelelő lakhatáshoz való hozzáférés biztosítása valamennyi tagállam nemzetközi kötelezettsége, melynek keretében a piaci alapú lakáskínálat mellett párhuzamosan megjelenik a szociális lakások kínálata;
- AF. mivel különleges intézkedésekre van szükség a hajléktalanok társadalmi integrációjának és társadalmi kirekesztettségük elkerülésének érdekében;
- AG. mivel a szegénység és a társadalmi kirekesztettség továbbra is kulcsfontosságú meghatározója marad az egészségi állapotnak és az életkörülményeknek, különös tekintettel a gyermekszegénység által a gyermekek egészségére és jólétére gyakorolt hatásra;
- AH. mivel az Unióban továbbra is alkalmaznak a munkahelyeken nemi alapú megkülönböztetést, illetve továbbra is fennállnak a nemek közötti bérszakadékok és az ebből adódó nyugdíjkülönbségek;
- AI. mivel az Unióban a nőknek csupán 63 %-a dolgozik, míg a dolgozó férfiak aránya 76 %, ami részben a családi és a szakmai élet összeegyeztetését segítő gondozási létesítmények és konkrét intézkedések hiányának a számlájára írható;
- AJ. mivel a nemek közötti egyenlőség kérdése döntő szerepet játszik az Európa 2020 stratégia kiemelt céljainak elérése szempontjából, lévén, hogy a nők képezik a legnagyobb, mindeddig kihasználatlan munkaerő-piaci tartalékot; mivel ezért az európai szemeszter részeként a nemek közötti esélyegyenlőségre irányuló konkrét intézkedéseket és célzott szakpolitikákat kell kidolgozni;
- AK. mivel nők vezetnek a legtöbb háztartást, ők képezik az egyedülálló szülők és a gondozók nagy részét, és az aktív befogadási politikák átfogó intézkedéseket tesznek szükségessé a nők munkaerő-piaci részvételének növelése érdekében;
1. üdvözli a Bizottság szociális beruházási csomagját, amely megteremti a szükséges kapcsolódási pontokat a nemzeti szociális politikák, az európai szemeszterhez kapcsolódó reformfolyamat és az uniós Kohéziós Alap vonatkozó előirányzatai között;
 2. megjegyzi, hogy a jóléti rendszerek eredeti feladata – azaz a szociális védelem – mellett a bizottsági közlemény a szociális beruházást és a gazdaság stabilizálását is feladatként jelöli meg; hangsúlyozza, hogy a jelenlegi gazdasági és társadalmi válság rámutat annak szükségességére, hogy e három feladatkör ne szemben álljon egymással, hanem kiegészítse egymást;
 3. megismétli, hogy uniós szinten javítani kell a szociál- és gazdaságpolitikák összehangolását annak érdekében, hogy kiküszöbölhetőek legyenek az eltérések, szinergiák jöjjenek létre közöttük, és lehetővé váljék, hogy e politikák kölcsönösen erősítsék egymás célkitűzéseit;
 4. hangsúlyozza, hogy a munkanélküliség elleni küzdelem hosszú távon a gazdasági növekedés a leghatékonyabb eszköze;

2013. június 12., szerda

5. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a közleményhez mindössze egy terület tekintetében kapcsolódik ajánlás, miközben a megszorító intézkedések a szociálpolitika számos területére gyakorolnak jelentős hatást;
6. meggyőződése, hogy a szociálpolitikai reformoknak az aktív befogadás és az aktiválás elveit kell követniük, lehetővé téve a munkanélküliek és a leginkább hátrányos helyzetűek számára a munkaerőpiacra való belépést és a munkaerő-piaci részvételt;
7. emlékeztet arra, hogy a szociális beruházások mind társadalmi, mind gazdasági szempontból megtérülnek, mivel megelőzik és kezelik a szociális kockázatokat; hangsúlyozza, hogy a szociális beruházások olyan közpolitikákra és humántőke-befektetési stratégiákra összpontosítanak, amelyek segítik a változó munkaerőpiacra történő átállást és lehetővé teszik a jövőbeli munkahelyteremtő ágazatok által megkívánt, a fenntartható gazdasághoz és társadalomhoz illeszkedő új készségek megszerzését;
8. hangsúlyozza, hogy a szociális beruházást a tagállamoknak befektetésként kellene kezelniük, és hogy ez kettős hasznot hozhat, hosszú távú eredményekkel és kontraciklikus hatásokkal járva, ami csökkenti a veszteség kockázatát; felhívja a Bizottságot, hogy elemezze, hogy a szociális célú kiadások mely része tekinthető termelő beruházásnak;
9. ezzel összefüggésben úgy véli, hogy a célzott szociális beruházásoknak a tagállami gazdasági és foglalkoztatási politikák fontos részét kell képezniük, és azokat be kell építeni az európai szemeszter folyamatába az Európa 2020 stratégia foglalkoztatási, szociális és oktatási célkitűzéseinek elérése érdekében;
10. üdvözli ezért, hogy a Bizottság felkéri a tagállamokat, hogy foglaljanak bele szociális beruházásokat közép- és hosszú távú költségvetési célkitűzéseikbe, valamint nemzeti reformprogramjaikba;
11. megismétli, hogy a szociálpolitikák erőforrásai nem korlátozódnak az állami szférából származó forrásokra;
12. ezért hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak jobban ki kell használniuk az innovatív finanszírozási módszereket, többek között a magánszféra részvételét és a pénzügyi tervezést, például olyan eszközök révén mint a szociális kötvények, a köz- és magánszféra közötti partnerségek, a mikrofinanszírozás, a szociális beruházási útlevel és a szakpolitikai garanciák;
13. ezért sürgeti a tagállamokat, hogy szociális vállalkozásokat is vonjanak be, mivel azok kiegészíthetik a közszféra erőfeszítéseit;
14. ebben az összefüggésben felszólítja a Bizottságot, hogy a tagállamokban elért előrehaladás figyelemmel kísérése érdekében mérlegelje egy közös szociális beruházási mutatókat alkalmazó és riasztási mechanizmusként működő eredménytábla kidolgozását;
15. üdvözli, hogy a Bizottság ragaszkodik ahhoz, hogy a kohéziós politikai források legalább 25 %-át fordítsák humán tőkével kapcsolatos és szociális beruházásra az Európai Szociális Alapon keresztül;
16. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák a szociális politikákra fordított kiadások hatékony felügyeletét annak érdekében, hogy a forrásokat célzott és hatékony intézkedésekre irányítsák át és elkerüljék a felesleges adminisztratív terheket;

Fenntarthatóság

17. sürgeti a tagállamokat, hogy haladéktalanul korszerűsítsék és – szükség esetén – szerkezetileg reformálják meg szociális beruházási politikájukat annak érdekében, hogy a lehető legjobb szolgáltatásokat nyújthassák a polgárok számára;
18. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak a rendszer és a rendelkezésre álló erőforrások hatékonyságának és eredményességének javításával fenntarthatóvá és időtállóvá kell tenniük szociális beruházási politikájukat;
19. hangsúlyozza, hogy a szociális beruházási politikák fenntarthatóságának javítására törekedve a tagállamoknak nem feltétlenül „többet”, hanem „hatékonyabban és eredményesebben” kellene költeniük;
20. ezért felhívja a tagállamokat, hogy szociális beruházási politikájukat tegyék célorientálttá, és gyakran ellenőrizzék az elért haladást;

A szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem

21. ismételt felkéri a Bizottságot, hogy a következő országspecifikus ajánlásaiban foglalkozzon az aktív keresők szegénységével, azon személyek szegénységével, akiknek nincs vagy csak korlátozott kapcsolatuk van a munkaerőpiacra, valamint az idősek szegénységével; felkéri az Európai Tanácsot, hogy kiemelten támogassa a fent említett iránymutatást;

2013. június 12., szerda

22. hangsúlyozza a munkaerőpiacról kiszorultak aktív befogadására irányuló európai stratégia fő alkotóelemeit, nevezetesen a megfelelő jövedelemtámogatást, a befogadó munkaerőpiacokat és a minőségi szolgáltatásokhoz való hozzáférést; sajnálattal tölti el, hogy az aktív befogadásra irányuló nemzeti stratégiák túlságosan gyakran csak a foglalkoztatás aktiválására korlátozódnak, ezáltal kizárják azokat az embereket, akik a munkaerőpiacon kívül rekedtek, és akik számára a visszatérés lehetősége nem adott, például életkoruk vagy képességcsökkenés miatt;
23. emlékezteti a tagállamokat, hogy az aktív befogadásra irányuló szakpolitikák:
- legyenek összhangban az egész életen át tartó tanulás, az oktatás-, szociál- és foglalkoztatáspolitikák életciklus alapú szemléletmódjával;
 - legyenek egyedi, célzottak és szükségletorientáltak, valamint az általános hozzáférés és a megkülönböztetésmentesség elvén alapuljanak;
 - integrált megközelítésen alapuljanak, és jellegük révén segítsék elő a részvételt;
 - tartsák tiszteletben a részvétel lehetővé tételéhez elengedhetetlen előfeltételeket, s eközben ne kössenek ki olyan feltételeket, amelyek veszélyeztetik a megélhetéshez szükséges minimumjövedelmet; továbbá
 - a helyi és regionális körülmények jelentősége miatt kövessék a kohéziós politika keretében a gazdasági, társadalmi és területi kohézió érdekében tett erőfeszítések által kijelölt irányt;
24. felhívja a tagállamokat, hogy az aktív befogadásra irányuló politikák keretében szisztematikusan értékeljék a megszorító intézkedések veszélyeztetett csoportokra gyakorolt hatásait;
25. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a szociális szolgáltatásokra jogosultak számára azok minőségét, többek között azok rendelkezésre állását, hozzáférhetőségét és megfizethetőségét, különös tekintettel az egészségügyre, a tartós ápolásra, az oktatásra, a szociális lakhatásra, az energia- és vízellátásra, a közlekedésre és a távközlésre;
26. hangsúlyozza, hogy fokozni kell az egészségügyi ellátás eredményességét, ezáltal csökkentve az elesettség és a fogyatékoság gyakoriságát, és lehetővé téve az idősek számára, hogy továbbra is önálló életvitelt folytathassanak még képességcsökkenés esetén is;
27. felhívja a tagállamokat, hogy vegyék fontolóra szociális alaptarifák biztosítását a veszélyeztetett csoportok számára, többek között az energia, a vízszolgáltatás és a tömegközlekedés terén;
28. felhív a marginalizált közösségeket képviselő szervezetek aktív bevonására a 2020-ig tartó, integrációra irányuló stratégiák – például a nemzeti romaintegrációs stratégiák – kidolgozásába és végrehajtásába;
29. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy számos tagállamban nem tesznek megfelelő intézkedéseket a migránsok integrálása érdekében; hangsúlyozza, hogy a migránsok integrálásának elősegítése és a társadalmi kirekesztés kockázatának csökkentése érdekében be kell ruházni megfelelő programokba és szolgáltatásokba, illetve az e programokhoz való hozzáférést szolgáló hatékony információs rendszerekbe;
30. felhívja a Bizottságot, hogy állítson össze konkrét és részletes ütemtervet az aktív befogadási stratégiák megvalósítására; hangsúlyozza, hogy ennek az ütemtervnek határidőket és reális célokat kell meghatároznia, amelyeknek bizonyos mutatók megvizsgálásán és az érintett felek részletes párbeszédén kell alapulniuk, valamint az ütemtervet szorosan nyomon kell követni a nyitott koordinációs módszer segítségével, nem megfelelés esetén a szükséges eszközök és eljárások alkalmazásával;

A gyermekszegénység elleni küzdelem

31. üdvözli a Bizottságnak „A szegénység és társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai platformja: A szociális és területi kohézió európai keretrendszeré” című közleményében közzétett, gyermekszegénységre vonatkozó ajánlását; emellett emlékeztet a gyermekeknek az Európai Unió Alapjogi Chartájában foglalt jogaira;
32. üdvözli az ajánlásban javasolt átfogó megközelítést, amely három pilléren – a megfelelő forrásokhoz való hozzáféréseken, a magas színvonalú szolgáltatásokhoz való hozzáféréseken, valamint a társadalomban és a döntéshozásban való részvételen – alapul, és amely elismeri, hogy a gyermekeknek jogaik vannak;
33. ismételt felhívja a figyelmet arra, hogy a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény értelmében minden gyermeknek és fiatalnak joga van az oktatáshoz, ideértve azokat a gyermekeket és fiatalokat is, akiknek nincs tartózkodási engedélyük abban az országban, ahol tartózkodnak;

2013. június 12., szerda

34. hangsúlyozza, hogy a gyermekszegénység elleni küzdelemnek a válaszlépések helyett a megelőzésre és a korai beavatkozásra kell irányulnia, illetve a magas színvonalú kora gyermekkori oktatáshoz és gyermekgondozási szolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférés vezérelvén kellene alapulnia;
35. ebben az összefüggésben ösztönzi több olyan létesítmény létrehozását a gyermekek számára, mint a tanítási és a szünidei időszak alatt egyaránt nyitva tartó foglalkoztató központok, valamint az étkeztetést is nyújtó, iskolán kívüli kulturális és sporttevékenységek biztosítását;
36. hangsúlyozza, hogy szükséges megfelelő pénzügyi forrásokat biztosítani e szolgáltatások, és különösen a szegény és veszélyeztetett családokat – többek között a fogyatékkal élő gyermeket nevelő családokat, az egyszülős családokat és a nagycsaládokat – támogató szakpolitikák számára;
37. kiemeli a gyermek–szülő kapcsolat és a szülőknak nyújtott támogatás jelentőségét, ami ahhoz szükséges, hogy segítse őket szülői feladataik ellátásában, így megelőzve azt, hogy a súlyos szegénység miatt a gyermekeket elválasszák szüleiktől és gyámság alá helyezték;

A hajléktalanság problémájának kezelése

38. üdvözli a hajléktalanság problémájának kezeléséről szóló bizottsági szolgálati munkadokumentumot;
39. emlékeztet az EU hajléktalansággal kapcsolatos stratégiájának végrehajtására vonatkozó konkrét és részletes ütemtervre irányuló parlamenti felkérésre;
40. hangsúlyozza, hogy a szociális lakásokba való beruházást – a szegénység következményeinek enyhítésében betöltött alapvető szerepe mellett – helyénvaló olyan szociális beruházásnak tekinteni, amely hosszú távon méltányos munkahelyek teremtéséhez és fenntartható növekedéshez vezet;
41. felszólítja a tagállamokat, hogy szüntessék meg a szociális lakások iránti kérelmezést érintő felesleges igazgatási terheket, illetve a kisebbségek vagy veszélyeztetett csoportok hátrányos megkülönböztetését, hogy mindenki számára biztosítva legyen az egyenlő hozzáférés;
42. emlékeztet, hogy a háztartási kiadások nagy részét rendszerint az energiaköltségek teszik ki, ezért felhívja a tagállamokat, hogy erősítsék meg a háztartási energiahatékonysággal kapcsolatos politikáikat;
43. kéri, hogy a tagállamok dolgozzanak ki célzott programokat a hajléktalanok számára a helyi körülmények elemzésére alapozva, és helyezzenek különös hangsúlyt a veszélyeztetett személyek és a marginalizált közösségek lakhatására és hosszú távú támogatására ahelyett, hogy csak ideiglenes lakhatást biztosítanak számukra;

A fiatalok foglalkoztatása

44. hangsúlyozza, hogy a fiatalok foglalkoztatásába való beruházást a nemzeti szociális beruházási stratégiák kulcsfontosságú részévé kell tenni;
45. sürgeti a tagállamokat, hogy hajtsanak végre határozott intézkedéseket a fiatalok munkanélküliségének leküzdése érdekében, különösen az iskola, képzés vagy tanulószereződéses gyakorlati képzések korai elhagyásának megelőzésére irányuló tevékenységek révén (például duális oktatási rendszer vagy egyéb, hasonlóan hatékony keretek megalkotásával), valamint azáltal, hogy a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalok számára átfogó stratégiákat dolgoznak ki;
46. hangsúlyozza, hogy a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalok számára megvalósított szociális beruházás csökkentené a gazdaság számára a fiatalok munkaerőpiacról való kiszorulása által jelenleg okozott veszteséget, amit a Eurofound 153 milliárd euróra, azaz az Unió GDP-jének 1,2 %-ára becsül;
47. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a jelenlegi szociális beruházási politika nem helyez elegendő hangsúlyt arra, hogy elsősorban a tartósan munkanélküliekre, a fiatal munkanélküliekre és azon idős munkavállalókra kell irányítani a forrásokat, akiknek esetében fennáll a kockázata annak, hogy tartósan munkanélkülivé váljanak;
48. megjegyzi, hogy a fiatalokat célzó szociális beruházás számos különféle formában megvalósulhat, többek között: iskolák, képzési központok és helyi vagy regionális vállalkozások közötti partnerségek formájában; szakképzés és magas szintű ifjúsági gyakornoki programok biztosítása formájában; vállalkozások együttműködésével nyújtott szakképzési

2013. június 12., szerda

programok formájában; tapasztaltabb munkavállalók vezetésével zajló mentori programok formájában, amelyek célja a fiatalok felvétele, munka közbeni szakképzése, illetve az oktatásból a munka világába való jobb átmenet biztosítása; a fiatalok társadalmi részvételének ösztönzése formájában; továbbá a regionális, az európai és a nemzetközi mobilitás elősegítése formájában, a képesítések és készségek kölcsönös elismerése érdekében tett további lépések által; hangsúlyozza, hogy a szociális beruházások hatékony ösztönzőkkel járhatnak együtt, például foglalkoztatási támogatásokkal vagy biztosítási hozzájárulások nyújtásával fiatalok számára, biztosítva a tisztességes élet- és munkakörülményeket a köz- és magánszektor munkaadóinak arra való bátorítása érdekében, hogy alkalmazzanak fiatalokat, ruházzanak be mind a fiatalok számára való munkahelyteremtésbe, mind pedig folyamatos képzésükbe és szakképzettségük munka mellett történő emelésébe, valamint a fiatalok vállalkozói törekvéseinek támogatásába;

49. hangsúlyozza, hogy a mobilitás előmozdítása érdekében fokozni kell a nemzeti szociális biztonsági rendszerek, különösen a nyugdíjrendszerek koordinációját;

50. hangsúlyozza, hogy szükség van az egyes tagállamok vonatkozásában összehasonlítható statisztikai információkra az ifjúsági munkanélküliség és a fiatalokra vonatkozó munkaerő-piaci kiadások tekintetében;

Munkahelyteremtés és a munkaerőpiacok

51. figyelmeztet arra, hogy a megszorító intézkedések veszélyeztethetik a foglalkoztatás minőségét, a szociális védelmet, valamint az egészségügyi és biztonsági normákat, és hangsúlyozza, hogy ennek megfelelően ezeket az intézkedéseket a megfelelő normák fenntartására irányuló intézkedéseknek kell kísérniük;

52. hangsúlyozza az egész életen át tartó tanulás jelentőségét az emberek azon képességének megerősítésében, hogy a jogszabályban előírt nyugdíjkorhatár eléréséig vagy ha akarják, tovább is részt vehessenek a társadalom életében és munkaerőpiacon;

53. ismételten felhívja a tagállamokat, hogy szociális beruházási programjaik részeként fogadjanak el munkahelyteremtést elősegítő intézkedéseket, például vezessenek be a foglalkoztatást ösztönző reformokat a munkát terhelő adók tekintetében, mozdítsák elő és támogassák az önfoglalkoztatást és a vállalkozásindítást, javítsák a vállalkozási tevékenységek keretfeltételeit, segítsék elő a kkv-k finanszírozáshoz jutását, az informális és feketemunkát alakítsák át bejelentett munkává, hozzanak létre ösztönzőket a legveszélyeztetettebb társadalmi csoportok foglalkoztatottsági szintjének javítására, a munkaerőpiacokat újítsák meg oly módon, hogy azok dinamikusabbak és megkülönböztetéstől mentesek legyenek, építsék be a rugalmas biztonság elvét, illetve korszerűsítsék a bérmeghatározási rendszereket annak érdekében, hogy a bérek a termelékenység tendenciáihoz igazodjanak;

54. hangsúlyozza, hogy a Horizont 2020 keretében ki kell aknázni az innovatív ágazatok, például a fenntartható, nem szénalapú gazdaság, az egészségügyi és szociális ellátás és a digitális, kulturális és kreatív ágazat munkahelyteremtő potenciálját, amit támogatni kell az új készségekbe és szociális beruházási eszközökbe való megfelelő beruházás révén; hasznosítva az „intelligens szakosodás” elméletét a kutatási és innovációs erősségek és a piaci változások összehangolása érdekében;

55. rámutat, hogy a rugalmas biztonság elvének tiszteletben tartása egyaránt lehetővé teszi a munkavállalók megfelelő szociális védelmét és az új készségek elsajátítását lehetővé tevő szakképzést és szakmai előmenetelt;

Szociális vállalkozó szellem

56. üdvözli a szociális vállalkozó szellem és a veszélyeztetett csoportok mikrohitelkhez való hozzáféréseinek központba helyezését; hangsúlyozza, hogy ezek alapvető fontosságú elemek a szociális beruházás összefüggésében, mivel nemcsak hogy új, fenntartható munkahelyek létrehozását teszik lehetővé, de azt is, hogy a szociális vállalkozások nyereséget termeljenek és újra befektessék azt;

57. hangsúlyozza, hogy a polgárok egész élete során arra kell törekedni, hogy aktív és egészséges idős korban legyen részük, és hangsúlyozni kell a megelőzés és a rehabilitáció fontosságát az elesettség, a képességcsökkenés és a fogyatékoság kialakulása eseteinek visszaszorítása, az ilyen állapotok kialakulásának késleltetése, illetve ezen állapotok visszafordítása és enyhítése érdekében;

58. sajnálja, hogy a közlemény nem emeli ki a Grundtvig program jelentős szerepét a szegénység és a társadalmi kirekesztés megelőzésében, illetve a szociális beruházás ösztönzésében; felkéri a Bizottságot, hogy növelje az élethosszig tartó tanulási programokkal, a szakoktatással és szakképzéssel kapcsolatos tudatosságot, továbbá felkéri a tagállamokat, hogy javítsák ezek színvonalát és hozzáférhetőségét;

2013. június 12., szerda

59. kiemeli az uniós pénzügyi eszközök és az európai szociális vállalkozási alapok fontos szerepét a szociális vállalkozások számára a pénzügyi piacokhoz nyújtott hozzáférés javításában;

60. felkéri a Bizottságot, hogy vegye fontolóra az adatok nyilvánosságra hozatala közös európai keretének bevezetését, amely garantálná a tagállamok szociális vállalkozásaiba való beruházásokra vonatkozó átlátható tájékoztatást és ösztönözné az országok által egymásra gyakorolt nyomás kialakulását;

61. hangsúlyozza, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalásnak mind a környezeti, mind a szociális normákra összpontosítania kell a vállalatok felelős magatartásának biztosítása érdekében;

A nemekkel kapcsolatos kérdések

62. üdvözli, hogy a szociális beruházási stratégiákról szóló bizottsági közlemény a nemekre vonatkozó szempontokat is vizsgál;

63. hangsúlyozza, hogy a minőségi gyermekgondozási és egyéb ellátó létesítmények megléte döntő fontosságú, mivel lehetővé teszi a nők számára, hogy belépjenek a munkaerőpiacra és teljes munkaidőben vállaljanak munkát; felhívja a tagállamokat, hogy gondoskodjanak megfelelő gyermekgondozási és egyéb ellátó létesítményekről annak biztosítása érdekében, hogy mindkét szülő részt vehessen a munkaerőpiacon, annál is inkább, mert jelenleg a gyermekgondozási létesítményekben biztosított helyek számának eloszlása meglehetősen egyenlőtlen a tagállamokban;

64. csatlakozik a Bizottság azon felkéréséhez, amelyben arra ösztönzi a tagállamokat, hogy ruházzanak be olyan szolgáltatásokba – mint például a megfizethető, jó minőségű, egész napos óvodai helyek, napközis iskolai ellátás és idősgondozást kínáló intézmények, valamint az informális gondozók támogatása –, amelyek előmozdítják a nemek közötti egyenlőséget, elősegítik a hivatás és a magánélet közötti jobb egyensúlyt a nők és a férfiak számára (ideértve például a férfiak által igénybe vehető apasági szabadságot), és megteremtnek egy olyan keretet, amely lehetővé teszi a munkaerőpiacra való belépést vagy visszatérést, miközben biztosítják az egyenlő bérezést ugyanazon munkáért a nők és a férfiak számára;

65. ismételten felhívja a figyelmet a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő oktatási rendszerek fontosságára, amelyek a gyermekek számára lehetőséget biztosítanak tehetségük felfedezésére és így hosszú távon elkerülhetővé teszik a nemi szegregáció kialakulását a munkaerőpiacon;

66. felhívja a tagállamokat, hogy tartsák tiszteletben és erősítsék meg a nemek közötti egyenlőséget nemzeti szakpolitikáik és nemzeti reformprogramjaik (NRP) keretében;

Uniós alapok

67. kiemeli a kohéziós politika és a strukturális alapok fontos szerepét a szociális beruházások elősegítésében; ennek kapcsán felhívja a figyelmet az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak (EGAA) a válság következményeitől szenvedő munkavállalók elszegényedésének megelőzésében, valamint az európai Progress mikrofinanszírozási eszköznek a vállalkozó szellem támogatásában nyújtott jelentős hozzájárulására, amely képzési, átképzési és munkaerővel kapcsolatos intézkedésekkel segíti az emberek munkaerőpiacra való visszatérését;

68. hangsúlyozza, hogy a strukturális alapoknak a növekedésre és a munkahelyekre egyértelműen hatást gyakorló, kiemelt területekre kell összpontosítaniuk, és hangsúlyozza a kohéziós politika tekintetében javasolt központi szerepet;

69. hangsúlyozza, hogy az Európai Szociális Alapnak erőteljesebben az olyan aktív intézkedésekre kell irányulnia, mint a munkáltatók igényeinek ténylegesen megfelelő oktatás és képzés;

70. üdvözli, hogy a Bizottság kiemeli az Európai Szociális Alapot mint a szociális beruházás elősegítésére irányuló fő eszközt; erőteljesen támogatja ebben a vonatkozásban, hogy a kohéziós politikai finanszírozás legalább 25 %-át az Európai Szociális Alap (ESZA) számára kelljen elkülöníteni, illetve, hogy az ESZA 20 %-át minden tagállamban a társadalmi befogadás és a szegénység elleni küzdelem elősegítésére kelljen előirányozni;

71. felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret megfelelő költségvetési forrást tartalmazzon a szociális beruházások Unión belüli serkentésére és támogatására;

2013. június 12., szerda

72. felhív arra, hogy a fiatalok foglalkoztatását célzó új kezdeményezés számára elkülönített 6 milliárd eurót sürgősen ütemezzék át a többéves pénzügyi keret által érintett időszak első éveire, hogy kezelhető legyen az ifjúsági munkanélküliség kérdése, és megvalósíthatóak az ifjúsági garanciákat; hangsúlyozza, hogy az ifjúsági garanciák euróövezeten belüli megvalósításának költségeit az ILO 21 milliárd euróra becsüli; felszólít ezért az elkülönített összeg megemelésére a többéves pénzügyi keret felülvizsgálatának keretében; üdvözli az ifjúsági garanciára jogosultak csoportjának a 30 év alattiakra való kiterjesztését;

73. üdvözli a Bizottság arra vonatkozó szándékát, hogy megvizsgálja új pénzügyi eszközök használatának lehetőségeit az állami szociális beruházások tőkeáttételének növelése érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő részletesebb javaslatokat ebben a kérdésben;

A GMU társadalmi dimenziója

74. úgy véli, hogy az euróövezeten belül alkalmazott költségvetési fegyelmet nem csupán költségvetési és makrogazdasági referenciaértékek alapján kellene mérni, hanem ezeket ki kellene egészíteni egyenértékű foglalkoztatási és szociális referenciaértékekkel, valamint a strukturális reformok tekintetében elért előrehaladásról szóló jelentésekkel is, mivel a cél az, hogy biztosítsák a szociális beruházás megfelelő szintjét, és ezáltal garantálják a szociális Európai Unió hosszú távú fenntarthatóságát;

75. sürgeti a Bizottságot, hogy a valódi gazdasági és monetáris unió szociális dimenziójának megerősítése kapcsán meglévő lehetőségek mérlegelésekor foglalkozzon a tagállamok állami beruházási szükségleteivel, különös tekintettel az Európa 2020 stratégia keretében megjelölt szociális és oktatási célokhoz kapcsolódó szükségletekre;

76. megismétli, hogy az európai szociális csomagnak az alábbiakat kell támogatnia:

- annak biztosítását, hogy az európai gazdasági kormányzás jobb szociális kormányzással párosuljon, amely teljes mértékben tiszteletben tartja a szociális partnerek autonómiáját és a háromoldalú társadalmi párbeszédet jelentőségét;
- az Európai Ifjúsági Garancia gyors bevezetéséhez szükséges eszközök meghatározását; a gyakornokság és a szakmai gyakorlatok minőségi keretét; a tisztességes és hozzáférhető közszolgáltatásokat; a tisztességes megélhetést biztosító béreket és az aktív keresők szegénységben élését megakadályozó nemzeti minimálbéreket; a szociális védelmet és a nyugdíjjogosultságok hordozhatóságát; a megfizethető és megfelelő szociális lakhatáshoz való hozzáférést; szociális védelmi küszöböt, amely jövedelemtől függetlenül egyenlő hozzáférést biztosít a létfontosságú egészségügyi szolgáltatásokhoz; szociális jegyzőkönyv végrehajtását az alapvető szociális és munkajogok védelme érdekében; azonos vagy azonos értékű munkáért egyenlő bérezés biztosítását a nők és a férfiak számára; valamint a megújított egészségvédelmi és biztonsági stratégiát;
- új jogalkotási kezdeményezést a nemzeti parlamentek azon jogára nézve, hogy az EUMSZ 352. cikke alapján, „zöld kártyaként” jogalkotási kezdeményezést kérjenek a Bizottságtól;
- új jogokat a nemzeti parlamentek számára arra vonatkozóan, hogy szerződéses változtatás révén „zöld kártyaként” jogalkotási kezdeményezést kérjenek a Bizottságtól;
- megfelelő források biztosítását a szociális beruházás számára, ideértve a kohéziós alapok keretében elérhető finanszírozás 25 %-ának elkülönítését az ESZA számára;

77. felhívja a tagállamokat, hogy azokban az esetekben, amikor blokkoló kisebbség indokolatlanul gátolja a szükséges haladást, a megerősített együttműködés elvét a szociális és foglalkoztatási politikákra is terjesszék ki;

o

o o

78. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak és a Tanácsnak.

2013. június 12., szerda

P7_TA(2013)0267

A szélesebb körű állami támogatási rendszerek részét képező regionális politika**Az Európai Parlament 2013. június 12-i állásfoglalása a regionális politikáról egy szélesebb körű állami támogatási rendszer részeként (2013/2104(INI))**

(2016/C 065/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 174. cikkére és az azt követő cikkeire, amelyek meghatározzák a gazdasági, társadalmi és területi kohézió célkitűzését és az eléréséhez szükséges strukturális pénzügyi eszközöket,
- tekintettel az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének a) és c) pontjaira, amelyek meghatározzák az Európai Unió bizonyos hátrányos helyzetű területei gazdasági fejlődésének elősegítésére igényelhető regionális állami támogatásokra való feltételeket,
- tekintettel a Közös Stratégiai Kerethez tartozó Európai Regionális Fejlesztési Alapra, Európai Szociális Alapra, Kohéziós Alapra, Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, módosított (COM(2013)0146), 2011. október 6-i bizottsági javaslatra (COM(2012)0496),
- tekintettel az állami támogatások uniós szabályozásának korszerűsítéséről szóló 2013. január 17-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a Régiók Bizottságának a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó regionális állami támogatásokról szóló iránymutatásról szóló 2232/2012 számú, 2013. február 1-i véleményére,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a belső piacról és a régióknak nyújtott állami támogatásról szóló, 2013. március 26-i INT/653. sz. véleményére,
- tekintettel a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó állami regionális támogatásról szóló bizottsági iránymutatásokra ⁽²⁾,
- tekintettel „Az állami támogatások uniós szabályozásának korszerűsítése” című 2012. május 8-i bizottsági közleményre (COM(2012)0209),
- tekintettel a Bizottság által a SA 33243 sz. Jornal de Madeira ügyben hozott C(2012)7542 sz. határozatra,
- tekintettel a Bizottság Versenypolitikai Főigazgatósága szolgálatának a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó regionális állami támogatásokról szóló iránymutatás-tervezetet tartalmazó munkadokumentumára ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Tanács többéves pénzügyi keretről szóló következtetéseinek 57. pontjára (2013. február 7–8. – Regionális támogatás) ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Bizottság által 1998-ban „A regionális és versenypolitika közötti kapcsolatról – A koncentráció és az összhang megerősítése ezeken a területeken” címmel a tagállamokhoz intézett közleményre (COM(1998)0673),
- tekintettel az Európai Unió Bíróságának a T-443/08 és T-455/08T sz., Mitteldeutsche Flughafen és Flughafen Leipzig/Halle kontra Bizottság közös ügyében hozott ítéletére,
- tekintettel a „Gondolkozz előbb kicsiben!” – Európai kisvállalkozói intézkedéscsomag: „Small Business Act” című bizottsági közleményre (COM(2008)0394),

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0026.⁽²⁾ HL C 54., 2006.03.04., 13. o.⁽³⁾ Brüsszel, 2012 (dátum nélkül).⁽⁴⁾ EUCO 37/13, 2013.02.08., 22. o.

2013. június 12., szerda

- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Gazdasági és Monetáris Bizottság, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A7-0204/2013),
- A. mivel a Bizottságban jelenleg zajlik az állami támogatási szabályok korszerűsítésének folyamata, melynek célja a növekedés ösztönzése, a legfontosabb ügyekre történő összpontosítás, valamint a vonatkozó szabályok végrehajtásának egyszerűsítése és felgyorsítása;
- B. mivel – az EUMSZ 109. cikkének előírása szerint – az új javaslatok jogalapja csupán a Parlamenttel történő konzultációt teszi lehetővé, nem pedig a rendes jogalkotási eljárást; mivel a Parlamentnek nincs beleszólása a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó regionális állami támogatásokról szóló iránymutatások elfogadásába;
- C. mivel az európai strukturális és beruházási alapok 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó kohéziós politikai jogalkotási csomagot még nem fogadták el;
- D. mivel az állami támogatási rendszerek leggyakoribb formái a nemzeti, regionális és helyi kormányzatok, illetve az államilag ellenőrzött intézmények által, valamint a köz- és magánszféra közötti partnerség növekvő számú formái keretében nyújtott vissza nem térítendő támogatások, adólevonások, mentességek, ösztönző díjak, kedvezményes kamatozású kölcsönök, kezességvállalás, kedvezményes hitelkamat és tőkerészesedés;
- E. mivel az állami támogatásokra számos szabály és iránymutatás vonatkozik regionális, ágazati vagy horizontális szinten, de bizonyos fokig a tagállamokra van bízva, hogy melyik típusú támogatást alkalmazzák;
- F. mivel a Bizottság szerint a regionális támogatásra vonatkozó iránymutatásainak célja egy versenyképes és koherens egységes piac előmozdítása, ezzel egyidejűleg biztosítva, hogy a támogatás versenytorzító hatását a minimális szintre szorítsák;
- G. mivel az állami támogatásoknak ki kell egészíteniük más uniós politikákat és egyensúlyra kell törekedniük e politikák, különösen a kohéziós politika célkitűzéseivel;
- H. mivel az állami támogatásokra vonatkozó szabályok alkalmazása és értelmezése nagymértékben függ az Európai Unió Bíróságának joggyakorlatától is;
- I. mivel az uniós állami támogatások hatékony végrehajtását és alkalmazását biztosító mechanizmus megléte egyike a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó kohéziós politikával kapcsolatos szabályozástervezetben előírt általános előzetes feltételeknek;
- J. mivel nem vizsgálják elegendő mértékben az állami támogatások és az állami támogatások ellenőrzésének a tagállamokra, a régiókra és a helyi hatóságokra, illetve a társaságokra, a piacokra és a gazdaság egészére gyakorolt utólagos hatását, ahogy azt a Számvevőszék „A Bizottság eljárásai biztosítják-e az állami támogatások ellenőrzésének eredményes lebonyolítását?” című jelentésében ⁽¹⁾ is megállapítja;
- K. mivel az adminisztrációs terhek miatt érzett feszültség a kedvezményezettek legfőbb problémája az állami támogatásokra vagy a kohéziós politikára vonatkozó szabályok kapcsán;

Az állami támogatásokra vonatkozó szabályok és a kohéziós politika összehangolása

1. üdvözli a Bizottságnak a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó regionális támogatási iránymutatásokról szóló tervezetét mint az állami támogatások korszerűsítési programjának szerves részét; megismétli, hogy támogatja azt a megközelítést, mely szerint az állami támogatások értékelésére vonatkozó összeegyeztethetőségi szabályok közös elveken alapulnak, valamint konzisztensek az általános csoportmentességi rendelettel ⁽²⁾ és a különböző iránymutatásokkal; helyesli az állami támogatások ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó, alapos gazdasági elemzésen alapuló egyszerűbb, kiszámítható és hatékonyabb szabályok elfogadását;

⁽¹⁾ A Számvevőszék 15/2011. sz. különjelentése: A Bizottság eljárásai biztosítják-e az állami támogatások ellenőrzésének eredményes lebonyolítását?

⁽²⁾ A Bizottság 2008. augusztus 6-i 800/2008/EK rendelete a Szerződés 87 és 88. cikke alkalmazásában a támogatások bizonyos fajtáinak a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról (általános csoportmentességi rendelet), HL L 214, 2008.8.9., 3. o.

2013. június 12., szerda

2. úgy véli, hogy a kohéziós politikának és az állami támogatási rendszerekre vonatkozó szabályoknak a helyi és regionális beruházások, valamint a köz- és magánszféra közötti partnerség megerősítését célzó végrehajtása kulcsfontosságú a gazdasági, társadalmi és területi kohézió, a regionális és helyi fejlődés, valamint az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés és a munkahelyteremtés elősegítése szempontjából; kétségei vannak ugyanakkor amiatt, hogy az állami támogatásokra vonatkozó szabályok összhangban vannak-e az európai strukturális és beruházási alapok végrehajtásával; sürgeti a Bizottságot ezért annak biztosítására, hogy az állami támogatások korszerűsítése összhangban legyen a kohéziós politika 2014–2020-as időszakra vonatkozó szabályozásával annak érdekében, hogy ne legyenek nagy eltérések a kohéziós politika keretében ugyanazon kategóriájába tartozó régiók területeinek kezelése között;

3. sajnálja, hogy az EUMSZ 109. cikke – a rendeleteket, közvetve az általános csoportmentességi rendeletet lehetővé tévő szerződéses jogalap – csak a Parlamenttel való konzultációt írja elő, nem pedig az együtdöntést; úgy véli, hogy ez a demokratikus deficit elfogadhatatlan; javasolja e deficit lehető leghamarabbi megszüntetését intézményközi megállapodások révén a versenypolitika terén, illetve kijavítását a Szerződés következő változtatása során; rámutat, hogy az elmélyített Gazdasági és Monetáris Unióra vonatkozó bizottsági tervezet javaslatokat irányoz elő a Szerződés 2014. évi módosítására; úgy véli, hogy egy ilyen javaslatnak többek között tartalmaznia kell – a rendes jogalkotási eljárással összhangban – az EUMSZ 109. cikkének módosítására irányuló, az említett cikkben hivatkozott rendeletek elfogadását célzó külön javaslatot;

4. ösztönzi a Bizottságot, hogy folytassa a „puha jogi” iránymutatások kibocsátását a versenypolitika területén, különösen az állami támogatásokra vonatkozóan, a Bíróság létező ítélkezési gyakorlatának megfelelő mértékben történő figyelembe vétele mellett annak érdekében, hogy valamiféle jogbiztonságot biztosítson az érdekeltek számára;

5. hangsúlyozza, hogy az állami támogatások ellenőrzésének elsődleges célja az egyenlő feltételek biztosítása a versenyképes és koherens belső piacon; teljes mértékben támogatja az állami támogatások korszerűsítésének átfogó célját, azaz az állami támogatásokra vonatkozó szabályoknak az uniós gazdasági növekedés előmozdítása érdekében történő kiigazítását; megjegyzi, hogy a gazdasági növekedésnek a támogatás versenytorzító hatásának a minimális szintre szorítása mellett történő előmozdítása rendkívül időszerű az EU leghátrányosabb helyzetű régióiban;

6. kiemeli, hogy az állami támogatásokra vonatkozó szabályoknak, csakúgy mint a kohéziós politika célkitűzéseinek, a régiók és a leghátrányosabb helyzetű térségek helyzetének javításához kell vezetniük, és hogy az állami támogatások korszerűsítése folyamatának az egész Unióban tükröznie kell a kohézió célkitűzéseit, azaz hozzá kell járulniuk a régiók fenntartható fejlődéséhez és fokozniuk kell a jólétet; úgy véli, hogy a versenyszabályok korszerűsítését a szabályoknak a szubnacionális szintre gyakorolt hatásainak teljes megértésére kell alapozni,

7. felhívja azonban a Bizottságot annak biztosítására, hogy az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés állami támogatás révén való előmozdítását a hosszú távú költségvetési konszolidációra vonatkozó hiteles stratégiákkal általános összhangban valósítsák meg; javasolja, hogy a Bizottság jobban vegye figyelembe az állami támogatásokra vonatkozó politikák és a költségvetési felügyelet közötti kapcsolódási pontokat az országspecifikus ajánlásainak kidolgozása során, és felhívja a tagállamokat, hogy fordítsanak figyelmet ezekre az összefüggésekre a stabilitási és konvergenciaprogramjaik, valamint nemzeti reformprogramjaik kidolgozása során; hangsúlyozza, hogy egyszerűsíteni kell a szabályokat, és kevesebb, de célzottabb állami támogatásra van szükség, nem megfélemlítve arról, hogy az állami támogatásoknak kivételeseknek kellene lenniük, nem pedig a normának; kiemeli, hogy meg kell akadályozni és el kell kerülni, hogy „támogatási verseny” alakuljon ki a tagállamok között, különösen amikor EU-szerte szigorú költségvetési megszorítások vannak érvényben;

8. úgy véli, hogy a regionális támogatások csak akkor játszhatnak hatékony szerepet, ha azokat takarékosan és arányosan használják fel, és az EU leghátrányosabb régióiban koncentrálódnak, ahol a legnagyobb szükség van e támogatásokra; hangsúlyozza a támogatás regionális fejlődéshez való strukturális hozzájárulását, különösen a jelenlegi súlyos gazdasági válság kontextusában; felhívja a Bizottságot annak elismerésére, hogy a válság megállapításához használt, „egy tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavarra” vonatkozó kritérium még mindig érvényes a reálgazdaságban és a pénzügyi ágazatban egyaránt, valamint hogy tegye egyértelművé és általánossá az ennek felmérésére használt kritériumokat;

9. megjegyzi, hogy létezik bizonyos átfedés a kohéziós politika strukturális alapjai és a vállalkozások számára nyújtott állami támogatások között; kiemeli, hogy az Unió kohéziós politikája értelmében 2014 és 2020 között történt kifizetések jelentős része az általános csoportmentességi rendelet hatálya alá tartozik, és ebben az összefüggésben nem csupán a nemzeti regionális támogatásokról szóló iránymutatás (RAG) releváns, hanem egyéb horizontális vagy ágazatspecifikus iránymutatások is; megjegyzi, hogy valamennyi állami támogatási eszköznek koherensnek kell lennie egymással és a kohéziós politika célkitűzéseivel is, valamint hogy végső soron e szabályok mindegyikének a közkiadások hatékonyságát és a növekedés előmozdítását kell biztosítania;

2013. június 12., szerda

10. felhívja a figyelmet az általános csoportmentességi rendelet jelentőségére az állami támogatások korszerűsítésének teljes folyamata szempontjából, mivel a bizonyos támogatási kategóriák tekintetében az értesítési követelményre vonatkozó csoportmentesség jelentősen csökkentheti a tagállamokra nehezedő adminisztratív terheket, míg lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy a leginkább torzító esetekre összpontosítson, és hatékonyabb rangsorolást tesz lehetővé a végrehajtási tevékenysége tekintetében; úgy véli ezért, hogy az új általános csoportmentességi rendelet tervezetét és közös elveit még bármely konkrét iránymutatás közzétételét megelőzően közzé kellett volna tennie a Bizottságnak;

11. üdvözli az állami támogatások korszerűsítésének folyamatában azt a bizottsági célt, hogy az alapelveket világosabbá, egyértelműbbé és könnyebbé tegyék; úgy véli, hogy jobban össze kell hangolni ezen alapelveket a többi uniós politikával, másrészt pedig megfelelően világossá, kiszámíthatóvá és rugalmasá kell tenni őket, hogy megfeleljenek a válsággal és gazdasági nehézségekkel küzdő tagállamok és régiók szükségleteinek; újfent elismeri az állami támogatásoknak és az állami beruházásoknak a gazdasági válság leküzdésében, illetve a növekedés és a foglalkoztatás célkitűzéseinek elérésében játszott szerepét; úgy véli ezzel összefüggésben, hogy a Bizottságnak biztosítania kell, hogy a jövőbeli regionális támogatásokról szóló iránymutatásban lefektetett támogatási intenzitást ne alkalmazzák az európai strukturális és beruházási alapokból fizetett állami támogatások esetében; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a konzultációra bocsátott javaslat nem alapoz elegendő mértékben bizonyítékokra, és hogy nem fog megfelelni az egyszerűsítés céljának;

A 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó regionális célú állami támogatások területi lefedettsége

12. megjegyzi, hogy az egyéb típusú, EU-szerte nyújtható állami támogatásokkal szemben a regionális támogatásnak természetesen korlátozott földrajzi hatállyal és népességi lefedettséggel kell bírnia;

13. úgy véli azonban, hogy a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó regionális támogatásokról szóló új iránymutatásban foglalt területfelosztás jelenleg 45 %-os szintjét nem szabad lecsökkenteni, és hogy a jelenlegi szintjén kell hagyni a támogatási intenzitást, figyelembe véve a tagállamok politikai, gazdasági és társadalmi helyzetét, valamint egyes régiók természeti, földrajzi és demográfiai hátrányait; rámutat, hogy globális szempontból nézve az Unió és az EGT országainak gazdaságát hátrányos helyzetűnek lehet tekinteni olyan harmadik országokhoz képest, amelyek lazább foglalkoztatási rendszereket vagy alacsonyabb költségszerkezetet alkalmaznak, s ezzel veszélyeztetik az Unió és az EGT országainak vonzóerejét; rámutat, hogy az EU hátrányos helyzetű térségeiben a magánszektor szükséges mérlegkiigazításai, a közkiadások megszorítások okozta csökkentése és a gazdasági bizonytalanság aláássák a beruházásokat és a finanszírozáshoz való hozzáférést, és így növelik a régiók közötti egyenlőtlenségeket;

14. úgy véli, hogy az új szabályoknak nem lehet korlátozó hatása a régiók beruházásaira és növekedésére, amikor e régiók a kevésbé fejlett kategóriából a fejlettebb kategóriába kerülnek; tudatában van, hogy a jelenlegi rendszerben az állami támogatásokra jogosult bizonyos régiók nem fogják teljesíteni a regionális célú állami támogatások területfelosztási feltételeit a következő időszakban, és kizárásra kerülhetnek a területfelosztási rendszerből; úgy véli, hogy a kohéziós politikában az átmeneti régiók számára elérhető speciális biztonssági rendszerhez hasonló eszközt kell biztosítani e régiók számára, amely nagyobb összhangot biztosítana a kohéziós politika 2014–2020-as időszakra vonatkozó szabályozása és a versenyszabályok között, valamint lehetővé tenné a tagállamok számára, hogy megbirkózzanak az új helyzetükkel; azt javasolja e tekintetben, hogy a 2007–2013 közötti időszakban A. régióként nyilvántartott régióknak eleve C. régióként szerepeljenek a 2014–2020 közötti időszakban; felkéri a Bizottságot, hogy biztosítsa a maximális támogatási intenzitás növelésének lehetőségét az egykori A. régiókban – beleértve a statisztikailag érintett régiókat is –, valamint a C. régiókban;

15. kiemeli az állami támogatásoknak a válság által különösen sújtott gazdaságokban játszott szerepét, amelyek számára a kohéziós politika keretében elérhető közfinanszírozás lehet az egyetlen beruházási forrás; javasolja ezzel kapcsolatban, hogy fontolják meg a regionális támogatási térképen kívüli egyedi regionális szintű mentességeket annak érdekében, hogy a tagállamok kezelni tudják a válság következményeit; rámutat, hogy a Bizottságnak a gazdasági fejlődés szempontjából a 2008–2010 közötti, a munkanélküliség szempontjából pedig a 2009–2011 közötti időszakot kell figyelembe vennie az állami támogatásra való jogosultság alapjaként, annak ellenére, hogy ezekre az évekre vonatkozóan még nem lehet kimutatni a válság és a természeti katasztrófák okozta károk területi hatását; felkéri a Bizottságot, hogy frissebb és konkrét adatok alapján lépjen fel; a folyamatosság érdekében azt javasolja, hogy a Bizottság legalább hat hónappal hosszabbítsa meg a jelenlegi regionális támogatási iránymutatások és a regionális térképek érvényességét, mivel az új térképeket nem fogják időben jóváhagyni; üdvözli a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy 2017-ben elvégezze a C. régiók regionális támogatási térképeinek felülvizsgálatát;

16. felhívja a Bizottságot, hogy a regionális támogatásokkal kapcsolatos határozatainak gazdasági hatásait tágabb földrajzi kontextusban mérlegelje, mivel a határ menti régiók versenyezhetnek az EGT-területekkel a gazdasági tevékenységek helyszíné tekintetében; ajánlja a Bizottságnak, hogy uniós szomszédságpolitikájában és a tagjelölt országokkal folytatott tárgyalások során vegye figyelembe ezt a szempontot;

2013. június 12., szerda

17. emlékeztet az Európai Tanács álláspontjára, amely utasította a Bizottságot annak biztosítására, hogy vegyék figyelembe a konvergenciaregiókkal határos régiók sajátos helyzetét; ezért kiemeli az úgynevezett A. és C. térségek támogatásával kapcsolatos kiegyensúlyozott megközelítés fontosságát, hogy minimalizálják a támogatási intenzitás egyenlőtlenségeit a különböző tagállamok közös határokkal rendelkező régiói között; kéri a Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy egy másik ország A. térségeivel határos, állami támogatásra nem jogosult régiók a C. térségeknek megfelelő különleges támogatásban részesülhessenek; úgy véli, hogy ezt a támogatás az általános lefedettség küszöbértéktől eltérve az előre meghatározott és előre meg nem határozott C. térségekhez rendelt támogatáson túl kell a tagállamoknak kiutalni; ragaszkodik ahhoz, hogy a támogatási intenzitásból meglévő különbségeket a régiók valamennyi kategóriája és valamennyi méretű vállalkozás között legfeljebb 15 %-ra kell korlátozni;

18. felhívja a Bizottság figyelmét a legkülső, a gyéren lakott és a szigeti régiók helyzetére; javasolja, hogy az állami támogatás legyen elszigeteltségük, távoli fekvésük, kis méretük, nehéz topográfiai és éghajlati helyzetük, valamint piacuk méretbeli korlátai megfelelő kompenzációja; kéri, hogy e területek számára hangolják össze a kohéziós politikai jogalkotási csomagot a versenypolitikai követelmények működési támogatásával; kéri a Bizottságot, hogy a regionális támogatási iránymutatások új elveiben világosan fogalmazza meg újra a degresszivitás és az időbeli korlátozás tilalmának elvét a régiók működési támogatásának esetében; kéri a Bizottságot, hogy pontosítsa a legkülső régióknak nyújtott állami támogatás meghatározását, külön kitérve a hozzáadott szállítási költségekre;

19. felhívja a Bizottságot, hogy minden olyan NUTS 2 szintű régiót vegyen fel az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének hatálya alá tartozó „előre meghatározott” C. területek listájára, amelyek kizárólag egy szigetből vagy több szigetből állnak;

20. javasolja, hogy lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy szélesebb körű paraméterkészletet használjanak a tényleges regionális hátrányok meghatározására, hogy az alacsony népsűrűség mellett más kritériumokat – például földrajzi és demográfiai hátrányokat, a természeti katasztrófáknak való kitettséget – is figyelembe vegyenek az állami támogatásra való terület-alapú jogosultság meghatározása során; úgy véli, hogy az állami támogatás legitim kompenzáció az elszigeteltségből, távoli fekvésből és egy terület kis méretéből adódó hátrány tekintetében, és ezt a feltételt független kritériumként kell figyelembe venni a 2014–2020-as regionális állami támogatások területi lefedettségének céljából, annak érdekében, hogy a szigeti térségek felülemelkedhessenek strukturális hátrányaikon, és biztosítsák a gazdasági, társadalmi és területi növekedés feltételeit;

A kohéziós politika keretében az állami támogatásra vonatkozó szabályok adminisztratív korlátai

21. úgy véli, hogy az állami támogatási szabályok kohéziós politikai programokon belüli alkalmazása könnyebben elérhető, ha a hangsúlyt a nagyszabású és célzottabb támogatásra, a szabályok – köztük az értesítési szabályok – egyszerűsítésére, és a felhatalmazó rendelet⁽¹⁾ horizontális kategóriáinak, illetve az általános csoportmentességi rendelet hatályának kiterjesztésére helyezik; javasolja a de minimis küszöbértékek növelését; rámutat, hogy a de minimis küszöbérték növelése különösen a legkülső régiók és a szigetek mezőgazdasági, halászati és közlekedési ágazatának nyújtana segítséget ahhoz, hogy e területek versenyképessége megegyezzen a szárazföldi területekével;

22. ismételten felhívja a Bizottságot, hogy haladéktalanul adjon világos iránymutatást arról, hogy az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében mi minősül állami támogatásnak, és mi nem, továbbá írjon elő részletes kritériumokat arra vonatkozóan, hogy miként kell megkülönböztetni az állami támogatás fontos ügyeit a kevésbé fontosaktól, az állami támogatások korszerűsítésének menetrendjében bejelentettek szerint;

23. úgy véli, hogy a Mitteldeutsche Flughafen és Flughafen Leipzig/Halle kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott EB-ítéletet illetően a kohéziós politikai programok keretében fontos garantálni az állami támogatási szabályok helyes alkalmazását a gazdasági tevékenységekre használt infrastrukturális projektek során, annak biztosítása érdekében, hogy a helyi és regionális önkormányzatokra és/vagy állami szervekre ne háruljanak további adminisztratív terhek; hangsúlyozza, hogy a szigorú pénzügyi gazdálkodási szabályok – köztük a kohéziós politika kötelezettségvállalások visszavonására vonatkozó szabályai és az állami támogatási eljárás panasztételi gyakorlata – nem veszélyeztethetik e projektek végrehajtását;

⁽¹⁾ A Tanács 1998. május 7-i 994/98/EK rendelete (HL L 142., 1998.5.14., 1. o.).

2013. június 12., szerda

24. egy egyszerűsített, de következetes megközelítés biztosítása érdekében ismételten kéri a csoportmentességi rendelet alapján a tagállamok által nyújtott állami támogatások értékelésének tisztázását, mivel ez nem csupán a kkv-k, de a helyi és regionális önkormányzatok és intézményeik számára is a kohéziós politika 2014–2020-es programozása során előreláthatóan különös nehézséget fog jelenteni; hangsúlyozza, hogy az egyszerűsítésre nem a végrehajtás rovására kell törekedni;

25. kiemeli, hogy a kohéziós politikán belüli állami támogatás általános előzetes feltételrendszere értelmében a Bizottságnak proaktívabb megközelítést kell alkalmaznia az állami támogatási ügyek során, különösen, ha az állami támogatások bejelentése alóli mentesség mérete és hatálya növekszik; támogatja a Számvevőszék azon véleményét, hogy a Bizottságnak fel kell hívnia a figyelmet a bejelentési kötelezettségre, elő kell mozdítania a bevált gyakorlatokat, célzott tájékoztatást kell nyújtania a bejelentés különböző típusairól oly módon, hogy a Bizottság versenypolitikai honlapján rendszeresen frissített „gyakran feltett kérdések” oldalt üzemeltet, valamint úgy, hogy létrehoz egy ügyfélszolgálatot az iránymutatás értelmezésével kapcsolatosan felmerülő kérdések megválaszolására;

26. véleménye szerint a tagállamoknak és régióknak jobban össze kell hangolniuk tevékenységüket a Bizottsággal, az általuk benyújtott információk és készített bejelentések minősége és időszereje szempontjából egyaránt; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a kohéziós politika keretében nyújtott állami támogatások előzetes feltételrendszerének megfelelő alkalmazását, és nemzeti szinten jobban tartásák be az állami támogatási szabályokat;

27. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az állami támogatási szabályokról szóló információs kampányaikkal kifejezetten a regionális és helyi szervezetek célozzák meg, amelyek közül sokan csak ritkán részesültek állami támogatásban, és ezért korlátozott ismeretekkel rendelkeznek a rájuk vonatkozó szabályokról; felhívja a Bizottságot, hogy vegye ezt figyelembe, amikor értékeli az állami támogatásokra a tagállamokban alkalmazandó előzetes feltételrendszert;

28. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az állami támogatások korszerűsítését célzó szabályok alkalmazásának adminisztratív, jogi és átláthatósági kötelezettségei lehető legvilágosabbak legyenek; úgy véli, hogy a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó regionális állami támogatásokról szóló iránymutatások (RAG) tervezetében újonnan javasolt szabályok – például az alternatív forgatókönyvek, egyértelmű bizonyítékok arra nézve, hogy a támogatás hatással van a beruházási döntés meghozatalára, vagy az a (Bizottság által az elkövetkező időszakra bevezetendő, az ösztönzőkre pályázó vállalatokra és a tagállamokra, illetve azok szubnacionális kormányzati struktúráira egyaránt vonatkozó) feltétel, hogy a projekttevékenység nem kezdődhet el azelőtt, hogy a hatóságok meghoznák a döntést a támogatás odaítéléséről – nem egyeztetetők össze a kohéziós politika, illetve más uniós és nemzeti politikák által szorgalmazott egyszerűsítés és a bürokrácia csökkentése elveivel; megismétli, hogy ezek a szabályok bizonyos projektek beruházási támogatásból való kizárásával is járhatnak, illetve azzal, hogy sohasem lesz esély a projektek megkezdésére; úgy véli, hogy annak előírása, hogy legkülső régiókban az állami támogatások kívánatoságát rendszeres értékkeljék, veszélybe sodorná a befektetők és vállalkozások számára ahhoz szükséges biztonságot és kiszámíthatóságot, hogy piaci lehetőségeket keressenek ezekben a veszélyeztetett régiókban;

A régiók vonzereje és az állami támogatási szabályok

29. hangsúlyozza a világos és egyértelmű regionális és ágazatspecifikus állami támogatási szabályok biztosításának fontosságát az EU és régiói számára közvetlen külföldi befektetések vonzása, globális versenyképességük biztosítása, valamint a gazdasági, társadalmi és területi kohézió érdekében;

30. üdvözlí az átláthatóságra vonatkozó újonnan javasolt szabályokat (az iránymutatás tervezetének (127) és (128) bekezdése); ösztönzi a tagállamokat, hogy tartásák be ezeket a szabályokat, és egy központi weboldalon tegyenek hozzáférhetővé teljes és pontos információt a nyújtott állami támogatásokkal kapcsolatban;

31. sürgeti a Bizottságot, hogy tegye egyszerűbbé és egyértelműbbé az állami támogatásokhoz való hozzáférést a kkv-k számára a leghátrányosabb helyzetű régiókban, elismerve a regionális fejlődés szempontjából való jelentőségüket; ugyanakkor felkéri a Bizottságot, hogy fokozza a végrehajtásra irányuló erőfeszítéseit a komolyabb, potenciálisan torzítóbb jellegű esetekben;

32. elismeri a Bizottság által jelzett, nagyvállalatok számára nyújtott beruházási támogatással kapcsolatos problémákat, lévén hogy a bizonyítékok arra engednek következtetni, hogy azoknak nincs ösztönző hatásuk a nagyvállalatokra; véleménye szerint annak ellenére, hogy az állami támogatásokat elsősorban a kkv-knak kell nyújtani, a nagyvállalatok kizárásával, mégsem indokolt, a kkv-k és a közepes méretű vállalatok fogalom meghatározásán kívül eső, családi tulajdonban lévő nagyvállalatok kivonása az állami támogatási szabályok alól az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdése c) pontjának hatálya alá tartozó területeken, minthogy e nagyvállalatok hozzájárulnak a foglalkoztatáshoz, a kkv-kkal ellátási láncokat alakítanak ki, közös kutatásban és fejlesztésben vesznek részt, valamint pozitív szerepet vállalnak a

2013. június 12., szerda

gazdasági válság kezelésében; úgy véli, hogy a nagyvállalkozások jelenléte gyakran a kkv-k sikerének a kulcsa, amelyek számára előnyösek a nagyvállalatok által vezetett klaszterek és a nekik nyújtott alvállalkozói tevékenység; emlékeztet arra, hogy maga a Bizottság is elismerte a nagyvállalatok befektetéseivel előidézett visszahatást és e befektetések hozzájárulását az EU világgpiaci hozzáférésehez; hangsúlyozza, hogy a C. régiókban a nagyvállalatok támogatás alóli kizárására vonatkozó döntés a régióban munkahelyek elvesztéséhez és a gazdasági tevékenység csökkenéséhez, a regionális versenyképesség és a külföldi befektetések tekintetében a vonzerő csökkenéséhez, valamint a vállalatok más – EU-n belüli vagy kívüli – régiókba való áttelepüléséhez vezethet; javasolja, hogy e vállalatok jogosultak maradhassanak az állami támogatásra a C. régiókban, egyedi bejelentési kötelezettség és azt követően különösen szigorú ellenőrzés, valamint további, az ösztönző hatásra és a regionális fejlődéshez való hozzájárulásra vonatkozó összegegyeztetetőségi kritériumok bevezetésének függvényében;

33. úgy véli, hogy a nagyvállalatok állami támogatási ösztönzőkre való jogosultságát nem a vállalkozás mérete vagy a tevékenységi ágazat alapján kell meghatározni, hanem az alapján is, hogy az ösztönző révén előreláthatóan hány és milyen minőségű és mennyire fenntartható munkahelyet lehetne létrehozni és megőrizni, illetve az alapján, hogy az érintett munkahelyek vagy projekt fenntartható-e, ideértve a régió fejlődését érő hosszú távú hatásokat is, a szociális szempontokat is beleértve; hangsúlyozza, hogy a szubszidiaritás elvével összhangban a tagállamokra, az érintett régiókra és a helyi hatóságokra kell hagyni az arra vonatkozó döntések meghozatalát, hogy mely projekteken rejlik a legnagyobb lehetőség az uniós politikák célkitűzéseinek eléréséhez;

34. egyetért a Bizottsággal abban, hogy el kell kerülni, hogy a tevékenységek helyszínét az állami támogatások okán változtassák meg az EGT-n belül; kétségének ad hangot azonban a (24)–(25) és (122)–(124) bekezdések javasolt tervezetével kapcsolatban, mivel úgy véli, nem egészítik ki kellőképpen a kohéziós politikát, és összegegyeztetetetlenek az egyszerűsítésre vonatkozó célkitűzéssel; megjegyzi különösen, hogy a két évre szóló meghatározás szükségszerűen önkényes, és előfordulhat, hogy ezt a szabályt nem lehet majd betartatni, mivel nehezen lesz bizonyítható bármilyen ok-okozati összefüggés, illetve egy két évre előre történő terv megléte; aggodalmát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy e szabály az Unión kívüli vállalkozásokat előnyben részesítheti az uniós vállalkozásokkal szemben, és az EGT területén kívülre való áttelepítésekhez vezethet, amennyiben a támogatott térség az ott nyújtott állami támogatás miatt egyébként vonzó lenne a tevékenység számára;

35. megemlíti a vállalkozások Európai Unión belüli és azon kívüli áttelepülésében rejlő kockázatokat, amelyek a régiók számára nagyon is valóságosak; tudomásul veszi az Európai Bizottság által javasolt védzáradékot, amely kötelezné a nagyvállalatokat, hogy tartsák fenn a beruházást és a létrehozott munkahelyeket abban a térségben, ahol a támogatást nyújtották, ellenkező esetben vissza kell fizetniük a támogatást; felhívja a Bizottság figyelmét a kohéziós politika 2014–2020-as időszakra vonatkozó szabályozásairól jelenleg is folyó tárgyalásokra, és az uniós/állami finanszírozásban részesülő vállalkozások által teremtett beruházások és munkahelyek fenntartása érdekében kéri, hogy a kohéziós politika és versenypolitika vonatkozó időszakait hangolják egymáshoz;

36. kétségének ad hangot azzal kapcsolatban is, hogy „a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatásban (az iránymutatás-tervezet (11) bekezdése) meghatározott nehéz helyzetű vállalkozások” nem lennének jogosultak az állami támogatásra; úgy véli, hogy nem lenne szabad szigorúbb intézkedéseknek vonatkozniuk a szerkezetátalakításon áteső vállalkozásokra, különösen, ha az ezektől a vállalatoktól származó támogatási kérelmek eleve negatív elbírálása azok Unión kívülre települését eredményezheti; rámutat, hogy napjaink bizonytalan és folyamatosan változó üzleti környezetében a felelős vállalati szerkezetátalakítás a fenntartható beruházás, munkahelyek és növekedés hosszú távra való biztosításának fő eszköze; megjegyzi, hogy a javasolt szabálytervezet nemcsak hogy ellentétes a támogatásban részesülő régiókbeli, gazdasági válság által érintett vállalkozások segítségével, de nem is végrehajtható, mivel ezek az iránymutatások nem tartalmaznak kifejezett, pontos meghatározást a „nehéz helyzetű vállalkozások” fogalmára nézve; emlékeztet a Bizottságnak szóló ajánlásokkal a munkavállalók tájékoztatásáról és a velük folytatott konzultációról, a szerkezetátalakítás előjelzéséről és kezeléséről szóló 2013. január 15-i állásfoglalására⁽¹⁾, amelyben kéri, hogy szülessen jogi aktus ezekben az ügyekben, és felszólítja a Bizottságot, hogy haladéktalanul cselekedjen;

37. meggyőződése, hogy a (177) bekezdéstervezetnek megfelelően létfontosságú bizonyos rugalmassági határt hagyni az iránymutatások felülvizsgálata tekintetében a későbbi módosítások lehetővé tétele érdekében, mivel ezeket az iránymutatásokat hét évre tervezik;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0005.

2013. június 12., szerda

o
o o

38. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P7_TA(2013)0268

Éves jelentés a versenypolitikáról

Az Európai Parlament 2013. június 12-i állásfoglalása az EU versenypolitikájáról szóló éves jelentésről (2012/2306 (INI))

(2016/C 065/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ) és különösen annak 101., 102. és 107. cikkére,
- tekintettel a Bizottság versenypolitikájáról szóló 2011. évi jelentésére (COM(2012)0253) és a Bizottság szolgálatainak ehhez fűzött munkadokumentumára (SWD(2012)0141),
- tekintettel a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendeletre ⁽²⁾ (az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete),
- tekintettel az „Az állami támogatásokról szóló szabályoknak a pénzügyi intézetek vonatkozásában a jelenlegi pénzügyi világválsággal összefüggésben tett intézkedésekre történő alkalmazása” című, 2008. október 13-i bizottsági közleményre ⁽³⁾ (a bankokról szóló közlemény),
- tekintettel „A pénzügyi intézetek feltőkésítése a jelenlegi pénzügyi válságban: a támogatás szükséges minimális szintre történő korlátozása és az indokolatlan versenytorzulás kiküszöbölését célzó biztosítékok” című, 2008. december 5-i bizottsági közleményre ⁽⁴⁾ (feltőkésítési közlemény),
- tekintettel az értékvesztett eszközöknek a közösségi bankszektorban történő kezeléséről szóló, 2009. február 25-i bizottsági közleményre ⁽⁵⁾ (az értékvesztett eszközökről szóló közlemény),
- tekintettel „A pénzügyi szektor életképességének helyreállítása és a jelenlegi válságban hozott szerkezetátalakítási intézkedések értékelése az állami támogatási szabályok alapján” című 2009. július 23-i bizottsági közleményre ⁽⁶⁾ (a szerkezetátalakításról szóló közlemény),
- tekintettel az „Ideiglenes közösségi keretrendszer a finanszírozási lehetőségek elérésének támogatására irányuló állami támogatási intézkedésekhez a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságban” című, 2008. december 17-i bizottsági közleményre ⁽⁷⁾ (az ideiglenes keretrendszer),
- tekintettel az „Ideiglenes közösségi keretrendszer a finanszírozási lehetőségek elérésének támogatására irányuló állami támogatási intézkedésekhez a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságban” című, 2010. december 1-i bizottsági közleményre ⁽⁸⁾ (a 2010. december 31-én lejáró helyébe lépő új ideiglenes keretrendszer),

⁽¹⁾ HL L 1., 2003.1.4., 1. o.

⁽²⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

⁽³⁾ HL C 270., 2008.10.25., 8. o.

⁽⁴⁾ HL C 10., 2009.1.15., 2. o.

⁽⁵⁾ HL C 72., 2009.3.26., 1. o.

⁽⁶⁾ HL C 195., 2009.8.19., 9. o.

⁽⁷⁾ HL C 16., 2009.1.22., 1. o.

⁽⁸⁾ HL C 6., 2011.1.11., 5. o.

2013. június 12., szerda

- tekintettel a magas szintű szakértői csoport 2012. október 2-i, az uniós bankszektor szerkezetének reformjáról szóló végleges jelentésére ⁽¹⁾,
- tekintettel az európai uniós állami támogatási szabályoknak az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásának ellentételezésére való alkalmazásáról szóló bizottsági közleményre ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 106. cikke (2) bekezdésének az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásával megbízott egyes vállalkozások javára közszolgáltatás ellentételezése formájában nyújtott állami támogatásra való alkalmazásáról szóló 2011. december 20-i bizottsági határozatra ⁽³⁾,
- tekintettel „A közszolgáltatás ellentételezése formájában nyújtott állami támogatásról szóló európai uniós keretszabály (2011)” című bizottsági közleményre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének az általános gazdasági érdekű szolgáltatást nyújtó vállalkozások számára nyújtott csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2012. április 25-i 360/2012/EU bizottsági rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Parlament által megrendelt, „Állami támogatás – Válság szabályok a pénzügyi ágazat és a reálgazdaság számára” című, 2011. júniusi tanulmányra ⁽⁶⁾,
- tekintettel a Parlament által megrendelt, „A trösztellenes eljárások terén alkalmazott kollektív jogorvoslat” című, 2012. júniusi tanulmányra ⁽⁷⁾,
- tekintettel a „Nyilvános konzultáció: A kollektív jogorvoslattal kapcsolatos egységes európai megközelítés felé” című bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SEC(2011)0173),
- tekintettel „Az állami támogatások uniós szabályozásának korszerűsítése” című bizottsági közleményre (COM(2012) 0209),
- tekintettel a Számvevőszék 15/2011. számú, „A Bizottság eljárásai biztosítják-e az állami támogatások ellenőrzésének eredményes lebonyolítását?” című különjelentésére,
- tekintettel az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei 2012 utáni kereskedelmi rendszerének kontextusában hozott egyes állami támogatási intézkedésekhez adott bizottsági iránymutatásra (a továbbiakban „a kibocsátás-kereskedelmi rendszerre vonatkozó iránymutatások”) ⁽⁸⁾,
- tekintettel az Európai Parlament és a Bizottság közötti kapcsolatokról szóló 2010. november 20-i keretmegállapodásra (a továbbiakban: a keretmegállapodás) ⁽⁹⁾, és különösen annak (12) ⁽¹⁰⁾ és (16) ⁽¹¹⁾ bekezdésére,
- tekintettel a 2012. június 29-i euróövezeti csúcstalálkozón elfogadott nyilatkozatra ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/report_en.pdf

⁽²⁾ HL C 8., 2012.1.11., 4. o.

⁽³⁾ HL L 7., 2012.1.11., 3. o.

⁽⁴⁾ HL C 8., 2012.1.11., 15. o.

⁽⁵⁾ HL L 114., 2012.4.26., 8. o.

⁽⁶⁾ <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/studies/download.do?language=en&file=42288>

⁽⁷⁾ <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/studies/download.html?languageDocument=EN&file=74351>

⁽⁸⁾ HL C 158., 2012.6.5., 4. o.

⁽⁹⁾ HL L 304., 2010.11.20., 47. o.

⁽¹⁰⁾ „A Bizottság minden tagja gondoskodik arról, hogy a közte és az illetékes parlamenti bizottság elnöke közötti információáramlás rendszeres és közvetlen legyen.”

⁽¹¹⁾ „A parlamenti állásfoglalás elfogadását követő három hónapon belül a Bizottság írásban tájékoztatást ad a Parlamentnek a Parlament állásfoglalásaiban hozzá intézett kérdések alapján tett intézkedésekről, beleértve azokat az eseteket, amelyekben nem tudott a Parlament álláspontjának megfelelően eljárni.”

⁽¹²⁾ http://consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/131359.pdf

2013. június 12., szerda

- tekintettel a Bizottság 2003. évi, versenypolitikáról szóló XXXIII. éves jelentéséről szóló, 2005. február 22-i állásfoglalására ⁽¹⁾, a Bizottság versenypolitikáról szóló 2004. évi jelentéséről szóló, 2006. április 4-i állásfoglalására ⁽²⁾, a versenypolitikáról szóló 2005. évi jelentéséről szóló, 2007. június 19-i állásfoglalására ⁽³⁾, a versenypolitikáról szóló 2006. és 2007. évi jelentéséről szóló, 2009. március 10-i állásfoglalására ⁽⁴⁾, a versenypolitikáról szóló 2008. évi jelentéséről szóló, 2010. március 9-i állásfoglalására ⁽⁵⁾, a versenypolitikáról szóló 2009. évi jelentéséről szóló, 2011. január 20-i állásfoglalására ⁽⁶⁾ és az EU versenypolitikájáról szóló éves jelentéséről szóló 2012. február 2-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
 - tekintettel az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokra vonatkozó uniós állami támogatási szabályok reformjáról szóló, 2011. november 15-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, illetve a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság véleményére (A7-0143/2013),
- A. mivel a nyitott piacokat jellemző elvekre és a valamennyi ágazatban érvényesülő egyenlő versenyfeltételekre épülő uniós versenypolitika az EU „genetikai kódjának” részét képezi és az európai szociális piacgazdaság sarokköve, továbbá az európai fogyasztók szolgálatában álló eszköz ahhoz, hogy társadalmi és gazdasági szempontból egészséges belső piacot biztosítson, valamint fellépjen az egyes gazdasági szereplők által folytatott tisztességtelen gyakorlatok ellen, és kulcsszerepet tölt be a belső piac megfelelő működésének biztosításához;
- B. mivel az áruk, a szolgáltatások, a személyek és a tőke szabad mozgása alapvető fontosságú volt az európai növekedéshez;
- C. mivel a gazdasági, pénzügyi és államadósság-válság 2008 őszén tört ki, és 2011-ben tovább mélyült, amely recesszióba juttatta az uniós gazdaságot;
- D. mivel a Bizottság többek között az állami támogatásra vonatkozó külön szabályok elfogadásával és a versenypolitika válságkezelő eszközként való alkalmazásával válaszolt a válságra; mivel ezt már akkor is és most is ideiglenes rendszernek szánják;
- E. mivel a versenypolitika létfontosságú szerepet tölt be a válságra való reagálás, az Európa 2020 stratégia és az egységes piac támogatása, illetve a bankunió, és egy valódi gazdasági és monetáris unió és mélyebb integráció, valamint a konvergencia irányába tett előmenetel terén,
- F. mivel a protekcionizmus csak tovább mélyítené és elnyújtaná a válságot, a versenyszabályok szigorú betartása pedig létfontosságú szerepet tölt be az európai gazdaság talpra állítása szempontjából;
- G. mivel a versenypolitikáról szóló éves jelentésnek az Unió teljes versenyképességét előmozdító eszközként kell szolgálnia – kiterjesztve és új szereplők számára hozzáférhetővé téve a versenyt, kiszélesítve és megszilárdítva ezzel a belső piacot –, és nem kizárólag a versenypolitika Bizottság általi gyakorlati végrehajtásához kell kapcsolódnia;
- H. mivel a verseny nem minden tagállamban működik ugyanolyan kielégítő mértékben,
- I. mivel azok az ágazatok, ahol alacsonyabb szintű a verseny, gyakran pontosan ugyanazok, ahol a gazdasági teljesítmény tekintetében elmarad az elvárttól;

Általános észrevételek

1. tudomásul veszi a Bizottság versenypolitikáról szóló 2011. évi jelentését, és üdvözlöi, hogy az új tematikai keret foglalkozik a Parlament által felvetett kérdésekkel, és lehetővé teszi a prioritások, célkitűzések és megtett intézkedések egyértelmű azonosítását;

⁽¹⁾ HL C 304. E, 2005.12.1., 114. o.

⁽²⁾ HL C 293. E, 2006.12.2., 143. o.

⁽³⁾ HL C 146. E, 2008.6.12., 105. o.

⁽⁴⁾ HL C 87. E, 2010.4.1., 43. o.

⁽⁵⁾ HL C 349. E, 2010.12.22., 16. o.

⁽⁶⁾ HL C 136. E, 2012.5.11., 60. o.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0031.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0494.

2013. június 12., szerda

2. hangsúlyozza, hogy a versenypolitika az európai szociális piacgazdaság sarokköve; kiemeli a trösztellenes tevékenységekkel, az állami támogatással és az összefonódás-ellenőrzéssel kapcsolatos intézkedések szigorításának fontosságát annak érdekében, hogy hatékony gazdaságot, jól működő belső piacot és szociális előrehaladást lehessen biztosítani; hangsúlyozza továbbá, hogy a kkv-knak és a harmadik szektornak a belső piachoz való jobb hozzáférése, illetve az ebben való részvétele a meglévő akadályokat felszámoló, aktív versenypolitikát tesz szükségessé;
3. sürgeti az uniós versenypolitika és a valamennyi egyéb uniós politika, így például az ágazati szabályozás közötti konzisztenciát; annak biztosításához, hogy a termékek és a szolgáltatások belső piacának működése a polgárok, a környezet és a vállalkozások javát szolgálja;
4. felhívja a Bizottságot, hogy a nemzeti versenyhatóságokkal együttműködve alaposan vizsgálja meg a versenyben tapasztalható torzulásokat és azok gazdasági hatásait; felkéri a Bizottságot, hogy állapítsa meg a tagállamok között ezen a téren tapasztalható egyenlőtlenségeket és mutasson rá azok okaira is;
5. hangsúlyozza, hogy a versenypolitika tágabb értelemben vett végrehajtása nem szolgálhat a már kiépült vállalatok vagy áru- és egyéb szolgáltatók megerősítésére, ellenben az új szereplők piacra lépésének és az új ötletek és technológiai megoldások megjelenésének elősegítését kell átfogó célkitűzésének tekintenie, ilyen módon maximalizálva az uniós polgárok hasznát;
6. rámutat, hogy a rendkívüli állami támogatásokat nyújtó válság szabályozási rendszer kiterjesztése a körülmények tették szükségessé, és ez hozzájárult a pénzügyi és gazdasági instabilitás súlyosbodásának megelőzéséhez, a protekcionizmus megakadályozásához, továbbá mechanizmust biztosított a banki átszervezésekhez és a válságrendezéshez, s mindez különösen a programban részt vevő, súlyos problémákkal szembesülő országok számára bizonyult hasznosnak;
7. aggodalmát fejezi ki ugyanakkor azzal kapcsolatban, hogy noha az állami támogatásokat nyújtó rendszert ideiglenes jellegűnek szánták, úgy tűnik, hogy nem átmenetiek; megjegyzi, hogy a versenypolitikáról szóló harmadik soron következő éves jelentésében a Parlament hangsúlyozta, hogy ezeket az ideiglenes intézkedéseket a lehető leghamarabb meg kell szüntetni; sajnálja továbbá, hogy egyes esetekben a megközelítés kudarcot vallott, és ragaszkodik a korábbi beavatkozás tanulságainak levonásához, és a gyakorlatok ennek megfelelően történő elfogadásához;
8. fenntartja, hogy az állami támogatásban részesülő bankoknak üzleti modelljüket a tevékenységük életképes részére kell koncentrálniuk, javítaniuk kell a családok és a vállalkozások hitelhez jutását, valamint minimálisra kell csökkenteniük a támogatásban nem részesülő versenytársakra és az uniós adófizetőkre gyakorolt hatásukat; ezzel kapcsolatban megemlíti, hogy fontolóra kell venni a magas szintű szakértői csoportnak az uniós bankszektor szerkezetének reformjára irányuló javaslatát;
9. hangsúlyozza, hogy a bankszektor folyamatban lévő konszolidációja ténylegesen növelte több jelentős pénzügyi intézmény piaci részesedését, és ezért sürgeti a Bizottságot, hogy kísérje szoros figyelemmel az ágazatot annak érdekében, hogy fokozza az európai banki piacon folyó versenyt;
10. emlékeztet a 2012. június 29-i euróövezeti csúcstalálkozón elfogadott nyilatkozatra; egyetért azzal, hogy elengedhetetlen a bankok és az államháztartások között kialakult ördögi kör megtörése, illetve kötelezettségvállalásuk sürgős kialakítása;
11. kéri a Bizottságot, hogy a jobban szabályozott, átlátható, nyitott és tisztességes pénzpiacok elérése érdekében szigorúan szerezzen érvényt a trösztellenes és az összefonódások ellenőrzésére vonatkozó szabályoknak; méltányolja a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek piacán tett vizsgálatát, különösen a hitel-nemteljesítési csereügyletek (credit default swaps – CDs) kereskedelmi adatait és szolgáltatásait, a fizetési szolgáltatásokat, valamint a pénzügyi információk piacok számára történő közreadását illetően;
12. felszólítja az EU versenyhatóságait, hogy működjenek szorosan együtt más joghatóságokkal, és kövessék nyomon a jelentős pénzügyi szereplők és oligopóliumok – például a hitelminősítő intézetek – viselkedését és piacra gyakorolt hatását, valamint kiemelt prioritásként vizsgálják ki a LIBOR, EURIBOR és TIBOR kamatlábak állítólagos manipulálásának ügyét;
13. véleménye szerint a fenti kérdést teljes mértékben ki kell vizsgálni például annak meghatározása érdekében is, hogy valamennyi uniós eszközt kimerítették-e az ilyen események megelőzésére; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy vizsgálja meg e torzulásoknak az árak alakulására gyakorolt hatását olyan ágazatokban, mint például a jelzáloghitel;

2013. június 12., szerda

A fenntartható növekedés, a foglalkoztatás és a versenyképesség támogatása

14. elismeri, hogy a versenypolitika az egységes piac továbbfejlesztése és megőrzése szempontjából alapvető eszköz, továbbá a termelékenység, a hatékonyság és a globális versenyképesség egyik fő mozgatóereje, és jelentős szerepet játszik a tisztességes és nyitott piacok, a rendezett államháztartások, illetve az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés célját kitűző Európa 2020 előmozdításában;

15. hangsúlyozza, hogy az egységes piac, a gazdasági növekedéshez való visszatérés, az európai piac vonzerejének globális elmélyítéséhez, a digitális menetrend megvalósításához, a kutatás és az innováció ösztönzéséhez erős versenyre, a gazdasági szereplők egészséges sokféleségére és proaktív iparpolitikára van szükség; megjegyzi, hogy a trösztellenes, állami támogatási és összefonódás-ellenőrzési eszközök mind-mind létfontosságúak a piacsabályozás javításához, az átláthatóság ösztönzéséhez és a gazdaság újjáépítéséhez;

16. elvárja a Bizottságtól, hogy hathatósan erősítse meg a versenypolitikát és mozdítsa elő a környezetbarát technológiákat és erőforrásokat; hiszi, hogy a kibocsátás-kereskedelmi rendszerre vonatkozó iránymutatásoknak hozzá kell járulniuk a kibocsátáshelyezés megelőzéséhez, az árjelzések fenntartásához és a torzulások minimalizálásához; úgy véli, hogy a jelenlegi alacsony kibocsátáskereskedelmi ár csak kis mértékben járul hozzá az éghajlatbarát technológiai megoldások alkalmazásának előmozdításához, és késlelteti az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való átállást;

17. kiáll amellett, hogy a további károk elkerülésének és a jogaik visszaállításának egyedüli céljával a kiterjedt csalási és illegális pénzügyi gyakorlatok áldozatainak megsegítése érdekében elfogadott állami intézkedések nem tekinthetők állami támogatásnak;

Általános gazdasági érdekű szolgáltatások (ÁGÉSZ)

18. megjegyzi, hogy az európai polgárok a szükséges és fontos közszolgáltatások tekintetében kiváló minőségű, területi lefedettséget biztosító és megfizethető ellátást igényelnek, amely egyben fokozza a versenyt, és egyenlőbb versenyfeltételeket biztosít e köz- és magánszférabeli szolgáltatók számára; kiemeli, hogy ebből a célból a különféle szolgáltatók közötti verseny megőrzése kulcsfontosságú; hangsúlyozza, hogy az új ÁGÉSZ-csomag egyszerűbb, világosabb és rugalmasabb keretet eredményezhet e tekintetben; hangsúlyozza az EUMSZ versenyszabályai alapján a Bizottságra ruházott felelősséget annak biztosítása terén, hogy az általános gazdasági érdekű szolgáltatások számára adott kompenzáció összeegyeztethető legyen az uniós állami támogatási szabályokkal, és annak elkerülése érdekében, hogy ne nyújtsanak rossz minőségű, de drága közszolgáltatásokat; aggodalmát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy túl sok szolgáltatás mentesül a versenyhatóságok ellenőrzése alól;

19. felszólítja az EU versenyhatóságait, hogy kövessék nyomon a gyógyszerészeti, egészségügyi és biztosítási szolgáltatások piacát (és különösen a generikus és innovatív gyógyszerek piacát), ismerjék fel a szabadalmi jogokkal való potenciális visszaéléseket és diszkriminatív piaci magatartásokat; megjegyzi, hogy ugyan az egészségügyi ágazat és a szociális védelem megszervezése elsősorban tagállami hatáskörbe tartozik, az államháztartás fenntarthatósága, a versenyjog betartása és az uniós polgárok jogainak megőrzése érdekében e szervezeteket is ellenőrzés alá kell vetni;

A fogyasztói jólét növelése: ágazati fejlemények

20. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy 2007 közepe óta az élelmiszerárak jelentős mértékben megemelkedtek, és a termelői árak nagymértékben ingadoznak, emlékeztet arra, hogy a fogyasztói élelmiszerárak jelentős mértékben hozzájárulnak az általános inflációhoz; hangsúlyozza, hogy az értékláncon belüli kollektív tárgyalások új keretét a termelő szervezetek versenybarát működtetése és egy, az élelmiszerárakat nyomon követő platform kell, hogy kísérje; arra sürgeti a Bizottságot – a nemzeti versenyhatóságokkal együttműködésben –, hogy a támogatás, az átláthatóság és a fogyasztói árak alakulásának tekintetében az értéklánc valamennyi szintjén alaposan vizsgálja meg a versenyt; emlékeztet arra, hogy az élelmiszer-ágazatban a fogyasztók számára elérhető előnyök hasonló versenyképességi reformoknak a gazdaság valamennyi más ágazatában való végrehajtásával megsokszorozhatók;

21. hangsúlyozza, hogy az általános gazdasági érdekű szolgáltatások (ÁGÉSZ) és az általános érdekű szociális szolgáltatások (ÁÉSZSZ) egyaránt jelentős részét képviselik a tagállamokban nyújtott teljes szolgáltatásoknak, ami egyben azt jelenti, hogy jelentős eredmények érhetők el az ÁGÉSZ-ek és az ÁÉSZSZ-ek hatékonyabbá tételével; kiemeli, hogy ennek fényében alapvető fontosságú annak biztosítása, hogy az ÁGÉSZ-eket és az ÁÉSZSZ-eket szabályozó előírások elsősorban a fogyasztókat védjék;

2013. június 12., szerda

22. hangsúlyozza az élelmiszer-piaci spekuláció áringadozásban megnyilvánuló, jelentős szerepét; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg e kérdést a versenypolitikáról szóló 2012. évi jelentésben és tegyen intézkedéseket az élelmiszer-piaci spekuláció felszámolása érdekében;
23. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg alaposabban a termelői szervezetek és szövetkezetek abban betöltött kedvező szerepét, hogy javítja a mezőgazdasági kistermelők jólétét és a beszállítóiparral szembeni tárgyalóerejüket;
24. várakozással tekint az Európai Versenyhatóságok Hálózata (ECN) e témával foglalkozó jelentése elé; megjegyzi, a trösztellenes ügyekben leggyakrabban vizsgált ágazatok a gabonafélék és a tejtermékek ágazata, és bátorítja a nemzeti versenyhatóságokat, hogy lépjenek fel kezdeményezőbben e területen; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az európai cukorágazatot, ahol 2011-ben és 2012-ben különösen nagy volt az árak inflációja;
25. ismételten sürgeti a Bizottságot, hogy törekedjen a belső energiapiaci csomag maradéktalan végrehajtására; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy mivel még nem sikerült maradéktalanul megvalósítani a nyitott és versenyképes egységes energiapiacot, aktívan kövesse nyomon a versenyt az energiapiacokon, különösen abban az esetben, ha a közművek privatizációja monopolisztikus vagy oligopolisztikus piaci rendszereket hoz létre;
26. felszólítja a Bizottságot a légi árufuvarozási és a gyorspostai szolgáltatások uniós piacának alapos vizsgálatára; megjegyzi, hogy az Egyesült Államokban egyfajta duopólium működik az expressz szolgáltatások piacán, és az elmúlt tíz évben gyakorlatilag bezárta a piacot az európai versenytársak előtt; megállapítja, hogy amennyiben az ágazatban további összeolvadásokra kerülne sor, akkor csupán egyetlen európai expressz és logisztikai nagyvállalat maradna versenyben, és ez jelentős mértékben befolyásolná a belső piaci árversenyt – a fogyasztók kárára;
27. hangsúlyozza, hogy az európai társaságok számára nem biztosítottak az egyenlő versenyfeltételek az amerikai légiközlekedési piacon, továbbá nyilvánvaló az egyensúlytalanság az uniós–amerikai légiközlekedési piacon még ma is, mivel az európai teherszállító légitársaságoktól megtagadják az amerikai belpiachoz való hozzáférést, és kedvezőtlen feltételek mellett kényszerülnek versenyezni; hangsúlyozza, hogy ez az egyenlőtlen piaci hozzáférés torzítja a versenyt, és végső soron árt az európai logisztikai iparnak és a fogyasztóknak;

A versenypolitika legitimitásának és hatékonyságának előmozdítása

28. támogatja a Parlament aktív – többek között társjogalkotói – szerepét a versenypolitika formálása során; véleménye szerint a Bizottságnak maradéktalanul elszámoltathatónak kell lennie és követnie kell a Parlament állásfoglalásait; célja, hogy megerősítse a folyamatban lévő strukturált párbeszédet;
29. felszólítja a Bizottságot, hogy a későbbiekben is részrehajlás nélkül és objektíven lépjen fel, és legyen nyitott a versenyztetési eljárások javítása előtt; védelmébe veszi az eljárási jogokat, köztük a vállalkozások azon jogát, hogy meghallgatásuk előtt jogukban áll betekinteni a bizottsági aktába;
30. ösztönzi a Bizottságot, hogy az általános elvek meghatározásával és a vállalatok e területen végzett tevékenységeinek támogatásával a továbbiakban is mozdítsa elő a tisztességes verseny kultúráját, különösen azzal, hogy nagyobb érdeklődést és pozitívabb hozzáállást tanúsít a megfelelőség iránt, mivel ez jelentős megelőző hatást gyakorolna, ami pedig közérdek;
31. felkéri a Bizottságot, hogy vegye fontolóra az alternatív vitarendezés alkalmazását, a rendes jogalkotási eljárás keretében nyújtsa be régóta esedékes javaslatát az uniós trösztellenes jogszabályok megszegésével a vállalatoknak és fogyasztóknak okozott károk miatt indított egyéni vagy kollektív magánkeresetek megkönnyítése érdekében; úgy véli, hogy egy ilyen javaslatnak a versenyt kell előmozdítania, s nem pedig a megalapozatlan pereskedésekre kell ösztönöznie, kis értékű és diffúz károk megtérítésére kell vonatkoznia és teljes összhangot kell biztosítania az Unió átláthatósági előírásaival, továbbá biztosítania kell azt, hogy az engedékenységi eljárások keretében tett valamennyi kivétel megfelelően és konkrétan indokolt legyen, és teljes összhangban a hatóságok általi jogérvényesítéssel;
32. ismételten hivatkozik az EU versenypolitikájáról szóló éves jelentéséről szóló korábbi, 2012. február 2-i állásfoglalására és a kollektív jogorvoslatra irányuló esetleges bizottsági javaslat gondolatát;

2013. június 12., szerda

33. kedvező álláspontot alakít ki az Európai Versenyhatóságok Hálózatán (ECN) belüli és a nemzeti bíróságokkal folytatott együttműködést illetően, a versenypolitikák uniós szintű hatékonyságának és összhangjának biztosítása érdekében; támogatja a felelősségnek az ECN tagjai közötti hatékony megosztását, mivel egyes piacok esetében az eltérő jogi, gazdasági és kulturális feltételek miatt nagyobb a nemzeti dimenzió, mint mások esetében; felkéri a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a többi joghatósággal való konvergenciára és együttműködésre irányuló megállapodásokat, amelyek rendelkeznek a vizsgálatok alatti – megfelelő körülmények között lebonyolított – információcseréről is;

34. tisztában van azzal, hogy a Bizottságra a versenyjog érvényesítése területén nagy és egyre növekvő munkateher hárul, ezért megismétli, hogy ahhoz, hogy a Bizottság e terhekkal proaktívan és hatékonyabban megbirkózhasson, több erőforrásra van szüksége, különösen a meglévő források elosztásán keresztül;

35. felkéri a Bizottságot, hogy az EU-n belül és nemzetközi szinten egyaránt mozdítsa elő a verseny kultúráját;

Bírságolási politika

36. javasolja a vitarendezési eljárás és adott esetben visszatartó erejű és arányos bírságok alkalmazását, elkerülve a bajba került vállalatok piaci kiszorításával járó kedvezőtlen gazdasági és társadalmi következményeket;

37. megjegyzi, hogy a bírságoknak nem szabadna megakadályozniuk a vállalatokat abban, hogy a szervezetükön belül felelősségre vonják a vezetőket vagy alkalmazottakat, illetve adott esetben a tagállamokat abban, hogy büntetőjogi felelősséggel járó ügyekben eljárjanak; felszólítja a Bizottságot, hogy vegye fontolóra e szempontokat és erről készítsen jelentést;

38. aggodalmát fejezi ki a bírságok miatt, amelynek egyetlen eszközként való használata túl korlátozott lehet, tekintettel a fizetésképtelenség miatt bekövetkező lehetséges elbocsátásokra, és kifinomultabb eszközök széles skálájának kifejlesztésére szólít fel, többek között az egyéni felelősségre, a cégek átláthatóságára és elszámoltathatóságára, a rövidebb eljárásokra, a védelemhez és a tisztességes eljáráshoz való jogra, az engedékenységi kérelmek hatékony működését biztosító mechanizmusokra (különösen az egyesült államokbeli árképzési folyamat okozta zavarok leküzdésére), vállalati megfelelési programokra és európai standardok kialakítására vonatkozóan; helyesli a „büntess és jutalmaz” elven alapuló megközelítést, amely büntetést ró ki, és hatékony elrettentésre szolgál, ösztönzi ugyanakkor a szabályoknak való megfelelést;

39. ismételt megjegyzi, hogy a bírságok kiszabásának módját egy nem jogalkotási eszköz, a 2006. évi bírságolási iránymutatások tartalmazzák, és ismételt felszólítja a Bizottságot, hogy a jogszerűség elve alapján illessze be a bírságkiszámítás részletes alapjait és a bírságolás új elveit az 1/2003/EK rendeletbe;

40. megismétli felhívását a Bizottság bírságolási iránymutatásainak általános felülvizsgálatára a hat év alatt szerzett gyakorlati tapasztalatok fényében; úgy véli, hogy e felülvizsgálatnak meg kell vizsgálnia a megfelelési programok szerepét, olyan feltételeket kell szabnia, amelyek értelmében a leányvállalat felett döntő befolyást gyakorló anyavállalatot egyetemlegesen felelősségre lehetne vonni a leányvállalataik által elkövetett trösztellenes jogsértésekért, továbbá fontolóra kell vennie az engedékenységet, a visszaesést, a forgalomkorlátot, illetve a köz- és magántartozások közötti kölcsönhatás kérdéseit;;

41. megismétli, hogy egyre több kérelem érkezik a bíróság fizetésképtelenség miatti csökkentésére, különösen az egytermékes vállalkozásoktól és a kkv-któl; ismételt ügy megerősíti, hogy a bíróságok csökkentésének alternatívája lehet a késleltetett és/vagy megosztott fizetések rendszere, amelynek révén elkerülhető a vállalkozások csődje;

42. üdvözli, hogy a Bizottság (2012. március 28-i COMP/39452 sz.) határozatában figyelembe vette az egytermékes vállalkozások sajátos szükségleteit;

Ágazatspecifikus szempontok

43. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek további lépéseket az egységes közlekedési piac megvalósítása felé, biztosítva a nyílt és tisztességes versenyt a közlekedési, a postai és az idegenforgalmi ágazatban, valamint tiszteletben tartva a többi uniós szakpolitika célkitűzéseit, például a megfelelően működő közlekedési és mobilitási szolgáltatásokat, a közszolgáltatásokat, a társadalmi normák, a biztonság és a környezetvédelem területén kitűzött célokat, valamint az Uniónak

2013. június 12., szerda

a szén-dioxid-kibocsátás és az olajfüggőség csökkentésével kapcsolatban kitűzött céljait; üdvözlö a második egységes piaci intézkedéscsomag bejelentését, melynek célja az egységes európai égbolt régóta várt kialakítása, a vasúti piac megnyitásának folytatása, valamint az egységes vasúti térség megvalósítása;

44. úgy véli, hogy az európai közlekedési ágazat versenyképességének javítása érdekében a Bizottságnak tovább kellene erősítenie a versenypolitika és a közlekedéspolitikai közötti kapcsolatokat;

45. sürgeti a Bizottságot, hogy a nemzetközi tárgyalásokon legyen proaktívabb a versenyszabályok konvergenciájának előmozdításában annak érdekében, hogy a közlekedési ágazatban egyenlő feltételeket lehessen biztosítani az Unió és a harmadik országok között;

46. hangsúlyozza, hogy az egységes európai piac tényleges kiteljesítése, valamint a közlekedés területén a tisztességes verseny biztosítása érdekében fontos az európai közlekedési térség egységes fejlesztése, valamint a tagállamok közlekedési infrastruktúrái közötti fejlettségi különbségek felszámolása;

47. hangsúlyozza, hogy az adózási eltérések hatással vannak a különböző szállítási módok közötti versenyhelyzetre, és felszólítja a Bizottságot, hogy adjon áttekintést az egyes szállítási módokra vonatkozó adókról és különböző héarendszeréről;

48. hangsúlyozza, hogy a szabad és tisztességes európai szintű verseny kialakítása érdekében a tagállamok közötti fizikai, technikai és szabályozási akadályokat fel kell számolni, különösen együttműködtethető és hatékony transzeurópai hálózatok létrehozása révén;

49. elvben üdvözlö a különböző szállítási módokban érvényesülő utasjogokról szóló bizottsági közleményt, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy minden egyes szállítási mód eredendően különböző, és hogy bármely bizottsági javaslatnak – amellet, hogy garantálja az utasok már meglévő jogait – arányos és rugalmas, a szállítási módok különbségeit elismerő megközelítést is kell biztosítani;

50. sürgeti az illetékes hatóságokat az EU–USA légi közlekedési megállapodás fényében, hogy fokozzák az együttműködésüket a légitársaságok szövetségére vonatkozó, versennyel kapcsolatos kérdéseket illető, összeegyeztethető szabályozási szemléletek kidolgozásában, valamint aktívan keressenek lehetőséget arra, hogy a főbb szövetségek hatékonyabban vehessék fel a versenyt a transzatlanti piacon belül;

51. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat egyrészt arra, hogy gyorsítsák fel az egységes európai égbolt jogszabályainak végrehajtását annak érdekében, hogy a szolgáltatások árképzése átláthatóbb legyen, és ezzel könnyebbé váljon a versenyszabályoknak való megfelelés nyomon követése, illetve fokozódjon az európai csomópontok versenyképessége és biztonsága, másrészt arra, hogy az európai repülőtereken továbbra is a gazdaság és az utasok javát szolgáló versenyhelyzet fokozása érdekében munkálkodjanak;

52. felkéri a Bizottságot, hogy készítsen bizonyítékokkal alátámasztott áttekintést azokról az esetekről, amikor a légi fuvarozók a számukra biztosított egyedi feltételek révén előnyökhöz jutnak más szolgáltatókkal szemben, vagy – mint azt állítják – egyes repülőtereken visszaélnék erőfölényükkel, különösen az egyetlen poggyászt engedélyező szabály és a kézipoggyász díjmentességét érintő egyéb korlátozások bevezetése révén;

53. úgy véli, hogy a kereskedelmi tevékenységek a repülőterek fontos bevételi forrásai, és az ilyen agresszív gyakorlatok a fuvarozó domináns helyzetével való visszaélésnek tekinthetők;

54. sürgeti a Bizottságot, hogy a tisztességes verseny biztosítása és az európai regionális összeköttetések védelme érdekében erősítse meg a résidőkereskedelem, -használat és -kiosztás ellenőrzését az európai repülőtereken;

55. felszólítja a Bizottságot, hogy ellenőrizze a fapados légi szolgáltatókat érintő intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy ezek az intézkedések ne szolgálják a tisztességtelen versenyt;

56. sürgeti a Bizottságot, hogy a légi közlekedés és a repülőterek állami támogatására vonatkozó uniós iránymutatások felülvizsgálata során biztosítsa, hogy a verseny torzulásmentes legyen, és valamennyi piaci szereplőre egyenlő feltételek legyenek érvényesek;

57. rámutat arra, hogy korlátozott előrelépések történtek Európa vasúti ágazatának liberalizációja tekintetében, valamint hogy ez a helyzet a többi szállítási móddal szemben hátrányba helyezi a vasutat, különös tekintettel az ágazat versenyképességével kapcsolatos, Európa-szerte tapasztalható problémákra;

2013. június 12., szerda

58. sürgeti a Bizottságot az egységes európai vasúti térség kiteljesítésére annak biztosítása révén, hogy megfelelőek legyenek a feltételek az ágazat szabad és tisztességes verseny előtti megnyitása számára, beleértve az arra irányuló intézkedéseket, hogy a hatékony és innovatív vasúti társaságok korlátozás nélkül működhessenek, az infrastruktúrákezelők egyértelműen elkülönüljenek a vasúti vállalkozásoktól, erős nemzeti szabályozó szervek működjenek, és a személyzeti szabályzatokat harmonizálják; felszólítja a Bizottságot, hogy a nemzeti vasúti személyszállítási ágazat megnyitásának előkészítése során vegye figyelembe a nemzeti vasútvállalatok eltérő működési módjait, valamint tegyen konkrét javaslatokat a verseny közvetett korlátozásának felszámolása érdekében, amely az egymással ellentmondó biztonsági, átjárhatósági és engedélyezési rendelkezésekből adódik;

59. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat arra, hogy a közszolgáltatások veszélyeztetése nélkül garantálják a vasúti közlekedési ágazat tisztességes verseny előtti megnyitását, és a biztosítsák a szolgáltatások minőségének javítását;

60. hangsúlyozza, hogy az uniós közúti árufuvarozási piac további megnyitása csak akkor fogadható el, ha valamennyi tagállamban garantáltak a közlekedési vállalkozások közötti egyenlő versenyfeltételek, valamint biztosított az utazó munkavállalókra vonatkozó szociális jogszabályok betartása és munkakörülményeik védelme;

61. hangsúlyozza a tisztességtelen verseny elkerülésének fontosságát a liberalizált közúti fuvarozási ágazaton belül annak biztosítása révén, hogy a szociális, biztonsági és környezetvédelmi szabályokat megfelelően alkalmazzák, különös figyelmet szentelve annak, hogy a piac kiszolgáltatottá válik a kabotázsszal és dömpinggel szemben;

62. kéri a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve tegyen konkrét javaslatokat a közúti szállítással kapcsolatos közösségi jogszabályok súlyos megsértése esetén kiszabott büntetések tekintetében a tagállamok között meglévő jelentős különbségek felszámolása érdekében, és vessen véget e verseny torzító hatásoknak;

63. felhívja a tagállamokat, hogy hajtsák végre a harmadik postai irányelvet; bátorítja a Bizottságot, hogy alaposan vizsgálja meg a postai piac és az e területre vonatkozó egyetemes szolgáltatási kötelezettség liberalizálásának társadalmi következményeit, ideértve az egyetemes szolgáltatás finanszírozását is, és arról készítsen jelentést;

64. felhívja a Bizottságot – tekintettel a Lisszaboni Szerződésre, az új megerősített hatáskörökre és az EU idegenforgalommal kapcsolatos gazdasági lehetőségeire –, hogy könnyítse meg az idegenforgalommal foglalkozó vállalkozások közötti előremutató együttműködést, és tegye meg a szükséges intézkedéseket a kiemelt uniós idegenforgalmi úti célok világszintű versenyképességének biztosítására; felszólítja a Bizottságot, hogy az európai idegenforgalmi ágazatban a megfelelő versenyhelyzet biztosítása és a szabad piac egyértelmű garantálása érdekében gyorsítsa fel a szervezett utazásokra vonatkozó jogalkotási javaslattal kapcsolatos eljárásokat.

65. úgy véli, hogy az állami támogatásra vonatkozó jogszabályok végrehajtása során az Európa 2020 stratégiában lefektetett célkitűzéseket kell követni, különösen a reálgazdaságba történő befektetések lehetővé tételével, és a forrásoknak a kutatás, az innováció és a fenntartható fejlődés területeire való nagyobb összpontosításával;

66. megjegyzi, hogy az elektronikus fizetési rendszerek európai piaca még mindig széttöredezett, a tagállamok között és azokon belül egyaránt; támogatja az ahhoz szükséges intézkedéseket és érvényre juttatásukat, hogy a kártyás, internetes és mobiltelefonos fizetési lehetőségek és mobil pénztárcák, valamint az átjárhatóság, a költségek és a hordozhatóság tekintetében valamennyi fogyasztó számára előnyökkel és választási lehetőséggel járó nyitottabb, átlátható, innovatív és versenyképes egységes piac jöjjön létre a fizetések terén; felkéri ezért a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, miként lehetne új szereplőket bevonni a kártyás, internetes, és mobiltelefonos fizetés európai piacára, védelmet nyújtva a szektorban megjelenő jövőbeli technológiai újítások számára; úgy véli, hogy szigorítani kell a multilaterális bankközi díjak felülvizsgálatát, és üdvözli a II. egységes piaci intézkedéscsomagnak a fizetési szolgáltatásokról szóló irányelv felülvizsgálatára és a multilaterális banki díjakról szóló szabályozási kezdeményezésre vonatkozó javaslatait;

67. egyetért a Bizottság azon szándékával, hogy továbbra is szoros figyelemmel kísérje a pénzügyi piacok átláthatóságát, ám úgy véli, hogy fokozottabb erőfeszítés szükséges különösen a származékos termékek piacaira vonatkozó, naprakész, megbízható és jó minőségű információk biztosításához;

68. úgy véli, hogy a vállalkozások versenyének olyan keretek között kell zajlania, amelyek hatékonyan biztosítják a fogyasztói jogok tiszteletben tartását, ebben a tekintetben pedig nélkülözhetetlen egy kollektív jogorvoslati és egy alternatív vitarendezési rendszer megléte;

2013. június 12., szerda

69. megítélése szerint bevett gyakorlat, hogy a Bizottság csak a vállalatok piaci pozícióval való visszaélését vizsgálja; úgy véli, hogy egyes piacokon ez nem elegendő a kartellmegállapodások kockázatának megelőzéséhez; kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogyan lehetne minimalizálni a kartellek veszélyét és maximalizálni a versenyt; kéri a Bizottságot, hogy fogalmazzon meg világos és átlátható versenypolitikai iránymutatásokat, amelyek tekintetbe veszik a fenti elveket;

70. sürgeti a Bizottságot, hogy törekedjen a belső energiapiaci csomag maradéktalan végrehajtására, mivel még nem sikerült maradéktalanul megvalósítani a nyitott és versenyképes egységes energiapiacot; továbbá ösztönzi, hogy aktívan kövesse nyomon a versenyt az energiapiacokon, különösen akkor, ha a közüzemek privatizációja monopolisztikus vagy oligopolisztikus piacokat hoz létre;

71. felhívja a figyelmet arra, hogy a versenyszabályok megsértéséből eredő károk kompenzálását szolgáló hatékony jogi rendelkezések hiánya hátrányos a fogyasztók számára, és az efféle szabálysértésekért fizetett büntetésekből kizárólag a tagállamok költségvetéseinek származik előnye;

72. felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa a gyártók és a forgalmazók alkupozíciójának egyensúlyát az új gépjárművek piacán, kiemelve a következőket:

— a vertikális korlátozások alóli csoportmentességről szóló rendelet (a Bizottság 330/2010/EU rendelete) hatálya alá tartozó diszkriminatív gyakorlatok felszámolásának fontossága az online forgalmazás területén, amely hozzájárul ahhoz, hogy a forgalmazók innovatív forgalmazási módszereket alkalmazhassanak (pl.: online platformok), valamint, hogy a vásárlók nagyobb számát és körét érhessék el;

— a kereskedők fontossága az új gépjárművek piacán a Bizottság 1400/2002/EK rendeletének 2013. május 31-i hatályvesztését követően; felkéri a Bizottságot, hogy a gépjárműipari vertikális megállapodások vonatkozásában a részt vevő felek üzleti és szerződéses viszonyainak átláthatóbbá tétele érdekében sürgesse a gyártók és kereskedők közötti kapcsolatra érvényes magatartási szabályok kidolgozását, különös tekintettel szerződés felmondása esetén a beruházások védelmére, valamint az üzleti tevékenységnek a márkahálózat egy másik tagja számára történő átadásának lehetőségére.

73. üdvözli ebben a tekintetben az élelmiszer-ellátási lánc érintettjeinek az irányú erőfeszítéseit, hogy megegyezzenek a bevált gyakorlatok alapelveiről a vállalkozások közötti kapcsolatok és a végrehajtási intézkedések tekintetében, tiszteletben tartva a szabad és tisztességes versenyt; kéri a Bizottságot, hogy továbbra is elkötelezetten és tevékenyen felügyelje ezen elvek betartását, ahogy a Parlament is tenni fogja éves Kiskereskedelmi Kerekasztala révén;

74. elismeri, hogy a kiélezett versenykörnyezetben a franchise a túlélés jó módszere az önálló kiskereskedők számára; kéri a Bizottságot, hogy kövesse nyomon a franchise-partnerek közötti kapcsolat alakulását, illetve biztosítsa az alkupozícióik tisztességes egyensúlyát, és adott esetben terjesszen elő jogalkotási javaslatot;

75. úgy véli, hogy a Parlamenttel és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal fennálló kapcsolata mellett a Bizottságnak jobban kellene strukturálnia együttműködését a fogyasztói szervezetekkel, és a velük ápolt kapcsolatra a versenyjogi szabályok ellenőrzésének fontos elemeként kellene tekinteni; ezért bátorítani és fokozni kell a Versenypolitikai Főigazgatóság és az említett szervezetek közti párbeszédet;

76. üdvözli az állami támogatásokra vonatkozó politikát, amely a bankokra való alkalmazását követően hozzájárult a pénzügyi rendszer stabilizálásához; kéri az Európai Bizottságot, hogy az egységes piac megfelelő működésének felügyeletét terjessze ki az állami, hosszú távra befektető befektetési bankokra – köztük az Európai Beruházási Bankra;

77. úgy véli, hogy a média tulajdonviszonyainak és irányításának átláthatónak és összefonódásoktól mentesnek kell lenniük; felhívja a Bizottságot annak értékelésére, hogy a meglévő versenyjogi szabályok összeegyeztethetők-e a tagállamok kereskedelmi médiáinak növekvő koncentrációjával; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy alkalmazza a versenyjogi szabályokat, és túlzott médiakoncentráció észlelése, illetve a média sokszínűségének veszélyeztetése esetén lépjen közbe; kéri, hogy szülessen szabályozás az összeférhetlenség megfelelő kezelésének és megoldásának biztosítására;

78. felhívja a Bizottságot, hogy jobban integrálja a versenypolitikát az Európa 2020 stratégia foglalkoztatásra vonatkozó célkitűzései tekintetében, lehetővé téve a munkahelyteremtésben vezető szerepet betöltő kvk-k nagyobb támogatását;

2013. június 12., szerda

79. kéri a Bizottságot, hogy jövőbeli éves jelentésekben tegyen kifejezett említést a versenypolitika által a foglalkoztatásra és a szociális ügyekre gyakorolt hatásokról;
80. hangsúlyozza, hogy az EU versenyképességét innovációval és magasan képzett munkavállalók hozzájárulásával lehet elérni, a bér- és/vagy nyugdíjszintek alacsonyítása nélkül, magas szintű szociális normák ösztönzésével valamennyi tagállamban, valamint a belső kereslet fokozásával; felkéri ezért a tagállamokat, hogy erőteljesebben fektessenek be az oktatásba, a szakképzésbe, a kutatásba és a fejlesztésbe;
81. felszólítja a tagállamokat, hogy folytassanak aktív és integráló jellegű munkaerő-piaci politikát az Unió gazdasági versenyképességének fokozása érdekében, valamint az álláskeresők számára biztosítsanak biztos, minőségi és fenntartható munkahelyeket;
82. üdvözli a Bizottság által alkalmazott megközelítést, amely úgy határozza meg az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokat, hogy az állampolgárok egyedi érdekeit szolgáló szolgáltatások részeként intézkedéseket vezet be a dolgozók munkaerő-piaci beilleszkedése/visszaileleszkedése érdekében;
83. felszólítja a Bizottságot, hogy tekintse elsődleges fontosságúnak a jövőbeni fejleményeknek a szerkezetátalakításon vagy privatizáción áteső vállalatok alkalmazottaira vonatkozó értékelését, arra emlékeztetve, hogy a privatizáció folyamán a foglalkoztatási elemnek kell a nemzeti kormány és a Bizottság központi szempontjának maradnia;
84. felhívja a Bizottságot, hogy továbbra is kövesse nyomon az állami támogatási szabályok végrehajtását, mivel a válság tovagyűrűző hatásai még mindig érzékelhetőek, továbbá hangsúlyozza, hogy meg kell őrizni a tagállamokban az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokat;
85. felszólítja a Bizottságot, hogy a továbbiakban is évente tegyen jelentést a Parlamentnek a versenypolitikával kapcsolatos fejleményekről és az általa gyakorolt hatásokról.

o

o o

86. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzetközi versenyhatóságoknak.

P7_TA(2013)0269

A 2013. június 27–28-i Európai Tanács előkészítése – Demokratikus döntéshozatal a jövőbeni GMU-ban**Az Európai Parlament 2013. június 12-i állásfoglalása az európai demokráciának a jövőbeni GMU keretében történő megerősítéséről (2013/2672(RSP))**

(2016/C 065/10)

Az Európai Parlament,

— tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,

- A. mivel „A gazdasági és monetáris unióra vonatkozó jövőbeli jogalkotási javaslatokról: válasz a Bizottság közleményére”⁽¹⁾ című, 2013. május 23-i állásfoglalásában a Parlament azt a nézőpontot vallja, hogy a gazdaságpolitikai reformtervek hivatalos előzetes uniós szintű koordinációját: i. meg kell erősíteni a közösségi módszer alapján, ii. össze kell egyeztetni az európai szemeszter eszközeivel, és iii. új szolidaritáson és ösztönzőkön alapuló eszközök kidolgozásával együtt kell kialakítani;
- B. mivel az előzetes koordináció céljából beállítandó mechanizmusoknak az euróövezetbe tartozó valamennyi tagállamra vonatkozniuk kell, és nyitva kell állniuk valamennyi uniós tagállam előtt;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0222.

2013. június 12., szerda

- C. mivel az említett 2013. május 23-i állásfoglalásában a Parlament azon az állásponton van, hogy bármely újonnan javasolt konvergencia- és versenyképességi eszközt a rendes jogalkotási eljárásnak megfelelően kell elfogadni, alapját a közösségi módszernek kell képeznie, a Parlamentnek pedig megfelelően ellenőriznie kell; mivel a Parlament rámutat, hogy egy ilyen mechanizmust a közösségi módszer alapján beindított és irányított – az uniós költségvetés szerves részét képező, ám a többéves pénzügyi keret felső határain túli – új eszközként kell megalapozni, aminek révén biztosítható az Európai Parlament teljes körű bevonása; mivel egyetért a Bizottsággal abban, hogy a konvergencia- és versenyképességi eszközök a szolidaritást, illetve a fenntartható és a növekedést ösztönző strukturális reformok végrehajtását támogató valódi költségvetési teljesítőképesség építőkövei;
- D. mivel a Bizottságnak a rendes jogalkotási eljárásnak megfelelően haladéktalanul javaslatokat kell kidolgoznia azzal a céllal, hogy másodlagos jogszabályokba ültesse át az állam- és kormányfők által egy „növekedési és munkahely-teremtési paktummal” kapcsolatban 2012. június 28-án tett kötelezettségvállalásokat.
- E. mivel az említett 2013. május 23-i állásfoglalásában a Parlament hangsúlyozza, hogy az európai szemeszter keretében el kell fogadni egy, az Európa 2020 stratégián alapuló és erős szociális pillért tartalmazó konvergenciakódexet;
1. nagyon nagy problémának tartja a Tanács tenni akarásának nyomasztó, általános hiányát, amelyről az a válságra adott válasza során tett tanúbizonyságot; aggasztja továbbá a nemzeti választási ciklusoknak az Unió önálló döntéshozatali képességére gyakorolt negatív hatása; helyteleníti a GMU jövőbeli felépítésére vonatkozó határozatok további elhalasztását; hasonlóképpen helyteleníti, hogy az Európai Tanács kétszer is elhalasztotta a GMU jövőjére vonatkozó, várt határozatait, és lehet, hogy a következő csúcstalálkozó alkalmával megint ezt fogja tenni;
 2. mélységesen aggódik, hogy a GMU (a negyedik építőkö) demokratikus elszámoltathatóságának ügyét nem oldották meg meg kielégítően a Tanács tárgyalásai során; ezt teljes mértékben helytelennek tartja;
 3. még egyszer megismétli, hogy a stabilitáson, fenntartható növekedésen, szolidaritáson és demokrácián alapuló valódi és szoros GMU-ra vonatkozó bármely további kezdeményezést feltétlenül a közösségi módszerre kell alapozni; hangsúlyozza, hogy az európai intézményeknek ösztönösen együtt kell működniük; emlékezteti az Európai Tanácsot, hogy nincsen semmiféle Szerződésen alapuló előjoga a jogalkotási kezdeményezésekre vonatkozóan, és hogy fel kell hagynia a Bizottságnak a további jogalkotási kezdeményezések formája és/vagy tartalma tekintetében való utasításával, illetve a Bizottság Szerződésekben előírt koordináló, végrehajtó és irányító szerepének megkerülésével;
 4. figyelmezteti ezzel kapcsolatban az Európai Tanácsot, hogy ne avatkozzon bele indokolatlanul az európai szemeszter folyamatába, és biztosítsa az előírt eljárások követését;
 5. megismétli, hogy nem fogadhat el több kormányközi elemet a GMU tekintetében, és hogy az előjogai által lehetővé tett minden szükséges és megfelelő intézkedéssel élni fog, ha nem veszik figyelembe ezeket a figyelmeztetéseket; emlékeztet arra, hogy a költségvetési paktumot a végrehajtásával kapcsolatos tapasztalatok értékelése alapján legkésőbb öt éven belül be kell építeni az uniós jogba, a GMU-beli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés 16. cikkében kimondottnak megfelelően;
 6. emlékeztet arra az alapvető álláspontjára, hogy a megerősített GMU-nak nem szabad megosztania az Uniót, épp ellenkezőleg: mélyrehatóbb integrációt és erősebb kormányzást kell létrehoznia, amelyhez valamennyi nem uniós tagállam is szabadon csatlakozhatna;
 7. emlékezteti a Bizottságot arra, hogy kizárólagos joggal bír a jogalkotási kezdeményezés tekintetében; éppen ezért nem érti, hogy a Bizottság miért nem terjesztett még elő jogalkotási szövegeket „A valódi, szoros gazdasági és monetáris unió tervezete” című dokumentumában (COM(2012)0777) és a „kettes csomaghoz” mellékelt bizottsági nyilatkozatban foglalt javaslatok alapján; úgy véli, hogy amennyiben a Bizottság sürgősen nem tesz ilyen kezdeményezést, az a politikai és Szerződésen alapuló feladatainak az elhanyagolásával lesz egyenlő;
 8. felszólítja a Bizottságot, hogy az európai szemeszter keretében terjesszen elő egy, az Európa 2020 stratégián alapuló és erős szociális pillért létrehozó konvergenciakódex elfogadására irányuló javaslatot; kitart amellett, hogy az ösztönzőkön alapuló mechanizmussal támogatott nemzeti végrehajtási programoknak biztosítaniuk kell a konvergenciakódex valamennyi tagállamban történő végrehajtását;

2013. június 12., szerda

9. emlékeztet arra, hogy a Parlament elsődleges fontosságú feladata annak biztosítása, hogy a Konvergencia- és Versenyképességi Eszközhöz kapcsolódó bármiféle új pénzügyi eszköz az uniós költségvetés szerves része legyen és teljes mértékben a rendes költségvetési eljárás keretei vonatkozzanak rá;
10. hangsúlyozza, hogy az Unió pénzneme az euró, parlamentje az Európai Parlament, a MU jövőbeli alakítása során pedig el kell ismerni, hogy európai szinten az Európai Parlament az elszámoltathatóság központi szerve; követeli, hogy amennyiben új hatáskörök kerülnek átruházásra uniós szintre vagy kialakításra uniós szinten, illetve ha új uniós intézmények kerülnek létrehozásra, biztosítsák a Parlament által végzett megfelelő demokratikus ellenőrzést és a felé való elszámoltathatóságot;
11. megismétli többszöri felszólítását arra, hogy az Európai Stabilitási Mechanizmust (ESM) építsék be az uniós vívmányok közé, hogy azt a közösségi módszernek megfelelően lehessen irányítani, valamint hogy az a Parlament felé legyen elszámoltatható; kéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő erre irányuló javaslatot; emlékezteti az eurócsoportot, hogy a Parlament írásbeli biztosítékot kapott arra nézve, hogy az ESM a Parlament ellenőrzése alá fog tartozni;
12. emlékeztet arra, hogy a „trojka-rendszerben” való uniós részvételnek a Parlament demokratikus ellenőrzése és a Parlamentnek való elszámoltathatóság mellett kell megvalósulnia;
13. rendkívül aggasztják a bankunió felállításában és az ESM révén való közvetlen bankfeltőkésítés gyakorlati vonatkozásainak meghatározásában tapasztalt késedelmek; különösen riasztja az uniós bankrendszer folyamatban lévő szétaprózódása; hangsúlyozza, hogy a szilárd és ambiciózus bankunió a valódi, szoros gazdasági és monetáris unió kulcsfontosságú eleme, és olyan kulcsfontosságú politika, amelyhez a Parlament több mint három éve, különösen pedig az Európai Bankhatóságról szóló rendelettel kapcsolatban megfogalmazott állásfoglalásainak elfogadása óta ragaszkodik;
14. ragaszkodik ahhoz, hogy az Európai Parlament elnöke az Európai Tanács tavaszi ülésén ismertesse a Parlament éves növekedési jelentésre vonatkozó meglátásait; azon a véleményen van, hogy tárgyalásokat kell folytatni egy az Európai Parlamentnek az éves növekedési jelentés, valamint a gazdaságpolitikai és foglalkoztatási iránymutatások jóváhagyásába való bevonásáról szóló intézményközi megállapodásról;
15. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanácsnak és a Bizottságnak.

P7_TA(2013)0270

A 2013. június 27–28-i Európai Tanács előkészítése – Európai fellépés a fiatalok munkanélküliség felszámolására**Az Európai Parlament 2013. június 12-i állásfoglalása az Európai Tanácsnak a fiatalok munkanélkülisége elleni európai fellépés témájával foglalkozó, 2013. június 27–28-i ülésének előkészítéséről (2013/2673(RSP))**

(2016/C 065/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „Több lehetőséget a fiataloknak” kezdeményezésről szóló, 2011. december 20-i bizottsági közleményre (COM(2011)0933),
- tekintettel a Bizottsághoz intézett, szóbeli választ igénylő kérdésére, valamint az ahhoz kapcsolódó, „Több lehetőséget a fiataloknak” kezdeményezésről szóló 2012. május 24-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽¹⁾,
- tekintettel „A fiatalok bevonása a foglalkoztatásba” című, 2012. december 5-i bizottsági közleményre (COM(2012) 0727),
- tekintettel az ifjúsági garanciaprogramról szóló, 2013. január 16-i állásfoglalására ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0224.⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0016.

2013. június 12., szerda

- tekintettel a 2013. február 7–8-i Európai Tanács következtetéseire,
 - tekintettel az ifjúsági garanciaprogram létrehozásáról szóló 2013. február 28-i tanácsi ajánlásra,
 - tekintettel a Bizottságnak az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésről szóló, 2013. március 12-i közleményére (COM (2013)0144),
 - tekintettel a migránsok integrációjáról, ennek munkaerőpiacra gyakorolt hatásairól és a szociális biztonsági rendszerek koordinálásának külső dimenziójáról szóló 2013. március 14-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel 2013 áprilisában a fiatalok 23,5 %-ának nem volt munkahelye, ezen belül az arányuk Németországban 7,5 %, Ausztriában 8 %, Görögországban 62,5 % , Spanyolországban pedig 56,4 %, ami jelentős földrajzi különbségeket jelez;
- B. mivel 8,3 millió nem foglalkoztatott, oktatásban vagy képzésben nem részesülő 25 év alatti európai polgár van; mivel ezek a számok egyre nőnek, és fennáll a veszélye, hogy kialakul egy elveszett nemzedék;
- C. mivel a különösen sérülékeny háttérrel rendelkező fiatalok esetében nagyobb a kockázata annak, hogy a középfokú iskolai végzettség megszerzése nélkül hagyják el az oktatási és képzési rendszert;
- D. mivel a gyermekek 15 %-a hagyja el úgy az iskolát, hogy nem szerez középiskolai végzettséget, és mivel az uniós polgárok 10 %-a él aktív kereső nélküli háztartásban;
- E. mivel az első arra mutató jelek, hogy egy fiatal el fogja hagyni az iskolát, a szegénység ciklikus újratermelődésének figyelmeztető jelei;
- F. mivel a fiatalok munkaerőpiacról való távolmaradásából eredő gazdasági veszteséget 2011-ben 153 milliárd EUR-ra becsülték, ami az uniós GDP 1,2 %-ának felel meg; mivel ez súlyos társadalmi és gazdasági terhet jelent;
- G. mivel az oktatási és képzési politikák kulcsszerepet játszhatnak a fiatalok munkanélkülisége elleni küzdelemben és alapjában támogatják az integrációt és a munkaerő-piaci részvételt; mivel nagyobb beruházásra van szükség a szakoktatás és képzés terén, valamint a tanulási struktúrákba, a felsőfokú oktatásba és kutatásba való nagyobb integrációra; mivel a továbbképzés kulcsfontosságú annak érdekében, hogy az egyén eszközökkel rendelkezzen az olyan ágazatok minőségi álláshelyeinek betöltéséhez, amelyeket a foglalkoztatás növekedése jellemez, mint a zöld munkahelyek, az IKT vagy az ápolási-gondozási ágazat;
- H. mivel a fiatalok munkanélküliségének általánosan magas szintje ellenére bizonyos ágazatokban, így az IKT és az egészségügyi ágazatban, egyre nehezebb az üresedéseket szakképzett munkaerővel betölteni;
- I. mivel jelenleg számos, fiatalokat érintő szakpolitika kialakítására az érintettek és egyéb érdekelt felek bevonása nélkül kerül sor;
- J. mivel a gyakorlati készségek hangsúlyozása miatt a bizonyos tagállamokban alkalmazott kettős szakképzési rendszer és az egyszerre felsőfokú végzettséget és szakképzést biztosító képzések beváltották a hozzájuk fűződő reményeket, különösen a válság folyamán, mivel a fiatalok munkanélküliségének szintjét alacsonyabban tartották azáltal, hogy növelték a fiatalok foglalkoztathatóságát;
1. üdvözli, hogy az Európai Tanács tudomásul vette a fiatalok foglalkoztatásának fontosságát Európa jóléte szempontjából; felhívja az Európai Tanácsot és a Bizottságot, hogy a szociális jogok előmozdítására irányuló szélesebb körű fellépés keretében fokozzák a fiatalok munkanélküliségének leküzdésére irányuló erőfeszítéseiket és foglalkozzanak az Európai Unión belüli szociális egyenlőtlenségekkel; hangsúlyozza, hogy az Európai Parlament szorosan nyomom követi az előrelépést, és figyelemmel követi, hogy az ígért intézkedéseket végrehajtják-e, különös tekintettel az ifjúsági garanciaprogramra;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0092.

2013. június 12., szerda

2. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tanúsítsanak jogokon alapuló megközelítést a fiatalok és a foglalkoztatottság kérdéséhez; hangsúlyozza, hogy – különösen a válság csúcspontján – nem megengedhető, hogy a fiatalok által betöltendő állások minősége veszélybe kerüljön, valamint fontosnak tartja, hogy az alapvető munkaügyi normák, illetve a munka minőségével kapcsolatos egyéb normák alapvető fontosságú elemek legyenek;
3. rámutat, hogy a tagállamok közti belső egyensúlytalanságok, különösen a fiatalokra vonatkozó foglalkoztatási és szociális indikátorok tekintetében, egyre nőnek; azonnali uniós fellépésre szólít fel ezen egyenlőtlenségeknek az európai szemeszter keretében történő korrekciója érdekében;
4. ezzel kapcsolatban felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki közös szociális beruházási mutatókat, különösen a fiatalok munkanélkülisége vonatkozásában;
5. hangsúlyozza, hogy a fiatalok munkanélküliségének sürgető problémájára az általános gazdasági környezet javítása jelenti a megoldást, így az egységes piac megerősítése a szolgáltatások és a digitális gazdaság terén, a kereskedelem szabadkereskedelmi egyezmények révén való előmozdítása, valamint a KKV-k és a mikrovállalkozások érdekeinek támogatása az alapvető szociális jogok fenntartása mellett; hangsúlyozza, hogy a munkanélküliség elleni küzdelemnek hosszú távon fenntartható gazdasági növekedés a leghatékonyabb eszköze; úgy véli továbbá, hogy fontosak a fiatalokat célzó külön intézkedések, azonban a lényeg annak biztosítása, hogy az EU egy erős, versenyképes és modern gazdaságra támaszkodhasson; üdvözlí az olyan rövid és középtávú beruházásokat, mint az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés, ugyanakkor felhívja a figyelmet a hosszú távú strukturális intézkedések hiányára és az foglalkoztathatóság biztosítása érdekében a jövőbeli kihívásokra felkészítő oktatási rendszerek kialakításához szükséges reformok elmaradására egyes tagállamokban;
6. hangsúlyozza az önkéntes mobilitás fokozásának jelentőségét a fiatalok körében, felszámolva a meglévő akadályokat a határokon átnyúló szakmai gyakorlati és gyakornoki programok előtt, hogy a kereslet és a kínálat jobban illeszkedhessen egymáshoz a fiatalok munkaalapú képzési lehetőségei terén, különös tekintettel a határ menti régiókra, és javítva a nyugdíjak és a munkaviszonyok és társadalombiztosítási jogosultságok hordozhatóságát az EU-ban, ugyanakkor számolva az agyelszívás kockázatával is; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek meg minden szükséges lépést az agyelszívás jelenségének megakadályozására olyan fenntartható intézkedések révén, amelyek saját közösségükben biztosítják a magasán képzett személyek megfelelő arányának fennmaradását a munkaerő körében vagy az ilyen személyek visszatérését származási tagállamukba, lehetővé téve e tagállamok számára a gazdasági fellendülést és a növekedést;
7. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki ajánlásokat a munkanélküli segély egységes uniós szintje meghatározásának megvalósíthatóságáról, a munkanélküli személy korábbi bérei alapján számítva;

Ifjúsági garanciaprogram

8. üdvözlí az ifjúsági garanciaprogram létrehozásáról szóló 2013. február 28-i tanácsi ajánlást; az ifjúsági garanciaprogram rendszereinek gyors végrehajtására hív fel valamennyi tagállamban; hangsúlyozza, hogy az ifjúsági garanciaprogram nem garantál munkahelyet, hanem olyan eszköz, amely biztosítja, hogy az EU valamennyi, legfeljebb 25 éves munkanélküli polgára, illetve jogszerűen ott tartózkodó lakosa, valamint a frissen végzettek 30 éves koruk eléréséig jó minőségű foglalkoztatási ajánlatot, folyamatos oktatást vagy szakmai gyakorlati lehetőséget kapjanak a munkanélkülivé válás vagy az iskolarendszerű oktatásból való kilépés időpontjától számított négy hónapon belül; hangsúlyozza, hogy az ifjúsági garanciaprogramnak hatékonyan kellene javítani azon fiatalok helyzetét, akik nem dolgoznak, nem tanulnak vagy nem vesznek részt képzésen;
9. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy határozzanak meg egyértelmű célokat és mutatókat az ifjúsági garanciaprogram számára, hogy tényleges intézkedéseket lehessen hozni, és értékelni lehessen a kezdeményezés hatását; hangsúlyozza, hogy valamennyi tagállami tevékenységet szorosan nyomon kíván követni, hogy az ifjúsági garanciaprogram valósággá váljon, és felhívja az ifjúsági szervezeteket, hogy folyamatosan tájékoztassák az Európai Parlament a tagállami fellépésekről készített elemzéseikről;
10. megállapítja, hogy az ifjúsági garanciarendszerekhez minőségi keretnek kell kapcsolódnia annak biztosítása érdekében, hogy a felkínált képzés és munkahelyek megfelelő javadalmazást, munkakörülményeket és egészségvédelmi és biztonsági normákat foglaljanak magukban;

2013. június 12., szerda

Unió finanszírozás

11. üdvözli, hogy a fiatalok foglalkoztatását célzó új kezdeményezés számára elkülönített 6 milliárd eurót, és felhív arra, hogy azt a többéves pénzügyi keret által érintett időszak első éveire ütemezzék, hogy sürgősen kezelhető legyen az ifjúsági munkanélküliség kérdése és ifjúsági garanciák megvalósíthatóak legyenek; hangsúlyozza, hogy az ifjúsági garanciák euróövezeten belüli megvalósításának költségeit a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 21 milliárd euróra becsli, és ezért felszólít az előirányzat felfelé való módosítására a többéves pénzügyi keret felülvizsgálatának keretében; üdvözli az ifjúsági garanciára jogosultak csoportjának a 30 év alattiakra való kiterjesztését;

12. üdvözli a 2014–2020-as időszakra szóló Társadalmi változás és innováció program részét képező Progress mikrofinanszírozási eszköz javasolt utódját, amely értékes eszköz a fiatalok számára is, hiszen célja új, fenntartható és minőségi munkahelyek létrehozása;

13. hangsúlyozza, hogy a fiatalok munkanélkülisége elleni küzdelem uniós finanszírozása 2014-ig biztosítva van, elsősorban a strukturális alapok átprogramozása és az Európai Beruházási Banktól származó 60 milliárd euró teljes körű felhasználása révén, amint arról a Növekedési és Munkahely-teremtési Paktum rendelkezik; üdvözli a strukturális alapok 16 milliárd eurójának átcsoportosítását és folyósításának felgyorsítását a fiatalok munkalehetőségeinek támogatása és a kvkv-finanszírozáshoz való hozzáféréseinek megkönnyítése érdekében;

14. felhívja a Bizottságot, hogy aktívan kérjen támogatást és kezdeményezéseket, valamint más formákban is működjön együtt a magánszektoralal a fiatalok munkanélküliségének kezelése érdekében; arra ösztönzi az Európai Beruházási Bankot, hogy járuljon hozzá az ifjúsági garanciaprogram végrehajtásához, például összekapcsolva a hitelezést a munkahelyteremtéssel és képzési helyek létrehozásával vagy a kettős oktatási rendszerek kialakításának támogatásával; hangsúlyozza azonban, hogy az EBB hitelei csak kiegészítő jellegűek lehetnek, és nem helyettesíthetik a támogatások formájában nyújtott uniós finanszírozást;

Nemzeti szintű fellépések a fiatalok munkanélkülisége ellen

15. hangsúlyozza, hogy a fiatalok foglalkoztatásába való beruházást a nemzeti szociális beruházási stratégiák kulcsfontosságú részévé kell tenni;

16. nagyratörő, holisztikus politikai szemléletre hív fel, amely integrált rendszerben tekint a fiataloknak szóló oktatási, képzési, foglalkoztatási és önálló vállalkozási kezdeményezésekre, minden szinten; rámutat, hogy alapvetően fontos célzottan foglalkozni a különböző oktatási és képzési pályák közötti átmenettel, és elismerni a nem formális és informális tanulás keretében szerzett kompetenciákat; hangsúlyozza, hogy a jövedelembiztonság és a munkaerő-piaci kilátások iránti bizalom a felsőfokú képzésre való jelentkezés alapvető előfeltételei, és a kirekesztés veszélyének fokozottabban kitett fiatalokat ez jelentősen befolyásolja;

17. mélységesen aggasztónak tartja az oktatás, a képzés és az ifjúsági politika területét érintő tagállami költségvetési megvonásokat, és ezért hangsúlyozza a tagállami oktatási rendszerek nemzeti és uniós források igénybevételével végrehajtott reformjának szükségességét az ifjúsági oktatás költséghatékonyabbá és versenyképesebbé tétele érdekében;

18. sürgeti a tagállamokat, hogy hajtsanak végre nagy horderejű intézkedéseket a fiatalok munkanélküliségének leküzdése érdekében, különösen az iskola, képzés vagy tanulószerveződéses gyakorlati képzések korai elhagyásának megelőzésére irányuló tevékenységek révén (például duális oktatási rendszer vagy egyéb, hasonlóan hatékony keretek bevezetésével), valamint azért, hogy a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalok számára átfogó stratégiákat dolgozzanak ki;

19. megjegyzi, hogy a fiatalokat célzó szociális beruházás számos különféle formában megvalósulhat, többek között: iskolák, képzési központok és helyi vagy regionális vállalkozások közötti partnerségek formájában; szakképzés és magas szintű ifjúsági gyakornoki programok biztosítása formájában; vállalkozások együttműködésével nyújtott szakképzési programok formájában; tapasztaltabb munkavállalók vezetésével zajló mentori programok formájában, amelyek célja a fiatalok felvétele, munka közbeni szakképzése, illetve az oktatásból a munka világába való jobb átmenet biztosítása; a fiatalok társadalmi részvételének ösztönzése formájában; továbbá a regionális, az európai és a nemzetközi mobilitás elősegítése formájában, a képesítések és készségek kölcsönös elismerése érdekében tett további lépések által; hangsúlyozza, hogy a szociális beruházások hatékony ösztönzőkkel járhatnak együtt, például foglalkoztatási támogatásokkal vagy biztosítási hozzájárulások nyújtásával fiatalok számára, biztosítva a tisztességes élet- és munkakörülményeket a köz- és magánszektoralal munkaadóknak arra való bátorítása érdekében, hogy alkalmazzanak fiatalokat, ruházzanak be mind a fiatalok számára való munkahelyteremtésbe, mind pedig folyamatos képzésükbe és szakképzetségük munka mellett történő emelésébe, valamint a fiatalok vállalkozói törekvéseinek támogatásába;

2013. június 12., szerda

20. kéri a tagállamokat, hogy vegyenek fontolóra kipróbált és bevált gyakorlatokat, különösen az alacsony fiatalkori munkanélküliséggel büszkélkedő tagállamok gyakorlatait, és mérjék fel, hogy az olyan elképzelések, mint a duális oktatás, képzés és szakképzés, valamint a már bevezetett ifjúsági garanciarendszerek összeegyeztethetőek volnának-e nemzeti rendszerekkel; kiemeli, hogy a duális szakképzési rendszer és az ikerpályás tanulás – melyek a gyakorlati tapasztalatra helyezték a hangsúlyt – különösen jól vizsgáztak a válságban, az emberek könnyebben foglalkoztathatóvá tételével elősegítve a fiatalkori munkanélküliség csökkentését, ezért felhívja a válság által sújtott tagállamokat, hogy vegyék fontolóra képzési rendszereik ilyen módon történő megreformálását;

21. hangsúlyozza, hogy a válságban ragadt országokban a fiatalkori munkanélküliség jelenleg rendkívül riasztó méreteket ölt; ezért kéri a Bizottságot, hogy értékelje a válságintézkedéseket a fiatalok munkanélküliségére gyakorolt hatásuk alapján, és felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot a fiatalok munkanélküliségét károsan befolyásoló válságintézkedések megszüntetésének megfontolására;

22. felszólítja a tagállamokat, hogy javítsák a vállalkozások és az oktatási ágazat közötti együttműködést annak minden szintjén annak érdekében, hogy a tantervek jobban igazodjanak a munkaerő-piaci szükségletekhez, például az ágazati szakképzettség-fejlesztési szövetségek és a tudásfejlesztési szövetségek kiterjesztése révén; hangsúlyozza, hogy a jövőbeli munkaerő-piaci fejleményekhez való jobb igazodás érdekében rugalmasabb tantervekre van szükség;

23. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak fokozniuk kell az önfoglalkoztatás támogatását a fiatalok körében, mindazonáltal megelőzve a csőd közeli és fiktív önfoglalkoztatást;

o

o o

24. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, az Európai Tanácsnak és a Tanácsnak.

P7_TA(2013)0271

Az 1049/2001/EK rendelet holtpontra jutott felülvizsgálata

Az Európai Parlament 2013. június 12-i állásfoglalása az 1049/2001/EK rendelet holtpontra jutott felülvizsgálatáról (2013/2637(RSP))

(2016/C 065/12)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre,

— tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2008)0229),

— tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló 1049/2001/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2011)0137),

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 15. cikkére,

— tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre (átdolgozás) irányuló javaslatról szóló, 2011. december 15-i álláspontjára ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0580.

2013. június 12., szerda

- tekintettel 2012. december 12-i állásfoglalására az alapvető jogok helyzetéről az Európai Unióban (2010–2011) ⁽¹⁾,
- tekintettel a dokumentumokhoz való hozzáférésről szóló 1049/2001/EK rendelet holtpontra jutott felülvizsgálata tárgyában a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett kérdésekre (O-00049/2013, O-00050/2013, O-00051/2013, O-00052/2013, O-00053/2013, O-00054/2013, O-00058/2013 és O-00059/2013),
- tekintettel a Bizottság által az 1049/2001/EK rendelet holtpontra jutott felülvizgálatáról 2013. május 21-én tett nyilatkozatra,
- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel az átláthatóság alapvető eszköz ahhoz, hogy a polgárok részt vehessenek az uniós döntéshozatali folyamatban, valamint az európai intézmények polgárok felé való elszámoltathatóságának biztosítása tekintetében, ezáltal erősítve a polgárok elkötelezettségét és bizalmát;
- B. mivel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése tovább erősítette az átláthatóságra vonatkozó uniós kötelezettségeket, a dokumentumokhoz való hozzáférést pedig alapvető jogként rögzítette;
- C. mivel a Parlament több alkalommal is szorgalmazta a jogalkotási eljárás fokozottabb átláthatóságát, beleértve – többek között – a Tanács munkacsoportjaival kapcsolatos átláthatóságot, a jogalkotási eljárásokhoz fűződő jogi vélemények közzétételét és a háromoldalú egyeztetések nagyobb átláthatóságát;
- D. mivel a Parlament szintén sajnálatát fejezte ki az uniós ügynökségek, a nemzetközi tárgyalások és a Bizottság tagállamokkal folytatott tárgyalásai terén hiányzó átláthatóság miatt, különösen ha az alapvető jogokról vagy az európai polgárok érdekeiről van szó ⁽²⁾;
- E. mivel az Európai Unió Bíróságának ítélezési gyakorlata és az európai ombudsman határozatai lényegi befolyással voltak az 1049/2001/EK rendelet értelmezésére; mivel ennek az ítélezési gyakorlatnak és ezeknek a határozatoknak – különösen az el nem ismerés okainak a jogalkotási eljárás folyamán történő bevezetése tekintetében (lásd a *Turco* és az *Access Info* ügyet) – a jogalkotásban is tükröződnie kell;
- F. mivel az 1049/2001/EK rendeletet az Unió polgárai és nyilvánossága olyan kulcsfontosságú jogszabálynak tekintik, amely biztosítja a megfelelő eszközöket az uniós fellépések megfelelő ellenőrzéséhez; mivel az 1049/2001/EK rendelet alkalmazásán – mint ahogy több, az ombudsman elé kerülő ügy bizonyítja – még van mit javítani;
- G. mivel 2008-ban a Bizottság javaslatot tett az 1049/2001/EK rendelet átdolgozására, és mivel ezt a javaslatot a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése után sem vonta vissza; mivel a Parlament megfelelően tájékoztatta a Bizottságot az átdolgozási eljárás igénybevételének helytelenségéről;
- H. mivel 2011-ben a Bizottság kiegészítő javaslatot terjesztett elő, amely az 1049/2001/EK rendelet hatályát csupán közvetetten terjeszti ki valamennyi uniós intézményre, hivatalra, ügynökségre és szervre; mivel a Parlament a 2008. évi és a 2011. évi eljárást egyetlen eljárásba vonta össze;
- I. mivel a Parlament 2011. december 15-én elfogadta első olvasat során kialakított álláspontját, 2012 első felében pedig a dán elnökség alatt megindultak a háromoldalú egyeztetések; mivel a Bizottság nem értett egyet a javasolt lehetséges kompromisszumokkal, ami több mint egy évig tartó szünetet eredményezett;
- J. mivel a ciprusi és az ír elnökség nem volt képes a helyzetet feloldani és a tárgyalásokat újraindítani a Bizottság ellenállása miatt, amelynek következtében bizonyos kérdésekben a Tanács egyhangú állásfoglalására van szükség;
- K. mivel – a Lisszaboni Szerződés következtében – a Szerződésekben foglalt megerősített átláthatósági kötelezettségek folytán az 1049/2001/EK rendelet felülvizsgálata nem eredményezheti az átláthatóság szintjének a jelenleginél alacsonyabban történő meghatározását;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0500.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0500, 18. pont.

2013. június 12., szerda

- L. mivel ha az 1049/2001/EK rendelet új változatának kérdésében nem születne megegyezés, ez negatív jelzést küldene az EU természetéről polgárainak, és mivel egy ilyen kudarc – különösen a gyorsan közeledő európai választások fényében – aláásná az uniós döntéshozatal legitimitását;
1. hangsúlyozza a tájékoztatáshoz és a dokumentumokhoz való hozzáférés alapvető jogának, az intézmények és döntéshozatali eljárásaik átláthatóságának és nyitottságának fontosságát, amelyek a demokrácia alappillérei, és közelebb hozzátják a polgárokat az EU-hoz, különösen a közelgő európai választások előtt;
 2. felhívja az uniós intézményeket, hivatalokat, szerveket és ügynökségeket az 1049/2001/EK rendelet maradéktalan végrehajtására;
 3. úgy véli, hogy az 1049/2001/EK rendelet módosítását valamennyi uniós intézmény részéről prioritásként kell kezelni, továbbá sajnálatát fejezi ki a folyamat holtpontra jutása miatt; felkéri az uniós intézményeket, hogy működjenek együtt a kiút mielőbbi megtalálása érdekében;
 4. megerősíti elkötelezettségét az 1049/2001/EK rendelet átdolgozása iránt, amelynek egészében véve lehetővé kell tennie az uniós polgárok számára az uniós dokumentumokhoz való szélesebb körű és fokozottabb hozzáférést;
 5. felhívja a Bizottságot, hogy mind politikai, mind technikai szinten teljes mértékben kötelezze el magát az 1049/2001/EK rendelet módosítása és „lisszabonizálása” mellett, vagy tegye meg a megfelelő lépéseket a holtpontra feloldása végett;
 6. felhívja a Tanácsot, hogy az 1049/2001/EK rendelet kérdésében haladéktalanul indítsa újra a vitát, fogadja el első olvasatbeli álláspontját, és folytassa a tárgyalásokat;
 7. megerősíti a fent említett, 2011. december 15-én elfogadott első olvasatbeli álláspontját⁽¹⁾ mint a tárgyalások kiindulópontját, és kiemeli, hogy különösen egy módosított szövegnek minimumkövetelményként és a Szerződés előírásaival összhangban: a hatályt kifejezetten ki kell terjesztenie valamennyi uniós intézményre, hivatalra és ügynökségre; erősítenie kell a jogalkotás átláthatóságát, azaz a kivételek jogalkotási folyamatban történő bármiféle alkalmazását a jogalkotás átláthatóságának általános szabálya alóli kivételként kell kezelnie; tisztáznia kell az átláthatóság és az adatvédelem közötti kapcsolatot; be kell építenie az Aarhusi Egyezményt; a dokumentum jelenlegi tág meghatározását kell a további lépések minimális kiindulópontjának tekintenie; biztosítania kell a nemzetközi tárgyalásokhoz és megállapodásokhoz kapcsolódó dokumentumokhoz való hozzáférést és az átláthatóságot; gondoskodnia kell az uniós alapok pénzügyi átláthatóságáról; nem szabad bevezetnie semmiféle csoportmentességet;
 8. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

⁽¹⁾ EP-PE_TC1-COD(2008)0090.

2013. június 13., csütörtök

P7_TA(2013)0274

A sajtó és média szabadsága a világban

Az Európai Parlament 2013. június 13-i állásfoglalása a sajtó és média szabadságáról a világban (2011/2081(INI))

(2016/C 065/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 19. cikkére, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 19. cikkére, valamint a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló UNESCO-egyezményre,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének a gyermek jogairól szóló egyezménye 13. cikkére, amely elismeri a gyermekek jogát a véleménynyilvánítás szabadságára,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 2008. március 28-i 7/36. számú határozatára, amely meghosszabbítja a lelkiismereti és véleménynyilvánítási szabadsághoz való jog előmozdításával és védelmével foglalkozó különleges előadó megbízatását ⁽¹⁾,
- tekintettel a lelkiismereti és véleménynyilvánítási szabadsághoz való jog előmozdításával és védelmével foglalkozó különleges ENSZ-előadó, Frank La Rue ⁽²⁾ jelentéseire, amelyek szintén hangsúlyozzák a lelkiismereti és véleménynyilvánítási szabadsághoz való jogra vonatkozó nemzetközi emberi jogi normáknak és szabványoknak az internetre mint kommunikációs eszközre való alkalmazhatóságát,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának „Az internetes emberi jogok előmozdításáról, védelméről és gyakorlásáról” szóló, 2012. július 5-i határozatára ⁽³⁾, amely elismeri az emberi jogok védelme és a szabad online információáramlás fontosságát,
- tekintettel John Ruggie, az ENSZ emberi jogokkal, multinacionális társaságokkal és egyéb üzleti vállalkozásokkal foglalkozó különleges képviselőjének „Az üzleti szférára és az emberi jogokra irányadó elvek: az Egyesült Nemzetek Szervezete »Védeni, tiszteletben tartani és orvosolni« keretének végrehajtása” című, 2011. március 21-i jelentésére ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának az újságírók, a médiaszakemberek és a kísérő személyzet ellen fegyveres konfliktusok során elkövetett támadásokról szóló, 2006. december 23-i S/RES/1738. sz. határozatára ⁽⁵⁾,
- tekintettel az 1949. augusztus 12-i Genfi Egyezményre ⁽⁶⁾, különösen I. kiegészítő jegyzőkönyvének a fegyveres összeütközés területén veszélyes szakmai kiküldetésben levő újságírók védelméről szóló 79. cikkére,
- tekintettel az újságírók biztonságáról és a büntetlenség kérdéséről szóló ENSZ cselekvési tervre, amelyet 2012. április 12-én fogadott el az ENSZ vezetőinek koordinációs testülete ⁽⁷⁾,
- tekintettel az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése által 2013. január 24-én elfogadott, a médiaszabadság európai helyzetéről szóló 1920(2013) számú állásfoglalására,
- tekintettel az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetnek (EBESZ) a média szabadsága területén végzett munkájára, és különösen a média szabadságával foglalkozó képviselőjének jelentéseire,

⁽¹⁾ http://ap.ohchr.org/Documents/E/HRC/resolutions/A_HRC_RES_7_36.pdf

⁽²⁾ Különösen a 2011. május 16-i (A/HRC/17/27), a 2011. augusztus 10-i (A/66/290), a 2012. június 4-i (A/HRC/20/17), valamint a 2012. szeptember 7-i (A/67/357) jelentésekre, amelyek a következő oldalon érhetők el: <http://www.ohchr.org/EN/Issues/FreedomOpinion/Pages/Annual.aspx>

⁽³⁾ <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/G12/153/25/PDF/G1215325.pdf?OpenElement>

⁽⁴⁾ A/HRC/17/31 a következő címen érhető el: http://www.ohchr.org/Documents/Issues/Business/A-HRC-17-31_AEV.pdf

⁽⁵⁾ <http://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N06/681/60/pdf/N0668160.pdf?OpenElement>

⁽⁶⁾ <http://www.un-documents.net/gc-p1.htm>

⁽⁷⁾ http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CI/CI/pdf/official_documents/un_plan_action_safety_en.pdf

2013. június 13., csütörtök

- tekintettel a nem kormányzati szervezetek – például a Riporterek határok nélkül nevű szervezet (sajtószabadság-mutatók), a Freedom House (sajtószabadságról szóló jelentések) és a Nemzetközi Sajtóintézet (Death Watch – a halálesetek nyomon követése, valamint az intézetnek a sajtószabadság globális helyzetéről nyújtott éves áttekintései) – médiáról szóló jelentéseire,
- tekintettel a „Vállalati társadalmi felelősségvállalás: a társadalmi érdekek előmozdítása, valamint a fenntartható és inkluzív fellendüléshez vezető út” című, 2013. február 6-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a „Vállalati társadalmi felelősségvállalás: elszámoltatható, átlátható és felelősségteljes üzleti magatartás, valamint fenntartható növekedés” című, 2013. február 6-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel „Az emberi jogok és a demokrácia helyzete a világban” című 2011. évi éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról szóló, 2012. december 13-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a Nemzetközi Távközlési Egyesület közeljövőben sorra kerülő nemzetközi távközlési világkonferenciájáról (WCIT-2012) és a nemzetközi távközlési szabályozás hatályának lehetséges kiterjesztéséről szóló, 2012. november 22-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az uniós külpolitika digitális szabadságra vonatkozó stratégiájáról szóló, 2012. december 11-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Tanács által 2012. június 25-én elfogadott, az emberi jogokkal és demokráciával kapcsolatos stratégiai keretre és cselekvési tervre (11855/2012),
- tekintettel az EU emberi jogokkal foglalkozó különleges képviselőjéről szóló, a Tanácshoz intézett 2012. június 13-i ajánlására ⁽⁶⁾,
- tekintettel Catherine Ashton főképviseelőnek a sajtószabadság világnapja alkalmából az Európai Unió nevében tett nyilatkozataira ⁽⁷⁾,
- tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének és az Európai Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, az „Emberi jogok és demokrácia az Európai Unió külső tevékenységének középpontjában – egy hatékonyabb megközelítés felé” című, 2011. december 12-i közös közleményére (COM(2011)0886),
- tekintettel a digitális menetrendért felelős biztos „szabad háló” stratégiáról szóló, 2011. december 12-i közleményére ⁽⁸⁾,
- tekintettel az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, „A vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó megújult uniós stratégia (2011–2014)” című, 2011. október 25-i bizottsági közleményre (COM(2011)0681),
- tekintettel a demokratizálódást támogató uniós külpolitikákról szóló, 2011. július 7-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének és a Bizottságnak „Az átalakuló szomszédság új megközelítése” című, 2011. május 25-i közös közleményére (COM(2011)0303),
- tekintettel „A médiaműveltségről a digitális világban” című 2008. december 16-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0050.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0049.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0503.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0451.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0470.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0250.

⁽⁷⁾ http://eeas.europa.eu/top_stories/2012/20120503_world_press_freedom_day_en.htm. http://europa.eu/rapid/press-release_PRES-13-181_en.htm.

⁽⁸⁾ <http://blogs.ec.europa.eu/neelie-kroes/ict-human-rights-guidance>.

⁽⁹⁾ HL C 33. E, 2013.2.5., 165. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 45. E, 2010.2.23., 9. o.

2013. június 13., csütörtök

- tekintettel a demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdítása finanszírozási eszközének (a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze) létrehozásáról szóló 2006. december 20-i 1889/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, valamint valamennyi más uniós külső finanszírozási eszközre,
- tekintettel az Európai Unió megállapodásaiban szereplő emberi jogi és demokráciazáradékról szóló, 2006. február 14-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésének sürgős eseteiről szóló állásfoglalásaira, köztük országspecifikus állásfoglalásaira, amelyek a sajtó és a média szabadságával – különösen az újságírók és a bloggerek bebörtönzésével – kapcsolatos aggodalmakat vetettek fel,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 11. cikkére, és különösen azon rendelkezésére, miszerint a „tömegtájékoztatás szabadságát és sokszínűségét tiszteletben kell tartani”,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3. és 21. cikkére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió emberi jogokról szóló iránymutatásaira,
- tekintettel az Európa Tanács emberi jogok európai egyezményére és az Uniónak az egyezményhez való csatlakozásáról jelenleg folyó tárgyalásokra,
- tekintettel eljárési szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A7–0176/2013),

A sajtó és a média elvei és szerepe

- A. mivel a véleménynyilvánítás szabadsága egyetemes emberi jog, amely a demokrácia egyik alapköve, és alapvető jelentőségű azon egyéb jogok, például valamennyi ember fejlődéshez, méltósághoz és kiteljesedéshez való jogának megvalósításához, amelyekért az emberek világszerte küzdenek;
- B. mivel a véleménynyilvánítás szabadságával kapcsolatos megszorításoknak komoly következményei vannak, és e megszorításoknak igen korlátozottnak kell lenniük, amelyek kizárólag a nemzetközi jog alapján jogszerűnek tekintett jogszabályokban megállapított szigorú feltételek mellett igazolhatók; mivel a véleménynyilvánítás szabadsága alapvető jog, és szorosan kapcsolódik a sajtó és a média szabadságához és sokszínűségéhez; mivel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát és az emberi jogok európai egyezményét aláíró államok kötelesek biztosítani a sajtó és a média függetlenségét, szabadságát és sokszínűségét;
- C. mivel a médiaplatformok alapvető jelentőségűek a véleménynyilvánítás szabadságának gyakorlásához; mivel a független sajtó a véleménynyilvánítás szabadságának kollektív kifejezési eszközeként és a demokrácia őrzőjeként a média területének egyik kulcsszereplője;
- D. mivel a sajtószabadság, a média, a digitális ágazat és az újságírás közjavaknak tekinthetők;
- E. mivel a (digitális) médiaplatformok egyre globálisabb jellegűvé válnak, valamint növekszik a felhasználók száma;
- F. mivel az internet és a média az emberi jogi jogvédők által alkalmazott eszközök;
- G. mivel a hálózatsemlegesség a nyílt internet alapvető fontosságú elve, amely a verseny és az átláthatóság biztosításával előmozdítja a kommunikációt, valamint az üzleti lehetőségek szempontjából is kedvező, és ösztönzőleg hat az innovációra, a munkahelyteremtésre és a növekedésre;
- H. mivel a szólás, a véleménynyilvánítás, a média és az újságírók szabadságának érvényesülése világszerte veszélyben van, és az újságírók gyakran egyben az emberi jogoknak, az egyesülési szabadságnak, a véleménynyilvánítás szabadságának és a vallásszabadságnak a jogvédői is; mivel az újságírókat azonban gyakran üldözik és bebörtönzik;

⁽¹⁾ HL L 386., 2006.12.29., 1. o.

⁽²⁾ HL C 290. E, 2006.11.29., 107. o.

2013. június 13., csütörtök

- I. mivel az új digitális és online médiaplatformok hozzájárultak a változatosság és a sokszínűség növeléséhez;
- J. mivel a civil társadalom és az újságíró-szervezetek értékes munkájára építve optimalizálni kell a sajtó és a média szabadságának világszerte történő előmozdítására és védelmére irányuló uniós erőfeszítéseket és programokat;
- K. mivel az Unió csak akkor minősülhet hiteles szereplőnek a globális szinten, ha az Unión belül is védik és tiszteletben tartják a sajtó és a média szabadságát;

A legújabb fejlemények

1. elismeri, hogy elsősorban a kormányok feladata a sajtó és a média szabadságának biztosítása és védelme; rámutat, hogy elsősorban a kormányok is felelősek a sajtó és a média szabadságának akadályozásáért, és hogy a legsúlyosabb esetekben a sajtó és a média szabadságának korlátozása érdekében a kormányok egyre inkább a jogi nyomásgyakorlás eszközeihez folyamodnak, azaz visszaélnék a terrorizmusellenes vagy a szélsőségek elleni, illetve a nemzetbiztonsági, valamint a hazaárulást vagy az állam elleni bűncselekményeket szabályozó jogszabályokkal; megjegyzi, hogy a visszaélések elkerülése, valamint a sajtó és a média függetlenségének szavatolása érdekében egyensúlyt kell teremteni a nemzetbiztonsági kérdések és az információhoz való hozzáférés szabadsága között; elismeri, hogy a politikusok kezében lévő médiabirodalmak néha félrevezető tájékoztatást nyújtó kampányok folytatására kapnak felhatalmazást; hangsúlyozza, hogy alapvető fontosságú, hogy a sajtó és a média független módon és politikai vagy pénzügyi nyomásgyakorlás nélkül működhessen; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a legutóbbi éves mutatók és elemző jelentések alapján (a listát lásd az A7-0176/2013 jelentés végén található mellékletben) az Európán belüli és azon kívüli különböző országokban egyaránt negatív tendencia figyelhető meg az országoknak a sajtó és a média szabadsága tekintetében való rangsorolásában;
2. hangsúlyozza, hogy a szabad, független és sokszínű online és hagyományos média a demokrácia és a pluralizmus egyik alapköve; elismeri az információs források jelentőségét, amelyek a szabadság és a média sokszínűségének valódi biztosítékai; rámutat arra, hogy a média szabadságának és függetlenségének világszerte történő fenntartása és megerősítése közös érdek; megjegyzi, hogy a szabad és független média és az információk szabad áramlása a nem demokratikus rendszerekben végbemenő demokratikus változások tekintetében rendkívüli jelentőségű;
3. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy az újságírók világszerte gyakran megsebesülnek, illetve gyilkosságok vagy súlyos bántalmazások áldozatául esnek, anélkül, hogy az elkövetőket megbüntetnék; hangsúlyozza ezért a büntetlenséggel szembeni küzdelem fontosságát; hangsúlyozza, hogy a hatóságok nem vehetik fel a küzdelmet az újságírókkal szembeni fenyegetésekkel és az ellenük irányuló erőszakkal szemben, valamint nem garantálhatják az biztonságukat anélkül, hogy a politikai, igazságügyi és rendőri hatóságok határozott fellépést ne tennének az újságírókat vagy a munkájukat támadó személyekkel szemben; rámutat arra, hogy a büntetlenség nemcsak a sajtószabadságra, de az újságírók mindennapi munkájára is kihatással van, mivel félelmet kelt és öncenzúrát generál; véleménye szerint az Uniónak határozottabban kell fellépnie azon országokkal szemben, amelyek továbbra is büntetlenül hagyják e cselekményeket, és valamennyi államot felszólít az újságírók biztonságának garantálására;
4. hangsúlyozza, hogy a jogszabályok, a törvényi rendelkezések, a megfélemlítés, a bírságok, valamint a politikusok vagy más összeférhetetlen személyek kezében koncentrálódó hatalom mind olyan tényező, ami az információk megszerzése és az azokhoz való hozzáférés szabadságát korlátozhatja, vagy a véleménynyilvánítás gyakorlását követően a szabadságot érintő fenyegetésekhez vezethet;
5. hangsúlyozza, hogy a sajtóra és a médiára nehezedő közvetett nyomás a kormányoktól is eredhet; véleménye szerint a média számos országban nagymértékben támaszkodik a kormányhirdetésekre, és ez később a médiára való nyomásgyakorlás eszköze lehet, továbbá az engedélyeket és a pénzbírságokat szintén a kritikát megfogalmazó média működésének korlátozására használhatják fel;
6. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy egyre elterjedtebb a véleménynyilvánítás büntetendőként való feltüntetése; emlékeztet arra, hogy munkájuk miatt világszerte gyakran börtönzik be az újságírókat; tisztában van azzal, hogy a becsületsértés, az istenkáromlás és a rágalmazás jogi szabályozását, valamint az „ország külföldi megítélésének rombolására” és a „homoszexuális propagandára” hivatkozó jogszabályokat az újságírók bebörtönzésére vagy cenzúrázására, valamint a szabad véleménynyilvánítás megakadályozására használják; sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a cenzúra előmozdítja az öncenzúrát; felszólít arra, hogy vessenek véget az újságírók zaklatásának, és biztosítsák számukra, hogy munkájukat függetlenül, az erőszaktól és a megtorlástól való félelem nélkül végezhessék, a munkájuk miatt igazságtalanul bebörtönzött újságírókat és bloggereket pedig azonnal bocsássák szabadon;
7. határozottan elítéli, hogy számos újságíró nem fér hozzá a jogi segítségnyújtáshoz, ugyanakkor a szakma egyre gyakrabban találja magát az emberi jogokért online vagy offline módon folytatott küzdelem frontvonalában;

2013. június 13., csütörtök

8. véleménye szerint az a tendencia, hogy a média területén a tulajdonjogok egyre inkább a nagy társulások kezében koncentrálódnak, fenyegetést jelent a média szabadságára és sokszínűségére, különösen ha ezzel párhuzamosan digitalizálásra is sor kerül; hangsúlyozza a nyílt és a kibontakozást segítő mögöttes médiainfrastruktúra, valamint a független szabályozók jelentőségét;
9. elismeri a minőségi újságírást támogató magánalapítványokban és nem kormányzati szervezetekben rejlő lehetőségeket és azt, hogy az innováció hajtóerői lehetnek;
10. hangsúlyozza, hogy miközben a vállalkozások a globálisan és digitálisan összekapcsolt világban új feladatokat látnak el, egyúttal új kihívásokkal is szembesülnek a hagyományos az állami hatóságok feladatkörébe tartozó területeken; tisztában van azzal, hogy a kormányok online tartalmat és szolgáltatásokat blokkoló utasításai nyomást gyakorolnak a szerkesztők függetlenségére és a szolgáltatás folytonosságára;
11. tudatában van annak, hogy a médiát túl gyakran használják hagyományos propagandaeszközként és/vagy vonják be ilyen eszközökbe, és hogy alapvető jelentőségű a pénzügyi és politikai függetlenség, illetve a sokszínűség, különösen a közszolgálati média tekintetében; hangsúlyozza, hogy a szabad és független közszolgálati média alapvető szerepet játszik a demokrácia elmélyítésében, a civil társadalom vitákba és közügyekbe való lehető legteljesebb bevonásában, és abban, hogy a polgárok szerepet vállaljanak a demokrácia megvalósításában;
12. ösztönzi, hogy az újságírók és a médiatestületek teljes körű függetlensége érdekében dolgozzanak ki újságírói, valamint a médiaorgánumok irányításában részt vevő személyekre vonatkozó etikai kódexeket; elismeri annak fontosságát, hogy e kódexeket független szabályozó szervek létrehozása révén juttassák érvényre;

Digitalizálás

13. elismeri a jelenlegi, minden eddiginél digitalizáltabb média potenciális hatását és azt, hogy a tájékozottság és a kritikus gondolkodás növelésével az egyénekre nézve véleményformáló ereje van, és tisztában van azzal, hogy ezek a jelenségek különösen az önkényuralmi rendszerekben aggodalmat keltenek;
14. elismeri, hogy az utóbbi években a digitális és online médiaplatformok kiemelkedő szerepet játszottak a diktatórikus rendszerek elleni felkelésekben;
15. hangsúlyozza, hogy az információhoz való online és offline hozzáférés egyaránt szükséges a véleménynyilvánítás fejlődéséhez, valamint a tartalmak médiaplatformokon keresztül kifejezéséhez és kommunikációjához, mivel ezek a hatalom alapvető jelentőségű ellenőrzését jelentik;
16. elismeri, hogy a média és az információk digitálissá válása megsokszorozta azok hatókörét és hatását, ugyanakkor elmosta az információ és a vélemény közötti vékony határ vonalat; tudomásul veszi a felhasználók által létrehozott tartalom és a polgári újságírást jelentős térszerződését;
17. véleménye szerint a sajtó és a média digitálissá válása újabb elemekkel gazdagítja a médiapalettát, és kérdéseket vet fel a hozzáféréssel, a minőséggel, az információk objektívitasával és védelmével kapcsolatban;
18. hangsúlyozza, hogy a digitalizálás megkönnyíti az emberek információkhoz való hozzáférését és a tisztviselők ellenőrzését, valamint biztosítja az adatok és dokumentumok megosztását és terjesztését és azt, hogy nyilvánosságra kerüljenek a jogsértések és a korrupciós esetek;
19. hangsúlyozza, hogy az IT-infrastruktúrák teljes potenciáljának kiaknázásához globális átjárhatóságra és megfelelő szabályozásra van szükség, valamint hogy ezeket az ikt-elemeket a függetlenség, a pluralizmus és a sokféleség alapvető feltételeivel egyetemben be kell építeni mind a meglévő, mind a formálódó médiapalettába;;
20. helyteleníti a „zárt internet” különböző formáinak létrehozására irányuló valamennyi kísérletet, mivel ez a tájékoztatáshoz való jog súlyos megsértését jelenti; arra sürgeti a hatóságokat, hogy tartózkodjanak az ilyen kísérletektől;
21. aggodalmát fejezi ki a tömeges megfigyelés és cenzúra, valamint azon blokkolási és szűrési tendenciák kapcsán is, amelyek nemcsak a médiát és az újságírók és bloggerek munkáját befolyásolják, hanem a civil társadalmat is gátolják abban, hogy hozzájáruljanak a fontos politikai, gazdasági és társadalmi változásokhoz; elítél minden olyan cselekményt vagy kísérletet, amely bloggerek letartóztatására irányul, ezeket a szólásszabadság és a véleménynyilvánítás szabadsága elleni támadásként értékeli;

2013. június 13., csütörtök

22. sajnálja, hogy számos olyan technológia és szolgáltatás uniós eredetű, amelyet harmadik országokban az emberi jogok megsértésére használnak az információk cenzúráján, a tömeges megfigyelésen, az ellenőrzésen, továbbá a polgárok, valamint a polgárok (mobil)telefon-hálózatokon és interneten zajló tevékenységeinek nyomon követésén és ellenőrzésén keresztül; arra sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen meg minden szükséges lépést e „digitális fegyverkereskedelem” megállítása érdekében;

23. hangsúlyozza, hogy szükség van a közvetítők szerepének és feladatainak jobb megértésére; véleménye szerint a piaci szabályozók segíthetnek a verseny fenntartásában, ugyanakkor az információk közösségi értékének megóvása érdekében fel kell tárnai a magánszereplők bevonásának új módjait; elismeri, hogy (demokratikus) felügyelet híján az önszabályozás különös kockázatokat vonhat maga után;

24. hangsúlyozza, hogy a digitális és az adatközpontú (számítógépes) platformok vagy szolgáltatások, így a keresőprogramok is magánkézben vannak, és átláthatóságot igényelnek annak érdekében, hogy megóvják az információk közösségi értékét és megelőzzék az információhoz való hozzáférés és a véleménynyilvánítás szabadságának korlátozását;

25. hangsúlyozza a közérdekű bejelentők és a források védelmének, valamint az Unió e téren való globális fellépésének szükségességét;

26. határozottan elítéli az internet vagy más online médiaplatformok arra való felhasználására irányuló kísérleteket, hogy előmozdítsák és ösztönözzék a terrorista tevékenységeket; e tekintetben határozottabb fellépésre sürgeti a hatóságokat;

Uniós szakpolitikák és külső fellépések

27. hangsúlyozza, hogy ahhoz, hogy az Uniót értékközösségnek tekintsék, alapvető fontosságú a sajtó és a média globális szabadságának előmozdítása és védelme; hangsúlyozza, hogy az újságírók világszerte való megvédése érdekében az Uniónak maximális mértékben vezető politikai szerepet kell vállalnia;

28. véleménye szerint az Uniónak példát kell mutatnia, hogy a média független, sokszínű és változatos maradjon, valamint az újságírók helyzetének, szabadságának és biztonságának védelme terén; hangsúlyozza, hogy e célból az Unió nem avatkozhat be a tartalomba, hanem világszerte támogatnia kell a kibontakozást segítő környezet létrejöttét és fel kell oldania a véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozó megszorításokat;

29. megjegyzi, hogy az elmúlt években – különösen az Unióban – etikátlan és állítólag törvénytelen magatartásuk miatt bizonyos médiaeszközöket ellenőrzés alá vontak; véleménye szerint az Unió csak úgy mutathat példát, ha a saját határain belül kezeli e problémákat;

30. arra sürgeti a Bizottságot, hogy továbbra is kövesse szorosan nyomon a tagállamokban a sajtó és a média függetlenségét;

31. véleménye szerint bár az Unió számos szakpolitikán és programon keresztül foglalkozik a kérdéssel, arra nem fordít külön figyelmet, és nem rendelkezik koherens, előrevívó látásmóddal és referenciaértékekkel;

32. véleménye szerint az átfogó stratégia hiánya szétföredezettséget eredményez, és veszélybe sodorja az átláthatóság és az elszámoltathatóság fontos politikai elveit;

Stratégia

33. arra sürgeti a Bizottságot, különösen a Fejlesztési és Együttműködési Főigazgatóságot, valamint az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ), hogy javítsák az együttműködést és a koordinációt a programozás terén, különösen a politikai és diplomáciai munka szinergiájának megteremtése, valamint a finanszírozás és a projektek közös végrehajtása révén, beleértve a nyomon követést és az értékelést is; felszólítja a Bizottságot, hogy javítsa a múltbeli, a jelenlegi és a jövőbeli programozás elemzését és értékelését, valamint hozza nyilvánosságra az eredményeket;

34. felszólít arra, hogy a projektek eseti finanszírozása helyett alkalmazzanak fenntarthatóbb megközelítést, és abba vonják be a magánadományozókat és a partnereket is; elismeri, hogy nemzeti és regionális szinten egyaránt egyénire szabott programozási megközelítésre van szükség;

2013. június 13., csütörtök

35. arra sürgeti az Uniót, hogy játsszon jelentősebb szerepet különösen a tagjelölt országokban, a közvetlen déli és keleti szomszédságával való viszonyában, valamint a kereskedelmi és társulási megállapodásról folyó tárgyalások tekintetében; felszólítja az Uniót, hogy olyan stratégiát fogadjon el, amely a harmadik országokban biztosítja a sajtó sokszínűségét és szabadságát korlátozó jogszabályi változások szoros nyomon követését, valamint az erre való reakciót;
36. hangsúlyozza, hogy a meglévő külső pénzügyi eszközöket – például a demokrácia és az emberi jogok európai eszközét, a földrajzi és más eszközöket – rugalmasan kell alkalmazni annak érdekében, hogy hozzájáruljanak a civil társadalom megerősítéséhez; hangsúlyozza, hogy a helyi szerepvállalás és kapacitásépítés alapvető fontosságú a fenntartható fejlődés és haladás biztosításához;
37. hangsúlyozza, hogy az Uniónak a harmadik országokban is támogatnia kell a politikai döntéshozók, a szabályozók és a média oktatását és képzését azzal a céllal, hogy előmozdítsa a sajtó és a média szabadságát és a technológiailag semleges, megfelelő piacsabályozási formákat, külön emlékeztetve arra, hogy az átmenet időszakában a stabilitásra és a biztonságra hivatkozva gyakran korlátozzák a szabadságjogokat;
38. hangsúlyozza, hogy a média fejlesztésének és a véleménynyilvánítás szabadsága érvényesülésének az Unió által országspecifikus szinten folytatott párbeszéd részét kell képeznie; hangsúlyozza, hogy az EUSZ 21. cikkével összhangban a harmadik országokkal kötött uniós kereskedelmi, partnerségi, együttműködési és társulási megállapodásokban és segélyprogramokban tiszteletben kell tartani a világos referenciaértékeket és feltételeket; arra sürgeti az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy az ilyen megállapodások tárgyalásakor tartsa tiszteletben és hajtsa végre a Parlament jelentéseit és ajánlásait; emlékeztet arra, hogy az Unió akkor lehet hiteles és hatékony a harmadik országokkal való kapcsolataiban és párbeszédében, ha az említett alapvető emberi jogok érvényre juttatása és nyomon követése tekintetében biztosított a Parlament, az Európai Külügyi Szolgálat és a Bizottság közötti koherencia, következetesség, koordináció és átláthatóság;
39. felszólítja a Bizottságot, hogy a büntetlenséggel szembeni küzdelmet kezelje prioritásként a véleménynyilvánítás szabadságával foglalkozó programjaiban és a médiában, többek között azáltal, hogy támogatást nyújt az újságírókkal szembeni bűncselekmények kivizsgálásához, valamint jogvédelmi alapokat hoz létre és szakértelmet nyújt;
40. véleménye szerint az uniós finanszírozás nem korlátozható a nemzetközi szakmai szervezetekre (közvetítőkre), hanem a helyi szervezetekre is ki kell terjednie;
41. felszólítja a Bizottságot, hogy a sajtó és a média összefüggésében gondolja újra az emberi jogok előmozdításának finanszírozása területén alkalmazott titoktartási záradékokat, mivel ez megnyitja az utat az újságírók, a médiaorgánumok vagy a nem kormányzati szervezetek hitelvesztése előtt, ami árthat az Unió emberi jogokkal kapcsolatos, egyébként nyílt és átlátható tevékenységei hitelességének;
42. hangsúlyozza, hogy a sajtó- és médiaprogramoknak az átláthatóság, a függetlenség, a fenntarthatóság, a szakmaiság és a nyitottság javítása érdekében az állami és jogi struktúrák javítására és a helyi médiatársaságok és -vállalkozások támogatására is összpontosítaniuk kell; hangsúlyozza, hogy az uniós médiapolitikának a sokszínűség és a változatosság maximalizálására kell törekednie azáltal, hogy támogatja a független médiát és az induló vállalkozásokat;
43. emlékeztet arra, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága és a média – többek között az internet – sokszínűsége alapvető európai értékek; hangsúlyozza ezzel kapcsolatban a sajtó és a média szabadságának alapvető jelentőségét az Unió bővítési, valamint digitális szabadságokkal kapcsolatos politikájában, mivel e szabadságokat emberi jogoknak és ezért a koppenhágai politikai kritériumok szerves részének tekinti;
44. véleménye szerint az Uniónak a sajtó és a média támogatásával kapcsolatos elemeket kell felvennie a választási segítségnyújtásába, például a harmadik országbeli választási igazgatási testületek és a sajtó közötti együttműködés előmozdítása révén, ezzel javítva a választási folyamatok és a választási eredmények átláthatóságát és legitimitását;
45. véleménye szerint az átalakulóban lévő országokban az Uniónak a megbékélési és újjáépítési folyamat összefüggésében a sajtó és a média szabadságára kell összpontosítania;
46. helyesli és üdvözli a sajtó és a média szabadságával foglalkozó számos nemzetközi (újságírói) szervezet által végzett jelentős munkát, és hangsúlyozza, hogy tekintettel e szervezetek létfontosságára a kapcsolattartás terén, az Uniónak teljes mértékben támogatnia kell azokat;
47. felszólítja az EKSZ-t, hogy optimálisan használja ki az Uniónak a sajtóval, a médiával és a digitális szabadságokkal foglalkozó többoldalú fórumokon, például az Európa Tanácsban és az EBESZ-ben való részvételét, valamint az Egyesült Nemzetek keretében való fellépését;

2013. június 13., csütörtök

48. felszólítja a Bizottságot, a Tanácsot és az EKSZ-t, hogy uniós külpolitika keretében mielőbb fogadják el a sajtó és a média szabadságára vonatkozó stratégiát, és vegyék bele az e jelentésben foglalt ajánlásokat az (online és offline) véleménynyilvánítás szabadságáról szóló jövőbeli iránymutatásokba;

49. kéri, hogy e jelentést az uniós külpolitika digitális szabadságra vonatkozó stratégiájáról szóló állásfoglalásával szoros összefüggésben kell értelmezni és átvenni;

o

o o

50. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének/a Bizottság alelnökének, az Európai Külügyi Szolgálatnak, az Unió emberi jogokért felelős különleges képviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ Emberi Jogi Főbiztossága Hivatalának, az UNESCO-nak, az Európa Tanácsnak és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetnek.

P7_TA(2013)0276

Pénzügyi szolgáltatások: Az előrehaladás hiánya a Tanácsban és a Bizottság késedelme bizonyos javaslatok elfogadása terén

Az Európai Parlament 2013. június 13-i állásfoglalása a pénzügyi szolgáltatásokról: az előrelépés hiánya a Tanácsban és késlekedés a Bizottságban egyes javaslatok elfogadását illetően (2013/2658(RSP))

(2016/C 065/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a betétbiztosítási rendszerekről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre (átdolgozás) irányuló, 2010. július 12-i bizottsági javaslatra (COM(2010)0368),
- tekintettel a befektetőkártalanítási rendszerekről szóló 97/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló, 2010. július 12-i bizottsági javaslatra (COM(2010)0371),
- tekintettel a 2003/71/EK és a 2009/138/EK irányelvnek az Európai Biztosítási és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság és az Európai Értékpapír-piaci Hatóság hatásköre tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló 2011. január 19-i bizottsági javaslatra (COM(2011)0008), a továbbiakban az „Omnibus II/ Szolvencia II”,
- tekintettel a pénzügyi eszközök piacairól és a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre (átdolgozás) irányuló, 2011. október 20-i bizottsági javaslatra (COM(2011)0656), valamint a pénzügyi eszközök piacairól és a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról szóló [EMIR] rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2011. október 20-i bizottsági javaslatra (COM(2011)0652), a továbbiakban a „MiFID felülvizsgálat”,
- tekintettel a bennfentes kereskedelem és a piaci manipuláció büntetőjogi szankcióiról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló, 2011. október 20-i bizottsági javaslatra (COM(2011)0654), valamint a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélésről) szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2011. október 20-i bizottsági javaslatra (COM(2011)0651), a továbbiakban a „MAD/MAR”,

2013. június 13., csütörtök

- tekintettel az Európai Unión belüli értékpapír-elszámolás javításáról és a központi értéktárakról, valamint a 98/26/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2012. március 7-i bizottsági javaslatra (COM(2012)0073),
 - tekintettel a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 77/91/EGK és 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK és 2011/35/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló, 2012. június 6-i bizottsági javaslatra (COM(2012)0280),
 - tekintettel az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló 2009/65/EK irányelvnek a letétkezelői funkciók, javadalmazási politikák és szankciók tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló, 2012. július 3-i bizottsági javaslatra (COM(2012)0350), a továbbiakban az „UCITS”,
 - tekintettel a biztosítási közvetítésről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre (átdolgozás) irányuló, 2012. július 3-i bizottsági javaslatra (COM(2012)0360), a továbbiakban az „IMD II.”,
 - tekintettel a Bizottság 2010. évi munkaprogramjáról szóló, 2010. március 31-i bizottsági közleményre (COM(2010) 0135), és különösen az értékpapírokra vonatkozó jog jobbiztonságáról szóló irányelvre irányuló jogalkotási javaslat 2010-re tervezett elfogadására való hivatkozásra,
 - tekintettel a Bizottság 2011. évi munkaprogramjáról szóló, 2010. október 27-i bizottsági közleményre (COM(2010) 0623), és különösen az értékpapírokra vonatkozó jog jobbiztonságáról szóló irányelvre irányuló jogalkotási javaslat 2011-re tervezett elfogadására való hivatkozásra,
 - tekintettel a Bizottság 2012. évi munkaprogramjáról szóló, 2011. november 15-i bizottsági közleményre (COM(2011) 0777), és különösen az értékpapírokra vonatkozó jogról szóló irányelvre irányuló jogalkotási javaslat, illetve a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló, 2007. november 13-i 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ felülvizsgálatára irányuló jogalkotási javaslat 2012-re tervezett elfogadására való hivatkozásra,
 - tekintettel a 2012. március 1–2-i Európai Tanács ülésének következtetéseire, és különösen a MiFID felülvizsgálatára való hivatkozásra,
 - tekintettel az Európai Rendszerkockázati Testület 2012. december 20-i ajánlására a pénzügyi alapokról ⁽²⁾,
 - tekintettel az árnyékbanki tevékenységekről szóló, 2012. november 20-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel a pénzügyi szolgáltatások kapcsán (az előrelépés hiánya a Tanácsban és késlekedés a Bizottságban egyes javaslatok elfogadását illetően) a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett kérdésekre (O-000063/2013 – B7-0208/2013 és O-000065/2013 – B7-0209/2013),
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az uniós gazdaság talpra állásához a reálgazdaságot előnyös finanszírozással ellátó, stabil pénzügyi ágazatra van szükség; mivel ennek megvalósításához be kell fejezni a bankunió létrehozását, ahogyan azt az egyes gazdaságunk e kulcsfontosságú szegmenséért felelős uniós intézmények elfogadták és megerősítették;
- B. mivel a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv átdolgozására irányuló javaslatot a Bizottság 2010. július 12-én fogadta el, és a Tanácscsal folytatott eredménytelen tárgyalásokat követően a Parlament első olvasatban 2012. február 16-án szavazott a javaslatról ⁽⁴⁾;
- C. mivel a befektetőkártalanítási rendszerekről szóló irányelv átdolgozására irányuló javaslatot a Bizottság 2010. július 12-én fogadta el, és miután a Tanács nem volt hajlandó álláspontot kialakítani és tárgyalásba bocsátkozni, a Parlament első olvasatban 2011. július 5-én szavazott a javaslatról ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ HL L 319., 2007.12.5., 1. o.⁽²⁾ HL C 146., 2013.5.25., 1. o.⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0427.⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0049.⁽⁵⁾ HL C 33. E, 2013.2.5., 328. o.

2013. június 13., csütörtök

- D. mivel a MiFID átdolgozására irányuló javaslatot a Bizottság 2011. október 20-án fogadta el, és a Parlament rövid vitát követően 2012. október 26-án – azaz a benyújtást követően alig egy évvel – módosításokat fogadott el a javaslatot illetően⁽¹⁾; mivel a Parlament azóta is arra vár, hogy egy első olvasati megállapodás reményében megkezdje a tárgyalásokat a Tanáccsal;
- E. mivel 2012. március 1–2-i ülésén az Európai Tanács úgy határozott, hogy a MiFID átdolgozására irányuló javaslatokat a társjogalkotóknak 2012. decemberéig el kell fogadniuk;
- F. mivel a központi értéktárakra irányuló javaslatot a Bizottság 2012. március 7-én fogadta el, és a Parlament Gazdasági és Monetáris Bizottsága 2013. február 4-én fogadta el jelentését (A7-0039/2013), és mivel a Parlament azóta is arra vár, hogy egy első olvasati megállapodás reményében megkezdje a tárgyalásokat a Tanáccsal;
- G. mivel az értékpapírokra vonatkozó jog jogbiztonságára irányuló bizottsági javaslat elfogadását eredetileg 2010-re tervezték, majd elhalasztották a Bizottság 2011-es és 2012-es jogalkotási és munkaprogramjára, és még azóta sem fogadták el;
- H. mivel a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló 2007/64/EK irányelv kapcsán a Bizottságnak legkésőbb 2012. november 1-ig jelentést kellett volna benyújtania az irányelv végrehajtásáról és hatásáról, illetve a szükségesnek ítélt módosításokról; mivel a Bizottság még nem nyújtotta be ezt a javaslatot és a módosítási javaslatokat;
- I. mivel az árnyékbanki tevékenységekről szóló állásfoglalásában a Parlament arra szólított fel, hogy hozzanak intézkedéseket a pénzügyi alapokokról, különös tekintettel ezen alapok megbízhatóságának fokozására és a likviditási kockázatok fedezésére; mivel az Európai Rendszerkockázati Testület a konstans nettó eszközértékű pénzügyi alapok megszüntetésére vonatkozó ajánlását figyelembe kellene venni ezen intézkedések meghozatalakor;
- J. mivel a 2011/89/EK irányelv⁽²⁾ 5. cikke előírta a Bizottság számára, hogy teljes egészében vizsgálja felül a 2002/87/EK irányelvet⁽³⁾ (a pénzügyi konglomerátumokról szóló irányelv), különös tekintettel az irányelv hatályára, az irányelv alkalmazásának a nem szabályozott jogalanyokra történő kiterjesztésére, a szélesebb körű nem pénzügyi csoportok tulajdonában lévő pénzügyi konglomerátumok azonosítási kritériumaira, a rendszerszempontról jelentős pénzügyi konglomerátumokra és a kötelező stressztesztvégzésre; a jelentést 2012. december 31-ig kellett megküldenie a Parlamentnek és a Tanácsnak, és azt a szükséges jogalkotási javaslatoknak kellett követniük;
- K. mivel a Bizottság a felülvizsgálatot követően 2012. december 20-án jelentést nyújtott be, amelyben megállapította, hogy bár a pénzügyi konglomerátumokról szóló irányelv következő felülvizsgálata során a legfontosabb megoldásra váró problémák a konglomerátum meghatározása és azonosítása, a csoportszintű követelmények teljesítéséért végső felelősséget viselő anyavállalat azonosítása, valamint e jogalany tekintetében a végrehajtás erősítése, úgy határozott, hogy 2013-ban nem nyújt be erre irányuló jogalkotási javaslatot;
- L. mivel a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy folyamatosan nyomon követi az eseményeket, és megfelelő időben javaslatot nyújt be a pénzügyi konglomerátumokról szóló irányelv átdolgozására, különös tekintettel a CRD IV. és az egységes felügyeleti mechanizmus (SSM) kapcsán jelenleg folyó tárgyalásokra;
- M. mivel a Bizottság többször is jelezte azon szándékát, hogy átfogó tanulmányt készít a pénzügyi válság kezdete óta a pénzügyi szabályozás keretében elfogadott intézkedések hatékonyságáról és arányosságáról;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0406 és P7_TA(2012)0407.

⁽²⁾ HL L 326., 2011.12.8., 113. o.

⁽³⁾ HL L 35., 2003.2.11., 1. o.

2013. június 13., csütörtök

1. emlékeztet, hogy szándékában áll legalább a már benyújtott, a pénzügyi szolgáltatásokról szóló bizottsági javaslatokat első olvasatban megvitatni a parlamenti ciklus 2014. tavaszi vége előtt;
2. hangsúlyozza, hogy az Unió pénzügyi piaci hatékonyságának és szilárdságának további növelése érdekében a pénzügyi szolgáltatásokról szóló, függőben lévő bizottsági javaslatokat minél hamarabb el kell fogadni, elkerülve így a kapcsolódó jogszabályok életbe lépésének késedelmét;
3. hangsúlyozza mély meggyőződését arról, hogy a pénzügyi ágazat stabilitása és valamennyi pénzügyi strukturális reform sikere szükséges ahhoz, hogy teljesüljön a fenntartható gazdasági növekedés és foglalkoztatás célkitűzése az Európai Unióban;
4. hangsúlyozza, hogy egyértelműen kinyilvánította szándékát és képességét arra, hogy gyorsan és nagyon rövid időn belül foglalkozzon a pénzügyi szolgáltatásokról szóló rendeletre irányuló bizottsági javaslatokkal, például az SSM, a Szolvencia II és a MiFID felülvizsgálatához kapcsolódóan; várhatóan ugyanezt a konstruktív és gyors megközelítést alkalmazza a jövőbeli bizottsági javaslatokkal kapcsolatban;
5. sürgeti a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel az elmúlt években bejelentett, a pénzügyi szolgáltatások terén még fennmaradó jogalkotási kezdeményezésekhez kapcsolódó munkáját; különösen arra hívja fel a Bizottságot, hogy sürgősen fogadja el az értékpapírokra vonatkozó jogról szóló irányelvre irányuló jogalkotási javaslatát, amely immár két éves késésben van, és hogy a lehető leghamarabb nyújtsa be a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló irányelv szintén késedelmes felülvizsgálatát; felhívja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb fogadja el a pénzügyi alapokról szóló javaslatát, teljes mértékben figyelembe véve az ERKT vonatkozó ajánlásait;
6. úgy véli, hogy a CRD IV. és az SSM tárgyalásainak végeztével a Bizottságnak haladéktalanul be kell nyújtania a pénzügyi konglomerátumokról szóló 2002-es irányelv teljes mértékű felülvizsgálatára irányuló javaslatát;
7. emlékeztet a Bizottság azon elkötelezettségére, hogy mandátumának vége előtt költség-haszon elemzést tartalmazó, mandátuma kezdete óta az Unióban javasolt, elfogadott és végrehajtott valamennyi uniós pénzügyi piaci jogszabály átfogó hatástanulmányként szolgáló tanulmányt készít a pénzügyi válság kezdete óta elfogadott számos jogszabály hatékonyságáról és arányosságáról; e folyamat mihamarabbi elkezdésére szólít fel; a tanulmánynak emellett a bankunióknak az egyes tagállamokban történő megvalósítása kudarcának hatásait is értékelnie kell, beleértve az államadósság hatásait is;
8. felhívja a Bizottságot, hogy a lehető leggyorsabban fogadja el különösen az egységes szanalási mechanizmus létrehozásáról szóló rendelettervezetre, illetve a Liikanen magas szintű szakértői csoportnak a banki strukturális reformról megfogalmazott ajánlásainak nyomán követésére irányuló javaslatát; kiemeli annak fontosságát, hogy a társjogalkotók gyorsan foglalkozzanak ezekkel a javaslatokkal az együttműködési eljárás keretében annak érdekében, hogy a kapcsolódó eszközök minél hamarabb életbe léphessenek;
9. felhívja a Bizottságot, hogy az éves növekedési jelentésében megfelelőbb módon mutassa be a pénzügyi fejleményeket, ahogy azt a 2011. december 15-i⁽¹⁾ és a 2013. április 18-i⁽²⁾ parlamenti állásfoglalások is kéri;
10. sürgeti a Tanácsot, hogy – mivel az Európai Unió polgárai számára, illetve a pénzügyi rendszer iránti bizalom és annak stabilitása szempontjából alapvető fontosságú és közvetlen hatása üggyről van szó – nyissa meg újra a betétbiztosítási rendszerekről szóló tárgyalásokat; megjegyzi, hogy a közelmúltbeli ciprusi válság is megerősítette, hogy e javaslat gyors elfogadására van szükség; emlékeztet, hogy a hatékony szanalási keret és a hatékony felügyeleti mechanizmus működésbe lépését követően a hosszú távú cél egy működő betétbiztosítási rendszerekből álló közös európai betétbiztosítási alap lehetne, amely megfelelő pénzügyi kerettel rendelkezik, és ezáltal erősíti a hitelességet és a betétesek bizalmát; hangsúlyozza a bankunió megfelelő kiépítésében és a stabil pénzügyi piacok általános céljának elérésében játszott fontos szerepüket; úgy véli, hogy a betétbiztosítási rendszerekről szóló javaslatot a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról szóló irányelvvel párhuzamosan kell elfogadni;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0583.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0188.

2013. június 13., csütörtök

11. sajnálja, hogy a Tanács és a tagállamok részéről hiányzik a kapacitás és az elhatározás a bankunió befejezéséhez vezető elkötelezettségek végrehajtásához szükséges megállapodás elérésére;
12. felhívja a Tanácsot, hogy a lehető leghamarabb fogadja el a befektetőkártalanítási rendszerekről szóló álláspontját annak érdekében, hogy megkezdődhessenek a tárgyalások egy olyan kérdésben, amelynek konkrét hatása van az Unió polgáira, mivel az egyéni befektető védelmének növelését tűzi ki céljául;
13. emlékeztet a G20-aknak ama kötelezettségvállalására, miszerint legkésőbb 2012 végéig valamennyi szabványos, tőzsdén kívüli származtatott ügyletet tőzsdén vagy adott esetben elektronikus kereskedelmi platformon kell megkötni, elszámolásuknak pedig központi szerződő fél bevonásával kell történnie; sürgeti ezért a Tanácsot, hogy a jogalkotási ciklus fennmaradó részét használja arra, hogy befejezze a MiFID felülvizsgálatán végzett munkát annak érdekében, hogy a 2014. májusi európai választások előtt elfogadhassák a bizottsági javaslatokat;
14. felhívja a Tanácsot, hogy folytassa a központi értéktárak terén végzett munkát annak érdekében, hogy gyorsan elkezdődhessenek a Parlamenttel és a Bizottsággal a tárgyalások a Target2Securities bevezetése előtt történő végrehajtás céljából;
15. felhívja a Tanácsot, hogy érjen el gyors haladást a Parlamenttel folytatott tárgyalások során olyan egyéb fogyasztó- és befektetővédelmi javaslatok terén, amelyekről a Parlament illetékes bizottsága már szavazott vagy hamarosan szavazni fog, a MiFID felülvizsgálata mellett például az UCITS V és az IMD II esetében;
16. felhívja a Tanácsot, hogy a lehető leghamarabb fogalmazza meg álláspontját a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról szóló irányelvre irányuló bizottsági javaslatról, mivel ez alapvető eszköz arra, hogy a jövőben korlátozva legyen az uniós adófizetők kiszolgáltatottsága a bankcsődöknek;
17. felhívja a Tanácsot annak biztosítására, hogy legyen kész gyorsan befejezni az Omnibus II/Szolvencia II terén zajló tárgyalásokat, amint elkészült a háromoldalú tárgyalások során korábban megvitatott hosszú távú garanciákra vonatkozó előírásoknak az Európai Biztosítási és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság által készített hatástanulmánya; felhív a MAD/MAR javaslatok gyors elfogadására;
18. sürgeti a Bizottságot, hogy időben, a javaslatok megtárgyalását még a jelenlegi parlamenti jogalkotási ciklus során lehetővé tevő módon terjesszen elő javaslatokat a biztosítási garanciarendszerekről és a nem-bank pénzügyi intézmények lehetséges helyreállítási és szanálási keretrendszeréről, beleértve egy, a legalább a határokon átnyúló nagy biztosítási csoportokra, valamint a nem hagyományos és a nem biztosítási területen jelentős tevékenységet folytató intézményekre vonatkozó keretet;
19. kéri a Tanácsot, hogy tisztázza, milyen feltételekkel döntött arról, hogy foglalkozik-e egy ügygel vagy sem, és hogy magyarázza meg, milyen mértékben vette figyelembe, hogy az ügyek összetartoznak;
20. kéri a Tanácsot, hogy részletesen magyarázza el, hogyan gyűjti össze a szükséges erőforrásokat, és hogyan javítja az egyik elnökségből a másikba való átmenet zavartalanságát és hatékonyságát;
21. felhívja a Tanácsot, hogy – a tanácsi munkacsoportokban elért haladás hiányának fényében – vállaljon politikai kötelezettséget, és a Szerződésnek megfelelően minősített többséggel fogadja el az álláspontokat;
22. hangsúlyozza a társjogalkotók felelősségét abban, hogy minden szükséges lépést meg kell tenniük annak érdekében, hogy a függőben lévő javaslatok a lehető leghamarabb, és adott esetben és ahol ez megvalósítható, a jelenlegi jogalkotási ciklus vége előtt elfogadásra kerüljenek;
23. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2013. június 13., csütörtök

P7_TA(2013)0277

A törökországi helyzet

Az Európai Parlament 2013. június 13-i állásfoglalása a törökországi helyzetről (2013/2664(RSP))

(2016/C 065/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel korábbi állásfoglalásaira, különösen a Törökország által elért haladásról szóló 2012. évi jelentésről alkotott, 2013. április 18-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
 - tekintettel a 2005. október 3-án kialakított, Törökországgal kapcsolatos tárgyalási keretre,
 - tekintettel a Török Köztársasággal létrejött csatlakozási partnerség elveiről, prioritásairól és feltételeiről szóló, 2008. február 18-i 2008/157/EK tanácsi határozatra („csatlakozási partnerség”) ⁽²⁾, valamint a csatlakozási partnerségről szóló korábbi, 2001., 2003. és 2006. évi tanácsi határozatokra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel 2013. május 31-én, pénteken a korai órákban a török rendőrség túlzott erőszak alkalmazásával kísérletet tett az Isztambulban található Taksim téri Gezi parkban tervezett új építkezés miatti fakivágások ellen hetek óta tiltakozók csoportjának szétosztatására;
- B. mivel a tiltakozókkal szembeni durva rendőrségi fellépés összecsapásokhoz vezetett, amelyek gyorsan átterjedtek más törökországi városokra, és mivel az összecsapásokban négyen meghaltak, több mint ezren pedig megsérültek, nagyszámú letartóztatásra került sor, a magán- és közösségi tulajdonban pedig súlyos károk keletkeztek; mivel kiterjedten alkalmaztak könnygázt úgy, hogy a könnygázgránátokat közvetlenül a tüntetőkre célozva lőtték ki, súlyos sérüléseket okozva;
- C. mivel a tiltakozókat a török társadalom különböző rétegei támogatásukról biztosították; mivel férfiak és nők egyformán részt vettek a megmozdulásokban;
- D. mivel a török kormány kemény hangú elítélő nyilatkozata a jelek szerint kontraproduktívnak bizonyult;
- E. mivel a török alkotmány 34. cikke garantálja a békés és fegyvertelen gyűlések és tüntetések engedély nélküli szervezéséhez való jogot; mivel a török alkotmány 26. cikke garantálja a véleménynyilvánítás szabadságát, az alkotmány 27. és 28. cikke pedig a szavatolja a „véleménynyilvánítás szabadságát” és „a gondolatok akadálytalan terjesztését”;
- F. mivel a tiltakozások összefüggenek a török társadalomban élő, a közelmúltbeli – a szeszárúsítás korlátozására, az oktatási reformokra stb. vonatkozó – sorozatos döntésekkel és jogalkotási aktusokkal kapcsolatos aggodalmakkal;
- G. mivel a tiltakozók egyre inkább hangot adnak aggodalmaiknak a törökországi autoriter kormányzásra, a kisebbségek képviseletének hiányára, a jogállamiságra, a helyes kormányzásra és a tisztességes és szabályszerű bírósági eljárásra vonatkozóan;
- H. mivel a főbb török médiák hallgattak a tüntetésekről, és mivel a Twitter egyes felhasználóit letartóztatták;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0184.

⁽²⁾ HL L 51., 2008.2.26., 4. o.

2013. június 13., csütörtök

- I. mivel Törökország EU-tagjelölt országgént köteles tiszteletben tartani és előmozdítani a demokráciát, valamint erősíteni a demokratikus és emberi jogokat és szabadságokat;
- J. mivel Füle biztos és Catherine Ashton főképviseelő/alelnök reagáltak az eseményekre;
- K. mivel a gyülekezés szabadsága, a véleménynyilvánítás szabadsága (többek között az internetes és az azon kívüli közösségi médiakon keresztül) és a sajtószabadság az EU alapelvei közé tartoznak;
1. kinyilvánítja együttérzését az életüket veszített tiltakozók és rendőrök családjának, és gyors felépülést kíván a számos sebesültnek;
 2. hangot ad mély aggodalmának amiatt, hogy a török rendőrség túlzott erőszakot alkalmazott a békés és törvényes tiltakozások elleni fellépés során az isztambuli Gezi parkban, és felszólítja a török hatóságokat, hogy alaposan vizsgálják ki a rendőri erőszakot, a felelősöket állítsák bíróság elé, az áldozatok pedig kapjanak kárpótlást; figyelmezteti a török kormányt, hogy ne alkalmazzon kemény intézkedéseket a békés tiltakozókkal szemben, és sürgeti a miniszterelnököt, hogy a helyzet további romlásának megakadályozása érdekében foglaljon el egységesítő és békítő álláspontot;
 3. sajnálja, hogy noha a török hatóságok bejelentették, hogy a tiltakozók néhány vezetőjével tárgyalásokat kezdenek, a Taksim téren és környékén folytatódik a rendőri erőszak, ami ténylegesen aláássa a kormány és a tiltakozók közötti tárgyalások esélyét;
 4. sürgeti a török hatóságokat, hogy garantálják és tartsák tiszteletben a tájékoztatáshoz, a szabad véleménynyilvánításhoz, a békés gyülekezéshez és a békés tiltakozáshoz való, valamennyi polgárt megillető jogot; felszólít valamennyi őrizetbe vett és jelenleg is fogva tartott békés tiltakozó azonnali szabadon bocsátására; követeli, hogy valamennyi fogvatartott korlátozás nélkül igénybe vehesse az általa választott ügyvéd segítségét; tájékoztatást kér a fogva tartott és megsebesült személyek pontos számáról;
 5. sajnálkozását fejezi ki a török kormány és Erdoğan miniszterelnök részéről elhangzott reagálásokról miatt, akiknek vonakodása attól, hogy a békés megegyezést elősegítő lépéseket tegyenek, bocsánatot kérjenek, és hogy megpróbálják legalább megérteni a török lakosság egy részének reakcióit, csak hozzájárult a török társadalom további polarizálódásához;
 6. üdvözli Gül elnök mérsékelt megnyilatkozását, azt, hogy Arınç miniszterelnök-helyettes bocsánatot kért a megsebesült tiltakozóktól, üdvözli továbbá a feszültség enyhítése érdekében a Taksim platformmal és politikai ellenzéki szereplőkkel kezdett párbeszédüket; hangsúlyozza a török kormány és a békés tiltakozók közötti párbeszéd fontosságát;
 7. emlékezteti Törökországot, hogy egy inkluzív és plurális demokráciában valamennyi polgárnak éreznie kell, hogy az ő képviselőikben járnak el, és a többség felelőssége, hogy az ellenzéket és a civil társadalmat bevonja a döntéshozatal folyamatába; arra is felhívja a figyelmet, hogy az ellenzéki pártok is felelősséget viselnek a különböző nézeteket és véleményeket tiszteletben tartó demokratikus politikai kultúra kialakításáért;
 8. aggodalmát fejezi ki a politikai pártok közötti jelenlegi konfrontáció és amiatt, hogy a kormány és az ellenzék nem mutat készséget az iránt, hogy a döntő fontosságú reformokról konszenzust alakítson ki; sürgeti az összes politikai szereplőt, a kormányt és az ellenzéket, hogy működjenek együtt annak érdekében, hogy az állami intézményekben megerősítsék a politikai pluralizmust, és támogassák az állam és a társadalom modernizálását és demokratizálását;
 9. rámutat a fékek és ellensúlyok rendszerének a modern demokratikus állam kormányzásában betöltött alapvető szerepére, amelyet tükröznie kell a jelenleg zajló alkotmányozási folyamatnak, és amelynek a hatáskörök elkülönítésének elvére, a végrehajtói, a jogalkotói és a bírói hatalom közötti egyensúlyra, az emberi jogok és alapvető szabadságok – különösen a véleménynyilvánítás szabadságának és a sajtó szabadságának a tiszteletben tartására –, valamint egy olyan részvételi politikai kultúrára kell épülnie, amely valóban a demokratikus társadalom pluralitását tükrözi; úgy véli, hogy a békés és jogszerű tiltakozások szervezése önmagában tanúsítja a török civil társadalom erejét; emlékezteti Törökországot annak fontosságára, hogy folytassa az erőfeszítéseket demokratikus intézményeinek, a jogállamiságnak és az alapvető szabadságok tiszteletben tartásának további javítására;

2013. június 13., csütörtök

10. hangsúlyozza, hogy továbbra is intenzív képzést kell biztosítani a rendőri erők és a bíróságok számára mind a formális képzés, mind pedig aktív karrierjük során az Isztambuli Jegyzőkönyv végrehajtásáról (amely a kínzás és a bántalmazás elleni nemzetközi iránymutatások sorát tartalmazza) valamint az egyéni jogok és szabadságjogok elsőbbségéről;

11. sürgeti a helyi és országos török hatóságokat, hogy indítsanak nyilvános konzultációkat minden városi és regionális fejlesztési terv esetében; emlékeztet arra, hogy szükség van egyfelől a gazdasági növekedés, másfelől a társadalmi, környezeti, kulturális és történelmi tényezők egyensúlyának megteremtésére; kéri, hogy valamennyi jelentős törökországi projektet vessék alá környezetvédelmi hatásvizsgálatnak;

12. megállapítja, hogy a tiltakozások eme soha nem látott hulláma a török népesség egyes részeinek az életmódot érintő szabályozással kapcsolatos egyre növekvő elégedetlenségét is kifejezi; ismételten hangsúlyozza, hogy a demokratikus államvezetésben a kormányoknak a toleranciát kell elősegíteniük, és biztosítaniuk kell minden állampolgár számára a vallás és meggyőződés szabadságát; felszólítja a kormányt, hogy tartsa tiszteletben a török társadalom pluralitását és gazdagságát, és biztosítson védelmet a nem vallásos életmód számára;

13. figyelmeztet rá, hogy a rendőrség keménykezű fellépése megkérdőjelezi Törökország – mint a déli szomszédságban lezajló demokratikus átalakulás élharcosa – régióban játszott szerepének hitelességét;

14. emlékeztet arra, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága és a sajtószabadság a legfontosabb európai értékek körébe tartoznak, és hogy egy valóban demokratikus, szabad és plurális társadalomban biztosítani kell a véleménynyilvánítás tényleges szabadságát; emlékeztet arra, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága nemcsak az elfogadott vagy ártalmatlannak tekintett információkra vagy eszmékre terjed ki, hanem az emberi jogokról szóló európai egyezmény értelmében az olyan információkra és eszmékre is, amelyek „az államot vagy a lakosság bármely részét sértik, megbotránkoztatják vagy zavarják”;

15. aggodalmát fejezi ki a sajtószabadság egyre növekvő korlátozása, a cenzúra egyes esetei és a török médiában – az internetet is beleértve – terjedő öncenzúra miatt; felszólítja Törökország kormányát a sajtószabadság elvének fenntartására; hangsúlyozza, hogy a független sajtó a demokratikus társadalom kulcsfontosságú alkotórésze, és ezzel kapcsolatban rámutat az igazságügyi rendszer alapvető szerepére a sajtószabadság védelme és erősítése – és ezáltal a szabad és befogadó vita nyilvánosságának garantálása – tekintetében; aggodalmát fejezi ki a bebörtönzött újságírók, továbbá az újságírók ellen jelenleg folyó perek magas száma miatt; kéri a közösségi média aktivistáinak szabadon bocsátását; rendkívül sajnálatosnak tartja az RTUK (Rádióval és Televízióval Foglalkozó Legfelső Tanács) határozatát, amelynek értelmében megbüntetik azokat a televíziósatornákat, amelyek az elejétől fogva tudósítottak a Gezi parkban zajló eseményekről, mert „kárt okoztak a gyermekek és a fiatalok fizikai, erkölcsi és mentális fejlődésében”;

16. újfent aggodalommal állapítja meg, hogy a török média legnagyobb része széles körű üzleti érdekekkel bíró nagy konglomerátumok birtokában van, illetve ott koncentrálódik; emlékeztet azon felhívására, amely egy olyan új médiatörvény elfogadására irányult, amely foglalkozik többek között a függetlenség, a tulajdonlás és az igazgatási ellenőrzés kérdéseivel;

17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az Európa Tanács főtítkárnak, az Emberi Jogok Európai Bírósága elnökének, valamint a tagállamok és a Török Köztársaság kormányának és parlamentjének.

2013. június 13., csütörtök

P7_TA(2013)0280

Az EU szerepe a szélesebb transzatlanti partnerség előmozdításában

Az Európai Parlament 2013. június 13-i állásfoglalása az EU szerepéről a szélesebb transzatlanti partnerség előmozdításában (2012/2287(INI))

(2016/C 065/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a transzatlanti kapcsolatokról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen az EU és az Egyesült Államok közötti kapcsolat transzatlanti partnerségi megállapodás keretében történő javításáról szóló, 2006. június 1-jei ⁽¹⁾, az amerikai választásokat követően a transzatlanti kapcsolatokról szóló, 2009. március 26-i ⁽²⁾, valamint a 2011. november 28-i EU–USA csúcstalálkozóról szóló, 2011. november 17-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a 2011. november 28-án, Washington D.C.-ben megrendezett EU–USA csúcstalálkozó eredményeire,
- tekintettel a 2011 decemberében Jacksonville-ben megrendezett 71. Transzatlanti Jogalkotói Párbeszéd (TLD), a 2012 júniusában Koppenhágában és Strasbourgan tartott 72. TLD, valamint a 2012 novemberében Washington D.C.-ben tartott 73. TLD közös nyilatkozataira,
- tekintettel az Egyesült Államokkal folytatott kereskedelmi és gazdasági kapcsolatokról szóló, 2012. október 23-i állásfoglalására ⁽⁴⁾, amely támogatta az átfogó gazdasági megállapodásra irányuló tárgyalások elindításának elképzelését, valamint szóló 2013. május 23-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel Barack Obama, az Egyesült Államok elnöke, Herman Van Rompuy, az Európai Tanács elnöke, valamint José Manuel Barroso, az Európai Bizottság elnöke 2013. február 13-i nyilatkozatára, amelyben bejelentették, hogy az Egyesült Államok és az Európai Unió elindítja a transzatlanti kereskedelmi és befektetési partnerségről szóló tárgyalások megkezdéséhez szükséges belső eljárásokat,
- tekintettel az Észak-atlanti Tanács 2012. május 20-án Chicagóban megrendezett csúcstalálkozójának nyilatkozatára,
- tekintettel a Tanács által az Európai Parlament számára készített, a közös kül- és biztonságpolitikáról szóló éves jelentésről szóló, 2012. szeptember 12-i állásfoglalására ⁽⁶⁾, a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtásáról szóló, 2012. november 22-i állásfoglalására ⁽⁷⁾, valamint a kiberbiztonságról és -védelemről szóló, 2012. november 22-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel az ázsiai és csendes-óceáni térségről szóló, az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok által 2012. július 12-én kiadott közös nyilatkozatra,
- tekintettel az Egyesült Államok Védelmi Minisztériumának „Az Egyesült Államok globális vezető szerepének fenntartása: a XXI. század védelmi prioritásai” című, 2012. januári dokumentumára, amely ismerteti az USA katonai stratégiájában bekövetkezett változásokat,
- tekintettel Barack Obamának, az USA elnökének 2013. január 21-i második beiktatási beszédére és 2013. február 12-i országértékelő beszédére, valamint Joseph Biden, az USA alelnöke által a 2013. február 2-án Münchenben megrendezett biztonságpolitikai konferenciához intézett észrevételekre,

⁽¹⁾ HL C 298. E, 2006.12.8, 226. o.

⁽²⁾ HL C 117. E, 2010.5.6, 198. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0510.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0388.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0227.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0334.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0455.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0457.

2013. június 13., csütörtök

- tekintettel az Unió, illetve Brazília (2007) és Mexikó (2008) között létrejött stratégiai partnerségre, az Unió Mexikóval, Chilével és Közép-Amerikával kötött társulási megállapodásaira, a Kolumbiával és Peruvál kötött kereskedelmi megállapodásokra, Kanadával egy stratégiai partnerségi megállapodásról és egy átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodásról folytatott tárgyalásokra, valamint a Mercosurral folyamatban lévő tárgyalásokra,
 - tekintettel a Latin-Amerikával való új fejlesztési együttműködés meghatározásáról szóló, 2012. június 12-i állásfoglalására ⁽¹⁾, amely hangsúlyozza a latin-amerikai regionális integráció folyamatához nyújtott uniós támogatást, amint azt a Latin-amerikai és Karibi Államok Közössége (CELAC), a Dél-amerikai Nemzetek Uniója (UNASUR), a Déli Közös Piac (MERCOSUR), az Andok Közösség, a közép-amerikai integrációs rendszer (SICA), a Karibi Közösség (CARICOM) és a Csendes-óceáni Szövetség példája is mutatja,
 - tekintettel az Unió és az USA latin-amerikai országokkal tartott rendszeres csúcstalálkozóira, valamint a kétévente megrendezendő EU–CELAC csúcstalálkozóra és az amerikai országok csúcstalálkozására, amelyeket 2015-re terveznek,
 - tekintettel az Uniónak Afrika atlanti-óceáni peremvidékének regionális és szubregionális szervezeteivel – különösen az Afrikai Unióval (AU), a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közösségével (ECOWAS), a Közép-afrikai Államok Gazdasági Közösségével (ECCAS) és a Dél-afrikai Fejlesztési Közösséggel (SADC) – fenntartott kapcsolataira,
 - tekintettel a G20-ak vezetőinek nyilatkozataira, az ENSZ 2015 utáni fejlesztési menetrendjének rendszerszintű előkészületeivel foglalkozó ENSZ-csapat záródokumentumára („Megvalósítani azt a jövőt, amit mindannyiunk számára szeretnénk”), valamint az ENSZ fenntartható fejlődésről szóló konferenciájának záródokumentumára („A jövő, amit szeretnénk”),
 - tekintettel többek között az arab tavaszról, Maliról, a Közel-Keletről, Szíriáról, Iránról, Afganisztánról, a keleti partnerségről, Oroszországról és Kínáról szóló állásfoglalásaira,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0173/2013),
- A. mivel az atlanti medencében a legfontosabb politikai és gazdasági kapcsolat az Unió és az USA között áll fenn; mivel Barack Obama új elnökségi ciklusának elindulását – egy új, nagyratörő menetrend révén – e kapcsolat megerősítésére kell felhasználni;
- B. mivel a transzatlanti partnerség erős politikai, kulturális, gazdasági és történelmi kapcsolatokon, közös értékeken, köztük a szabadságon, a demokrácián, az emberi jogokon és a jogállamiságon, valamint közös célokon – például a jóléten, a nyitott és integrált gazdaságon, a társadalmi haladáson és befogadáson, a fenntartható fejlődésen és a konfliktusok békés rendezésén – alapul;
- C. mivel a gazdasági világválság az Európai Unióban és az Egyesült Államokban egyaránt a védelmi kiadások jelentős csökkentéséhez vezetett;
- D. mivel egy globalizált, összetett és fokozottan többpólusú világban az Uniónak és az Egyesült Államoknak a gazdasági válság ellenére továbbra is központi építő szerepet kell játszaniuk a globális politikában és gazdaságban, valamint a nemzetközi környezet alakításában, és közösen, multilaterális alapon kell szembenézniük a regionális konfliktusokkal és a globális kihívásokkal, mégpedig a nemzetközi szervezetek keretében; mivel e célból biztosítaniuk kell az új kulcsfontosságú hatalmak, köztük az Unió két latin-amerikai stratégiai partnere, Brazília és Mexikó, valamint Kanada bevonását is;
- E. mivel a globális környezetnek az ázsiai feltörekvő hatalmak felemelkedése által előidézett átrendeződésével párhuzamosan az agytrösztök, a nemzetközi szervezetek és egyes kormányzatok a közelmúltban rámutattak az atlanti medence egészének növekvő jelentőségére – déli dimenzióját is ideértve –, valamint annak szükségességére, hogy e medencét alkotó országok együttműködjenek annak érdekében, hogy mindannyian képessé váljanak a tágabb térséget jellemző közös problémák kezelésére;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0235.

2013. június 13., csütörtök

- F. mivel Latin-Amerika olyan térség, amelyet számos közös elv és érdek mellett a történelem és az egyre szorosabb gazdasági kapcsolatok is összekötnek az Unióval és az Egyesült Államokkal; mivel a latin-amerikai országok számos regionális és szubregionális szervezetet hoztak létre; mivel hasznos lenne olyan lehetséges területek feltárása, amelyek alkalmasak a háromoldalú együttműködés különböző módjainak kialakítására; mivel ezt az együttműködést az atlanti medence afrikai országaira is ki lehetne terjeszteni; mivel fontos, hogy a transzatlanti térségbeli együttműködés alapja a különböző érdekek közötti megegyezés legyen, és mivel minden félnek meg kell őriznie azon jogát, hogy saját nemzeti prioritásait és fejlesztési megközelítéseit kövesse;
- G. mivel egyes országok – nevezetesen Kína és mások, például India – egyre aktívabbak az atlanti medence térségében, különösen az Atlanti-óceán déli részén, ahol tevékenységüket nyersanyag-beszerzési szükségleteik határozzák meg;
- H. mivel a tágabb értelemben vett transzatlanti partnerségnek olyan kérdésekkel kell foglalkoznia, mint a fejlődés, a biztonság, az energiügy és a bevándorlás, valamint a fokozatos gazdasági és politikai konvergencia támogatása;
- I. mivel a tágabb atlanti megközelítésen túl olyan egyéb aktuális kérdések és konfliktusok is fennállnak, amelyek tekintetében az Unió és az USA részéről feltétlenül összehangolt fellépésre van szükség;
- J. mivel a magas szintű kibertámadások számának és összetettségének növekedése a vonatkozó jogszabályok felülvizsgálatához vezetett, amelynek során az USA önkéntes adatszolgáltatási mechanizmusokat alkalmaz, az EU pedig szigorúbb kötelező intézkedések meghozatalát tervezi;

Kétoldalú kapcsolatok

1. gratulál Barack Obamának az Amerikai Egyesült Államok elnökévé történő újráválasztásához; felkéri, hogy következő európai látogatásakor mondjon beszédet az Európai Parlament strasbourgi plenáris ülésén;
2. felszólít egy EU–USA csúcstalálkozó mielőbbi megrendezésére egy olyan közös menetrendről történő döntéshozatal érdekében, amely a kétoldalú kérdések, valamint a globális és regionális kérdések vonatkozásában egyaránt rövid és hosszú távú célokat állapít meg;
3. elismeri az USA Ázsiával szembeni geopolitikai egyensúlyi helyzete visszanyerésének a transzatlanti partnerségre gyakorolt mélyreható hosszú távú hatásait; hangsúlyozza, hogy az EU részéről konstruktív, következetes és stratégiai jellegű válasza van szükség; úgy véli, hogy a transzatlanti partnerség egyben lehetőséget is nyújt arra, hogy az EU önálló globális szereplőként – de szorosan együttműködve az USA-val – aktívabb szerepet vállaljon az ázsiai és csendes-óceáni térségben, ezáltal elmélyítve a transzatlanti partnerség stratégiai dimenzióját;
4. üdvözlí a transzatlanti kereskedelmi és befektetési partnerségre irányuló tárgyalások hivatalos bejelentését; hangsúlyozza, hogy ez a megállapodás jelentős lendületet adna az EU és az USA gazdaságának és fellendítené az Unió és az USA közötti kapcsolatot; megjegyzi, hogy globális hatása túlmutat bilaterális hozadékán azáltal, hogy közös megközelítést biztosít a világkereskedelem, beruházás és a kereskedelemhez kötődő területek szabályaihoz és normáihoz; hangsúlyozza, hogy a tárgyalások eredményes folytatásához erős politikai akaratra és konstruktív hozzáállásra van szükség; elvárja, hogy a transzatlanti kereskedelmi és befektetési partnerség folyamata újult politikai lendületet adjon a transzatlanti kapcsolatoknak, amit arra is fel lehetne, illetve fel kellene használni, hogy más területeken, például a külpolitika terén is ösztönözze a szorosabb együttműködést;
5. felhívja a külügyi és biztonságpolitikai főképviselőt/az Európai Bizottság alelnökét, a Tanácsot, a Bizottságot és az uniós tagállamokat, hogy fokozottan hangolják össze az USA kormányával szembeni uniós politikát annak érdekében, hogy az Unió meggyőző üzenetet küldjön arról, hogy egységesen fellépő, hatékony nemzetközi szereplő; hangsúlyozza továbbá a közös biztonság- és védelempolitika megerősítésének fontosságát, tekintettel az Unió szomszédos térségeiben esetlegesen kialakuló különféle válságokra, valamint az USA által követett, a háttérből történő irányítást szorgalmazó megközelítésre;
6. emlékeztet javaslatára, miszerint létre kell hozni egy Transzatlanti Politikai Tanácsot (TPC), amely az alelnök/főképviselő és az USA külügyminiszterének irányítása mellett a kül- és biztonságpolitikai kérdésekben folytatott rendszeres konzultációra és koordinációra hivatott szervként működne;
7. kiemeli a TLD – mint érdemi, konstruktív testület – hozzájárulását az EU–USA kapcsolatok megerősítéséhez, mivel fórumot biztosít a parlamenti párbeszéd számára, célkitűzéseket határoz meg és összehangolja a közös érdekű kérdéseket; üdvözlí az Európai Parlament washingtoni összekötő irodájának megnyitását, és felkéri az Egyesült Államok Kongresszusát, hogy járjon el hasonlóképpen Brüsszelben; szorgalmazza a két intézmény közötti személyzeti csereprogramok folytatását;

2013. június 13., csütörtök

8. határozottan elítéli a 2013. április 15-i bostoni terrortámadásokat; mindkét partnert arra ösztönzi, hogy folytassák a terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni küzdelmet, miközben tiszteletben tartják és megóvják az emberi jogokat és az alapvető szabadságokat; súlyos aggodalmát fejezi ki az Egyesült Államok nemrég nyilvánosságra került, a PRISM program keretében történő megfigyelési és adatgyűjtési műveletei és azoknak az uniós polgárok szabadságjogainak védelmére gyakorolt hatása miatt; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a kérdést vesse fel az EU-USA IB Miniszteri Tanács következő, június 14-i ülésén; megjegyzi, hogy az utas-nyilvántartási adatokra vonatkozó megállapodás és a terrorizmus finanszírozásának felderítését célzó programról szóló megállapodás (SWIFT-megállapodás) – amelyeket az Európai Parlament jóváhagyott – már hatályba lépett; kéri a partnereket, hogy fokozzák az adatvédelmi megállapodással kapcsolatos együttműködésüket annak érdekében, hogy olyan módon zárják le a tárgyalásokat, hogy biztosítsák az adatfeldolgozás kellő átláthatóságát és a személyes adatok megfelelő védelmét;

9. tudomásul veszi a robotrepülőgépek használatának növekvő jelentőségét; kiemeli, hogy élénk vitára van szükség a katonai robotrepülőgépekről és korlátaikról, az átláthatóságról és az ellenőrzésről; üdvözli az Egyesült Államokban jelenleg folyó vitát, és elvárja, hogy a közeljövőben lehetővé váljon az átfogó szabályozási keret létrehozása; üdvözli ezzel kapcsolatban Obama elnök 2013. május 23-i beszédében bejelentett, arra vonatkozó döntéseit, hogy formalizálják a robotrepülőgépek halálos fegyverként való használatának új korlátozásait, illetve hogy bevonják a Kongresszust a robotrepülőgépek használatának fokozottabb felügyeletét szolgáló lehetőségek feltárásába; felkéri mindkét felet, hogy folytassanak alapos megbeszéléseket a katonai robotrepülőgépekről, és hangsúlyozza, hogy lépéseket kell tenni a jövőbeni nemzetközi szabályozás irányába, tekintettel a globális következményekre;

10. megismétli azon álláspontját, hogy az Európai Uniónak politikai és technikai szinten egyaránt továbbra is hangsúlyoznia kell az Egyesült Államok számára, hogy meg kell oldani a négy uniós tagállam állampolgáira vonatkozó vízumkötelezettség régóta fennálló kérdését;

11. ismételten hangsúlyozza a kibervédelem fontosságát, és üdvözli a kiberbiztonsági és kiberbűnözési munkacsoport létrehozását a 2010. évi csúcstalálkozón; úgy véli, hogy az Uniónak és az Egyesült Államoknak kiemelt ügyként kell kezelniük a kibertámadások és a kiberbűnözés elleni küzdelem terén folytatott együttműködésüket és közösen, nemzetközi szinten fokozottan törekedniük kell egy átfogó és átlátható nemzetközi keret kidolgozására, amely – az alapvető szabadságok fenntartása mellett – megállapítja a kiberbiztonsági politikák minimumszabályait;

12. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az EU és az USA eltérő szintű kiberbiztonsági éberségre törekszik, miközben a NATO fokozottabb együttműködést sürget; hangsúlyozza, hogy az ilyen eltérések nemcsak a kibervédelem szempontjából jelentenek veszélyt, hanem kereskedelemmel kapcsolatos problémákat is okozhatnak a mindkét fél joghatóságán belül működő társaságok számára;

13. üdvözli az Obama elnök 2013. május 23-i beszédében kifejtett, Guantánamo bezárására vonatkozó megújított ígéretét; ismételten felszólítja az elnököt, hogy tegye lehetővé a vád alá nem helyezett fogvatartottak származási országukba vagy más biztonságos országba való mihamarabbi visszatérését; felszólítja továbbá arra, hogy független és pártatlan bíróság által vezetett tisztességes és nyilvános tárgyalások keretében késedelem nélkül folytassanak le eljárást a Guantánamóban lévő fogvatartottak esetében, akikkel szemben elegendő elfogadható bizonyíték áll rendelkezésre, és elítélésük esetén biztosítsa, hogy a szabadságvesztés végrehajtására az Egyesült Államokban kerül sor az alkalmazandó nemzetközi előírásoknak és elveknek megfelelően;

14. hangsúlyozza a NATO mint a transzatlanti biztonság sarokköve változatlan fontosságát; ismételten szorgalmazza az EU és a NATO közötti stratégiai partnerség erősítését;

Atlanti és globális menetrend

15. felszólítja mindkét partnert azon területek és keretek tanulmányozására, amelyek révén szélesebb transzatlanti együttműködésre kerülhetne sor a gyakorlatban, valamint arra is, hogy az atlanti térség más országaival közösen mérjék fel e kibővített együttműködés gyakorlati hasznát; hangsúlyozza, hogy az EU szempontjából a lehetséges területek közé sorolhatók a gazdasági és a szociális kérdések, a globális kormányzás, a demokratizálódási folyamat, az emberi jogok, a fejlesztési együttműködés, az éghajlatváltozás, a biztonság és az energia; felszólítja a partnereket, hogy elemezzék a Latin-Amerikában kialakított, az Unió által hagyományosan támogatott regionális és szubregionális struktúrák hasznosításának lehetőségét e háromoldalú párbeszédekben;

16. javasolja, hogy a partnerek egy regionális kereten belül folytassanak rendszeres eszmecsereket a latin-amerikai országokkal rendezett csúcstalálkozóikról, azaz a kétévente megrendezett EU–CELAC csúcstalálkozóról és az Amerikai Államok Szervezete által rendezett Amerikai Államok Csúcstalálkozásáról;

17. hangsúlyozza, hogy jelenleg is számos különböző, egyedi kérdésekre összpontosító többoldalú keret áll rendelkezésre – így például a közép-amerikai regionális biztonsági kezdeményezés –, amelyeknek markáns eleme a háromoldalúság;

2013. június 13., csütörtök

18. felhívja a figyelmet arra, hogy Kanada, amellyel mindkét partner szilárd kapcsolatot ápol, mennyire pozitív szerepet játszhat a tágabb értelemben vett transzatlanti együttműködésben;
19. felszólítja mindkét partnert, hogy vizsgálják meg az atlanti medence afrikai peremterületeit felölelő tágabb együttműködés lehetőségét is, továbbá azonosítsák a vonatkozó területeket és kereteket, a lényeges afrikai szervezeteket is figyelembe véve;
20. felhívja az Uniót és az Egyesült Államokat, hogy tevékenységeiket koordinálják a béke és az együttműködés olyan megbízható nemzetközi rendjéhez való hozzájárulás érdekében, amely a feltörekvő szereplőket – köztük az Atlanti-óceán déli peremvidékének szereplőit – is magában foglaló hatékony multilateralizmuson alapul; arra sürgeti a partnereket, hogy a többi atlanti ország bevonásával és érdekeinek figyelembevételével folytassák az ENSZ reformprogramjára irányuló munkát; hangsúlyozza, hogy szükség van az EU és az amerikai országok ENSZ-en belüli fokozott együttműködésére;
21. emlékeztet arra, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság a nemzetközi jog egyre inkább nélkülözhetetlenné váló eszköze, egyben a büntetlenség felszámolását célzó uniós külpolitika egyik alapvető eleme; az NBB 10. évfordulójának alkalmából elismerését fejezi ki annak munkája iránt; üdvözli az Obama-kormány által a Nemzetközi Büntetőbírósággal való munkakapcsolat ismételt felvétele felé tett elmozdulást, és elvárja, hogy az USA további lépéseket tegyen a Római Statútum ismételt aláírása és megerősítése irányában;
22. kéri az Európai Uniót és az Egyesült Államokat, hogy közösen munkálkodjanak az atlanti medencében található regionális és szubregionális szervezetek megerősítése érdekében, tekintettel arra, hogy ezek a szervezetek milyen fontos szerepet töltenek be a gazdasági és politikai integráció előmozdításában;
23. felhívja a partnereket, hogy kölcsönözzenek új lendületet a G20-aknak, többek között azáltal, hogy ezzel egy időben a fórum más atlanti hatalmaival is egyenlőségen alapuló kapcsolatra lépnek; hangsúlyozza, hogy – tekintettel Obama újráválasztására és a G20-ak kiemelt jelentőségű országaiban az új vezetők nagy számára – elérkezett az idő arra, hogy a G20-ak következő találkozóját ambiciózusabbá és operatívabbá tegyék, elvárja továbbá, hogy a következő kétoldalú csúcson foglalkozzanak ezzel a kérdéssel;
24. hangsúlyozza, hogy a transzatlanti kereskedelmi és befektetési partnerség esetleges megkötése egy kiterjedt gazdasági térséget helyez kilátásba, amely magában foglalná Észak-Amerikát, az Uniót és számos olyan latin-amerikai országot, amelyekkel a partnerek gazdasági megállapodásokról szóló tárgyalásokat folytattak;
25. hangsúlyozza, hogy a legnagyobb piacgazdaságok közül kettőnek az integrációjával a demokratikus értékeket előmozdító geopolitikai minta jöhet létre;
26. hangsúlyozza, hogy az atlanti medence országait elsősorban a demokráciának, a jogállamiságnak és az emberi jogok tiszteletben tartásának kell jellemeznie; a demokráciát, szabad és tiszta választásokat és az emberi jogok védelmét előmozdító európai uniós és egyesült államokbeli programok közötti további együttműködésre bátorít;
27. hangsúlyozza a koordináció fontosságát a globális biztonságot érintő kockázatok leküzdésében – amilyen például a terrorizmus, a bukott államok, az ember-, fegyver- és kábítószer-kereskedelem, a szervezett bűnözés és a kalózkodás, a kiberbiztonság –, amelyek közül mind jelen van veszélyforrásként az atlanti medencében; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy elmélyítsék a teljes atlanti medence országai közötti átfogó együttműködést a Nyugat-Afrikában és a Száhlí övben egyre elterjedtebb kábítószer-kereskedelem elleni küzdelem terén; üdvözli, hogy a partnerek támogatják az ECOWAS regionális kábítószer-ellenes cselekvési tervét;
28. felhívja a figyelmet arra, hogy a tengeri biztonságnak kiemelt szerepet kell játszania az atlanti térségben; üdvözli, hogy a partnerek az ECOWAS-szal és az ECCAS-szal szoros együttműködésben erőfeszítéseket tesznek a kalózkodással szembeni küzdelem és a tengerbiztonság előmozdítása érdekében a Guineai-öbölben;
29. kiemeli az energiaszolgáltatók, az energiaforrások és a szállítási útvonalak diverzifikálásának fontosságát; hangsúlyozza az atlanti medence országainak növekvő jelentőségét az energiatermelés és -tartalék, illetve a nyersanyagok tekintetében, amelyek mindegyike lényeges diverzifikációs lehetőségeket kínál; azt javasolja, hogy az EU–USA Energiaügyi Tanács az atlanti medence más országaival közösen vizsgálja meg az energiabiztonsági és fenntarthatósági kérdésekben – többek között a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos technológiák terén – folytatott közös munka lehetőségét; hasonlóképpen javasolja, hogy tanulmányozzák a nyersanyag-hatékonyság és az újrahasznosítás terén való szorosabb együttműködés lehetőségét;

2013. június 13., csütörtök

30. üdvözlí, hogy beiktatási beszédében Obama elnök hangsúlyozta, hogy a külföldi válságok kezelése érdekében az Egyesült Államoknak meg kell újítania válságkezelési kapacitását, és reméli, hogy azt az együttműködést, amelyben az Unió és az USA már most is részt vesz Kelet-Afrika vonatkozásában a válságkezelés, sőt egyre inkább a válságmegelőzés terén is, az atlanti peremterületekre is sikerül majd kiterjeszteni; felkéri ezzel kapcsolatban mindkét partnert, hogy teljes mértékben, konstruktívan használják ki a KBVP-ben való amerikai részvételtől szóló 2011. évi keretmegállapodást; felkéri az uniós tagállamokat, hogy komolyan törekedjenek közös képesség-összevonási és -megosztási programok megvalósítására annak érdekében, hogy önállóan is teljesíteni tudják a Lisszaboni Szerződés 43. cikkében vázolt feladatokat;

31. kéri az Uniót és az USA-t, hogy az általuk végzett fejlesztési segítségnyújtás minőségének és hatékonyságának javítása érdekében erősítsék tovább a közöttük folyó fejlesztési párbeszédet és együttműködést; sürgeti mindkét felet, hogy továbbra is támogassák a millenniumi fejlesztési célok 2015-ig való elérését; üdvözlí annak tényét, hogy a partnerek vitacsoportot hoztak létre a millenniumi fejlesztési célokkal kapcsolatos 2015 utáni menetrendről; arra sürgeti a partnereket, hogy a szóban forgó célok vonatkozásában szorosan működjenek együtt az atlanti peremterületek országaival, tekintve, hogy e célok különösen fontosak e csoport számára; kéri az EU-t és az USA-t, hogy ezen együttgondolkodási folyamat során foglalkozzanak azzal a kérdéssel, hogy a 2015 utáni millenniumi fejlesztési célok és a fenntartható fejlesztési célok hogyan kapcsolhatók össze;

32. üdvözlí Obama elnök megújított elkötelezettségét az éghajlatváltozás elleni küzdelem iránt; arra sürgeti a partnereket, hogy mielőbb, de legkésőbb 2015-ig – az éghajlatváltozás 2 °C alatt tartásával összhangban – állapotodjanak meg az üveghatásúgáz-kibocsátás csökkentésére vonatkozó, kötelező erejű kötelezettségvállalásokról; elvárja, hogy a következő kétoldalú csúcson foglalkozzanak ezzel a kérdéssel; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy ezen erőfeszítésekre az atlanti országokat is bevonják, különösen az éghajlatváltozásnak az élelmiszer-termelés, a biológiai sokféleség, az elsvatagosodás és a szélsőséges időjárási események szempontjából megfigyelhető, ezen országokat és az egész bolygót érintő káros hatásai miatt; elengedhetetlennek tartja, hogy az EU és az USA jelölje ki a légi járművek kibocsátásának szabályozására vonatkozó, az ICAO közgyűlésének keretében létrehozandó globális megállapodás felé vezető utat; megerősíti, hogy a palagáz-kitermelés terén szoros transzatlanti együttműködésre van szükség;

33. felszólítja az Uniót és az Egyesült Államokat, hogy érvényesítsenek közös stratégiát a nemzetközi fórumokon – különösen az ENSZ-ben – a tömegpusztító fegyverek és a hagyományos fegyverek visszaszorítása érdekében, és ezen törekvésekbe vonják be az atlanti országokat is; elvárja az Egyesült Államoktól és Oroszországtól, hogy további előrelépéseket érjenek el a nukleáris leszerelés terén; melegen üdvözlí, hogy az ENSZ-közgyűlés elfogadta a fegyverkereskedelmi szerződést, és sürgeti az uniós tagállamokat és az Egyesült Államokat, hogy mielőbb írják alá;

34. arra bátorítja az agytrösztöket és a kutatókat, hogy folytassák a szélesebb körű transzatlanti együttműködés lehetőségének tanulmányozását, ami egy tágabb atlanti közösség elképzelésének előmozdításához is hozzájárul;

35. hangsúlyozza, hogy az oktatási programok keretében megvalósuló kulturális cserék alapvetőek a közös értékek megteremtéséhez, ennél fogva ahhoz, hogy hídak verjenek az atlanti medencében található partnerek között;

Aktuális kérdések és konfliktusok

36. felszólítja a partnereket, hogy tulajdonítsanak elsőbbséget egy átfogó és feltételhez kötött segítségnyújtási stratégia, valamint demokratikus reformokhoz kötött ösztönzők alapján való szoros együttműködésnek az észak-afrikai és közel-keleti demokratikus átmenet folyamatának támogatásában; arra sürgeti a partnereket, hogy a lehető legszorosabban hangolják össze a szíriai ellenzék támogatására irányuló tevékenységüket, és továbbra is gyakoroljanak nyomást Oroszországra és Kínára annak érdekében, hogy haladéktalanul politikai megoldást találjanak az országban uralkodó tragikus válságra; támogatja egy genfi békekonferencia megszervezését Szíria témájában; hangsúlyozza, hogy közös választ kell adni az Egyiptomban fennálló politikai instabilitásra és a fenyegető gazdasági válságra; ösztönzi az együttműködést a térségben zajló demokratizálódási programok támogatása érdekében;

37. hangsúlyozza, hogy össze kell hangolni az EU, az uniós tagállamok, az USA, az AU, az ECOWAS, az ENSZ és egyéb szereplők fellépését annak érdekében, hogy támogassák a mali átmenet menetrendjének megvalósítását, valamint pénzügyi és logisztikai támogatást nyújtsanak az afrikai irányítás alatt Malin működő nemzetközi támogatási misszióknak (AFISMA), amelynek hatáskörét a Malin működő többdimenziós és integrált stabilizációs ENSZ-misszió (MINUSMA) fogja átvenni az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2100. sz., 2013. április 25-i határozata értelmében;

38. sajnálatát fejezi ki a közel-keleti békefolyamat akadozása miatt; üdvözlí, hogy Obama elnök az újrávalasztását követő első külföldi útja során Izraelbe, a palesztin hatóságokhoz és Jordániába látogatott, és üdvözlí, hogy a közel-keleti békefolyamatot ismét kiemelten kezelik, ahogy azt John Kerry miniszter legutóbbi erőfeszítései is mutatják; üdvözlí Obama

2013. június 13., csütörtök

elnöknek a két állam elvén nyugvó megoldás iránti elkötelezettségét; kéri az amerikai oldalt, hogy gyakoroljon nyomást a telepek létesítésének befagyasztása érdekében, és működjön együtt az Unióval az izraeli-palesztin közvetlen tárgyalások újrarendezése érdekében; oszítja Obama elnök álláspontját a telepek létesítésével kapcsolatos izraeli politikáról és Izrael biztonsága garantálásának fontosságáról;

39. sürgeti a két partnert, hogy továbbra is az iráni nukleáris kérdésre vonatkozó diplomáciai megoldás megtalálásán munkálkodjanak a céllal, hogy előmozdítsák egy átfogó hosszú távú megállapodás megkötését, amely támogatja az iráni atomprogram kizárólagos békés jellegébe vetett nemzetközi bizalmat, tiszteletben tartva Irán törvényes jogát az atomenergia békés felhasználására az atomsorompó-szerződés értelmében; kéri az Uniót és az USA-t, hogy – az Iránnal folytatott EU 3+3 (P5+1) tárgyalások keretében – mérlegelje egy összehangolt, fokozatos és feltételes szankciócsökkentés lehetőségét az iráni kormány részéről végrehajtott, kölcsönösen elfogadott, ellenőrizhető lépésekért cserébe, amelyek az iráni nukleáris programmal kapcsolatos rendezetlen kérdések megoldására irányulnak, és teljes mértékben összhangban állnak az atomsorompó-szerződés rendelkezéseivel, a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség (NAÜ) kormányzótanácsa és az ENSZ Biztonsági Tanácsa vonatkozó határozataival, valamint a NAÜ által meghatározott követelményekkel; kéri mindkét partnert, hogy olyan, átfogóbb megközelítést alkalmazzanak az Iránnal fenntartott kapcsolatok tekintetében, amely az emberi jogi helyzettel és a tágabb értelemben vett regionális biztonsági helyzettel is foglalkozik, és e folyamatba adott esetben vonják be az iráni civil társadalmat és nem kormányzati szervezeteket;

40. sürgeti a partnereket, hogy az afgán kormánnyal együttműködve közösen dolgozzanak ki egy Afganisztánra irányuló átfogó megközelítést a 2014 utáni időszakra vonatkozóan; hangsúlyozza, hogy a megfelelően kiképzett és felszerelt afgán katonai és biztonsági erők – az emberi jogi és szociális-gazdasági fejlesztési, a jó kormányzási és a jogállamiságot előmozdító politikákkal együtt –, valamint Afganisztán szomszédjainak e célok iránti sokkal erősebb elkötelezettsége elengedhetetlenek Afganisztán békéjének, stabilitásának és biztonságának megteremtéséhez; hangsúlyozza továbbá a demokratikus és befogadó politikai folyamat szükségességét is; elismeri a NATO alapvető szerepét az Afganisztánban jelen lévő terroristaveszélyre adandó biztonsági válasz összehangolásában, az újjáépítést és a helyreállítást is beleértve, valamint elismeri a NATO 2014 utáni időszakban betöltendő potenciális szerepét;

41. kiemeli a keleti partnerség fontosságát az Unió számára; hangsúlyozza, hogy e szomszédos régió országait politikai és gazdasági szempontból közelebb kell hozni az Unióhoz és a transzatlanti partnerek közös értékeihez; felkéri az EU-t és az USA-t, hogy e tekintetben vállaljon aktív koordinációs szerepet, továbbá összehangolt intézkedéseket szorgalmaz a demokratikus reformok előmozdítása, a demokratikus intézmények megerősítése és a békés konfliktusrendezés fokozása érdekében; méltányolja a nyugat-balkáni bővítési folyamat tartós amerikai támogatását, és mindkét partnert arra ösztönzi, hogy továbbra is összehangolt megközelítést alkalmazzanak a régió országai irányában;

42. sürgeti mindkét partnert, hogy jobban hangolják össze azon szakpolitikáikat, amelyek az Oroszországgal ápolat kiemelten fontos kapcsolatok fenntartására irányulnak; hangsúlyozza az Oroszországgal való együttműködés fontosságát a globális kihívásokkal, többek között a leszereléssel és a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozásával kapcsolatban; felszólítja az Uniót és az Egyesült Államokat, hogy járuljanak hozzá Oroszország modernizációs folyamatához, különös hangsúlyt helyezve a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság megszilárdítására, valamint a változatos és társadalmi szempontból méltányos gazdasági növekedés előmozdítására; kiemeli az emberek közötti kapcsolatok előmozdításának jelentőségét; e tekintetben sajnálatát fejezi ki a nem állami szervezetekre vonatkozó új, korlátozó jogszabályok és az orosz hatóság által a nem kormányzati szervezetek oroszországi hivatalaira gyakorolt nyomás miatt; hangsúlyozza, hogy a WTO-hoz való csatlakozása során Oroszország részről tett kötelezettségvállalások végrehajtása az ország modernizációs menetrendjének fontos részét alkotja; kéri mindkét partnert, hogy kezdjenek konstruktív párbeszédet Oroszországgal a rögzült konfliktusokról; ezzel kapcsolatban üdvözli a Magnyickij-jegyzék amerikai kongresszus általi jóváhagyását, és emlékeztet saját, 2012 októberében elfogadott állásfoglalására;

43. megjegyzi, hogy a nemzetközi figyelem az ázsiai-csendes-óceáni térség politikai és gazdasági növekedése miatt egyre inkább Kelet-Ázsiára irányul; üdvözli, hogy az Unió és az USA között nemrégiben elmélyültebb konzultáció kezdődött a szóban forgó régióról, és úgy véli, ez Ázsia vonatkozásában szorosabb együttműködést eredményezhet az EU és az USA között; megjegyzi különösen, hogy összehangolt választ kell adni a regionális békét esetlegesen veszélyeztető kérdésekre, különösen a dél-kelet-kínai tengeri konfliktusra, amely egyes ázsiai országokban az agresszív nacionalizmust tüzei, és veszélyezteti a tengeri biztonságot;

2013. június 13., csütörtök

44. mély sajnálatát fejezi ki az Észak-Korea részéről fokozódó háborús retorika és az Egyesült Államokkal szembeni észak-koreai közvetlen fenyegetés miatt, amelyet Észak-Korea az ENSZ Biztonsági Tanácsának a vele szembeni szigorúbb szankciók alkalmazásáról szóló, 2087. számú közelmúltbeli határozatra válaszul tett közzé; felszólítja Phenjant, hogy tartsa be mindazon ENSZ BT-határozatokat, amelyek atomfegyver- és ballisztikusrakéta-programjainak megszüntetésére szólítják fel; sürgeti mindkét oldalt, hogy őrizzék meg higgadságukat, és diplomáciai úton mozdítsák elő a békét; sürgeti az Uniót, az Egyesült Államokat és Dél-Koreát, hogy a phenjani rezsim kordában tartása érdekében tartsák fenn a párbeszédet Kínával;

45. felszólítja az Uniót és az Egyesült Államokat, hogy tegyenek összehangolt erőfeszítéseket annak érdekében, hogy az új kínai vezetés elkötelezze magát a globális kérdések és konfliktusok aktívabb kezelése iránt; üdvözli, hogy az EU és Kína megállapodtak, hogy rendszeresen párbeszédet folytatnak a védelmi és biztonságpolitikáról, valamint rendszeres kapcsolatot tartanak fenn a különleges képviselők és a különmegbízottak között; emlékeztet a jó kormányzásról és az emberi jogok tiszteletben tartásáról Kínával folytatott nyílt párbeszéd fenntartásának fontosságára;

o

o o

46. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint az Egyesült Államok kormányának és Kongresszusának.

P7_TA(2013)0281

Mali újjáépítése és demokratizálása

Az Európai Parlament 2013. június 13-i állásfoglalása Mali újjáépítése és demokratizálása (2013/2587(RSP))

(2016/C 065/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a mali helyzetről szóló 2012. április 20-i ⁽¹⁾ és a Száhil övben kialakult emberi jogi és biztonsági helyzetről szóló 2012. június 14-i ⁽²⁾ állásfoglalásaira,
- tekintettel a 2011 márciusában elfogadott, a Száhil öv biztonságát és fejlesztését célzó európai uniós stratégiára,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a mali helyzetről szóló, 2056. (2012) és 2071. (2012) számú határozataira,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának egy afrikai vezetésű nemzetközi támogató misszió (Afisma) Maliban történő bevetésének engedélyezéséről szóló, 2085. (2012) számú határozatára,
- tekintettel Catherine Ashtonnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének a mali helyzettel kapcsolatban tett, 2012. március 22-i, március 26-i, április 7-i, december 21-i és december 23-i, valamint 2013. január 11-i, március 7-i és június 7-i nyilatkozataira,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsa Száhil övről szóló, 2012. március 23-i következtetéseire, amelyekben jóváhagyta a Száhil övben tanácsadással, segítségnyújtással és képzéssel foglalkozó polgári KBVP-misszió válságkezelési koncepcióját,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsa Maliról szóló, 2013. január 31-i, február 18-i, április 23-i és május 27-i következtetéseire,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0141.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0263.

2013. június 13., csütörtök

- tekintettel a mali átmeneti kormány 2013. március 25-i levelére az ENSZ főtitkárának, melyben az ENSZ beavatkozását kéri a mali állam fennhatóságának és szuverenitásának stabilizálásához és helyreállításához az ország egész területén,
 - tekintettel az Ecowas bizottság elnökének az ENSZ főtitkárának címzett 2013. március 26-i levelére, melyben kéri az Afisma átalakítását egy ENSZ stabilizációs misszióvá,
 - tekintettel az ENSZ 2100. (2013) számú határozatára, melyet a Biztonsági Tanács 2013. április 25-i 6952. ülésén fogadott el, és amely egy békefenntartó erőt hoz létre,
 - tekintettel az átmenetre vonatkozó mali rendezési tervre, melyet az ország nemzetgyűlése 2013. január 29-án egyhangúlag jóváhagyott,
 - tekintettel a demokráciáról, a választásokról és a kormányzásról szóló afrikai chartára,
 - tekintettel az összes afrikai és nemzetközi emberi jogi egyezményre, amelyhez Mali csatlakozott,
 - tekintettel a Mali újjáépítéséről és demokratizálásáról a Tanácshoz intézett O-000040 – B7-0205/2013 számú és a Bizottsághoz intézett O-000041 – B7-0206/2013 számú írásbeli kérdésre,
 - tekintettel az „Együtt egy új Maliért” elnevezésű adományozói konferenciára, melyre 2013. május 15-én került sor Brüsszelben,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a 2012. márciusi mali katonai államcsíny, az északi országrész lázadó fegyveres dzsihadista csoportok általi elfoglalása és az ezt követően az ország északi felében zajló fegyveres konfliktus hatásai Malin és a Száhil övön túl is éreztetik hatásukat, és következményekkel járnak másutt is Afrikában és Európában;
- B. mivel Mali a világ egyik legszegényebb országa, és az UNDP humán fejlettségi mutatója alapján 187 ország közül a 182. helyen áll; mivel Mali már a jelenlegi válság előtt is igen rossz helyzetben volt az északi és déli országrész közötti társadalmi-gazdasági különbségek, a demokratikus intézmények gyengesége, a rossz kormányzás, a korrupció és a szervezett bűnözés miatt;
- C. mivel a fegyveres erők reformjáért és a biztonságért felelős katonai bizottság vezetőjének kinevezett Amadou Haya Sanogo kapitány továbbra is veszélyes szereplőnek számít, akinek még mindig módjában áll kárt okozni, különösen új tisztségében, ahol közvetlen kapcsolatban áll a katonasággal;
- D. mivel a mali hatóságok elfogadták az átmenetre vonatkozó rendezési tervet, és megalakult a párbeszédért és megbékélésért felelős bizottság; mivel az Unió Mali átmeneti hatóságaival és más regionális és nemzetközi szervezetekkel közösen nekilátott a rendezési terv végrehajtásának a tartós béke megteremtése érdekében;
- E. mivel az etnikai csoportok közötti politikai párbeszéd és megbékélés – a béke fenntartása és annak elérése, hogy az országban élő különféle etnikai csoportok, hajlandóak legyenek a békés egymás mellett élésre – kihívást jelent Mali újjáépítésében; mivel a Kidalban kialakult helyzet – amelyet még mindig az Azawadi Nemzeti Felszabadítási Mozgalom (MNLA) tuaregjei ellenőriznek – veszélyeztetheti ezt a megbékélési folyamatot; mivel kizárólag a Mali alkotmányát és az ország területi integritását tiszteletben tartó csoportok vehetnek részt a párbeszédért és megbékélésért felelős bizottságban;
- F. mivel az Afrikai Unió által 2013. január 29-én Addisz-Abeában szervezett donorkonferencián a donorok 337,2 millió eurót ajánlottak fel – beleértve az Unió által az Afisma részére felajánlott 50 millió eurót és a stabilitási eszköz keretében felajánlott további 20 millió eurót azonnali támogatásként a mali bűnüldözési és igazságszolgáltatási szerveknek, a helyi hatóságoknak, a párbeszédért és a megbékélésért teendő erőfeszítésekre, valamint a közelgő választást előkészítő folyamatra;
- G. mivel a Bizottság bejelentette, hogy fokozatosan újraindítja a – mintegy 250 millió euró értékű – fejlesztési segélyeket olyan területek támogatására, mint a megbékélés és konfliktusmegelőzés, a választási folyamat, az alapvető szolgáltatások biztosítása, ideértve az egészségügyi ellátást és a vízhez és megfelelő higiénés körülményekhez való hozzáférést, valamint az élelmezésbiztonság megerősítését és a gazdaság újraindítását;

2013. június 13., csütörtök

- H. mivel sok nemzetközi szervezet és nem kormányzati szervezet dolgozik Maliban, hogy segítse az alapvető szolgáltatások, köztük az élelmiszersegélyek, a víz- és egészségügyi ellátás biztosítását a helyi közösségek;
- I. mivel a nemzetközi közösség és Mali egyetért abban, hogy a Mali fenntartható fellendüléséről szóló terv (PRED) szilárd alapot jelent a kölcsönös kötelezettségvállalásokhoz; hogy a PRED végrehajtása megkívánja a tervezett programok és kiadások nyomon követését és értékelését; hogy az adományozók által a PRED-nek nyújtott támogatás annak függvénye, hogy Mali betartja-e kötelezettségvállalásait, és végrehajtja-e a szükséges reformokat a demokratikus kormányzás vonatkozásában;
- J. mivel a 2013. január 11-én, a radikális iszlamista csoportok offenzívája ellen, a mali hadsereg támogatására indított „Serval” elnevezésű francia katonai művelet sikereket ért el a lázadók által elfoglalt északi városok és területek visszafoglalásában, és mivel a francia kormány szerint 2013 áprilisában megkezdődött a francia csapatok fokozatos kivonása Maliból;
- K. mivel az ENSZ által jóváhagyott, afrikai vezetésű nemzetközi támogató misszió (Afisma) már **6 500** fős alakulattal van jelen az országban; mivel Ban Ki Mun ENSZ-főtitkár szót emelt amellett, hogy vessenek be ENSZ békefenntartó erőket Maliban az ország stabilizálása érdekében;
- L. mivel 2013. április 25-én az ENSZ Biztonsági Tanácsa az Alapokmány VII. fejezete alapján – az ENSZ-főtitkár ajánlásaival összhangban – elfogadta a 2100(2013) határozatot, amellyel létrehozta az ENSZ integrált stabilizációs misszióját Maliban (MINUSMA); mivel a 12 600 fős MINUSMA 2013. július 1-jén átveszi az Afisma szerepét, miközben a francia alakulatok felhatalmazást kapnak arra, hogy az ENSZ főtitkáranak kérésére közvetlen és súlyos fenyegetés esetén beavatkozhatnak a MINUSMA támogatása érdekében;
- M. mivel – jóllehet Mali északi részén javult a biztonsági helyzet a francia intervenció óta – a radikális iszlamista csoportok elleni harc folytatódik; mivel továbbra is készen kell állni a néhány északi területen – például nemrégiben Timbuktuiban és Gaóban – jelentkező elszigetelt terrorista fenyegetések kezelésére, ami stabilizáló erőket és gyors reakcióképességet követel; mivel a fegyveres szélsőségesek egyre inkább aszimmetrikus harcmodorhoz folyamodnak, például rajtatüéses gerillatámadáshoz, öngyilkos merényletekhez, autóba rejtett pokolgépek robbantásához és a gyalogsági aknák használatához; mivel ezért a béke és biztonság közép és hosszú távú fenntartása rendkívüli kihívást jelent;
- N. mivel a mali helyzet fenyegetést jelent a nemzetközi békére és biztonságra, és olyan megoldást kíván, amely több a biztonságot érintő fenyegetések elleni fellépésnél, többek között a nemzetközi közösség hosszú távú kötelezettségvállalását, valamint határozott cselekvést a mélyen gyökerező politikai, kormányzati, fejlesztési és humanitárius problémák megoldása érdekében;
- O. mivel az elmúlt két évtizedben rendszeresen tartottak választásokat Maliban, és mivel a puccs előtt az országra sikertörténetként tekintettek az afrikai demokrácia szempontjából, bár az ország gazdasága soha nem fejlődött megfelelően ahhoz, hogy jobb jövőt kínáljon a fiatalok számára (sokan közülük ehelyett emigrálni kényszerültek), vagy javítsa általában a lakosság életkörülményeit;
- P. mivel Mali gazdasági fejlődésének újraindításához célzott, az ország tényleges szükségleteire összpontosító segélyezésre van szükség;
- Q. mivel a mali válság sokoldalú és összetett, és nem korlátozható pusztán etnikai konfliktusra; mivel a megoldásoknak átfogóknak és következeteseknek kell lenniük és ki kell terjedniük a gazdasági, szociális és környezetvédelmi politikákra is, amelyek célja a lakosság életszínvonalának javítása, és ennek érdekében fontos a múlt hibáinak megértése Mali kudarcba fulladt gazdasági fejlődése belső és külső okainak elemzése révén;
- R. mivel az alkotmányellenes kormányváltás a békét, biztonságot és fejlődést gátló legfőbb akadály; mivel a demokráciáról, a választásokról és a kormányzatról szóló afrikai charta 25. cikke úgy rendelkezik, hogy egyéni elkövetők nem vehetnek részt a demokratikus rend helyreállítását célzó választásokban, illetve nem viselhetnek felelős tisztséget államuk politikai intézményeiben;
- S. mivel a mali emberi jogok helyzete hirtelen romlott az északi országrészben kezdődött felkelést és a 2012. március 22-i katonai puccsot követően;

2013. június 13., csütörtök

- T. mivel súlyos humanitárius szükségletek léptek fel Maliban, ahol közel 1 millió ember szorul élelmiszersegélyre, beleértve a szomszédos országokban tartózkodó 174 129 menekültet és az országon belül lakhelyét elhagyni kényszerülő 300 783 személyt; mivel integrált visszatérési stratégiára lesz szükség arra az időre, amikor az északi országokban uralkodó körülmények kedvezővé válnak a biztonságos, önkéntes és méltó visszatéréshez;
- U. mivel 750 000 embernek azonnali élelmiszersegélyre van szüksége, és 660 000 gyermeket – közülük 210 000-et komolyan – veszélyeztet az alultápláltság; mivel az alapvető szociális ellátáshoz való hozzáférés továbbra is korlátozott, különösen az északi országokban;
- V. mivel 2013 februárjában az Unesco által szervezett nemzetközi szakértői találkozón elfogadták a mali kulturális örökség helyreállításáról és a régi kéziratok megőrzéséről szóló cselekvési tervet;
- W. mivel az Európai Unió nagy jelentőséget tulajdonít az emberi jogok tiszteletben tartásának; mivel Észak-Maliban a lakosság rettegésben él, és a radikális iszlamista csoportok rendszeresen megsértik emberi jogait;
- X. mivel 2013. május 15-én magas szintű adományozói konferenciát rendeztek Brüsszelben („Együtt egy új Maliért”), melyen 108 ország küldöttsége vett részt, többek között 13 állam- és kormányfő, számos külügyminiszter és a regionális és nemzetközi intézmények magas rangú képviselői, valamint a helyi hatóságok és a civil társadalom képviselői jelenlétében; mivel az adományozók 3,25 milliárd euró adományozását vállalták Mali számára a következő két évben, amelyből a legtöbbet, 520 millió eurót az EU ígért;
- Y. mivel az EU összesen 1,35 milliárd eurót irányoz elő a Mali fenntartható fellendüléséről szóló terv (PRED) támogatására, amelyből a Bizottság 523,9 millió eurót ad, amely összeg tartalmazza a legsürgősebb szükségletek kezelésére szolgáló 12 millió eurós humanitárius segélyt is;
- Z. mivel Kidalban a helyzet továbbra is bizonytalan, ami Burkina Faso közvetítési kísérletei ellenére a közelgő elnökválasztás ellehetetlenítésével fenyeget;
1. hangsúlyozza Mali szuverenitása, egysége és területi integritása melletti elkötelezettségét; üdvözlí az ezen alapelveket támogató francia beavatkozást mint a Mali újjáépítése és demokratizálása érdekében tett első lépést; kéri, hogy az Unió határozottan vegyen részt ebben a folyamatban;
 2. támogatja a mali vezetési politikai folyamatot, amelynek révén az ország képessé válik a hosszú távú politikai stabilitás és gazdasági jólét megvalósítására; hangsúlyozza az inkluzív nemzeti párbeszéd és a megbékélési folyamat fontosságát az országban tapasztalható, visszatérő válság valódi, demokratikus politikai megoldására tett erőfeszítésekben; ezzel összefüggésben örömmel veszi tudomásul a Nemzeti Párbeszéd és Megbékélés Bizottságának 2013. március 6-i létrehozását, és reményét fejezi ki, hogy a bizottság mielőbb megkezdí működését; örömmel veszi tudomásul, hogy a bizottság alelnökeiül egy nőt és egy tuareget neveztek ki, ami jelzi a társadalmi befogadás és a pluralizmus melletti állásfoglalást a politikai folyamatban;
 3. komolyan aggódik a Kidalban kialakult helyzet miatt, ahol az MNLA tuaregjei továbbra is elutasítják az ellenőrzés átadását a mali hadseregnek, ami komolyan veszélyezteti az újjáépítési folyamatot; felkéri a kormányt és az MNLA-t, hogy kezdjenek előzetes egyeztetést az MNLA részvételéről a párbeszédért és megbékélésért felelős nemzeti bizottságban;
 4. sürgeti a rendezési terv mielőbbi végrehajtását az átmenet biztosítása érdekében, amíg az egész országban helyre nem áll az alkotmányos rend és a jogállamiság a 2013-ban megrendezendő demokratikus, szabad, tisztességes és átlátható választások révén; üdvözlí a mali hatóságok elkötelezettségét amellet, hogy 2013. július 28-án és augusztus 11-én megrendezik a választásokat, valamint az átmeneti kormány vezetőinek arra vonatkozó nyilatkozatait, hogy nem indulnak a választásokon; tudomásul veszi, hogy a választások megszervezése kihívásokkal jár, beleértve olyan feladatokat is, mint a biztonság garantálása az északi területeken, a biometrikus szavazókétyűk kibocsátása, valamint a menekültek regisztrálása a szavazólistákon, és felhívja az EU-t és nemzetközi partnereit, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a választási folyamat támogatása érdekében; ennek kapcsán üdvözlí, hogy a mali kormány kérésének megfelelően uniós választási megfigyelő missziót kívánnak indítani az országba;
 5. hangsúlyozza, hogy a parlamenti és elnökválasztás az első lépés a demokráciához való visszatérés útján, és hogy a választások megtartása létfontosságú eleme a jövőbeli kormányok hitelességének és legitimitásának;

2013. június 13., csütörtök

6. üdvözli Burkina Faso elnökének közvetítési kísérleteit a mali kormány és a tuareg lázadók között a Ougadougouban jelenleg is zajló tárgyalásokon; a tárgyalások gyors lezárására szólít fel, és ismét hangsúlyozza elszántságát az állami közigazgatás Mali egész területén történő újbóli felállításának, valamint a választások megrendezésének támogatása mellett a kidali régióban és a menekülttáborokban is;
7. ragaszkodik ahhoz, hogy a Mali újjáépítését célzó politikai megoldást világos és fenntartható gazdaságfejlesztési stratégiának kell kísérnie, amely kezeli a munkanélküliség problémáját a lakosság megélhetésének javítása érdekében, továbbá kiemeli, hogy az alapvető szolgáltatások újraindítása, úgymint az egészségügyi ellátás, az oktatás, a víz és a megfelelő higiénés körülmények biztosítása alapvető fontosságú az ország stabilitása szempontjából; úgy véli, hogy intézményi reformokra van szükség a politikai stabilitás biztosításához és annak lehetővé tételéhez, hogy az egész mali társadalom szerepet kapjon az ország jövőjének építésében; hangsúlyozza továbbá, hogy meg kell erősíteni a demokratikus folyamatokat és az elszámoltathatóságot az egész országban, ha jobb fejlesztési eredményeket kívánunk elérni;
8. üdvözli a 2013–2014-re vonatkozó fenntartható fellendülési tervet, amely része az átmenetre vonatkozó 2013. január 29-i rendezési tervnek, valamint a 2011. decemberi, 2012–2017-re vonatkozó stratégiai növekedési és szegénységcsökkentési keretet (CSCR 2012–2017);
9. meggyőződése, hogy a Mali fenntartható fellendüléséről szóló terv sikeréhez az kell, hogy figyelembe vegyék a regionális és szubregionális dimenziókat is, elsősorban a jó kormányzás megszilárdítása, a fokozottabb gazdasági integráció, a gazdasági infrastruktúra fejlesztése, az egészségügyben és az oktatásban a humán erőforrások fejlesztése, valamint egy partnerség kialakítása révén a források mobilizálása és a fejlődés nyomon követése érdekében;
10. felhívja a mali kormányt, hogy dolgozzon együtt az érintett nemzetközi szervezetekkel és nem kormányzati szervezetekkel annak érdekében, hogy megfelelő és összehangolt támogatást nyújtson Mali népének;
11. úgy véli, hogy Mali fejlesztési kihívásainak kezeléséhez megfelelő finanszírozásra és jobb koordinációra van szükség úgy uniós szinten, mint a nemzetközi donorok részéről; határozottan támogat egy testreszabott megközelítést, amely az ország szükségleteire összpontosít és figyelembe veszi a rendezési terv végrehatása és a jogállamiság helyreállítása terén elért eredményeket;
12. kéri az EU-t és nemzetközi partnereit, hogy segítsék a nyugat-afrikai kormányokat a kábítószer-kereskedelem és a fegyverek terjedése elleni küzdelemben; felhívja a régió országait, hogy kiegyensúlyozott és fenntartható fejlesztési stratégiát állítsanak fejlesztési politikájuk középpontjába, nyújtsanak alapvető közszolgáltatásokat a lakosoknak, és teremtsenek munkalehetőségeket, elsősorban a fiatalok számára;
13. kéri az EU-t, az ENSZ-et és az egyes államokat, hogy nyújtsanak logisztikai és technikai segítséget Malinak a kábítószer-kereskedelem és a fegyverek terjedése elleni küzdelemben; felhívja a Száhil öv valamennyi országát, hogy hangolják össze biztonságpolitikájukat, hogy erőteljesen fel tudjanak lépni a csempészettel szemben;
14. hangsúlyozza, hogy a biztonság és fejlesztés a Száhil övben egymást kölcsönösen erősítő tényezők; üdvözli az Afisma (és 2013. július 1-jétől a MINUSMA) által megerősített francia csapatoknak a további destabilizáció megállítását és a szélsőséges erők leküzdését célzó kezdeti beavatkozását; hangsúlyozza, hogy az uniós kiképző misszió (EUTM Mali) fontos kiegészítő szerepet játszik a mali hadsereg hosszú távú kapacitásainak megerősítéséhez nyújtott döntő jelentőségű támogatásban; emlékeztet, hogy az ország hosszú távú stabilitása, biztonsága és területi egysége érdekében nemcsak az erőszakos és radikális szélsőségesek, illetve a fegyver-, kábítószer- és emberkereskedők legyőzésére van szükség, hanem az elszegényedett néprétegek és munkanélküli fiatalok jogellenes tevékenységeivel szembeni alternatívák elősegítésére is;
15. hangsúlyozza, hogy regionális megoldásra van szükség, amely egy, a szűkebb régió országai, és különösen Algéria és Mauritánia konferenciája által támogatott regionális megállapodáson alapul;
16. felszólít a mali hadsereg, valamint a szélesebb körű biztonsági szolgálatok reformjának demokratikus és polgári ellenőrzés alatt történő megerősítésére a stabilitás biztosítása, illetve a biztonsági ágazatnak az ország tartós békéjét és demokráciáját elősegítő szerepébe vetett bizalom kiépítése érdekében;
17. felhívja Mali kormányát, hogy fordítson különös figyelmet az emberi jogok előmozdítására Mali egész területén, és állítsa bíróság elé mindazokat, akik súlyosan megsértették az emberi jogokat, tekintet nélkül arra, hogy radikális iszlámista csoportokhoz vagy a mali hadsereghez tartoznak-e;

2013. június 13., csütörtök

18. elismeri az afrikai országok erőfeszítéseit, melyekkel hozzájárultak az Afisma-hoz, és üdvözlí annak bevetését Maliban; üdvözlí az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2100(2013) határozatát, amely létrehozza az ENSZ többdimenziós integrált stabilizációs misszióját Maliban (MINUSMA); ez a művelet határozott megbízáttal rendelkezik az ország stabilizálására, az átmenetre vonatkozó rendezési terv végrehajtásának támogatására, a polgári lakosság védelmére, az emberi jogok védelmére és előmozdítására, valamint a humanitárius segítségnyújtás, a kulturális örökség megőrzése és a nemzeti és nemzetközi igazságszolgáltatás támogatására; reményét fejezi ki, hogy a MINUSMA hamarosan teljes mértékben működni kezd, és a biztonsági helyzet megengedi, hogy 2013. július 1-jén bevetésre kerüljön;

19. üdvözlí az Unió mali katonai missziójának (EUTM Mali) 2013. február 18-i megindítását és a mali hadsereg demokratikus civil ellenőrzés alatt álló reformjának támogatására irányuló megbízáttal; emlékeztet arra, hogy sürgősen szükség van a mali kormány támogatására a területi egység tartós fenntartása érdekében, amely támogatás a radikális iszlám csoportok, illetve az ember-, áru- vagy fegyvercsempészek jelentette aszimmetrikus fenyegetések elhárításához szükséges eszközöket is magában foglalja; úgy véli, hogy az EU-nak fontolóra kell vennie a bevált gyakorlatokról, az emberi jogokról és a korrupció elleni küzdelemről szóló modulok felvételét a mali fegyveres erők képzési programjaiba;

20. elismeri az EUCAP Sahel Niger által végzett kiegészítő munkát a biztonsági ágazat megerősítése érdekében a szomszédos országokban nyújtott képzések terén, valamint a bamakói összekötője révén az EUTM Malival folytatott együttműködését; felhívja az alelnököt/főképviselőt, hogy dolgozzon ki opciókat a tág értelemben vett mali biztonsági ágazat (rendőrség, nemzeti gárda, csendőrség és igazságügyi ágazat) reformjához nyújtott hasonló támogatásra, többek között értékelve, hogy azt az EUTM Mali vagy az EUCAP Sahel Niger mandátumának kibővítése, avagy egy új, a polgári biztonsági ágazat szélesebb körű reformjával foglalkozó KBVP-misszió keretében érdemes-e megtenni;

21. elítéli az emberi jogok megsértését, és felszólít az elkövetők felelősségre vonására; üdvözlí a Nemzetközi Büntetőbíróság vizsgálat megindítására irányuló határozatát, és a vele való együttműködésre kéri a mali hatóságokat; üdvözlí az első emberi jogi megfigyelők kiküldését Maliba az Afrikai Unió Béke- és Biztonsági Tanácsa és az Ecowas határozatainak megfelelően; hangsúlyozza, hogy a politikai újjáépítés és hitelessége az átmeneti igazságügyi mechanizmusok kiépítésétől is függ;

22. felszólít a rászoruló lakosság további humanitárius megsegítésére, valamint a menekültek szabad és önkéntes visszatérésére irányuló intézkedések meghozatalára; hangsúlyozza, hogy továbbra is egyértelmű különbséget kell tenni a humanitárius és a politikai/biztonsági menetrendek között, hogy biztosítani lehessen a humanitárius fellépések pártatlanságát, a humanitárius munkások biztonságát és a rászorulókat segélyhez való hozzáférését;

23. felszólítja valamennyi biztonsági erőt Maliban, hogy tartsák fenn az ország biztonságát, hogy a humanitárius segítség a lakosság egészségéhez eljuthasson;

24. ismételt elítéli a kulturális örökségi helyszínek kifosztását és lerombolását; üdvözlí a Mali kulturális örökségének rehabilitálása érdekében az Unesco által nemrégiben tett lépéseket;

25. úgy véli, hogy a Mali válság fényében az EU-nak ki kell igazítania a Száhil övre vonatkozó európai biztonsági és fejlesztési stratégiát; hangsúlyozza, hogy a stratégia fejlesztési és biztonsági pillérét jobban integrálni kell, és fokozottabban össze kell hangolni politikai eszközeit; hangsúlyozza, hogy javítani kell az EU korai figyelmeztető rendszereit, hogy megvalósulhasson a stratégia megelőző dimenziója;

26. üdvözlí az „Együtt egy új Maliért” című, magas szintű nemzetközi donorkonferencia pozitív eredményét és következtetéseit, melyet az EU, Franciaország és Mali közösen szervezett, és 2013. május 15-én Brüsszelben tartottak a Mali fenntartható fellendüléséről szóló terv támogatása érdekében; felhívja az Uniót és nemzetközi partnereit, hogy a konferenciát követő hatékony és összehangolt intézkedések formájában gyorsan teljesítsék kölcsönös kötelezettségvállalásaikat; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy kezdeményezni kell a mali kormányzás általános reformját, új decentralizációs politikát kell kialakítani, és meg kell teremteni a fenntartható gazdasági és társadalmi fejlődés feltételeit Maliban;

2013. június 13., csütörtök

27. hangsúlyozza, hogy szorosabb regionális együttműködésre van szükség, és úgy véli, hogy az EU-nak latba kell vetnie politikai befolyását és pénzügyi forrásait annak érdekében, hogy régióbeli partnereit a gyakran szétaprózott politikai, diplomáciai és katonai kezdeményezéseik összehangolására ösztönözze, hogy hatékonyabban tudják kezelni a Száhil öv sokrétű kihívásait;

28. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EU emberi jogokért felelős különleges képviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a mali kormánynak és nemzetgyűlésnek, az Afrikai Uniónak, az Ecowas-nak, az ENSZ főtítkárnak, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának és az Unesco-nak.

P7_TA(2013)0282

Partnerségi és együttműködési megállapodás Afganisztánnal

Az Európai Parlament 2013. június 13-i állásfoglalása az Európai Unió és Afganisztán között megkötendő partnerségi és fejlesztési együttműködési megállapodásra irányuló tárgyalásokról (2013/2665(RSP))

(2016/C 065/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Afganisztánnal kapcsolatos korábbi jelentéseire és állásfoglalásaira, különösen az új afganisztáni stratégiáról szóló, 2010. december 16-i állásfoglalására ⁽¹⁾, az Európai Unió Afganisztánnak nyújtott pénzügyi támogatásának költségvetési ellenőrzéséről szóló, 2011. december 15-i állásfoglalására ⁽²⁾, valamint a 2011. december 15-i állásfoglalására a nők helyzetéről Afganisztánban és Pakisztánban ⁽³⁾,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsa Afganisztánról szóló határozataira, köztük a 2013. márciusi 2096. számú határozatára,
 - tekintettel az Afganisztánnal foglalkozó 2011-es és 2012-es nemzetközi konferenciák – köztük a 2011 decemberében Bonnban, a 2012 májusában Chicagóban, a 2012 júniusában Kabulban és a 2012 júliusában Tokióban tartott konferencia – következtetéseire,
 - tekintettel az Unió afganisztáni küldöttsége által az Unió afganisztáni missziójának vezetőivel egyetértésben kiadott, a halálra ítélt személyek kivégzéséről szóló 2012. november 19-i nyilatkozatra,
 - tekintettel az EU külügyminisztereinek 2013. május 27-i határozatára, amely 2014. december 31-ig meghosszabbította az Európai Unió afganisztáni rendőri misszióját (EUPOL Afghanistan),
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel az Unió 2002 óta támogatja Afganisztán újjáépítését és fejlesztését, és továbbra is elkötelezett a békés afganisztáni átmenet, az inkluzív és fenntartható fejlődés, valamint az egész régió stabilitása és biztonsága mellett;
- B. mivel a 2011 és 2013 között nyújtott uniós támogatás a kormányzás kulcsfontosságú ágazataira (beleértve a rendőrséget), a mezőgazdaságra, a vidékfejlesztésre, az egészségügyre és a szociális védelemre összpontosított;
- C. mivel az EU és Afganisztán hamarosan lezárja a partnerségi és fejlesztési együttműködési megállapodásról szóló tárgyalásokat, és a megállapodás egy új, átfogó szintre fogja emelni az Európai Unió és Afganisztán közötti együttműködést, valamint új jogi keretet biztosít majd e célra;

⁽¹⁾ HL C 169. E, 2012.6.15., 108. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0578.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0591.

2013. június 13., csütörtök

- D. mivel a Parlament öt éves cselekvési terv kidolgozását szorgalmazta annak érdekében, hogy alternatív fejlesztési megoldások segítségével fel lehessen számolni az afganisztáni ópiumtermelést;
- E. mivel az EU támogatja a rendőri erők képzését és a kapacitásépítést Afganisztánban, és mivel 2007 óta az EUPOL-misszió is támogatja a fenntartható és hatékony polgári rendőri erőket, amelyek segítséget fognak nyújtani az afgán irányítás alá tartozó büntető igazságszolgáltatási rendszer kiépítéséhez;
- F. mivel az ENSZ Kábítószer-ellenőrzési és Bűnmegelőzési Hivatala (UNODC) szerint még mindig növekszik a kábítószerfüggők száma az afgán állampolgárok körében, ami komoly társadalmi hatást gyakorol a lakosságra;
- G. mivel annak ellenére, hogy az Unió aktív szerepet játszik a kábítószer-ellenes intézkedések támogatásában, a jelentős eredmények e téren elenyészőek;
- H. mivel az Afganisztánnak adományozók és az afgán kormány közötti koordináció hiánya aláássa az Unió Afganisztánnak nyújtott támogatásának hatékonyságát;
- I. mivel a Lisszaboni Szerződés óta az Európai Parlamentnek kulcsszerepe van abban, hogy hozzájárulását adja az új együttműködési megállapodásokhoz;
1. megerősíti, hogy továbbra is támogatja egy olyan afgán állam felépítését, amely erősebb demokratikus intézményekkel képes biztosítani a nemzeti szuverenitást, az állam egységét, a területi integritást és az afganisztáni emberek jólétét; megerősíti, hogy Afganisztán békés jövője egy olyan stabil, biztonságos, gazdaságilag fenntartható állam felépítésétől függ, amely mentes a terrorizmustól és a kábítószer-tól, valamint a jogállamiságon, a megerősített demokratikus intézményeken, a hatalmi ágak szétválasztásának tiszteletben tartásán, egy erősebb parlamenten és az alapvető jogok garantálásán alapul; ezzel összefüggésben nagyra értékeli az uniós fejlesztési célú együttműködés és az EUPOL afganisztáni missziója jelentős mértékű hozzájárulását, továbbá üdvözli e misszió meghosszabbítását;
 2. üdvözli az elmúlt évtizedben elért erőfeszítéseket és eredményeket; emlékeztet ugyanakkor aggodalmára az afganisztáni biztonsági helyzettel és a folyamatos erőszakkal kapcsolatban, amely a helyi lakosság, köztük a nők, a gyermekek, a nemzeti biztonsági erők és a nemzetközi katonai és civil személyzet ellen irányuló fenyegetésekben nyilvánul meg;
 3. sürgeti az afgán kormányt, hogy készüljön fel a biztonsága feletti teljes felelősségvállalásra a nemzetközi erők visszavonását követően; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy fokozzák az afgán kormány és a nemzeti biztonsági erők katonai és polgári kapacitásépítését támogató erőfeszítéseiket a társadalmi-gazdasági fejlődés lényeges alapját képező stabilitás és biztonság megteremtése, illetve az azt követő vákuum elkerülése érdekében, hogy az ország 2014 után teljes felelősséget vállal a saját biztonságáért; úgy véli, fennáll a kockázata annak, hogy a nemzetközi erők 2014-es kivonása gazdasági vákuumot eredményez;
 4. támogatja a partnerségi és fejlesztési együttműködési megállapodásról szóló tárgyalásokat, és hangsúlyozza, hogy ennek fokozottabb stratégiai megközelítéshez, valamint az afgán hatóságoknak a nemzetközi erők kivonása alatt és után nyújtott támogatásához kell vezetnie;
 5. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az új megállapodás átfogó és fenntartható módon közelítse meg az egymással összefüggő biztonsági, gazdasági, kormányzati és fejlesztési kihívásokat Afganisztánban;
 6. felszólítja az afgán hatóságokat, hogy váltsanak fel minden halálbüntetést, és a halálbüntetés végleges eltörlése érdekében ismét vezessenek be a moratóriumot a kivégzésekre;
 7. sajnálatosnak tartja, hogy nincs meg a partnerségi és fejlesztési együttműködési megállapodásról szóló tárgyalások lezárásához szükséges kedvező politikai környezet; felkéri ezért az Európai Külügyi Szolgálatot és az afgán kormányt, hogy minél hamarabb zárják le a tárgyalásokat;
 8. felszólítja az EU-t, hogy az új megállapodás keretein belül folytassa erőfeszítéseit, amelyekkel támogatja a demokratikus értékeket, a jogállamiságot, egy megbízható irányítási rendszert (beleértve a korrupció elleni küzdelmet), a független igazságszolgáltatást, az emberi jogokat és egy valódi civil társadalom létrehozását;

2013. június 13., csütörtök

9. sajnálja, hogy az EKSZ azon kötelezettsége ellenére, hogy tájékoztatnia kell a Parlamentet a tárgyalások valamennyi szakaszáról, nem tájékoztatta megfelelően a Parlamentet; emlékeztet a Lisszaboni Szerződésben meghatározott külügyi kiváltságairól, és e nagy jelentőségű kérdésben az EKSZ és a Tanács teljes együttműködését kéri;

10. rámutat arra, hogy további társadalmi-gazdasági fejlődésre és gazdasági diverzifikációra van szükség; ebben az összefüggésben hangsúlyozza az energiaforrások kihasználásával és a kitermelő ipar előtérbe helyezésével a növekedést ösztönző lehetőségeket; hangsúlyozza azonban, hogy szükség van a nyersanyag-kitermelő ágazat átlátható működésére és a nyersanyag-kitermelő iparágak átláthatóságára irányuló kezdeményezésben megállapított normák alkalmazására;

11. megjegyzi, hogy annak ellenére, hogy az elmúlt évtizedben némi előrelépés történt a nemek közötti egyenlőség és az alapvető jogok terén, az afganisztáni nők még mindig a társadalom leggyengébb rétegét képviselik, akik továbbra is fenyegetésnek, megfélemlítésnek, erőszaknak és diszkriminatív törvényeknek vannak kitéve; rávilágít arra, hogy – jogi és gyakorlati szempontból egyaránt – szükség van a nők teljes társadalmi integrálására és teljes részvételük biztosítására, valamint a nők politikai jogainak maradéktalan érvényesítésére; határozottan elítéli, hogy sok nő folyamatos fenyegetés és erőszak áldozata és hogy az utóbbi években az afgán közélet kiemelkedő több női szereplőjét megölték, vagy gyilkossági kísérletet követtek el ellenük, az elkövetőket pedig nem állították bíróság elé;

12. hangsúlyozza, hogy folyamatosan támogatni kell az infrastruktúra fejlesztését több ágazatban, ideértve az iskolákat, a kórházakat, a közlekedést, a villamosenergia-hálózatokat, a mezőgazdaságot és a nők társadalmi szerepvállalásának fokozását, összhangban még a 2001-es beavatkozás előtti uniós fejlesztési támogatásokkal;

13. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az EU kábítószer-ellenes kezdeményezése eddig nem ért el kielégítő eredményeket; rámutat, hogy a kábítószer-termelés és -kereskedelem tartja el a „felkelő” csoportokat és szítja a különböző szinteken folyó korrupciót; hangsúlyozza, hogy a kábítószerrel szembeni fellépésnek arra kell összpontosítania, hogy alternatív bevételi forrásokat kínáljanak a mezőgazdasági termelők számára; kiemeli ebben az összefüggésben, hogy szélesebb stratégiára van szükség a fenntartható vidékfejlesztés és a vízgazdálkodás vonatkozásában;

14. emlékeztet rá, hogy Afganisztánból származik az Európába érkező heroin 90 %-a, az európai országok ehhez kapcsolódó közegészségügyi kiadásai pedig több milliárd dollárra rúgnak; megjegyzi ugyanakkor, hogy az ópiumtermelés kulcsfontosságú társadalmi, gazdasági és biztonsági kérdés; sajnálatosnak tartja, hogy 2010-hez képest 2011-ben az ópiumtermelés 61 %-kal nőtt, és abban az évben Afganisztán GDP-jének 9 %-át tette ki;

15. megjegyzi, hogy 2009 és 2011 között az Egyesült Államok és a nemzetközi közösség 1,1 milliárd dollárt költött kábítószer-ellenes intézkedésekre, ez azonban nem volt jelentős hatással a termelésre és a kereskedelemre; emlékeztet arra, hogy a Parlament több alkalommal felszólított az ópiumtermelés felszámolására szolgáló, konkrét határidőket és referenciáértékeket tartalmazó ötéves terv elkészítésére, amelyet egy e célra létrehozott, saját költségvetéssel és személyzettel rendelkező hivatalnak kellene végrehajtania, az Unió, az Egyesült Államok és Oroszország (az Afganisztánból származó heroin legfőbb áldozata, illetve a világ legnagyobb ópiumpiaca) együttműködésére építve;

16. emlékeztet arra, hogy az Unió 2002 és 2011 vége között összesen körülbelül 2,5 milliárd eurót áldozott Afganisztánnak nyújtott segítségre, ebből 493 millió eurót humanitárius segítségnyújtásra; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a hatalmas külföldi segélyek ellenére a hatás elenyésző maradt; felkéri a Számvevőszéket, hogy készítsen külön jelentést az elmúlt évtizedben Afganisztánnak nyújtott uniós támogatás hatékonyságáról, hasonlóan a koszovói EULEX misszióról szóló jelentéséhez;

17. a lehető legsúlyosabb aggodalmának ad hangot a nemzetközi pénzügyi támogatás és az afgán kormányzati szervek alacsony hatékonysága, valamint az átláthatóság hiánya és a támogatók elszámoltatására szolgáló mechanizmusok korlátozott volta miatt;

18. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az európai és más nemzetközi pénzek jelentős részének nyoma veszik az ellátási lánc mentén, és felhívja a figyelmet ennek négy fő módjára: a pazarlásra, a túlzott közvetítői és biztonsági költségekre, a túlszámlázásra és a korrupcióra;

2013. június 13., csütörtök

19. megismétli, hogy kulcsfontosságú, hogy egy közös stratégia keretében, a tagállamokkal és a nemzetközi szereplőkkel közös megközelítés alapján koordinálják az uniós támogatásnyújtást; üdvözlí az afgán kormány és a nemzetközi közösség közötti, a következő évtizedre szóló megújított és tartós partnerségről szóló stratégiai konszenzust, az Afganisztánnal foglalkozó tokiói konferencia következtetéseiben és a tokiói kölcsönös elszámoltathatósági keretben kimondottaknak megfelelően;

20. hangsúlyozza az afganisztáni megbékélésre irányuló, az afgánok által irányított és felvállalt átfogó és inkluzív megközelítés fontosságát mindazok számára, akik felhagynak az erőszakkal, tiszteletben tartják az alkotmányt – beleértve az emberi jogokat, és különösen a nők jogait – és hajlandók csatlakozni egy békés Afganisztán felépítéséhez; hangsúlyozza, hogy a lehető legnagyobb mértékben befogadó békefolyamatba be kell vonni a politikai ellenzékét, általánosságban véve a civil társadalmat, különösen pedig a nőket; kéri, hogy ezen a területen erősítsék meg a béketerápiák szerepét, és hogy az jobban összpontosítsa a tényleges békefolyamatra;

21. emlékeztet az afgán kormány által az Afganisztánnal foglalkozó kabuli és tokiói nemzetközi konferenciákon vállalt azon kötelezettségekre, hogy megerősíti és javítja az afganisztáni választási folyamatot – egy hosszú távú választási reformot is beleértve – annak érdekében, hogy a jövőbeli választások megfeleljenek a nemzetközi előírásoknak; üdvözlí a 2014 elnöki és tartományi tanácsi választások időpontjának bejelentését, valamint e választások afganisztáni előkészületeit; hangsúlyozza, hogy mozgósítani kell a részvételre, ami a biztonsági helyzettől is függhet, különösen a déli és a keleti tartományokban; emlékezteti az afgán hatóságokat, hogy az elkövetkező választásokon szükség van a nemzeti választói névjegyzék, illetve a szavazási folyamat megszervezésének és nyomon követésének nemzeti és a nemzetközi megfigyelők általi felügyeletére; felhívja az Európai Uniót, hogy az afgán hatóságok kérésére nyújtson támogatást a közelgő választások megszervezéséhez;

22. hangsúlyozza, hogy olyan regionális együttműködésre van szükség, amelynek célja a szélesebb régió stabilitásának és biztonságának előmozdítása; hangsúlyozza, hogy egy regionális keretben megerősített együttműködésre van szükség Oroszországgal, Pakisztánnal, Közép-Ázsiával, Indiával és Iránnal a biztonsági kérdések, a határokon átnyúló ember- és árukereskedelem, valamint a kábítószeres tiltott termelés és kereskedelme elleni küzdelem jelentette kihívások kezeléséhez;

23. felszólítja az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy javítsa az együttműködést a Parlamenttel az Afganisztánnak nyújtott uniós támogatással – beleértve a tárgyalások előrehaladásával – kapcsolatosan; teljes körű tájékoztatást kér a tárgyalások feltételeiről, a megállapodás elfogadását követően pedig rendszeres jelentésre számít;

24. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Külügyi Szolgálatnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, Afganisztán kormányának és parlamentjének, az Európa Tanácsnak, valamint az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetnek.

P7_TA(2013)0283

Millenniumi fejlesztési célok

Az Európai Parlament 2013. június 13-i állásfoglalása a millenniumi fejlesztési célokról – a 2015 utáni keret kialakítása (2012/2289(INI))

(2016/C 065/19)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének 2000. szeptember 8-i millenniumi nyilatkozatára,

— tekintettel a Közgyűlés által elfogadott, „Az ígéret betartása: egyesülve a millenniumi fejlesztési célok elérése érdekében” című határozatra, amelyet az ENSZ Közgyűlésének magas szintű plenáris ülésének a 2010. évi hatvanötödik ülésszakán fogadtak el,

2013. június 13., csütörtök

- tekintettel az 1995 szeptemberében Pekingben megrendezett negyedik Nőügyi Világkonferenciára, a Pekingben elfogadott nyilatkozatra és cselekvési platformra, valamint ezt követően az ENSZ Peking + 5, + 10 és + 15 rendkívüli ülésein 2000. június 9-én, 2005. március 11-én és 2010. március 2-án elfogadott, a pekingi nyilatkozat és a cselekvési platform végrehajtására irányuló további fellépésekről és kezdeményezésekről szóló záródokumentumokra, melyekben a tagállamok kötelezettséget vállaltak arra, hogy lépéseket tesznek a nők és férfiak közötti nemi egyenlőség 12 területen való előmozdítására,
- tekintettel a legkevésbé fejlett országokra irányuló, a 2011–2020 közötti évtizedre szóló isztambuli cselekvési programra,
- tekintettel az 1994-ben Kairóban tartott nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencia (ICPD) cselekvési programjának végrehajtására, amely program elismeri, hogy a szexuális és reprodukciós egészség és az azokhoz való jog elengedhetetlen a fenntartható fejlődés megvalósításához,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Fejlesztési Programjának (UNDP) „Féldőn túl – a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása” című, 2010 januárjában közzétett jelentésére,
- tekintettel az UNDP az emberiség fejlődéséről szóló jelentésére (2010) – „A nemzetek valódi gazdagsága: az emberiség fejlődésének útjai”,
- tekintettel az ENSZ „A nemek közti egyenlőség: fejlődési táblázat, 2012” című jelentésére, amely értékeli a nyolc millenniumi fejlesztési cél nemek közti egyenlőségre vonatkozó szempontjainak javulását,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Fejlesztési Programjának (UNDP) humán fejlődésről szóló 2011. évi jelentésére,
- tekintettel a 2012. június 20–22-én a braziliai Rio de Janeiróban megrendezett, fenntartható fejlődésről szóló ENSZ-konferencián (Rio+20) elfogadott zárónyilatkozatra,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló, az ENSZ Közgyűlése által 1979-ben elfogadott egyezményre (CEDAW), amely meghatározza, hogy mi minősül nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetésnek, és nemzeti cselekvési menetrendet állít fel e hátrányos megkülönböztetések felszámolására,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára és az emberi jogok jogi keretére,
- tekintettel az ENSZ 2015 utáni fejlesztési menetrendjének rendszerszintű előkészületeivel foglalkozó ENSZ-csapat munkájára, amely az ENSZ gazdasági és szociális ügyekért felelős osztálya (UNDESA) és az UNDP közös irányítása alatt valósul meg, valamennyi ENSZ-ügynökség támogatása és az érintett érdekelt felekkel folytatott konzultáció mellett,
- tekintettel az ENSZ főtitkárának készített, „A mindenkinek kívánt jövő valóra váltása” című a 2012. júniusi ENSZ-jelentésre,
- tekintettel az ENSZ-főtitkárnak a 2015 utáni fejlesztési menetrenddel foglalkozó, kiemelkedő szakértőkből álló magas szintű munkacsoportja által végzett munkára és a Rio+20 konferencia kimenetelére,
- tekintettel a 2002. március 18. és 22. között a mexikói Monterreyben megrendezett nemzetközi fejlesztésfinanszírozási konferencián elfogadott monterreyi konszenzusra,
- tekintettel a fejlesztési segélyezés hatékonyságáról szóló, 2011 decemberében Puszanban megrendezett magas szintű találkozón elfogadott nyilatkozatra és cselekvési tervre,
- tekintettel a segítségnyújtás hatékonyságáról szóló párizsi nyilatkozatra és az accrai cselekvési programra,
- tekintettel a fejlesztési politikáról létrejött európai konszenzusra ⁽¹⁾ és az Európai Uniónak a fejlesztési politika terén való komplementaritásról és munkamegosztásról szóló magatartási kódexére ⁽²⁾,

⁽¹⁾ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

⁽²⁾ A Tanács 2007. május 15-i 9558/07. számú következtetése.

2013. június 13., csütörtök

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 7. cikkére, amely újólag megerősíti, hogy az EU valamennyi célkitűzését figyelembe véve biztosítja különböző politikái és tevékenységei összhangját,
- tekintettel az EUMSZ 208. cikkére, amely kimondja, hogy az „Unió azon politikáinak végrehajtásakor, amelyek hatással lehetnek a fejlődő országokra, figyelembe veszi a fejlesztési együttműködés célkitűzéseit”,
- tekintettel a „Politikák fejlesztési célú koherenciája” című, 2005. április 12-i bizottsági közleményre (COM(2005)0134) és a „Politikák fejlesztési célú koherenciája” című, a Külügyek Tanácsának 2012. május 14-i 3166. ülésén elfogadott tanácsi következtetésekre,
- tekintettel „A fejlődő országok élelmezésbiztonsági kihívásainak kezeléséhez nyújtott segítség uniós szakpolitikai kerete” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)0127),
- tekintettel a „Humanitárius élelmezési segély” című, 2010. március 31-i bizottsági közleményre (COM(2010)0126),
- tekintettel a Bizottságnak „Az EU rezilienciapolitikája: Az élelmiszerválságok tanulságai” című, 2012. október 3-i közleményére (COM(2012)0586),
- tekintettel „Az anyai és a gyermektáplálkozás előtérbe helyezése a külső támogatásokban: uniós szakpolitikai keret” című, 2013. március 12-i bizottsági közleményre (COM(2013)0141),
- tekintettel a „Félúton a millenniumi fejlesztési célok felé: Hogy állunk, és merre kell mennünk?” című, a fejlesztésről szóló 2008. szeptember 19-i európai jelentésre,
- tekintettel az Európai Bizottság „Méltó életet mindenkinek: A szegénység felszámolása és a világ fenntartható jövőjének biztosítása” című, 2013. február 27-i közleményére (COM(2013)0092),
- tekintettel a harmadik országokkal folytatott együttműködésre irányuló Partnerségi Eszköz létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2011)0843, SEC(2011)1475, SEC(2011)1476),
- tekintettel a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2011. december 7-i bizottsági javaslatra (COM(2011)0840),
- tekintettel „Az Európa 2020 stratégia költségvetése” című, 2011. június 29-i bizottsági közleményre (COM(2011)0500) és „Az Európa 2020 stratégia költségvetése: A jelenlegi finanszírozási rendszer, az előttünk álló kihívások, az érdekeltekkel folytatott konzultáció eredményei, valamint a legfontosabb horizontális és ágazati kérdésekre vonatkozó különféle választási lehetőségek” című, ugyanezen a napon kiadott bizottsági munkadokumentumra (SEC(2011)0868),
- tekintettel a „Globális Európa: az EU külső tevékenységei finanszírozásának megújítása” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, 2011. december 7-i közös bizottsági közleményre (COM(2011)0865),
- tekintettel „A többéves pénzügyi keret előkészítése az EU afrikai, karibi és csendes-óceáni országokkal és a tengerentúli országokkal és területekkel folytatott együttműködésének finanszírozására vonatkozóan a 2014–2020 közötti időszakban (11. Európai Fejlesztési Alap)” című, 2011. december 7-i bizottsági közleményre (COM(2011)0837),
- tekintettel az átalakulóban lévő társadalmak fenntartható változásának uniós támogatásáról szóló, a Külügyek Tanácsának 2013. január 31-i 3218. ülésén elfogadott tanácsi következtetésekre,
- tekintettel „A változás programja: az EU fejlesztéspolitikájának hatékonyabbá tétele” című, a Külügyek Tanácsának 2012. május 14-i 3166. ülésén elfogadott tanácsi következtetésekre,
- tekintettel „A demokrácia és a fenntartható fejlődés gyökerei: Európa együttműködése a civil társadalommal a külkapcsolatokban” című, az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett 2012. szeptember 12-i bizottsági közleményre (COM(2012)0492),

2013. június 13., csütörtök

- tekintettel „A 2015 utáni fejlesztési keret felé” címmel 2012. június 15. és 2012. szeptember 15. között megrendezett, az uniós álláspont előkészítéséhez kapcsolódó nyilvános konzultációra ⁽¹⁾, amely minden érintett érdekelt fél, egyén, (kormányzati és nem kormányzati, parlamenti, oktatási, magánszférabeli stb.) szervezet és ország előtt nyitva állt,
 - tekintettel „A millenniumi fejlesztési célok megvalósítását támogató tizenkét pontos uniós cselekvési terv” című, 2010. április 21-i bizottsági közleményre (COM(2010)0159),
 - tekintettel „A millenniumi fejlesztési célok elérése felé tett előrehaladás: A 2010. szeptemberi magas szintű ENSZ-találkozót előkészítő féldős értékelés” című, 2010. június 15-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel a „Millenniumi fejlesztési célok és a 2015 utáni időszak – Intenzív uniós szerepvállalás” című, 2013. januári tanulmányra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A7-0165/2013),
- A. mivel a millenniumi fejlesztési célok – köszönhetően annak, hogy konkrét és időhöz kötött célok korlátozott körére összpontosít – tudatosították, hogy a globális szegénység felszámolása sürgős kihívás és globális cselekvési prioritás; mivel a millenniumi fejlesztési célok 2015-re kitűzött megvalósítása előtt két évvel már jelentős előrelépéseket sikerült elérni: a mélyszegénységben élők számának megfelelésére irányuló célt sikerült elérni, ahogy azt a célt is, hogy felére csökkentsék a jobb minőségű ivóvízforrásokhoz való megbízható hozzáféréssel nem rendelkezők arányát, valamint javultak a nyomornegyedekben élő több mint 200 millió ember életkörülményei is, az általános iskolába beiratkozó lányok száma immár megegyezik a fiúkéval, a csecsemőhalandóság és a gyermekági halálozás csökkentését tekintve pedig szintén egyre gyorsuló haladás látható; mivel azonban a jelenlegi millenniumi fejlesztési célok nem kezelik eléggé a szegénység olyan kiváltó okait, mint az országokon belüli és országok közötti egyenlőtlenségek, a társadalmi kirekesztés, a biológiai változatosság és a kormányzás;
- B. mivel a Bizottság, a Tanács és az Európai Parlament által aláírt, a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzus közösségi vívmányt képez; emlékeztet e dokumentum fontosságára és hatályára, amely a fejlődés terén az európai menetrenddel, valamint a vívmányokkal és az ezekből eredő iránymutatásokkal foglalkozik;
- C. mivel a millenniumi fejlesztési célok segítettek a szegénységet az emberek életük több dimenziójától – ideértve az oktatást, az egészségügyet, a környezetet, az élelmiszert, a foglalkoztatást, a lakhatást és a nemek közötti egyenlőséget – való megfosztásaként definiálni;
- D. mivel a globális kihívások – a szegénység, az éhezés és az alultápláltság, a minőségi egészségügyi ellátáshoz való általános hozzáférés hiánya, a gyógyszerellátás korlátozott elérhetősége, a megfelelő, biztonságos higiénia hiánya, a jó minőségű alapfokú és középfokú oktatás nem kielégítő szintje, a különösen a fiatalok körében fennálló magas munkanélküliség, a szociális védelem és az emberi jogok tiszteletben tartásának hiánya, az egyenlőtlenség, többek között a nemek között, a környezet romlása és éghajlatváltozás – továbbra is fennállnak és várhatóan növekedni fognak, sürgetővé téve új fejlesztési utak feltárásának szükségességét, amelyek elvezethetnek a mindenkit megillető, inkluzív és fenntartható fejlődéshez;
- E. mivel a világon közel egymilliárd ember alultáplált, és több mint 200 millió ember munkanélküli; mivel a világ népességének mindössze 28 %-a tartozik átfogó szociális védelmi rendszerbe, ami az informális foglalkoztatás magas fokát tükrözi, és mivel a becslések szerint 1,4 milliárd ember nem fér hozzá elegendő energiaszolgáltatáshoz, ami akadályozza őket abban, hogy leküzdjék a szegénységet;
- F. mivel a fejlődő országokban az alultápláltság problémája a becslések szerint évente 2,6 milliárd gyermek halálát okozza, és az éghajlatváltozás hatásai miatt az alultápláltak száma várhatóan nőni fog;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/europeaid/what/millennium-development-goals/index_en.htm

⁽²⁾ HL C 236. E, 2011.8.12., 48. o.

2013. június 13., csütörtök

- G. mivel a becslések szerint 2020-ra 140 millió lány lesz gyermekfeleség, ha a korai házasságkötés jelenlegi rátája fennmarad;
- H. mivel a világ szegényeinek háromnegyede a közepes jövedelmű országokban él, és a Világbank 2008-as világfejlettségi mutatói szerint az 1980-as évek eleje óta nőttek az országokon belüli jövedelmi és jóléti egyenlőtlenségek, ideértve a magas jövedelmű országokat is; mivel a kiszervezésen és a gyengébb munkaügyi védelmen alapuló globalizációs struktúrák miatt a jövedelem és a munkahelyek bizonytalansága is nőtt;
- I. mivel az előrejelzések szerint 2015-ben több mint 600 millió ember továbbra is rossz és az egészségre veszélyes minőségű vízforrásokat vesz igénybe, egymilliárd ember, akik 70 %-a nő, pedig kevesebb mint napi 1,25 USA-dollárból él majd különösen számos afrikai országban, de a felemelkedő országokban is, és ha a jelenlegi trendek folytatódnak, 2049-ig nem fog teljesülni az arra irányuló millenniumi fejlesztési cél, hogy felére csökkenjen az alapvető higiéniai szolgáltatások nélkül élő emberek aránya; mivel jelenleg mintegy 200 millió ember munkanélküli – közülük 74 millió 15–24 éves – és a világ népességének mindössze 20 %-a rendelkezik megfelelő szociális biztonsági védelemmel, miközben több mint felüknek semmilyen biztosítása sincs; mivel a 2015-ös év „A fejlődés európai éve”-ként való kijelölése segíti majd az uniós polgárok figyelmének az új millenniumi fejlesztési célokkal kapcsolatban való felkeltését;
- J. mivel a globális gazdasági visszaesés és éghajlatváltozás övezte 2007–2010-es globális élelmiszer-, energia- és pénzügyi válság rámutatott a globális élelmiszer-ellátási rendszerek sérülékenységére, és feltárta a pénz- és árupiacok, valamint a globális kormányzási mechanizmusok működésének kudarcát;
- K. mivel a fenntarthatósági megfontolások – többek között az üvegházhatást okozó gázok globális csökkentésének szükségessége és a természeti erőforrások igazságosabb és fenntarthatóbb kezelésének és irányításának elérése – jelentik a fő kihívást az átalakulás menetrendje vonatkozásában;
- L. mivel a fejlődéshez való jogról szóló 1986-os nyilatkozat a fejlődést alapvető emberi jogként határozza meg; mivel a nyilatkozat elkötelezi magát egy „emberi jogokon alapuló” megközelítés mellett, amelyet valamennyi emberi jog (gazdasági, szociális, kulturális, polgári és politikai jog) érvényesítése jellemez, és mivel a nyilatkozat elkötelezi magát a nemzetközi együttműködés erősítése mellett is;
- M. mivel a millenniumi fejlesztési célok határidő előtti elérése nagyban függ a globális fejlesztési partnerség megvalósításától, és mivel az Uniónak és tagállamainak ragaszkodniuk kell kötelezettségvállalásaikhoz, és nem szabad engedniük, hogy a jelenlegi gazdasági és pénzügyi válság megállítsa az eddig elért haladást;
- N. mivel az EUMSZ 208. cikke kimondja, hogy az Unió fejlesztési politikája elsődleges célként a szegénység mérséklésére, idővel pedig annak felszámolására irányul;
- O. mivel az adományozáson alapuló fejlesztési politika 50 éve ahhoz vezetett, hogy a kedvezményezettek túlzott mértékben a segélyezésre hagyatkoznak és attól függenek ⁽¹⁾;
- P. mivel az ENSZ integrált módon valamennyi érdekelt féllel szorosan együttműködik annak érdekében, hogy a millenniumi fejlesztési célok nyomán szerzett lendületre építve folytassa egy 2015 utáni, nagyra törő fejlesztési menetrend megvalósítását, amelynek a jobb minőségű támogatáson, a hatékonyabb koordináción, valamint a szakpolitikák koherenciájára vonatkozó elvek tiszteletben tartásán kell alapulnia;
- Q. mivel az EU politikák fejlesztési célú koherenciájának biztosítása melletti elkötelezettsége megerősítést nyert – az Európai Tanács 2005. évi következtetéseivel összhangban – az Európai Tanács 2012. május 14-i következtetéseiben ⁽²⁾;
- R. mivel az EU – a világ legnagyobb adományozójaként – elkötelezett a millenniumi fejlesztési célok határidő szerinti elérése mellett, és elmélyülten részt vesz a 2015 utáni fejlesztési menetrendről folyó tárgyalásokban;

⁽¹⁾ <http://www.ecdpm-talkingpoints.org/african-consultations-post2015-development-agenda>.

⁽²⁾ 9317/12. sz. dokumentum.

2013. június 13., csütörtök

- S. mivel az Európai Parlament különös jelentőséget tulajdonít e folyamatnak, és úgy véli, hogy az EU-nak a 2015 utáni keret mozgatórugójaként kell működnie;
- T. mivel jelentős számú instabil vagy konfliktus által sújtott államnak egyetlen millenniumi fejlesztési célt sem sikerült elérnie ⁽¹⁾;
- U. mivel a béke, a biztonság, a demokrácia, az emberi jogok tiszteletben tartása és a politikai stabilitás hiánya – a korrupcióval és az emberi jogok megsértésével egyetemben – meggátolja a szegény országokat fejlesztési potenciáljuk kiaknázásában;
- V. mivel a világ szegényeinek 75 %-a gazdasági növekedésük ellenére közepes jövedelműnek számító országban él, és mivel ezen országok sajátos helyzetét nem szabad figyelmen kívül hagyni a millenniumi fejlesztési célok felülvizsgálatakor, egyidejűleg figyelembe véve az új fejlesztési menetrendben elfogadott differenciálási elvet;

I. Millenniumi fejlesztési célok és új kihívások

1. megerősíti, hogy a 2000-ben meghatározott millenniumi fejlesztési célok részét képezik a közepes jövedelmű és fejlődő országok számos sikerének, és ezeket az eredményeket helyesen kell elemezni a jövőbeli keret számára, hogy globálisabb és fenntarthatóbb eredményeket érjenek el;
2. hangsúlyozza, hogy az elmúlt évtized során drámai mértékben megváltozott a globális szintér, ahogy a szegénység jellege is, az országok közötti és azokon belüli növekvő szakadék, az egyenlőtlenség pedig kiemelt kérdéssé vált a szegénység felszámolásának összefüggésében;
3. rámutat arra, hogy egyes fejlődő országok ugyan adományozókká váltak, de továbbra is jelentős mértékű és növekvő, más fejlődő országokéhoz hasonló egyenlőtlenséggel szembesülnek; felhívja a figyelmet többek között arra is, hogy az éghajlatváltozás, az élelmiszer-ellátás bizonytalansága, a migráció, a munkanélküliség, a demográfiai változások, a korrupció, az erőforrások szűkössége, a nem fenntartható növekedés, valamint a pénzügyi és gazdasági válságok és az emberi jogok megsértései összetett és kölcsönösen összefüggő kihívásokat támasztanak;
4. emlékeztet arra, hogy a környezeti romlás veszélyezteti a millenniumi fejlesztési célok elérését, közöttük a mélyszegénység és a szegénység felszámolását; emlékeztet különösen arra, hogy a tartós egyenlőtlenségek és a szűkös erőforrásokért folyó küzdelem a konfliktusok, az éhezés, az instabilitás és az erőszak fő mozgatórugói, amelyek viszont a humán fejlődés és a fenntartható fejlődés elérésére irányuló erőfeszítéseket visszafogó fő tényezők; kéri egy holisztikusabb megközelítés elfogadását, amely tükrözi a fenntartható fejlődésről szóló Rio+20 konferencia kimenetelét és nyomon követését;
5. emlékeztet arra, hogy koherenciát kell biztosítani az uniós kereskedelmi és fejlesztési politikák között, különösen a legkülső régiók tekintetében;
6. sürgeti az EU-t, hogy erőteljesen és egységesen hallassa hangját a 2025 utáni keretről folyó vitákban és az ENSZ-csúcstalálkozóig tartó időszakban, és alakítson ki közös, tényleges és ambiciózus álláspontot azon elvekről és célokról, amelyeknek a 2015 utáni új fejlesztési keret részét kell képezniük; ugyanakkor rámutat arra, hogy léteznie kell egy egységes, átfogó és integrált, világos teljesítménymutatókat tartalmazó keretnek, amely integrálja a fő fejlesztési és fenntarthatósági kérdéseket, és a szóban forgó keretnek egyetemes és globális jelleget kell öltenie, előmozdítva minden egyén gyarapodását, jólétét és az emberi jogokat, kialakításának és végrehajtásának pedig a fejlődő országok közvetlen és aktív részvételével kell megvalósulnia, figyelmet fordítva a gazdagabb országoknak a keret sikerében meglévő – finanszírozáson túlmutató – szerepére és feladataira;
7. rámutat, hogy a globális fejlesztési partnerség irányultságát újra meg kell határozni, hogy figyelembe vegyék a megváltozott környezetet, és szorosan összekapcsolják a 2015 utáni keret új dimenzióival; hangsúlyozza, hogy az újraformált és új lendületet nyert globális fejlesztési partnerség alapvető fontosságú lesz a 2015 utáni menetrend végrehajtásában és a hatékony elszámoltathatósági mechanizmusok valamennyi szinten történő biztosításában;
8. úgy véli, hogy ez az egységes megközelítés megfelelő koordinációt igényel az EU és a tagállamok között, mielőtt azt bemutatnák az őszi New York-i csúcstalálkozón, és a megközelítésnek erős hangsúlyt kell kapnia a fejlesztési biztos irányítása alatt folyó tárgyalási folyamat során; felszólítja az EU-t mint világszinten jelentős adományozót, hogy teljes mértékben vállalja fel a 2015 utáni menetrend fő szereplőjeként rá háruló felelősséget;

⁽¹⁾ OECD és mások, 2011: „A konfliktus, az instabilitás és a fegyveres erőszak a millenniumi fejlesztési célok elérését akadályozó lényeges tényezők”

2013. június 13., csütörtök

9. kéri a 2015 utáni fejlesztési keret céljainak a millenniumi fejlesztési célokba és a fenntartható fejlesztési célokba történő beépítését, továbbá azt, hogy mozdítsák elő az általános gyarapodást és jólétet mindenki, többek között a hátrányos helyzetű csoportok, mint a nők, a gyermekek, az idősek és a fogyatékkal élők számára; hangsúlyozza, hogy valódi rugalmasságra van szükség ahhoz, hogy a nemzeti célokat a kapacitásoknak megfelelően határozzák meg a fejlődő országok és a fejlesztési partnerek, különösen a civil társadalom közvetlen és aktív részvételével; rámutat arra, hogy a gazdag országoknak határozott kötelezettségvállalásokat kell tenniük mind saját fejlődésükhöz kapcsolódóan, mind pedig a más országokat érintő politikáikat illetően;

10. hangsúlyozza, hogy a nők helyzetével kapcsolatos millenniumi fejlesztési célok terén való előrelépések elmaradása nemcsak a pénzügyi vagy technikai akadályoknak, hanem különösen a politikai akarat hiányának tudható be;

II. A szegénység felszámolása

11. arra sürget, hogy a szegénység felszámolását – ami az EU fejlesztési együttműködésének elsődleges célkitűzése – és a fenntartható fejlődésnek a bolygó korlátain belüli megvalósítását szociális és környezetvédelmi téren tekintsek égetően fontos globális prioritásnak a 2015 utáni fejlesztési menetrendben;

12. hangsúlyozza, hogy az egyenlőtlenség akadályozza a gazdasági fejlődést és a szegénység visszaszorítását célzó erőfeszítéseket; emlékeztet arra, hogy az egyenlőtlenség magas szintje megnehezíti a széles alapokon nyugvó, újraelosztó és fiskálisan fenntartható, a társadalmi szolidaritás elvein alapuló szociális jóléti rendszerek kialakítását, miközben az egyenlőtlenség magas szintje növeli a bűnözést, és erőszakos konfliktusokat robbant ki, különösen a soknemzetiségű társadalmakban; meggyőződése, hogy a társadalom valós változásának lehetővé tételéhez a szegénység strukturális okait kell megoldani;

13. elismeri, hogy a fejlődés és a szegénység felszámolása több szálon is összefonódik a béke és biztonság, a környezet, az emberi jogok, a nemek közötti egyenlőség, a demokrácia és a felelősségteljes kormányzás kihívásaival; ezért a szegénység felszámolására vonatkozóan olyan új megközelítés kialakítására szólít fel, amely figyelembe veszi az inkluzív gazdasági fejlődés és növekedés, a javak költségvetési eszköz révén történő igazságos újraelosztása, a tisztességes munka, a hatékony szakképzés, a környezeti fenntarthatóság, az emberi jogok és a jó kormányzás fontosságát;

14. kéri, hogy a millenniumi fejlesztési célok utáni menetrendet rögzítsék a fejlődéshez való jogról szóló 1986-os nyilatkozatban, amely nemcsak alapvető jogként erősíti meg a fejlődést, hanem arra folyamatként tekint;

15. kéri a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítésének egy növekedésorientált politikába való integrálását annak érdekében, hogy a szegénységnek véget vessenek, valamint a nemek közötti egyenlőséget valamennyi uniós programba, politikába és stratégiába, valamint a 2015 utáni keretbe beépítsék;

16. hangsúlyozza, hogy az inkluzív megközelítés dinamikus koncepció, amely túlmutat a szegényeket támogató stratégián, és a látászögnek a bizonytalan megélhetésű kiszolgáltatott népeiségre való kiterjesztésével jár, amihez az szükséges, hogy a fejlesztési stratégia a makrogazdasági keretben rögzüljön; megítélése szerint a kvalitatív mutatók meghatározása kritikus jelentőségű mind a fejlesztési folyamat befogadó és fenntartható jellegének foka, mind pedig annak nyomom követése szempontjából, hogy milyen mértékben kezelik a leginkább rászoruló és kiszolgáltatott csoportok szükségleteit;

17. ezzel összefüggésben kéri, hogy a bruttó hazai termék (GDP) alapuló definícióhoz képest dolgozzák ki a szegénység tágabb fogalom meghatározását; hangsúlyozza, hogy a globális és nemzeti átlagértékek nem foglalják magukban a világ nagyszámú szegényét;

Egészségügy, táplálkozás, oktatás és szociális védelem

18. elismeri, hogy a gyermekek és anyák alultápláltságának megoldása hosszú távú fejlesztési stratégiákat igényel, az alultápláltságot befolyásoló ágazatokra – úgy mint az egészségügyre, az oktatásra, a vízellátásra és a higiénéire, valamint a mezőgazdaságra – összpontosítva;

19. emlékeztet arra, hogy teljes mértékben el kell ismerni az emberi jólét többdimenziós jellegét; emlékeztet e tekintetben arra, hogy az egészségügy, a táplálkozás, a szociális védelem, a nemek közötti egyenlőség és az oktatás a szegénység felszámolásának és az inkluzív gazdasági fejlődésnek kulcsfontosságú mozgatórugói;

2013. június 13., csütörtök

20. hangsúlyozza, hogy a nemek közötti különbségek csökkentését először az oktatásban kell elérni annak érdekében, hogy növeljék a humántőke általános minőségét, másodsor pedig az egészségügyben, hogy előrelépést érjenek el az anyák egészségének javítása és a gyermekhalandóság csökkentése terén;
21. kéri az EU-t, hogy határozottan vegye védelmébe az elérhető legmagasabb egészségvédelmi szinthez való jogot, beleértve a szexuális és reprodukív egészséget és jogokat, a HIV/AIDS integrálását, többek között az önkéntes családtervezés biztosítását, a biztonságos terhességmegszakítást és a fogamzásgátlást is;
22. hangsúlyozza, hogy a 2015 utáni millenniumi fejlesztési célok keretének része az a konkrét cél, hogy a nők elleni erőszak minden formáját felszámolják;
23. hangsúlyozza, hogy a kezelést és a megelőzést összekapcsoló egyetemes egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést, a megfelelő táplálkozáshoz való egyetemes hozzáférést és a foglalkoztatást lehetővé tevő minőségi és minden szintű oktatást a 2015 utáni menettrend lényeges céljának kell tekinteni;
24. ragaszkodik ahhoz, hogy a 2015 utáni keret tartalmazzon egyrészt célokat az elérhető és megfizethető minőségi egészségügyi ellátásra, amely az egészségtámogatásra, a megelőző és gyógyító beavatkozásokra összpontosít, beleértve mint fő elemeket a szexuális és reprodukív egészséget és jogokat és a HIV/AIDS-t, másrészt gyakorlati lépéseket az alapvető egészségügyi ellátási rendszerek kialakítására, amelyek valamennyi ember számára biztosítják a megelőzést, a kezelést, a gondozást és a támogatást, ideértve a leginkább perifériára szorult és hátrányos helyzetű csoportokat is, úgy mint a kisebbségeket, a fogva tartottakat, a migránsokat, a jogellenesen tartózkodó személyeket, a szexmunkásokat és a kábítószer-fogyasztókat;
25. gyorsított globális fellépést sürget az anyák, az újszülöttek és a gyermekek halálozási rátájának csökkentésére, valamint megerősíti a reprodukív egészségügyi ellátáshoz való általános hozzáférés központi jelentőségét;
26. felszólít arra, hogy továbbra is nyújtsanak támogatást a megelőzést és a kezelést célzó hatékonyabb és fenntarthatóbb programokkal kapcsolatos kutatás számára, beleértve a hatékony orvosi beavatkozásokkal, köztük az oltásokkal, gyógyszerrel és a diagnosztikával kapcsolatos kutatást és fejlesztést is;
27. hangsúlyozza, hogy a nők kulcsfontosságú szerepet játszanak az élelmezésben és az élelmezésbiztonságban, mivel Afrikában ők adják a mezőgazdasági termelés 80 %-át, jóllehet továbbra is szinte soha nem tudnak tulajdonosává válni az általuk megművelt földnek; rámutat, hogy az éhínség felszámolása ennek megfelelően függ a kistermelőknek nyújtott támogatástól, amelynek célja, hogy elegendő élelmiszert termeljenek maguk és családjuk számára; emlékeztet továbbá, hogy e mezőgazdasági kistermelők javarészt nők; felszólít arra, hogy az élelmezésbiztonsággal kapcsolatos programterv valamennyi elemében érvényesítsék a nemek közötti különbségeket figyelembe vevő megközelítést; hangsúlyozza, hogy az alultápláltságot a várandós nőket és a kisgyermeket előtérbe helyező, bizonyítékokon alapuló fellépésekkel kell megelőzni és kezelni;
28. hangsúlyozza, hogy az egészségügyi rendszerek megerősítése érdekében egészségügyi programokat kell kialakítani és végrehajtani, figyelembe véve, hogy a globális gazdasági válság aláásta a HIV/AIDS, a tuberkulózis, a malária és az elhanyagolt trópusi betegségek terén elért előrelépéseket;
29. hangsúlyozza az anyák egészségének a gyermekágyi halálozási ráta csökkentése, a szexuális és reprodukív egészségügyi ellátáshoz és a családtervezéshez való általános hozzáférés elérése tekintetében történő javítására irányuló cél fontosságát; a nők egészségének javítására irányuló törekvések szerves részeként kiemeli a felvilágosítás és figyelemfelkeltés jelentőségét a szexuális és reprodukív egészség terén;
30. hangsúlyozza, hogy beiskoláztatásuktól fogva külön figyelmet kell fordítani a lányok és fiúk nemekkel összefüggő kérdésekkel kapcsolatos oktatására annak érdekében, hogy minden országban fokozatosan megváltozzanak a társadalmi sztereotípiák és a hozzáállás, valamint hogy a nemek közötti egyenlőség a társadalom alapelvevé váljon;
31. sürgeti, hogy az Unió által a millenniumi fejlesztési célok teljesítéséhez nyújtott humanitárius segílyt ténylegesen zárják ki az Egyesült Államok vagy más donorkok által a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatban alkalmazott megszorításokból, különösen azért, hogy a fegyveres konfliktusok során nemi erőszak áldozataivá vált nők és lányok számára hozzáférést biztosítsanak az abortuszhoz;
32. elismeri, hogy a tisztességes munka lehetősége képessé teszi a szegény háztartásokat a szegénységből való kiemelkedésre, és az egyének és családok fő eszköze arra, hogy önbizalmat szerezzenek, megélik a közösséghez tartozást, és módot ad a produktív közreműködésre; kéri, hogy a teljes és produktív foglalkoztatás és a tisztességes munka legyen a 2015 után fejlesztési menettrend központi célja, és kéri a cél támogatását a szegénységcsökkentésre és rezilienciára irányuló, jól megtervezett nemzeti szociális védelmi rendszerek végrehajtásán keresztül;

2013. június 13., csütörtök

33. hangsúlyozza, hogy az egészségügyi felvilágosítás és nevelés fontos eleme a jobb népegészségnek;
34. szorgalmazza, hogy fordítsanak különleges figyelmet a nem fertőző betegségek, például a rák elleni küzdelemre;
35. kéri, hogy a millenniumi fejlesztési célok 2015 utáni kerete mozdítsa elő a nők társadalmi szerepvállalását és a nemek közötti egyenlőséget azzal, hogy áthidalja a nemek közötti különbségeket az oktatás minden szintjén olyan egyedi célokkal, amelyek magukban foglalják a minőségi (alap-, közép- és felsőfokú) oktatáshoz és szakképzéshez való egyetemes hozzáférést és annak elvégzését egy fiatalbarát munkahelyteremtés-politikai környezetben, továbbá a nők körében az írástudatlanság felszámolását, az átfogó szexuális neveléshez való hozzáférést az iskolában és azon kívül;

III. Megfelelő kormányzás

36. hangsúlyozza, hogy a fenntartható fejlődés 2015 utáni kerete megköveteli a demokratikus kormányzás és az emberi jogok elvének tiszteletben tartását, továbbá hatékony, átlátható és elszámoltatható intézményeket valamennyi szinten, és egy erős, a demokratikus folyamatba módszeresen bevont civil társadalmat; ragaszkodik ahhoz, hogy a keretet olyan alapvető fogalmak vezéreljék, mint a részvételi demokrácia és az aktív polgárság a polgári és politikai jogok teljes körű és fokozottabb gyakorlásán keresztül;
37. felszólítja az EU-t, hogy ossza meg tapasztalatait és szakértelmét a fejlődő országokkal, hozzáférést biztosítva a fenntartható fejlődés releváns területeire vonatkozó ismeretekhez, különös tekintettel az uniós tagállamok átmenettel kapcsolatos tapasztalatainak hasznosítására;
38. úgy véli, hogy a folyamatban lévő tárgyalásokat és vitákat úgy kell kialakítani, hogy az új fejlesztési keretben tükröződjön a demokratikus irányítás melletti világos elkötelezettség, és ehhez tartsák is magukat;
39. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás, a közelmúltbeli élelmiszerár-válság és a globális pénzügyi válság mind kapcsolatba hozható a megfelelő globális irányítás hiányával; ennél fogva hangsúlyozza, hogy a globális kormányzásnak a 2015 utáni fejlesztési menetrend fő elemét kell képeznie;
40. sajnálatának ad hangot a globális kormányzás intézményei közötti koherencia hiánya miatt, különösen a többoldalú kereskedelmet, a pénzügyeket és a környezetvédelem struktúráit illetően; úgy véli, hogy miközben a globális kormányzási deficit arra indította az országokat, hogy regionális megoldásokat keressenek a régióspecifikus fejlesztési szükségletekre adott válaszként, az ilyen rendszerek koordinációt igényelnek a politika fragmentálódásának és a multilaterális rendszerekkel és nemzetközi szabványokkal való inkoherecia elkerülése érdekében; tágabb értelemben úgy véli, hogy a nemzeti erőfeszítések kiegészítése érdekében globális szintű fellépésre van szükség;
41. megjegyzi, hogy bár a millenniumi fejlesztési célok keretének formátuma lehetővé tette olyan konkrét és határidőhöz kötött célok kitűzését, amelyek statisztikailag megbízható mutatók segítségével nyomon követhetők, e célokkal kapcsolatban nincs felelősségvállalás; ezért óv attól, hogy egyenmegoldást alkalmazzanak, és úgy véli, hogy a globális célokat és célkitűzéseket a nemzeti és regionális összefüggésekhez és kiinduló körülményekhez kell szabni és hozzáigazítani;
42. rámutat arra, hogy a hatóságok valamennyi szinten létfontosságú szerepet játszanak egy fenntartható fejlesztési menetrend megvalósításában azáltal, hogy részt vesznek a szakpolitikai vitában, a kötelezettségvállalásokat jogszabályba ültetik át, felelősségre vonják a kormányzatokat a szociális, környezetvédelmi és igazságügyi területeken tett fellépéseikért, és a felelősségvállalás elvét tekintik kiindulási alapnak;
43. arra sürgeti a nemzetközi közösséget, hogy fordítson különös figyelmet egy olyan támogató és részvételen alapuló környezet kialakítására, amelyen belül a civil társadalmi szervezetek, a magánszféra, a humanitárius alapítványok és más független fejlesztési partnerek, továbbá a nemzeti parlamentek és a helyi hatóságok helyi, nemzeti és regionális szinten teljesíthetik a szakpolitikák tervezésében és ellenőrzésében betöltött szerepüket, hogy megfelelő szerepet vállaljanak a 2015 utáni keretben;
44. szorgalmazza, hogy tegyék lehetővé a fiatalok – különösen a lányok és fiatal nők – számára, hogy kulcsszerepet kapjanak a 2015 utáni keretben, emlékeztetve arra, hogy a fiatalok kormányzásban való részvétele széles körű előnyökkel járhat, ideértve a demokratikus döntéshozatali struktúrák és folyamatok erősítését, valamint a fiatalok és közösségeik jólétének javítását;

2013. június 13., csütörtök

Az emberi jogokon alapuló megközelítés

45. kéri, hogy az emberi jogi elvek képezzék a 2015 utáni keret alapját, amelynek foglalkoznia kell különösen az egyenlőtlenség, a káros tradicionális gyakorlatok, a megkülönböztetés, a nemi alapú erőszak, valamint a társadalom perifériára szorult és a hátrányos helyzetű tagjai részvételének és szerepvállalásának kérdéseivel, különös figyelmet fordítva a fiatalok, a nők, a migránsok, a HIV-ben szenvedők, a kasztalapú megkülönböztetéstől szenvedő csoportok, a szexuális kisebbségek és a fogyatékkal élők jogaira;

46. kéri ezzel összefüggésben egy önálló cél meghatározását a nők és lányok által tapasztalt, tartós egyenlőtlenség kezelésére, erősítve a szükséges politikai akaratot, erőforrásokat és felelősségvállalást a fenntartható és hatékony cselekvés létrehozása érdekében;

47. hangsúlyozza, hogy a 2015 utáni politikai menetrendnek választ kell adnia az emberi jogokon alapuló megközelítésre, amely felöleli a szociális és gazdasági jogokat, miközben kiterjed a békével és biztonsággal kapcsolatos polgári és politikai jogokra, valamint a fejlődéshez való jogra;

48. javasolja az egyenlőségre vonatkozó átfogó cél kialakítását;

49. arra ösztönzi az Uniót, hogy támogassa a fejlődő országokat politikai akaratuk megerősítésében, valamint az emberi jogokra vonatkozó jogi eszközök ratifikálási és végrehajtási szintjének javítására irányuló erőfeszítéseik fokozásában, hogy megtiltsák a hátrányos megkülönböztetést vagy az egyéb, koron, nem, fajon, etnikai hovatartozáson, kaszton, kulturális irányultságon, vallási hovatartozáson, meggyőződésen, családi állapoton, fogyatékoságon, HIV-fertőzésen, nemzeti eredeten, migráns jogálláson, nyelvi készségeken, szexuális irányultságon, nemi identitáson, illetve egyéb tényezőkön vagy státuszon alapuló jogi, politikai, szabályozási akadályt és büntető rendelkezést; arra is ösztönzi az Uniót, hogy támogassa a fejlődő országokat a megfelelő szociális védelmi alaprendszerek bevezetésében;

50. sürgeti, hogy a nemek közötti egyenlőség előmozdítása érdekében valamennyi ország ratifikálja a nőekkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló ENSZ-egyezményt;

Béke, biztonság és fejlesztés

51. hangsúlyozza, hogy a fegyveres konfliktusok és a konfliktus utáni helyzetek a fejlődés és a szegénység csökkentésének fő akadályai közé sorolhatók, és fenyegetik a demokráciát; ugyanígy hangsúlyozza, hogy a béke és biztonság, a fejlődés és az emberi jogok összefüggenek és kölcsönösen erősítik egymást; ösztönzi ezért az Uniót, hogy a konfliktusmegelőzés megerősítése érdekében alkalmazza az összes vonatkozó eszközt, mint az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatát vagy a Cotonoui Megállapodás keretében előírt eszközöket;

52. e tekintetben felhív a kapacitásépítés prioritások körébe történő felvételére a konfliktus által sújtott és instabil államokban; úgy véli, hogy a fejlesztési segélyezés hatékonyságáról Puszanban megrendezett negyedik magas szintű találkozáson elindított, a törekeny helyzetű államokban való szerepvállalásra vonatkozó új terv mintáján alapuló, eredményes nemzetközi partnerségek, az uniós tagállamok átmenettel kapcsolatos tapasztalatain alapuló tudásmegosztási és kapacitásfejlesztési módszerek szükségesek ezen államok stabilizálásához és fejlődéséhez;

53. felszólítja az EU-t, hogy továbbra is mélyrehatóan foglalkozzon a törekeny helyzetű államokkal, integrált válaszokat adva, összekapcsolva a fejlesztési politikákat, a humanitárius segélyeket, a katasztrófakockázat-csökkentéséhez való hozzájárulást, a konfliktusmegelőzést és az államépítést;

54. úgy véli, hogy a 2015 utáni keretben tükröződnie kell a Puszanban egyeztetett béketeremtési és államépítési céloknak;

55. hangsúlyozza, hogy a 2015 utáni keretnek foglalkoznia kell az erőszakkal és a hátrányos megkülönböztetéssel, különösen a lányokkal és nőekkel szembeni szexuális erőszakkal, és ki kell alakítani vagy meg kell erősíteni a mindenki számára elérhető, átfogó védelmi rendszereket;

IV. Fenntarthatóság

56. felhívja az Uniót, hogy integrált és átlátható módon járuljon hozzá a társadalmi és környezetvédelmi területen a fenntartható fejlesztési célok és a 2015 utáni időszakra szóló fejlesztési célok közötti összhang megerősítéséhez;

2013. június 13., csütörtök

57. hangsúlyozza, hogy a kívánt végeredmény „egyetlen fejlesztési menetrend”, elkerülve a párhuzamos erőfeszítéseket és forráshasznosítást; hangsúlyozza, hogy mivel a környezeti és fejlesztési kérdéseket globális szinten hajlamosak külön kezelni, az EU-nak új utakat kell keresnie e megosztottság áthidalására, és hidat kell építenie e szorosan összefüggő területek között, többek között intézményi szempontból is;

58. hangsúlyozza, hogy a fenntarthatóság kiemelkedő kihívás, melynek kudarca valószínűleg az emberi fejlődés minden dimenzióját fenyegeti; elismeri különösen azt, hogy a szegénység elleni küzdelemre irányuló keretben elválaszthatatlan kapcsolat áll fenn az élelmiszer, az energiához való fenntartható és biztonságos hozzáférés, a víz, a fenntartható földhasználat, a természeti erőforrások hatékony hasznosítása, a tengeri környezet és más ökoszisztémák védelme és a biológiai sokféleség, valamint az erdőirtás és az éghajlatváltozás hatásainak csökkentése, a hatásokhoz való alkalmazkodás és a katasztrófakockázat csökkentése, a fenntartható termelés és fogyasztás, a társadalmi integráció és a tisztességes munka között;

59. rámutat arra, hogy a biztonságos ivóvízhez és csatornázáshoz – mint az összes cél eléréséhez szükséges horizontális alapvető társadalmi szolgáltatáshoz –, valamint a korszerű, megbízható, megfizethető, éghajlatbarát és fenntartható energetikai szolgáltatásokhoz való egyetemes hozzáférés előmozdítása minden egyén számára kulcsfontosságú mozgatórugója a szegénység felszámolásának és az inkluzív, fenntartható növekedésnek;

60. hangsúlyozza, hogy az energiabiztonság olyan stratégiák végrehajtását teszi szükségessé, amelyek a források, többek között a napenergia diverzifikálásán, az ökoszisztémák és a természeti erőforrások védelmén, a katasztrófák kockázatainak csökkentésén, az integrált vízkészlet-gazdálkodáson, valamint a piacok és infrastruktúrák javításán, illetve szabályozási intézkedéseken alapulnak;

61. konkrét fellépést is kér az egészséges tengeri ökoszisztémák, a fenntartható halászat és akvakultúra támogatása és fejlesztése terén, amelyeknek fontos szerepe lehet az élelmezésbiztonságban, a táplálkozásban és a fenntartható mezőgazdaságban;

62. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az új fejlesztési menetrendben rögzített differenciálás elvét megfelelően hajtsák végre; sürgeti a felemelkedő országokat, hogy vállalják felelősségüket a javak polgáraik közötti, állami költségvetésen keresztül történő újraelosztásában, hogy kiemeljék őket a szegénységi részből;

V. A 2015 utáni fejlesztési keretre vonatkozó uniós álláspont felé

A 2015 utáni időszakra szóló millenniumi fejlesztési célok finanszírozása

63. emlékeztet azon kötelezettségvállalásra, miszerint 2015-ig a bruttó nemzeti jövedelem (GNI) 0,7 %-át a hivatalos fejlesztési támogatásra (ODA) fordítják; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a jövőbeli keretben legalább fenntartsák a finanszírozás említett szintjét, és felszólítja az összes tagállamot, hogy ezt kötelező jogszabályban vezesse be, és e cél elérése érdekében fogadjon el többéves költségvetési menetrendet;

64. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az Uniónak olyan költségvetése legyen, amely képes eleget tenni az előtte álló kihívásoknak, különösen válság idején és a fejlesztés finanszírozása tekintetében; e tekintetben – és annak érdekében, hogy az uniós költségvetés többé ne legyen csak a kifizetési előirányzatok foglya – kéri olyan saját források létrehozását, mint például a pénzügyi tranzakciós adó, amelynek egy részét az uniós költségvetés IV. fejezetéhez kellene rendelni;

65. ragaszkodik ahhoz, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelem és a hatásaihoz való alkalmazkodás finanszírozása valóban kiegészítse a meglévő kötelezettségvállalásokat; ezért felszólítja az EU-t egy olyan javaslat megtételére, hogy a hivatalos fejlesztési támogatáson kívüli finanszírozási forrásokat rendeljék az éghajlatváltozással kapcsolatos finanszírozáshoz, lehetővé téve, hogy a 2015 utáni viták pontosítsák a hivatalos fejlesztési támogatás szerepét, és hozzáigazítsák a finanszírozást a szegénység fenntartható felszámolásához;

66. felhívja a Bizottságot, hogy folytasson intenzívebb megbeszéléseket valamennyi érdekelt féllel a finanszírozási mechanizmusokról annak érdekében, hogy a 2015 utáni fejlesztési környezetben is eleget tehessenek a pénzügyi igényeknek;

67. emlékeztet arra, hogy az ENSZ 2012. évi fejlesztési együttműködési fórumán egyértelműen hangsúlyozták, hogy nagyobb fokú koordinációra, nem pedig versengésre van szükség a különféle támogatási mechanizmusok és adományozók között; felhívja az EU-t, hogy népszerűsítse a segélyezési hatékonyság menetrendjét, mivel az EU és a tagállamok közös felelőssége a segélyek elaprózódásának csökkentése;

2013. június 13., csütörtök

Innovatív finanszírozási mechanizmusok

68. felszólítja a Bizottságot, hogy globális szinten folytassa az együttműködést a többi adományozóval a további innovatív fejlesztésfinanszírozási mechanizmusok kidolgozása terén, mivel azok az új partnerségekkel együtt létfontosságú szerepet játszanak majd az új fejlesztési környezetben, a fenntartható fejlődés érdekében kiegészítve a finanszírozással kapcsolatos egyéb forrásokat és kompromisszumokat; egyben emlékezteti a pénzügyi tranzakciós adó létrehozását elfogadó uniós tagállamokat, hogy e források egy részét fordítsák a fenntartható fejlődésre és az éghajlatváltozás elleni küzdelemre;

69. rámutat arra, hogy az Uniónak elő kell mozdítania a finanszírozás integrált és kiegészítő jellegű megközelítését, egyebek mellett a köz- és magánszféra közötti partnerségek révén;

70. felszólítja az EU-t, hogy nemzetközi szinten ösztönözze a szociális, etikus és környezetbarát közbeszerzést a 2015 utáni keret végrehajtásának eszközeként;

71. felhívja az Uniót, hogy megfelelően értékelje a kölcsönök és vissza nem térítendő támogatások ötvözésének mechanizmusait, különösen a fejlesztés és pénzügyi kiegészítő jelleg, az átláthatóság és elszámoltathatóság, a helyi felelősségvállalás és az adóssághoz való viszony tekintetében, mielőtt a továbbiakban is fejleszti a kölcsönök és a vissza nem térítendő támogatások ötvözését a fejlesztési célú finanszírozási források növelése és a mikrohitel előmozdítása érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen közzé a szegénység csökkentésére irányuló összehangolt stratégián alapuló iránymutatásokat és pontos kritériumokat, amelyeknek az új szabályok végrehajtásakor egyértelmű fenntartható fejlesztési hatásuk van;

A hazai bevételeknek a hatékony adózás és a korrupció elleni harc révén történő növelése

72. megismétli azon kérését, hogy a korrupció, a pénzmosás, az adóparadicsomok, az illegális tőkemozgások és a káros adózási struktúrák elleni küzdelmet tegyék a nemzetközi pénzügyi és fejlesztési intézményekre vonatkozó uniós napirend kiemelt prioritásává annak érdekében, hogy a fejlődő országok növelhessék belföldi bevételeiket;

73. hangsúlyozza, hogy sürgős szükség van a hazai erőforrások fokozottabb mobilizálására, és ezért felhívja az Uniót és a nemzetközi közösséget, hogy erősebben támogassa a fejlődő országokat egy hatékony költségvetési politika és fenntartható adóalap kialakításában, valamint a közigazgatási alkalmazottak kapacitásainak, készségeinek és képzéseinek fejlesztésében, annak érdekében, hogy kezelni tudják a jogellenes pénzmozgást, az adóelkerülést, az adókijátszást, a csalást, és javítsák az adók beszedését;

74. emlékeztet arra, hogy a pénzügyi beszámolás minősége kulcsfontosságú az adókijátszás elleni eredményes küzdelemhez; hangsúlyozza ezért annak fontosságát, hogy teljessé tegyék a vállalati haszonról és a befizetett adókról szóló beszámolók átláthatóságát, különösen olyan társaságok esetében – de nem csak ezekre szorítkozva –, amelyek természeti erőforrások kiaknázásában érintettek; kéri ezért a Bizottságot, hogy mozdítsa elő egy olyan követelménynek a Nemzetközi Számviteli Standard Testület nemzetközi pénzügyi beszámolási standardjába történő felvételét, hogy minden multinacionális vállalatnak országokénti bontásban be kelljen számolnia jövedelméről és a fizetett adóról; emlékeztet rá, hogy ez a kérés összhangban van a multinacionális vállalatok társadalmi felelősségvállalása fokozásának szükségességével;

Felügyeleti mechanizmusok és mutatók

75. hangsúlyozza annak égető szükségét, hogy áttérjenek a fejlődés mennyiségi és minőségi mérésének megfelelő kombinációjára;

76. rámutat arra, hogy a jólét és a fejlődés elérése érdekében, valamint az újonnan megjelenő társadalmi és környezeti kihívások kezeléséhez a GDP-től eltérő, új mutatókra van szükség, ezért azok körébe például a humán fejlettségi mutatót, a szegénységi küszöb alatt élők százalékos arányát, a szegénységi rés-arányt és a Gini-együtthatót is be kell illeszteni;

77. rámutat arra, hogy a teljesítményre és eredményekre is kiterő, egyértelmű és mérhető mutatók létfontosságúak többek között a szegénység felszámolása terén, valamint a gazdasági és társadalmi fejlődés szempontjából elért haladás nyomon követéséhez, illetve az arról szóló jelentéstételhez, és azoknak a nemek közötti egyenlőség, a foglalkoztatás, a szociális védelem (pl. az egészségügyi ellátáshoz és nyugdíjakhoz való hozzáférés, a munkanélküliség kockázatával szembeni védelem, és a konkrét megélhetéstől való megfosztással szembeni védelem a nőknek, gyermekeknek és időseknek), a fogyatékosok, a migráció és a kisebbségek vonatkozásában fennálló helyzetre is ki kell terjedniük;

78. felszólítja az EU-t, hogy dolgozza ki a vonatkozó kiindulópontokat, mutatókat és célokat a politikák fejlesztési célú koherenciája hatásának mérésére;

2013. június 13., csütörtök*Magánszektor*

79. hangsúlyozza, hogy végre kell hajtani az ENSZ üzleti és emberi jogokra irányadó elveit; ennek alapján felszólít minden országot, hogy hozzanak létre valódi üzleti szabályozási keretet, amely a teljes körű és produktív foglalkoztatás és a tisztességes munka előmozdítására, az emberi jogok – többek között a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet normáinak – tiszteletben tartására, valamint az átláthatóságra és a szociális és környezetvédelmi normákra irányul;

80. úgy véli, hogy a magánszektorban nyújtott támogatás alapvető célját annak kell képeznie, hogy a fejlődő országokban kiemeljék az embereket a szegénységből, és segítsenek megerősíteni a magánszektor, mivel ennek hiánya kiegyensúlyozatlan fejlődéshez és növekedéshez vezet;

81. szorgalmazza, hogy a fejlődő országokban termelő létesítményekkel rendelkező európai uniós székhelyű vállalkozások kötelezzék el magukat az emberi jogok és szabadságjogok, a szociális és környezetvédelmi normák, a nemek közötti egyenlőség, az alapvető munkaügyi normák és a nemzetközi megállapodások tiszteletben tartása, valamint az átlátható adófizetés mellett;

82. rámutat a magántulajdon védelmének fontosságára annak érdekében, hogy erősödjön a befektetési környezet és a jogállamiság;

83. hangsúlyozza, hogy jóllehet a magánszektor létfontosságú szerepet játszik a gazdaságban, elsődlegesen az állam feladata, hogy alapvető minőségi szolgáltatásokat biztosítson polgárai számára, és ezért hozzájáruljon a szegénység elleni küzdelemhez;

84. hangsúlyozza, hogy a köz- és magánszektor szereplőinek új módszereket kell találniuk érdekeik, képességeik és erőfeszítéseik társítására annak érdekében, hogy hozzájáruljanak a 2015 utáni menetrend megvalósításához;

85. kiemeli, hogy a gazdasági növekedésnek fenntarthatónak és inkluzívnak kell lennie, továbbá hozzá kell járulnia a termelőkapacitások erősítéséhez és tisztességes munkahelyek létrehozásához, hogy lehetővé tegye a fejlődő országok gazdasági átalakulását; kéri nemzeti szinten meghatározott szociális védelmi alapszervek létrehozását a fejlődő országokban, és a gyermekmunka minden formájának beszüntetését;

86. rámutat, hogy a méltányos kereskedelem olyan párbeszéd, átláthatóságon és tiszteleten alapuló partnerség, amelynek célja a méltányosabb nemzetközi kereskedelem⁽¹⁾; úgy véli, hogy a méltányos kereskedelem a sikeres partnerség példája, melyben a világ számos érdekelt fele az ellátási lánc különböző szakaszaiban biztosítja a hátrányos helyzetben lévő termelők piacra jutását, garantálja a fenntartható megélhetést, tiszteletben tartja a munkaügyi normákat, fokozatosan megszünteti a gyermekmunkát, és ösztönzi a környezetbarát gazdálkodást és termelési gyakorlatokat;

A politikák fejlesztési célú koherenciája (PCD) és az adományozók közötti koordináció

87. felhívja az Uniót, hogy a továbbiakban is fordítson fokozott figyelmet különösen az alábbi kiemelt területekre, biztosítva, hogy a politikák fejlesztési célú koherenciája szilárdan beépüljön a 2015 utáni keretbe: kereskedelmi és pénzügyi, egészségügyi és oktatási, éghajlat-változási, a természeti erőforrásokkal foglalkozó, mezőgazdasági, halászati, egészségügyi ellátási, táplálkozási, élelmezésbiztonsági, migrációs, energetikai, valamint a békét, a biztonságot és az emberi jogokat érintő politikák;

88. rámutat arra, hogy a kereskedelem alapvető hajtóereje lehet a szegénység csökkentésének, nagyobb egyenlőséget és átláthatóságot biztosítva, és előmozdítva a fenntartható humán fejlődést és a gazdasági növekedést; szorgalmazza, hogy az EU e tekintetben biztosítsa, hogy kereskedelempolitikája összhangban álljon az EU fejlesztési céljaival;

89. úgy véli, hogy miközben a millenniumi fejlesztési célok mindenképpen sikeresek voltak abban, hogy jobban reflektorfénybe helyezték a fejlesztési segílyt, a pusztán a segélyezésre koncentráció túl szűk körű megközelítés; megítélése szerint új megközelítésre van szükség, amely felöleli a globális irányítást, jobban összpontosítva a politikák fejlesztési célú koherenciájára és a globális közjavak nyújtására;

⁽¹⁾ A Méltányos Kereskedelem Világszervezete által elfogadott, a méltányos kereskedelem elveiről szóló chartában meghatározottak szerint.

2013. június 13., csütörtök

90. meggyőződése, hogy a 2015 utáni fejlesztési menetrendnek azonosítania kell az alapvető globális közjavakat, rögzítenie kell azok finanszírozási módját, és meg kell határoznia, hogy mely globális intézmény lehet elszámoltatható azok nyújtásáért;

91. álláspontja, hogy a politikák fejlesztési célú koherenciájának Európában és azon kívül is túl kell lépnie a „ne ártson” szemléleten, és el kell indulnia egy integráltabb megközelítés felé, amely a nemzetközi kereskedelmet, a környezetvédelmet és a nemzetközi pénzügyi rendszert olyan globális közpolitikaként értelmezi, amely segít erősíteni a globális fejlesztési célkitűzéseket; ebben az összefüggésben támogatja az Egyesült Nemzetek rendszerén belül egy Globális Gazdasági Tanács létrehozásának ötletét;

92. rámutat arra, hogy a politikák fejlesztési célú koherenciája csak közös erőfeszítések útján, valamint a fejlett és fejlődő gazdaságok, a feltörekvő gazdaságok és a nemzetközi szervezetek aktív közreműködése révén érhet el valós és hatékony eredményeket;

93. hangsúlyozza, hogy a jövőbeli fejlesztési keretnek hivatkozni kell a segélyezésre és a „fejlesztési hatékonyság” fogalmára; különösen úgy véli, hogy a „segélyezési hatékonyság” „fejlesztési hatékonysággá” alakítása magával vonja a fejlesztési segély, a globális közjavak nyújtására adott támogatás és a meglévő irányítási struktúrák kiigazításának összekapcsolását, hogy növeljék a globális kihívásokra való reagálóképességüket;

94. arra sürgeti az Uniót, hogy egyfajta hajtóerőként, integrált és átlátható módon biztosítsa a kiegészítő jelleget és a feladatok megosztását a fejlesztési folyamaton belül, többek között a közös programozás fokozottabb használatával;

A 2015 utáni keretre vonatkozó átfogó iránymutatás

95. üdvözli a „Méltó életet mindenkinek” című, 2013. február 27-i, ambiciózus és kezdeményező bizottsági közleményt;

96. hangsúlyozza, hogy az alábbi elveket kell figyelembe venni, amikor az új fejlesztési keretről szóló tárgyalásokat szem előtt tartva sor kerül az egységes uniós álláspont kialakítására:

- a) a 2015 utáni fejlesztési menetrendet úgy kell megalkotni, hogy az tükrözze a globális, regionális nemzeti és helyi szinten kialakult új körülményeket és kihívásokat;
- b) a jövőbeli menetrend meghatározását a fejlődő és közepes jövedelmű országok teljes körű részvételével és felelősségvállalásával kell irányítani, ugyanakkor a létrehozott új felelősségi köröket és terheket egyenlően, de igazságosan kell megosztani valamennyi ország között;
- c) a jövőbeli menetrendnek nagyra törőnek, egyetemesnek, globális jellegűnek, sokrétűnek és rugalmasnak kell lennie, egyszerű, tömör, cselekvésorientált, a helyi nemzeti és regionális összefüggésekhez igazított és könnyen közvetíthető, az egyes országok igényeihez igazított célokkal, emellett pedig korlátozott számú konkrét célt és mérhető célkitűzéseket kell tartalmaznia;
- d) létfontosságú a kölcsönös felelősség, az elszámoltathatóság, az átláthatóság, a demokrácia, az emberi jogok, a felelősségvállalás, a jó kormányzás, a jogállamiság, a béke és a biztonság, a méltányosság és igazságosság, valamint a nemek közötti egyenlőség elvének tiszteletben tartása, továbbá a jövőbeli menetrendben ezek általános érvényesítésének biztosítása;
- e) a jövőbeli célok sikere adott esetben azon múlik, hogy az összes fejlődő ország mennyire képes eleget tenni az állampolgárai jólétével kapcsolatban tett felelősségvállalásának, és mennyire képes arra, hogy a leginkább kiszolgáltatott egyéneket kiemelje a szegénységből, és küzdjön az egyenlőtlenség ellen, mindeközben tiszteletben tartva az emberi jogi elveket;
- f) külön figyelmet kell szentelni a társadalom minden szintjén a nemek közötti egyenlőség és a lányok és nők társadalmi szerepvállalásának előmozdítására;
- g) rámutat arra, hogy az új keretnek egyesítenie kell a fenntartható fejlődés gazdasági, szociális és környezeti dimenzióját;
- h) a fejlesztés érdekében elengedhetetlen az összes lehetséges pénzügyi erőforrás és innovatív finanszírozási mechanizmus mozgósítása, különös figyelemmel az alábbiakra:
 - i. a korrupció, az adóparadicsomok, az adókijátszás, az adóelkerülés és az illegális tőkemozgások elleni küzdelem;
 - ii. a feltörekvő gazdaságok fejlesztési menetrend keretében vállalt feladatai, ösztönözve egyben a dél-dél és a háromoldalú együttműködést;

2013. június 13., csütörtök

- iii. a felügyeleti mechanizmusok javítása;
 - iv. hivatalos fejlesztési támogatás; és
 - v. a politikák fejlesztési célú koherenciája;
- i) biztosítani kell, hogy az új keret magában foglalja a nemzeti kormányzati szinten túli partnereket is, hogy támogató környezetet teremtsen a valóban demokratikus felelősségvállalás és a civil társadalom előmozdítása érdekében;
- j) a politikák fejlesztési célú koherenciája mindenképpen elengedhetetlen a jövőbeli keret sikeréhez, figyelembe véve a szegénység változó jellegét és a nemzeti politikák globális szinten kifejtett hatásait;
- k) világos elszámoltathatósági mechanizmusokra van szükség annak biztosítása érdekében, hogy az országok eleget tegyenek kötelezettségvállalásaiknak, és ténylegesen leküzdjék a szegénységet és a fenntarthatósági kihívásokat, amelyekkel a 2015 utáni keret foglalkozni;

o
o o

97. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek és az Egyesült Nemzetek Szervezete főtitkárnak.

P7_TA(2013)0284

A jogállamiság Oroszországban

Az Európai Parlament 2013. június 13-i állásfoglalása a jogállamiságról Oroszországban (2013/2667(RSP))

(2016/C 065/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Oroszországról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen az oroszországi jogállamiságról szóló 2011. február 17-i ⁽¹⁾, az oroszországi igazságügy politikai célú felhasználásáról szóló 2012. szeptember 13-i ⁽²⁾, valamint az Európai Parlamentnek az EU és Oroszország közötti új megállapodásról folytatott tárgyalásokkal kapcsolatos, a Tanácshoz, a Bizottsághoz és az Európai Külügyi Szolgálathoz intézett ajánlásait tartalmazó 2012. december 13-i állásfoglalására ⁽³⁾;
- tekintettel az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészt az Orosz Föderáció közötti meglévő partnerségi és együttműködési megállapodásra (PEM), valamint az új EU–Oroszország megállapodással kapcsolatos, folyamatban lévő tárgyalásokra,
- tekintettel a 2010-ben elindított modernizációs partnerségre, valamint arra, hogy az orosz vezetés kinyilvánította elkötelezettségét a jogállamiság mint Oroszország modernizációjának alapja iránt,
- tekintettel Oroszország alkotmányára, különösen annak 118. cikkére, amely kimondja, hogy az igazságszolgáltatást az Oroszországi Föderációban kizárólag bíróságok végzik, és 120. cikkére, amely a bírák függetlenségéről rendelkezik, akik kizárólag az orosz alkotmánynak és a szövetségi jogszabályoknak vannak alávetve,
- tekintettel az EU éves jelentésére az emberi jogokról és a demokrácia helyzetéről a világban,
- tekintettel a 2013. június 3–4-i EU–Oroszország csúcstalálkozó eredményeire, valamint a 2013. május 19-i emberi jogi konzultációkra,

⁽¹⁾ HL C 188. E, 2012.6.28., 37. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0352.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0505.

2013. június 13., csütörtök

- tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének a GOLOS egyesülettel, az Oroszországi Föderációban a nem kormányzati szervezetek helyzetével és a Magnyickij-üggyel kapcsolatos nyilatkozataira,
 - tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló egyezményre, az emberi jogok védelmezőiről szóló ENSZ-nyilatkozatra, valamint „Az egyének, a csoportok, és a társadalmi szervek joga és felelőssége az egyetemesen elismert emberi jogok és alapvető szabadságjogok elősegítésére és védelmére” című ENSZ-nyilatkozatra,
 - tekintettel arra, hogy 2009-ben a gondolatszabadságért járó Szaharov-díjat a Memorial nevű orosz nem kormányzati szervezetnek ítélte oda, amely többek között az oroszországi politikai foglyok jogaiért küzd, továbbá tekintettel arra, hogy az Európai Parlamenten belül növekszik a Memorial szervezet támogatottsága, hogy jelöljék a Nobel-békedíjra;
 - tekintettel a Velencei Bizottságnak a gyülekezéssről, gyűlésekről, tüntetésekről, felvonulásokról, sztrájkokról, a szabálysértési törvényről szóló 65. orosz szövetségi törvénnyel kapcsolatos 2012. június 8-i, a szélsőséges tevékenységek elleni küzdelemre vonatkozó orosz szövetségi törvényről és a Szövetségi Biztonsági Szolgálatra vonatkozó orosz szövetségi törvényről szóló véleményeire,
 - tekintettel eljárási szabályzata 122 cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel az Európai Unió továbbra is elkötelezett az EU és Oroszország közötti kapcsolatok további, a demokratikus alapelvek iránti mély elkötelezettség, valamint az alapvető és emberi jogok, a jogállamiság, a szólásszabadság, a véleménynyilvánítás és a gyülekezés szabadsága, az emberi méltóság és egyenlőség tiszteletben tartása alapján való mélyítése és fejlesztése mellett, a modernizációs partnerségben foglalt alapelvekkel összhangban;
- B. mivel Oroszország az Európa Tanács és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) tagjaként és az ENSZ-nyilatkozatok aláíró feleként elkötelezte magát az emberi jogok, az alapvető szabadságok, valamint a jogállamiság védelme és előmozdítása mellett;
- C. mivel továbbra is igen aggasztóak az Oroszországi Föderációban végbemenő, az emberi jogok tiszteletben tartásával és védelmével, valamint a közös megegyezéssel létrehozott demokratikus elvekkel, szabályokkal és eljárásokkal kapcsolatos fejlemények;
- D. mivel az offline és online sajtó- és médiaszabadság egy demokratikus és nyílt társadalomban döntő jelentőségű, valamint alapvető fontosságú a korrupció elleni küzdelem, az emberi jogok és a jogállamiság megőrzése szempontjából; mivel a független sajtó a véleménynyilvánítás szabadságának kollektív kifejezési eszközeként és a demokrácia őrzőjeként a média területének egyik kulcsszereplője;
- E. mivel az elmúlt években számos per és bírósági eljárás – például Szergej Magnyickij, Mihail Hodorkovszkij és Anna Politkovszkaja ügye – miatt kétségek merültek fel az Oroszországi Föderáció igazságszolgáltatási intézményeinek függetlensége és pártatlansága tekintetében; mivel a fent említett, nagy nyilvánosságot kapott ügyek csak az Oroszországon kívül legismertebb esetei annak, hogy az orosz állam rendszeresen képtelen fenntartani a jogállamiságot és biztosítani az igazságszolgáltatást a polgárok számára;
- F. mivel Alekszej Navalnij – kiemelkedő ügyvéd, a korrupcióellenes kampány szószólója, civil társadalmi aktivista – ellen jelenleg bírósági eljárás zajlik Oroszországban, elmondása szerint politikai indíttatású vádakkal, amelyeknek célja, hogy a kormánnyal szemben álló egyik leghíresebb ellenzékiként megbüntessék; mivel Navalnij az orosz államapparátus legmagasabb szintjein mutatott rá az általánosan elterjedt korrupcióra;
- G. mivel az ügyészek továbbra is üldözik azon ellenzékiet, akik 2012. május 6-án, a Putyin elnök beiktatását megelőző napon részt vettek a „Milliók menetében”; mivel megbízható független források szerint a Bolotnaja téren tartott megmozdulást erőszakkal verte szét a rohamrendőrség, a résztvevőkkel szemben aránytalan erőt és önkényes erőszakot alkalmazva; mivel az Elnöki Emberi Jogi Tanács, az emberi jogi ombudsman és egy ismert közéleti személyiségekből álló független vizsgálóbizottság is az orosz hatóságokat és rendőrséget vádolja az erőszakos cselekedetekért;

2013. június 13., csütörtök

- H. mivel az elmúlt hónapok során a politikai pártok regisztrációjáról, a nem kormányzati szervezetek finanszírozásáról, a gyülekezési jogról, a szélsőséges megnyilvánulásokról, a rágalmazásról és az internetes tartalomszűrés korlátozásáról szóló törvények elfogadása jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy Oroszországban egyre kedvezőtlenebb a civil társadalom fejlődéséhez szükséges környezet;
- I. mivel az orosz parlament 2012 júliusában olyan törvényt fogadott el, amely a politikai tevékenységet folytató és anyagilag külföldről támogatott nem kereskedelmi szervezeteket „külföldi ügynököknek” minősíti; mivel a nem kormányzati szervezetekről, valamint a gyülekezési szabadsághoz való jogról szóló törvényt a civil társadalom elnyomására, az ellentétes politikai nézetek elfojtására, valamint a nem kormányzati szervezetek, a demokratikus ellenzék és a média zaklatására használják fel;
- J. mivel a szövetségi hatóságok semmit sem tettek annak érdekében, hogy megakadályozzák a „homoszexuális propagandát” tiltó megkülönböztető jogszabályok hatálybalépését kilenc oroszországi régióban; mivel a Duma nemrégiben hasonló jogszabályt fogadott el nemzeti szinten;
- K. mivel az Elnöki Emberi Jogi Tanács tagjai elpanaszolták, hogy megfélemlítés, zaklatás éri őket, kihallgatják őket, munka- és lakóhelyükön házkutatást tartanak és ellenük az orosz bűnüldöző szervek egyéb intézkedéseket foganatosítanak;
- L. mivel az EU és Oroszország közötti kapcsolatok jövőbeli alakulására továbbra is rányomja a bélyegét, hogy Oroszország nem veszi teljes körűen figyelembe a demokratikus értékeket és nem erősíti a jogállamiságot;
1. emlékeztet annak fontosságára, hogy Oroszország az Európa Tanács tagjaként teljes mértékben tartsa be nemzetközi jogi kötelezettségeit és az emberi jogok európai egyezményében és a polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmányában rögzített alapvető emberi jogokat és jogállamiságot;
 2. aggodalmának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy a közelmúltban elfogadott elnyomó törvények és ezeknek az orosz hatóságok általi önkényes érvényesítése gyakran a nem kormányzati szervek, civil aktivisták, az emberi jogok védelmezői és a kisebbségek zaklatásához vezet;
 3. mélységes aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Oroszország nem tartja tiszteletben a szólás, a gyülekezés és az egyesülés szabadságának védelmére vonatkozó nemzetközi jogi kötelezettségeit, ami veszélyezteti az energikus orosz civil társadalom életképességét, illetve az Unióval történő együttműködését;
 4. ismételt csalódottságának ad hangot azon törvény miatt, amely a politikai tevékenységet folytató és az anyagilag külföldről támogatott nem kereskedelmi orosz szervezeteket „külföldi ügynököknek” minősíti; sürgeti az orosz hatóságokat, hogy hagyjanak fel a nem kormányzati szervezetek „külföldi ügynökként” történő bejegyzésével, amelyhez az a törvény szolgál alapul, amely az állami ellenőrzést a nem kormányzati szervezetekre terjeszti ki a politikai tevékenységek homályos meghatározásával, a nem kormányzati szervezetek megbélyegzésével, ellenséges környezetet teremtve a civil társadalom számára;
 5. úgy véli, hogy a széles körben elterjedt, célzott és erélyes ellenőrzések, a vagyonelkobzások és az állítólagosan külföldről kapott finanszírozás miatt az orosz nem kormányzati szervezetekre és aktivistákra kirótt közigazgatási bírságok elfogadhatatlanok és korlátozzák a gyülekezési szabadságot; bírálja továbbá a nemzetközi politikai alapítványokkal szembeni razziaikat és a velük szemben alkalmazott nyomást; rendkívül sajnálatosnak tartja, hogy néhány nem kormányzati szervezet – például a szentpétervári Memorial – ellen már pert indítottak, illetve egyesek – például a GOLOS és a Levada Központ – ellen már ítélet is született; aggodalmának ad hangot, hogy az oroszországi demokrácia kiépítésén munkálkodó nemzetközi nem kormányzati szervezetek, köztük nemzetközi intézetek ellen is vizsgálatot indítottak;
 6. sürgeti az orosz hatóságokat, hogy orvosolják ezeket az aggodalmakat azáltal, hogy a fent említett jogszabályokat összhangba hozzák a nemzetközi előírásokkal, Oroszország emberi jogokra vonatkozó nemzetközi és alkotmányos kötelezettségvállalásaival, ideértve a saját alkotmányában foglaltakat is, mindenképp a nem kormányzati szervezetek működése indokolatlan jogi, igazgatási és egyéb korlátozásainak megszüntetése révén;
 7. sürgeti a főképviselőt/alelnököt, az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy a következő többéves pénzügyi keretről folytatott jelenlegi tárgyalások, illetve a programozási időszak alatt vegye figyelembe a civil társadalom romló helyzetét, az egyéb nemzetközi támogatók kényszerű visszalépését, valamint az EU általi támogatásra irányuló növekvő igényeket, illetve, hogy ennek megfelelően, jelentős mértékben növelje a nem kormányzati szervezetek és a civil társadalom uniós pénzügyi támogatását;

2013. június 13., csütörtök

8. mély aggodalmát fejezi ki a „homoszexuális propagandára” vonatkozó szövetségi jogszabály – amely növelheti az LGBTI személyek hátrányos megkülönböztetését és az ellenük irányuló erőszakot – elfogadásából eredő negatív következmények miatt;

9. felhívja az orosz hatóságokat a politikai pluralizmus, a médiaszabadság, a jogállamiság, az igazságszolgáltatás függetlensége és pártatlansága, a szólás- és gyülekezési szabadság, beleértve az internetet is, a hatékony és független szakszervezetek, valamint a megkülönböztetésmentesség garantálására, mivel ezek a szükséges előfeltételei Oroszország olyan további fejlődésének és modernizációjának, amely során elismerik és védelmezik valamennyi állampolgár egyéni és kollektív jogait; emlékeztet arra, hogy a nemzetközi jogszabályok értelmében az államoknak kötelességük közvetlenül vagy közvetve támogatni a civil társadalmi tevékenységek finanszírozását, különösen a kedvező körülmények megteremtése révén, a civil társadalom függetlenségének akadályozása nélkül;

10. mély aggodalmának ad hangot a politikai indíttatású perekről, tisztességtelen eljárásokról és súlyos bűncselekmények – többek között gyilkosságok, zaklatások és egyéb erőszakos cselekmények – kivizsgálásának elmulasztásáról szóló beszámolóknak kapcsán, amelyek a Magnyickij-, a Hodorkovszkij-, a Poltkovszkaja- és egyéb ügyekben bizonyítást nyertek; sürgeti az orosz igazságügyi és büntetés-végrehajtási intézményeket, hogy feladataikat hatékonyan, pártatlanul és függetlenül hajtsák végre, hogy az elkövetőket bíróság elé állíthassák;

11. emlékeztet a Szergej Magnyickij ügyében érintett orosz tisztviselőkkel szembeni közös vízumkorlátozások bevezetéséről szóló ajánlására, és felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a halála után bűnvádi eljárás alatt álló Magnyickij halálában érintett valamennyi tisztviselő, illetve az Oroszországban súlyos emberi jogi jogsértést elkövető többi személy vonatkozásában vezessen be az egész EU-ra kiterjedő vízumtilalmat és fagyassza be ezek EU-ban található pénzeszközeit; hangsúlyozza, hogy e személyek nem részesülhetnek az EU és Oroszország között létrejövő vízumkötés megállapodás előnyeiből;

12. sürgeti a tagállamokat, hogy könnyítsék meg és kedvezően értékeljék az oroszországi politikai üldözöttek vízumkérelmét;

13. üdvözlö, hogy Anna Politovszkaja meggyilkolásának ügyében nemrégiben – lelövése után több mint hat évvel – újra megindították a bírósági eljárást, de osztozik abban az aggodalomban, miszerint valószínűtlen, hogy a per során fény derül a gyilkosság elrendelőjének személyére;

14. legmélyebb aggodalmának ad hangot Alekszej Navalnij ügye kapcsán, és sajnálatát fejezi ki az állítólagosan politikai indíttatású bűnvádi eljárás miatt; sürgeti az orosz hatóságokat, hogy minden jogot biztosítsanak számára, és hogy tárgyalása feleljen meg a tisztességes eljárás nemzetközileg elfogadott követelményeinek; e tekintetben felkéri az EU oroszországi delegációját és a tagállamok oroszországi misszióit, hogy kövessék figyelemmel az emberi jogok valamennyi védelmezőjének tárgyalását, ideértve Navalnij és mások ügyeit, különösen regionális szinten;

15. sürgeti Oroszországot, hogy a „Milliók menete” kapcsán adjon megbízást a Bolotnaja téri erőszakos cselekmények független kivizsgálására, és kiváltképp tisztázza a tüntetők ellen alkalmazott túlzott erőszakra vonatkozó állításokat; aggodalmát fejezi ki a Bolotnaja téri erőszakhoz kapcsolódó állítólagos politikai indíttatású bűnvádi eljárások miatt;

16. sürgeti az orosz hatóságokat, hogy biztosítsák az offline és online sajtó és média szabadságát, ösztönözzék a sokszínű médiakínálat kialakulását, tegyék lehetővé a médiaforumok, az újságírók és bloggerek számára, hogy függetlenül betölthessék kulcsszerepüket az orosz társadalomban, védelmezzék az információ szabad áramlását és biztosítsák a véleménynyilvánítási szabadságot; hangsúlyozza az információ szabadságára vonatkozó jogszabályok jelentőségét, amelyek munkájuk elvégzéséhez elengedhetetlenek az újságírók és a civil társadalom, mint a demokrácia őrői számára;

17. felszólítja Oroszországot, hogy mindenben működjön együtt az ENSZ Emberi Jogi Bizottságának különleges eljárásaiban, többek között azáltal, hogy oroszországi országlátogatásra irányuló állandó meghívást ad ki, illetve kedvező választ ad az ENSZ emberi jogi védelmezők védelmével, a gyülekezés és egyesülés szabadságával, valamint a véleménynyilvánítás szabadságával foglalkozó különmegbízottjai folyamatban lévő oroszországi hozzáférési felkéréseire; felszólítja Oroszországot, hogy fogadjon el ajánlásokat – az Emberi Jogi Bizottság Oroszországra vonatkozó egyetemes időszakos felülvizsgálata keretében – a nem kormányzati szervezetek munkáját érintő jogszabályok visszavonására vagy felülvizsgálatára, illetve az emberi jogi munkavégzés akadályozásának megszüntetésére;

2013. június 13., csütörtök

18. felszólítja a Tanácsot, hogy a Külügyek Tanácsa keretében fogadja el az oroszországi emberi jogi helyzetre vonatkozó következtetéseket, amelyek kulcsfontosságú támogatást nyújtanának mindazok számára, akik Oroszországban az emberi jogok védelmén munkálkodnak, ugyanakkor arra köteleznék a 27 EU-tagállamot és az uniós intézményeket, hogy közös üzenetet és megközelítést fogalmazzanak meg az oroszországi emberi jogi helyzet tekintetében;

19. sürgeti Oroszországot, hogy minden lehetséges intézkedést hozzon meg annak biztosítására, hogy az Elnöki Emberi Jogi Tanács valamennyi tagját és általánosságban az oroszországi emberi jogok védelmén munkálkodókat megóvják a zaklatástól és a megfélemlítéstől;

20. szorgalmazza, hogy a Tanács és a Bizottság elnöke, valamint az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője / az Európai Bizottság alelnöke továbbra is kövessék szoros figyelemmel ezeket az ügyeket, vessék fel a kérdéskört az Oroszországgal közös különböző fórumokon és találkozókön, és tegyenek jelentést a Parlamentnek az orosz hatóságokkal folytatott párbeszédéről;

21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, Oroszország kormányának és parlamentjének, az Európa Tanácsnak, valamint az Európai Biztonsági és Együtműködési Szervezetnek.

P7_TA(2013)0285

Azerbajdzsán: Ilgar Mammadov ügye

Az Európai Parlament 2013. június 13-i állásfoglalása Azerbajdzsánról: Ilgar Mammadov ügye (2013/2668(RSP))

(2016/C 065/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az azerbajdzsáni helyzetről szóló, és különösen az emberi jogokra és a jogállamiságra vonatkozó korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője, Catherine Ashton, és Štefan Füle biztos 2013. február 9-i közös nyilatkozatára Tofiq Yaqublu újságíró és a Musavat ellenzéki párt elnökhelyettese, valamint Ilgar Mammadov, a Republikánus Alternatíva (REAL) párt vezetője és elnökjelöltje letartóztatásáról,
- tekintettel Catherine Ashton és Füle biztos az azerbajdzsáni szólásszabadság korlátozásáról szóló, 2013. június 7-i közös nyilatkozatára,
- tekintettel az Európa Tanács főtitkára, Thorbjørn Jagland 2013. május 3-i nyilatkozatára az Ilgar Mammadov elleni új vádakról;
- tekintettel az Európa Tanács Helyi és Regionális Hatóságok Kongresszusának 2013. március 18-i nyilatkozatára,
- tekintettel 52 azerbajdzsáni civil szervezet közös nyilatkozatára, amelyben Ilgar Mammadov és Tofiq Yaqublu szabadon bocsátását kéri;
- tekintettel az EU és Azerbajdzsán közötti hivatalos kapcsolatra, amely 1999-ben kezdődött, és amelyet alátámaszt az európai szomszédságpolitika (ENP) cselekvési tervének végrehajtása, a keleti partnerség létrehozása, az EU-Azerbajdzsán társulási megállapodásról folyó tárgyalások és Azerbajdzsán részvétele az Euronest Parlamenti Közgyűlésen,
- tekintettel az EU és Azerbajdzsán közötti társulási megállapodásról szóló jelenlegi tárgyalásokra,

2013. június 13., csütörtök

- tekintettel az uniós külpolitika digitális szabadságra vonatkozó stratégiájáról szóló, 2012. december 11-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az európai szomszédságpolitika keretében Azerbajdzsánról készült, 2012-re vonatkozó 2013. március 20-i országjelentésre,
- tekintettel eljárási szabályzata 122 cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel Ilgar Mammadovot, az ellenzéki REAL mozgalom vezetőjét, és az Európai Tanács bakui Politikai Tudományok Iskolájának igazgatóját, valamint Tofiq Yaqublut, a Musavat ellenzéki párt elnökhelyettesét az azerbajdzsáni hatóságok 2013. február 4-én letartóztatták és azóta jogtalanul fogva tartják; mivel Ilgar Mammadovot azzal vádolják, hogy zavargásokat szított Ismaili városában, miután ott járt;
- B. mivel kezdeti előzetes letartóztatását kétszer meghosszabbították azzal a nyilvánvaló szándékkal, hogy rács mögött tartsák a közelgő választások idején; mivel az újabb jelentések szerint Ilgar Mammadovot büntetőcellába helyezték, ami aggodalmat kelt azzal kapcsolatban, hogy elkülönítik őt a többi rabtól;
- C. mivel az európai szomszédságpolitikai cselekvési terv elfogadása ellenére az általános emberi jogi helyzet Azerbajdzsánban az utóbbi néhány évben folyamatosan romlott, a nem kormányzati szervezetekre és a független médiára egyre nagyobb nyomás nehezedik, megfélemlítik őket, ami széles körben félelmet kelt az ellenzéki erők és az emberi jogi jogvédők, valamint a fiatalokkal és a társadalmi hálózatokkal foglalkozó aktivisták körében, és a fiatal újságírókat öncenzúrára kényszeríti;
- D. mivel Ilgar Mammadov letartóztatása előtt megerősítést nyert, hogy a REAL ellenzéki párt jelöltje lesz az azerbajdzsáni elnökválasztáson, amelyre 2013 októberében kerül sor;
- E. mivel Mammadov letartóztatását az emberijog-védők és a civil társadalom képviselői illegálisnak és politikai indíttatásúnak, valamint az ellenzék megfélemlítésére tett kísérletnek tartják;
- F. mivel az Európai Bizottság, az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése és az uniós kormányok komoly aggodalmuknak adtak hangot az eset kapcsán;
- G. mivel az Unió mély aggodalmának adott hangot a szelektív igazságszolgáltatás politikai célokra való felhasználásával kapcsolatban;
- H. mivel az Európa Tanács bakui képviselőjét nem engedték be a 2013. februári előzetes bírósági tárgyalásra, továbbá az Európa Tanács követségének csoportja számára, akik nemrég tettek látogatást Azerbajdzsánban, nem engedélyezték Ilgar Mammadov meglátogatását;
- I. mivel – mind az online, mind az offline– sajtó és a média szabadsága a demokratikus és nyitott társadalom alapvető tényezője, valamint alapvető fontosságú az emberi jogok és a jogállamiság védelme szempontjából;
- J. mivel az újságírók, a bloggerek, az aktivisták és más független gondolkodók továbbra is a szólásszabadságuk súlyos korlátozását tapasztalják Azerbajdzsánban, és koholt vádak alapján indítanak ellenük eljárást, zaklatják, megfélemlítik őket, valamint fizikai támadásoknak vannak kitéve;
- K. mivel Baku központjában 2006 óta gyakorlatilag betiltották a tüntetéseket, és nemrég új, szigorúbb büntetéseket vezettek be és meghosszabbították a bírósági eljárás nélküli fogva tartás időtartamát az engedély nélküli nyilvános gyűlések szervezői és résztvevői számára;
- L. mivel az azerbajdzsáni hatóságok nemrégiben kérelmezték az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet bakui missziójának leminősítését „projektkoordinációs iroda” státuszba, amely arra tett kísérletnek tűnik, hogy korlátozzák az EBESZ várható kritikáját a 2013 októberére tervezett elnökválasztással kapcsolatban;
- M. mivel Azerbajdzsán parlamentje, a Milli Mejlis a vállalt kötelezettségek ellenére a büntető törvénykönyv olyan módosításait fogadta el, amelyek három évig terjedő börtönnel sújtják az online rágalmazást, amely tovább akadályozza a független, pártatlan média létrejöttéhez szükséges feltételek kialakulását Azerbajdzsánban;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0470.

2013. június 13., csütörtök

- N. mivel Azerbajdzsán jelenleg tárgyalásokat folytat az Európa Tanács Velencei Bizottságával az ország rágalmazásra vonatkozó jogszabályainak reformjáról, amely szükséges az Emberi Jogok Európai Bírósága két, Azerbajdzsán elleni ítéletének végrehajtásához is; mivel azonban az Azerbajdzsáni Parlament új módosításokat fogadott el, amelyek megkönnyítik a rágalmazással kapcsolatos rendelkezések alkalmazását online véleménynyilvánítás esetén;
- O. mivel Azerbajdzsán tagja az Európa Tanácsnak és 2014-ben átveszi a soros elnökséget, valamint részes fele az emberi jogok európai egyezményének;
- P. mivel Azerbajdzsán tevékenyen részt vesz az európai szomszédságpolitikában és a keleti partnerségben, a társulási megállapodásról folyó tárgyalásokon, és a keleti partnerség együttműködési kezdeményezéseinek mélyítésében, alapító tagja az Euronestnek, továbbá elkötelezett az e két kezdeményezés alapvető elemét képező értékek, nevezetesen a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság tiszteletben tartása mellett;
- Q. mivel Azerbajdzsán új törvényeket fogadott el, amelyek kiszélesítik a becsületsértések meghatározását, szigorítják a nem kormányzati szervezetek finanszírozására vonatkozó szabályokat, és sokkal szigorúbb intézkedéseket vezetnek be a nyilvános gyülekezéssel kapcsolatos jogsértések esetében;
- R. mivel Azerbajdzsán a 2012–2013-as időszakra az ENSZ Biztonsági Tanácsának nem állandó tagja, és elkötelezte magát az ENSZ emberi jogi chartájában és az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában foglalt értékek fenntartása mellett;
- S. mivel 2013 fontos választási év Azerbajdzsánban, és az ország elkötelezte magát a demokratikus választások általános feltételeinek javítása mellett;
1. hangsúlyozza, hogy az emberi jogok, az alapvető szabadságjogok és a jogállamiság teljes körű tiszteletben tartása a keleti partnerség együttműködési keretének, valamint Azerbajdzsánnak az Európa Tanács és az EBESZ keretében tett kötelezettségvállalásai lényegét képezi;
 2. mélyen elítéli Ilgar Mammadov fogva tartását, és felhív azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátására, valamint az ellene folyó eljárás megszüntetésére, és sürgeti az azerbajdzsáni hatóságokat, hogy biztosítsák számára a vádak gyors, igazságos, átlátható és független vizsgálatát;
 3. felhívja az Európai Uniót, hogy segítse és továbbra is támogassa Azerbajdzsánt a demokrácia és a jogállamiság megszilárdítására, az igazságszolgáltatási és bűnüldözési rendszerek reformjára irányuló erőfeszítései során, különös tekintettel az emberi jogok védelmére;
 4. komoly aggodalmának ad hangot az emberi jogi aktivistáktól, valamint helyi és nemzetközi nem kormányzati szervezetektől a politikusok, aktivisták és újságírók elleni állítólagosan koholt vádak alkalmazásáról érkező jelentésekkel kapcsolatban;
 5. elítéli az ellenzéki pártok vezetői, tagjai, aktivistái, valamint újságírók, bloggerek megfélemlítését, letartóztatását, fogva tartását és büntetőeljárás alá vonását csupán nézetek kifejezése és – a nemzetközi normák szerinti – alapvető jogaik és szabadságjogaik gyakorlása miatt;
 6. kéri az azerbajdzsáni hatóságokat, hogy kétséget nem hagyó módon tiszteljék a – mind online, mind offline – sajtó és a média szabadságát, és biztosítsák a véleménynyilvánítás szabadságát;
 7. kéri az azerbajdzsáni hatóságokat a rágalmazásra vonatkozó jogszabályok reformjára, biztosítva, hogy a rágalmazást megfelelő bírságok kiadásával, és ne bebörtönzéssel büntessék;
 8. kéri a hatóságokat, hogy biztosítsák a gyülekezési szabadsághoz való jog teljes tiszteletben tartását az azerbajdzsáni nép számára;

2013. június 13., csütörtök

9. támogatja a folyamatban lévő tárgyalásokat, és emlékeztet azon álláspontjára, hogy az EU és Azerbajdzsán közötti, jelenleg tárgyalt társulási megállapodásnak magában kell foglalnia az emberi jogok védelmére és előmozdítására vonatkozó záradékokat és referenciaértékeket – különös tekintettel a média szabadságára és a véleménynyilvánítás, a gyülekezés és az egyesülés szabadságára vonatkozó jogra –, amelyek megfelelnek az Azerbajdzsán alkotmányában foglalt elveknek és jogoknak és az Azerbajdzsán által az Európa Tanácson és az EBESZ-en belül tett kötelezettségvállalásoknak;
10. felszólítja az azerbajdzsáni hatóságokat, hogy a választójogról, a gyülekezés szabadságáról, az egyesülés szabadságáról és a média szabadságáról szóló jogszabályokat igazítsák hozzá a nemzetközi normákhoz, és biztosítsák azok maradéktalan végrehajtását;
11. kéri az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy a „többet többért” elvet alkalmazza, külön figyelmet szentelve az inkluzív, szabad és tisztességes választásokra, a független törvényhozásra, a demokratikus reformokra, az alapvető jogokra és szabadságjogokra, és egyértelműen jelölje meg a reformok elmulasztásának következményeit;
12. sürgeti az azerbajdzsáni hatóságokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket az igazságszolgáltatási rendszer minden téren, a büntetőjogi felelősségre vonás, a tárgyalás, az ítékezés, a fogva tartás és a jogorvoslat terén történő megreformálása érdekében;
13. kéri az Európai Bizottság elnökét, Barroso urat, hogy tegye szóvá az EU emberi jogi aggályait Azerbajdzsánnal kapcsolatban Alijev elnök tervezett brüsszeli látogatásának alkalmával, a keleti partnerség legutóbbi országjelentésében foglaltak alapján;
14. támogatja az Európai Külügyi Szolgálat munkáját, és felhívja a bakui uniós küldöttséget, hogy továbbra is kísérelje szoros figyelemmel az emberi jogi aggályokat a közelgő választási ciklus során, támogatva az emberi jogi aktivistákat, a civil társadalom által szervezett rendezvények felkeresésével, és felszólalva az érdekekben, szorosan figyelemmel kísérve a bírósági tárgyalásokat, és támogatva a média szabadságát, ezen belül követelve a független rádiók és televíziók adásainak zavartalan közvetítését a választási kampány időszakában;
15. sürgeti az azerbajdzsáni hatóságokat, hogy feltétel nélkül engedélyezzék az Azerbajdzsáni Emberi Jogok Házának újrainyitását, és további halogatás nélkül, illetve az adminisztratív akadályok felszámolásával vegyék nyilvántartásba a Választási Megfigyelés és Demokratikus Tanulmányok Központját és az Emberi Jogi Klubot.
16. felszólítja az azerbajdzsáni hatóságokat, hogy hajtsák végre az Emberi Jogok Európai Bírósága Azerbajdzsánra vonatkozó ítéleteit;
17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Külügyi Szolgálatnak, az Európai Tanácsnak, az Európai Bizottságnak, az Azerbajdzsáni Köztársaság és az uniós tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Európa Tanácsnak, az EBESZ-nek és az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának.

P7_TA(2013)0286

A muzulmán rohingják helyzete

Az Európai Parlament 2013. június 13-i állásfoglalása a muzulmán rohingják helyzetéről (2013/2669(RSP))

(2016/C 065/22)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Burmáról/Mianmarról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2012. április 20-i⁽¹⁾, a 2012. szeptember 13-i⁽²⁾ és a 2012. november 22-i⁽³⁾ állásfoglalására,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0142.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0355.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0464.

2013. június 13., csütörtök

- tekintettel az általános tarifális preferenciák Mianmar/Burma számára történő visszaállításáról szóló 2013. május 23-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az uniós Külügyek Tanácsa Mianmarról/Burmáról szóló 2013. április 22-i következtetéseire,
- tekintettel Catherine Ashton főképviseelőnek az ENSZ-közgyűlés mianmari emberi jogi helyzetről szóló határozatával kapcsolatos 2012. november 27-i nyilatkozatára,
- tekintettel Catherine Ashton uniós főképviseelő szóvivőjének a mianmari/burmai kormány és a Kacsin Függetlenségi Szervezet között létrejött megállapodásról szóló 2013. június 1-jei nyilatkozatára,
- tekintettel Krisztalina Georgieva nemzetközi együttműködésért, humanitárius segítségnyújtásért és válságkezelésért felelős biztosnak a muzulmán rohingják helyzetével kapcsolatban tett 2012. augusztus 9-i nyilatkozatára,
- tekintettel az Európai Parlament Emberi Jogi Albizottságának 2013. április 3–5. között Burmában/Mianmarban tett látogatásáról készült végső jelentésre,
- tekintettel a 2010. április 26-i 2010/232/KKBP tanácsi határozatban kinyilvánított és legutóbb a 2011. október 27-i 1083/2011/EU tanácsi rendeletben módosított európai uniós korlátozó intézkedésekre,
- tekintettel Catherine Ashton főképviseelő szóvivőjének a burmai/mianmari Meiktila városában történt erőszakos összecsapásokról szóló 2013. március 23-i nyilatkozatára,
- tekintettel Catherine Ashton főképviseelő szóvivőjének azon jelentésekről szóló 2013. április 2-i nyilatkozatára, amelyek szerint egy burmai muzulmán iskolában kitört lövöldözésben 13 gyermek veszítette életét,
- tekintettel az 1948. december 10-i Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
- tekintettel a Polgári és Politikai Jogok 1966. évi Nemzetközi Egyezségokmányára,
- tekintettel a menekültek helyzetére vonatkozó, 1951. évi ENSZ-egyezményre és annak 1967. évi jegyzőkönyvére,
- tekintettel az ENSZ-közgyűlés mianmari emberi jogi helyzetről szóló, 2012. december 24-i 67/233 számú határozatára,
- tekintettel az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága délkelet-ázsiai kormányokhoz intézett, arra irányuló 2012. november 13-i felhívására, hogy tartsák nyitva határaikat a tengeren át érkező burmai menekültek előtt,
- tekintettel az ENSZ különmegbízottjának a burmai/mianmari emberi jogi helyzetről szóló 2013. március 6-i jelentésére, valamint az arról szóló 2013. június 11-i nyilatkozatára, hogy „az Arakan államban élő rohingják ellen elkövetett emberi jogi jogsértések széleskörűek és rendszeresek”,
- tekintettel Ang Szán Szu Csínak a muzulmán rohingják esetében alkalmazott „két gyermek politikáról” szóló 2013. május 27-i nyilatkozatára, valamint az arról szóló nyilatkozatára, hogy „az Arakan államban élő rohingják ellen elkövetett emberi jogi jogsértések széleskörűek és rendszeresek”,
- tekintettel a 2011. novemberi ASEAN-csúcsértekezleten hozott döntésre, mely szerint az ASEAN elnökségét 2014-ben Burma/Mianmar tölti be,
- tekintettel a Human Rights Watch „Csak az ima segíthet – A muzulmán rohingjakkal szemben elkövetett emberiség elleni bűncselekmények és etnikai tisztogatás Burma Arakan államában” című 2013. április 22-i jelentésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 122 cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (4) bekezdésére,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0218.

2013. június 13., csütörtök

- A. mivel – különösen lakóhelyek és vallási helyszínek lerombolása, tömeges letartóztatások és önkényes bebörtönzések, kínzások, nemi erőszak, valamint a szabad mozgás, a házassági jogok és az oktatáshoz való hozzáférés korlátozása révén – tovább fokozódik a rohingja kisebbség üldözése és a vele szembeni erőszak;
- B. mivel az Arakan államban kezdődött vallási erőszak továbbterjedt az országra; mivel a 2013 márciusa és májusa közötti időszakban több muzulmánellenes támadásról érkeztek hírek Yangon körzetéből, Mandalayból és Peguból, valamint Kacsin és Shan államból, amelyek során 46 ember veszítette életét, és több mint 14 000-en kényszerültek elhagyni lakóhelyüket;
- C. mivel a vallási csoportok közötti erőszak immár Burma újabb térségére terjedt át, miután 2013. május 28-án a Shan állambeli Lashio városában egy csoport boltokat gyújtott fel, 2013. június 4-én pedig három rohingja nőt öltek meg rendőrök Parein településen, amikor összetűzésre került sor a menekült kisebbség szálláshelyénél;
- D. mivel több mint 130 000 lakóhelyét elhagyni kényszerült rohingja továbbra is táborokban és egyéb helyeken tartózkodik, a burmai/mianmari kormány pedig csak korlátozott és nem megfelelő humanitárius hozzáférést biztosít a veszélyeztetett rohingja lakossághoz; mivel sok rohingja az áradások által gyakran sújtott területekre szorul, ahol ki vannak téve a monszunesőknél és a ciklonoknak; és mivel nem tudnak visszatérni otthonaikba a folytatódó erőszak, lakhelyük lerombolása, vagy amiatt, hogy a táboraikat őrző biztonsági erők nem engedik őket távozni;
- E. mivel több tízezer rohingja a tengeren át menekült az üldöztetés elől, és mivel több százan veszítették életüket elsüllyedő csónakokban, vagy amiatt, hogy visszaszorították őket a tengerbe; mivel a jelentések szerint közel 1 700 Burmából menekülő rohingját borzalmas körülmények között tartanak fogva thaiföldi idegenrendészeti börtönökben;
- F. mivel a vallási csoportok közötti, Arakan állambeli erőszak kivizsgálására 2012 augusztusában megalakult független vizsgálóbizottság 2013. április 23-án jelentést adott ki, amelyben ajánlásokat fogalmazott meg a feszültség enyhítése érdekében, ugyanakkor nem ismerte el a rohingja identitást, nem számoltatott el senkit a zavargások során elkövetett emberi jogi jogsértések miatt, a muzulmán és a buddhista közösségek „ideiglenes különválasztása” mellett foglalt állást, és javasolta a muzulmánokat érintő elfogadhatatlan születésszabályozási programok végrehajtását;
- G. mivel bár Thein Szein burmai elnök egy 2013. május 6-i beszédében ígéretet tett arra, hogy kormánya biztosítja a muzulmánok alapvető jogait Arakan államban, és tett bizonyos lépéseket a polgári szabadságjogok országban belüli kiterjesztése érdekében, a rohingják drámai helyzete és általában véve az etnikumok közötti viszonyok alááshatják az egész burmai/mianmari reformfolyamatot; mivel hiteles, független jelentések rámutatnak, hogy a burmai hatóságok közreműködnek a rohingja lakossággal szembeni, emberiesség elleni bűncselekményekben, amelyek következtében Arakan állam jelentős része vallási választóvonalak mentén ketté van szakítva;
- H. mivel a burmai/mianmari kormány nemrégiben bejelentette, hogy ismételen bevezeti a „két gyermek” politikát; mivel ezt az ENSZ burmai/mianmari emberi jogi különmegbízottja, Tomás Ojea Quintana elítélte, tekintve, hogy diszkriminatív és kényszerítő intézkedést jelent az Arakan állambeli rohingjakkal szemben, amely sérti a rohingják alapvető emberi jogait, valamint Burma nemzetközi emberi jogi kötelezettségeit és vállalásait;
- I. mivel a nemzetközi közösség nyomatékosan felszólította a burmai kormányt, hogy a rohingják hontalan státuszának megszüntetése érdekében vizsgálja felül az 1982-es állampolgársági törvényt, és foglalkozzon a rohingja lakossággal szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés régóta fennálló problémájának gyökereivel;
- J. mivel 2012 júniusában letartóztatták és 17 évi börtönrre ítélték dr. Tun Aungot, egy Arakan államból származó 65 éves orvost és köztisztviselőt álló közösségi vezetőt olyan vádakkal, amelyek mögött számos emberi jogi csoport, köztük az Amnesty International is politikai indítékok állnak;
- K. mivel a Human Rights Watch „Csak az ima segíthet – A muzulmán rohingjakkal szemben elkövetett emberiesség elleni bűncselekmények és etnikai tisztogatás Burma Arakan államában” című, 2013. április 22-én közzétett jelentése szerint a rohingjakkal szemben az elmúlt évben, állítólagosan állami szervek közreműködésével elkövetett erőszak emberiesség elleni bűncselekménynek és etnikai tisztogatásnak minősül; mivel a jelentés bizonyítékokat is közöl négy tömegsírról, amelyek 2012-ben jöttek létre Arakan államban;

2013. június 13., csütörtök

- L. mivel az online és offline sajtó és média szabadsága alapvető szerepet játszik az emberi jogi jogsértések felfedésében és dokumentálásában, valamint a kormányok felelősségre vonásában;
- M. mivel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata értelmében mindenkinek joga van az üldözés előli menedéket keresni;
1. elítéli az emberi jogok súlyos megsértéseit és a Burmában/Mianmarban a muzulmán rohingják ellen elkövetett erőszakot, és felszólítja az összes felet, hogy tartózkodjanak az erőszak használatától;
 2. részvétét fejezi ki a burmai/mianmari erőszak és jogellenes üldöztetés áldozatainak;
 3. elismeri Thein Szein elnök és más burmai/mianmari reformerek lépéseit, amelyek az elmúlt évben demokratikus reformok bevezetését célozták; sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy a kormány képtelen volt megvédeni a rohingjakat a szervezett erőszaktól, és felszólítja a kormányt és a burmai/mianmari társadalom egészét, hogy haladéktalanul cselekedjenek az emberi jogi jogsértések megszüntetése érdekében, és állítsák bíróság elé az erőszakos támadások és egyéb kapcsolódó visszaélések elkövetőit;
 4. sürgeti Burma/Mianmar kormányát annak biztosítására, hogy a biztonsági erői minden tőlük telhetőt megtegyenek annak érdekében, hogy a muzulmán rohingjakat megvédjék az erőszakos cselekedetektől; kifejezi mély aggodalmát azokkal az állításokkal kapcsolatban, amelyek szerint a burmai biztonsági erők részt vettek az erőszakban, és ismételten nyomatékosan kéri, hogy az Egyesült Nemzetek segítségével végezzenek teljes körű és független vizsgálatot ezekkel az állításokkal kapcsolatban;
 5. hangsúlyozza, hogy sürgős fellépésre van szükség a lakóhelyét elhagyni kényszerült valamennyi személyt – különösen a muzulmán rohingjakat – Burmában/Mianmarban fenyegető humanitárius kockázatok elhárítása érdekében; ismételten felszólítja a burmai/mianmari kormányt, hogy biztosítson akadálymentes hozzáférést az ország összes területéhez, azon belül Arakan állam területéhez is az ENSZ-ügynökségek és a humanitárius nem kormányzati szervezetek, valamint az újságírók és diplomaták számára, korlátozások nélküli és teljes hozzáférést biztosítva a humanitárius segélyhez a konfliktusok és a vallási csoportok közötti erőszak által érintett valamennyi közösség számára; felszólítja a burmai hatóságokat, hogy sürgősen gondoskodjanak a rohingja menekülttáborokban tapasztalható körülmények javításáról;
 6. sürgeti a régió valamennyi országát, hogy feleljenek meg a menekültek jogaival kapcsolatos nemzetközi kötelezettségeiknek, nyissák meg a határokat a rohingja menedékkérők előtt, és biztosítsanak számukra legalább ideiglenes védelmet, és közben támogassák a burmai kormányt abban, hogy a kiváltó okokra hosszú távú, méltányos megoldásokat találjon;
 7. felszólítja a thaiföldi kormányt, hogy haladéktalanul szüntesse meg a legalább 1 700 rohingja menedékkérő embertelen fogva tartását, és biztosítsa számukra az ENSZ menekültügyi szerveihez való hozzáférést; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a thaiföldi kormány mindeddig nem engedélyezte az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságának, hogy elvégezze a rohingja menedékkérők menekültügyi státusz megállapítása céljából történő vizsgálatát;
 8. sürgeti a burmai kormányt annak engedélyezésére, hogy az ENSZ Emberi Jogok Főbiztosának Hivatala felállíthasson egy irodát az országban, és további fiókirodákat vidéken, hogy lehetővé válhasson az ország emberi jogi helyzetének megfelelő nyomon követése;
 9. üdvözli Thein Szein elnök arra vonatkozó ígéretét, hogy az erőszak valamennyi elkövetőjét bíróság elé fogják állítani, valamint üdvözli elkötelezettségét a multikulturális, többnemzetiségű és többvallású társadalom iránt; felszólítja az elnököt, hogy tegyen további lépéseket a jogállamiság érvényesítése és az erőszakot kiváltó okok kezelése érdekében;
 10. üdvözli Thein Szein elnök 2013. június 4-i bejelentését, amely szerint az összes politikai foglyot szabadon fogják bocsátani Burmában/Mianmarban; megismétli azt az álláspontját, amely szerint a politikai foglyok – többek között Dr. Tun Aung – szabadon bocsátásának késedelem és feltételek nélkül, jogaik és szabadságaik teljes körű helyreállítása mellett kell megtörténnie;
 11. sürgeti a kormányt, hogy továbbra is törekedjen a feszültségek mögött rejlő okok tartós megoldására, ami magában foglalja a rohingják jogállása kérdésének megoldására irányuló intézkedéseket is; megismétli arra irányuló korábbi felhívását, hogy módosítsák vagy helyezték hatályon kívül az 1982-es állampolgársági törvényt annak érdekében, hogy a rohingják egyenlő hozzáféréssel rendelkezzenek a burmai állampolgársághoz, ami jogokat és kötelezettségeket is magában foglal, és a módosított vagy helyettesített jogszabályt hangolják össze a nemzetközi emberi jogi normákkal és az országnak a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 7. cikkében foglaltak szerinti kötelezettségeivel;
 12. bírálja Khin Yi burmai bevándorlási miniszter 2013. június 11-i nyilatkozatát, amelyben kifejezte a „két gyermek politika” visszaállítás iránti támogatását;

2013. június 13., csütörtök

13. üdvözli Ang Szán Szu Csí ellenzéki vezető közelmúltban tett nyilatkozatát, amelyben tiltakozik a „két gyermek politika” rohingják vonatkozásában való újbóli bevezetése ellen, és sürgeti a burmai kormányt, hogy ezt a rendeletet az egyéb kényszerítő vagy megkülönböztető politikákkal, szabályokkal, rendeletekkel vagy jogszabályokkal együtt haladéktalanul vonja vissza;
 14. hangsúlyozza a burmai lakosságnak – többek között a kisebbségeknek – a 2014-es választásokon való legteljesebb részvételét biztosító jogszabályi és közigazgatási változtatások megtételének jelentőségét;
 15. felszólítja az alelnököt/főképviselet, hogy a Burmával/Mianmarral és a többi ASEAN-tagállammal fenntartott kapcsolatai lehető legmagasabb politikai szintjén foglalkozzon ezzel a kérdéssel;
 16. emlékeztet, hogy az Európai Unió nemrég visszaállította az általános preferenciarendszerét (GSP) Burmával/Mianmarral szemben; megismétli ezeknek a preferenciáknak az alapvető szabadságok és emberi jogok tiszteletére vonatkozó feltételeit; sürgeti a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon a burmai hatóságok által ezeknek a feltételeknek a tiszteletben tartásával kapcsolatban tett előrelépéseket;
 17. kéri a Bizottságot, hogy amennyiben felhatalmazáson alapuló jogi aktust nyújt be a Parlamentnek és a Tanácsnak az általános preferenciarendszer Burmával/Mianmarral szembeni 2013. december 31-ét követő folytatólagos alkalmazásáról, ehhez csatoljon olyan kísérő jelentést, amely bizonyítja, hogy az általános tarifális preferenciarendszerről szóló rendeletben felsorolt egyezményekben foglalt elvek nem kerülnek súlyosan és rendszeresen megsértésre, különös tekintettel a rohingjákra;
 18. kéri a Bizottságot, hogy gyakorlati és átfogó módon értékelje ki a tervezett kétoldalú beruházási megállapodás emberi jogi hatását, mielőtt kialakítja javaslatát a tárgyalási irányelvekről, és e folyamat során folytasson szoros konzultációt a Parlamenttel és a civil társadalommal;
 19. elvárja az Európai Külügyi Szolgálattól, hogy a Burmával/Mianmarral létesítendő emberi jogi párbeszéd folyamatáról rendszeresen konzultáljon a Parlamenttel, és adjon rendszeres tájékoztatást; felszólítja az Európai Külügyi Szolgálatot és a tagállamokat, hogy hozzák létre az emberi jogi normák pontos jegyzékét, amely alapján értékelni lehet a burmai hatóságok reformok terén tett előrelépését; hangsúlyozza, hogy a burmai vezetéssel fenntartott uniós kapcsolatok további fejlődését a kézzelfogható haladástól kell függővé tenni, különös tekintettel a rohingják helyzetére;
 20. kéri, hogy az év során egy későbbi időpontban létrehozandó EU–Burma munkacsoportban vegyen részt egy – a rohingjákat is képviselő – erős és látható civil társadalmi elem, és ezen erőfeszítések során építsenek az EU–Egyiptom munkacsoport tapasztalataira;
 21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, Burma/Mianmar kormányának és parlamentjének, az ASEAN főtitkárának, az ASEAN Emberi Jogi Kormányközi Bizottságának, az ENSZ mianmari emberi jogi különmegbízottjának, az ENSZ menekültügyi főbiztosának, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának, valamint a régió egyéb államai kormányainak és parlamentjeinek.
-

2013. június 11., kedd

AJÁNLÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

P7_TA(2013)0234

A Tanácshoz intézett, az ENSZ Közgyűlése 68. ülészakáról szóló ajánlás

Az Európai Parlament 2013. június 11-i ajánlása a Tanácshoz az ENSZ Közgyűlésének 68. ülészakáról (2013/2034 (INI))

(2016/C 065/23)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ), és különösen annak 21. és 34. cikkére,
- az Európai Parlament Tanácshoz intézett, az ENSZ Közgyűlése 68. ülészakáról szóló ajánlásra irányuló javaslatával, melynek előadója Alexander Graf Lambsdorff, az ALDE képviselőcsoport nevében (B7-0083/2013),
- tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróságról és a 2003/444/KKBP közös álláspont hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. március 21-i 2011/168/KKBP tanácsi határozatra,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 67. ülészakára vonatkozó, a Tanács által 2012. július 23-én elfogadott uniós prioritásokra ⁽¹⁾,
- tekintettel „Az Európai Unió és az Egyesült Nemzetek: A multilateralizmus választása” című, 2003. szeptember 10-i bizottsági közleményre (COM(2003)0526),
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 67. ülésére, különös tekintettel a testület határozataira a fegyverkereskedelmi egyezményről ⁽²⁾, az ENSZ rendszerének fejlesztésére irányuló operatív tevékenységek négyévenkénti átfogó politikai felülvizsgálatáról ⁽³⁾, a vallás és a meggyőződés szabadságáról ⁽⁴⁾, a demokratikus és kiegyensúlyozott nemzetközi rend elősegítéséről ⁽⁵⁾, az emberi jogok terén fennálló nemzetközi együttműködés megerősítéséről ⁽⁶⁾, a jog nemzeti és nemzetközi szintű érvényesüléséről ⁽⁷⁾, valamint a nőkről, a lefegyverzésről, a nonprolifercióról és a fegyverek ellenőrzéséről ⁽⁸⁾,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 2011. május 3-i határozatára az Európai Parlamentnek az ENSZ munkájában történő részvételéről ⁽⁹⁾,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 2003. október 31-i határozatára, amely elfogadta az ENSZ Korrupció elleni Egyezményét ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának (ENSZ BT) a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló, 2000. október 31-én elfogadott 1325. számú határozatára,

⁽¹⁾ Az Európai Unió Tanácsa 9820/1/12.

⁽²⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/67/234.

⁽³⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/67/226.

⁽⁴⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/67/179.

⁽⁵⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/67/175.

⁽⁶⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/67/169.

⁽⁷⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/67/97.

⁽⁸⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/67/48.

⁽⁹⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/65/276.

⁽¹⁰⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/58/4.

2013. június 11., kedd

- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának „Az internetes emberi jogok előmozdításáról, védelméről és gyakorlásáról” szóló, 2012. július 5-i határozatára, amely elismeri az emberi jogok védelme és a szabad online információáramlás fontosságát,
 - tekintettel a Tanácshoz intézett, az ENSZ Közgyűlésének 67. ülészakáról szóló 2012. június 13-i ajánlására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Tanácshoz intézett, az ENSZ védelmi felelősségre vonatkozó elvéről (R2P) szóló 2013. április 18-i ajánlására ⁽²⁾,
 - tekintettel „Az EU mint globális szereplő: a multilaterális szervezetekben betöltött szerepe” című, 2011. május 11-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel a demokratizálódást támogató uniós külpolitikákról szóló, 2011. július 7-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 22. üléséről szóló, 2013. február 7-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság és az Emberi Jogi Albizottság közös küldöttsége által az ENSZ Közgyűlésének 2012. október 28–29-i, 67. ülészakáról készített jelentésre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 121. cikkének (3) bekezdésére és 97. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0202/2013),
- A. mivel – tekintettel az államok és társadalmak növekvő globalizációjára és összekapcsoltságára – egyre nagyobb igény mutatkozik és lehetőség kínálkozik a közös szabályokra és döntéshozatali mechanizmusokra a globális kihívások közös megoldása érdekében
- B. mivel a politikák globális szintű szétrendezettsége a nemzetközi és transznacionális fórumok elterjedésével együtt új, összetett helyzetet teremt a nemzetközi kapcsolatok terén;
- C. mivel az EU elkötelezte magát a hatékony multilateralizmus mellett, melynek központjában egy erős ENSZ-rendszer áll; mivel az ENSZ a globális kormányzás középpontjában foglal helyet;
- D. mivel az EU és az ENSZ közötti szilárd és stabil partnerség támogatást nyújt és hozzájárul az ENSZ munkájához mindhárom pillér – béke és biztonság, emberi jogok és fejlesztés – keretében, és mivel ily módon az EU-nak teljesítenie kell az arra vonatkozó felelősségét, hogy részt vegyen a globális kihívások közös megközelítésének kidolgozásában;
- E. mivel az emberi jogok egyetemességének és oszthatatlanságának tiszteletben tartása, előmozdítása és védelmezése az EU nemzetközi szintű fellépésének alapja; mivel a demokrácia és a jogállamiság a fenntartható béke alappillérei, amelyek szavatolják az emberi jogokat és az alapvető szabadságokat;

1. a következő ajánlásokat intézi a Tanácshoz:

Az EU mint globális szereplő

- a) folyamatosan biztosítsa az Unió mint globális szereplő ENSZ-en belüli koherenciáját és láthatóságát; erősítse meg az EU azon képességét, hogy koordinált, gyors és átfogó módon tudjon fellépni a globális szinten és következetes, valamint megfelelően időzített eredményeket érhesen el; biztosítsa az ENSZ Közgyűlésének a 2011. május 3-i, az EU-nak az ENSZ munkájában történő részvételéről szóló határozata teljes körű végrehajtását;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0240.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0180.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0229.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0334.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0055.

2013. június 11., kedd

- b) segítse elő a tényleges multilateralizmust az ENSZ reprezentativitásának, átláthatóságának, elszámoltathatóságának, hatékonyságának és eredményességének javítása érdekében, a helyi szinten elért eredményeinek javítása céljából; emlékeztessen arra, hogy új intézményi egyensúlyt kell teremteni a G-20-ak, az ENSZ és ügynökségei, valamint a nemzetközi pénzügyi szervezetek kialakulóban lévő szerepe között;
- c) vállaljon aktívabb szerepet a stratégiai és egyéb kétoldalú és multilaterális partnerekkel a hatékonyabb problémamegoldás elősegítése érdekében, és lehetőség szerint közös erőfeszítésekkel törekedjen jobb eredményeket elérni;

Az EU és a globális kormányzás

- d) fokozza a partnerekkel való együttműködést a 21. században az ENSZ hatékonyabb és összetartóbb szervezetté való alakítása érdekében;
- e) mozdítsa elő az ENSZ BT átfogó és megegyezésen alapuló reformját; terjesszen elő konkrét javaslatokat arra vonatkozóan, hogy hogyan érje el az EU azon központi, hosszú távú célját, hogy közös helyet kapjon a kibővített ENSZ BT-ben; e célból tegyen kezdeményezést az európai uniós tagállamok közös álláspontjának kialakítására; fokozza az átláthatóságot és koordinálja hatékonyabban a politikákat és álláspontokat az ENSZ BT-n belül az európai uniós tagok között; biztosítsa, hogy az ENSZ BT-ben állandó helyet elfoglaló jelenlegi uniós tagállamok az Unió nézeteit és álláspontját támogassák, mivel ezáltal az Európai Unió az ENSZ BT-ben összehangoltan léphet fel;
- f) tegyen összehangolt erőfeszítéseket az ENSZ Közgyűlés szerepének és hatáskörének megerősítése, illetve hatásosságának és hatékonyságának növelése érdekében, többek között munkamódszereinek javítása révén;
- g) erősítse meg az egyéb érdekelt felek (civil társadalmi képviselők, tudományos körök) intézményesítettebb bevonását az ENSZ Közgyűlésének munkájába; mélyítse el az ENSZ rendszerének megerősítését a civil szakértők körének kiszélesítése és elmélyítése révén;
- h) mozdítsa elő a – nevezetesen a partner nemzeti jogrendszerében bejegyzett vagy listázott – transznacionális vállalatok kifizetéseinek kötelező erejű országokénti közlését, nevezetesen a banki és kitermelő ágazatban;

Béke és biztonság

- i) építse be a béketeremtési perspektívát a béketeremtő műveletekbe és a béketeremtési műveletekbe és segítse elő az ENSZ országcsoportjai, valamint a fejlesztési szereplők közötti szorosabb együttműködését;
- j) működjön együtt a regionális szervezetek szerepének és kapacitásának megerősítésében a béketeremtés, a konfliktusmegelőzés, a civil és katonai válságkezelés és a konfliktusmegoldás terén; támogassa a közös értékelő missziókat, valamint erősítse az együttműködést az EU és partnerei (többek között az Afrikai Unió és a szubregionális szervezetek, a NATO, az EBESZ, az ASEAN, a CELAC, az Arab Liga stb.) között a közelmúltban konfliktust átélt országokban való konfliktusmegelőzés vonatkozásában;
- k) kérésre nyújtson támogatást az ENSZ-nek a béketeremtő missziókban bevetett uniós harci egységek révén, és biztosítsa, hogy a tagállamok teljes mértékben működjenek együtt az ENSZ BT vagy az ENSZ Közgyűlés által jóváhagyott missziókban való bevetésükben;
- l) biztosítsa, hogy a békefenntartó missziók megbízatása tükrözze a választási folyamatok, többek között a választási megfigyelő missziók támogatásának szükségességét;
- m) törekedjen annak megvalósítására, hogy a védelmi felelősség a nemzetközi jog új normája legyen az ENSZ tagállamai által a 2005-ös világszintű csúcstalálkozón kölcsönösen elfogadottak alkalmazási körén belül;
- n) biztosítsa a „védelmi felelősség” elvével kapcsolatos esetleges további fejlemények, illetve az elv alkalmazása, valamint a nemzetközi humanitárius jog közötti teljes összhangot és megfelelést, és egyidejűleg törekedjen arra, hogy az a megelőző diplomácia eszközeként és az emberi fejlődés mozgatóerejeként egyetemessé váljon.

2013. június 11., kedd

- o) a Tanácshoz intézett, az ENSZ védelmi felelősségre vonatkozó elvéről („R2P”) tett ajánlásában⁽¹⁾ kövesse nyomon a Parlament javaslatait, és működjön együtt a partnerekkel annak biztosítása érdekében, hogy az R2P koncepciója a megelőzésre, a védelemre és a népiirtást, etnikai tisztogatást, háborús vagy az emberiség elleni bűncselekményeket felvonultató konfliktus utáni újjáépítésre összpontosítson, de soha ne használhassák ürügyként különleges vagy nemzeti érdekek előmozdítására, illetve geostratégiai és gazdasági szempontok alapján létrejött nemzetközi koalíciók rendszerváltás céljából; támogassa az államokat abban, hogy ehhez kapacitásokat építsenek ki;
- p) dolgozzon ki a védelemre vonatkozó felelősség – különösen a katonai beavatkozást is magába foglaló harmadik pillér, vagyis az arányosság, a politikai célokkal előzetes egyértelműsége, valamint a mélyreható hatásvizsgálatok – végrehajtása során követendő kritériumokat;
- q) erősítse meg az EU globális politikai szereplőként játszott szerepét azáltal, hogy aktív szerepet játszik a preventív diplomáciában;
- r) szólítsa fel a fegyveres konfliktusban közvetlenül vagy közvetetten érintett valamennyi állami és nem állami szereplőt arra, hogy teljes mértékben tartsák tiszteletben a nemzetközi jog szerinti kötelezettségeiket, beleértve a humanitárius tér biztosítását, valamint hogy a szükséglet szenvedők számára biztosítsák az akadálymentes hozzáférést a humanitárius segítséghez, különös figyelmet fordítva a civilek védelmére, és hogy mindenfajta konfliktus esetén támogassák a békés és diplomáciai megoldást;
- s) támogassa az ENSZ BT nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. számú (2000), illetve 1820. számú (2008) határozatát; hangsúlyozza és biztosítsa a nők részvételét a békefolyamatokban; ismerje el, hogy a konfliktusmegelőzés, a békefenntartó műveletek, a humanitárius segítségnyújtás és a konfliktust követő helyreállítás során figyelembe kell venni a nemekkel kapcsolatos megfontolásokat;
- t) működjön együtt az ENSZ-szel az olyan globális biztonsági fenyegetések kezelése érdekében, mint a nukleáris fegyverek elterjedése, a szervezett bűnözés és a terrorizmus; fokozza erőfeszítéseit annak érdekében, hogy megállapodást érjenek el a nemzetközi terrorizmusról szóló átfogó egyezmény tekintetében;
- u) működjön együtt a két és többoldalú partnerekkel annak érdekében, hogy határozottabb és hatékonyabb nyomást gyakoroljon a szíriai erőszaknak és az emberi jogok megsértésének azonnali beszüntetése érdekében; a partnereivel, különösen az Egyesült Államokkal, Törökországgal és az Arab Ligával együtt térképezzen fel minden lehetőséget a védelemre vonatkozó felelősség elvének végrehajtása tekintetében a szíriai nép segítése és a vérontás megállítása érdekében; gyakoroljon nyomást a szíriai kormányra és a válságban érintett valamennyi szereplőre, hogy tiszteletben tartsák a nemzetközi humanitárius jogot, lehetővé tegye a határokon átnyúló humanitárius segítségnyújtás gyors biztosítását, az alapvető közszolgáltatásokat és a korlátlan bejutást a humanitárius szervezetek számára; kérje fel a nemzetközi partnereket, hogy tegyenek eleget a szíriai menekülteknek való segítségnyújtásra vonatkozó pénzügyi kötelezettségvállalásaiknak, hogy az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága és egyéb szervezetek biztosíthassák a szükséges segítséget; partnerekkel együtt tárja fel, hogy hogyan lehetne minimálisra csökkenteni a szíriai válság szomszédos országokra gyakorolt hatásait;
- v) a vonatkozó ENSZ BT-határozatoknak megfelelően támogassa a régió és a nemzetközi közösség által tett azon erőfeszítéseket, hogy politikai megoldást találjanak a Maliban uralkodó konfliktusra és segítse elő a demokratikus átmenetet az átmeneti intézmények megszilárdítása révén, támogatva – többek között közvetítés segítségével – az inkluzív nemzeti párbeszédet és megbékélést, valamint a szabad, tisztességes és átlátható választásokat; támogassa továbbá a Mali területi egysége és az ország népességének biztonsága érdekében tett kezdeményezéseket; hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy fenntartsák a Száhel-övezet stabilitását és megelőzzék a Malival szomszédos országok stabilitására gyakorolt negatív hatásokat; alaposan hangolja össze erőfeszítéseit a regionális és nemzetközi partnerekkel, beleértve az Afrikai Uniót és az ECOWAS-t is; támogassa az ENSZ vezetésével megvalósuló jövőbeli békefenntartó missziót, és a katonai képzés biztosításának feladatát Mali fegyveres erői számára az „EUTM Mali”-n belül, és ösztönözze

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0180.

2013. június 11., kedd

az EU tagállamait az ebben való részvételre; továbbra is nyújtson segítséget a Malit támogató nemzetközi misszió (MISMA) számára;

- w) üdvözölje a fegyverkereskedelmi egyezményt, amelyet az ENSZ-Közgyűlés 2013. április 2-án fogadott el, és amely a fegyverek széles skálájára, többek között a lőszerekre is érvényes lesz; aktívan támogassa a fegyverkereskedelmi egyezmény gyors aláírását és ratifikálását, továbbá valamennyi ENSZ-tagállam általi hatékony és általános végrehajtását, beleértve a világ legnagyobb fegyvergyártó országait is; vállaljon vezető szerepet azon erőfeszítések terén, hogy a legmagasabb szintű közös normákat határozzák meg a nemzetközi fegyverkereskedelem szabályozása és a tiltott kereskedelem elleni küzdelem érdekében, a fogadó országok emberi jogi helyzetére tekintettel is, ezáltal megelőzve a konfliktust, csökkentve az emberi szenvedést, a korrupciót és hozzájárulva a nemzetközi békéhez és biztonságához;
- x) fokozza a multilaterális kötelezettségvállalásokkal kapcsolatos erőfeszítéseit a nukleáris fegyverek számának csökkentése érdekében;

Emberi jogok, demokrácia és jogállamiság

- y) fokozza az annak biztosítására irányuló nemzetközi erőfeszítéseket, hogy az ENSZ egyezmények szerinti minden emberi jogot egyetemesnek, oszthatatlannak, valamint egymástól függőnek és egymással összefüggőnek tekintsenek, és juttassák érvényre annak tiszteletben tartását; ellenezze a humanitárius jog aláásására irányuló kísérleteket a terrorizmus elleni harc során; támogassa az emberi jogokat – többek között a digitális szabadságjogokat és az alapvető szabadságjogokat – az ENSZ munkájának minden területén;
- z) igyekezzen megerősíteni az egyetemes időszakos felülvizsgálat folyamatát azáltal, hogy ajánlásokat épít bele az ENSZ tagállamaival folytatott két- és többoldalú párbeszédbe, különösen az emberi jogi párbeszédeibe; segítse elő olyan környezet kialakítását, amely lehetővé teszi a nem kormányzati szervezetek számára, hogy hozzájáruljanak az egyetemes időszakos felülvizsgálat folyamatának egyes szakaszaihoz;
- aa) küzdje le az intoleranciát, a negatív sztereotípiákat, a megbélyegzést, a diszkriminációt és az erőszakra való felbujtást; fejezze ki aggodalmát a vallási és egyéb közösségek tagjai között a világ különböző részein tapasztalható erőszak miatt;
- ab) foglalkozzon a sajtó- és médiaszabadság korlátozásával az egész világon; küzdje le az újságírókkal és bloggerekkel szembeni erőszakot; biztosítsa és segítse elő a véleménynyilvánítás szabadságát az interneten és azon kívül;
- ac) segítse elő a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumának univerzális támogatását és tegyen erőfeszítéseket a Nemzetközi Büntetőbíróság munkakapacitásainak megerősítése érdekében, hogy visszaszorítsák az emberiség elleni bűncselekmények büntetlenségét;
- ad) támogassa a jogállamiságon alapuló nemzetközi rend melletti elkötelezettséget, amely elengedhetetlen az államok békés egymás mellett éléséhez, valamint az államok rugalmasságának fokozása és a fenntartható béke megteremtése érdekében; ennek kapcsán emlékeztessen arra, hogy a demokrácia és a jogállamiság támogatása egymással összefüggnek, és az EU külpolitikai céljainak részeként támogatni kell azokat;
- ae) fokozott technikai segítségnyújtás és az intézmények és a kapacitások kiépítése révén erősítse meg az államok saját kérésükre történő támogatását nemzetközi kötelezettségeik teljesítésének belföldi végrehajtásában;
- af) kövesse nyomon a jogállamiságról szóló, 2012. szeptemberi magas szintű találkozó során elfogadott politikai nyilatkozat ajánlásait; támogassa, hogy a jogállamiság közös globális fókuszponttá váljon; teljes mértékben támogassa a jogállamisági koordinációs és forrásgazdálkodási csoport szerepét az általános koordináció és koherencia terén, egyebek mellett a szolgálatok (Politikai Ügyek Főosztálya, az ENSZ fejlesztési programja stb.) szétüregesítésének elkerülése érdekében;
- ag) emlékeztessen arra, hogy a korrupció az emberi jogok megsértésének egy formája, és hogy az Európai Unió kizárólagos hatáskört kért az ENSZ Korrupció elleni Egyezményének aláírása tekintetében; kérje az alelnököt/főképviselet, hogy terjesszen elő egy, a korrupció ellen irányuló európai uniós cselekvési tervet, hogy hatékonyan nyomon kövesse az egyezmény ajánlásait, többek között a tagállamok azon kötelezettségét, hogy információt tegyenek közzé és terjesszenek a korrupcióról; hozzon létre csatornákat e jogsértésekről való jelentéstételhez, jogi keretet a tanúk védelméhez és eszközöket a civil társadalom részvételének biztosításához;

2013. június 11., kedd

Fenntartható fejlődés

- ah) segítse a fejlesztési politikák közötti összhang, valamint a szegénység leküzdése elleni határozott erőfeszítések fokozását és a fejlesztési támogatás hatékonyságának javítását, mivel ezek továbbra is döntő fontosságú tényezők a millenniumi fejlesztési célok elérésében;
- ai) az emberi életek megóvása és a lakosság megélhetésének védelme érdekében tegye a fejlesztési stratégiák részévé a katasztrófakockázat értékelését és kezelését;
- aj) javítsa a kárenyhítés, a helyreállítás, a katasztrófakockázat csökkentése és a fejlesztés közötti kapcsolatot, valamint fokozza a humanitárius és fejlesztési szereplők közötti koordinációt a segély folyamatosságának és a rugalmasság megvalósításának – amire a Száhel-övezetben és Afrika szarván ismétlődő élelmiszerválságok miatt hangsúlyozottan szükség van – biztosítása érdekében;
- ak) tegyen annak érdekében, hogy teljes mértékben végrehajtsák a Rio+20 konferencia eredményeit, többek között a fenntartható fejlődés támogatása révén a hosszú távú globális fejlődés alapelveként; a pénzügyi és gazdasági válságnak az EU27-ekre gyakorolt hatásától függetlenül tartsa tiszteletben az EU azon nemzetközi vállalását, hogy a GDP 0,7 %-át fejlesztési segélyre fordítja;
- al) folytasson együttműködést annak érdekében, hogy a fenntartható fejlődéssel foglalkozó magas szintű politikai fórum a terv szerinti időben működőképessé váljon a folyamatos nyomon követés és értékelés, valamint a kitűzött célok felé való előrehaladás értékelésének összehangolása érdekében;
- am) támogassa a vízhez, illetve a megfizethető és fenntartható energiaszolgáltatásokhoz való egyetemes hozzáférést, mivel ezek a szegénység felszámolásának és az inkluzív növekedésnek a fő hajtóerői;
- an) dolgozzon koherens és összehangolt módon a 2015 utáni millenniumi fejlesztési célok menetrendjén; folytasson tárgyalásokat a fenntartható fejlődés egységes céljairól, amelyek globális kiterjedésűek és a cselekvésre összpontosítanak, mérhetőek, időhöz kötöttek és könnyen kommunikálhatók; tűzzön ki olyan globális célokat, amelyek magukban foglalják a fenntarthatóságot, a méltányosságot és a kormányzást;
- ao) támogassa az ENSZ-Közügyűlés elnökének azon kezdeményezését, hogy a 2015 utáni fejlesztési ütemtervben szólítsák meg a civil társadalmat úgy, hogy különleges eseményt szervezzenek a millenniumi fejlesztési célok eléréséről az ENSZ-Közügyűlés 2013. évi, 38. ülészakája során, a civil társadalommal való konzultáció jelentős elemeként, mivel ez az esemény „közös pályán” egyesíthetné a fenntartható fejlődésre vonatkozó célkitűzéseket és a 2015 utáni fejlesztési folyamatot;
- ap) álljon ki amellet, hogy a 2015 utáni új együttműködési keretet kiszámítható és reális finanszírozási ütemterv kísérje, igazodva a megállapított célkitűzésekhez;

A parlamentek közötti globális együttműködés

- aq) mozdítsa elő a kormányok és a parlamentek között a globális kérdésekről folyó párbeszédet; erősítse meg a globális kormányzást és tegye lehetővé az ENSZ tevékenységeiben való fokozott nyilvános és parlamenti részvételt;

Általános megfontolások

- ar) növelje a Parlament által elfogadott ajánlások nyomon követését, többek között azáltal, hogy felkéri az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy évente tegyen jelentést számára az E NSZ Közügyűlés ülészakájának eredményéről;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az ajánlást a Tanácsnak, az Európai Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, valamint tájékoztatás céljából a Bizottságnak.

2013. június 13., csütörtök

P7_TA(2013)0278

Az EKSZ szervezetének és működésének 2013. évi felülvizsgálata

Az Európai Parlament 2013. június 13-i ajánlása az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjéhez és az Európai Bizottság alelnökéhez, a Tanácshoz és a Bizottsághoz az EKSZ szervezetének és működésének 2013. évi felülvizgálatáról (2012/2253(INI))

(2016/C 065/24)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 27. cikkének (3) bekezdésére, amely előírja az Európai Külügyi Szolgálat létrehozását, amelynek feladata az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének támogatása,
- tekintettel az EUSZ 21. cikkének (3) bekezdésére, amely előírja, hogy a főképviselő segíti a Tanácsot és a Bizottságot az uniós külpolitika különböző területei közti koherencia biztosításában,
- tekintettel az EUSZ 26. cikkének (2) bekezdésére, amely előírja, hogy a Tanács biztosítja az Unió fellépésének egységességét, koherenciáját és eredményességét,
- tekintettel az EUSZ 35. cikkének harmadik bekezdésére, amely előírja, hogy a tagállamok diplomáciai és konzuli képviselői, valamint az Unió kirendeltségei hozzájárulnak az uniós polgárok számára harmadik országok területén biztosítandó védelemre vonatkozó jog érvényesítéséhez,
- tekintettel az EUSZ 36. cikkére, amely kimondja, hogy az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője/az Európai Bizottság alelnöke (a továbbiakban: főképviselő/alelnök) rendszeresen konzultál az Európai Parlamenttel a közös kül- és biztonságpolitika, valamint a közös biztonság- és védelempolitika főbb vonatkozásairól és alapvető választási lehetőségeiről, továbbá folyamatosan tájékoztatja a Parlamentet e politikák alakulásáról, és gondoskodik arról, hogy az Európai Parlament nézeteit kellőképpen figyelembe vegyék,
- tekintettel az EUSZ 42. cikkére, amely felhatalmazást ad a főképviselőnek/alelnöknek arra, hogy javaslatokat tegyen a közös biztonság- és védelempolitika terén, beleértve a missziók megindítását is, mind nemzeti, mind pedig uniós erőforrások felhasználásával,
- tekintettel az Európai Külügyi Szolgálatot (a továbbiakban: EKSZ) létrehozó 2010. július 26-i tanácsi határozat 13. cikkének (3) bekezdésére, amely előírja, hogy a főképviselőnek 2013 közepére be kell fejeznie az EKSZ szervezetének és működésének felülvizgálatát, amely többek között a földrajzi egyensúlyra vonatkozó 6. cikk (6) bekezdésének és 6. cikk (8) bekezdésének végrehajtását is magában foglalja, valamint adott esetben az e határozat felülvizgálatára vonatkozó javaslatokat kell tennie,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 298. és 336. cikkeire, amelyek meghatározzák a személyzeti ügyekre vonatkozó jogalkotási eljárásokat,
- tekintettel a főképviselő/a Bizottság alelnöke politikai elszámoltathatóságra vonatkozó nyilatkozatára⁽¹⁾ (a továbbiakban: főképviselői/alelnöki nyilatkozat),
- tekintettel az EKSZ 2012. július 24-i, az EKSZ-határozat 6. cikkének (9) bekezdésével összhangban benyújtott, személyzetről szóló jelentésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 97. cikkére,
- tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság, a Költségvetési Bizottság, a Költségvetési Ellenőrző Bizottság, valamint a Jogi Bizottság véleményére (A7-0147/2013),

⁽¹⁾ HL C 210., 2010.8.3., 1. o.

2013. június 13., csütörtök

- A. mivel a Lisszaboni Szerződés bevezette az Európai Unió külső fellépéseinek egységességére, koherenciájára és eredményességére irányuló célkitűzést;
- B. mivel az EKSZ egy hibrid jellegű új testület, amely közösségi és kormányközi forrásokat is igénybe vesz, amelynek nincs előzménye az Unióban és így nem várható el, hogy a létrehozását követő két éven belül már teljes körűen működjön; mivel, ennél fogva, a szervezete és működése felülvizsgálatának tisztességes és konstruktív kritikán kell alapulnia;
- C. mivel az EKSZ sikere abban mérhető, hogy mennyire tud az Unió részéről átfogó megközelítést alkalmazni napjaink külső kihívásaival szemben, valamint, hogy képes-e elérni a szükséges erőforrások hatékonyabb felhasználását szélesebb körű együttműködés, valamint a méretgazdaságosság uniós és nemzeti szintű elősegítése révén;
- D. mivel a főképviselő/alelnök hármass szerepe ennek a koherensebb uniós külpolitikára való törekvésnek a legkézzelfoghatóbb megnyilvánulása;
- E. mivel a Bizottságon belüli jelenlegi struktúra nem megfelelően tükrözi a főképviselőnek/alelnöknek az uniós külpolitikában betöltendő sajátos szerepét;
- F. mivel a főképviselő/alelnök Lisszaboni Szerződésben meghatározott összetett szerepe szükségessé teszi politikai helyettesi pozíció(k) létrehozását annak érdekében, hogy támogatást kapjon feladatai elvégzéséhez;
- G. mivel a közös kül- és biztonságpolitika / közös biztonság- és védelempolitika (KKBP/KBVP) terén strukturális és eljárási okok miatt túl lassú az operatív döntéshozás és végrehajtás; mivel a Maliban kialakult válság során ez ismét nyilvánvalóvá vált, amikor a döntéshozó eljárások és a finanszírozást érintő döntések elfogadása és végrehajtása nem történt meg kellő gyorsasággal;
- H. mivel az Európai Külügyi Szolgálatnak egyszerűsített, eredményorientált és hatékony rendszerként kell működnie, amely támogatást tud nyújtani a politikai vezetésnek a külkapcsolatokban, különösen a közös kül- és biztonságpolitika terén, és elősegíti a tanácsi döntéshozatalt; mivel, ennél fogva, az Európai Külügyi Szolgálatnak képesnek kell lennie rövid időn belül, összehangolt formában, különböző szolgálatoktól – beleértve a Bizottságot is – szerzett szakértői segítséget nyújtani; mivel az EKSZ jelenlegi struktúrájában túlságosan magas a vezetői arány és túl sok a döntéshozatali réteg;
- I. mivel az uniós harccsoportok által kínált gyors bevetési lehetőségek még nincsenek kihasználva;
- J. mivel a múlt tapasztalatai egyértelműen arra mutatnak, hogy a KBVP-missziók irányításához szükség van egy brüsszeli székhelyű állandó műveleti parancsnokság létrehozására;
- K. mivel az arab forradalmak esetében nyilvánvalóvá vált, hogy az Unió nem képes rövid időn belül biztosítani az erőforrások – beleértve a személyzet – áthelyezését, az új politikai prioritásokhoz igazodva; mivel az uniós küldöttségek méretének és személyzeti összetételének az Unió stratégiai érdekeit kell tükröznie;
- L. mivel az Európai Külügyi Szolgálatnak a stratégiai irány meghatározásában, valamint az uniós pénzügyi finanszírozási eszközök végrehajtásában betöltött szerepét meg kell erősíteni a fő uniós külpolitikai irányvonalaknak megfelelően;
- M. mivel újból meg kell erősíteni, hogy az Unió egységes fellépése és nagyobb láthatósága érdekében nemzetközi szinten a fejlesztési kérdések területén jobb koordinációt és felelősségteljes kormányzást kell biztosítani;
- N. mivel, különösen a költségvetési megszorítások idején, az EKSZ-nek a nagyobb szinergiák katalizátoraként kell működnie, nemcsak az Unió intézményi keretein belül, hanem az EU és a tagállamok között is;
- O. mivel, egy olyan időszakban, amikor a tagállamok kormányai csökkentik diplomáciai és konzuli jelenlétüket, az EKSZ a szorosabb együttműködés és nagyobb szinergiák elősegítésének eszközeként működhet;

2013. június 13., csütörtök

- P. mivel több figyelmet kellene szentelni az EKSZ, a Bizottság – különösen a DG DEVCO és a Humanitárius Segélyek Hivatala (ECHO) –, illetve a Tanács titkársága közötti párhuzamos tevékenységek és struktúrák elkerülésére;
- Q. mivel az a cél, hogy a személyzet egyharmada a tagállamokból kerüljön ki, teljesült, és mivel a három különböző forrásból (a Bizottság, a Tanács titkársága és a nemzeti diplomáciai szolgálatok) származó személyzetet minden szinten, illetve a kirendeltségek és a székhelyek között megfelelően kell elosztani;
- R. mivel a nők alulreprezentáltak az AD és vezető pozíciókban, ugyanakkor felülreprezentáltak az AST pozíciókban;
- S. mivel a személyzetre vonatkozó szabályok bármilyen módosítását az együtdöntési eljárás keretében kell elfogadni;
- T. mivel egyértelműen szükség van arra, hogy az EKSZ megértse és levonja a tanulságokat a korábbi műveleti tapasztalatokból, különösen a konfliktusmegelőzés, a konfliktusrendezés, a válságkezelés, a megbékélés és a béketeremtés terén;
- U. mivel két és fél évvel a főképviseleti/alelnöki nyilatkozat elfogadása után szükség van az EKSZ Parlament felé történő politikai elszámoltathatóságának alapos felülvizsgálatára, mégpedig abban a tekintetben, hogy milyen mértékben konzultált a Parlamenttel a stratégiai jellegű döntésekkel kapcsolatban, valamint, hogy annak álláspontját és megfontolásait mennyire vette figyelembe;
- V. mivel ennek az értékelésnek azzal is foglalkoznia kell, hogy milyen módokon lehet elősegíteni a főképviseleti/alelnöki és az EKSZ-tisztviselőknek a Parlament és testületei, – beleértve a küldöttségi vezetőket és különleges képviselőket is – előtti megjelenéseit, valamint hogy az EKSZ hogyan követi nyomon a Parlament állásfoglalásait;
- W. mivel az uniós külpolitika parlamenti ellenőrzése létfontosságú ahhoz, hogy az uniós polgárok jobban megértsék és támogassák az európai külső fellépést; mivel a parlamenti ellenőrzés fokozza a külső fellépés legitimitását;
- X. mivel a kirendeltségek jelenlegi pénzügyi folyamatai rugalmatlanok, és ez túlzott munkateherrel jár a személyzet számára;
1. a következő ajánlásokat címezi a főképviseleti/alelnöki, a Tanácsnak és a Bizottságnak, figyelembe véve, hogy kedvező előrelépések történtek az EKSZ létrehozása révén, ugyanakkor többet is el lehetne érni a szinergiák, az intézmények és – a főképviseleti, a Bizottság alelnöke és a Külügyek Tanácsának elnöke vegyes szerepköréből létrehozott – politikai vezetés közötti együttműködés terén a Szolgálat szerepének megerősítésén keresztül:

A vezetésről és egy racionálisabb és hatékonyabb rendszerről a 21. századi diplomácia számára

2. támogassák a főképviseleti/alelnöki sokrétű feladatainak ellátásában politikai helyettes(ek) kinevezése révén, akik elszámoltathatók lennének a Parlament felé, és hivatalba lépésük előtt megjelenének az illetékes parlamenti bizottság előtt, valamint felhatalmazást kapnának arra, hogy a főképviseleti/alelnöki nevében fellépjenek; biztosítsák, hogy a RELEX szakbiztosok parlamenti ügyekben és nemzetközi szinten teljes körűen képviselhesék a főképviseleti/alelnöki, továbbá, a közös uniós álláspont megerősítésének egyik módjaként fontolják meg a tagállamok külügyminisztereinek bevonását az Unió bizonyos feladataiba és misszióiba;
3. a fentiekre tekintettel egyszerűsítsék az EKSZ parancsnoklási rendjét és erősítsék meg az ügyvezető főtitkár szerepét egyértelmű parancsnoki lánc kialakítása révén a hatékony döntéshozatal és a kellő időben történő politikai válasz érdekében, ezzel összefüggésben egyszerűsítsék az operatív igazgatói és az igazgatásért felelős ügyvezetői igazgatói pozíciókat, valamint csökkentsék és egyszerűsítsék az ügyvezetői igazgatóságok hierarchikus szerkezetét, világosan definiálják a vonatkozó hatásköröket az EKSZ vezetői struktúrájában, valamint a döntéshozatal hatékonysága, egyértelműsége és koherenciája érdekében vizsgálják felül a Vezetőtestületen alapuló jelenlegi struktúrát; ebben a szellemben biztosítsák, hogy a főképviseleti/alelnöki politikai tanácsokat kapjon – például egy politikai tanácsadó testületen keresztül – valamennyi meghatározó intézményi szereplőtől, lehetővé téve ezáltal, hogy felmérhesse az EKSZ tervezett fellépéseinek hatását;

2013. június 13., csütörtök

4. javítsák és erősítsék meg a főképviselő/alelnök koordinátori, kezdeményező és politikai vezető szerepét, különös tekintettel a Külügyek Tanácsának elnöki minőségére, biztosítva, hogy a következő Bizottságban a Bizottság alelnökeként maradéktalanul kibontakozhasson, valamint megbízatást kapjon a RELEX szakbiztosok – más, külügyet érintő megbízatással rendelkező, biztosokkal bővített – csoportjában az elnöki tisztség betöltésére annak érdekében, hogy továbbfejlessze az együttes javaslatok és közös határozatok gyakorlatát;
5. a lehető legteljesebb mértékben használják ki az EKSZ szinergiahatásait, valamint ezzel összefüggésben mérlegetljk azt a lehetőséget, hogy – az EUSZ 31. cikkének (2) bekezdése szerint – a KKB ügyeiről minősített többséggel határozzanak, és hivatalosan is fontolják meg a minősített többségi szavazás KKB-ügyekre történő kibővítését a vonatkozó „passarelle” klauzula révén;
6. biztosítsák, hogy az EKSZ-határozat 9. cikkének (3) bekezdésével összhangban, az EKSZ vezető szerepet játsszon a megfelelő külső finanszírozási eszközökre vonatkozó stratégiák meghatározásában, és e célból az EKSZ rendelkezzen azzal a szakértelemmel, amellyel irányító szerepet vállalhat ezeken a területeken;
7. ugyanakkor óvják meg a szomszédsági politika „közösségi” jellegét, figyelembe véve, hogy a Parlament elutasítja az uniós politikák bármiféle „kormányköziesítését”, és tekintettel arra, hogy a Szerződés alapján történő felruházás szerint a Bizottság a fő felelős az Unió érdekében és az Unió részéről történő nemzetközi megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalásokért;
8. továbbra is erősítsék a Külpolitikai Eszközökért Felelős Igazgatóság és az EKSZ közötti kapcsolatokat;
9. biztosítsák, hogy az Európai Unió különleges képviselői szorosan együttműködjenek az EKSZ-szel, a képviselők személyzetükkel együtt beépüljenek az EKSZ szerkezetébe, és ahol csak lehet, az uniós képviseletek vezetői pozícióját is ők lássák el;
10. hajtsanak végre alapos ellenőrzést a Bizottság és a Tanács titkársága által kialakított, a külpolitikával kapcsolatos struktúrák egységesítése végett, a jelenlegi párhuzamos tevékenységek kiküszöbölése és a költséghatékonyság növelése érdekében; az erről szóló jelentést tegyék hozzáférhetővé a Parlament számára;
11. hasonlóképpen, fejlesszék tovább az intézmények közötti közös műszaki és logisztikai szolgáltatások gyakorlatát, a méretgazdaságosság és hatékonyabb működés érdekében; első lépésként hozzanak létre egy „egységes, közös struktúrát” a Bizottság és az EKSZ korai riasztásért, kockázatelemzésért és biztonsági feladatokért felelős logisztikai szolgálatai számára, amelyek az Unión kívüli eseményekkel foglalkoznak, amely keretben azoknak együtt kell működniük;
12. a tagállamokkal együttműködve vázolják fel a tagállamok diplomáciai szolgálatai és az EKSZ közötti méretgazdaságosság kialakítására vonatkozó közép- és hosszú távú lehetőségeket, beleértve a konzuli szolgáltatások nyújtását is;
13. fogadjanak el egységes megközelítést a tanácsi munkacsoportok elnöksége vonatkozásában, és szüntessék meg e csoportok soros elnökségét;
14. az EUSZ 24. cikkével összhangban biztosítsák, hogy a tagállamok aktívan és fenntartások nélkül támogassák az Unió kül- és biztonságpolitikáját, a lojalitás és kölcsönös szolidaritás szellemében, valamint hogy az Unió fellépéseinek megfelelően járjanak el és támogassák az EKSZ-t küldetése teljesítésében;
15. e célból segítsék elő a tagállamokkal való szorosabb együttműködést és alakítsanak ki a küldöttségek és a nagykövetségek közötti közös politikai jelentéstételi rendszert;

Az átfogó megközelítést biztosító „megfelelő szerkezet”

16. aknázzák ki a Lisszaboni Szerződésben rejlő valamennyi lehetőséget azért, hogy átfogó megközelítést alkalmaznak, amely a közös uniós stratégiai politikai iránymutatásokon túl magában foglalja a diplomáciai, gazdasági, fejlesztési, valamint – végső esetben és az ENSZ Alapokmányával teljes összhangban – a katonai eszközöket is elsősorban az uniós polgárok és szomszédaik, valamint a messzebb élők biztonsága és jóléte megóvása és elősegítése érdekében; ezzel összefüggésben biztosítsák a rövid és hosszú távú intézkedések koherenciáját; biztosítsák továbbá, hogy az EKSZ rendelkezzen azzal a hatáskörrel, hogy a Lisszaboni Szerződés kínálta fontos újítások végrehajtására irányuló javaslatokat terjeszthessen elő, beleértve az állandó strukturált együttműködésre irányuló javaslatokat is;

2013. június 13., csütörtök

17. ennek érdekében tegyenek további előrelépéseket egy „megfelelő struktúra” (például egy válságtanács) kialakítására, amely magában foglalja a válságmegelőzést, a válságkezelést, a béketeremtést, a megfelelő külpolitikai eszközöket, valamint a biztonságpolitikai és KBPV-struktúrákat, illetve biztosítja a földrajzi egységek, küldöttségek és a válságkezelésben érintett egyéb politikai részlegek közötti együttműködést, a válságkezelési platform koncepcióját véve alapul; biztosítsák az általános koherenciát és az EKSZ-en belüli párhuzamosságok elkerülését; továbbá javítsák az intézményközi koordinációt és tisztázzák a szerepeket;

18. biztosítsák a hatékony és integrált tervezést, valamint a gyors döntéshozatalt a KBVP-műveletek számára azáltal, hogy összehangolják a Válságkezelési és Tervezési Igazgatóság (CMDP) és a Polgári Tervezési és Végrehajtási Szolgálat (CPC) tervezési kapacitásait; ezenkívül hozzanak létre egy állandó vezetési struktúrát a Polgári Végrehajtási Szolgálattal egy helyen működő, állandó műveleti székhely kialakítása révén, a katonai és civil műveletek hatékony végrehajtása érdekében, a megfelelő parancsnoki lánc megőrzése mellett;

A hatékony külső fellépésekhez szükséges pénzügyi eljárási reformok

19. használják ki a költségvetési rendeletben biztosított, az adminisztratív és operációs kiadások pénzügyi kezelésére vonatkozó valamennyi rugalmassági lehetőséget, és adjanak felhatalmazást a küldöttségek vezetőinek arra, hogy – amennyiben a körülmények úgy kívánják –, átruházhassák erre vonatkozó hatáskörüket a helyettesükre és a bizottsági alkalmazottakra, ezáltal elősegítve a küldöttségek irányítását és zökkenőmentes működését, valamint lehetővé téve a küldöttségek vezetőinek, hogy politikai feladatokra összpontosíthassanak;

20. gyorsítsák fel a Külpolitikai Eszközökért Felelős Szolgálatban a közös kül- és biztonságpolitika finanszírozási eljárásait azzal a céllal, hogy biztosítsák válsághelyzetek esetén a rugalmas és kellő időben történő reagálást, különösen pedig a civil KBVP-műveletek gyors és hatékony bevetését; e tekintetben vizsgálják meg, hogy a költségvetési rendelet módosításait be lehet-e vezetni a felügyelet csökkentése nélkül;

21. növeljék az EU külső segítségnyújtásának rugalmasságát és reagálóképességét a külső pénzügyi eszközök programozására és kiadásaira vonatkozó szabályok felülvizsgálata révén;

22. javítsák a pénzügyi elszámoltathatóságot azáltal, hogy az átláthatóságot kiterjesztik valamennyi KKBP költségvetési tételre, beleértve a KBVP-műveleteket, a különleges képviselőket, a nonproliférációt és a konfliktusmegelőzést is;

A küldöttségek

23. adjanak nagyobb beleszólást az EKSZ-nek az uniós küldöttségekben lévő bizottsági tisztviselők áthelyezésének kérdéseibe annak érdekében, hogy az uniós küldöttségek személyzeti összeállítása és mérete tükrözze az Unió stratégiai érdekeit és politikai prioritásait;

24. tegyék meg a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy az uniós küldöttségek vezetőinek kinevezése érdem és az uniós érdekek, értékek és politikák alapos ismeretén alapuljon, ezáltal biztosítva a kellő motivációt és a lehető legmagasabb színvonalat és hatékonyságot e kényes tisztségekre kiválasztottaknál;

25. gondoskodjanak róla, hogy – különösen a kis létszámú EKSZ-személyzettel rendelkező küldöttségekben – a küldöttség vezetője, az EKSZ-határozat 5 cikkének (2) bekezdése értelmében, bizottsági tisztviselőt is megbízhatson politikai elemzés és jelentés elkészítésével;

26. ezzel összefüggésben erősítsék meg a küldöttségek vezetőinek az egész személyzet – köztük a bizottsági tisztviselők – feletti jogosítványát, és biztosítsák, hogy a székhelyekből érkező utasítások a küldöttség vezetőjének legyenek címezve;

27. éljenek az EKSZ-határozat és az EUSZ révén nyílt új lehetőségekkel, nevezetesen erősítsék meg a küldöttségek koordináló szerepét, különösen válsághelyzetek esetén, valamint tegyék lehetővé számukra, hogy konzuli védelmet nyújtsanak olyan tagállamok uniós polgárainak, akik az adott országban nem rendelkeznek képvisellel; biztosítsák, hogy a többletfeladatok ne vonjanak el forrásokat már meglévő politikáktól, intézményektől és uniós szintű prioritásoktól;

2013. június 13., csütörtök

28. tekintettel arra, hogy az uniós küldöttségek többségében vannak emberi jogi kapcsolattartók, biztosítva az emberi jogok, különösen a női jogok figyelembe vételét az EU valamennyi küldöttségében és hivatalában; továbbá, hogy láthatóvá tegyék a sokszínűségére épülő európai kultúrát; biztosítsák, adott esetben, hogy az uniós küldöttségek meglévő személyzete között legyen egy európai parlamenti kapcsolattartó tisztviselő, akinek az a feladata, hogy megfelelő segítséget nyújtson a harmadik országokban tevékenykedő parlamenti küldöttségeknek, továbbá tájékoztatást nyújtson, azon elv alapján, hogy az uniós küldöttségek valamennyi uniós intézményt egyformán képviselik;

29. biztosítsák továbbá, hogy a küldöttségek megfelelő szakértelemmel bírnak az olyan szakpolitikai területeken (például az éghajlatváltozás, energiabiztonság, szociális és munkaügyi politikák, kultúra, stb. területén), amelyek az adott országgal folytatott uniós kapcsolatok szempontjából lényegesek;

30. biztosítsák, hogy lehetőség szerint valamennyi küldöttségben legyen jelen egy biztonság- és védelempolitikai attasé is, különösen ott, ahol a küldöttségek politikailag instabil vagy sérülékeny helyzetekben működnek, vagy ahol a közelmúltban szűnt meg egy KBVP-művelet vagy -misszió, a művelet folyamatossága és a politikai környezet megfelelő megfigyelése érdekében;

31. felszólítja a főképviselőt/alelnököt annak elrendelésére, hogy az EU külföldi küldöttségein végezzék el a biztonsági intézkedések és követelmények felülvizsgálatát az arról való meggyőződés érdekében, hogy a biztonsággal kapcsolatos döntéseket az EKSZ hozza, nem pedig külső biztonsági vállalkozások;

A politikai elszámoltathatóságról szóló nyilatkozat végrehajtása

32. a 2010 júniusában Madridban kötött négyoldalú megállapodással összhangban biztosítsák az EUSZ 36. cikkében előírt kötelezettségek hatékony végrehajtását, nevezetesen a Parlament véleményének megfelelő figyelembe vételét, például azáltal, hogy a közös kül- és biztonságpolitika/közös biztonság- és védelempolitika területeit érintő stratégiák és mandátumok elfogadása előtt proaktív és szisztematikus egyeztetés történik a megfelelő parlamenti bizottságokkal;

33. biztosítsák, hogy az uniós küldöttségek teljes körű politikai jelentést tegyenek a Parlament kulcsfontosságú tisztségviselőinek, szabályozott hozzáférés keretében;

34. biztosítsák, hogy az EUSZ 218. cikkének (10) bekezdésével összhangban a Parlament azonnali és teljes körű tájékoztatást kapjon a nemzetközi megállapodásokról szóló egyeztetések folyamatáról, beleértve a KKBP területeit is;

35. hivatalba lépésük előtt az újonnan kinevezett küldöttségi vezetők és különleges képviselők megjelentek a Külügyi Bizottság előtt – ennek pozitív tapasztalatait alapul véve terjesszék ki ezt a gyakorlatot a KBVP-missziók és -műveletek újonnan kinevezett vezetőire is;

36. biztosítsák, hogy a főképviselő/alelnök általi kinevezésük után a küldöttségek új vezetőit hivatalba lépésük előtt hivatalosan erősítse meg az illetékes parlamenti bizottság;

37. a Külügyek Tanácsa minden egyes ülése előtt rendszeres egyeztetés történjen az illetékes parlamenti bizottsággal, valamint a tanácsi ülést követően kapjon tájékoztatást az adott bizottság;

Egy európai diplomáciai testületi szellem kialakítása és megszilárdítása

38. mozdítsák elő a közös képzéseket és egyéb konkrét intézkedéseket a különböző diplomáciai, kulturális és intézményi háttérrel rendelkező EKSZ személyzet körében a testületi szellem kialakítása érdekében, és fontolják meg közös képzési kezdeményezések létrehozását az EKSZ személyzete és a nemzeti diplomaták számára, folyamatos szakmai képzésük részeként;

39. ennek szellemében vizsgálják felül a már meglévő uniós és nemzeti szintű képzési és oktatási programokat azzal a céllal, hogy összevonják őket a már meglévő Európai Biztonsági és Védelmi Főiskola mellett;

2013. június 13., csütörtök

Az új személyzeti tagok felvételének alapjai

40. folytassák a nemek közötti egyensúly előmozdítására és megerősítésére tett erőfeszítéseket, az érdek és kompetenciák megfelelő figyelembe vétele mellett; fektessenek hangsúlyt arra, hogy egyensúly alakuljon ki a küldöttségi vezetők szintjén és más vezetői szinteken; vezessenek be átmeneti intézkedéseket, miközben kidolgoznak egy olyan cselekvési tervet, amely mentori programokat, speciális képzéseket és egy családbarát munkakörnyezet kialakítását is tartalmazná azzal a céllal, hogy elősegítsék a nők nagyobb arányú részvételét, illetve elhárítsák a diplomáciai karrierjüket gátló akadályokat;

41. tegyenek meg minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy orvosolják a földrajzi megoszlás szerinti egyenlőtlenségeket a felsővezetői szinteken, illetve más szinteken és pozíciókban egyaránt, ezzel elősegítve és ösztönözve mind a tisztviselők, mind pedig a tagállamok politikai szerepvállalását, amint azt az EKSZ-határozat 6. cikkének (6) bekezdése és 6. cikkének (8) bekezdése előírja;

42. tekintettel arra, hogy az a cél, hogy a személyzet egyharmada a tagállamokból kerüljön ki, teljesült, biztosítsák, hogy a nemzeti minisztériumokból származó személyzet ne legyen túlsúlyban a vezetői szinteken, és ezáltal a karrierlehetőségek mindenki számára nyitottak legyenek, valamint összpontosítsanak új, állandó uniós alkalmazottak felvételére; e tekintetben vizsgálják meg, hogy az EKSZ-nél dolgozó nemzeti diplomaták milyen módokon jelentkezhetnek a Szolgáltatón belüli állandó pozíciókra;

43. annak érdekében, hogy valódi európai testületi szellem alakulhasson ki, valamint, hogy a Szolgálat kizárólag közös európai érdekeket képviseljen, ellenezzenek a tagállamok részéről megnyilvánuló, az EKSZ személyzetének felvételi eljárásába történő bármely beleavatkozási kísérletet; most, hogy az átmeneti időszak lezárult, biztosítsák, hogy az EKSZ kialakíthassa saját független felvételi eljárását, amely nyitott valamennyi uniós intézmény és külső jelentkező felé is, és nyitott versenyvizsga keretében történik;

44. különösen fontolják meg – a Parlamentnek a közös kül- és biztonságpolitika célkitűzései és alapvető döntései meghatározásában betöltött különleges szerepe fényében – a Parlament költségvetési hatáskörét, a külpolitika demokratikus ellenőrzésében betöltött szerepét és a parlamenti külkapcsolatok terén kialakított gyakorlatát, valamint azt a lehetőséget, hogy 2013. július 1-jétől az Európai Parlament tisztviselői is ugyanúgy jelentkezhetnek az EKSZ pozícióira, mint a Tanács és a Bizottság tisztviselői;

45. biztosítsák, hogy az EKSZ rendelkezzen a válságok kezeléséhez szükséges megfelelő készségekkel, különösen a közvetítéshez és a párbeszédhez szükséges készségek kialakításán keresztül;

Hosszabb távon

46. kéri, hogy – egy jövőbeni egyezmény összefüggésében – tűzzék napirendre a közös kül- és biztonságpolitika/közös biztonság- és védelempolitika és az EKSZ szerepének továbbfejlesztését, beleértve a névváltoztatás kérdését is;

o

o o

47. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az ajánlást az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének/a Bizottság alelnökének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P7_TA(2013)0279

A vallás- vagy meggyőződés szabadságának előmozdítása és védelme

Az Európai Parlament 2013. június 13-i ajánlása a Tanácshoz az Európai Parlament Tanácshoz intézett, a vallás vagy meggyőződés szabadságának előmozdításáról és védelméről szóló uniós iránymutatások tervezetéről szóló ajánlására irányuló javaslat (2013/2082(INI))

(2016/C 065/25)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a PPE képviselőcsoport nevében Laima Liucija Andrikenė által előterjesztett, a vallás vagy meggyőződés szabadságának előmozdításáról és védelméről szóló uniós iránymutatások tervezetével kapcsolatos, Tanácshoz címzendő ajánlásra irányuló javaslatra (B7-0164/2013),

2013. június 13., csütörtök

- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, és az ENSZ a valláson vagy meggyőződésen alapuló intolerancia és megkülönböztetés minden formájának megszüntetéséről szóló nyilatkozatára,
 - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára és az Egyesült Nemzetek Emberi Jogi Bizottságának 22. sz. általános megjegyzésére ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
 - tekintettel a valláson vagy meggyőződésen alapuló intoleranciáról, megkülönböztetésről és erőszakról szóló, 2009. és 2011. évi tanácsi következtetésekre ⁽²⁾,
 - tekintettel a Tanács által 2012. június 25-án elfogadott, az emberi jogokkal és demokráciával kapcsolatos európai uniós stratégiai keretre és cselekvési tervre ⁽³⁾,
 - tekintettel az Európai Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „Emberi jogok és demokrácia az Európai Unió külső tevékenységeinek középpontjában – Egy hatékonyabb megközelítés felé” című, 2011. december 12-i közös közleményére (COM(2011)0886),
 - tekintettel az Európai Parlament által a Tanácshoz intézett, az EU emberi jogokkal foglalkozó különleges képviselőjéről szóló, 2012. június 13-i ajánlására ⁽⁴⁾, valamint az Európai Unió emberi jogokért felelős különleges képviselőjének kinevezéséről szóló, 2012. július 25-i 2012/440/KKBP tanácsi határozatra ⁽⁵⁾,
 - tekintettel az EU emberi jogi stratégiájának felülvizsgálatáról szóló 2012. december 13-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
 - tekintettel az emberi jogok és a demokrácia globális helyzetéről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról szóló állásfoglalásaira ⁽⁷⁾,
 - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 36. cikkére,
 - tekintettel a vallás vagy meggyőződés szabadságának előmozdításáról és védelméről szóló uniós iránymutatások tervezetére (a továbbiakban: „iránymutatások”),
 - tekintettel eljárási szabályzata 121. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A7-0203/2013),
- A. mivel az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikke szerint a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és alapvető szabadságok egyetemes és oszthatatlan volta, az emberi méltóság tiszteletben tartása, az egyenlőség és a szolidaritás elvei, valamint az Egyesült Nemzetek Alapokmányában foglalt elvek és a nemzetközi jog tiszteletben tartása az Unió minden nemzetközi szintű fellépésének vezérelve;
- B. mivel a vallás vagy meggyőződés szabadsága – amely magában foglalja az istenhívő, a nem istenhívő és ateista meggyőződést, a hit elutasításához való jogot, valamint a vallás vagy meggyőződés megváltoztatásához való jogot – egyetemes emberi jog és minden ember alapvető szabadságjoga, amely összefügg más, az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 18. cikkében foglalt emberi jogokkal és alapvető szabadságjogokkal;
- C. mivel az Európai Parlament ismételt felszólított a vallás vagy meggyőződés szabadságához való jog előmozdítását szolgáló ambiciózus eszköztár kialakítására az uniós külpolitika részeként;
- D. mivel az Európai Parlament üdvözölte ebben az összefüggésben az Európai Uniónak a vallás vagy meggyőződés szabadságára vonatkozó irányelvek kidolgozása melletti elkötelezettségét, az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó uniós cselekvési tervnek megfelelően, továbbá hangsúlyozta annak szükségességét, hogy a Parlament és a civil társadalmi szervezetek részt vegyenek ezen irányelvek előkészítésében;

⁽¹⁾ Az ENSZ Emberi Jogi Bizottságának a polgári és politikai jogokról szóló nemzetközi egyezségokmány 40. cikke (4) bekezdésének alapján elfogadott általános megjegyzése, CCPR/C/21/Rev.1/Add.4, 1993. szeptember 27.

⁽²⁾ Az Európai Unió Tanácsa, 2009.11.24., 2011.02.21.

⁽³⁾ Az Európai Unió Tanácsa 11855/12.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0250.

⁽⁵⁾ HL L 200., 2012.7.27., 21. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0504.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek: P7_TA(2010)0489, P7_TA(2012)0126, P7_TA(2012)0503.

2013. június 13., csütörtök

E. mivel a nemzetközi jogi normák szerint valamennyi állam kötelessége, hogy hatékony védelmet nyújtson minden polgára és a joghatósága alá tartozó minden egyéb személy számára; mivel a személyek és családjuk, közösségeik, istentisztelekre szolgáló helyeik és intézményeik, vallási hovatartozásuk, hitük, vagy vallásuk vagy meggyőződésük jogszerű nyilvános kifejezése miatt – folytatott üldöztetés széles körben elterjedt a világ egyes részein; mivel a valláson vagy meggyőződésen alapuló hátrányos megkülönböztetés még mindig létezik a világ összes régiójában, beleértve Európát és szomszédságát, és mivel bizonyos vallásos gyülekezetekhez tartozókat – beleértve a vallási kisebbségeket és a nem hívókat – továbbra is számos országban megfosztják emberi jogaiktól és rendszeresen megkülönböztetést alkalmaznak velük szemben, letartóztatják, elítélik, sok országban akár ki is végzik őket vallásuk vagy meggyőződésük miatt;

1. a következő ajánlásokat fogalmazza meg a Tanácsnak:

A fellépés indoka

- a) a vallás vagy meggyőződés szabadságához való jog támogatását, és megsértésének megelőzését az Unió külpolitikai prioritásai közé kell sorolni;
- b) a vallásos közösségekhez és kisebbségekhez tartozókkal, vagy a nem vallásos meggyőződésűekkel szembeni erőszak, üldöztetés és megkülönböztetés továbbra is a világ számos pontján tapasztalható; a vallási tolerancia, a párbeszédre való nyitottság és az ökumenikus egymás mellett élés egyre nagyobb hiánya, ami gyakran politikai feszültségekhez, erőszakhoz és nyílt fegyveres konfliktusokhoz vezet, egzisztenciákat és életet veszélyeztetve az országokban, aláásva a regionális stabilitást; az erőszak és megkülönböztetés minden formája egyértelmű és azonnali elítélésének az uniós politika alapvető elemének kell lennie a vallás vagy meggyőződés szabadsága terén; különös figyelmet kell fordítani azok helyzetére, akik megváltoztatják vallásukat vagy meggyőződésüket, mivel ezek a személyek sok országban tényleges társadalmi nyomás, megfélemlítés vagy nyílt erőszak áldozataivá válnak;

Tárgy és hatály

- c) az uniós iránymutatások céljait és hatályát a következőkben kell kijelölni: a vallás vagy meggyőződés szabadságának előmozdítása és védelme harmadik országokban, a vallás vagy meggyőződés szabadságának előtérbe helyezése az Unió összes külső fellépése és emberi jogi politikája során, valamint egyértelmű követelmények és feltételek kidolgozása és gyakorlati irányultság, annak érdekében, hogy az uniós és tagállami tisztviselők munkájában jobban érvényesüljön a vallás vagy meggyőződés szabadságának előmozdítása, és ekképpen hozzájáruljon a nagyobb fokú koherenciához, hatékonysághoz és láthatósághoz az EU külkapcsolataiban;

Meghatározások

- d) mivel sikeres végrehajtásuk függ ettől, az irányelveknek egyértelmű meghatározásokat kell alkalmazniuk, és a vallás vagy meggyőződés szabadságának megfelelő és teljes védelmének kell tartalmazniuk a nemzetközi joggal összhangban, amely a szabadságok magánéleti és nyilvános kifejeződéseire egyaránt kiterjed, valamint egyéni, közösségi és intézményi dimenzióit is tekintetbe veszi, beleértve a hithez vagy hit nélkülséghez való jogot, a vallás vagy meggyőződés megváltoztatásához való jogot, a gyülekezési, egyesülési és véleménynyilvánítási szabadságot, valamint a szülők ahhoz való jogát, hogy gyermekeiket erkölcsi és vallási meggyőződésüknek megfelelően neveljék; egyértelmű meghatározások és teljes védelem szükséges továbbá a vallásos és hiten alapuló intézmények jogi személyiségének elismerését illetően, valamint autonómiájuk tiszteletét, a katonai szolgálat lelkiismereti okból történő megtagadásához való jogot, a menedékjogot, a pihenőnapok megtartásának, valamint az ünnepnapoknak és ünnepségeknek az egyén vallása vagy meggyőződése szerinti megünneplésének szabadságát, és a tulajdon megvédéséhez való alapjogot illetően;

Operatív iránymutatások

- e) az iránymutatásokat a nemzetközi jogra, valamint a nemzetközi közösség által elfogadott és megerősített szerződésekre kell alapozni;

2013. június 13., csütörtök

Arányosság

f) ahogy az iránymutatások tervezete állítja, a nemzetközi közösség által elfogadott elveknek megfelelően nem korlátozható a vallás vagy meggyőződés kényszertől mentes megválasztása vagy gyakorlása, és a szülők vagy törvényes képviselők azon szabadsága, hogy biztosítsák a gyermek vallási és erkölcsi nevelését; a vallás vagy meggyőződés szabadságához való jog minden egyéb megnyilvánulási csak a jogszabályok által előírt olyan korlátozásoknak vethetőek alá, amelyek szükségessé a közbiztonság, a közrend, a közegészség, az erkölcsök, vagy mások alapvető jogainak és szabadságainak védelmében⁽¹⁾; a korlátozásokat ugyanakkor megszorítóan kell értelmezni, és ezeknek közvetlenül kapcsolódniuk kell mások védett jogaihoz és azokkal arányosnak kell lenniük, és el kell érni a megfelelő egyensúlyt; az iránymutatásokban ezért hangsúlyozni kell az arányosság feltételét;

A véleménynyilvánítás szabadsága

g) míg a vallás- és lelkiismereti szabadság és a véleménynyilvánítás szabadsága egymást kölcsönösen erősítő jogok, azokban az esetekben, amelyekben ezt a két jogot szembeállítják egymással, az Uniónak emlékeznie kell arra, hogy a modern média eszközei által lehetővé válik a kultúrák és hitek nagyobb fokú összekapcsolódása. ezért lépéseket kell tenni a kritikával, és különösen a nevésségessé tétellel vagy kigúnyolással kapcsolatos, a szabad véleménynyilvánítás körébe eső cselekedetek által kiváltott, kultúrák közti erőszak megelőzése érdekében; ebben az összefüggésben az EU-nak segítséget kell nyújtania az ilyen típusú feszültségek csökkentéséhez, például a kölcsönös megértés és párbeszéd elősegítésével, egyértelműen el kell ítélnie az ilyen beszédre válaszul elkövetett erőszakos cselekményeket, és határozottan elleneznie kell a vallási kérdésekkel – például az istenkáromlással kapcsolatos törvényekkel – kapcsolatos szabad véleménynyilvánítás bűncselekménnyé nyilvánítására irányuló próbálkozásokat;

A vallás- és lelkiismereti szabadság kollektív dimenziója

h) az iránymutatásokban hangsúlyozni kell, hogy minden egyén esetében a vallás vagy meggyőződés szabadságának elválaszthatatlan része az e szabadság kollektív formában, egyedül vagy másokkal együtt történő kifejezéséhez való jog; ez magában foglalja az alábbiakat:

- az istentisztelethez vagy a vallással vagy meggyőződéssel kapcsolatos gyülekezéshez való jog, valamint az e célokat szolgáló helyek kialakításának és fenntartásának szabadsága,
- bármilyen vallásos tevékenységben vagy eseményen való részvételtől történő tartózkodás szabadsága;
- megfelelő vallási, média-, oktatási, egészségügyi, szociális, karitatív vagy humanitárius tevékenységet folytató intézmények kialakításának és fenntartásának szabadsága,
- önkéntes pénzügyi és egyéb hozzájárulások kérésének és elfogadásának szabadsága egyénektől és intézményektől,
- megfelelő vezetők képzésének, kinevezésének, megválasztásának vagy utódlás alapján történő kinevezésének szabadsága, az adott vallás vagy meggyőződés követelményei vagy normái alapján,
- vallással és meggyőződéssel kapcsolatos kérdésekben egyénektől és közösségektől történő kapcsolat kialakításának és fenntartásának szabadsága, nemzeti és nemzetközi szinten egyaránt; hasonlóképp azt is meg kell említeni az iránymutatásokban, hogy a közösségi vallásgyakorláshoz való jogot – amelynek mindig tiszteletben kell tartania az egyéni szabadságjogokat – nem lehet szükségtelenül korlátozni az istentisztelet céljára szolgáló, hivatalosan elismert helyekre, és hogy az EU-nak el kell ítélnie a gyülekezési szabadság bármilyen mértékű indokolatlan korlátozását; az iránymutatásoknak hangsúlyozniuk kell, hogy az államoknak kötelességük semlegesnek és pártatlannak maradni a vallási csoportokkal szemben, a szimbolikus vagy pénzügyi támogatást is beleértve;

i) úgy véli, hogy a szekularizmus, amelynek meghatározása a vallási és politikai fennhatóság szigorú szétválasztása, a kormányzásra gyakorolt bármilyen vallási befolyás, illetve a vallásos ügyekre gyakorolt bármilyen kormányzati befolyás elvetését jelenti, kivéve, ha a cél a közbiztonság és a közrend fenntartása (beleértve a mások szabadságának tiszteletben tartását), továbbá, hogy a szekularizmus mindenki számára egyenlő mértékű lelkiismereti szabadságot biztosít, legyen akár hívó, agnosztikus vagy ateista;

⁽¹⁾ A valláson vagy meggyőződésen alapuló intolerancia és megkülönböztetés minden formájának megszüntetéséről szóló ENSZ-nyilatkozat, 1. cikk (3) bekezdés, A/RES/36/55.

2013. június 13., csütörtök

Nyilvántartási kötelezettségek

- j) az EU-nak fel kell lépnie abban az esetben, ha a vallási vagy meggyőződésen alapuló szervezetekre vonatkozó nyilvántartásba vételi kötelezettségek indokolatlanul korlátozzák a vallás vagy a meggyőződés szabadságát; a nyilvántartásba vételt nem lehet a vallási vagy meggyőződésbeli szabadság gyakorlásának előfeltételként értelmezni, mivel ezt a jogot nem lehet adminisztratív vagy jogi kötelezettségek feltételéhez kötni; az EU-nak fel kell szólítania minden olyan jogszabály eltörlésére, amelyek például az egyének vallásának anyakönyvi okmányokba való kötelező bejegyzését írják elő, ha az adott jogszabály megkülönböztetést eredményez azon személyekkel szemben, akik nem vallásos meggyőződéssel rendelkeznek, vagy akik megváltoztatták vallásukat vagy meggyőződésüket;

Oktatás

- k) mint azt nemzetközileg elfogadott normák elismerik, a szülők vagy a törvényes képviselők szabadon dönthetnek kiskorú gyermekük – meggyőződésüknek megfelelő – vallási és erkölcsi neveléséről, és a gyermek nem kötelezhető vallási vagy meggyőződésbeli oktatásban való részvételre szülei vagy törvényes képviselői akarata ellenére, lévén a gyermek mindenek felett álló érdekeinek figyelembe vétele az elsődleges; a szülők azon joga, hogy gyermekeiket saját vallási vagy nem vallási meggyőződéseinek megfelelően neveljék, magában foglalja az ahhoz való jogot is, hogy elutasítsák az állami vagy nem állami szereplők által a gyermek nevelésébe történő, a vallási vagy nem vallási meggyőződésekkel ellentétes, indokolatlan beavatkozásokat; az iránymutatásokban hangsúlyozni kell a vallás vagy meggyőződés szabadságának ezt az aspektusát, garantálni kell az állami oktatásban a szekularizációt, és az uniós képviselőknek megfelelő lépéseket kell tenniük ezen elv megsértése esetén;

Családjogi és szociális törvények

- l) az EU-nak különös figyelmet kell fordítania a vallás vagy meggyőződés alapján történő megkülönböztetésre a harmadik országok családjogi és szociális jogszabályaiban, elsősorban, de nem kizárólag a házassághoz való jog és a gyermekfelügyeleti jog vonatkozásában;

A katonai szolgálat lelkiismereti okból történő megtagadásához való jog

- m) az iránymutatásoknak magukban kell foglalniuk a katonai szolgálat lelkiismereti okból történő megtagadásához való jogot, mint a gondolat-, a lelkiismereti és vallásszabadsághoz való jog törvényes gyakorlását; és az EU-nak fel kell hívnia a kötelező katonai szolgálati rendszerrel bíró államokat, hogy – közérdekből és nem büntető jelleggel – tegyék lehetővé az alternatív, nem harci jellegű vagy polgári szolgálatot, és tartózkodjanak a katonai szolgálat teljesítését lelkiismereti okból megtagadók – akár szabadságvesztéssel való – büntetésétől;

Menedékjog

- n) az EU-nak ösztönöznie kell a harmadik országokat, hogy fogadják be a vallásuk vagy meggyőződésük miatt elűldözött menekülteket, és nyújtsanak nekik menedékjogi védelmet, különösen azokban az esetekben, amikor a menekülteket halál vagy erőszak fenyegeti; az uniós tagállamoknak fokozniuk kell erőfeszítéseiket a vallásuk vagy meggyőződésük miatt elűldözött menekültek befogadása terén;

A civil társadalom támogatása és közös cselekvés

- o) az iránymutatások kidolgozása és végrehajtása során a számos civil társadalmi szervezet – többek között emberi jogi szervezetek és vallási és meggyőződési csoportok – támogatása és a velük való közös cselekvés kulcsfontosságú lesz a vallás vagy meggyőződés szabadságának előmozdítása és védelme terén, és ezért az uniós képviselők emberi jogokkal foglalkozó kapcsolattartási pontjainak folyamatos összeköttetést kell fenntartaniuk e szervezetekkel, hogy a lehető leghamarabb azonosíthassák a vallás és meggyőződés szabadsága terén az országokban felmerülő problémákat;

Nyomon követés és értékelés

- p) a vallás és meggyőződés szabadsága terén a világban fennálló helyzet megfelelő és folyamatos nyomon követését és értékelését az Európai Külügyi Szolgálatnak kell biztosítania az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletének felügyelete alatt, és továbbra is külön szakaszban kell foglalkozni ezzel a kérdéssel – a helyzet javítását célzó ajánlásokat megfogalmazva – az Európai Unió emberi jogok világszerte szóló éves jelentésében; a vallás vagy meggyőződés szabadsága terén fennálló helyzet nyomon követésének – egyéb emberi jogok és alapvető szabadságjogok mellett – az

2013. június 13., csütörtök

egyik központi kérdésnek kell lennie az EU harmadik országokkal fenntartott kapcsolataiban, különösen az európai szomszédságpolitika összefüggésében; ennek tükröződnie kell valamennyi megállapodásban, valamint a felülvizsgálati és jelentéstételi dokumentumokban; az EU emberi jogokért felelős különleges képviselőjének tevékenységei során külön figyelmet kell szentelnie a vallás vagy meggyőződés szabadságának előmozdításával és védelmével kapcsolatos kérdésekre, és látható szerepet kellene játszania e szabadság előmozdításában az Unió külkapcsolataiban; együtt kellene továbbá működni az Európai Parlamenttel és érintett bizottságaival a problémás területeket, az elért haladást, és az érintett nem kormányzati szervezetekkel való együttműködést illetően;

q) kívánatos volna egy eszköztár összeállítása az uniós iránymutatások ellenőrzéséről, értékeléséről és támogatásáról. Ennek az operatív eszközökre kell összpontosítania, annak érdekében, hogy megfelelőbb módon tükrözze a fellépéseknek az iránymutatásokban lefektetett, prioritással bíró területeit, magában foglalva többek között a következőket:

- a helyzetelemzésre vonatkozó részletes ellenőrző jegyzék a vallás vagy meggyőződés szabadságához való joggal kapcsolatos viszonyok nyomon követéséhez és vizsgálatához egy adott országban, az elért haladás vagy visszaesés megállapítása érdekében;
- rendszeres jelentés kérése az Unió misszióvezetőitől a vallás vagy meggyőződés szabadságával kapcsolatos problémákról, a helyzet részletes elemzésével együtt, valamint a vallás vagy meggyőződés szabadságával kapcsolatos jogsértések előfordulásairól, illetve annak védői vagy más egyének elnyomásáról, megnevezve a vallás vagy meggyőződés szabadságához való jog egyértelmű megsértésének konkrét eseteit; az uniós misszióvezetők jelentéseit összevethetőségük érdekében a lehető legnagyobb mértékben szabványosítani kellene;
- a konkrét fellépés hangsúlyozása a nemzetközi fórumokon vagy a fejlesztési együttműködési tevékenységek során, amelyek alapvető szerepet játszottak a vallás vagy meggyőződés szabadságához való jog védelmében és elősegítésében, beleértve a vallás vagy meggyőződés miatti diszkrimináció vagy üldöztetés egyedi (egyének, csoportok, kisebbségek, intézmények ellen irányuló) eseteinek sikeres kezelését;
- emlékeztetés arra, hogy a vallás vagy meggyőződés miatti diszkrimináció vagy üldözés áldozatainak nyújtott támogatás sokféle formát ölthet, beleértve az áldozatok meghívását az uniós intézményekbe, hogy beszámoljanak helyzetükről;

ezt a (körlevél formájában közzétett) eszköztárat az érintettekkel egyeztetve kell elkészíteni, 2013 vége előtt;

Külső pénzügyi eszközök felhasználása

r) a vallás vagy meggyőződés szabadságának helyzetét tekintve egy-egy adott országban – amely az emberi jogok adott országban fennálló helyzete átfogó értékelésének része –, az EU külső finanszírozási eszközeit mind ösztönzőként, mind elrettentésként (például a pénzeszközök befagyasztása) fel kell használni; az emberi jogi helyzet – például a vallás vagy meggyőződés szabadsága terén történő – nagymértékű romlása esetében az EU-nak alkalmaznia kell az érintett országgal megkötött, hatályos külső megállapodásaiban foglalt emberi jogi záradékokat; az EU külső megállapodásaiban foglalt emberi jogi záradékok alkalmazásának kötelező érvényűnek kell lennie, és azokat szisztematikusan be kell építeni az EU harmadik országokkal kötött valamennyi megállapodásába;

Uniós fellépés a többoldalú fórumokon

s) a vallás vagy meggyőződés szabadságának előmozdítása és védelme érdekében az EU-nak folytatnia kell kezdeményezéseit különböző többoldalú fórumokon; adott esetben és kérésre az EU segítséget nyújt harmadik országoknak a vallás vagy meggyőződés szabadságát előmozdító és védelmező jogszabályok kidolgozásában;

Értékelés

t) az Európai Unióról szóló szerződés 36. cikkével összhangban az Európai Parlamentet be kell vonni az iránymutatások végrehajtásának értékelésébe, amelyet legkésőbb az iránymutatások hatályba lépése után három évvel végre kell hajtani; az értékelést a vallás vagy meggyőződés szabadságának harmadik országokban való megsértésével kapcsolatos konkrét helyzetekre adott uniós válaszok elemzésére kell alapozni; az Európai Parlamentet rendszeresen tájékoztatni kell az uniós küldöttségek jelentései alapján aggodalomra okot adó területekről vagy fejleményekről; a Parlament illetékes bizottságait részletes információkat kell ellátni;

2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az ajánlást a Tanácsnak, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, valamint tájékoztatás céljából a Bizottságnak.

2013. június 11., kedd

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI PARLAMENT

P7_TA(2013)0236

Jacek Olgierd Kurski parlamenti mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem

Az Európai Parlament 2013. június 11-i határozata a Jacek Olgierd Kurski mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2013/2019(IMM))

(2016/C 065/26)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Jacek Olgierd Kurski mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló, 2013. január 16-án a Lengyel Köztársaság legfőbb ügyésztől az Országos Rendőr-főkapitányság Megelőzési Hivatalának a rendőr főfelügyelő nevében eljáró vezetőjétől 2013. január 2-án benyújtott kérelem kapcsán beérkezett kérelemre, amelyről 2013. február 4-án a plenáris ülést tájékoztatták,
- miután eljárási szabályzata 7. cikke (3) bekezdésének megfelelően meghallgatta Jacek Olgierd Kurskit,
- tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 9. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió Bírósága 1964. május 12-i, 1986. július 10-i, 2008. október 15-i és 21-i, valamint 2010. március 19-i és 2011. szeptember 6-i ítéleteire⁽¹⁾,
- tekintettel a Lengyel Köztársaság Alkotmányának 105. cikkére, valamint az 1996. május 9-i, a képviselői vagy szenátori mandátumok gyakorlásáról szóló lengyel törvény 7. cikkére, 7b. cikkének (1) bekezdésére és 10b. cikkével összefüggésben a 7c. cikkére,
- tekintettel eljárási szabályzata 6. cikkének (2) bekezdésére és 7. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A7-0187/2013),

A. mivel a Lengyel Köztársaság legfőbb ügyésze egy állítólagos bűncselekmény kapcsán teendő lehetséges jogi lépések okán kérte Jacek Olgierd Kurski európai parlamenti képviselő parlamenti mentelmi jogának felfüggesztését,

⁽¹⁾ 101/63. 1964. május 12-i sz. *Wagner kontra Fohrmann és Krier* ügy (EBHT 1964, 195. o.), 149/85. 1986. július 10-i sz. *Wybot kontra Faure és mások* ügy (EBHT 1986, 2391. o.), T-345/05. 2008. október 15-i sz. *Mote kontra Parlament* ügy (EBHT 2008, II-2849. o.), C-200/07. és C-201/07. 2008. október 21-i sz. *Marra kontra De Gregorio és Clemente* egyesített ügyek (EBHT 2008, I-7929. o.), T-42/06. 2010. március 19-i sz. *Gollnisch kontra Parlament* ügy (az EBHT-ban még nem jelent meg) és C-163/10. 2011. szeptember 6-i sz. *Patriciello* ügy (az EBHT-ban még nem tették közzé).

2013. június 11., kedd

- B. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. számú jegyzőkönyv 9. cikke szerint az Európai Parlament képviselői saját államuk területén az adott állam parlamenti képviselőire vonatkozó mentességeket élvezik;
- C. mivel a Lengyel Köztársaság Alkotmányának 105. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy a parlamenti ciklus alatt a parlamenti képviselők a Parlament előzetes engedélye nélkül nem vonhatók büntetőjogi eljárás alá;
- D. mivel Jacek Olgierd Kurski ellen a szabálysértési kódexet létrehozó (módosított) 1971. május 20-i törvény (Lengyel Jogszabályi Közlöny, 2010/46. szám) 92. cikkének (1) bekezdése alapján az a vád, hogy közlekedési szabálysértést követett el;
- E. mivel az állítólagos cselekmény nincs közvetlen, nyilvánvaló kapcsolatban Jacek Olgierd Kurski európai parlamenti képviselőként kifejtett tevékenységével, valamint nem képezi az Európai Parlament képviselőjeként kifejtett tevékenysége keretében kifejezett véleményét vagy szavazatát az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 8. cikke értelmében;
- F. mivel a vád semmilyen módon nem kapcsolódik Jacek Olgierd Kurski európai parlamenti képviselői tisztségéhez;
- G. mivel nincs ok feltételezni a *fumus persecutionis* fennállását;
1. úgy határoz, hogy felfüggeszti Jacek Olgierd Kurski mentelmi jogát;
 2. utasítja elnökét, hogy ezt a határozatot és az illetékes bizottság jelentését haladéktalanul továbbítsa a Lengyel Köztársaság legfőbb ügyészének és Jacek Olgierd Kurski képviselőnek.

P7_TA(2013)0237

Malgorzata Handzlik parlamenti mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem

Az Európai Parlament 2013. június 11-i határozata a Malgorzata Handzlik mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2012/2238(IMM))

(2016/C 065/27)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Malgorzata Handzlik mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló, a varsói körzet főügyészi hivatalának VI DS 312/10. számú vizsgálata kapcsán a Lengyel Köztársaság főügyésze által 2012. július 3-án továbbított, a plenáris ülésen 2012. szeptember 10-én bejelentett kérelemre,
- miután eljárási szabályzata 7. cikke (3) bekezdésének megfelelően meghallgatta Malgorzata Handzlikot,
- miután meghallgatta továbbá Giovanni Kesslert, az Európai Csalás Elleni Hivatal főigazgatóját, valamint Roger Vanhaerent, az Európai Parlament pénzügyi főigazgatóját,
- tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 9. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió Bírósága 1964. május 12-i, 1986. július 10-i, 2008. október 15-i és 21-i, valamint 2010. március 19-i és 2011. szeptember 6-i ítéleteire⁽¹⁾,
- tekintettel a Lengyel Köztársaság alkotmányának 105. cikkére,

⁽¹⁾ 101/63. 1964. május 12-i sz. *Wagner kontra Fohrmann és Krier* ügy (EBHT 1964, 195. o.), 149/85. 1986. július 10-i sz. *Wybot kontra Faure és mások* ügy (EBHT 1986, 2391. o.), T-345/05. 2008. október 15-i sz. *Mote kontra Parlament* ügy (EBHT 2008, II-2849. o.), C-200/07. és C-201/07. 2008. október 21-i sz. *Marra kontra De Gregorio és Clemente* egyesített ügyek (EBHT 2008, I-7929. o.), T-42/06. 2010. március 19-i sz. *Gollnisch kontra Parlament* ügy (az EBHT-ban még nem jelent meg) és C-163/10. 2011. szeptember 6-i sz. *Patriciello* ügy (az EBHT-ban még nem tették közzé).

2013. június 11., kedd

- tekintettel eljárási szabályzata 6. cikkének (2) bekezdésére és 7. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A7-0195/2013),
- A. mivel a Lengyel Köztársaság főügyésze egy állítólagos bűncselekménnyel kapcsolatos vizsgálat és esetleges jogi eljárás okán kérte Małgorzata Handzlik európai parlamenti képviselő parlamenti mentelmi jogának felfüggesztését,
- B. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. számú jegyzőkönyv 9. cikke szerint az Európai Parlament képviselői saját államuk területén az adott állam parlamenti képviselőire vonatkozó mentességeket élvezik;
- C. mivel a Lengyel Köztársaság alkotmánya 105. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a parlamenti képviselők ellen csak a parlament hozzájárulásával lehet vádat emelni;
- D. mivel a főügyész kérelme az 1997. június 6-i lengyel büntető törvénykönyvbe ütköző állítólagos bűncselekményre vonatkozó eljárással kapcsolatos;
- E. mivel az érdemi állítás a törvénykönyv 270. cikkének csalással kapcsolatos (1) bekezdése, valamint 286. cikkének hamisított dokumentumok felhasználásával kapcsolatos (1) bekezdése megsértésének kísérletével kapcsolatos;
- F. mivel Małgorzata Handzlikot lényegében azzal vádolják, hogy csalást próbált elkövetni az Unió pénzügyi érdekei rovására azzal, hogy állítólagosan hamis okmányokat nyújtott be azzal a céllal, hogy visszatérítést kapjon egy olyan nyelvtanfolyamon való részvétel költségei után, amelyen valójában nem is vett részt;
- G. mivel az állítólagos cselekmények az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. számú jegyzőkönyv 8. cikke alkalmazásában nem tartoznak az európai parlamenti képviselő feladatának ellátása során kinyilvánított véleménye vagy leadott szavazatai közé;
- H. mivel ugyanakkor tekintettel azokra a körülményekre, amelyek között a Małgorzata Handzlik elleni eljárást a különböző érintett hatóságok kezelték, valamint tekintettel arra, hogy alacsony összegről van szó, a bizonyítékok nem megbízhatóak, eredetük pedig kétséges, komoly kételyek merülnek fel az eljárással kapcsolatban;
- I. mivel ezért úgy tűnik, hogy ebben az ügyben feltételezhető, hogy a *fumus persecutionis* esete áll fenn;
- J. mivel ezért Małgorzata Handzlik asszony mentelmi jogát nem kell felfüggeszteni
- 1. úgy határoz, hogy nem függeszti fel Małgorzata Handzlik mentelmi jogát;
- 2. utasítja elnökét, hogy haladéktalanul továbbítsa ezt a határozatot és illetékes bizottsága jelentését a Lengyel Köztársaság főügyészenek és Małgorzata Handzliknak.

P7_TA(2013)0238

Alexander Alvaro parlamenti mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem**Az Európai Parlament 2013. június 11-i határozata az Alexander Alvaro mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2013/2106(IMM))**

(2016/C 065/28)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Alexander Alvaro mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló, 2013. május 8-án a német szövetségi igazságügyi minisztériumtól a kölni (Németország) főügyész előtt fekvő üggyel kapcsolatban beérkezett kérelemre, melyről 2013. május 23-án a plenáris ülés tájékoztatást kapott,
- miután eljárási szabályzata 7. cikke (3) bekezdésének megfelelően meghallgatta Alexander Alvarot,

2013. június 11., kedd

- tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 9. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel a német alaptörvény (*Grundgesetz*) 46. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 6. cikkének (2) bekezdésére és 7. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A7-0188/2013),
 - A. mivel a kölni (Németország) főügyész egy állítólagos jogellenes cselekmény kapcsán folytatandó nyomozati eljárás megindításával kapcsolatban kérte Alexander Alvaro európai parlamenti képviselő és az Európai Parlament alelnöke parlamenti mentelmi jogának felfüggesztését;
 - B. mivel a főügyész által benyújtott kérelem egy súlyos közlekedési balesettel kapcsolatos nyomozásra irányul, amely balesetben Alexander Alvaro szerepet játszott.
 - C. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv 9. cikke szerint az Európai Parlament képviselői saját államuk területén a parlamentjük képviselőire vonatkozó mentességeket élvezik;
 - D. mivel a német alaptörvény (*Grundgesetz*) 46. cikkének (2) bekezdése szerint büntetendő cselekmény elkövetése miatt képviselő csak a parlament engedélyével vonható felelősségre, kivéve a jogellenes cselekmény elkövetésekor vagy a rá következő napon történő letartóztatás esetét;
 - E. mivel ebből következően a Parlamentnek fel kell függesztenie Alexander Alvaro mentelmi jogát, amennyiben az ellene folytatott eljárásra sor kerül;
 - F. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv 9. cikke és a német alaptörvény (*Grundgesetz*) 46. cikkének (2) bekezdése nem zárja ki Alexander Alvaro mentelmi jogának felfüggesztését;
 - G. mivel ezért a szóban forgó ügyben javasolt a parlamenti mentelmi jog felfüggesztése;
 1. úgy határoz, hogy felfüggeszti Alexander Alvaro mentelmi jogát;
 2. utasítja elnökét, hogy ezt a határozatot és az illetékes bizottság jelentését haladéktalanul továbbítsa a Németországi Szövetségi Köztársaság illetékes hatóságainak és Alexander Alvarónak.
-

2013. június 12., szerda

P7_TA(2013)0250

Az állandó bizottságok tagjainak létszáma

Az Európai Parlament 2013. június 12-i határozata az állandó bizottságok számszerű összetételéről (2013/2671 (RSO))

(2016/C 065/29)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Elnökök Értekezlete által előterjesztett javaslatra,
- tekintettel az állandó bizottságok számszerű összetételéről szóló 2009. július 15-i ⁽¹⁾, 2011. december 14-i ⁽²⁾ és 2012. január 18-i ⁽³⁾ határozataira,
- tekintettel eljárási szabályzata 183. cikkére,

1. úgy határoz, hogy a következőképp módosítja az állandó bizottságok számszerű összetételét:

- I. Külügyi Bizottság: 79 tag
- II. Fejlesztési Bizottság: 30 tag
- III. Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság: 31 tag
- IV. Költségvetési Bizottság: 45 tag
- V. Költségvetési Ellenőrző Bizottság: 31 tag
- VI. Gazdasági és Monetáris Bizottság: 50 tag
- VII. Foglalkoztatási és Szociális Bizottság: 50 tag
- VIII. Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság: 71 tag
- IX. Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság: 61 tag
- X. Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság: 41 tag
- XI. Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság: 47 tag
- XII. Regionális Fejlesztési Bizottság: 50 tag
- XIII. Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság: 44 tag
- XIV. Halászati Bizottság: 25 tag
- XV. Kulturális és Oktatási Bizottság: 31 tag
- XVI. Jogi Bizottság: 25 tag
- XVII. Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság: 60 tag
- XVIII. Alkotmányügyi Bizottság: 26 tag
- XIX. Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság: 35 tag
- XX. Petíciós Bizottság: 35 tag;

2. úgy határoz, hogy e határozat 2013. július 1-jén lép hatályba;

3. utasítja elnökét, hogy tájékoztatás céljából továbbítsa e határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL C 224. E, 2010.8.19., 34. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0570.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0001.

2013. június 11., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

P7_TA(2013)0235

**A tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú terv –
1 ***I**

Az Európai Parlament 2013. június 11-i jogalkotási állásfoglalása a tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú terv létrehozásáról szóló, 2008. december 18-i 1342/2008/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2012)0021 – C7-0042/2012 – 2012/0013(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 065/30)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2012)0021),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 43. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0042/2012),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A7-0141/2013),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2012)0013

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. június 11-én került elfogadásra a tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú terv létrehozásáról szóló 1342/2008/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

2013. június 11., kedd

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság i véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú terv létrehozásáról, valamint a 423/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. december 18-i 1342/2008/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ felhatalmazza a Tanácsot a **rendeletben meghatározott**, halászat okozta állománypusztulási arányok maximális szintjének és az íváásra képes biomassza szintjeinek nyomon követésére és felülvizsgálatára. **[Mód. 1]**

[Mód. 2]

- (3) Az 1342/2008/EK rendelet egyes nem alapvető rendelkezéseinek módosítása vagy kiegészítése érdekében a jogi aktusoknak a Szerződés 290. cikkével összhangban történő elfogadására vonatkozó hatáskört a Bizottságra kell ruházni az alábbiak tekintetében:

— a halászat okozta állománypusztulási arányok maximális szintjére és az íváásra képes biomassza szintjeire vonatkozóan meghatározott értékek módosítása, amennyiben a halászat okozta állománypusztulási arány elérte a célértéket;

— a halászati erő kifejtésének kiigazítására vonatkozó szabályok, bizonyos hajócsoportoknak az erő kifejtési rendszerből való kizárása vagy oda való újrafelvétele esetén;

— a 14. cikk (3) bekezdése szerinti halászati kapacitást érintő számításokra vonatkozó módszertan szabályai, illetve a legnagyobb kapacitás szintjeinek a halászati tevékenység állandó jellegű beszüntetése és a kapacitások átcsoportosítása miatti kiigazításának szabályai;

— a legnagyobb megengedett halászati erő kifejtés kvótakezeléshez kapcsolódó kiigazítását érintő számításokra vonatkozó módszertan szabályai;

— a legnagyobb megengedett halászati erő kifejtésnek az erő kifejtések erő kifejtési csoportok közötti átcsoportosítását követő kiigazítását érintő számításokra vonatkozó módszertan szabályai;

— az I. mellékletben meghatározott földrajzi területek és halászeszköz-kategóriák összetételének módosításai.

- (4) Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.

[Mód. 3]

- (6) A 1342/2008/EK rendelet egységes feltételek szerinti végrehajtásának biztosítása érdekében végrehajtási hatásköröket kell a Bizottságra ruházni a szóban forgó rendeletben előírt tájékoztatás Bizottságnak való nyújtására vonatkozó eljárással és formátummal, valamint a különleges halászati engedélyeknek és a különleges engedéllyel rendelkező hajók listájának formátumával kapcsolatos részletes szabályok tekintetében. Ezeket a hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽⁴⁾ megfelelően kell gyakorolni.

[Mód. 4]

⁽¹⁾ HL C 181, 2012.6.21., 204. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2013. június 11-i állásfoglalása.

⁽³⁾ HL L 348., 2008.12.24., 20. o.

⁽⁴⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

2013. június 11., kedd

- (8) Az 1342/2008/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTÁK EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1342/2008/EK rendelet a következőképpen módosul:

- (-1) A 8. cikk (6) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„6. Amennyiben az (1) bekezdésben említett tőkehalállomány kiaknázása során a halászat okozta állománypusztulási arány három egymást követő évben megközelíti a 0,4-et, a Bizottság értékeli e cikk alkalmazását. Szükség esetén a Bizottság a legmagasabb fenntartható hozam mellett történő kiaknázás biztosítása céljából a rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadandó megfelelő javaslatokat tesz a hosszú távú terv módosítására.” [Mód. 5]

- (1) Az 10. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„1. A Bizottság a 31a. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat **fogad** el, amelyek megállapítják az 5. cikk (2) bekezdésében, a 6. cikkben és a 7. cikk (2) bekezdésében meghatározott új szintek értékeit, amennyiben a halászat okozta állománypusztulásnak az 5. cikk (2) bekezdésében foglalt célarányát elérték, vagy ha **Bizottság a HTMGB szakvéleménye és szükség esetén egyéb** tudományos adatok **alapján és a vonatkozó regionális tanácsadó testülettel folytatott teljes körű konzultációt követően úgy ítéli meg, hogy** ez az arány vagy az ívársra képes biomassza 6. cikkben foglalt legalacsonyabb és elővigyázatossági szintjei, illetve a 7. cikk (2) bekezdésében megadott, halászat okozta állománypusztulási arányok szintjei többé nem felelnek meg az állomány kimerítésével kapcsolatos kockázat alacsony szinten tartása és a legnagyobb fenntartható hozam fenntartása szempontjából.” [Mód. 6]

- (2) A 11. cikk a következőképpen módosul:

- a) A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„3. A tagállamok évente megfelelő tájékoztatást nyújtanak a Bizottságnak annak érdekében, hogy az megállapíthassa a fenti feltételek folyamatos teljesülését.”

- b) A cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„4. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 31a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a halászati erőfelfejtések kiigazítását érintő szabályok olyan esetekben való meghatározására vonatkozóan, ha bizonyos hajócsoportokat a 11. cikk (2) bekezdése szerint kizárna az erőfelfejtési rendszerből, vagy oda újra felveszik őket, illetve ha a hajó már nem felel meg a kizárási határozatban megállapított követelményeknek.

5. A Bizottság a 11. cikk (3) bekezdése szerinti tájékoztatás Bizottságnak való nyújtására vonatkozó eljárással és formátummal kapcsolatos részletes szabályokat megállapító végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el. E végrehajtási jogi aktusokat a Bizottság a 32. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban fogadja el.”

- (2a) A 13. cikk (7) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A Bizottság felkéri a HTMGB-t, hogy évente hasonlítsa össze a tőkehal állománypusztulása terén a (2) bekezdés c) pontjának alkalmazása esetén bekövetkező csökkenést azzal a csökkenéssel, amely az előrejelzése szerint a 12. cikk (4) bekezdésében említett erőfelfejtés-kiigazítás eredményeként jönne létre. E szakvéleményre figyelemmel a Bizottság szükség esetén megfelelő javaslatokat tesz a halászati erőfelfejtések olyan kiigazítására, amelyet az adott halászeszköz-kategória tekintetében a következő év során lehet alkalmazni.” [Mód. 7]

- (3) A 14. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„5. A tagállamok folyamatosan tájékoztatást nyújtanak a Bizottságnak a (3) bekezdésben említett legnagyobb halászati kapacitás kiszámításának aljáról, valamint a halászati tevékenység állandó jellegű beszűkítése és a kapacitások 16. cikk (3) bekezdésében említett átcsoportosítása miatt eszközölt bármely kiigazításról.”

2013. június 11., kedd

- (4) A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„14a. cikk

A Bizottság hatáskörei

1. A Bizottság a 31a. cikkel összhangban felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a 14. cikk (3) bekezdése szerinti halászati kapacitást érintő számításokra vonatkozó módszertan szabályai, illetve a legnagyobb kapacitás szintjeinek a halászati tevékenység állandó jellegű beszüntetése és a kapacitások 16. cikk (3) bekezdésében említett átcsoportosítása miatti kiigazításának szabályai meghatározása érdekében.

2. A Bizottság olyan végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyek részletes szabályokat határoznak meg a következőket érintően:

a) a 14. cikk (2) bekezdése szerinti különleges halászati engedélyek formátuma, valamint az az eljárás, amely révén a tagállamok a 14. cikk (4) bekezdésének megfelelően elérhetővé teszik a különleges engedéllyel rendelkező hajók listáját;

b) a 14. cikk (5) bekezdése szerinti tájékoztatás Bizottságnak való nyújtására vonatkozó eljárás és formátum.

E végrehajtási jogi aktusokat a Bizottság a 32. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban fogadja el.”

- (5) A 16. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„4. A tagállamok folyamatosan tájékoztatják a Bizottságot a halászati erőfelfejtés e cikknek megfelelő bármely kiigazításáról.

5. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 31a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a legnagyobb megengedett halászati erőfelfejtés kvótakezeléséhez kapcsolódó kiigazítását a tagállamok számára lehetővé tevő számításokra vonatkozó módszertan szabályainak meghatározására vonatkozóan.

6. A Bizottság a (4) bekezdés szerinti tájékoztatás Bizottságnak való nyújtására vonatkozó eljárással és formátummal kapcsolatos részletes szabályokat megállapító végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el. E végrehajtási jogi aktusokat a Bizottság a 32. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban fogadja el.”

- (6) A 17. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„6. A tagállamok folyamatosan tájékoztatják a Bizottságot a halászati erőfelfejtés e cikknek megfelelő bármely kiigazításáról.

7. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 31a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a legnagyobb megengedett halászati erőfelfejtésnek az erőfelfejtési csoportok közötti átcsoportosítását követő kiigazítását a tagállamok számára lehetővé tevő számításokra vonatkozó módszertan szabályainak meghatározására vonatkozóan.

8. A Bizottság a (6) bekezdés szerinti tájékoztatás Bizottságnak való nyújtására vonatkozó eljárással és formátummal kapcsolatos részletes szabályokat megállapító végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el. E végrehajtási jogi aktusokat a Bizottság a 32. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban fogadja el.”

- (7) A 30. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„30. cikk

Döntéshozatali eljárás

Ahol ez a rendelet a Tanács által meghozandó határozatról rendelkezik, a Tanács a Szerződés rendelkezéseivel összhangban jár el.”

- (8) A 31. cikkben a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 31a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el e rendelet I. mellékletének következő elvek szerinti módosítására vonatkozóan:”

- (9) A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„31a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

1. A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

2013. június 11., kedd

2. A Bizottság 10. cikk (1) bekezdésében, a 11. cikk (4) bekezdésében, a 14a. cikk (1) bekezdésében, a 16. cikk (5) bekezdésében, a 17. cikk (7) bekezdésében és a 31. cikkben említett, **felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása hároméves időtartamra** szól ... (*)-tól/től kezdődő hatállyal. **A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal a hároméves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.** [Mód. 8]

3. Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 10. cikk (1) bekezdésében, a 11. cikk (4) bekezdésében, a 14a. cikk (1) bekezdésében, a 16. cikk (5) bekezdésében és a 17. cikk (7) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

4. A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

5. A 10. cikk (1) bekezdése, a 11. cikk (4) bekezdése, a 14a. cikk (1) bekezdése, a 16. cikk (5) bekezdése, a 17. cikk (7) bekezdése vagy a 31. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

(*) **A rendelet hatálybalépésének időpontja.**

(10) A 32. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„32. cikk

Bizottsági eljárás

1. A Bizottságot a 2371/2002/EK rendelet 30. cikke által létrehozott Halászati és Akvakultúra-ágazati Bizottság segíti. Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (*).

2. Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(*) HL L 55., 2011.2.28., 13. o.”

(11) **A 34. cikk helyébe a következő szöveg lép:**

„34. cikk

[Review]

(1) A Bizottság legkésőbb e rendelet alkalmazásának harmadik évében, majd minden harmadik azt követő évben – a HTMGB szakvéleménye alapján és az érintett regionális tanácsadó testülettel folytatott konzultációt követően – értékeli az érintett tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó gazdálkodási intézkedések hatását. **Szükség esetén a Bizottság a rendes jogalkotási eljárás keretében elfogandó megfelelő javaslatokat tesz a hosszú távú terv módosítására.**

2013. június 11., kedd

(2) Az (1) bekezdés nem érinti az e rendeletben megállapított felhatalmazást.” [Mód. 11]

2. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba. ”

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

P7_TA(2013)0241

A szellemi tulajdon-jogok vámhatósági érvényesítése ***II

Az Európai Parlament 2013. június 11-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács első olvasatban kialakított álláspontjáról a szellemi tulajdon-jogok vámhatósági érvényesítéséről és az 1383/2003/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából (06353/1/2013 – C7-0142/2013 – 2011/0137(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2016/C 065/31)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatbeli álláspontjára (06353/1/2013 – C7-0142/2013),
 - tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2011)0285) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 72. cikkére,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A7-0185/2013),
1. jóváhagyja a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontját;
 2. megállapítja, hogy a jogalkotási aktust a Tanács álláspontjának megfelelően elfogadták;
 3. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikke (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;
 4. utasítja főtitkárát, hogy – annak ellenőrzése után, hogy valamennyi eljárás rendben lezajlott – írja alá a jogalkotási aktust, továbbá a Tanács főtitkárával egyetértésben intézkedjék az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzétételéről;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek 2012.7.3., P7_TA(2012)0272.

2013. június 11., kedd

P7_TA(2013)0242

A csecsemők és kisgyermek számára készült, valamint a speciális gyógyászati célokra szánt élelmiszerek *II**

Az Európai Parlament 2013. június 11-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács első olvasatbeli álláspontjáról a csecsemők és kisgyermek számára készült, a speciális gyógyászati célra szánt, valamint a testtömeg-szabályozás céljára szolgáló, teljes napi étrendet helyettesítő élelmiszerek, továbbá a 92/52/EGK tanácsi irányelv, a 96/8/EK, a 1999/21/EK, a 2006/125/EK és a 2006/141/EK bizottsági irányelv, a 2009/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 41/2009/EK és a 953/2009/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása tekintetében (05394/1/2013 – C7-0133/2013 – 2011/0156(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2016/C 065/32)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatbeli álláspontjára (05394/1/2013 – C7-0133/2013),
 - tekintettel az olasz szenátus által a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyv alapján előterjesztett indokolt véleményre, mely szerint a jogalkotási aktus tervezete nem egyeztethető össze a szubszidiaritás elvével,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2011. október 26-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Bizottságnak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (6) bekezdése alapján a Tanács első olvasatbeli álláspontjáról az Európai Parlamenthez intézett közleményére (COM(2013)0241),
 - tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2011)0353) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 72. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A7-0191/2013),
1. jóváhagyja a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontját;
 2. tudomásul veszi a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatát;
 3. megállapítja, hogy a jogalkotási aktust a Tanács álláspontjának megfelelően elfogadták;
 4. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikke (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;
 5. utasítja főtitkárát, hogy – annak ellenőrzése után, hogy valamennyi eljárás rendben lezajlott – írja alá a jogalkotási aktust, továbbá a Tanács főtitkárával egyetértésben intézkedjék az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzétételéről;
 6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 24., 2012.1.28., 119. o.⁽²⁾ Elfogadott szövegek, 2012.6.14., P7_TA(2012)0255.

2013. június 11., kedd

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

A Bizottság nyilatkozata a peszticidekről

A 11. cikk (1) bekezdése b) pontjának végrehajtásakor a Bizottság – azzal a céllal, hogy hosszú távon megszüntesse használatukat – kiemelt figyelmet fordít az 1272/2008/EK rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően a következő módon besorolt hatóanyagokat, ellenanyagokat vagy kölcsönhatás-fokozókat tartalmazó peszticidekre: a mutagén anyagok 1A. vagy 1B. kategóriájába, a rákkeltő anyagok 1A. vagy 1B. kategóriájába, a reprodukciót károsító anyagok 1A. vagy 1B. kategóriájába tartozó vagy az emberekre nézve esetleg káros hatású, endokrin-diszruptor, nagyon mérgező vagy kritikus hatású (például fejlődéssel kapcsolatos neurotoxikus vagy immunotoxikus hatású) hatóanyagok, ellenanyagok vagy kölcsönhatás-fokozók.

P7_TA(2013)0243

A munkavállalók fizikai tényezők (elektromágneses terek) hatásából keletkező kockázatoknak való expozíciójára vonatkozó egészségügyi és biztonsági minimumkövetelmények *I**

Az Európai Parlament 2013. június 11-i jogalkotási állásfoglalása a munkavállalók fizikai tényezők (elektromágneses terek) hatásából keletkező kockázatoknak való expozíciójára vonatkozó egészségügyi és biztonsági minimumkövetelményekről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (20. egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében) (COM(2011)0348 – C7-0191/2011 – 2011/0152(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 065/33)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0348),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 153. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0191/2011),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2011. december 7-i véleményére ⁽¹⁾,
- a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,
- tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. április 10-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
- tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Bizottság véleményére (A7-0009/2013),

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. december 16-i 1272/2008/EK rendelete az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról, a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 353., 2008.12.31., 1. o.).

⁽¹⁾ HL L 43., 2012.2.15., 47. o.

2013. június 11., kedd

2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2011)0152

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. június 11-én került elfogadásra a munkavállalók fizikai tényezők (elektromágneses terek) által okozott kockázatoknak való expozíciójára vonatkozó egészségügyi és biztonsági minimumkövetelményekről (20. egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében) és a 2004/40/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2013/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 2013/35/EU irányelv.)

P7_TA(2013)0244

**A tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú terv – 2
***I**

Az Európai Parlament 2013. június 11-i jogalkotási állásfoglalása a tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú terv létrehozásáról szóló, 2008. december 18-i 1342/2008/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2012)0498 – C7-0290/2012 – 2012/0236(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 065/34)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2012)0498),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 43. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0290/2012),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. december 13-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
- tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A7-0146/2013),

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 44., 2013.2.15., 125. o.

2013. június 11., kedd

P7_TC1-COD(2012)0236

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. június 11-én került elfogadásra a tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú terv létrehozásáról szóló 1342/2008/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) elvégezte a tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú terv létrehozásáról szóló, 2008. december 18-i 1342/2008/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ hatásainak tudományos értékelését, amely a rendelet végrehajtása kapcsán számos problémára világított rá.
- (2) A tagállamok eltérő módszert alkalmaztak a referenciaévekben alkalmazott halászati erő kifejtés és a terv keretében felhasznált erő kifejtés kiszámításához és jelentéséhez. Így nagyobb erő kifejtés alkalmazása vált lehetővé, mint amit a terv engedni szándékozott. **Ezt a helyzetet az erő kifejtés kiszámítására szolgáló módszerek tagállamok közötti egységesítése révén orvosolni kell. [Mód. 1]**
- (3) Egyes földrajzi területeken adatok hiányában nem alkalmazhatóak a szokásos fogáskorlátozási szabályok, ezért a teljes kifogható mennyiség (TAC) évente automatikusan 25 %-kal csökken. A terv végrehajtása óta e területeken jelentősen csökkent az alkalmazható erő kifejtés. A HTMGB tudományos értékelése alapján a TAC megállapításakor egyes esetekben megfelelőbb volna a halászat okozta állománypusztulástól eltérő tényezőket figyelembe venni, és nem szükséges automatikusan csökkenteni a teljes kifogható mennyiségeket és az erő kifejtés szintjét.
- (3a) **A halászat okozta állománypusztulási arány tudományos ajánlások alapján végzett fenntartható szinten tartása lehetővé teszi a halállományok helyreállítását. A tagállamoknak elsőbbséget kell adniuk a nem szándékos fogások elkerülését célzó intézkedések és ösztönzők kidolgozásának és előmozdításának. Pénzügyi támogatást kell nyújtani a szelektív halászati eszközök használatára irányuló intézkedések számára. [Mód. 2]**
- (4) A tőkehalak pusztulásában kis szerepet játszó hajók számára a terv eltérést tesz lehetővé. Mivel el kell kerülni, hogy e hajók erő kifejtését ismét felhasználják a tőkehalhalászatban, az erő kifejtés referenciaértékét csökkenteni kell. A referenciaérték egyes halászati tevékenységek kizárásakor szükséges alkalmankénti újraszámítása jelentette adminisztratív teher kiküszöbölése érdekében egyértelmű kizárási feltételeket kell megállapítani, hogy a referenciaértékek végleges jelleggel legyenek meghatározhatók.
- (5) A szelektívebb halászat előmozdítása érdekében indokolt, hogy a teljes körűen dokumentált halászatban kísérleti jelleggel részt vevő hajókat, amelyek fogásait alkalmanként levonják a kvótából, mentesíteni lehessen a halászati erő kifejtési rendszer alkalmazása alól.

⁽¹⁾ HL C 44., 2013.2.15., 125. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2013. június 11-i álláspontja.

⁽³⁾ HL L 348., 2008.12.24., 20. o.

2013. június 11., kedd

- (6) A terv hatálybalépése óta a tőkehalhalászatra alkalmas eszközöket használó hajók számára megengedett összesített halászati erő kifejtés jelentősen csökkent. Ez jelentős gazdasági és társadalmi hatással van azokra a flottaszegmensekre is, amelyek ilyen eszközökkel elsősorban a tőkehaltól eltérő fajokra halásznak. E társadalmi-gazdasági hatás orvoslása érdekében rendelkezni kell a halászati erő kifejtés további kiigazítását felfüggesztő mechanizmusról.
- (7) A 13. cikk (2) bekezdésének b) pontja az egyik hivatalos nyelven a többi verziótól eltérően értelmezhető, ezért e rendelkezést az egységes alkalmazás érdekében ki kell igazítani.
- (8) Mivel a terv végrehajtása során megfigyelték, hogy nagy a tőkehal-visszadobások aránya, a tagállamoknak indokolt fellépniük a visszadobások minimálisra csökkentése **és adott esetben felszámolása** érdekében, többek között gondoskodva arról, hogy a halászati lehetőségek egyes hajók közötti elosztásakor megállapított kvóták a lehető legnagyobb mértékben egyezzenek a várható fogásokkal. [Mód. 3]
- (9) A 11. és 13. cikkben előírt tervtől való eltérések helytelen alkalmazása kockázatot jelent a terv sikerére nézve. Ezen eltérések alkalmazásának felülvizsgálatakor fény derült arra, hogy a kapcsolódó megfigyelést és ellenőrzést, valamint az alátámasztó dokumentumokra vonatkozó követelményeket meg kell erősíteni. Tekintettel arra, hogy az uniós halászati ellenőrzési rendszer kockázat-alapú, az eltérés hatálya alá tartozó tevékenységeket „nagyon magas” kockázati szintbe kell sorolni.
- (10) A közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló, 2009. november 20-i 1224/2009/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ hatályon kívül helyezte az 1342/2008/EK rendelet számos cikkét, amelyek ugyanazon rendelet II. és III. mellékletére hivatkoztak. Mivel az 1342/2008/EK rendelet II. és III. mellékletére máshol nem történik hivatkozás, indokolt e mellékleteket törölni.
- (11) Ezért az 1342/2008/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTÁK EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1342/2008/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

A halászati erő kifejtés kiszámítása

(1) E rendelet alkalmazásában a halászhajók egy csoportja által tett halászati erő kifejtés az egyes halászhajók kW-ban kifejezett kapacitásértékei és az egyes halászhajók által az I. mellékletben meghatározott területen töltött napok száma szorzatainak összege. Az egy adott területen töltött nap bármely olyan, 24 órából vagy annak töredékéből álló folyamatos időszak, amelynek során a hajó **vagy** az adott területen belül és kikötőn kívül tartózkodik, **vagy adott esetben halász eszközt a területen belül használja**. [Mód. 4]

(2) Az egy adott területen töltött napok **kiszámítását** a tagállamok **a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló, 2009. november 20-i 1224/2009/EK tanácsi rendelet (*)**. **26 cikkével összhangban végzik**.

(*) HL L 343., 2009.12.22., 1. o.; [Mód. 5]

- 1a. A 8. cikk az alábbi bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A Tanács a (2)-(5) bekezdéstől eltérve alternatív szintet állapíthat meg a teljes kifogható mennyiségre vonatkozóan, amennyiben tudományos szakvélemény támasztja alá, hogy annak alkalmazása révén jobban teljesíthetők a terv célkitűzései.”; [Mód. 6]

2. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

A teljes kifogható mennyiségek meghatározására vonatkozó különleges eljárás

(1) Amennyiben a teljes kifogható mennyiségek 7. cikk szerinti megállapításához nem áll rendelkezésre elegendő információ, a Kattegatban, a Skóciától nyugatra fekvő területeken és az Ír-tengerben található tőkehalállományokból kifogható mennyiséget a tudományos szakvélemények által ajánlott szinten kell megállapítani. Ha azonban a tudományos szakvélemények által ajánlott szint az előző évi teljes kifogható mennyiségnél több mint 20 %-kal magasabb, a teljes kifogható mennyiséget az előző évihez képest 20 %-kal magasabban kell meghatározni, amennyiben pedig a tudományos szakvélemények által ajánlott szint az előző évi teljes kifogható mennyiségnél több mint **20 %-kal** alacsonyabb, a teljes kifogható mennyiséget az előző évihez képest **20 %-kal** alacsonyabban kell meghatározni.

⁽¹⁾ HL L 343., 2009.12.22., 1. o.

2013. június 11., kedd

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben a tudományos szakvélemény azt tartalmazza, hogy nem szabad célzott halászatot engedélyezni, és hogy

i. a járulékos fogásokat minimálisra vagy a HTMGB vagy az ICES által javasolt szintre kell csökkenteni, és/vagy

ii. a tőkehalfogásokat a HTMGB vagy az ICES által javasolt szintre kell csökkenteni,

a Tanács úgy határoz, hogy a következő évben a teljes kifogható mennyiség tekintetében nem alkalmaz éves kiigazítást, feltéve hogy a megállapított teljes kifogható mennyiség csak a járulékos fogásokra vonatkozik. [Mód. 7]

(3) Amennyiben a teljes kifogható mennyiségek 8. cikk szerinti megállapításához nem áll rendelkezésre elegendő információ, az Északi-tengerben, a Skagerrakban és a La Manche csatorna keleti részén található tőkehalállományból kifogható mennyiséget e cikk (1) és (2) bekezdésének értelemszerű alkalmazásával kell megállapítani, hacsak a Norvégiával folytatott konzultációk ettől eltérő megállapodáshoz vagy a kifogható mennyiségek más szinten történő megállapításához nem vezetnek."

3. A 11. cikk (2) és (3) bekezdését el kell hagyni.

4. A rendelet a következő cikkekkel egészül ki:

„11a. cikk

A bizonyos területeken, bizonyos mélységekben vagy bizonyos halászeszközökkel végzett halászati erő kifejtés kizárása

(1) A tagállamok kizárhatják egyes hajók bizonyos utakon tett halászati erő kifejtéseit **amíg az alábbi feltételek közül egy teljesül:** [Mód. 9]

a) az érintett hajó érintett útján a halászati tevékenység teljes egészében a (2) bekezdésnek megfelelően összeállított jegyzéken szereplő tőkehal-elterjedési területeken kívüli területeken zajlik,

vagy

b) az érintett hajó érintett útján a halászati tevékenység teljes egészében 300 méternél mélyebben zajlik,

vagy

c) az érintett hajó érintett útján **egyféle** szabályozott halászeszközt **használ**, amely szerepel a (2) bekezdésnek megfelelően összeállított jegyzéken; **amennyiben a hajó a halászati út során fedélzetén más halászeszközt szállít, azt az 1224/2009/EK rendelet 47. cikkének megfelelően kell elhelyezni.** [Mód. 10]

(2) A tagállamok által a (3) bekezdésnek megfelelően közölt adatok és a tudományos szakvélemények alapján a Tanács összeállít egy jegyzéket a tőkehal-elterjedési területeken kívül eső területekről, valamint egy jegyzéket az olyan halászeszközökről, amelyek műszaki paraméterei következtében a fogás összetételének kevesebb, mint 1,5 tömegszázalékát teszi ki a tőkehal. **A bármelyik tagállam kérésére jóváhagyott halászeszközt vagy -területet a többi tagállamnak is lehetősége van használni.** [Mód. 11]

(3) A tagállamok a Bizottság rendelkezésére bocsátják mindazt az információt, ami szükséges annak megítéléséhez, hogy egy halászeszközt vagy egy területet fel kell-e venni a (2) bekezdésben említett egyik jegyzékre.

(4) A Bizottság a (3) bekezdésben említett információk Bizottsághoz való továbbítására szolgáló formátum és eljárás részletes szabályait megállapító végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el. E végrehajtási jogi aktusokat a Bizottság a 32. cikkben említett eljárással összhangban fogadja el.

11b. cikk

A megengedett legnagyobb halászati erő kifejtés kiszámításához alkalmazott referenciaérték kiigazítása

(1) A 11a. cikk (1) bekezdésében említett halászati erő kifejtést, amennyiben azt figyelembe vették a 12. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett referenciaérték megállapításakor, e cikk rendelkezéseinek megfelelően ki kell vonni a referenciaértékből.

(2) A referenciaérték (1) bekezdésben említett kiigazítására vonatkozó kérelmeket a tagállamok **minden év december 31-ig** nyújthatják be a Bizottsághoz. [Mód. 12]

(3) Az érintett hajócsoporthoz számára megengedett legnagyobb halászati erő kifejtés kiszámításához a kiigazított referenciaértéket és a terv hatálybalépése óta alkalmazott éves százalékos kiigazítást kell figyelembe venni.

2013. június 11., kedd

(4) A 11a. cikkben említett halászati erő kifejtés csak azt követően zárható ki a megfelelő erő kifejtési csoportból, hogy a megengedett legnagyobb halászati erő kifejtés újrászámítása e cikknek megfelelően megtörtént.

(5) A Bizottság a (2) bekezdésben említett kérelmek Bizottsághoz való továbbítására szolgáló formátum és eljárás részletes szabályait megállapító végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el. E végrehajtási jogi aktusokat a Bizottság a 32. cikkben említett eljárással összhangban fogadja el.

11c. cikk

A teljes körűen dokumentált halászatban kísérleti jelleggel részt vevő hajók kizárása

(1) Azon hajók halászati erő kifejtését, amelyek kísérleti jelleggel teljes körűen dokumentált halászatban vesznek részt, és amelyek tökehalfogásait a visszadobásokkal együtt levonják a kvótából, ki lehet zárni a halászati erő kifejtési rendszerből.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása esetén a tagállamok kiigazítják a 12. cikk (1) bekezdésének megfelelően az adott hajócsoporthoz tekintetében megállapított megengedett legnagyobb halászati erő kifejtést. **A Bizottság az első mondatban említett megengedett legnagyobb halászati erő kifejtés kiigazítására vonatkozó részletes szabályokat megállapító végrehajtási jogi aktusokat fogad el. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 32. cikkben említett eljárás keretében kell elfogadni. [Mód. 13]**

(3) A tagállamok értesítik a Bizottságot a megengedett legnagyobb halászati erő kifejtésnek a (2) bekezdés szerinti bármely kiigazításáról. Az értesítésben meg kell adni a kizárt hajók adatait, valamint a levont halászati erő kifejtés mennyiségét hajónként és összesítve is.

. [Mód. 14]

(5) A Bizottsága (3) bekezdés szerinti értesítés Bizottsághoz való továbbítására szolgáló formátum és eljárás részletes szabályait megállapító végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el. E végrehajtási jogi aktusokat a Bizottság a 32. cikkben említett eljárással összhangban fogadja el.

11d. cikk

A korábban megállapított kizárásokra vonatkozó rendelkezések [Mód. 15]

A halászati erő kifejtési rendszerből való, ... (*) előtt már hatályban lévő kizárások továbbra is alkalmazandóak mindaddig, amíg a kizárás alapjául szolgáló eredeti feltételek teljesülnek. A tagállamok évente a Bizottság rendelkezésére bocsátják mindazt az információt, ami szükséges annak megállapításához, hogy az említett feltételek továbbra is fennállnak." [Mód. 16]

(*) *E rendelet hatálybalépésének időpontja.*

5. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Azon összevont erő kifejtési csoportok esetében, amelyeknél a (3) bekezdés d) pontjának megfelelően kiszámított összesített halfogás értéke 20 % vagy több, éves kiigazításokat kell alkalmazni. Az érintett csoportok számára megengedett legnagyobb halászati erő kifejtést a következőképpen kell kiszámítani:

a) amennyiben a 7. vagy 8. cikk alkalmazandó, a referenciaértékre ugyanazt a százalékos kiigazítást kell alkalmazni, mint amelyet az említett cikkek a halászat okozta állománypusztulás tekintetében megállapítanak;

b) amennyiben a 9. cikk (alkalmazandó, a halászati erő kifejtés kiigazításához a TAC előző évhez viszonyított kiigazításához használt százalékos arányt kell alkalmazni; .”

[Mód. 17]

b) A cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„6. Amennyiben a megengedett legnagyobb halászati erő kifejtés négy egymást követő évben csökkent, a Tanács a (4) bekezdéstől eltérve határozhat úgy, hogy a következő egy vagy több évben a megengedett legnagyobb halászati erő kifejtés tekintetében nem alkalmaz éves kiigazítást.”

2013. június 11., kedd

5a. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„12a. cikk

A fenntartható, tudományos ajánlásokon alapuló halászat okozta állománypusztulási arány elérése érdekében fokozatosan fel kell számolni a visszadobás gyakorlatát. A tagállamok az Európai Tengerügyi és Halászati Alap pénzügyi támogatásával szelektív halászeszközök használatára irányuló intézkedéseket és a fenti célt szolgáló egyéb intézkedéseket vezetnek be. A tagállamok az elfogadni tervezett intézkedésekről konzultációt folytatnak az illetékes regionális tanácsadó testülettel, az ICES-szel és/vagy a HTMGB-vel, valamint az érdekelt felekkel.” [Mód. 8 és 18]

6. A 13. cikk (2) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) azzal az eredménnyel jár, hogy a gazdálkodási időszakban a visszadobásokkal növelt fogás összetételének kevesebb, mint 5 %-át teszi ki a tőkehal.”

7. A 14. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(5) Amennyiben tudományos adatok azt mutatják, hogy egy adott **halászeszköz vonatkozásában a gazdálkodási időszakban jelentős mennyiségű tőkehalat dobtak vissza**, az érintett tagállam azonnal intézkedik a tőkehal-visszadobások minimálisra csökkentése érdekében. [Mód. 19]

(6) A tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 46. cikkében előírt nemzeti ellenőrzési cselekvési programjaikban megállapítják a 11a., 11b., 11c. és 13. cikkben említett feltételek betartását biztosító rendszereket. Az e cikkek alapján tevékenységet folytató hajókat a tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 5. cikkében említett kockázatkezelés elve alapján »nagyon magas« kockázatú kategóriába sorolják.”

7a. A 16. cikk (3) bekezdésében a „2009-ben” kifejezést el kell hagyni. [Mód. 20]

7b. A 17. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„4. Ha az átadó halászeszköz-kategória cpue-értéke kisebb, mint az átvevő halászeszköz-kategória cpue-értéke, akkor a tagállam korrekciós tényezőt alkalmaz az átvevő halászeszköz-kategória erő kifejtésének összegére, hogy ellensúlyozza ez utóbbi kategória magasabb cpue-értékét. A tagállamok ezt a kiigazítást nem hajtják végre, amennyiben igazolni tudják, hogy az átadás célja a tőkehal fogások elkerülése vagy a visszadobásoknak a halászeszközök használatáról szóló uniós jognak megfelelő korlátozása.” [Mód. 21]

8. A 32. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„32. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 2371/2002/EK rendelet 30. cikkével létrehozott Halászati és Akvakultúraágazati Bizottság segíti. Ez a bizottság a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) szerinti bizottság.

(*) HL L 55., 2011.2.28., 13. o.”

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

9. A II. és a III. mellékletet el kell hagyni.

2. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről

az elnök

a Tanács részéről

az elnök

2013. június 12., szerda

P7_TA(2013)0249

Az Európai Bizottság egyik tagjának kinevezése**Az Európai Parlament 2013. június 12-i határozata Neven Mimica európai bizottsági tagságának jóváhagyásáról (2013/0806(NLE))**

(2016/C 065/35)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Horvátország csatlakozási okmányára, és különösen annak 21. cikke (1) bekezdésére,
 - tekintettel a horváth kormány által 2013. április 25-én benyújtott, Neven Mimicának az Európai Bizottság tagjává történő kinevezése irányuló javaslatra,
 - tekintettel a Tanács 2013. május 2-i levelére, amelyben a Tanács konzultált a Parlamenttel a Neven Mimicának az Európai Bizottság tagjává történő kinevezésére vonatkozó, a Bizottság elnökével egyetértésben meghozandó határozatról,
 - tekintettel Neven Mimicának a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság által lefolytatott 2013. június 4-i meghallgatására, amelyen a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság társbizottságként vett részt, és tekintettel az azt követően készített értékelő nyilatkozatra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 106. cikkére és XVII. mellékletére,
1. jóváhagyja Neven Mimica kinevezését az Európai Bizottság tagjává a Bizottság hátralévő hivatali idejére, 2014. október 31-ig;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak.

P7_TA(2013)0251

A Számvevőszék egyik tagjának kinevezése**Az Európai Parlament 2013. június 12-i határozata Neven Mates a Számvevőszék tagjává történő kinevezésére irányuló javaslatról (C7-0106/2013 – 2013/0804(NLE))****(Konzultáció)**

(2016/C 065/36)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (2) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0106/2013),
 - tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A7-0182/2013),
- A. mivel a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága értékelte – különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételek szempontjából – a javasolt jelölt képességeit;
- B. mivel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság 2013. május 27-i ülésén meghallgatta a Tanács által a Számvevőszék tagjának jelölt személyt;

2013. június 12., szerda

1. kedvezőtlenül véleményezi a Tanács Neven Mates számvevőszéki taggá történő kinevezésére irányuló javaslatát;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és tájékoztatás céljából a Számvevőszéknek, valamint az Európai Unió többi intézményének és a tagállamok ellenőrző szerveinek.

P7_TA(2013)0252

A Számvevőszék egyik tagjának kinevezése

Az Európai Parlament 2013. június 12-i határozata George Pufannak a Számvevőszék tagjává történő kinevezéséről (C7-0115/2013 – 2013/0805(NLE))

(Konzultáció)

(2016/C 065/37)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (2) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0115/2013),
 - tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A7-0181/2013),
- A. mivel a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága értékelte – különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286.cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételek szempontjából – a javasolt jelölt képességeit;
- B. mivel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság 2013. május 27-i ülésén meghallgatta a Tanács által a Számvevőszék tagjának jelölt személyt,
1. kedvező véleményt nyilvánít a Tanács George Pufan számvevőszéki taggá történő kinevezésére irányuló javaslatáról;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és tájékoztatás céljából a Számvevőszéknek, valamint az Európai Unió többi intézményének és a tagállamok ellenőrző szerveinek.

P7_TA(2013)0253

A jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat ***I

Az Európai Parlament 2013. június 12-i jogalkotási állásfoglalása a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló 1005/2008/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2012)0332 – C7-0158/2012 – 2012/0162(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 065/38)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2012)0332),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 43. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0158/2012),

2013. június 12., szerda

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. szeptember 18-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A7-0144/2013),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2012)0162

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. június 12-én került elfogadásra a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló 1005/2008/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. szeptember 18-i véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló, 2008. szeptember 29-i 1005/2008/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ egyes rendelkezéseinek végrehajtása céljából hatásköröket ruház a Bizottságra, bizonyos végrehajtási hatásköröket pedig a Tanács számára tart fenn.
- (2) A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének következtében az 1005/2008/EK rendelet alapján a Bizottságra ruházott egyes hatásköröket össze kell hangolni az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. és 291. cikkével.
- (3) Az 1005/2008/EK rendelet egyes rendelkezéseinek alkalmazása érdekében a jogi aktusoknak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban történő elfogadására vonatkozó hatáskört a Bizottságra indokolt ruházni az alábbiak tekintetében:
 - a halászhajókra rótt egyes tájékoztatási követelmények alóli mentesség vagy más értesítési határidők megállapítása bizonyos halászhajó-kategóriák vonatkozásában,
 - referenciamutatók meghatározása a harmadik országbeli halászhajók által végzett kirakodási és átrakodási műveletek vizsgálatára vonatkozóan,

⁽¹⁾ HL C 351., 2012.11.15., 90. o.

⁽¹⁾ HL C 351., 2012.11.15., 90. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2013. június 12-i véleménye.

⁽³⁾ HL L 286., 2008.10.29., 1. o.

2013. június 12., szerda

- a fogási tanúsítvány végrehajtásának hatálya alól kizárt termékek jegyzékének összeállítása,
 - a kisméretű halászhajók bizonyos halászati termékei tekintetében a fogási tanúsítási rendszer kiigazítása, az egyszerűsített fogási tanúsítvány használatának lehetőségét is beleértve,
 - a halászati termék típusától, az Unió területére való belépés helyéig mért távolságtól vagy a felhasznált szállítóeszköztől függően a fogási tanúsítvány benyújtási határidejének kiigazítása,
 - az elismert gazdasági szereplői tanúsítvány odaítélésére, módosítására és bevonására, illetve az elismert gazdasági szereplő státusz felfüggesztésére és visszavonására, valamint az elismert gazdasági szereplői tanúsítvány érvényességi feltételeire vonatkozó szabályok megállapítása, továbbá
 - uniós kritériumokat megállapítása a kockázatkezelés összefüggésében végzendő ellenőrzések vonatkozásában.
- (4) Különösen fontos, hogy a Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásának előkészítése során megfelelő konzultációt folytasson, ideértve a szakértők bevonását is, **hogy objektív, pontos, teljes körű és naprakész információk álljanak rendelkezésére**. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésekor és megszövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról. [Mód. 1]
- (5) Annak érdekében, hogy az 1005/2008/EK rendelet végrehajtása egységes feltételekkel történjen, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 291. cikke értelmében indokolt hatásköröket ruházni a Bizottságra az alábbiak tekintetében:
- előzetes értesítési formanyomtatványok létrehozása,
 - a kirakodással és az átrakodással kapcsolatos nyilatkozási eljárások és formanyomtatványok kialakítása,
 - a lobogó szerinti államokkal egyetértésben az elektronikus úton létrehozott, hitelesített vagy benyújtott, illetőleg az elektronikus nyomkövetési rendszereken alapuló – és a hatósági ellenőrzés azonos szintjét biztosító – fogási tanúsítványok elfogadása,
 - a regionális halászati irányító szervezetek által elfogadott, az uniós IUU-rendelettel összhangban álló fogási tanúsítási rendszerek jegyzékének megállapítása és módosítása,
 - az elismert gazdasági szereplői tanúsítvány kérvényezésére és kiállítására vonatkozó eljárások és formanyomtatványok tekintetében közös feltételek megállapítása valamennyi tagállamban, az elismert gazdasági szereplő ellenőrzésére vonatkozó szabályok megállapítása, valamint az elismert gazdasági szereplő és a tagállami hatóságok közötti, a tagállamok közötti, valamint a tagállamok és a Bizottság közötti információcserére vonatkozó szabályok kialakítása az IUU-hajókra vonatkozó uniós lista létrehozása,
 - az IUU-hajókra vonatkozó uniós lista létrehozása,
 - hajók törlése az IUU-hajók uniós listájáról,
 - a regionális halászati irányító szervezetek által elfogadott IUU-hajólisták beépítése az IUU-hajók uniós listájába,
 - a nem együttműködő harmadik országok azonosítása,
 - nem együttműködő harmadik országok felvétele a nem együttműködő harmadik országok listájára,
 - nem együttműködő harmadik országok törlése a nem együttműködő harmadik országok listájáról,
 - meghatározott körülmények között harmadik országokkal kapcsolatos sürgősségi intézkedések elfogadása,
 - az észlelt halászhajókkal kapcsolatos információk tagállamok általi bejelentésére szolgáló formátum meghatározása, valamint
 - a kölcsönös segítségnyújtás szabályainak megállapítása.

2013. június 12., szerda

Amennyiben szükség mutatkozik tagállami ellenőrzésre, a szóban forgó hatáskört a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni.

- (6) A Lisszaboni Szerződés hatálybalépése nyomán szükséges elhagyni a rendelet 52. cikkét. A szóban forgó cikk korábban az egyszerűsített fogási tanúsítványra vonatkozó jogi keret létrehozásához, valamint a harmadik országokkal a 12. cikk (4) bekezdése és a 20. cikk (4) bekezdése szerint kötendő igazgatási megállapodások kialakításához szolgált alapul. Ezen túlmenően a Bizottságot indokolt felhatalmazni felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására azért, hogy a kisméretű halászhajók bizonyos halászati termékei tekintetében kiigazításra kerüljön a fogási tanúsítási rendszer – az egyszerűsített fogási tanúsítvány használatának lehetőségét is beleértve –, továbbá a Bizottságnak végrehajtási hatásköröket kell adni azzal a céllal, hogy a lobogó szerinti államokkal egyetértésben az elektronikus úton létrehozott, hitelesített vagy benyújtott, illetőleg az elektronikus nyomkövetési rendszereken alapuló – és a hatósági ellenőrzés azonos szintjét biztosító – fogási tanúsítványokat fogadjon el.
- (7) A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének következtében ki kell igazítani az átmeneti intézkedésekre vonatkozó rendelkezést, amely előírja, hogy egyes bizottsági intézkedéseket bizonyos körülmények között a Tanácshoz kell utalni.
- (8) Az 1005/2008/EK rendeletnek a nem együttműködő harmadik országok listájának összeállításáról és a nem együttműködő harmadik országok listájáról való törlésről szóló rendelkezései a Tanácsra ruházzák a döntéshozatali hatáskört. A Lisszaboni Szerződés hatálybalépése nyomán ezeket a rendelkezéseket összhangba kell hozni a közös halászati politikára alkalmazandó új eljárásokkal.
- (9) Az 1005/2008/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTÁK EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1005/2008/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A Bizottság az 54. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálati eljárásnak megfelelően elfogadott végrehajtási aktusok útján létrehozhatja a fenti (1) bekezdésben említett előzetes értesítés formanyomtatványát.”

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság az 54a. cikkel összhangban hatáskört kap olyan, felhatalmazáson alapuló aktusok elfogadására, amelyek révén korlátozott és megújítható időszakra mentesíti a harmadik országok halászhajóinak egyes kategóriáit az (1) bekezdésben előírt kötelezettség alól, vagy más értesítési határidőről rendelkezik, figyelembe véve többek között a halászati termék típusát, valamint a halászterületek, a kirakodóhelyek és a kérdéses hajók lajstromozása vagy listára vételének helye szerinti kikötők közötti távolságot.”

2. A 8. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A kirakodással és az átrakodással kapcsolatos nyilatkozati eljárásokat és formanyomtatványokat végrehajtási aktusokkal kell megállapítani. Ezeket a végrehajtási aktusokat az 54. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

3. A 9. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok kijelölt kikötőikben évente a harmadik országbeli halászhajók által végzett kirakodási és átrakodási műveletek legalább 5 %-ára kiterjedő ellenőrzést végeznek a kockázatértékelés alapján megállapított referenciaértékeknek megfelelően, a regionális halászati irányító szervezetek által megállapított magasabb küszöbértékek sérelme nélkül. A Bizottság az 54a. cikknek megfelelően felhatalmazást kap arra, hogy az említett referenciaértékek meghatározásával kapcsolatban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el.”

⁽¹⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

2013. június 12., szerda

4. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A Bizottság végrehajtási aktusok útján elfogadja a 20. cikk (4) bekezdése szerinti együttműködés keretében kialakított fogási tanúsítványokat. Ezeket a végrehajtási aktusokat az 54. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A fogási tanúsítvány végrehajtásának hatálya alól kizárt termékeknek az I. mellékletben található jegyzéke minden évben felülvizsgálható. A Bizottság az 54a. cikknek megfelelően felhatalmazást kap arra, hogy a jegyzék módosításával kapcsolatban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következők alapján:

a) harmadik országok halászhajóinak tagállami kikötőkben történő ellenőrzése;

b) fogási tanúsítási rendszer végrehajtása a halászati termékek behozatala és kivitele tekintetében;

c) az uniós riasztórendszer végrehajtása,

d) az IUU-halászatot folytató halászhajók azonosítása;

e) az IUU-halászatot folytató vagy támogató állampolgárok azonosítása;

f) a bizonyos regionális halászati irányító szervezetek által a hajók észlelésével összefüggésben elfogadott rendelkezések végrehajtása;

g) tagállami jelentések.”

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) A Bizottság az 54a. cikknek megfelelően felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a fogási tanúsítási rendszernek a kisméretű halászhajók termékei tekintetében történő kiigazításáról és – szükség esetén – az egyszerűsített fogási tanúsítvány mintájának kiigazításáról.”

5. A 13. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Azokat a fogási dokumentumokat és kapcsolódó dokumentumokat, amelyeket egy regionális halászati irányító szervezet által elfogadott fogási dokumentációs rendszerrel összhangban hitelesítettek, és amelyeket az e rendeletben megállapított követelményeknek megfelelően ismertek el, fogási tanúsítványként kell elfogadni az azokból a fajokból származó halászati termékek tekintetében, amelyekre az ilyen fogási dokumentációs rendszert alkalmazni kell, és a tanúsítványok a 16. és 17. cikkel összhangban a behozatal szerinti tagállamra háruló vizsgálati és ellenőrzési követelmények, valamint a 18. cikkben megállapított, a behozatal visszautasítására vonatkozó rendelkezések hatálya alá tartoznak. Az ilyen fogási dokumentációs rendszerek listáját végrehajtási aktusok útján kell megállapítani. Ezeket a végrehajtási aktusokat az 54. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

6. A 16. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A hitelesített fogási tanúsítványt az importőr alapesetben legkésőbb 3 munkanappal az Unió területére történő belépés helyére való megérkezés becsült ideje előtt benyújtja azon tagállam illetékes hatóságához, amelybe a terméket az eredetileg megállapított határidőn belül be kívánják vinni. A három munkanapos határidő az 54a. cikkel összhangban elfogadott végrehajtási aktusok útján módosítható a halászati termék típusától, az Unió területére való belépés helyéig mért távolságtól vagy a felhasznált szállítóeszköztől függően. Az illetékes hatóság kockázatkezelés alapján megvizsgálja a fogási tanúsítványt a lobogó szerinti államtól a 20. és 22. cikkel összhangban kapott értesítésben foglalt információ alapján.”

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az elismert gazdasági szereplő státust egy tagállam illetékes hatóságai többek között a következő kritériumok alapján adhatják meg valamely importőrnek:

a) az importőr a tagállam területén székhellyel rendelkezik;

b) az importműveletek száma és mennyisége elégséges ahhoz, hogy igazolja a (2) bekezdésben említett eljárás végrehajtását;

2013. június 12., szerda

- c) az állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedések követelményeinek betartását igazoló megfelelő nyilvántartás;
- d) a kereskedelmi és – adott esetben – a szállítási és feldolgozási nyilvántartásra vonatkozó, kielégítő gazdálkodási rendszer, mely e rendelet alkalmazásában lehetővé teszi a megfelelő vizsgálatok és ellenőrzések végrehajtását;
- e) az említett vizsgálatok és ellenőrzések lefolytatását elősegítő eszközök megléte;
- f) adott esetben a végzett tevékenységekhez közvetlenül kapcsolódó szakértelemre vagy szakmai képzésre vonatkozó gyakorlati előírások; valamint
- g) adott esetben igazolt fizetőképesség.

A tagállamok a státus megadását követően a lehető leghamarabb közlik a Bizottsággal az elismert gazdasági szereplők nevét és címét. Ezt az információt a Bizottság elektronikus úton a tagállamok rendelkezésére bocsátja.”

- c) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4) A Bizottság az 54a. cikknek megfelelően felhatalmazást kap arra, hogy a (3) bekezdésben foglalt kritériumok alapján felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbiak megállapítására:

- a) az elismert gazdasági szereplő státus felfüggesztésére és visszavonására vonatkozó szabályok;
- b) az elismert gazdasági szereplői tanúsítvány érvényességi feltételeire vonatkozó szabályok;
- c) az elismert gazdasági szereplői tanúsítvány odaítélésére, módosítására vagy bevonására vonatkozó szabályok.

(5) A Bizottság az 54. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően végrehajtási aktusokat fogad el az alábbiak tekintetében:

- a) az elismert gazdasági szereplői tanúsítvány kérvényezésével és kiállításával összefüggő eljárásokra és formanyomtatványokra vonatkozó szabályok;
- b) az elismert gazdasági szereplők ellenőrzésének mikéntjére vonatkozó szabályok;
- c) az elismert gazdasági szereplők és a tagállami hatóságok közötti, a tagállamok közötti, valamint a tagállamok és a Bizottság közötti információcserére vonatkozó szabályok.”

7. A 17. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az ellenőrzések a kockázatkezelés szerint nemzeti vagy uniós szinten kidolgozott kritériumok alapján azonosított kockázatra irányulnak. A tagállamok 2008. október 29-től számított 30 munkanapon belül értesítik a Bizottságot nemzeti kritériumaikról, és rendszeresen naprakésszé teszik ezt az információt. A Bizottság az 54a. cikknek megfelelően felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el olyan, uniós kritériumok meghatározásával kapcsolatban, amelyek lehetővé teszik a megfelelő kockázatelemzések és a vonatkozó ellenőrzési információk átfogó értékelésének kellő időben történő elvégzését.”

8. A 27. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság az 54. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban elfogadott végrehajtási aktusok útján megállapítja az Unió IUU-hajókra vonatkozó listáját. E listán azok a halászhajók szerepelnek, amelyekkel kapcsolatban, a 25. és 26. cikk értelmében tett intézkedések és az említett rendelkezésekben foglalt kritériumok alapján, az e rendeletnek megfelelően megszerzett információból megállapítható, hogy a 3. cikk szerinti IUU-halászatot folytatnak, és amelyek lobogó szerinti állama nem tett eleget a 26. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontjában, valamint a 26. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában említett hivatalos megkereséseknek az ilyen IUU-halászat megakadályozása érdekében.”

2013. június 12., szerda

9. A 28. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság az 54. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban elfogadott végrehajtási aktusok útján törli a halászhajót az Unió IUU-hajókra vonatkozó listájáról, ha a halászhajó lobogó szerinti állama igazolja, hogy

- a) a hajó nem folytatott olyan IUU-halászati tevékenységet, amely miatt a listára felvették; vagy
- b) az 1224/2009/EK rendelettel összhangban arányos, visszatartó erejű és hatékony szankciókat alkalmaztak válaszul a szóban forgó IUU-halászatra, különösen a tagállami lobogó alatt közlekedő halászhajókkal kapcsolatban.”

10. A 30. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 27. cikkben említett halászhajókon túlmenően az IUU-hajóknak a regionális halászati irányító szervezetek által elfogadott listáin szereplő halászhajókat végrehajtási aktusok útján fel kell venni az Unió IUU-hajókra vonatkozó listájára. Ezeket a végrehajtási aktusokat az 54. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. E hajóknak az Unió IUU-hajókra vonatkozó listájáról való törlése a megfelelő regionális halászati irányító szervezet velük kapcsolatban meghozott határozatától függ.”

11. A 31. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság végrehajtási aktusok útján azonosítja azokat a harmadik országokat, amelyeket az e cikkben felsorolt kritériumok alapján az IUU-halászat elleni küzdelemben nem együttműködő harmadik országnak tekint. Ezeket a végrehajtási aktusokat az 54. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

12. A 33. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság a 31. cikk (1) bekezdése alapján nem együttműködő harmadik országgént azonosított országokat végrehajtási aktusok útján felveszi a nem együttműködő harmadik országok listájára. Ezeket a végrehajtási aktusokat az 54. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

13. A 34. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság végrehajtási aktusok útján töröl egy adott harmadik országot a nem együttműködő harmadik országok listájáról, ha az érintett harmadik ország bizonyítja, hogy a listára való felvételre okot adó helyzetet orvosolta. A törlésről szóló határozatban figyelembe kell venni azt is, hogy az érintett azonosított harmadik országok hoztak-e olyan konkrét intézkedéseket, amelyek révén elérhető a helyzet tartós javulása. Ezeket a végrehajtási aktusokat az 54. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

14. A 36. cikk helyébe a következő szöveg lép

„36. cikk

Átmeneti intézkedések

(1) Ha bizonyítást nyer, hogy egy harmadik ország által hozott intézkedések aláássák valamely regionális halászati irányító szervezet által hozott állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedéseket, a Bizottság végrehajtási aktusok útján, nemzetközi kötelezettségeivel összhangban jogosult olyan, legfeljebb hat hónapig hatályos átmeneti intézkedéseket elfogadni, amelyek enyhítik a harmadik országok ilyen intézkedéseinek hatásait. A Bizottság új határozatot hozhat az átmeneti intézkedések legfeljebb hat hónappal történő meghosszabbítására vonatkozóan.

(2) Az (1) bekezdésben említett átmeneti intézkedések előírhatják, hogy

- a) a halászatra jogosult és az érintett harmadik ország lobogója alatt közlekedő halászhajók nem léphetnek be a tagállamok kikötőibe, a 4. cikk (2) bekezdése szerinti vis maior vagy veszélyhelyzet esetét kivéve, az említett helyzetek orvoslásához elengedhetetlenül szükséges szolgáltatások igénybevétele céljából;
- b) a tagállamok lobogója alatt közlekedő halászhajók nem folytathatnak közös halászati műveleteket az érintett harmadik ország lobogója alatt közlekedő hajókkal;

2013. június 12., szerda

- c) a kétoldalú halászati megállapodásokban foglalt rendelkezések sérelme nélkül a tagállamok lobogója alatt közlekedő halászhajók nem halászhatnak az érintett harmadik ország joghatósága alatt álló tengeri vizeken;
- d) nem adható át élő hal az érintett harmadik ország joghatósága alatt álló tengeri vizeken folytatott haltenyésztés céljából;
- e) az érintett harmadik ország lobogója alatt közlekedő halászhajók által fogott élő halak nem vehetők át a tagállamok joghatósága alá tartozó tengeri vizeken folytatott haltenyésztés céljából.

(3) Az átmeneti intézkedések azonnali hatályúak. A tagállamokat és az érintett harmadik országot értesíteni kell az intézkedésekről, és azokat közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.”

15. A 49. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Azok a tagállamok, amelyek kellően dokumentált információt szereznek az észlelt halászhajókkal kapcsolatban, ezt az információt végrehajtási aktusok útján meghatározott formátumban haladéktalanul továbbítják a Bizottságnak vagy az általa kijelölt szervnek. Ezeket a végrehajtási aktusokat az 54. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

16. Az 51. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási aktusok útján szabályokat fogadjon el a kölcsönös segítségnyújtás alábbi szempontjai tekintetében:

- a) tagállamok, harmadik országok, a Bizottság és az általa kijelölt szerv közötti igazgatási együttműködés, beleértve a személyes adatok védelmének, az információfelhasználásnak, valamint a szakmai és üzleti titoktartásnak a vonatkozásait;
- b) a segítségnyújtás iránti megkeresés végrehajtásának költségei;
- c) a tagállami egyetlen hatóság kijelölése;
- d) a nemzeti hatóságok által az információcsere nyomán meghozott nyomkövetési intézkedések közlése;
- e) segítségnyújtás iránti megkeresés, beleértve az információkéréseket, intézkedések meghozatalára vonatkozó megkereséseket, igazgatási értesítésre vonatkozó megkereséseket és a válaszadási határidők megállapítását;
- f) előzetes megkeresés nélküli tájékoztatás, valamint
- g) a tagállamok Bizottsággal és harmadik országokkal fenntartott kapcsolatai.

E végrehajtási aktusok elfogadására az 54. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálati eljárásnak megfelelően kerül sor.”

17. Az 52. cikket el kell hagyni.

18. Az 54. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„54. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 2371/2002/EK rendelet 30. cikkével létrehozott halászati és akvakultúra-ágazati bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.”

19. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„54a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

2013. június 12., szerda

(2) A Bizottság a ... ⁽¹⁾-ától/-étől számított hároméves időtartamra felhatalmazást kap a 6. cikk (3) bekezdésében, a 9. cikk (1) bekezdésében, a 12. cikk (5) bekezdésében, a 12. cikk (6) bekezdésében, a 16. cikk (1) és (4) bekezdésében, valamint a 17. cikk (3) bekezdésében, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal a hároméves időszak vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra. [Mód. 2]

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 6. cikk (3) bekezdésében, a 9. cikk (1) bekezdésében, a 12. cikk (5) bekezdésében, a 12. cikk (6) bekezdésében, a 16. cikk (1) bekezdésében, a 16. cikk (4) bekezdésében és a 17. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a határozatban megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 6. cikk (3) bekezdése, a 9. cikk (1) bekezdése, a 12. cikk (5) bekezdése, a 12. cikk (6) bekezdése, a 16. cikk (1) bekezdése, a 16. cikk (4) bekezdése és a 17. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az értesítést követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Ezen időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére 2 hónappal meghosszabbodik.”

⁽¹⁾ E rendelet hatálybalépésének időpontja.

2. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

P7_TA(2013)0254

A nemzetközi védelmet kérelmezők befogadási szabályai (átdolgozás) ***II

Az Európai Parlament 2013. június 12-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács első olvasatbeli álláspontjáról a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel (átdolgozás) (14654/2/2012 – C7-0165/2013 – 2008/0244(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2016/C 065/39)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Tanács első olvasatbeli álláspontjára (14654/2/2012 – C7-0165/2013),

2013. június 12., szerda

- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2009. július 16-i ⁽¹⁾ és 2011. október 26-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottsága 2009. október 7-i véleményére ⁽³⁾,
 - tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2008)0815) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a módosított javaslatra (COM(2011)0320),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 72. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A7-0214/2013),
1. jóváhagyja a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontját;
 2. megállapítja, hogy a jogalkotási aktust a Tanács álláspontjának megfelelően elfogadták;
 3. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikke (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;
 4. utasítja főtitkárát, hogy – annak ellenőrzése után, hogy valamennyi eljárás rendben lezajlott – írja alá a jogalkotási aktust, továbbá a Tanács főtitkárával egyetértésben intézkedjék az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételéről;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TA(2013)0255

Egy harmadik országból származó, vagy hontalan személy által az egyik tagállamban benyújtott, nemzetközi védelem iránti kérelem (átdolgozás) *II**

Az Európai Parlament 2013. június 12-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács első olvasatban kialakított álláspontjáról egy harmadik ország állampolgára, illetve hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából (átdolgozás) (15605/3/2012 – C7-0164/2013 – 2008/0243(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2016/C 065/40)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatbeli álláspontjára (15605/3/2012 – C7-0164/2013),
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2009. július 16-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel a Régiók Bizottsága 2009. október 7-i véleményére ⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2008)0820) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára ⁽³⁾,

⁽¹⁾ HL C 317., 2009.12.23., 110. o.

⁽²⁾ HL C 24., 2012.1.28., 80. o.

⁽³⁾ HL C 79., 2010.3.27., 58. o.

⁽⁴⁾ HL C 212. E, 2010.8.5., 348. o.

⁽¹⁾ HL C 317., 2009.12.23., 115. o.

⁽²⁾ HL C 79., 2010.3.27., 58. o.

⁽³⁾ HL C 212. E, 2010.8.5., 370. o.

2013. június 12., szerda

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 72. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A7-0216/2013),
1. jóváhagyja a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontját;
 2. jóváhagyja a Parlament, a Tanács és a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt közös nyilatkozatát;
 3. megállapítja, hogy a jogalkotási aktust a Tanács álláspontjának megfelelően elfogadták;
 4. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikke (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;
 5. utasítja főtitkárát, hogy – annak ellenőrzése után, hogy valamennyi eljárás rendben lezajlott – írja alá a jogalkotási aktust, továbbá a Tanács főtitkárával egyetértésben intézkedjék az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételéről;
 6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

A Tanács, az Európai Parlament és a Bizottság közös nyilatkozata

A Tanács és az Európai Parlament felkéri a Bizottságot, hogy – kezdeményezési jogának sérelme nélkül – miután a Bíróság ítéletet hoz a C-648/11. sz. MA és társai kontra Secretary of State for the Home Department ügyben, de legkésőbb a Dublini Rendelet 46. cikkében meghatározott időpontig mérlegelje a Dublini Rendelet átdolgozása 8. cikke (4) bekezdésének módosítását. Az Európai Parlament és a Tanács ezt követően gyakorolni fogja jogalkotói hatásköreit, mégpedig a gyermekek érdekeit a legnagyobb mértékben figyelembe véve.

A Bizottság a kompromisszum szellemében és a javaslat haladéktalan elfogadásának biztosítása érdekében elfogadja e felkérés mérlegelését, amelyre azonban az adott különleges körülményekhez kötődő olyan felkérésként tekint, amely nem teremt precedenst.

P7_TA(2013)0256

Nemzetközi védelem megadása és visszavonása (átdolgozás) *II**

Az Európai Parlament 2013. június 12-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács első olvasatbeli álláspontjáról a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel (átdolgozás) (08260/2/2013 – C7-0163/2013 – 2009/0165(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2016/C 065/41)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Tanács első olvasatbeli álláspontjára (08260/2/2013 – C7-0163/2013),

2013. június 12., szerda

- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2010. április 28-i⁽¹⁾ és 2011. október 26-i⁽²⁾ véleményére,
 - tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2009)0554) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára⁽³⁾,
 - tekintettel a Bizottság módosított javaslatára COM(2011)0319),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 72. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A7-0217/2013),
1. jóváhagyja a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontját;
 2. megállapítja, hogy a jogalkotási aktust a Tanács álláspontjának megfelelően elfogadták;
 3. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikke (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;
 4. utasítja főtitkárát, hogy – annak ellenőrzése után, hogy valamennyi eljárás rendben lezajlott – írja alá a jogalkotási aktust, továbbá a Tanács főtitkárával egyetértésben intézkedjék az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételéről;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 18., 2011.1.19., 80. o.

⁽²⁾ HL C 24., 2012.1.28., 79. o.

⁽³⁾ HL C 296. E, 2012.10.2., 184. o.

2013. június 12., szerda

P7_TA(2013)0257

A leginkább rászoruló személyeket támogató európai segítségnyújtási alap *I**

Az Európai Parlament 2013. június 12-én elfogadott módosításai a leginkább rászoruló személyeket támogató európai segítségnyújtási alapról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatához (COM(2012) 0617 – C7-0358/2012 – 2012/0295(COD))⁽¹⁾

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 065/42)

Módosítás 1**Rendeletre irányuló javaslat****1 preambulumbekzdés**

A Bizottság által javasolt szöveg

- (1) Az Európai Tanács 2010. június 17-i ülésének következtetéseivel összhangban, ahol elfogadták az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiát, az Unió és a tagállamok célul tűzték ki, hogy 2020-ig legalább 20 millióval csökkentsék a szegénység és társadalmi kirekesztés kockázatának kitett emberek számát.

Módosítás

- (1) Az Európai Tanács 2010. június 17-i ülésének következtetéseivel összhangban, ahol elfogadták az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó uniós stratégiát (**Európa 2020 stratégia**), az Unió és a tagállamok célul tűzték ki, hogy 2020-ig legalább 20 millióval csökkentsék a szegénység és társadalmi kirekesztés kockázatának kitett emberek számát. **Mindazonáltal 2010-ben az Európai Unió összlakosságának közel egynegyedét (119,6 millió lakost) fenyegette szegénység vagy társadalmi kirekesztés, és ez az előző évhez képest megközelítőleg 4 millióval több embert jelent. A szegénység és a társadalmi kirekesztés azonban nem mindenütt egyforma az Unióban, és a helyzet súlyossága tekintetében nagy különbségek vannak a tagállamok között.**

Módosítás 2**Rendeletre irányuló javaslat****2 preambulumbekzdés**

A Bizottság által javasolt szöveg

- (2) Az anyagi vagy akár súlyos anyagi nélkülözésben élő személyek száma növekszik az Unióban, és kirekesztettségük mértéke gyakran túl nagy ahhoz, hogy élvezhessék a(z) [...] /EU rendelet [közös rendelkezésekről szóló rendelet], és különösen a(z) [...] /EU rendelet [ESZA-rendelet] aktivizáló intézkedéseinek előnyeit.

Módosítás

- (2) Az anyagi vagy akár súlyos anyagi nélkülözésben élő személyek száma növekszik az Unióban, és **2012-ben az Unió polgárainak közel 8%-a élt a súlyos anyagi nélkülözés körülményei között. Ráadásul** kirekesztettségük mértéke gyakran túl nagy ahhoz, hogy élvezhessék a (z) [...] /EU rendelet [közös rendelkezésekről szóló rendelet], és különösen a(z) [...] /EU rendelet [ESZA-rendelet] aktivizáló intézkedéseinek előnyeit.

⁽¹⁾ Az ügyet az 57. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján visszautalták az illetékes bizottsághoz újratárgyalásra. (A7-0183/2013).

2013. június 12., szerda

Módosítás 3**Rendeletre irányuló javaslat****2 a preambulumbekzdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (2a) *A nők és a gyermekek felülreprezentáltak a szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázatának kitett személyek között, miközben a családok élelmezésbiztonságának és megélhetésének biztosítása gyakran a nők feladata. A tagállamoknak és a Bizottságnak megfelelő lépéseket kell tenniük a hátrányos megkülönböztetés megakadályozására, és biztosítaniuk kell a férfiak és nők közötti egyenlőség és a nemek közötti esélyegyenlőség elvének következetes integrálását az alap előkészítésének, programozásának és irányításának, illetve nyomon követésének és értékelésének valamennyi szakaszában, valamint a tájékoztató és figyelemfelkeltő kampányok és a bevált gyakorlatok cseréje során;*

Módosítás 4**Rendeletre irányuló javaslat****2 b preambulumbekzdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (2b) *az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikke hangsúlyozza, hogy az Unió az emberi méltóság tiszteletben tartása, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok – ideértve a kisebbségekhez tartozó személyek jogait – tiszteletben tartásának értékein alapul.*

Módosítás 5**Rendeletre irányuló javaslat****2 c preambulumbekzdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (2c) *Az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikke hangsúlyozza, hogy az Unió elismeri az Európai Unió Alapjogi Chartájában foglalt jogokat, szabadságokat és elveket.*

2013. június 12., szerda

Módosítás 6

Rendeletre irányuló javaslat
2 d preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (2d) *A veszélyeztetett és alacsony jövedelmű csoportok marginalizálódásának megakadályozása, valamint a szegénység és a társadalmi kirekesztés fokozott kockázatának elkerülése érdekében olyan stratégiák elfogadására van szükség, amelyek előmozdítják az aktív befogadást.*

Módosítás 7

Rendeletre irányuló javaslat
4 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (4) A leginkább rászoruló személyeket támogató európai segítségnyújtási alapnak (a továbbiakban: az alap) meg kell erősítenie a társadalmi kohéziót azáltal, hogy hozzájárul az Unióban tapasztalható szegénység csökkentéséhez olyan nemzeti programok támogatásával, amelyek nem pénzügyi jellegű támogatást nyújtanak a leginkább rászoruló személyeknek az élelmiszerhiány, **a hajléktalanság** és a **gyermek** anyagi **nélkülözésének** enyhítése érdekében.
- (4) A leginkább rászoruló személyeket támogató európai segítségnyújtási alapnak (a továbbiakban: „az alap”) meg kell erősítenie a társadalmi kohéziót azáltal, hogy hozzájárul az Unióban tapasztalható szegénység csökkentéséhez olyan nemzeti programok támogatásával, amelyek nem pénzügyi jellegű támogatást nyújtanak a leginkább rászoruló személyeknek az élelmiszerhiány és a **súlyos** anyagi **nélkülözés** enyhítése érdekében.

Módosítás 8

Rendeletre irányuló javaslat
4 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (4a) *Az ETHOS (a hajléktalanság európai tipológiája) fogalom meghatározása lehetséges kiindulópontot jelent arra, hogy az alapot eljuttassák a súlyosan rászoruló személyek különböző kategóriáihoz.*

Módosítás 9

Rendeletre irányuló javaslat
4 b preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (4b) *Az alap nem helyettesítheti a tagállami kormányok által végrehajtott azon közpolitikákat, amelyek célja a sürgősségi élelmiszersegélyek iránti igények csökkentése, valamint az éhezés, a szegénység és a társadalmi kirekesztés teljes felszámolását szolgáló célok és fenntartható politikák kidolgozása.*

2013. június 12., szerda

Módosítás 10

Rendeletre irányuló javaslat
4 c preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (4c) *Miután a szegénység és a társadalmi kirekesztés által fenyegetettek száma egyre nő, és ez a tendencia az elkövetkező években is folytatódni fog, szükség van az alap számára a többéves pénzügyi keretben elkülönített források növelésére.*

Módosítás 11

Rendeletre irányuló javaslat
4 d preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (4d) *Az alapnak támogatnia kell a hajléktalanok súlyos anyagi nélkülözésének enyhítésére irányuló tagállami erőfeszítéseket is.*

Módosítás 12

Rendeletre irányuló javaslat
6 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (6) Ezek az előírások garantálják azt is, hogy a támogatott műveletek megfeleljenek az alkalmazandó uniós és nemzeti jogszabályoknak, különösen a leginkább rászoruló személyeknek juttatott **termékek** biztonságossága tekintetében.
- (6) Ezek az előírások garantálják azt is, hogy a támogatott műveletek megfeleljenek az alkalmazandó uniós és nemzeti jogszabályoknak, különösen a leginkább rászoruló személyeknek juttatott **élelmiszersegélyek és alapvető anyagi támogatásnyújtás** biztonságossága tekintetében.

Módosítás 13

Rendeletre irányuló javaslat
8 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (8) Az egyes tagállamok operatív programjainak meg kell határozniuk és indokolniuk kell az anyagi nélkülözés kezelni kívánt formáit és meg kell fogalmazniuk a nemzeti programok támogatása keretében a leginkább rászoruló személyeknek történő segítségnyújtás célkitűzéseit és jellemzőit. További, olyan elemeket is tartalmazniuk kell, amelyek szükségesek az operatív **program** eredményes és hatékony végrehajtásának biztosításához.
- (8) Az egyes tagállamok operatív programjainak meg kell határozniuk és indokolniuk kell az anyagi nélkülözés **és az élelmiszerhiány** kezelni kívánt formáit és meg kell fogalmazniuk a nemzeti programok támogatása keretében a leginkább rászoruló személyeknek történő segítségnyújtás célkitűzéseit és jellemzőit. További olyan elemeket is tartalmazniuk kell, amelyek szükségesek az operatív **programok** eredményes és hatékony végrehajtásának biztosításához.

2013. június 12., szerda

Módosítás 14

Rendeletre irányuló javaslat
8 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (8a) *Az Unióban a súlyos élelmiszerhiánnyal egyidejűleg jelentős élelmiszer-pazarlás tapasztalható. Az egyes tagállamok operatív programjainak fel kell tüntetniük, hogy a program miként törekszik az élelmiszer-pazarlás visszaszorítására és az élelmiszerhiány elleni fellépésre irányuló politikák közötti szinergiák összehangolt módon történő kiaknázására. Az egyes tagállamok operatív programjainak fel kell tüntetniük azt is, hogy a program miként törekszik arra, hogy elhárítsa a fölös élelmiszer-készleteket az élelmiszerhiány ellen küzdő non-profit szervezeteknek adományozni kész kereskedelmi és nem kereskedelmi szervezeteket gátló esetleges adminisztratív akadályokat.*

Módosítás 15

Rendeletre irányuló javaslat
8 b preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (8b) *Az alapból finanszírozott intézkedések eredményes és hatékony végrehajtása érdekében előnyben kell részesíteni a regionális és helyi hatóságok, valamint a civil társadalmat képviselő szervezetek közötti együttműködést. A tagállamoknak ezért bátorítaniuk kell az alapból finanszírozott intézkedések kidolgozásában és alkalmazásában érintett összes szereplő részvételét.*

Módosítás 16

Rendeletre irányuló javaslat
9 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (9) Az alap hatékonyságának maximalizálása céljából, különös tekintettel a nemzeti **körülményekre**, helyénvaló az operatív programok lehetséges módosítására szolgáló eljárás létrehozása.
- (9) Az alap hatékonyságának maximalizálása **és az ESZA intézkedéseivel való maximális szinergia biztosítása** céljából, különös tekintettel a nemzeti **körülmények lehetséges változásaira**, helyénvaló az operatív programok lehetséges módosítására szolgáló eljárás létrehozása.

2013. június 12., szerda

Módosítás 17

Rendeletre irányuló javaslat

9 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (9a) *A leginkább rászoruló személyek különböző szükségleteire való lehető leghatékonyabb és legmegfelelőbb válaszadás és e személyek jobb segítése érdekében az alap minden szakaszában alkalmazni kell a partnerség elvét.*

Módosítás 18

Rendeletre irányuló javaslat

10 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (10) A tapasztalatok és bevált gyakorlatok cseréje jelentős hozzáadott értéket képvisel, és a Bizottságnak elő kell mozdítania ezek terjesztését.

- (10) A tapasztalatok és bevált gyakorlatok cseréje jelentős hozzáadott értéket képvisel, **mivel megkönnyíti a kölcsönös tanulást**, és a Bizottságnak elő kell mozdítania **és támogatnia kell** ezek terjesztését, **miközben törekednie kell a szinergiákra a bevált gyakorlatoknak a kapcsolódó alapok – különösen az ESZA – keretében folyó cseréjével.**

Módosítás 19

Rendeletre irányuló javaslat

11 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (11) Az operatív programok végrehajtási folyamatának figyelemmel kísérése érdekében a tagállamoknak éves és záró végrehajtási jelentéseket kell készíteniük, és be kell nyújtaniuk azokat a Bizottságnak, biztosítva ezáltal, hogy lényeges és naprakész adatok álljanak rendelkezésre. Ugyanebből a célból a Bizottságnak és valamennyi tagállamnak – hacsak másképp meg nem állapodnak – évente kétoldalú felülvizsgálati üléseken kell részt venniük.

- (11) Az operatív programok végrehajtási folyamatának figyelemmel kísérése érdekében a tagállamoknak – **a részt vevő civil szervezetekkel együttműködésben** – éves és záró végrehajtási jelentéseket kell készíteniük, és be kell nyújtaniuk azokat a Bizottságnak, biztosítva ezáltal, hogy lényeges és naprakész adatok álljanak rendelkezésre. Ugyanebből a célból a Bizottságnak és valamennyi tagállamnak – hacsak másképp meg nem állapodnak – évente kétoldalú felülvizsgálati üléseken kell részt venniük.

2013. június 12., szerda

Módosítás 20
Rendeletre irányuló javaslat
12 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (12) Az egyes operatív programok minőségének és kialakításának javítása, valamint az alap eredményességének és hatékonyságának értékelése érdekében előzetes és utólagos értékeléseket kell végezni. Ezeket az értékeléseket az operatív program keretében támogatásban részesülő, leginkább rászoruló személyekkel kapcsolatos felmérésekkel, valamint szükség esetén a programozási időszakban végzett értékelésekkel kell kiegészíteni. Ezzel kapcsolatban meg kell határozni a tagállamok és a Bizottság feladatait.

Módosítás

- (12) Az egyes operatív programok minőségének és kialakításának javítása, valamint az alap eredményességének és hatékonyságának értékelése érdekében előzetes és utólagos értékeléseket kell végezni. Ezeket az értékeléseket az operatív program keretében támogatásban részesülő, leginkább rászoruló személyekkel kapcsolatos felmérésekkel, valamint szükség esetén a programozási időszakban végzett értékelésekkel kell kiegészíteni. **Az értékeléseknek tiszteletben kell tartaniuk a végső kedvezményezettek magánéletét, és úgy kell őket elvégezni, hogy ne bélyegezzék meg a leginkább rászorulókat.** Ezzel kapcsolatban meg kell határozni a tagállamok és a Bizottság feladatait.

Módosítás 21
Rendeletre irányuló javaslat
12 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

- (12a) **Amint azt az Eurostat az európai uniós anyagi nélkülözés méréséről a teljes lakosságra vonatkozó és gyermekspecifikus mutatók alapján készített tanulmánya is hangsúlyozza, jelentős kutatások folytak az anyagi nélkülözéssel kapcsolatban, ami a közeljövőben lehetővé teszi a finomítottabb adatgyűjtést az anyagi nélkülözést elszenvedő háztartások, felnőttek és gyermekek vonatkozásában.**

Módosítás

Módosítás 22
Rendeletre irányuló javaslat
12 b preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

- (12b) **A leginkább rászoruló személyekről készült felmérésekkel kiegészített értékelés elvégzésekor szem előtt kell tartani, hogy a nélkülözés összetett fogalom, amely nehezen ragadható meg kis számú mutató használatával, mivel ezek félrevezetőek lehetnek, és hatástalan szakpolitikákat eredményezhetnek.**

Módosítás

2013. június 12., szerda

Módosítás 23

Rendeletre irányuló javaslat

12 c preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (12c) *Amint azt az Eurofound 2012. évi, európai életminőségről szóló harmadik felmérése kiemelte, az EU-ban az anyagi nélkülözést – a tulajdontól és a keresettől függetlenül – az alapvetőnek tekintett cikkek megfizetésére való képtelenség alapján kell mérni. Az anyagi nélkülözés kifinomultabb értékelését lehetővé tevő nélkülözési index kialakítása céljából ezért olyan háztartási mutatókat kell figyelembe venni, mint a jövedelmi szint, a jövedelmek egyenlőtlensége, a szűkségletek fedezésének képessége, túlzott mértékű eladósodottság és az életszínvonallal való elégedettség.*

Módosítás 24

Rendeletre irányuló javaslat

13 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (13) A polgároknak joguk van tudni, hogy az Unió pénzügyi forrásait miként és milyen célból fektetik be. Az alap eredményeire vonatkozó információk széles körű terjesztése és a finanszírozási lehetőségek hozzáférhetőségének és átláthatóságának biztosítása érdekében részletes tájékoztatási és kommunikációs szabályokat kell megállapítani, különösen a tagállamok és a kedvezményezettek feladataira vonatkozóan.
- (13) A polgároknak joguk van tudni, hogy az Unió pénzügyi forrásait miként és milyen célból fektetik be. Az alap eredményeire vonatkozó információk széles körű terjesztése és a finanszírozási lehetőségek hozzáférhetőségének és átláthatóságának biztosítása érdekében részletes tájékoztatási és kommunikációs szabályokat kell megállapítani, különösen a tagállamok **helyi és regionális hatóságai** és a kedvezményezettek feladataira vonatkozóan.

Módosítás 25

Rendeletre irányuló javaslat

15 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (15) Meg kell határozni az alpból az operatív programokhoz nyújtott társfinanszírozás mértékének **legmagasabb** szintjét az uniós források multiplikátor hatásának biztosítása céljából, **együttal pedig** az időszakos költségvetési nehézségekkel küzdő tagállamok helyzetére is megoldást kell találni.
- (15) Meg kell határozni az alpból az operatív programokhoz nyújtott társfinanszírozás mértékének szintjét az uniós források multiplikátor hatásának biztosítása céljából. Az időszakos költségvetési nehézségekkel küzdő tagállamok helyzetére is megoldást kell találni.

2013. június 12., szerda

Módosítás 26

Rendeletre irányuló javaslat

16 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (16) A jogosultsági időszakra, valamint az alappal kapcsolatos műveletekre és kiadásokra vonatkozóan Unió-szerte egységes és méltányos szabályokat kell alkalmazni. A jogosultsági feltételeknek tükrözniük kell az alap célkitűzéseinek és lakossági célcsoportjainak sajátos jellegét, többek között a műveletek megfelelő támogathatósági feltételei, valamint a támogatási formák és a visszatérítésre vonatkozó szabályok és feltételek révén.

Módosítás

- (16) A jogosultsági időszakra, valamint az alappal kapcsolatos műveletekre és kiadásokra vonatkozóan Unió-szerte egységes, **egyszerű** és méltányos szabályokat kell alkalmazni. A jogosultsági feltételeknek tükrözniük kell az alap célkitűzéseinek és lakossági célcsoportjainak sajátos jellegét, többek között a műveletek megfelelő **és egyszerűsített** támogathatósági feltételei, valamint a támogatási formák és a visszatérítésre vonatkozó szabályok és feltételek révén.

Módosítás 27

Rendeletre irányuló javaslat

17 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (17) A mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletjavaslat⁵ (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) előírja, hogy az állami intervencióval vásárolt termékek elhelyezése történhet úgy, hogy a termékeket az Unió leginkább rászoruló személyei részére történő élelmiszerosztásra irányuló program rendelkezésére bocsátják, amennyiben a szóban forgó program ezt lehetővé teszi. Mivel, a körülményektől függően, az ilyen készletek felhasználásával, feldolgozásával vagy értékesítésével való élelmiszer-előállítás lehet a legkedvezőbb gazdasági lehetőség, helyénvaló ebben a rendeletben előírni egy ilyen lehetőséget. A készletekkel kapcsolatos tranzakciókból származó összegeket a leginkább rászorulóknak kellene felhasználni, és nem használhatók fel a tagállamoknak a program társfinanszírozására vonatkozó kötelezettségeinek csökkentésére. Az intervenció készletek és az abból eredő bevételek lehető leghatékonyabb felhasználásának biztosítása érdekében a Bizottság, az egységes közös piacszervezésről szóló .../.../EU rendelet 19. cikke e) pontjának megfelelően, fogadjon el olyan eljárásokat létrehozó végrehajtási aktusokat, amelyek révén az intervenció készletekben lévő termékek felhasználhatók, feldolgozhatók vagy értékesíthetők a leginkább rászorulóknak számára kidolgozott program céljaira.

Módosítás

- (17) A mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletjavaslat⁵ (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) előírja, hogy az állami intervencióval vásárolt termékek elhelyezése történhet úgy, hogy a termékeket az Unió leginkább rászoruló személyei részére történő élelmiszerosztásra irányuló program rendelkezésére bocsátják, amennyiben a szóban forgó program ezt lehetővé teszi. Mivel, a körülményektől függően, az ilyen készletek felhasználásával, feldolgozásával vagy értékesítésével való élelmiszer-előállítás lehet a legkedvezőbb gazdasági lehetőség, helyénvaló ebben a rendeletben előírni egy ilyen lehetőséget. A készletekkel kapcsolatos tranzakciókból származó összegeket a leginkább rászorulóknak kellene felhasználni, és nem használhatók fel a tagállamoknak a program társfinanszírozására vonatkozó kötelezettségeinek csökkentésére. Az intervenció készletek és az abból eredő bevételek lehető leghatékonyabb felhasználásának biztosítása érdekében a Bizottság, az egységes közös piacszervezésről szóló .../.../EU rendelet 19. cikke e) pontjának megfelelően, fogadjon el olyan eljárásokat létrehozó végrehajtási aktusokat, amelyek révén az intervenció készletekben lévő termékek felhasználhatók, feldolgozhatók vagy értékesíthetők a leginkább rászorulóknak számára kidolgozott program céljaira. **A partnerszervezetek számára lehetővé kell tenni a további forrásokból – ideértve az egységes piacszervezésről szóló .../.../EU rendelet 15. cikke értelmében rendelkezésre bocsátott intervenció készleteket is – származó élelmiszerek szétosztását.**

2013. június 12., szerda

Módosítás 28

Rendeletre irányuló javaslat

18 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (18) Meg kell határozni az intézkedések azon típusait, amelyeket a Bizottság vagy a tagállamok kezdeményezésére – az alpból történő támogatással, technikai segítségnyújtásként – lehet végrehajtani.

Módosítás

- (18) Meg kell határozni az intézkedések azon típusait, amelyeket a Bizottság vagy a tagállamok kezdeményezésére – az alpból történő támogatással, technikai segítségnyújtásként – lehet végrehajtani. **Az intézkedések típusainak meghatározásáról az irányító hatóságokkal és a partnerszervezetekkel szoros együttműködésben kell határozni.**

Módosítás 29

Rendeletre irányuló javaslat

27 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (27) Az uniós költségvetési kötelezettségvállalásokat évente kell megtenni. A programozás eredményes irányítása érdekében az időközi kifizetési kérelmekre, az éves egyenleg és a végső egyenleg kifizetésére vonatkozóan közös szabályokat kell megállapítani.

Módosítás

- (27) Az uniós költségvetési kötelezettségvállalásokat évente kell megtenni. A programozás eredményes irányítása érdekében az időközi kifizetési kérelmekre, az éves egyenleg és a végső egyenleg kifizetésére vonatkozóan **egyszerű** közös szabályokat kell megállapítani.

Módosítás 30

Rendeletre irányuló javaslat

30 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (30) Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme érdekében olyan időben korlátozott intézkedéseket kell alkalmazni, amelyek lehetővé teszik az felhatalmazás által engedélyezésre jogosult tisztviselő számára a kifizetések megszakítását, amennyiben a bizonyítékokból arra lehet következtetni, hogy az irányítási és kontrollrendszer működésében jelentős hiányosságok tapasztalhatók, bizonyíthatóan kifizetési kérelemmel kapcsolatos szabálytalanság merült fel, vagy elmarad a számlák vizsgálatához és elfogadásához szükséges dokumentumok benyújtása.

Módosítás

- (30) Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme érdekében olyan időben korlátozott intézkedéseket kell alkalmazni, amelyek lehetővé teszik az felhatalmazás által engedélyezésre jogosult tisztviselő számára a kifizetések megszakítását, amennyiben a bizonyítékokból arra lehet következtetni, hogy az irányítási és kontrollrendszer működésében jelentős hiányosságok tapasztalhatók, bizonyíthatóan kifizetési kérelemmel kapcsolatos szabálytalanság merült fel, elmarad a számlák vizsgálatához és elfogadásához szükséges dokumentumok benyújtása, **vagy jelentősen késik a projektek végrehajtása, és meggyőző bizonyíték áll rendelkezésre arra, hogy a projekt célkitűzéseit nem fogják elérni.**

2013. június 12., szerda

Módosítás 31

Rendeletre irányuló javaslat

32 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (32) Annak biztosítására, hogy az uniós költségvetésből egy adott pénzügyi évben finanszírozott kiadásokat az alkalmazandó szabályokkal összhangban használják fel, megfelelő keretet kell létrehozni a számlák éves vizsgálatához és elfogadásához. E keret értelmében a kijelölt szerveknek az operatív program vonatkozásában igazgatási megbízhatósági nyilatkozatot kell benyújtaniuk a Bizottsághoz, és ehhez csatolniuk kell a hitelesített éves beszámolókat, a záró ellenőrzési jelentésekről és az elvégzett ellenőrzésekről szóló éves összefoglalót, valamint egy független ellenőri véleményt és ellenőrzési jelentést.

Módosítás

- (32) Annak biztosítására, hogy az uniós költségvetésből egy adott pénzügyi évben finanszírozott kiadásokat az alkalmazandó szabályokkal összhangban használják fel, megfelelő **és egyszerű** keretet kell létrehozni a számlák éves vizsgálatához és elfogadásához. E keret értelmében a kijelölt szerveknek az operatív program vonatkozásában igazgatási megbízhatósági nyilatkozatot kell benyújtaniuk a Bizottsághoz, és ehhez csatolniuk kell a hitelesített éves beszámolókat, a záró ellenőrzési jelentésekről és az elvégzett ellenőrzésekről szóló éves összefoglalót, valamint egy független ellenőri véleményt és ellenőrzési jelentést.

Módosítás 32

Rendeletre irányuló javaslat

35 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (35) Az uniós ellenőrzések gyakoriságának arányosnak kell lenni az Uniónak az alapból kifizetett támogatásával. Különösen az elvégzett pénzügyi ellenőrzések számát kell csökkenteni, amennyiben egy művelet teljes támogatható kiadása nem haladja meg a 100 000 EUR összeget. Mindazonáltal lehetővé kell tenni az ellenőrzések bármely időpontban történő elvégzését, amennyiben bizonyítható a szabálytalanság vagy a csalás, illetve egy ellenőrzési minta részeként. Annak érdekében, hogy a Bizottság által végzett ellenőrzés arányos legyen a kockázattal, a Bizottságnak tudnia kell csökkenteni az operatív programok ellenőrzésével kapcsolatos munkát, amennyiben nincsenek jelentős hiányosságok, vagy amennyiben az ellenőrző hatóság megbízható. Az ellenőrzések során teljes körűen figyelembe kell venni ezenfelül az alap lakossági célcsoportjaira vonatkozó célkitűzéseket és azok tulajdonságait.

Módosítás

- (35) Az uniós ellenőrzések gyakoriságának arányosnak kell lenni az Uniónak az alapból kifizetett támogatásával. Különösen az elvégzett pénzügyi ellenőrzések számát kell csökkenteni, amennyiben egy művelet teljes támogatható kiadása nem haladja meg a 100 000 EUR összeget. Mindazonáltal lehetővé kell tenni az ellenőrzések bármely időpontban történő elvégzését, amennyiben bizonyítható a szabálytalanság vagy a csalás, illetve egy ellenőrzési minta részeként. Annak érdekében, hogy a Bizottság által végzett ellenőrzés arányos legyen a kockázattal, a Bizottságnak tudnia kell csökkenteni az operatív programok ellenőrzésével kapcsolatos munkát, amennyiben nincsenek jelentős hiányosságok, vagy amennyiben az ellenőrző hatóság megbízható. Az ellenőrzések során teljes körűen figyelembe kell venni ezenfelül az alap lakossági célcsoportjaira vonatkozó célkitűzéseket és azok tulajdonságait, **valamint az alap kedvezményezett szervezeteinek önkéntes jellegét.**

2013. június 12., szerda

Módosítás 33**Rendeletre irányuló javaslat****41 preambulumbekzdés**

A Bizottság által javasolt szöveg

(41) E rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elveket, többek között az emberi méltóság, valamint a magán- és a családi élet tiszteletben tartását, a személyes adatok védelméhez való jogot, a gyermekek jogait, az idősek jogait, a nemek közötti egyenlőséget és a hátrányos megkülönböztetés tilalmát. E rendeletet a fenti jogokkal és elvekkkel összhangban kell alkalmazni.

Módosítás

(41) E rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elveket, többek között az emberi méltóság, valamint a magán- és a családi élet tiszteletben tartását, a személyes adatok védelméhez való jogot, a gyermekek jogait, **a szociális támogatáshoz és a lakhatáshoz való jogot**, az idősek jogait, a nemek közötti egyenlőséget és a hátrányos megkülönböztetés tilalmát. E rendeletet a fenti jogokkal és elvekkkel összhangban kell alkalmazni.

Módosítás 34**Rendeletre irányuló javaslat****42 a preambulumbekzdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

(42a) *Tekintettel az ajánlati felhívások közzétételének időpontjára, e rendelet elfogadásának, valamint az operatív programok kidolgozásának határidőire, olyan szabályokra van szükség, amelyek 2014-ben zökkenőmentes átmenetet biztosítanak, az élelmiszer-ellátás akadozásának elkerülése érdekében.*

Módosítás

Módosítás 35**Rendeletre irányuló javaslat****42 b preambulumbekzdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

(42b) **Biztosítani kell, hogy az alap kiegészítse az ESZA keretében finanszírozott programokat és fellépéseket, és azt az ESZA-val a lehető legnagyobb mértékben összehangolják. A szegénység elleni küzdelem során kerülni kell az adminisztratív terheket növelő és a koordinációt és a szinergiákat nehezítő párhuzamos struktúrák kialakítását.**

Módosítás

2013. június 12., szerda

Módosítás 36

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) E rendelet a 2014. január 1. és 2020. december 31. közötti időszakra létrehozza a leginkább rászoruló személyeket támogató európai segítségnyújtási alapot (a továbbiakban: az alap), és meghatározza az alap célkitűzéseit, támogatásának hatókörét, a rendelkezésre álló pénzügyi forrásokat és elosztásuk feltételeit, valamint megállapítja az alap eredményességének biztosításához szükséges szabályokat.

Módosítás

(1) E rendelet a 2014. január 1. és 2020. december 31. közötti időszakra létrehozza a leginkább rászoruló személyeket támogató európai segítségnyújtási alapot (a továbbiakban: az alap), és meghatározza az alap célkitűzéseit, támogatásának hatókörét, a rendelkezésre álló pénzügyi forrásokat és elosztásuk feltételeit, valamint megállapítja az alap eredményességének **és hatékonyságának** biztosításához szükséges szabályokat.

Módosítás 37

Rendeletre irányuló javaslat

2 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

A következő meghatározásokat kell alkalmazni:

1. „leginkább rászoruló személyek”: olyan természetes személyek, egyének, vagy az e személyekből álló családok, háztartások vagy csoportok, akiknek rászorultságát a nemzeti illetékes hatóságok által elfogadott, vagy a partnerszervezetek által megállapított és az említett illetékes hatóságok által jóváhagyott objektív kritériumok szerint határozták meg;
2. „partnerszervezet”: olyan közszervezet vagy nonprofit szervezet, amely közvetlenül vagy más partnerszervezetek révén élelmiszert **és árukat juttat** a leginkább rászoruló **személyekhez**, és amelynek műveleteit a 29. cikk (3) bekezdésének b) pontja értelmében az irányító hatóság választja ki;
3. „nemzeti program”: bármely program, amely az alap célkitűzéseivel legalább részben megegyező célkitűzésekkel rendelkezik, és amelyet valamely közszervezet vagy nonprofit szervezet hajt végre nemzeti, regionális vagy helyi szinten;
4. „művelet”: az érintett operatív program irányító hatósága által vagy hatáskörében kiválasztott projekt, szerződés vagy intézkedés, amely hozzájárul a kapcsolódó operatív program célkitűzéseéhez;

Módosítás

E rendelet alkalmazásában a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

1. „leginkább rászoruló személyek”: olyan természetes személyek, egyének, vagy az e személyekből álló családok, háztartások vagy csoportok, akiknek rászorultságát a nemzeti illetékes hatóságok által **az érintettekkel együttműködve**, vagy a partnerszervezetek által megállapított és az említett illetékes **nemzeti** hatóságok által jóváhagyott objektív kritériumok szerint határozták meg;
2. „partnerszervezet”: olyan közszervezet vagy nonprofit szervezet, amely közvetlenül vagy más partnerszervezetek révén élelmiszert **és/vagy alapvető anyagi támogatást nyújt a 24. cikkben meghatározott jogosultsági feltételek alapján** a leginkább rászoruló **személyeknek, és amelynek műveleteit a 29. cikk (3) bekezdésének b) pontja értelmében** az irányító hatóság választja ki;
3. „nemzeti program”: bármely program, amely az alap célkitűzéseivel legalább részben megegyező célkitűzésekkel rendelkezik, és amelyet valamely közszervezet vagy nonprofit szervezet hajt végre nemzeti, regionális vagy helyi szinten;
4. „művelet”: az érintett operatív program irányító hatósága által vagy hatáskörében kiválasztott projekt, szerződés vagy intézkedés, amely hozzájárul a kapcsolódó operatív program célkitűzéseéhez;

2013. június 12., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

5. „befejezett művelet”: olyan művelet, amelyet fizikailag befejeztek vagy teljes körűen végrehajtottak, és amellyel kapcsolatban a kedvezményezettek minden kifizetést elvégeztek, és a megfelelő operatív programból származó támogatást kifizették a kedvezményezettek részére;
6. „kedvezményezett”: a közszférához vagy a magánszférához tartozó szerv, amely felelős a műveletek kezdeményezéséért vagy azok kezdeményezéséért és végrehajtásáért;
7. „végső kedvezményezett”: **az élelmiszert vagy termékeket kapó, illetve a kísérő intézkedések előnyeit élvező leginkább rászoruló személyek;**
8. „közpénzekből folyósított támogatás”: olyan művelethez nyújtott pénzügyi támogatás, amely nemzeti, regionális vagy helyi közhatalóságok költségvetéséből, az Unió alaphoz kapcsolódó költségvetéséből, közjogi intézmények költségvetéséből, közhatalóságok társulásainak vagy a 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikkének (9) bekezdése szerinti közjog hatálya alá tartozó intézményeknek a költségvetéséből származik;
9. „közreműködő szervezet”: közjogi vagy magánjogi intézmény, amely irányító vagy igazoló hatóság illetékessége alatt jár el, vagy ilyen hatóság nevében hajt végre feladatokat a műveleteket végrehajtó kedvezményezettek vonatkozásában;
10. „számviteli év”: a július 1. és június 30. közötti időszak, kivéve az első számviteli évet, amelynek tekintetében ez a kiadások támogathatóságának első napjától 2015. június 30-ig tartó időszak; az utolsó számviteli év 2022. július 1-től 2023. június 30-ig tart;
11. „pénzügyi év”: január 1-jétől december 31-ig tartó időszak.

Módosítás

5. „befejezett művelet”: olyan művelet, amelyet fizikailag befejeztek vagy teljes körűen végrehajtottak, és amellyel kapcsolatban a kedvezményezettek minden kifizetést elvégeztek, és a megfelelő operatív programból származó támogatást kifizették a kedvezményezettek részére;
6. „kedvezményezett”: a közszférához vagy a magánszférához tartozó szerv, amely felelős a műveletek kezdeményezéséért vagy azok kezdeményezéséért és végrehajtásáért;
7. „végső kedvezményezett”: **az élelmiszerek és/vagy anyagi eszközök tekintetében nélkülözést szenvedők, és/vagy ezen alap keretében a kísérő intézkedések előnyeit élvezők;**
- 7a. „kísérő intézkedések”: az élelmiszerosztáson és az alapvető anyagi támogatásnyújtáson túlmutató intézkedések, amelyek célja a társadalmi kirekesztés megszüntetése, valamint a társadalmi veszélyeztetettség részvételen alapuló és fenntartható kezelése;**
8. „közpénzekből folyósított támogatás”: olyan művelethez nyújtott pénzügyi támogatás, amely nemzeti, regionális vagy helyi közhatalóságok költségvetéséből, az Unió alaphoz kapcsolódó költségvetéséből, közjogi intézmények költségvetéséből, közhatalóságok társulásainak vagy a 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikkének (9) bekezdése szerinti közjog hatálya alá tartozó intézményeknek a költségvetéséből származik;
9. „közreműködő szervezet”: közjogi vagy magánjogi intézmény, amely irányító vagy igazoló hatóság illetékessége alatt jár el, vagy ilyen hatóság nevében hajt végre feladatokat a műveleteket végrehajtó kedvezményezettek vonatkozásában;
10. „számviteli év”: a július 1. és június 30. közötti időszak, kivéve az első számviteli évet, amelynek tekintetében ez a kiadások támogathatóságának első napjától 2015. június 30-ig tartó időszak; az utolsó számviteli év 2022. július 1-től 2023. június 30-ig tart;
11. „pénzügyi év”: január 1-jétől december 31-ig tartó időszak.

2013. június 12., szerda

Módosítás 73

Rendeletre irányuló javaslat

2 a cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

2a. cikk

Valamennyi tagállam számára biztosítani kell az alap használatához való jogot.

Módosítás 38

Rendeletre irányuló javaslat

3 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

Az alap azáltal ösztönzi a társadalmi kohéziót az Unión belül, hogy az Európa 2020 stratégiának megfelelően hozzájárul a szegénység és társadalmi kirekesztés kockázatának kitett lakosok számát legalább 20 millióval csökkenteni kívánó célkitűzés megvalósításához. Az alap a leginkább rászoruló személyek számára nyújtott nem pénzügyi jellegű támogatás biztosításával hozzájárul az Unión belüli szegénység legsúlyosabb formáinak enyhítésére irányuló konkrét célkitűzés megvalósításához. E célkitűzés **megvalósításának mérése az alpból támogatásban részesülő személyek számával történik.**

(1) Az alap azáltal ösztönzi a társadalmi kohéziót, **fokozza a társadalmi befogadást és folytat küzdelmet a szegénység ellen** az Unión belül, hogy az Európa 2020 stratégiának megfelelően hozzájárul a szegénység és társadalmi kirekesztés kockázatának kitett lakosok számát legalább 20 millióval csökkenteni kívánó célkitűzés megvalósításához, **egyúttal kiegészítve az Európai Szociális Alapot.** Az alap a leginkább rászoruló személyek számára nyújtott nem pénzügyi jellegű támogatás biztosításával hozzájárul az Unión belüli szegénység legsúlyosabb formáinak, **különösen az élelmiszer nélkülözésének enyhítésére és felszámolására** irányuló konkrét célkitűzés megvalósításához.

(2) **Az alap hozzájárul az élelmiszer-szegénység tartós megszüntetéséhez, tisztességes életfeltételeket nyújtva a leginkább rászorulóknak.** E célkitűzés, és az alap strukturális hatása mind minőségi, mind mennyiségi szempontból kiértékelésre kerül.

(3) **Az alap kiegészíti a nemzeti stratégiákat, és nem helyettesíti vagy szűkíti a szegénység felszámolását és a társadalmi integrációt elősegítő fenntartható nemzeti programokat, amelyek továbbra is tagállami hatáskörbe tartoznak.**

Módosítás 39

Rendeletre irányuló javaslat

4 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1) Az alap olyan nemzeti programokat támogat, amelyek keretében a hajléktalanok és a gyermekek számára személyes felhasználásra szánt élelmiszert és alapvető fogyasztási cikkeket juttatnak a leginkább rászoruló személyek számára.

(1) Az alap olyan nemzeti programokat támogat, amelyek keretében **a tagállamok által kiválasztott partnerszervezeteken keresztül** a végső kedvezményezettek számára személyes felhasználásra szánt élelmiszert és alapvető **anyagi támogatást – ezen belül kezdőcsomagokat is** – juttatnak a leginkább rászoruló személyek számára.

2013. június 12., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(2) Az alap az élelmiszer- és **termék**elosztást kiegészítő, a leginkább rászoruló személyek újbóli társadalmi beilleszkedéséhez hozzájáruló kísérő intézkedéseket is támogathat.

(2) **Az alap az élelmiszerek és alapvető anyagi támogatások nyújtását kiegészítő, a leginkább rászoruló személyek társadalmi beilleszkedéséhez, egészséges étrendjéhez és függőségének csökkentéséhez hozzájáruló kísérő intézkedéseket is támogathat. Ezeknek a lépéseknek szorosan kapcsolódniuk kell az Európai Szociális Alap helyi tevékenységeihez és a szegénység megszüntetésére összpontosító szervezetek tevékenységeihez.**

(3) Az alap ösztönzi a kölcsönös tanulást, a hálózatépítést és a bevált gyakorlatok terjesztését a leginkább rászoruló személyeknek nyújtott nem pénzügyi jellegű támogatás területén.

(2a) **Az alap segítséget nyújthat a kedvezményezettek számára a helyi élelmiszer-ellátási láncok jobb és hatékonyabb felhasználásához, ezzel növelve és diverzifikálva a leginkább rászoruló személyek élelmiszer-ellátását, és hozzájárulva az élelmiszer-pazarlás csökkentéséhez és megelőzéséhez.**

(3) **Az alap európai szinten ösztönzi a kölcsönös tanulást, a hálózatépítést és a bevált gyakorlatok terjesztését a leginkább rászoruló személyeknek nyújtott nem pénzügyi jellegű támogatás területén. A területen tevékenykedő olyan szervezetek és projektek is bevonhatók, amelyek nem veszik igénybe az alap forrásait.**

Módosítás 40 és 76

Rendeletre irányuló javaslat

5 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1) Az Unió költségvetésének az alap számára juttatott részét a tagállamok és a Bizottság közötti megosztott irányítás keretében hajtják végre a költségvetési rendelet 55. cikke (1) bekezdése b) pontjának megfelelően, a Bizottság kezdeményezésére végzett technikai segítségnyújtás kivételével, amelyet a költségvetési rendelet 55. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban közvetlen irányítás keretében hajtanak végre.

(1) Az Unió költségvetésének az alap számára juttatott részét a tagállamok és a Bizottság közötti megosztott irányítás keretében hajtják végre a költségvetési rendelet 55. cikke (1) bekezdése b) pontjának megfelelően, a Bizottság kezdeményezésére végzett technikai segítségnyújtás kivételével, amelyet a költségvetési rendelet 55. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban közvetlen irányítás keretében hajtanak végre.

(2) A Bizottságnak és a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az alapból származó támogatás összhangban legyen az Unió politikáival és prioritásaival, és kiegészítse az Unió más eszközeit.

(2) A Bizottságnak és a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az alapból származó támogatás összhangban legyen az Unió politikáival és prioritásaival, és kiegészítse az Unió más eszközeit.

(3) Az alapból származó támogatást a Bizottság és a tagállamok közötti szoros együttműködés révén kell **megvalósítani**.

(3) Az alapból származó támogatást a Bizottság és a tagállamok, valamint a civil társadalmat és a partnerszervezeteket képviselő testületek közötti szoros együttműködés révén kell **nyújtani, együttműködve továbbá az illetékes regionális és helyi hatóságokkal, és a részt vevő partnerszervezetekkel.**

2013. június 12., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(4) A tagállamok és az általuk erre a célra kijelölt hatóságok feladata az operatív programok végrehajtása és az e rendelet szerinti feladataik elvégzése a tagállam intézményi, jogi és pénzügyi kereteinek megfelelően és e rendelet betartásával.

(5) Az alap végrehajtására és felhasználására – különösen a pénzügyi és igazgatási források felhasználására – vonatkozó, a jelentéstétellel, értékeléssel, irányítással és ellenőrzéssel kapcsolatos intézkedéseknek figyelembe kell venniük az **arányosság elvét a kiutalt támogatás mértékének tekintetében.**

(6) A saját felelősségi körüknek megfelelően a Bizottság és a tagállamok biztosítják az összhangot az Európai Szociális Alappal, valamint más uniós politikákkal és eszközökkel.

(7) A Bizottság, a tagállamok és a kedvezményezettek a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvét alkalmazzák a költségvetési rendelet 26. cikkének megfelelően.

(8) A Bizottságnak és a tagállamoknak biztosítaniuk kell az alap eredményességét, különösen a figyelemmel kísérés, jelentéstétel és értékelés révén.

(9) A Bizottság és a tagállamok az alappal kapcsolatos szerepüket a kedvezményezettek adminisztratív terhei csökkentésének céljával látják el.

(4) A tagállamok és az általuk erre a célra kijelölt hatóságok, **vagy adott esetben a hatáskörrel rendelkező regionális hatóságok** feladata az operatív programok végrehajtása és az e rendelet szerinti feladataik elvégzése a tagállam intézményi, jogi és pénzügyi kereteinek megfelelően és e rendelet betartásával.

(5) Az alap végrehajtására és felhasználására – különösen a pénzügyi és igazgatási források felhasználására – vonatkozó, a jelentéstétellel, értékeléssel, irányítással és ellenőrzéssel kapcsolatos intézkedéseknek figyelembe kell venniük **a főként önkéntesekre támaszkodó szervezetek korlátozott adminisztratív kapacitásait, és ügyelniük kell arra, hogy ne helyezzen e szervezetekre súlyosabb adminisztratív terheket, mint az előző program.**

(6) A saját felelősségi körüknek megfelelően **és a kettős finanszírozás elkerülése érdekében** a Bizottság és a tagállamok biztosítják az összhangot az Európai Szociális Alappal, valamint más uniós politikákkal és eszközökkel, **elsősorban az egészségügyhöz kapcsolódó uniós intézkedésekkel.**

(7) A Bizottság, a tagállamok és a kedvezményezettek a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvét alkalmazzák a költségvetési rendelet 26. cikkének megfelelően.

(8) A Bizottságnak és a tagállamoknak biztosítaniuk kell az alap eredményességét, különösen a figyelemmel kísérés, jelentéstétel és értékelés, **valamint az alap intézkedéseit végrehajtó helyi és regionális hatóságokkal és partnerszervezetekkel a hatásvizsgálat során történő szoros és rendszeres konzultáció révén.**

(9) A Bizottság és a tagállamok **megteszik az alap hatékonyságának biztosításához szükséges lépéseket, és** a KSK-alapokkal kapcsolatos szerepüket a kedvezményezettek igazgatási terhei csökkentésének céljával látják el.

2013. június 12., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(10) A Bizottság és a tagállamok biztosítják a nemek közötti egyenlőség és a nemi dimenzió elvének **integrálását** az alap végrehajtásának különböző szakaszaiban. A Bizottság és a tagállamok megteszik a megfelelő lépéseket a nemen, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékoságon, koron vagy szexuális irányultságon alapuló bármilyen megkülönböztetés megakadályozása érdekében az alaphoz való hozzáférés igénybevétele során.

(11) Az alap által finanszírozott műveletek megfelelnek a vonatkozó uniós és nemzeti jogoknak. Az alap különösen csak olyan **élelmiszer- vagy termékelosztás** támogatására használható fel, amely megfelel a fogyasztói termékbiztonságra vonatkozó uniós jogszabálynak.

(12) A tagállamok és a kedvezményezettek objektív kritériumok alapján választják ki az élelmiszer-ipari termékeket és **árukat. Az élelmiszer-ipari termékek és adott esetben áruk kiválasztási szempontjai ugyancsak figyelembe veszik az éghajlati és környezeti vonatkozásokat, különösen az élelmiszer-hulladék csökkentése céljából.**

(10) A Bizottság és a tagállamok biztosítják a nemek közötti egyenlőség és a nemi dimenzió elvének **figyelembevételét** az alap **tervezésének, irányításának és végrehajtásának, felügyeletének és értékelésének** különböző szakaszaiban, **valamint a tájékoztató és figyelemfelkeltő kampányok, illetve a bevált gyakorlatok cseréje során, ahol lehetséges, nemek szerint lebontott adatokat használva fel.** A Bizottság és a tagállamok megteszik a megfelelő lépéseket a nemen, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékoságon, koron vagy szexuális irányultságon alapuló bármilyen megkülönböztetés megakadályozása érdekében az alaphoz, **valamint a kapcsolódó programokhoz és műveletekhez** való hozzáférés igénybevétele során.

(11) Az alap által finanszírozott műveletek megfelelnek a vonatkozó uniós és nemzeti jogoknak. Az alap különösen csak olyan **élelmiszer-osztás, vagy alapvető anyagi támogatásnyújtás** támogatására használható fel, amely megfelel a fogyasztói termékbiztonságra vonatkozó uniós jogszabálynak.

(11a) **Adott esetben az élelmiszerek kiválasztása a kiegyensúlyozott táplálkozás és a minőségi élelmiszer – beleértve a friss terményeket is – biztosításának elvei alapján történik, hozzájárulva a végső kedvezményezettek egészséges étrendjéhez.**

(12) A tagállamok és a kedvezményezettek **a leginkább rászorulóknak szükségleteihez kapcsolódó** objektív kritériumok alapján választják ki az élelmiszer-ipari termékeket és **alapvető anyagi támogatásnyújtást.**

(12a) **Amennyiben lehetséges, előnyben kell részesíteni a helyi és regionális termékeket, figyelembe véve az éghajlati és környezeti vonatkozásokat, különösen az élelmiszer-hulladéknak az elosztási lánc minden egyes szakaszában való csökkentése céljából. Ebbe beletartozhat az élelmiszer-ellátási lánc bármely pontján működő vállalatokkal – a vállalatok társadalmi felelősségvállalásának szellemében – kialakított partnerség..**

(12b) **A Bizottság és a tagállamok biztosítják, hogy az alap keretében biztosított támogatás nyújtása a leginkább rászoruló személyek méltóságát tiszteletben tartva történik;**

2013. június 12., szerda

Módosítás 75

Rendeletre irányuló javaslat

6 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) A 2014–2020 közötti időszak vonatkozásában az alapból finanszírozandó költségvetési kötelezettségvállalások tekintetében rendelkezésre álló globális források összege 2011. évi árakon **2 500 000 000 EUR, a II. mellékletben meghatározott éves bontásban.**

Módosítás

(1) A 2014–2020 közötti időszak vonatkozásában az alapból finanszírozandó költségvetési kötelezettségvállalások tekintetében rendelkezésre álló globális források összege **reálértéken** (2011. évi árakon) **nem lehet kevesebb a 2011-es költségvetésben a leginkább rászorulóknak segélyprogramja céljára elfogadott költségvetési előirányzat hétszeresénél.**

Módosítás 42

Rendeletre irányuló javaslat

6 cikk – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(3) A Bizottság végrehajtási aktusok révén határozatot fogad el a globális források tagállamok szerint éves bontásban történő megállapításáról, a(z) [...] /EU rendelet (közös rendelkezésekről szóló rendelet) 84. cikke (5) bekezdésével összhangban, az e cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, az Eurostat által meghatározott **alábbi** mutatók figyelembevételével:

a) a súlyos anyagi nélkülözésben élő lakosság;

b) az alacsony munkaintenzitású háztartásokban élő lakosság.

Módosítás

(3) A Bizottság végrehajtási aktusok révén határozatot fogad el a globális források tagállamok szerint éves bontásban történő megállapításáról, a(z) [...] /EU rendelet (közös rendelkezésekről szóló rendelet) 84. cikke (5) bekezdésével összhangban, az e cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, az Eurostat által **az alábbiakkal kapcsolatban** meghatározott **legfrissebb** mutatók figyelembevételével:

a) a súlyos anyagi nélkülözésben élő lakosság **teljes lakossághoz viszonyított százalékos aránya;**

b) az alacsony munkaintenzitású háztartásokban élő lakosság **adatainak közelmúltbeli változásai.**

Módosítás 43

Rendeletre irányuló javaslat

7 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) E rendelet hatálybalépésétől számított három hónapon belül minden tagállam egy, a 2014. január 1. és 2020. december 31. közötti időszakra vonatkozó operatív programot nyújt be a Bizottságnak, amely a következőket tartalmazza:

Módosítás

(1) E rendelet hatálybalépésétől számított három hónapon belül minden tagállam egy, a 2014. január 1. és 2020. december 31. közötti időszakra vonatkozó operatív programot nyújt be a Bizottságnak, amely a következőket tartalmazza:

-a) a számára elkülönített részből felhasználni kívánt konkrét összeg meghatározása.

2013. június 12., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- a) Az anyagi nélkülözés operatív program keretében orvosolandó **formájának (formáinak) meghatározása és kiválasztásuk** indokolása, valamint **az anyagi nélkülözés orvosolni kívánt típusainak és az élelmiszer- és termékelosztás, valamint a biztosítani kívánt kísérő intézkedések** fő jellemzőinek és célkitűzéseinek leírása, a 14. cikkkel összhangban elvégzett előzetes értékelés eredményeire figyelemmel;
- b) az anyagi nélkülözés egyes orvosolni kívánt típusainak megfelelő nemzeti program(ok) ismertetése;
- c) a leginkább rászoruló személyekre vonatkozó támogathatósági szempontokat meghatározó mechanizmus bemutatása, szükség esetén az anyagi nélkülözés orvosolni kívánt típusa szerinti bontásban;
- d) a műveletekre vonatkozó kiválasztási szempontok és a kiválasztási mechanizmus – szükség esetén az anyagi nélkülözés orvosolni kívánt típusa szerint megkülönböztetett – bemutatása;
- e) a partnerszervezetekre vonatkozó kiválasztási szempontok, szükség esetén az anyagi nélkülözés orvosolni kívánt típusa szerinti bontásban;
- f) az Európai Szociális Alapnak kiegészítő jelleget biztosító mechanizmus bemutatása;
- g) az operatív programok végrehajtására vonatkozó rendelkezések ismertetése, amely tartalmazza az irányító hatóság, adott esetben az igazoló hatóság, az ellenőrző hatóság és azon szerv megnevezését, amely számára a Bizottság kifizetéseket teljesít, valamint a figyelemmel kíséresi eljárást leírását;
- h) az illetékes regionális, helyi és más állami hatóságoknak, valamint a civil társadalmat képviselő testületeknek és az egyenlőség és megkülönböztetésmentesség ügyét támogató szervezeteknek az operatív program előkészítésében történő részvételét biztosító intézkedések ismertetése;
- i) a 25. cikk (2) bekezdése szerinti technikai segítségnyújtás tervezett alkalmazásának leírása, beleértve a kedvezményezettek operatív programok végrehajtásával kapcsolatos igazgatási kapacitásának megerősítését célzó intézkedéseket;
- a) Az anyagi nélkülözés operatív program keretében orvosolandó **típusa (vagy típusai) kiválasztásának** indokolása, valamint fő jellemzőinek és célkitűzéseinek leírása, a 14. cikkkel összhangban elvégzett előzetes értékelés eredményeire figyelemmel;
- b) az anyagi nélkülözés egyes orvosolni kívánt típusainak megfelelő nemzeti program(ok) ismertetése;
- c) a leginkább rászoruló személyekre vonatkozó támogathatósági szempontokat meghatározó mechanizmus bemutatása, szükség esetén az anyagi nélkülözés orvosolni kívánt típusa szerinti bontásban;
- d) a műveletekre vonatkozó kiválasztási szempontok és a kiválasztási mechanizmus – szükség esetén az anyagi nélkülözés orvosolni kívánt típusa szerint megkülönböztetett – bemutatása;
- e) a partnerszervezetekre vonatkozó kiválasztási szempontok, szükség esetén az anyagi nélkülözés orvosolni kívánt típusa szerinti bontásban;
- f) az Európai Szociális Alapnak kiegészítő jelleget biztosító mechanizmus bemutatása **a két alap által lefedett tevékenységek egyértelmű elhatárolásával;**
- fa) az 5. cikkben meghatározott elvek érvényesülését célzó konkrét intézkedések és az azokhoz rendelt pénzügyi források leírása.**
- g) az operatív programok végrehajtására vonatkozó rendelkezések ismertetése, amely tartalmazza az irányító hatóság, adott esetben az igazoló hatóság, az ellenőrző hatóság és azon szerv megnevezését, amely számára a Bizottság kifizetéseket teljesít, valamint a figyelemmel kíséresi eljárást leírását;
- h) az illetékes regionális, helyi és más állami hatóságoknak, valamint a civil társadalmat képviselő testületeknek és az egyenlőség és megkülönböztetésmentesség ügyét támogató szervezeteknek az operatív program előkészítésében történő részvételét biztosító intézkedések ismertetése;
- i) a 25. cikk (2) bekezdése szerinti technikai segítségnyújtás tervezett alkalmazásának leírása, beleértve a kedvezményezettek operatív programok végrehajtásával kapcsolatos igazgatási kapacitásának megerősítését célzó intézkedéseket;

2013. június 12., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

j) pénzügyi terv, amely az alábbi táblázatokat tartalmazza:

i. az alapból származó támogatásra tervezett pénzügyi előirányzat összegének évenkénti bontását, valamint a társfinanszírozás mértékét a 18. cikkkel összhangban tartalmazó táblázat;

ii. az operatív programokból származó támogatásra vonatkozó teljes pénzügyi előirányzat összegét az anyagi nélkülözés orvosolni kívánt típusa szerinti bontásban, valamint a megfelelő kísérő intézkedéseket az egész programozási időszakra ismertető táblázat.

Az e) pontban említett, élelmiszert és termékeket közvetlenül **szállító** partnerszervezetek az anyagi támogatásnyújtást kiegészítő tevékenységeket vállalnak, amelyek célja a leginkább rászoruló személyek társadalmi integrációjának megvalósítása, függetlenül attól, hogy az alap támogatja-e ezeket a tevékenységeket.

(2) Az operatív programokat a tagállam vagy a tagállam által kijelölt hatóság dolgozza ki az illetékes regionális, helyi és más állami hatóságokkal, valamint **a civil társadalmat képviselő testületekkel és az egyenlőség és megkülönböztetésmentesség ügyét támogató szervezetekkel együttműködésben.**

(3) A tagállamok az I. mellékletben meghatározott sablon szerint készítik el az operatív program tervezetét.

j) pénzügyi terv, amely az alábbi táblázatokat tartalmazza:

i. az alapból származó támogatásra tervezett pénzügyi előirányzat összegének évenkénti bontását, valamint a társfinanszírozás mértékét a 18. cikkkel összhangban tartalmazó táblázat;

ii. az operatív programokból származó támogatásra vonatkozó teljes pénzügyi előirányzat összegét az anyagi nélkülözés orvosolni kívánt típusa szerinti bontásban, valamint a megfelelő kísérő intézkedéseket az egész programozási időszakra ismertető táblázat.

Az e) pontban említett, az élelmiszert **és/vagy alapvető anyagi támogatást** közvetlenül **nyújtó** partnerszervezetek **saját maguk vagy másokkal együttműködve** az élelmiszer-támogatás nyújtását kiegészítő tevékenységeket vállalnak, amelyek célja a leginkább rászoruló személyek társadalmi integrációjának megvalósítása, függetlenül attól, hogy az alap támogatja-e ezeket a tevékenységeket.

(2) Az operatív programokat a tagállam vagy a tagállam által kijelölt hatóság dolgozza ki az illetékes regionális, helyi és más állami hatóságokkal, valamint **minden érdekelt féllel** együttműködve. **A tagállamok biztosítják, hogy az operatív programok szorosan kapcsolódjanak a társadalmi befogadást célzó nemzeti szakpolitikákhoz.**

(3) A tagállamok az I. mellékletben meghatározott sablon szerint készítik el az operatív program tervezetét.

Módosítás 44

Rendelethez irányuló javaslat

9 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1) A tagállamok az operatív program módosítására vonatkozó kérelmet nyújthatnak be. Ehhez csatolni kell a felülvizsgált operatív programot és a módosítás indokolását.

A magyar változatot nem érinti.

2013. június 12., szerda

Módosítás 45
Rendeletre irányuló javaslat
10 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

Platform

A Bizottság a leginkább rászoruló személyek részére biztosított nem pénzügyi jellegű segítségnyújtás területén folytatott tapasztalatsere ösztönzése, kapacitás- és hálózatépítés elősegítése, valamint a lényeges eredmények terjesztése céljából uniós szintű platformot hoz létre.

A Bizottság ezenfelül évente legalább egy alkalommal tanácskozik a partnerszervezeteket uniós szinten képviselő szervezetekkel az alpból származó támogatás megvalósulásáról.

Módosítás

A bevált gyakorlatok cseréje

A Bizottság **előmozdítja az uniós szintű tapasztalatszerét, kapacitás- és hálózatépítést és szociális innovációt, ezáltal összekapcsolva az összes tagállam partnerszervezeit és más érintetteit.**

A Bizottság ezenfelül évente legalább egy alkalommal tanácskozik a partnerszervezeteket uniós szinten képviselő szervezetekkel az alpból származó támogatás megvalósulásáról, **majd ezt követően kellő időben jelentést készít az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.**

A Bizottság elősegíti az alappal kapcsolatos lényeges eredmények, jelentések és információk online terjesztését is;

Módosítás 46
Rendeletre irányuló javaslat
11 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) 2015-től 2022-ig minden év június 30-ig a tagállam éves jelentést nyújt be a Bizottságnak az operatív program előző pénzügyi évben történt végrehajtásáról.

(2) A tagállamok az éves végrehajtási jelentés tervezetét a Bizottság által elfogadott sablon szerint készítik el, beleértve a közös ráfordítás- és eredményességi mutatók jegyzékét.

Módosítás

(1) 2015-től 2022-ig minden év június 30-ig a tagállam éves jelentést nyújt be a Bizottságnak az operatív program előző pénzügyi évben történt végrehajtásáról.

(2) A tagállamok az éves végrehajtási jelentés tervezetét a Bizottság által elfogadott sablon szerint készítik el, beleértve a közös ráfordítás- és eredményességi mutatók jegyzékét.

A mutatók a következőket foglalják magukba:

a) a súlyos anyagi nélkülözéssel szembeni küzdelmet célzó szociálpolitikai kiadásokkal kapcsolatos közelmúltbeli változások mind abszolút értékben, a GDP arányában, mind pedig a teljes közkiadásokhoz viszonyított arányában kifejezve;

b) a kedvezményezettek és a súlyos anyagi nélkülözéssel foglalkozó szervezetek finanszírozáshoz való hozzáférését szabályozó szociálpolitikai jogszabályok közelmúltbeli változásai.

2013. június 12., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

(3) Az éves végrehajtási tervek akkor fogadhatóak el, ha tartalmazzák a (2) bekezdésben említett sablonnak megfelelően előírt valamennyi információt, a közös mutatókat is beleértve. Amennyiben a jelentés nem elfogadható, a Bizottság az éves végrehajtási jelentés kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül tájékoztatja erről az érintett tagállamot. Amennyiben a Bizottság az előírt határidőn belül nem küldi el az értesítést, a jelentést elfogadottnak kell tekinteni.

(4) A Bizottság megvizsgálja az éves végrehajtási jelentést, és annak kézhezvételétől számított két hónapon belül tájékoztatja a tagállamot az észrevételeiről.

Amennyiben a Bizottság nem tesz észrevételeket a fenti határidőkön belül, akkor a jelentéseket elfogadottnak kell tekinteni.

(5) A tagállamok 2023. szeptember 30-ig záró jelentést nyújtanak be az operatív program végrehajtásáról.

A tagállamoknak a Bizottság által elfogadott sablon szerint kell elkészíteniük a záró végrehajtási jelentés tervezetét.

A Bizottság megvizsgálja a záró végrehajtási jelentést, és annak kézhezvételétől számított öt hónapon belül tájékoztatja a tagállamot az észrevételeiről.

Amennyiben a Bizottság nem tesz észrevételeket a fenti határidőkön belül, akkor a jelentéseket elfogadottnak kell tekinteni.

(6) A Bizottság végrehajtási aktus útján elfogadja az éves végrehajtási jelentés sablonját, beleértve a közös mutatók jegyzékét, valamint a záró végrehajtási jelentés sablonját. A végrehajtási aktus elfogadására a 60. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás szerint kerül sor.

(7) A Bizottság észrevételeket tehet az operatív program végrehajtására vonatkozóan. Az irányító hatóság három hónapon belül tájékoztatja a Bizottságot a végrehajtott korrekciós intézkedésekről.

(8) Az irányító hatóságnak az egyes éves végrehajtási jelentések és a záró végrehajtási jelentések tartalmáról összefoglalót kell közzétennie.

Módosítás

(3) Az éves végrehajtási tervek akkor fogadhatóak el, ha tartalmazzák a (2) bekezdésben említett sablonnak megfelelően előírt valamennyi információt, a közös mutatókat is beleértve. Amennyiben a jelentés nem elfogadható, a Bizottság az éves végrehajtási jelentés kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül tájékoztatja erről az érintett tagállamot. Amennyiben a Bizottság az előírt határidőn belül nem küldi el az értesítést, a jelentést elfogadottnak kell tekinteni.

(4) A Bizottság megvizsgálja az éves végrehajtási jelentést, és annak kézhezvételétől számított két hónapon belül tájékoztatja a tagállamot az észrevételeiről.

Amennyiben a Bizottság nem tesz észrevételeket a fenti határidőkön belül, akkor a jelentéseket elfogadottnak kell tekinteni.

(5) A tagállamok 2023. szeptember 30-ig záró jelentést nyújtanak be az operatív program végrehajtásáról.

A tagállamoknak a Bizottság által elfogadott sablon szerint kell elkészíteniük a záró végrehajtási jelentés tervezetét.

A Bizottság megvizsgálja a záró végrehajtási jelentést, és annak kézhezvételétől számított öt hónapon belül tájékoztatja a tagállamot az észrevételeiről.

Amennyiben a Bizottság nem tesz észrevételeket a fenti határidőkön belül, akkor a jelentéseket elfogadottnak kell tekinteni.

(6) A Bizottság végrehajtási aktus útján elfogadja az éves végrehajtási jelentés sablonját, beleértve a közös mutatók jegyzékét, valamint a záró végrehajtási jelentés sablonját. A végrehajtási aktus elfogadására a 60. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás szerint kerül sor.

(7) A Bizottság észrevételeket tehet az operatív program végrehajtására vonatkozóan. Az irányító hatóság három hónapon belül tájékoztatja a Bizottságot a végrehajtott korrekciós intézkedésekről.

(8) Az irányító hatóságnak az egyes éves végrehajtási jelentések és a záró végrehajtási jelentések tartalmáról összefoglalót kell közzétennie.

2013. június 12., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(8a) A Bizottság az éves végrehajtási jelentések és a záró végrehajtási jelentések összefoglalóját kellő időben benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(8b) A végrehajtási jelentésekkel kapcsolatos eljárás a juttatott forrásokhoz és a támogatás jellegéhez képest nem lehet túl bonyolult, és nem okozhat szükségtelen adminisztratív terheket.

Módosítás 47

Rendeletre irányuló javaslat

12 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

Kétoldalú felülvizsgálati **ülés**Kétoldalú felülvizsgálati **ülések**

(1) A Bizottság és az egyes tagállamok 2014-től 2022-ig – eltérő megállapodás hiányában – évente legalább egy alkalommal összeülnek, hogy megvizsgálják az operatív program végrehajtása terén elért előrelépéseket, figyelembe véve az éves végrehajtási jelentést és adott esetben a 11. cikk (7) bekezdésében említett bizottsági észrevételeket.

(1) A Bizottság és az egyes tagállamok 2014-től 2022-ig – eltérő megállapodás hiányában – évente legalább egy alkalommal összeülnek, hogy megvizsgálják az operatív program végrehajtása terén elért előrelépéseket, figyelembe véve az éves végrehajtási jelentést és adott esetben a 11. cikk (7) bekezdésében említett bizottsági észrevételeket.

(2) A kétoldalú felülvizsgálati ülés elnöki tisztségét a Bizottság tölti be.

(2) A kétoldalú felülvizsgálati ülés elnöki tisztségét a Bizottság tölti be.

(3) A tagállam biztosítja, hogy az ülés után megfelelően nyomon kövessék a Bizottság esetleges észrevételeit.

(3) A tagállam biztosítja, hogy az ülés után megfelelően nyomon kövessék a Bizottság esetleges észrevételeit, **és a következő évi vagy – adott esetben – a következő évekre vonatkozó végrehajtási jelentésben kitér erre.**

Módosítás 48

Rendeletre irányuló javaslat

13 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1) A tagállamok biztosítják az értékelések elvégzéséhez szükséges forrásokat, továbbá az értékelésekhez szükséges – többek között a 11. cikkben említett közös mutatókra vonatkozó – adatok előállításához és gyűjtéséhez szükséges eljárások rendelkezésre állását.

(1) A tagállamok biztosítják az értékelések elvégzéséhez szükséges forrásokat, továbbá az értékelésekhez szükséges – többek között a 11. cikkben említett közös mutatókra vonatkozó – adatok előállításához és gyűjtéséhez szükséges eljárások rendelkezésre állását.

2013. június 12., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

(2) Az értékeléseket az operatív program végrehajtásáért felelős hatóságoktól független szakértők végzik. Minden értékelést teljes egészében nyilvánosságra kell hozni.

Módosítás

(2) Az értékeléseket az operatív program végrehajtásáért felelős hatóságoktól független szakértők végzik. Minden értékelést teljes egészében nyilvánosságra kell hozni, **ugyanakkor azok semmilyen esetben sem tartalmazhatnak a végső kedvezményezettek személyazonosságára vonatkozó információkat.**

(2a) Az értékelések a juttatott forrásokhoz vagy a támogatás jellegéhez képest nem lehetnek túl bonyolultak, és nem okozhatnak szükségtelen adminisztratív terheket.

Módosítás 49

Rendeletre irányuló javaslat

14 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) A tagállamok valamennyi operatív program vonatkozásában előzetes értékelést végeznek.

(2) Az előzetes értékelést az operatív programok előkészítéséért felelős hatóság felelősségi körében kell elvégezni. Ezt az operatív programmal egyidejűleg, vezetői összefoglalóval együtt kell benyújtani a Bizottságnak.

(3) Az előzetes értékelés a következőket méri fel:

a) a 2020-ig a szegénység és társadalmi kirekesztés kockázatának kitett lakosok számának 20 millióval történő csökkentésére irányuló uniós célkitűzés megvalósításához való hozzájárulást, tekintettel az anyagi nélkülözés kiválasztott orvosolni kívánt típusára, és figyelembe véve a szegénység és társadalmi kirekesztés, valamint az anyagi nélkülözés tekintetében felmerülő nemzeti szükségleteket;

b) a javasolt operatív program belső koherenciáját, valamint annak összefüggését más kapcsolódó pénzügyi eszközökkel;

c) a költségvetési források elosztása és az operatív program célkitűzései közötti összhangot;

Módosítás

(1) A tagállamok valamennyi operatív program vonatkozásában előzetes értékelést végeznek.

(2) Az előzetes értékelést az operatív programok előkészítéséért felelős hatóság felelősségi körében kell elvégezni. Ezt az operatív programmal egyidejűleg, vezetői összefoglalóval együtt kell benyújtani a Bizottságnak.

(3) Az előzetes értékelés a következőket méri fel:

a) a 2020-ig **a szegénységben élők, valamint** a szegénység és társadalmi kirekesztés kockázatának kitett lakosok számának 20 millióval történő csökkentésére irányuló uniós célkitűzés megvalósításához való hozzájárulást, tekintettel az anyagi nélkülözés kiválasztott orvosolni kívánt típusára, és figyelembe véve a szegénység és társadalmi kirekesztés, valamint az anyagi nélkülözés tekintetében felmerülő nemzeti szükségleteket;

aa) az élelmiszer-hulladékok mennyiségének csökkentéséhez való hozzájárulást;

b) a javasolt operatív program belső koherenciáját, valamint annak összefüggését más kapcsolódó pénzügyi eszközökkel;

c) a költségvetési források elosztása és az operatív program célkitűzései közötti összhangot;

2013. június 12., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

d) a várható **teljesítmények eredményekhez** való hozzájárulását;

d) a várható **teljesítményeknek az alap célkitűzéseikhez** való hozzájárulását;

da) az érdekelt felek eredményes bevonását az operatív program tervezésébe és végrehajtásába;

e) az operatív program figyelemmel kísérését és az értékelések elvégzéséhez szükséges adatok gyűjtését végző eljárások alkalmasságát.

e) az operatív program figyelemmel kísérését és az értékelések elvégzéséhez szükséges adatok gyűjtését végző eljárások alkalmasságát.

Módosítás 50

Rendeletre irányuló javaslat

15 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1) Az irányító hatóság a programozási időszak során értékeléseket **készíthet** az operatív program eredményességéről és hatékonyságáról.

(1) Az irányító hatóság a programozási időszak során értékeléseket **készít** az operatív program eredményességéről és hatékonyságáról.

(2) Az irányító hatóságnak 2017-ben és 2021-ben a Bizottság által biztosított sablon szerint strukturált felmérést kell készítenie a végső kedvezményezettekről. A Bizottság végrehajtási **aktus útján fogadja el ezt a sablont**. A végrehajtási aktus elfogadására a 60. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás szerint kerül sor.

(2) Az irányító hatóságnak 2017-ben és 2021-ben a Bizottság által biztosított sablon szerint strukturált felmérést kell készítenie a végső kedvezményezettekről. A Bizottság az **érdekelt felekkel folytatott konzultációt követően a sablont meghatározó végrehajtási aktusokat fogad el**. A végrehajtási aktus elfogadására a 60. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás szerint kerül sor.

(3) A Bizottság saját kezdeményezésére **elvégezheti** az operatív programok értékelését.

(3) A Bizottság saját kezdeményezésére **értékelheti** az operatív programokat.

(3a) A Bizottság legkésőbb 2018 márciusáig benyújtja az alap félidős értékelését az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

Módosítás 51

Rendeletre irányuló javaslat

16 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

A Bizottság saját kezdeményezésére és a tagállamokkal szoros együttműködésben, külső szakértők segítségével utólagos értékelést végez a kapott eredmények eredményességéről és fenntarthatóságáról, valamint az alap hozzáadott értékének felmérése céljából. Az utólagos értékelést 2023. december 31-ig kell befejezni.

A Bizottság saját kezdeményezésére és a tagállamokkal szoros együttműködésben, külső szakértők segítségével utólagos értékelést végez **az alap eredményességéről és hatékonyságáról és** a kapott eredmények fenntarthatóságáról, valamint az alap hozzáadott értékének felmérése céljából. Az utólagos értékelést 2023. december 31-ig kell befejezni.

2013. június 12., szerda

Módosítás 52
Rendeletrre irányuló javaslat
17 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) Az alap által támogatott intézkedésekről a tagállam információt szolgáltat, és népszerűsíti azokat. A tájékoztatás címzettjei a leginkább rászoruló személyek, **a média és** a szélesebb közönség. A tájékoztatásnak ki kell emelnie az Unió szerepét és biztosítania kell az alapból származó hozzájárulás láthatóságát.

(2) Az alapból származó támogatás átláthatóságának biztosítása érdekében az irányító hatóság CSV vagy XML formátumban nyilvántartást vezet az alap által támogatott műveletekről, amelyet egy weboldalon hozzáférhetővé tesznek. A nyilvántartás legalább a kedvezményezett nevére, lakcímére és a kiutalt uniós támogatásra, valamint az anyagi nélkülözés orvosolni kívánt típusára vonatkozó adatokat tartalmazza.

A műveletek jegyzékét legalább tizenkét havonta aktualizálni kell.

(3) Egy művelet végrehajtása során a kedvezményezettek és a partnerszervezetek úgy tájékoztatják a nyilvánosságot az alaptól kapott támogatásról, hogy a nyilvánosság számára jól látható helyen, az élelmiszer, a termékek és a kísérő intézkedések biztosításának valamennyi helyszínén – kivéve, ha az elosztás körülményei miatt erre nincs lehetőség – legalább egy (minimum A3-as méretű) plakátot **helyeznek el**, amely tájékoztatást ad a műveletről, többek között az Uniótól kapott pénzügyi támogatásról.

A saját weboldallal rendelkező kedvezményezettek és partnerszervezetek rövid leírást is közölnek a műveletről, megemlítve annak céljait és az elért eredményeket, és kiemelve az Uniótól kapott pénzügyi támogatást.

(4) A kedvezményezett és a partnerszervezetek valamennyi tájékoztatási és nyilvánosságra hozatali intézkedésükben elismerik az alaptól a művelet számára nyújtott támogatást, feltüntetve az Unió jelképét, valamint az Unióra és az alapra utaló hivatkozást.

Módosítás

(1) Az alap által támogatott intézkedésekről **a Bizottság és** a tagállam információt szolgáltat, és népszerűsíti azokat. A tájékoztatás címzettjei **elsősorban** a leginkább rászoruló személyek, **valamint** a szélesebb közönség **és a média**. A tájékoztatásnak ki kell emelnie az Unió szerepét és biztosítania kell az alapból, **a tagállamoktól és a partnerszervezetektől** származó, **az Unió társadalmi kohéziós célkitűzéseire való** hozzájárulás láthatóságát, **kerülve a végső kedvezményezettek megbélyegzését**.

(2) Az alapból származó támogatás átláthatóságának biztosítása érdekében az irányító hatóság CSV vagy XML formátumban nyilvántartást vezet az alap által támogatott műveletekről, amelyet egy weboldalon hozzáférhetővé tesznek. A nyilvántartás legalább a kedvezményezett nevére, lakcímére és a kiutalt uniós támogatásra, valamint az anyagi nélkülözés orvosolni kívánt típusára vonatkozó adatokat tartalmazza.

A műveletek jegyzékét legalább tizenkét havonta aktualizálni kell.

(3) Egy művelet végrehajtása során a kedvezményezettek és a partnerszervezetek úgy tájékoztatják a nyilvánosságot az alaptól kapott támogatásról, hogy a nyilvánosság számára jól látható helyen, az élelmiszer **és/vagy az alapvető anyagi támogatás nyújtásának** és a kísérő intézkedések biztosításának valamennyi helyszínén – kivéve, ha az elosztás körülményei miatt erre nincs lehetőség – **kerülve a végső kedvezményezettek megbélyegzését elhelyeznek** legalább egy (minimum A3-as méretű) plakátot, amely tájékoztatást ad a műveletről, többek között az Uniótól kapott pénzügyi támogatásról, **vagy egy megfelelő méretű uniós plakátot**.

A saját weboldallal rendelkező kedvezményezettek és partnerszervezetek rövid leírást is közölnek a műveletről, megemlítve annak céljait és az elért eredményeket, és kiemelve az Uniótól kapott pénzügyi támogatást.

(4) A kedvezményezett és a partnerszervezetek valamennyi tájékoztatási és nyilvánosságra hozatali intézkedésükben elismerik az alaptól a művelet számára nyújtott támogatást, feltüntetve az Unió jelképét, valamint az Unióra és az alapra utaló hivatkozást.

2013. június 12., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

(5) Az irányító hatóság a (2) bekezdéssel összhangban tájékoztatja a kedvezményezetteket a műveletek jegyzékének közzétételéről. Az irányító hatóság tájékoztatási és nyilvánosságra hozatali segédanyagokat biztosít, beleértve elektronikus formátumú sablonokat, hogy megkönnyítse a kedvezményezettek és a partnerszervezetek számára a (3) bekezdés szerinti kötelezettségeik teljesítését.

(6) A személyes adatok **e cikk** értelmében történő feldolgozása során az irányító hatóság, valamint a kedvezményezettek és a partnerszervezetek a 95/46/EK irányelvnek megfelelően járnak el.

Módosítás

(5) Az irányító hatóság a (2) bekezdéssel összhangban tájékoztatja a kedvezményezetteket a műveletek jegyzékének közzétételéről. Az irányító hatóság tájékoztatási és nyilvánosságra hozatali segédanyagokat biztosít, beleértve elektronikus formátumú sablonokat, hogy megkönnyítse a kedvezményezettek és a partnerszervezetek számára a (3) bekezdés szerinti kötelezettségeik teljesítését.

(6) A személyes adatoknak **a 13–17. cikk** értelmében történő feldolgozása során az irányító hatóság, valamint a kedvezményezettek és a partnerszervezetek a 95/46/EK irányelvnek megfelelően járnak el.

Módosítás 53

Rendeletre irányuló javaslat

18 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) Az operatív program társfinanszírozási aránya **nem lehet magasabb** a támogatható közkiadások **85 %-ánál**.

(2) A Bizottság operatív programot elfogadó határozata rögzíti az operatív program esetében alkalmazandó társfinanszírozási arányt és az alapból igénybe vehető támogatás maximális összegét.

(3) A Bizottság kezdeményezésére vagy nevében végrehajtott technikai segítségnyújtási intézkedések 100 %-os finanszírozási aránya engedélyezett.

Módosítás

(1) Az operatív program finanszírozási aránya a támogatható közkiadások **85 %-a. a 19. cikk (1) bekezdésében meghatározott körülmények között ennek aránya növelhető. A tagállamok szabadon dönthetnek az alap tevékenységeinek nemzeti forrásból történő további támogatásáról.**

1a. A kedvezményezettek semmilyen körülmények közt nem lehetnek az alap műveleteinek társfinanszírozói.

(2) A Bizottság operatív programot elfogadó határozata rögzíti az operatív program esetében alkalmazandó társfinanszírozási arányt és az alapból igénybe vehető támogatás maximális összegét.

(3) A Bizottság kezdeményezésére vagy nevében végrehajtott technikai segítségnyújtási intézkedések 100 %-os finanszírozási aránya engedélyezett.

Módosítás 54

Rendeletre irányuló javaslat

19 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) A tagállam kérésére az időközi kifizetést és a végső egyenleg összegét az operatív programra vonatkozó társfinanszírozási arányhoz képest 10 százalékponttal növelt szintnek megfelelő összeggel lehet megemelni. A megemelt arány, amely nem lépheti túl a 100 %-ot, az olyan kifizetési kérelmekre vonatkozik, amelyek azzal a számviteli időszakokkal kapcsolatosak, amelyekre a tagállam a kérelmét benyújtotta, és az azt követő számviteli időszakokra, amelyek során a tagállam megfelel az alábbi feltételek egyikének:

a) amennyiben az érintett tagállam bevezette az eurót, makrofinanszírozási támogatást kap az Uniótól a 407/2010/EU tanácsi rendelettel összhangban;

Módosítás

(1) A tagállam kérésére az időközi kifizetést és a végső egyenleg összegét az operatív programra vonatkozó társfinanszírozási arányhoz képest 10 százalékponttal növelt szintnek megfelelő összeggel lehet megemelni. A megemelt arány, amely nem lépheti túl a 100 %-ot, az olyan kifizetési kérelmekre vonatkozik, amelyek azzal a számviteli időszakokkal kapcsolatosak, amelyekre a tagállam a kérelmét benyújtotta, és az azt követő számviteli időszakokra, amelyek során a tagállam megfelel az alábbi feltételek egyikének:

a) amennyiben az érintett tagállam bevezette az eurót, makrofinanszírozási támogatást kap az Uniótól a 407/2010/EU tanácsi rendelettel összhangban;

2013. június 12., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

b) amennyiben az érintett tagállam nem vezette be az eurót, középtávú finanszírozási támogatást kap a 332/2002/EK tanácsi rendelet értelmében;

c) a finanszírozási támogatás folyósítása az Európai Stabilitási Mechanizmus létrehozásáról szóló szerződés szerint történik.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak ellenére az időközi kifizetések és a végsőegyenleg-kifizetések révén nyújtott uniós támogatás nem haladhatja meg a közpénzekből folyósított támogatást és az operatív programot jóváhagyó bizottsági határozatban előírt, az alaptól nyújtott támogatás legmagasabb összegét.

Módosítás

b) amennyiben az érintett tagállam nem vezette be az eurót, középtávú finanszírozási támogatást kap a 332/2002/EK tanácsi rendelet értelmében;

c) a finanszírozási támogatás folyósítása az Európai Stabilitási Mechanizmus létrehozásáról szóló szerződés szerint történik.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak ellenére az időközi kifizetések és a végsőegyenleg-kifizetések révén nyújtott uniós támogatás nem haladhatja meg a közpénzekből **és/vagy magánforrásokból** folyósított támogatást és az operatív programot jóváhagyó bizottsági határozatban előírt, az alaptól nyújtott támogatás legmagasabb összegét.

Módosítás 55

Rendeletre irányuló javaslat

21 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) Az operatív program által támogatott műveleteket az operatív program által érintett tagállamban valósítják meg.

(2) A műveletek abban az esetben támogathatók az operatív programból, ha méltányos és átlátható eljárásban, az operatív programban meghatározott feltételek alapján választották ki azokat.

(3) A **hajléktalanoknak és a gyermekeknek** szánt élelmiszert és **termékeket** maguk a partnerszervezetek is beszerezhetik.

Az élelmiszert és termékeket közszervezet is megvásárolhatja, és díjmentesen a partnerszervezetek rendelkezésére bocsáthatja. **Ebben az esetben az élelmiszer** az egységes közös piacszervezésről szóló .../.../EU rendelet 15. cikkének megfelelően rendelkezésre bocsátott intervenciók készletekből származó **termékek felhasználásából, feldolgozásából vagy értékesítéséből is származhat, feltéve, hogy ez a gazdaságilag legkedvezőbb lehetőség, és nem késlelteti indokolatlanul az élelmiszerek partnerszervezetekhez való szállítását. Minden olyan összeg, amely e készletekkel kapcsolatos ügyletből származik, a leginkább rászoruló személyek javára használandó fel, és nem használható fel a tagállamok e rendelet 18. cikkében előírt, a program társfinanszírozására vonatkozó kötelezettségeinek csökkentésére.**

Módosítás

(1) Az operatív program által támogatott műveleteket az operatív program által érintett tagállamban valósítják meg.

(2) A műveletek abban az esetben támogathatók az operatív programból, ha méltányos és átlátható eljárásban, az operatív programban meghatározott feltételek alapján választották ki azokat.

(3) A **végső kedvezményezettek** általi személyes felhasználásra szánt élelmiszert **és/vagy alapvető anyagi támogatás keretében nyújtott cikkeket** maguk a partnerszervezetek is beszerezhetik.

Az élelmiszert és termékeket közszervezet is megvásárolhatja, és díjmentesen a partnerszervezetek rendelkezésére bocsáthatja. **A partnerszervezetek ezen túlmenően más forrásokból származó élelmiszer-készleteket is oszthatnak, beleértve** az egységes közös piacszervezésről szóló .../.../EU rendelet 15. cikkének megfelelően rendelkezésre bocsátott intervenciók készletekből származó termékeket.

2013. június 12., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

A Bizottság az egységes piacszervezésről szóló .../.../EU rendelet 19. cikke e) pontjának értelmében elfogadott eljárásokat alkalmazza, melyek szerint az intervenció készleteket felhasználhatók, feldolgozhatók vagy értékesíthetők e rendelet céljaira annak érdekében, hogy az intervenció készletek és a belőlük származó bevételek a lehető leghatékonyabb módon kerüljenek felhasználásra.

(4) *Ezt az anyagi támogatásnyújtást díjmentesen kell eljuttatni a leginkább rászoruló személyekhez.*

(5) *Az alapból támogatásban részesülő valamely művelet más uniós eszközökből nem kaphat támogatást.*

Módosítás

A Bizottság az egységes piacszervezésről szóló .../.../EU rendelet 19. cikke e) pontjának értelmében elfogadott eljárásokat alkalmazza, melyek szerint az intervenció készleteket felhasználhatók, feldolgozhatók vagy értékesíthetők e rendelet céljaira annak érdekében, hogy az intervenció készletek és a belőlük származó bevételek a lehető leghatékonyabb módon kerüljenek felhasználásra.

(4) *Az élelmiszert és az alapvető anyagi támogatásként nyújtott cikkeket kivétel nélkül minden esetben díjmentesen kell eljuttatni a leginkább rászoruló személyekhez.*

(5) *A kettős finanszírozás elkerülése érdekében az alapból támogatásban részesülő valamely művelet más uniós eszközökből nem kaphat támogatást. A kedvezményezetteket ugyanakkor nem akadályozhatók meg abban, hogy hatékonyan és optimálisan pályázzanak az európai alapok – például az Európai Szociális Alap – igénybevételére azzal a céllal, hogy a szegénység enyhítése és a társadalmi befogadás kezelésére szolgáló kiegészítő intézkedéseket hajtsanak végre.*

Módosítás 56

Rendelethez irányuló javaslat

24 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) Az operatív programból támogatható költségek a következők:

a) *az élelmiszer, illetve a hajléktalanok vagy a gyermekek számára személyes felhasználásra szánt alapvető fogyasztási cikkek beszerzésének költségei;*

b) *amennyiben közszervezet a hajléktalanok és a gyermekek számára személyes felhasználásra szánt élelmiszert és alapvető fogyasztási cikket vásárol és partnerszervezetek számára továbbítja azokat, az élelmiszerek és a termékeknek a partnerszervezetek raktárába történő szállításának költségei, az a) pontban említett költségek 1 %-ának megfelelő átalányösszegként megadva;*

c) *a partnerszervezetek által viselt igazgatási, szállítási és raktározási költségek, az a) pontban említett költségek 5 %-ának megfelelő átalányösszegként megadva;*

Módosítás

(1) Az operatív programból támogatható költségek a következők:

a) az élelmiszer, illetve a **végző kedvezményezettek** számára személyes felhasználásra szánt, alapvető **anyagi támogatás keretében nyújtott cikkek** beszerzésének költségei;

b) amennyiben közszervezet a végző kedvezményezettek számára személyes felhasználásra szánt élelmiszert vagy alapvető fogyasztási cikket vásárol, és partnerszervezetek számára továbbítja azokat, az élelmiszerek és **az alapvető anyagi támogatás keretében nyújtott cikkeknek** a partnerszervezetek raktárába történő szállításának költségei, az a) pontban említett költségek 1 %-ának megfelelő átalányösszegként megadva;

c) a partnerszervezetek által viselt igazgatási, szállítási és raktározási költségek, az a) pontban említett költségek 5 %-ának megfelelő átalányösszegként megadva; **vagy az egységes piacszervezésről szóló .../.../EU rendelet 15. cikkének megfelelően átadott intervenció élelmiszerkészletek értékének 5 %-a;**

ca) *a partnerszervezetek által az élelmiszer-hulladék összegyűjtésével összefüggésben viselt igazgatási, szállítási és raktározási költségek.*

2013. június 12., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

d) a támogatást a **leginkább rászoruló személyekhez** közvetlenül eljuttató partnerszervezetek által vállalt, a társadalmi beilleszkedés megvalósítását célzó tevékenységek bejelentett költségei, az a) pontban említett költségek **5 %-ának** megfelelő átalányösszegként megadva;

e) a 25. cikk értelmében felmerülő költségek.

(2) A következő költségek nem jogosultak az operatív programból származó támogatásra:

a) hitelkamat;

b) a használt cikkek költségei;

c) hozzáadottérték-adó. Támogathatók azonban a 2006/112/EK tanácsi irányelv 13. cikke (1) bekezdésének első albekezdése értelmében adóalanyoknak nem minősülő kategóriába nem tartozó kedvezményezett által fizetett, a héára vonatkozó nemzeti jogszabályok alapján nem visszaigényelhető héaösszegek.

Módosítás

d) az **alapvető** támogatást a **végző kedvezményezettekhez** közvetlenül **vagy közvetve** eljuttató partnerszervezetek által vállalt, a társadalmi beilleszkedés megvalósítását célzó tevékenységek bejelentett költségei, az a) pontban említett költségek **5 %-ának** megfelelő átalányösszegként megadva;

e) a 25. cikk értelmében felmerülő költségek.

(2) A következő költségek nem jogosultak az operatív programból származó támogatásra:

a) hitelkamat;

b) a használt cikkek költségei;

c) hozzáadottérték-adó. Támogathatók azonban a 2006/112/EK tanácsi irányelv 13. cikke (1) bekezdésének első albekezdése értelmében adóalanyoknak nem minősülő kategóriába nem tartozó kedvezményezett által fizetett, a héára vonatkozó nemzeti jogszabályok alapján nem visszaigényelhető héaösszegek.

Módosítás 57

Rendeletre irányuló javaslat

28 cikk – 4 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(4) A tagállam ellenőrző hatóságként olyan nemzeti közigazgatási szervet vagy szervezetet jelöl ki, amely funkcionálisan független az irányító hatóságtól és az igazoló hatóságtól.

Módosítás

(4) A tagállam ellenőrző hatóságként olyan nemzeti közigazgatási szervet vagy szervezetet jelöl ki, amely funkcionálisan független az irányító hatóságtól és az igazoló hatóságtól. **A nemzeti pénzügyi ellenőrző intézményt vagy a nemzeti számvevőszéket lehet ellenőrző hatóságként kijelölni.**

Módosítás 58

Rendeletre irányuló javaslat

29 cikk – 4 bekezdés – e pont

A Bizottság által javasolt szöveg

o) elkészíti a költségvetési rendelet **56.** cikke (5) bekezdésének a) és b) pontjában említett igazgatási nyilatkozatot és éves összefoglalót.

Módosítás

e) elkészíti a költségvetési rendelet **59.** cikke (5) bekezdésének a) és b) pontjában említett igazgatási nyilatkozatot és éves összefoglalót.

2013. június 12., szerda

Módosítás 59**Rendeletre irányuló javaslat****30 cikk – 1 bekezdés – 2 pont***A Bizottság által javasolt szöveg*

2. a költségvetési rendelet **56.** cikke (5) bekezdésének a) pontjában említett éves beszámolók elkészítése;

Módosítás

2. a költségvetési rendelet **59.** cikke (5) bekezdésének a) pontjában említett éves beszámolók elkészítése;

Módosítás 60**Rendeletre irányuló javaslat****30 cikk – 1 bekezdés – 8 pont***A Bizottság által javasolt szöveg*

8. a művelethez nyújtott hozzájárulás részben vagy egészben történő megszüntetése következtében visszafizetendő, valamint visszavont összegek nyilvántartása. A visszafizetett összegek az operatív program lezárását megelőzően a következő kiadási kimutatásból történő levonásuk útján az **Unió általános költségvetésébe** kerülnek visszafizetésre.

Módosítás

8. a művelethez nyújtott hozzájárulás részben vagy egészben történő megszüntetése következtében visszafizetendő, valamint visszavont összegek nyilvántartása. A visszafizetett összegek az operatív program lezárását megelőzően a következő kiadási kimutatásból történő levonásuk útján az **alapba** kerülnek visszafizetésre.

Módosítás 61**Rendeletre irányuló javaslat****31 cikk – 4 bekezdés***A Bizottság által javasolt szöveg*

(4) Az ellenőrző hatóság az operatív program jóváhagyásától számított hat hónapon belül az ellenőrzések megvalósítására vonatkozó ellenőrzési stratégiát alakít ki. Az ellenőrzési stratégia megállapítja az ellenőrzés módszerét, a műveletekből ellenőrzés céljára történő mintavétel módját és az ellenőrzések tervét az aktuális számviteli évre és a két következő számviteli évre vonatkozóan. Az ellenőrzési stratégiát 2016-tól évente kell aktualizálni 2022-ig bezárólag. Kérésre az ellenőrző hatóság az ellenőrzési stratégiát benyújtja a Bizottságnak.

Módosítás

(4) Az ellenőrző hatóság az operatív program jóváhagyásától számított hat hónapon belül az ellenőrzések megvalósítására vonatkozó ellenőrzési stratégiát alakít ki. Az ellenőrzési stratégia megállapítja az ellenőrzés módszerét, a műveletekből ellenőrzés céljára történő mintavétel módját és az ellenőrzések tervét az aktuális számviteli évre és a két következő számviteli évre vonatkozóan. Az ellenőrzési stratégiát 2016-tól évente kell aktualizálni 2022-ig bezárólag. Az ellenőrző hatóság az ellenőrzési stratégiát benyújtja a Bizottságnak. **A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy felszólíthassa az ellenőrző hatóságot, hogy eszközöljön ellenőrzési stratégiáján olyan változtatásokat, amelyekre véleménye szerint szükség van az ellenőrzések nemzetközileg elfogadott ellenőrzési standardokkal összhangban történő, megfelelő végrehajtása érdekében. Ennek során a Bizottság biztosítja, hogy a teljesítményellenőrzést kellőképpen figyelembe vegyék.**

2013. június 12., szerda

Módosítás 62**Rendeletre irányuló javaslat****31 cikk – 5 bekezdés – 1 albekezdés – a pont***A Bizottság által javasolt szöveg*

r) a költségvetési rendelet **56.** cikkének (5) bekezdése szerinti ellenőri véleményt;

Módosítás

a) a költségvetési rendelet **59.** cikkének (5) bekezdése szerinti ellenőri véleményt;

Módosítás 63**Rendeletre irányuló javaslat****33 cikk – 3 bekezdés***A Bizottság által javasolt szöveg*

(3) A Bizottság **előírhatja** a tagállamoknak olyan intézkedések végrehajtását, amelyek szükségesek irányítási és kontrollrendszerek eredményes működésének vagy a kiadások helyességének biztosításához a rendeletnek megfelelően.

Módosítás

(3) A Bizottság **előírja** a tagállamoknak olyan intézkedések végrehajtását, amelyek szükségesek irányítási és kontrollrendszerek eredményes működésének vagy a kiadások helyességének biztosításához a rendeletnek megfelelően.

Módosítás 64**Rendeletre irányuló javaslat****35 cikk – 1 bekezdés***A Bizottság által javasolt szöveg*

Az Unió költségvetési kötelezettségvállalásait az egyes operatív programok vonatkozásában a **2014. január 1. és 2020. december 31. közötti időszakban éves részletekben teljesítik.** A Bizottság operatív programot jóváhagyó határozata képezi a költségvetési rendelet **81.** cikke (2) bekezdése szerinti finanszírozási határozatot, és – az érintett tagállam értesítése után – az említett rendelet szerinti jogi kötelezettségvállalást.

Módosítás

Az Unió költségvetési kötelezettségvállalásait az egyes operatív programok vonatkozásában a **2014. január 1. és 2020. december 31. közötti időszakban éves részletekben teljesítik.** A Bizottság operatív programot jóváhagyó határozata képezi a költségvetési rendelet **84.** cikke (2) bekezdése szerinti finanszírozási határozatot, és – az érintett tagállam értesítése után – az említett rendelet szerinti jogi kötelezettségvállalást.

Módosítás 65**Rendeletre irányuló javaslat****45 cikk – 1 bekezdés***A Bizottság által javasolt szöveg*

(1) 2015-ől 2022-ig bezárólag minden évben a számviteli időszak végét követő év február 15-ig a kijelölt szervek a költségvetési rendelet **56.** cikkének megfelelően az alábbi dokumentumokat és információkat nyújtják be a Bizottságnak:

Módosítás

(1) 2015-ől 2022-ig bezárólag minden évben a számviteli időszak végét követő év február 15-ig a kijelölt szervek a költségvetési rendelet **59.** cikkének megfelelően az alábbi dokumentumokat és információkat nyújtják be a Bizottságnak:

dd) a 32. cikk szerint kijelölt érintett testületek hitelesített éves beszámolóit, a költségvetési rendelet **56.** cikkének (5) bekezdésében foglaltak szerint;

a) a 32. cikk szerint kijelölt érintett testületek hitelesített éves beszámolóit, a költségvetési rendelet **59.** cikkének (5) bekezdésében foglaltak szerint;

2013. június 12., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

- ee) a költségvetési rendelet **56.** cikkének (5) bekezdésében előírt igazgatási nyilatkozat;
- ff) valamennyi végrehajtott ellenőrzési zárójelentés és ellenőrzés éves összefoglalója, beleértve a hibák és hiányosságok jellegének és mértékének elemzését, valamint a végrehajtott vagy tervezett korrekciós intézkedéseket;
- gg) a kijelölt független ellenőrző szerv véleménye a költségvetési rendelet **56.** cikkének (5) bekezdése szerint, az elvégzett ellenőrzésekben a véleményezett számviteli évre vonatkozóan tett megállapításokról szóló kísérő ellenőrzési jelentéssel együtt.

Módosítás

- b) a költségvetési rendelet **59.** cikkének (5) bekezdésében előírt igazgatási nyilatkozat;
- c) valamennyi végrehajtott ellenőrzési zárójelentés és ellenőrzés éves összefoglalója, beleértve a hibák és hiányosságok jellegének és mértékének elemzését, valamint a végrehajtott vagy tervezett korrekciós intézkedéseket;
- d) a kijelölt független ellenőrző szerv véleménye a költségvetési rendelet **59.** cikkének (5) bekezdése szerint, az elvégzett ellenőrzésekben a véleményezett számviteli évre vonatkozóan tett megállapításokról szóló kísérő ellenőrzési jelentéssel együtt.

Módosítás 66

Rendeletre irányuló javaslat

48 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) Az irányító hatóság biztosítja, hogy a műveletekre vonatkozó valamennyi alátámasztó dokumentum a Bizottság és az Európai Számvevőszék kérésére **három** évig rendelkezésre álljon. Ez **a hároméves** időszak a **számlák 47. cikk szerinti bizottsági elfogadásáról szóló határozat évének december 31-én, illetve legkésőbb a** végsőegyenleg-kifizetés napján kezdődik.

E hároméves időszak bírósági vagy adminisztratív eljárás esetén vagy a Bizottság megfelelően indokolt kérelmére megszakad.

Módosítás

(1) Az irányító hatóság biztosítja, hogy a műveletekre vonatkozó valamennyi alátámasztó dokumentum a Bizottság és az Európai Számvevőszék kérésére **öt** évig rendelkezésre álljon. Ez **az ötéves** időszak a végsőegyenleg-kifizetés napján kezdődik.

Ezen ötéves időszak bírósági vagy adminisztratív eljárás esetén vagy a Bizottság megfelelően indokolt kérelmére megszakad.

Módosítás 67

Rendeletre irányuló javaslat

60 a cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

60a. cikk

Átmeneti rendelkezések

A Bizottság és a tagállamok átmeneti rendelkezések útján gondoskodnak arról, hogy a támogatásra jogosult tevékenységek 2014. január 1-jétől megkezdődhessenek még abban az esetben is, ha az operatív programokat még nem nyújtották be.

2013. június 12., szerda

Módosítás 68
Rendeletre irányuló javaslat
61 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő napon lép hatályba.

P7_TA(2013)0258

Az ujjlenyomatok összehasonlítására irányuló „Eurodac” rendszer létrehozása ***I

Az Európai Parlament 2013. június 12-i jogalkotási állásfoglalása az egy harmadik ország állampolgára vagy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló .../.../EU rendelet hatékony alkalmazása érdekében az ujjlenyomatok összehasonlítására irányuló „EURODAC” létrehozásáról, és a tagállamok bűnüldöző hatóságai és az Europol által az EURODAC-adatokkal való, bűnüldözési célú összehasonlítások kérelmezéséről, valamint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség nagyméretű IT-rendszereinek üzemeltetési igazgatását végző európai ügynökség létrehozásáról szóló 1077/2011/EU rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, módosított javaslatról (átdolgozás) (COM(2012)0254 – C7-0148/2012 – 2008/0242(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás – átdolgozás)

(2016/C 065/43)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett, módosított javaslatára (COM(2012)0254),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére, 78. cikke (2) bekezdésének e) pontjára, 87. cikke (2) bekezdésének a) pontjára és 88. cikke (2) bekezdésének a) pontjára, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0148/2012),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a jogi aktusok strukturáltabb átdolgozási technikáiról szóló, 2001. november 28-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,
 - tekintettel az eljárási szabályzata 87. cikkének (3) bekezdése értelmében a Jogi Bizottság által az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottsághoz intézett, 2012. szeptember 20-i levélre,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. március 27-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint elfogadja az Európai Parlament álláspontját, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 87. és 55. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A7-0432/2012),
- A. mivel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport szerint a szóban forgó javaslat a javaslatban akként megjelölteken kívül egyéb érdemi módosítást nem tartalmaz, és mivel a meglévő szövegek változatlanul hagyott rendelkezései tekintetében a javaslat ezek érdemi módosítás nélküli egyszerű egységes szerkezetbe foglalását tartalmazza;

⁽¹⁾ HL C 77., 2002.3.28., 1. o.

2013. június 12., szerda

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot, figyelemmel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport ajánlásaira;
2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2008)0242

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. június 12-én került elfogadásra a harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló 604/2013/EU rendelet hatékony alkalmazása érdekében az ujjlenyomatok összehasonlítását szolgáló Eurodac létrehozásáról, továbbá a tagállamok bűnüldöző hatóságai és az Europol által az Eurodac-adatokkal való, bűnüldözési célú összehasonlítások kérelmezéséről, valamint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség nagyméretű IT-rendszereinek üzemeltetési igazgatását végző ügynökség létrehozásáról szóló 1077/2011/EU rendelet módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktsussal, 603/2013/EU rendelet.)

P7_TA(2013)0259

A belső határokon történő határellenőrzés ideiglenes visszaállítása ***I

Az Európai Parlament 2013. június 12-i jogalkotási állásfoglalása az 562/2006/EK rendeletnek a belső határokon történő határellenőrzés kivételes körülmények közötti ideiglenes visszaállítására vonatkozó közös szabályok megállapítása érdekében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0560 – C7-0248/2011 – 2011/0242(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 065/44)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0560),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére, 77. cikkének (1) és (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C7-0248/2011),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel a szubszidiaritás és az arányosság elveinek alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyv értelmében a francia nemzetgyűlés, a holland szenátus, a holland képviselőház, a portugál parlament, a román szenátus, a szlovák parlament és a svéd parlament által benyújtott, indokolással ellátott véleményekre, amelyek szerint a javasolt jogalkotási aktus nem áll összhangban a szubszidiaritás elvével,
- tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. május 30-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint elfogadja a Parlament álláspontját, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,

2013. június 12., szerda

- tekintettel eljárási szabályzatának 55. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A7-0200/2012),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. jóváhagyja a Parlament, a Tanács és a Bizottság jelen állásfoglaláshoz csatolt közös nyilatkozatát.
 3. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2011)0242

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. június 12-én került elfogadásra az 562/2006/EK rendeletnek a belső határokon történő határellenőrzés kivételes körülmények közötti ideiglenes visszaállítására vonatkozó közös szabályok megállapítása érdekében történő módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 1051/2013/EU rendelet.)

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság együttes nyilatkozata

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság üdvözli a Schengeni Határ-ellenőrzési Kódexnek a belső határokon történő határellenőrzés kivételes körülmények közötti ideiglenes visszaállítására vonatkozó közös szabályok megállapítása érdekében történő módosításáról szóló rendelet, valamint a schengeni vívmányok alkalmazását ellenőrző értékelési és nyomkövetési mechanizmus létrehozásáról szóló rendelet elfogadását. Az intézmények úgy vélik, hogy ezek az új mechanizmusok megfelelő választ jelentenek az Európai Tanács 2011. június 24-i következtetéseiben megfogalmazott azon felhívásra, amely a schengeni térségben a tagállamok közötti együttműködés és kölcsönös bizalom megerősítésére és egy hatékony és megbízható ellenőrzési és értékelési rendszerre irányult, a közös szabályok érvényre juttatása, valamint az uniós vívmányokon alapuló kritériumok megerősítése, kijáratása és kiterjesztése biztosításának érdekében, emlékeztetve arra is, hogy Európa külső határait hatékonyan és következetesen kell igazgatni, aminek alapja a közös felelősségtudat, a szolidaritás és a gyakorlati együttműködés.

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság kijelenti, hogy a Schengeni Határ-ellenőrzési Kódex módosítása meg fogja erősíteni az uniós szintű együttműködést és koordinációt, azáltal, hogy egyrészt kritériumokat állapít meg a határellenőrzések tagállamok általi esetleges visszaállítására vonatkozóan, másrészt pedig egy olyan uniós alapú mechanizmust vezet be, amely azon ténylegesen kritikus helyzetek kezelését szolgálja, amikor a belső határellenőrzés hiánya a térség általános működését teszi kockára.

A három intézmény hangsúlyozza, hogy ez az új értékelési rendszer egy olyan uniós alapú mechanizmus, amely a schengeni vívmányok valamennyi aspektusára kiterjed, és a tagállamok, a Bizottság és a releváns uniós ügynökségek szakértőinek munkájára támaszkodik.

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság tudatában van annak, hogy az értékelési rendszer módosítására irányulóan a Bizottság által a jövőben benyújtott minden javaslatot konzultációs céllal meg kell küldeni az Európai Parlamentnek, hogy annak véleményét a végleges szöveg elfogadása előtt a lehető legnagyobb mértékben be lehessen építeni abba.

2013. június 12., szerda

P7_TA(2013)0260

A schengeni vívmányok alkalmazását ellenőrző értékelési mechanizmus létrehozása ***Az Európai Parlament 2013. június 12-i jogalkotási állásfoglalása a schengeni vívmányok alkalmazását ellenőrző értékelési mechanizmus létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló tervezetről (10273/2013 – C7-0160/2013 – 2010/0312(NLE))****(Konzultáció)**

(2016/C 065/45)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács tervezetére (10273/2013),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 70. cikkére,
 - tekintettel a Tanács vélemény iránti kérelmére (C7-0160/2013),
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. május 30-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint a jogi aktust a Parlamentnek továbbított formában elfogadja,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A7-0215/2013),
1. jóváhagyja a Tanács tervezetét;
 2. jóváhagyja a Parlament, a Tanács és a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt közös nyilatkozatát;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ**Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság együttes nyilatkozata**

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság üdvözli a Schengeni Határ-ellenőrzési Kódexnek a belső határokon történő határellenőrzés kivételes körülmények közötti ideiglenes visszaállítására vonatkozó közös szabályok megállapítása érdekében történő módosításáról szóló rendelet, valamint a schengeni vívmányok alkalmazását ellenőrző értékelési és nyomonkövetési mechanizmus létrehozásáról szóló rendelet elfogadását. Az intézmények úgy vélik, hogy ezek az új mechanizmusok megfelelő választ jelentenek az Európai Tanács 2011. június 24-i következtetéseiben megfogalmazott azon felhívásra, amely a schengeni térségben a tagállamok közötti együttműködés és kölcsönös bizalom megerősítésére és egy hatékony és megbízható ellenőrzési és értékelési rendszerre irányult, a közös szabályok érvényre juttatása, valamint az uniós vívmányokon alapuló kritériumok megerősítése, kiigazítása és kiterjesztése biztosításának érdekében, emlékeztetve arra is, hogy Európa külső határait hatékonyan és következetesen kell igazgatni, aminek alapja a közös felelősségtudat, a szolidaritás és a gyakorlati együttműködés.

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság kijelenti, hogy a Schengeni Határ-ellenőrzési Kódex módosítása meg fogja erősíteni az uniós szintű együttműködést és koordinációt, azáltal, hogy egyrészt kritériumokat állapít meg a határellenőrzések tagállamok általi esetleges visszaállítására vonatkozóan, másrészt pedig egy olyan uniós alapú mechanizmust vezet be, amely azon ténylegesen kritikus helyzetek kezelését szolgálja, amikor a belső határellenőrzés hiánya a térség általános működését teszi kockára.

2013. június 12., szerda

A három intézmény hangsúlyozza, hogy ez az új értékelési rendszer egy olyan uniós alapú mechanizmus, amely a schengeni vívmányok valamennyi aspektusára kiterjed, és a tagállamok, a Bizottság és a releváns uniós ügynökségek szakértőinek munkájára támaszkodik.

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság tudatában van annak, hogy az értékelési rendszer módosítására irányulóan a Bizottság által a jövőben benyújtott minden javaslatot konzultációs céllal meg kell küldeni az Európai Parlamentnek, hogy annak véleményét a végleges szöveg elfogadása előtt a lehető legnagyobb mértékben be lehessen építeni abba.

P7_TA(2013)0261

Meghatározott jogi formájú vállalkozások pénzügyi kimutatásai és a kapcsolódó beszámolók *I**

Az Európai Parlament 2013. június 12-i jogalkotási állásfoglalása meghatározott jogi formájú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, konszolidált pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2011)0684 – C7-0393/2011 – 2011/0308(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 065/46)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0684),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 50. cikkének (1) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0393/2011),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. március 29-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel a Régiók Bizottsága 2012. július 19-i véleményére ⁽²⁾,
- tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. április 17-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban
- tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére, valamint a Külügyi Bizottság, a Fejlesztési Bizottság és a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményére (A7-0278/2012),

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;

⁽¹⁾ HL C 181., 2012.6.21., 84. o.

⁽²⁾ HL C 277., 2012.9.13., 171. o.

2013. június 12., szerda

2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2011)0308

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. június 12-én került elfogadásra a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2013/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 2013/34/EU irányelv.)

P7_TA(2013)0262

A szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények *I**

Az Európai Parlament 2013. június 12-i jogalkotási állásfoglalása a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló 2004/109/EK irányelv és a 2007/14/EK bizottsági irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2011)0683 – C7-0380/2011 – 2011/0307(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 065/47)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0683),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére, valamint 50. és 114. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0380/2011),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Központi Bank 2012. február 10-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. február 22-i véleményére ⁽²⁾,
- tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. május 29-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
- tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére, és a Gazdasági és Monetáris Bizottság, a Fejlesztési Bizottság és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményére (A7-0292/2012),

⁽¹⁾ HL C 93., 2012.3.30., 2. o.

⁽²⁾ HL C 143., 2012.5.22., 78. o.

2013. június 12., szerda

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2011)0307

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. június 12-én került elfogadásra a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, az értékpapírok nyilvános kibocsátásokor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról szóló 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a 2004/109/EK irányelv egyes rendelkezéseinek végrehajtására irányadó részletes szabályok megállapításáról szóló 2007/14/EK bizottsági irányelv módosításáról szóló 2013/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 2013/50/EU irányelv.)

P7_TA(2013)0263

A közvetlen kifizetésekre a 2013-as naptári év vonatkozásában alkalmazandó kiigazítási mérték 73/2009/EK rendelet szerinti rögzítése ***I

Az Európai Parlament 2013. június 12-i jogalkotási állásfoglalása a 73/2009/EK rendelet szerinti közvetlen kifizetésekre a 2013-as naptári év vonatkozásában alkalmazandó kiigazítási mérték rögzítéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2013)0159 – C7-0079/2013 – 2013/0087(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 065/48)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2013)0159),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 43. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0079/2013),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2013. május 22-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság véleményére (A7-0186/2013),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;

⁽¹⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

2013. június 12., szerda

3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2013)0087

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. június 12-én került elfogadásra a közvetlen kifizetésekre a 2013-as naptári év vonatkozásában alkalmazandó kiigazítási mérték 73/2009/EK rendelet szerinti rögzítéséről. szülő .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról szóló, 2009. január 19-i 73/2009/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ 11. cikkének (1) bekezdése arról rendelkezik, hogy a 2014-es pénzügyi évben a közös agrárpolitika (KAP) szerinti, piaci vonatkozású kiadások és közvetlen kifizetések finanszírozására szolgáló összegek meghatározásakor be kell tartani az Európai Unió működéséről szóló szerződés 312. cikkének (2) bekezdése alapján a Tanács által elfogadott rendelet alkalmazásával megállapított éves felső határokat. A 73/2009/EK rendelet 11. cikkének (1) bekezdése azt is előírja, hogy meg kell határozni a közvetlen kifizetések kiigazítását (pénzügyi fegyelmet) arra az esetre, ha a közvetlen kifizetések és a piaci vonatkozású kiadások finanszírozására vonatkozó előrejelzések – megnövelve azokat a szóban forgó rendelet 10b. és 136. cikkének alkalmazásából eredő összegekkel, továbbá a 10a. cikkének alkalmazása előtt és a 300 000 000 EUR összegű ráhagyás figyelembevételével – azt mutatják, hogy az éves felső határt túl fogják lépni. A 73/2009/EK tanácsi rendelet 11. cikkének (2) bekezdésével összhangban az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak június 30-ig meg kell határozni a szóban forgó kiigazítást, és ennek során a Bizottság által legkésőbb azon naptári év március 31-ig előterjesztett javaslatra kell támaszkodnia, amelyre a kiigazítást alkalmazni kell.
- (2) **Amíg nem fogadják el az Európai Unió működéséről szóló szerződés 312. cikkének (2) bekezdése alapján a többéves pénzügyi keret megállapításáról szóló rendeletet, addig a 2014-es évben alkalmazandó felső határ mértéke továbbra is bizonytalan. Amíg nem egyértelmű az alkalmazandó felső határ mértéke, addig nem lehet megállapítani, hogy a 2013. évi közvetlen kifizetések tekintetében szükség van-e kiigazításra, és ha igen, milyen mértékűre. A pénzügyi fegyvelmek megkívánt mértékét a költségvetési hatóságnak a 2014. évi költségvetés elfogadása keretében felül kell vizsgálnia, egyebek mellett a 2014. évi általános költségvetés-tervezethez fűzött módosító jegyzék alapján, amelyben a Bizottság közli a piaci vonatkozású kiadásokra és a közvetlen kifizetésekre vonatkozó szükségletek naprakésszé tett becsült szintjét. [Mód. 1]**
- (3) Az általános szabály az, hogy azon mezőgazdasági termelők részére, akik egy adott (N.) naptári évre közvetlen kifizetés iránti kérelmet nyújtanak be, az N+1. pénzügyi évben belül egy meghatározott kifizetési időszak során kell folyósítani az esedékes összeget. A tagállamoknak azonban – bizonyos korlátokon belül – lehetőségük van arra, hogy a termelők részére a szóban forgó időszak lejártá után, bármikor késedelmesen teljesítsenek kifizetéseket. Előfordulhat, hogy az ilyen késedelmes kifizetések teljesítése egy későbbi pénzügyi évben történik. Ha egy adott naptári évben pénzügyi fegyelmet kell alkalmazni, a vonatkozó kiigazítási mértéket nem kell alkalmazni azokra a kifizetésekre, amelyekre vonatkozóan a támogatási kérelmet olyan naptári évben nyújtották be, amely különbözik azon évtől, amelyre a pénzügyi fegyelmet alkalmazni kell. Éppen ezért a mezőgazdasági termelők közötti egyenlő

⁽¹⁾ 2013. május 22-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2013. június 12-i álláspontja,

⁽³⁾ HL L 30., 2009.1.31., 16. o.

2013. június 12., szerda

bánásmód biztosítása érdekében indokolt úgy rendelkezni, hogy a kiigazítási mértéket csak azokra a kifizetésekre szabad alkalmazni, amelyekre vonatkozóan a támogatási kérelmet abban a naptári évben nyújtották be, amelyekre a pénzügyi fegyelmet alkalmazni kell, függetlenül attól, hogy a kifizetést mikor folyósították a termelő részére.

- (4) A pénzügyi fegyelmi mechanizmus, csakúgy mint a moduláció, a KAP 2003-as reformja keretében került bevezetésre. Mindkét eszköz a mezőgazdasági termelők számára odaítélt közvetlen kifizetések lineáris csökkentésére irányul. Tekintettel a közvetlen kifizetések kis és nagy kedvezményezetttek közötti egyenlőtlen elosztásának következményeire, a kifizetések kiegyensúlyozottabb elosztása érdekében a támogatások összegének 5 000 EUR-t meghaladó részére moduláció került alkalmazásra. A 2013-as naptári év tekintetében a 73/2009/EK rendelet 10a. cikkében említett, a közvetlen kifizetésekre vonatkozó kiigazítás értelmében továbbra is a modulációhoz hasonló kivétel alkalmazandó. A pénzügyi fegyelem alkalmazásának szintén az a célja, hogy hozzájáruljon a kifizetések kiegyensúlyozottabb elosztásához; éppen ezért indokolt úgy rendelkezni, hogy a kiigazítási mértéket csak a kifizetések összegének 5 000 EUR-t meghaladó részére kell alkalmazni.
- (5) A 73/2009/EK rendelet 11. cikkének (3) bekezdése rögzíti, hogy az említett rendelet 121. cikkében előírt növekedési ütemezésnek a rendelet 2. cikkének g) pontja szerinti új tagállamokban odaítélt összes közvetlen kifizetésre való alkalmazása keretében a pénzügyi fegyelmet nem kell alkalmazni az új tagállamokra azon naptári év kezdetéig, amely tekintetében a közvetlen kifizetéseknél az új tagállamban alkalmazandó szintje legalább egyenlő az adott időpontban az ilyen kifizetésekre vonatkozóan az új tagállamokon kívüli tagállamokban alkalmazandó szinttel. Mivel Bulgária és Románia esetében a közvetlen kifizetésekre vonatkozóan a 2013-es naptári évben még mindig alkalmazni kell a növekedési ütemezést, az e rendeletben meghatározandó kiigazítási mértéket e tagállamok mezőgazdasági termelői esetében nem kell alkalmazni.
- (6) A 73/2009/EK rendeletet a Horvát Köztársaság csatlakozásának feltételeiről szóló okmány kiigazította. A szóban forgó kiigazításból eredő módosítások kizárólag a Horvát Köztársaság Unióhoz történő csatlakozásáról szóló szerződés hatálybalépése esetén, annak hatálybalépése napján lépnek hatályba. Mivel a 2013-as naptári évben Horvátország esetében is alkalmazni kell a kifizetésekre vonatkozóan a 73/2009/EK rendelet 121. cikkében meghatározott növekedési ütemezést, az e rendeletben meghatározandó kiigazítási mértéket – a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásától függően, csatlakozásának időpontjától kezdődően – a horvátországi mezőgazdasági termelők esetében nem kell alkalmazni,

ELFOGADTÁK EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A mezőgazdasági termelőket a 2013-as naptári évre vonatkozóan benyújtott kérelmek alapján megillető, a 73/2009/EK rendelet 2. cikkének d) pontja szerinti közvetlen kifizetések összegének 5 000 EUR-t meghaladó részére **0,748005 %-os** csökkentést kell alkalmazni. [Mód. 2]

(1a) Amennyiben a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről nem születik megállapodás, a pénzügyi fegyelem a 2014-es pénzügyi évre nem alkalmazható, mivel a teljes összeget a 2013-as költségvetés számadatai alapján fogják kiszámítani, + 2 % infláció figyelembevételével. [Mód. 3]

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott csökkentés Bulgária, Románia és Horvátország esetében nem alkalmazandó.

(2a) Az (1) bekezdésben előírt csökkentés nem alkalmazandó az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. cikkében említett legkülső régiókra, valamint az egyedi mezőgazdasági intézkedéseknek a kisebb égei-tengeri szigetek javára történő megállapításáról szóló, 2013. március 13-i 229/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott kisebb égei-tengeri szigetekre. [Mód. 12]

1a. cikk

(1) Az 1. és 2. cikk rendelkezéseit a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret megállapításáról szóló ...-i XX/XX/EU rendelet, valamint az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között a költségvetési kérdésekben történő együttműködésről, valamint a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló intézményközi megállapodás során következő elfogadásának sérelme nélkül fogadják el.

⁽¹⁾ HL L 78., 2013.3.20., 41. o.

2013. június 12., szerda

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett rendelet és intézményközi megállapodás elfogadásának eredményeképpen szükségessé válik az 1. cikk (1) bekezdésében meghatározott kiigazítási mérték módosítása, a Bizottság a kiigazítási mérték megállapításáról szóló javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(3) A pénzügyi fegyelem által megkívánt összeg mértékét a költségvetési hatóság a 2014. évi költségvetés elfogadásának keretében felülvizsgálja, egyebek mellett a 2014. évi általános költségvetés-tervezethez fűzött módosító jegyzék alapján, amelyben a Bizottság közli a piaci vonatkozású kiadásokra és a közvetlen kifizetésekre vonatkozó szükségletek naprakésszé tett becsült szintjét. [Mód. 4]

2. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

Az 1. cikk (2) bekezdését Horvátország esetében Horvátország csatlakozási szerződésének hatálybalépésétől függően, a csatlakozási szerződés hatálybalépésének napjától kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

P7_TA(2013)0264

A schengeni határ-ellenőrzési kódex és a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény módosítása ***I

Az Európai Parlament 2013. június 12-i jogalkotási állásfoglalása a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0118 – C7-0070/2011 – 2011/0051(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 065/49)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0118),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 77. cikkének (1) és (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0070/2011),
- tekintettel a Jogi Bizottságnak a javasolt jogalapra vonatkozó véleményére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel a Tanács képviselőjének 2012. december 19-i írásbeli kötelezettségvállalásaira, amely szerint elfogadja az Európai Parlament álláspontját, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
- tekintettel eljárási szabályzata 55. és 37. cikkére,
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A7-0206/2013),

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;

2013. június 12., szerda

2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2011)0051

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. június 12-én került elfogadásra kódex létrehozásáról szóló 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény, a 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, az 1683/95/EK tanácsi rendelet, a 539/2001/EK tanácsi rendelet, valamint a 767/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 610/2013/EU rendelet.)

P7_TA(2013)0265

Az Európai Tanácsnak az Európai Parlament összetételét meghatározó határozattervezete ***

Az Európai Parlament 2013. június 12-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Parlament összetételének megállapításáról szóló európai tanácsi határozatra irányuló tervezetről (00110/2013 – C7-0166/2013 – 2013/0900(NLE))

(Egyetértés)

(2016/C 065/50)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Parlament összetételének megállapításáról szóló európai tanácsi határozat tervezetére (00110/2013),
 - tekintettel az Európai Tanács által az Európai Unióról szóló szerződés 14. cikke (2) bekezdése második albekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0166/2013),
 - tekintettel az „Európai Parlament összetétele a 2014-es választások fényében” című, 2013. március 13-i állásfoglalására és az ahhoz csatolt, európai tanácsi határozatra irányuló javaslatára ⁽¹⁾
 - tekintettel eljárási szabályzata 74. cikke f) pontjára és 81. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság ajánlására (A7-0213/2013),
1. jóváhagyja a tanácsi határozatra irányuló tervezetet;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját az Európai Tanácsnak, Horvátország kormányának és parlamentjének, valamint tájékoztatásul a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0082.

2013. június 13., csütörtök

P7_TA(2013)0272

Átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás az EK és Közép-Afrika között ***

Az Európai Parlament 2013. június 13-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Közép-Afrika fél között egy gazdasági partnerségi megállapodásra tekintettel történő átmeneti megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (14757/2012 – C7-0369/2012 – 2008/0139(NLE))

(Egyetértés)

(2016/C 065/51)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (14757/2012),
 - tekintettel az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Közép-Afrika fél között egy gazdasági partnerségi megállapodásra tekintettel történő átmeneti megállapodás tervezetére (13485/2011),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikkével, 211. cikkével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0369/2012),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0190/2013),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve a Kameruni Köztársaság kormányának és parlamentjének.

P7_TA(2013)0273

A 2000. június 23-i Cotonoui Megállapodás második módosítása ***

Az Európai Parlament 2013. június 13-i jogalkotási állásfoglalása a Cotonouban 2000. június 23-án, egyrészt az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportjának tagjai, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között aláírt és Luxembourgban 2005. június 25-én első alkalommal módosított partnerségi megállapodást második alkalommal módosító megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (16894/2011 – C7-0469/2011 – 2011/0207(NLE))

(Egyetértés)

(2016/C 065/52)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (16894/2011),
- tekintettel a Cotonouban 2000. június 23-án, egyrészt az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportjának tagjai, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között aláírt és Luxembourgban 2005. június 25-én első alkalommal módosított partnerségi megállapodás második alkalommal történő módosításáról szóló megállapodásra (09565/2010)⁽¹⁾,

⁽¹⁾ HL L 287., 2010.11.4., 3. o.

2013. június 13., csütörtök

- tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 217. cikkével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) pontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0469/2011),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság ajánlására és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményére (A7-0110/2013),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
 2. a leghatározottabban fenntartásának ad hangot a megállapodással kapcsolatban, amely nem tükrözi az Európai Parlament álláspontját és az Unió értékeit;
 3. sürgeti a feleket, hogy a megállapodás harmadik felülvizsgálata során megfelelően vizsgálják meg a nem kielégítő záradékokat, ideértve a szexuális irányultság alapján történő megkülönböztetés tilalmának 8. cikk (4) bekezdésén belüli kifejezett bevezetését;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportjának tagjai kormányainak és parlamentjeinek.

P7_TA(2013)0275

A közzféra információinak további felhasználása *I**

Az Európai Parlament 2013. június 13-i jogalkotási állásfoglalása a közzféra információinak további felhasználásáról szóló 2003/98/EK irányelv módosítására irányuló európai parlamenti és tanácsi irányelvről szóló javaslatról (COM(2011)0877 – C7-0502/2011 – 2011/0430(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 065/53)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0877),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 114. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0502/2011),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel a svéd Parlament által a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyv alapján előterjesztett indokolt véleményre, melyek szerint a jogalkotási aktus tervezete nem egyeztethető össze a szubszidiaritás elvével,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. április 25-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. április 19-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
- tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
- tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére és az Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, a Kulturális és Oktatási Bizottság, valamint a Jogi Bizottság véleményére (A7-0404/2012),

⁽¹⁾ HL C 191., 2012.6.29., 129. o.

2013. június 13., csütörtök

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2011)0430

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. június 13-án került elfogadásra a közsféra információinak további felhasználásáról szóló 2003/98/EK irányelv módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 2013/37/EU irányelv.)

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU